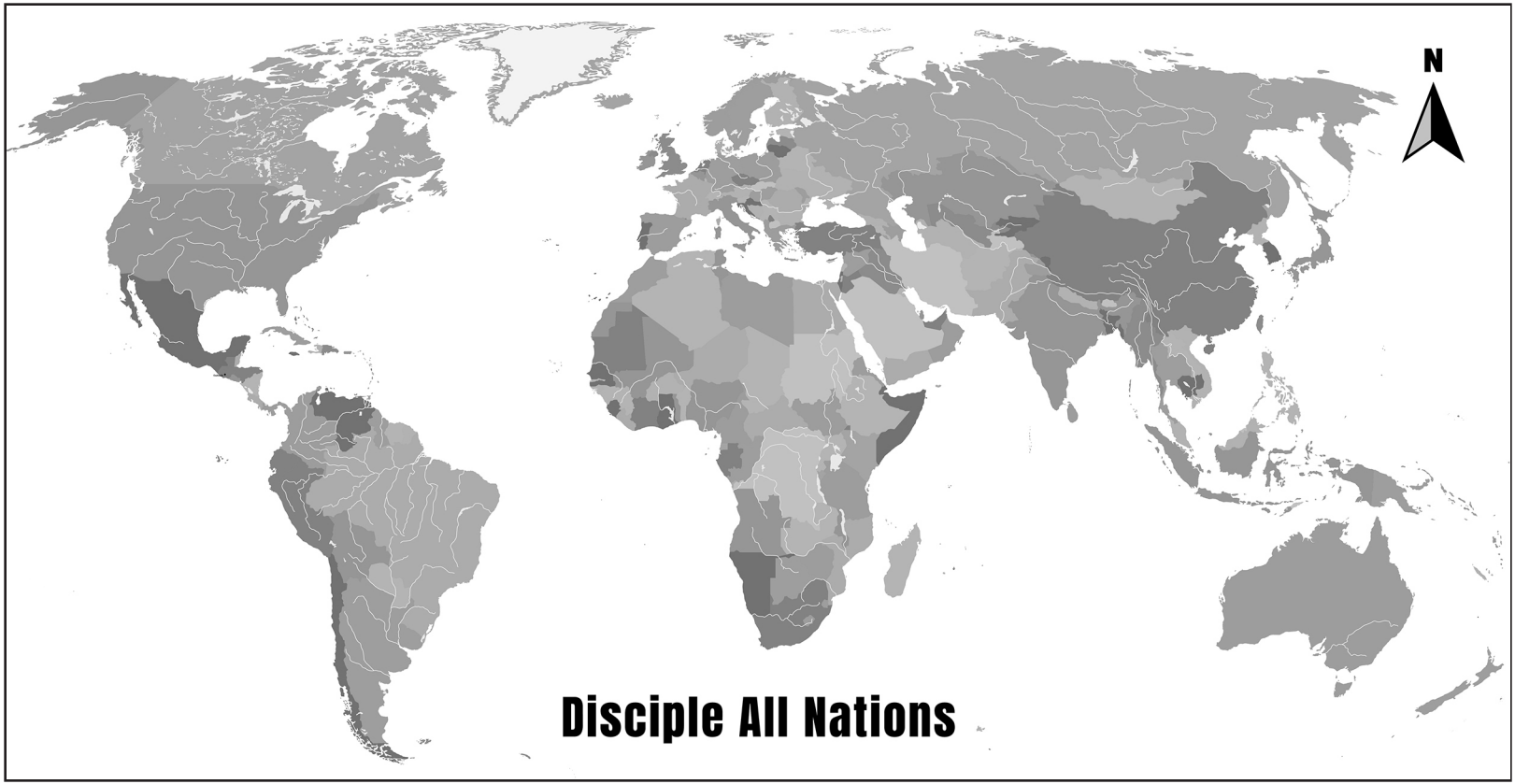

پس بروید و تمام قومها را شاگرد من سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح‌القدس تعمید دهید؛ - متی 28:19

سرنوشت

فارسی at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td rowspan="3" colspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

این نامه از طرف پولس، غلام عیسی مسیح است که توسط خدا به رسالت برگزیده شده تا مژدهٔ انجیل او را به همگان برساند. - رومیان 1:1

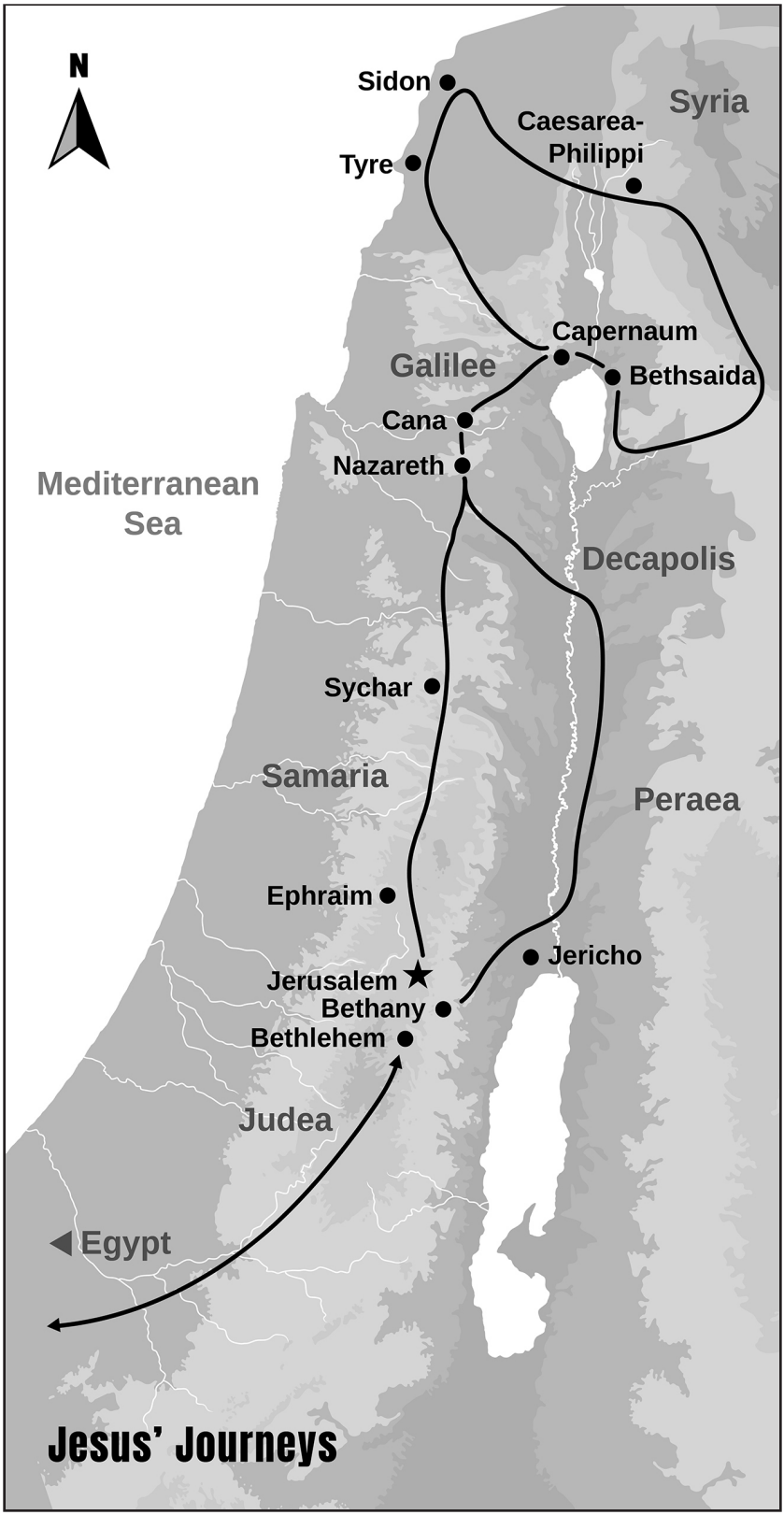

چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جانش را در راه آزادی دیگران فدا سازد. - مَرقُس 10:45

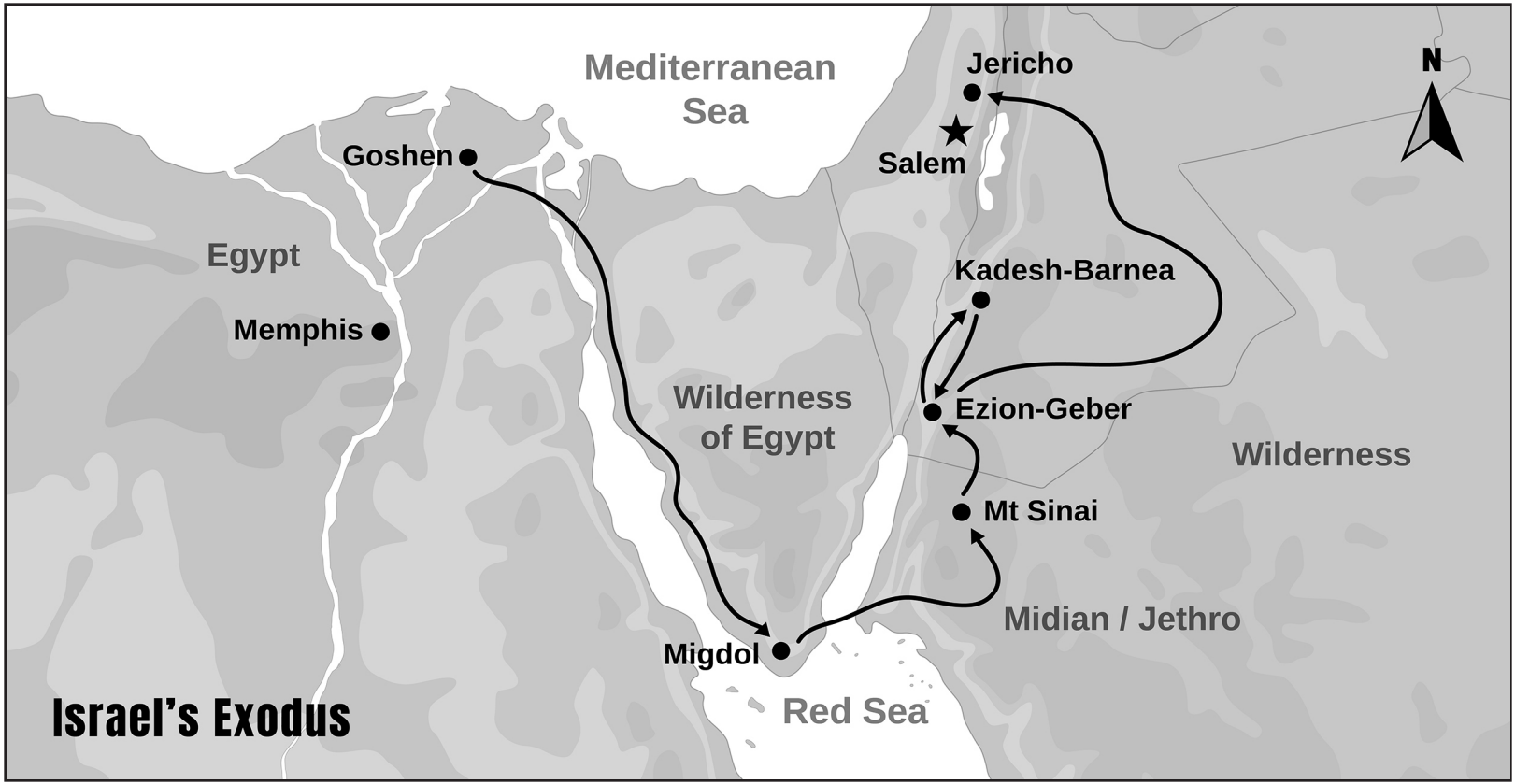

وقتی سرانجام فرعون به قوم اسرائیل اجازه داد تا از مصر بروند، خدا آنان را از راه اصلی که از سرزمین فلسطینی‌ها می‌گذشت نبرد، هرچند آن راه نزدیکتر بود. خدا گفت: «اگر قوم با جنگ روبرو شوند، ممکن است پشیمان شده، به مصر برگردند.» - خروج 13:17

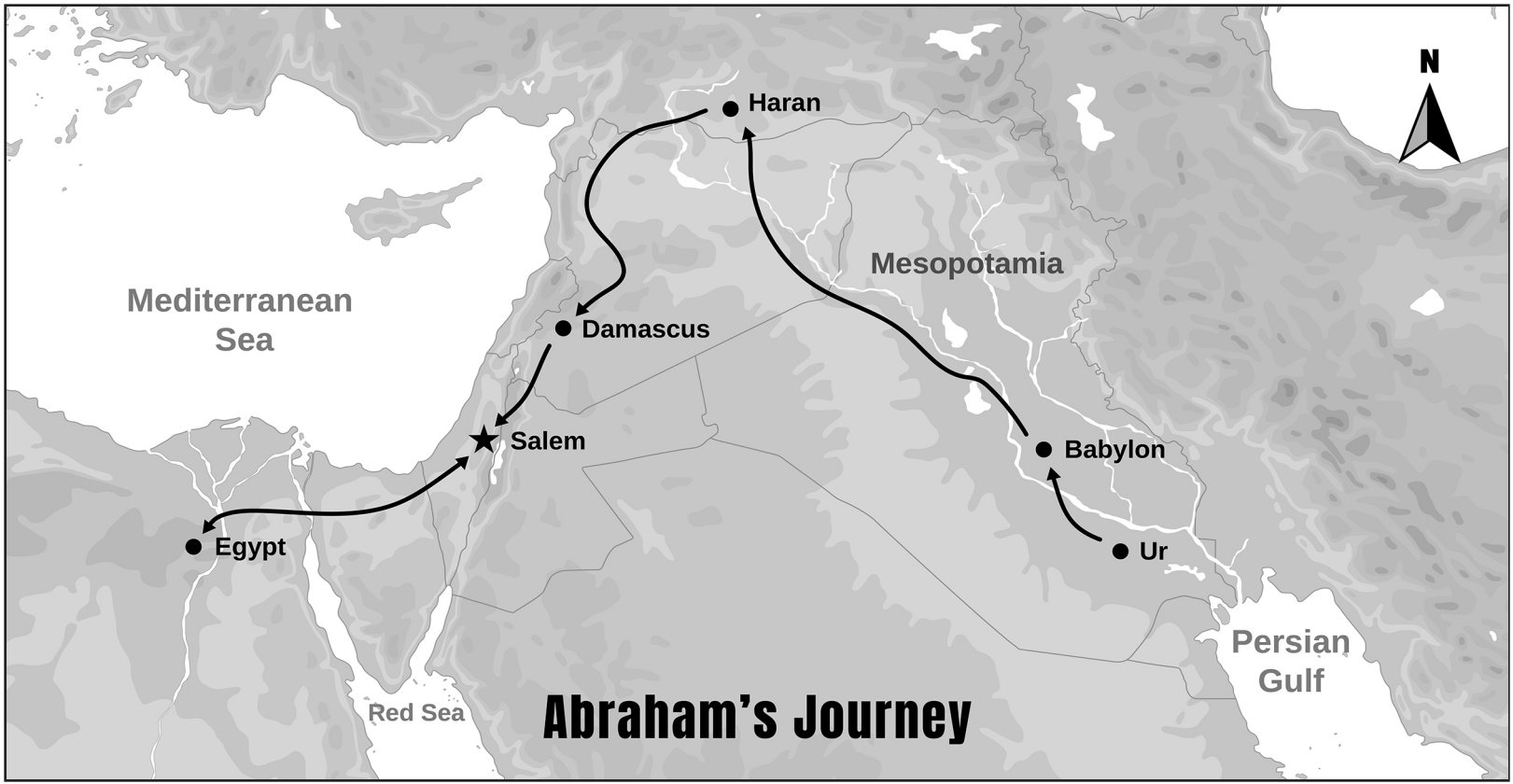

ابراهیم نیز به خاطر ایمانی که به خدا داشت، دعوت او را اطاعت کرد و به سوی سرزمینی که خدا وعده‌اش را داده بود، به راه افتاد. او بدون آنکه بداند به کجا می‌رود، شهر و دیار خود را ترک گفت؛ - عبرانیان 11:8

یوحنا 28:10
یوحنا 25:12
یوحنا 50:12
یوحنا 2:17
یوحنا 3:17
اعمال رسولان 46:13
اعمال رسولان 48:13
رومیان 7:2
رومیان 21:5
رومیان 22:6
رومیان 23:6
رومیان 25:16
رومیان 26:16
دوم قرنتیان 17:4
دوم قرنتیان 18:4
دوم قرنتیان 1:5
غلاطیان 8:6
دوم تسالونیکیان 9:1
دوم تسالونیکیان 16:2
اول تیموتائوس 16:1
اول تیموتائوس 12:6
اول تیموتائوس 16:6
دوم تیموتائوس 9:1
دوم تیموتائوس 10:2
تیتوس 2:1
تیتوس 7:3
فلیمون 15:1
عبرانیان 9:5
عبرانیان 2:6
عبرانیان 12:9
عبرانیان 14:9
عبرانیان 15:9
عبرانیان 20:13
اول پطرس 10:5
دوم پطرس 11:1
اول یوحنا 2:1
اول یوحنا 25:2
اول یوحنا 15:3
اول یوحنا 11:5
اول یوحنا 13:5
اول یوحنا 20:5
یهودا 7:1
یهودا 21:1
مکاشفه 6:14

eleēsē

رومیان 32:11

Geenna

متی 22:5
متی 29:5
متی 30:5
متی 28:10
متی 9:18
متی 15:23
متی 33:23
مَرقُس 43:9
مَرقُس 45:9
مَرقُس 47:9
لوقا 5:12
یعقوب 6:3

Hadēs

متی 23:11
متی 18:16
لوقا 15:10
لوقا 23:16
اعمال رسولان 27:2
اعمال رسولان 31:2
اول قرنتیان 55:15
مکاشفه 18:1
مکاشفه 8:6
مکاشفه 13:20
مکاشفه 14:20

Limnē Pyr

مکاشفه 20:19
مکاشفه 10:20
مکاشفه 14:20
مکاشفه 15:20
مکاشفه 8:21

Sheol

پیدایش 35:37
پیدایش 38:42
پیدایش 29:44
پیدایش 31:44
اعداد 30:16
اعداد 33:16
تثنیه 22:32
اول سموئیل 6:2
دوم سموئیل 6:22
اول پادشاهان 6:2
اول پادشاهان 9:2
ایوب 9:7
ایوب 8:11
ایوب 13:14
ایوب 13:17
ایوب 16:17
ایوب 13:21
ایوب 19:24
ایوب 6:26
مزامیر 5:6
مزامیر 17:9
مزامیر 10:16
مزامیر 5:18
مزامیر 3:30
مزامیر 17:31
مزامیر 14:49
مزامیر 15:49
مزامیر 15:55
مزامیر 13:86
مزامیر 3:88
مزامیر 48:89
مزامیر 3:116
مزامیر 8:139
مزامیر 7:141
امثال 12:1
امثال 5:5
امثال 27:7
امثال 18:9
امثال 11:15
امثال 24:15
امثال 14:23
امثال 20:27
امثال 16:30
جامعه 10:9
غزل غزلها 6:8
اشعیا 14:5
اشعیا 11:7
اشعیا 9:14
اشعیا 11:14
اشعیا 15:14
اشعیا 15:28
اشعیا 18:28
اشعیا 10:38
اشعیا 18:38
اشعیا 9:57
حِزقیال 15:31
حِزقیال 16:31
حِزقیال 17:31
حِزقیال 21:32
حِزقیال 27:32
هوشع 14:13
عاموس 2:9
یونس 2:2
حبقوق 5:2

Tartaroō

دوم پطرس 4:2

Questioned

None yet noted

واژه نامه +

AionianBible.org/Bibles/Persian---Open-Contemporary/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

لوقا 31:8
رومیان 7:10
مکاشفه 1:9
مکاشفه 2:9
مکاشفه 11:9
مکاشفه 7:11
مکاشفه 8:17
مکاشفه 1:20
مکاشفه 3:20

aïdios

رومیان 20:1
یهودا 6:1

aiōn

متی 32:12
متی 22:13
متی 39:13
متی 40:13
متی 49:13
متی 19:21
متی 3:24
متی 20:28
مَرقُس 29:3
مَرقُس 19:4
مَرقُس 30:10
مَرقُس 14:11
لوقا 33:1
لوقا 55:1
لوقا 70:1
لوقا 8:16
لوقا 30:18
لوقا 34:20
لوقا 35:20
یوحنا 14:4
یوحنا 51:6
یوحنا 58:6
یوحنا 35:8
یوحنا 51:8
یوحنا 52:8
یوحنا 32:9
یوحنا 28:10
یوحنا 26:11
یوحنا 34:12
یوحنا 8:13
یوحنا 16:14
اعمال رسولان 21:3
اعمال رسولان 18:15
رومیان 25:1
رومیان 5:9
رومیان 36:11
رومیان 2:12
رومیان 27:16
اول قرنتیان 20:1
اول قرنتیان 6:2
اول قرنتیان 7:2
اول قرنتیان 8:2
اول قرنتیان 18:3
اول قرنتیان 13:8
اول قرنتیان 11:10
دوم قرنتیان 4:4
دوم قرنتیان 9:9
دوم قرنتیان 31:11
غلاطیان 4:1
غلاطیان 5:1
افسسیان 21:1
افسسیان 2:2
افسسیان 7:2
افسسیان 9:3
افسسیان 11:3
افسسیان 21:3
افسسیان 12:6
فیلیپیان 20:4
کولسیان 26:1
اول تیموتائوس 17:1
اول تیموتائوس 17:6
دوم تیموتائوس 10:4
دوم تیموتائوس 18:4
تیتوس 12:2
عبرانیان 2:1
عبرانیان 8:1
عبرانیان 6:5
عبرانیان 5:6
عبرانیان 20:6
عبرانیان 17:7
عبرانیان 21:7
عبرانیان 24:7
عبرانیان 28:7
عبرانیان 26:9
عبرانیان 3:11
عبرانیان 8:13
عبرانیان 21:13
اول پطرس 23:1
اول پطرس 25:1
اول پطرس 11:4
اول پطرس 11:5
دوم پطرس 18:3
اول یوحنا 17:2
دوم یوحنا 2:1
یهودا 13:1
یهودا 25:1
مکاشفه 6:1
مکاشفه 18:1
مکاشفه 9:4
مکاشفه 10:4
مکاشفه 13:5
مکاشفه 12:7
مکاشفه 6:10
مکاشفه 15:11
مکاشفه 11:14
مکاشفه 7:15
مکاشفه 3:19
مکاشفه 10:20
مکاشفه 5:22

aiōnios

متی 8:18
متی 16:19
متی 29:19
متی 41:25
متی 46:25
مَرقُس 29:3
مَرقُس 17:10
مَرقُس 30:10
لوقا 25:10
لوقا 9:16
لوقا 18:18
لوقا 30:18
یوحنا 15:3
یوحنا 16:3
یوحنا 36:3
یوحنا 14:4
یوحنا 36:4
یوحنا 24:5
یوحنا 39:5
یوحنا 27:6
یوحنا 40:6
یوحنا 47:6
یوحنا 54:6
یوحنا 68:6

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

واژه نامه

فارسی at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

راهنمای خوانندگان

فارسی at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

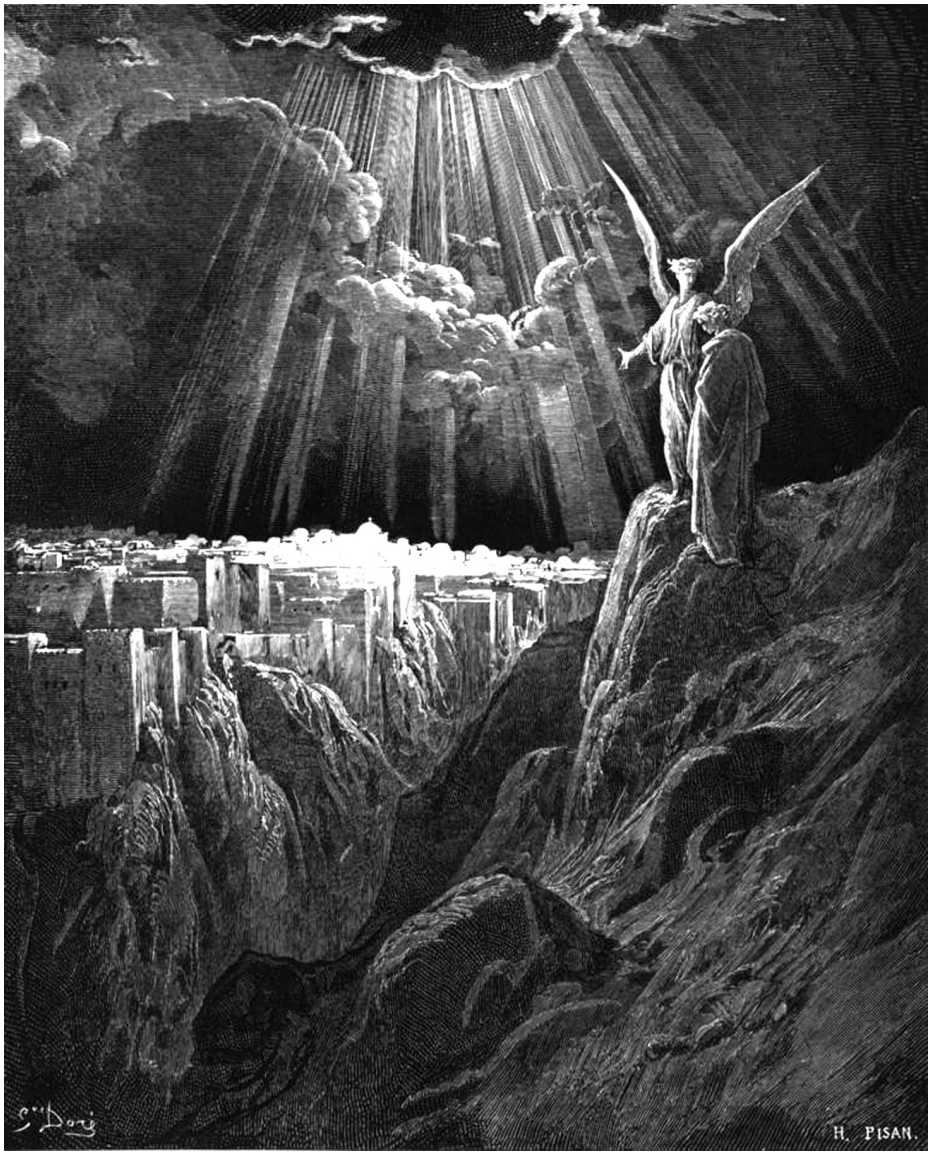

و من، یوحنا، شهر مقدّسِ اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد. چه منظرهٔ باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد! از تخت، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! معبد از این پس در میان آدمیان خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد بود.

مکاشفه 21:2-3

پیوست. **11** وقتی آن زمان فرا رسد، بدکاران باز هم به کارهای
بد خود ادامه خواهند داد و فاسدان باز هم فاسدتر خواهند شد،
ولی نیکان، نیکتر و پاکان، پاکتر می‌گردند.» **12** عیسی مسیح
می‌فرماید: «چشم به راه باشید، من به زودی می‌آیم و برای هر کس
مطابق اعمالش پاداشی با خود خواهم آورد. **13** من الف و یا، آغاز و
پایان، اول و آخر هستم. **14** خوشا به حال کسانی که لباسهایشان را
دائماً می‌شویند. آنها اجازهٔ ورود به شهر و خوردن میوهٔ درخت حیات
را خواهند داشت. **15** اما سگها، یعنی جادوگران، زناکاران، قاتلان،
بت‌پرستان، و همهٔ کسانی که دروغ را دوست دارند و آن را به عمل
می‌آورند، به شهر راه نخواهند یافت. **16** «من، عیسی، فرشتهٔ خود را
نزد شما فرستادم تا این چیزها را به کلیساها اعلام کند. من از اصل و
نسب داوود هستم. من ستارهٔ درخشندهٔ صبح می‌باشم.» **17** روح و
عروس می‌گویند: «بیا!» هر کس این را می‌شنود، بگوید: «بیا!» هر
که تشنه است بیاید، و هر کس مایل است بیاید، و از آب حیات به
رایگان بنوشد. **18** به کسی که کلام نبوّت این کتاب را می‌شنود با
صراحت می‌گویم که اگر به نوشته‌های این کتاب چیزی اضافه کند،
خدا بلاهای این کتاب را بر سرش خواهد آورد. **19** و اگر از این
پیشگویی‌ها مطلبی کم کند، خداوند او را از درخت حیات و شهر
مقدّس که آن را شرح دادم، بی‌نصیب خواهد ساخت. **20** کسی که
این چیزها را گفته است، می‌فرماید: «بله، من به‌زودی می‌آیم!»
«آمین! ای عیسای خداوند، بیا!» **21** فیض خداوند ما عیسی با همهٔ
شما باد! آمین!

شهر مقدّسِ اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد.
چه منظرهٔ باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که
خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد! 3 از تخت، صدایی
بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! معبد از این پس در میان
آدمیان خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و
ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد
بود. 4 خدا هر اشکی را از چشمان آنها پاک خواهد کرد. دیگر نه
مرگی خواهد بود و نه غمی، نه ناله‌ای و نه دردی، زیرا تمام اینها
متعلق به دنیای پیشین بود که از بین رفت.» 5 آنگاه او که بر تخت
نشسته بود، گفت: «اینک همه چیز را نو می‌سازم!» و به من گفت:
«این را بنویس چون آنچه می‌گویم، راست و درست است. 6 دیگر
تمام شد! من الف و یا، و اول و آخر هستم. من به هر که تشنه
باشد از چشمهٔ آب حیات به رایگان خواهم داد تا بنوشد. 7 هر
که پیروز شود تمام این نعمتها را به ارث خواهد برد و من خدای او
خواهم بود و او فرزند من. 8 ولی ترسوها و بی‌ایمانان و مفسدان و
قاتلان و زناکاران و جادوگران و بت‌پرستان و همهٔ دروغگویان – جای
همه در دریاچه‌ای است که با آتش و گوگرد می‌سوزد. این همان
مرگ دوم است.»)Limnē Pyr g3041 g4442(9 آنگاه یکی از
آن هفت فرشته که هفت جام بلای آخر را در دست داشتند، نزد
من آمد و گفت: «همراه من بیا تا عروس را به تو نشان دهم. او
همسر برّه است.» 10 سپس مرا در روح به قله کوه بلندی برد. از
آنجا، شهر مقدّس اورشلیم را دیدم که از جانب خدا از آسمان پایین
می‌آمد. 11 شهر غرق در جلال خدا بود، و مثل یک تکه جواهر
قیمتی، همچون یشم، که بلورهای شفافش برق می‌زند، می‌درخشید.
12 دیوارهای شهر، پهن و بلند بود. شهر دوازده دروازه و دوازده فرشتهٔ
دربان داشت. اسامی دوازده قبیلهٔ بنی‌اسرائیل روی دروازه‌ها نوشته شده
بود. 13 در هر طرف، یعنی در شمال، جنوب، شرق و غرب شهر،
سه دروازه وجود داشت. 14 دیوارهای شهر دوازده پایه داشت که بر
آنها اسامی رسولان برّه نوشته شده بود. 15 در دست فرشته یک
چوب طلا بود که با آن در نظر داشت شهر و دروازه‌ها و دیوارهایش را
اندازه بگیرد. 16 وقتی شهر را اندازه گرفت، معلوم شد به شکل مربع
است، یعنی طول و عرضش با هم مساوی است. در واقع، طول و
عرض و ارتفاع آن، هر کدام دوازده هزار پرتابِ تیر بود. 17 سپس
بلندی دیوار شهر را اندازه گرفت و معلوم شد در همه جا صد و چهل
و چهار ذراع است. فرشته با استفاده از واحدهای مشخص، این
اندازه‌ها را به من گفت. 18 خود شهر از طلای خالص مانند شیشه
شفاف ساخته شده بود و دیوار آن از یَشم بود که بر روی دوازده
لایه از سنگهای زیربنای جواهرنشان ساخته شده بود: لایهٔ اول از
یشم، دومی از سنگ لاجورد، سومی از عقیق سفید، چهارمی از
زمرد، 20 پنجمی از عقیق سرخ، ششمی از عقیق، هفتمی از زبرجد،
هشتمی از یاقوت کبود، نهمی از یاقوت زرد، دهمی از عقیق سبز،
یازدهمی از فیروزه و دوازدهمی از یاقوت بود. 21 جنس دوازده دروازهٔ
شهر از مروارید بود، هر دروازه از یک قطعه مروارید. خیابان اصلی
شهر از طلای ناب بود که مثل شیشه می‌درخشید. 22 در شهر هیچ
معبدی دیده نمی‌شد، زیرا خدای قادر مطلق و برّه معبد آن هستند.
23 این شهر احتیاجی به نور خورشید و ماه نداشت، چون شکوه و
جلال خدا و برّه شهر را روشن می‌ساخت. 24 نورش قومهای زمین را
نیز نورانی می‌کرد، و پادشاهان دنیا می‌آمدند و جلال خود را نثار آن
می‌کردند. 25 دروازه‌های شهر هرگز بسته نمی‌شود، چون در آنجا
همیشه روز است و شبی وجود ندارد! 26 عزّت و جلال و افتخار
تمام قومها به آن وارد می‌شود. 27 هیچ بدی یا شخص نادرست و
فاسد اجازه ورود به آنجا را ندارد. این شهر فقط جای کسانی است
که نامشان در دفتر حیات برّه نوشته شده باشد.

22 آنگاه رودخانهٔ آب حیات را به من نشان داد که مثل بلور،
صاف و زلال بود. رودخانه از تخت خدا و برّه جاری می‌شد، 2 و از
وسط جادهٔ اصلی می‌گذشت. دو طرف رودخانه، درختان حیات قرار
داشت که سالی دوازده بار میوه می‌دادند یعنی هر ماه یک نوع میوهٔ
تازه. برگهایش نیز شفابخش بود و برای درمان قومها به کار می‌رفت.
3 در شهر چیزی بد یافت نخواهد شد، چون تخت خدا و برّه در
آنجاست. خدمتگزاران خدا، او را پرستش خواهند کرد، 4 و رویش را
خواهند دید و نامش روی پیشانی‌شان نوشته خواهد بود. 5 در آنجا
دیگر شب نخواهد بود. احتیاجی هم به چراغ و خورشید نخواهد بود،
چون خداوند بزرگ نور ایشان خواهد بود و ایشان تا ابد سلطنت
خواهند کرد.)aiōn g165(6 آنگاه فرشته به من گفت: «این
سخنان راست و قابل اعتماد است. و خدایی که وقایع آینده را از قبل
به انبیا خود اطلاع می‌دهد، فرشتهٔ خود را فرستاده است تا آنچه را که
به‌زودی روی خواهد داد به شما اطلاع دهد.» 7 «گوش کنید! من
به‌زودی می‌آیم. خوشا به حال کسانی که آنچه را که در این کتاب
نبوّت شده، باور می‌کنند.» 8 من، یوحنا، تمام این چیزها را دیدم و
شنیدم و زانو زدم تا فرشته‌ای را که آنها را به من نشان داده بود،
پرستش کنم. 9 ولی او بار دیگر به من گفت: «نه، این کار را نکن.
من نیز مانند تو و برادرانت یعنی انبیا خدا، و تمام کسانی که به
حقایق این کتاب اعتماد دارند، از خدمتگزاران عیسی می‌باشم. پس
فقط خدا را پرستش کن.» 10 سپس به من دستور داده، گفت:
«کلام نبوّت این کتاب را مُهر نکن، چون به‌زودی به وقوع خواهد

سفیدترین و لطیفترین لباس کتان را بپوشد.» مقصود از کتان لطیف، همانا اعمال نیک خلق خداست. **9** آنگاه فرشته به من گفت: «بنویس: خوشا به حال کسانی که به جشن عروسی برّه دعوت شده‌اند. این را خداوند می‌فرماید.» **10** در این لحظه بود که به پای او افتادم تا او را بپرستم. اما او گفت: «نه، چنین نکن! من نیز مانند تو، یکی از خدمتگزاران خدا هستم. من نیز مانند برادران تو، دربارهٔ ایمان به عیسی شهادت می‌دهم. تمام این نبوّتها و هر آنچه که به تو نشان دادم، همه در وصف عیسی است.» **11** سپس دیدم که آسمان گشوده شد. در آنجا اسبی سفید بود که سوارش «امین و حق» نام داشت، زیرا به حق و عدل مبارزه و مجازات می‌کند. **12** چشمان او مانند شعله‌های آتش بود و بر سرش تاجهای فراوانی قرار داشت. بر پیشانی‌اش نیز نامی نوشته شده بود که فقط خودش معنی آن را می‌دانست. **13** او جامهٔ خون‌آلودی در برداشت و لقبش «کلمهٔ خدا» بود. **14** لشکرهای آسمانی که لباسهای کتان سفید و پاک بر تن داشتند، سوار بر اسبان سفید، به دنبال او می‌آمدند. **15** از دهان او شمشیر تیزی بیرون می‌آمد تا با آن قومهای بی‌ایمان را سرکوب کند. او با عصای آهنین بر آنان حکمرانی خواهد نمود و با پاهای خود، شراب خشم خدای توانا را در چرخشت خواهد فشرد. **16** بر لباس و ران او نیز این لقب نوشته شده بود: «شاه شاهان و سرور سروران.» **17** سپس، فرشته‌ای را دیدم که در آفتاب ایستاده بود و با صدای بلند به پرندگان می‌گفت: «بیایید و بر سر سفره‌ای که خدا برای شما تدارک دیده است، جمع شوید. **18** بیایید و بخورید از گوشت پادشاهان و فرماندهان و زورمندان؛ از گوشت اسبان و سواران آنها، و از گوشت هر انسانی، بزرگ و کوچک، برده و آزاد.» **19** آنگاه دیدم که آن وحش، حکومتهای جهان و لشکریان آنها را گرد آورد تا با آن اسب سوار و لشکر او بجنگند. **20** اما وحش با پیامبر دروغینش گرفتار شدند و هر دو زنده‌زنده به دریاچهٔ آتش که با گوگرد می‌سوزد انداخته شدند؛ بله، همان پیامبری که از جانب وحش معجزات خیره کننده انجام می‌داد تا تمام کسانی را که علامت وحش را داشتند و مجسمه‌اش را می‌پرستیدند، فریب دهد. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** آنگاه تمام دار و دستهٔ او با شمشیر تیزی که در دهان اسب سوار بود کشته شدند، و پرندگان شکم خود را با گوشت آنان سیر کردند.

20 سپس، فرشته‌ای را دیدم که از آسمان پایین آمد. او کلید چاه بی‌انتها را همراه می‌آورد و زنجیری محکم نیز در دست داشت. **(Abyssos g12)** **2** او اژدها را گرفت و به زنجیر کشید و برای مدت هزار سال به چاه بی‌انتها افکند. سپس درِ چاه را بست و قفل کرد، تا در آن هزار سال نتواند هیچ قومی را فریب دهد. پس از گذشت این مدت، اژدها برای مدت کوتاهی باید آزاد گذاشته شود. اژدها، همان مار قدیم است که ابلیس و شیطان نیز نامیده می‌شود. **(Abyssos g12)** **4** آنگاه تختهایی دیدم که بر آنها کسانی نشسته بودند که اختیار و قدرت دادرسی به آنها داده شده بود. سپس جانهای کسانی را دیدم که به سبب اعلام پیام عیسی و کلام خدا سرهایشان از تن جدا شده بود. همچنین جانهای آنانی را دیدم که وحش و مجسمه‌اش را نپرستیده بودند و علامتش را بر پیشانی و دست خود نداشتند. اینان همگی، زندگی را از سر نو آغاز کردند و با مسیح هزار سال سلطنت نمودند. **5** این قیامت اول است. قیامت بعدی در پایان آن هزار سال رخ خواهد داد؛ در آن زمان، بقیهٔ مردگان زنده خواهند شد. **6** خوشبخت و مقدّسند آنانی که در این قیامت اول سهمی دارند. اینان از مرگ دوم هیچ هراسی ندارند، بلکه کاهنان خدا و مسیح بوده، با او هزار سال سلطنت خواهند کرد. **7** پس از پایان آن هزار سال، شیطان از زندان آزاد خواهد شد. **8** او بیرون خواهد رفت تا قومهای جهان یعنی جوج و ماجوج را فریب داده، برای جنگ متحد سازد. آنان سپاه عظیمی را تشکیل خواهند داد که تعدادشان همچون ماسه‌های ساحل دریا بی‌شمار خواهد بود. **9** ایشان در دشت وسیعی، خلق خدا و شهر محبوب اورشلیم را از هر سو محاصره خواهند کرد. اما آتش از آسمان، از سوی خدا خواهد بارید و همه را خواهد سوزاند. **10** سپس ابلیس که ایشان را فریب داده بود، به دریاچهٔ آتش افکنده خواهد شد. دریاچهٔ آتش همان جایی است که با گوگرد می‌سوزد و آن وحش و پیامبر دروغین او شبانه روز، تا به ابد، در آنجا عذاب خواهند کشید. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** آنگاه تخت بزرگ سفیدی را دیدم. بر آن تخت کسی نشسته بود که زمین و آسمان از روی او گریختند و ناپدید شدند. **12** سپس مرده‌ها را دیدم که از بزرگ و کوچک در برابر خدا ایستاده‌اند. دفترها یکی پس از دیگری گشوده شد تا به دفتر حیات رسید. مردگان همگی بر طبق نوشته‌های این دفترها محاکمه شدند. **13** بنابراین، دریا و زمین و قبرها، مرده‌هایی را که در خود داشتند، تحویل دادند تا مطابق اعمالشان محاکمه شوند. **(Hadēs g86)** **14** آنگاه مرگ و دنیای مردگان به دریاچهٔ آتش افکنده شد. این است مرگ دوم، یعنی همان دریاچهٔ آتش. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** **15** هر که نامش در دفتر حیات نبود، به دریاچهٔ آتش افکنده شد. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 سپس زمین و آسمان تازه‌ای را دیدم، چون آن زمین و آسمان اول ناپدید شده بود. از دریا هم دیگر خبری نبود. **2** و من، یوحنا،

18 بعد از این رؤیاها، فرشتهٔ دیگری را دیدم که با اختیار تام از
آسمان پایین آمد. این فرشته چنان می‌درخشید که تمام زمین را روشن
ساخت. **2** او با صدای بلند فریاد می‌زد: «بابِل سقوط کرد، آن شهر
بزرگ ویران شد! به کلی ویران شد! بابِل کمینگاه دیوها و شیاطین و
ارواح پلید شده است. **3** زیرا تمام قومها از شراب فساد و هرزگی او
سرمست شده‌اند. پادشاهان دنیا در آنجا خوشگذرانی کرده‌اند، و
تاجران دنیا از زندگی پرتجمل آن ثروتمند شده‌اند.» **4** آنگاه صدای
دیگری از آسمان شنیدم که می‌گفت: «ای خلق من، از این شهر دل
بکنید و خود را با گناهانش آلوده نسازید، و گرنه شما نیز به همان
مکافات خواهید رسید. **5** زیرا گناهان این شهر تا فلک بر روی هم
انباشته شده است. از این رو، خداوند آماده است تا او را به مجازات
جنایاتش برساند. **6** پس، برای کارهای زشتش دو چندان به او سزا
دهید. او برای دیگران جام شکنجه پر کرده، پس دو برابر به خودش
بنوشانید. **7** تا حال زندگی‌اش غرق در تجمل و خوشگذرانی بوده
است؛ از این پس آن را با شکنجه و عذاب لبریز کنید. می‌گوید:"من
بیوهٔ بی‌نوا نیستم؛ من ملکهٔ این تاج و تخت می‌باشم؛ هرگز رنگ غم
و اندوه را نخواهم دید." **8** پس در عرض یک روز، مرگ و عزا و
قحطی دامنگیر او خواهد شد و او در آتش خواهد سوخت. چون
خداوند توانا او را به مکافات خواهد رساند.» **9** آنگاه پادشاهان دنیا
که با او زنا می‌کردند و از این کار لذت می‌بردند، وقتی ببینند دود از
خاکسترش بلند می‌شود، برایش عزا گرفته، **10** از ترس، دور از او
خواهند ایستاد و ناله‌کنان خواهند گفت: «افسوس که بابِل، آن شهر
بزرگ در یک چشم به هم زدن نابود شد!» **11** تاجران دنیا نیز برایش
عزا گرفته، زارزار خواهند گریست، زیرا دیگر کسی نخواهد بود که
اجناسشان را بخرد. **12** این شهر، بزرگترین خریدار اجناس ایشان
بود، اجناسی نظیر طلا و نقره، سنگهای قیمتی و مروارید، کتانهای
لطیف و ابریشمهای ارغوانی و قرمز، انواع چوبهای معطر و زینت‌آلات
عاج، گرانترین کنده‌کاریهای چوبی، مس و آهن و مرمر، ادویه و
عطر، بخور و پماد، کندر و شراب و روغن زیتون، آرد ممتاز و گندم،
گاو و گوسفند، اسب و ارّابه، برده و جانهای انسانها. **14** تاجران
اشک‌ریزان خواهند گفت: «تمام چیزهای دوست داشتنی‌ات را از
دست دادی. تجملات و شوکت تو همه بر باد رفته است و هرگز
دوباره نصیبت نخواهد شد.» **15** پس، تاجرانی که با فروش این
اجناس ثروتمند شده‌اند، دور ایستاده، از خطری که ایشان را تهدید
می‌کند خواهند ترسید و گریه‌کنان خواهند گفت: **16** «افسوس که
آن شهر بزرگ با تمام زیبایی و ثروتش، در یک چشم به هم زدن دود
شد! شهری که مثل زن زیبایی بود که لباسهای نفیس از کتان ارغوانی
و قرمز می‌پوشید و با طلا و سنگهای قیمتی و مروارید خود را زینت
می‌داد.» **17** صاحبان کشتی‌ها و ناخدایان و دریانوردان خواهند
ایستاد و از دور **18** برای شهری که دود از خاکسترش بالا می‌رود،
اشک ریخته، خواهند گفت: «در تمام دنیا، کجا دیگر چنین شهری
پیدا خواهد شد؟» **19** و از غم و غصه، خاک بر سر خود ریخته،
خواهند گفت: «افسوس، افسوس از این شهر بزرگ! از ثروت بی‌حد
و اندازه‌اش، همهٔ ما ثروتمند شدیم؛ و حال در یک لحظه همه چیز
دود شد!» **20** اما تو ای آسمان، از سرنوشت بابِل شاد باش! و شما
ای قوم خدا و رسولان و انبیا شادی کنید! زیرا خدا انتقام شما را از او
گرفته است. **21** آنگاه، یک فرشتهٔ پرقدرت، تخته سنگی را که به
شکل آسیاب بود برداشت و آن را به دریا انداخت و فریاد زد: «شهر
بزرگ بابِل تا ابد ناپدید خواهد شد، همان‌طور که این سنگ ناپدید
شد. **22** دیگر هرگز نوای موسیقی در این شهر شنیده نخواهد شد.
هیچ صنعت و صنعتگری در آن نخواهد بود، و دیگر صدای آسیاب
در آن به گوش نخواهد رسید. **23** دیگر هیچ چراغی در آن روشن
نخواهد شد و صدای شادی عروس و داماد در آن شنیده نخواهد
شد. تاجرانش زمانی بزرگترین سرمایه‌داران دنیا بودند و این شهر تمام
قومها را با نیرنگهای خود فریب می‌داد. **24** خون تمام انبیا و قوم
مقدّس خدا و خون همهٔ کسانی که در جهان کشته شدند، به گردن
این شهر است.»

19 پس از آن، صدای گروه بیشماری را شنیدم که در آسمان
سرود شکرگزاری خوانده، می‌گفتند: «هَلِلویاه، خدا را شکر! نجات از
سوی خدای ما می‌آید. عزت و اکرام و قدرت فقط برازندهٔ اوست،
2 زیرا داوری او حق و عدل است. او فاحشهٔ بزرگ را که زمین را با
فساد خود آلوده می‌ساخت، مجازات نمود و انتقام خون خدمتگزاران
خود را از او گرفت.» **3** ایشان بارها و بارها سراییده، می‌گفتند:
«هَلِلویاه، خدا را شکر! دود از خاکستر این شهر تا ابد بالا خواهد
رفت!» (aiōn g165) **4** آنگاه، آن بیست و چهار پیر و چهار
موجود زنده سجده کرده، خدا را که بر تخت نشسته بود، پرستش
نمودند و گفتند: «آمین، هللویاه. خدا را شکر!» **5** سپس از میان
تخت، صدای دیگری آمد که می‌گفت: «شما ای خدمتگزاران خدا،
کوچک و بزرگ، خدای ما را سپاس گویید و او را اکرام نمایید.»
6 سپس، آوای خوش آهنگ دیگری را شنیدم، آوایی همچون سرود
گروهی عظیم که طنین آن چون امواج خروشان دریاها و غرش پیاپی
رعدها بود، و می‌گفت: «هللویاه، خدا را شکر! زیرا خداوند توانای ما
سلطنت می‌کند. **7** بیایید با یکدیگر وجد و شادی کنیم و او را
احترام نماییم، زیرا زمان جشن عروسی برّه فرا رسیده است. عروس
او نیز خود را مهیا کرده، **8** و به او اجازه داده شده تا پاکترین و

مقدّسین و انبیای تو را ریختند. پس به آنان خون دادی تا بنوشند، چون سزایشان همین است.» **7** آنگاه صدایی از مذبح شنیدم که می‌گفت: «بله، ای خداوند، ای خدای توانا، تو از روی حق و عدل داوری و مجازات می‌کنی.» **8** سپس فرشتهٔ چهارم جامش را روی خورشید خالی کرد تا خورشید با آتش خود همه را بسوزاند. **9** پس همه از آن حرارت شدید سوختند. اما به جای این که از افکار و رفتار بد خود توبه کرده، خدا را جلال دهند، به سبب این بلاها به او کفر می‌گفتند. **10** فرشتهٔ پنجم جامش را بر تخت آن وحش ریخت، به طوری که تاج و تخت او در تاریکی فرو رفت، و دار و دستهٔ او از شدت درد، لبهای خود را می‌گزیدند. **11** ایشان نیز از درد زخمهای خود، به خدای آسمان کفر گفتند و از رفتار بد خود توبه نکردند. **12** فرشتهٔ ششم جامش را بر رودخانهٔ بزرگ فرات خالی کرد و آب رودخانه خشک شد، به طوری که پادشاهان مشرق‌زمین توانستند نیروهای خود را بدون برخورد با مانع به سوی غرب ببرند. **13** آنگاه دیدم سه روح پلید به شکل قورباغه، از دهان اژدها و آن وحش و پیامبر دروغین بیرون آمدند. **14** این روحهای پلید که می‌توانند معجزه نیز بکنند، به سراغ تمام فرمانروایان جهان رفتند تا در آن روز عظیم داوری خدا، آنها را به ضد خداوند وارد جنگ کنند. **15** حال، به آنچه عیسی مسیح می‌گوید توجه کنید: «مانند دزد، زمانی که منتظر نیستید می‌آیم! خوشا به حال کسی که برای بازگشت من آماده است و لباس خود را نگاه می‌دارد مبادا برهنه راه رود و رسوا شود.» **16** آنگاه تمام لشکرهای جهان را در محلی گرد آوردند که به زبان عبری آن را «حارمجدون» (یعنی «کوه مجدو») می‌نامند. **17** فرشتهٔ هفتم نیز جامش را در هوا خالی کرد. آنگاه از آن تخت که در معبد بود، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «همه چیز به پایان رسید!» **18** در آن هنگام، چنان رعد و برق و زمین لرزهٔ شدیدی شد که در تاریخ بشر سابقه نداشت. **19** شهر بزرگ بابِل نیز سه قسمت گردید و سایر شهرهای دنیا هم به صورت توده‌های پاره سنگ درآمدند. به این ترتیب، خدا از گناهان بابِل چشم‌پوشی نکرد، بلکه جام غضب خود را تا آخرین قطره، به او نوشانید؛ **20** جزیره‌ها ناپدید و کوهها زیر و رو شدند؛ **21** تگرگ وحشتناکی بر سر مردم بارید، تگرگی که هر دانهٔ آن پنجاه کیلو بود! و مردم برای این بلای وحشتناک به خدا کفر و ناسزا گفتند.

17 آنگاه یکی از آن هفت فرشته که بلاها را بر روی زمین ریخته بود، نزد من آمد و گفت: «همراه من بیا تا به تو نشان دهم که بر سر آن فاحشهٔ معروف که بر آبهای دنیا نشسته است، چه خواهد آمد، **2** زیرا پادشاهان دنیا با او زنا کرده‌اند و مردم دنیا از شراب زنای او سرمست شده‌اند.» **3** روح خدا مرا در خود فرو گرفت و فرشته مرا به بیابان برد. در آنجا زنی دیدم نشسته بر پشت یک وحش سرخ رنگ که سراسر بدنش با شعارهای کفرآمیزی نسبت به خدا پوشیده شده بود، و هفت سر و ده شاخ داشت. **4** لباس زن، سرخ و ارغوانی، و جواهرات او از طلا و سنگهای قیمتی و مروارید بود و در دستش یک جام طلایی داشت که پر بود از فساد و زنا. **5** بر پیشانی او این اسم مرموز نوشته شده بود: «بابِل بزرگ، مادر فاحشه‌ها و فساد دنیا.» **6** و متوجه شدم که آن زن مست است؛ او سرمست از خون خلق خدا و شهدای عیسی بود. من با ترس و وحشت به او خیره شدم. **7** فرشته پرسید: «چرا متعجب شدی؟ من راز آن زن و آن وحش را که هفت سَر و ده شاخ دارد و زن سوار بر اوست، برایت شرح خواهم داد. **8** آن وحش که دیدی، زمانی بود، ولی حالا دیگر نیست. با وجود این، از چاه بی‌انتها به زودی بالا می‌آید و در فنای ابدی فرو خواهد رفت. مردم دنیا، غیر از کسانی که نامشان در دفتر حیات نوشته شده است، وقتی آن وحش پس از مرگ، دوباره ظاهر شود، مات و مبهوت خواهند ماند. (Abyssos g12) **9** «برای درک این همه، حکمت لازم است. هفت سر وحش نشانهٔ هفت کوهند که آن زن بر آنها فرمان می‌راند. آنها نشانهٔ هفت پادشاه نیز هستند. **10** همچنین، نشانهٔ هفت پادشاه هستند که پنج تن از آنان از بین رفته‌اند، ششمی فعلاً سلطنت می‌کند و هفتمی نیز به زودی می‌آید، اما زیاد دوام نخواهد آورد. **11** آن وحش سرخ رنگ که زمانی بود، پادشاه هشتم است که قبلاً به عنوان یکی از آن هفت پادشاه سلطنت می‌کرد. بعد از دورهٔ دوم سلطنتش، او نیز هلاک می‌شود. **12** ده شاخ او، نشانهٔ ده پادشاه است که هنوز به قدرت نرسیده‌اند ولی برای مدت کوتاهی به پادشاهی رسیده، با او سلطنت خواهند کرد. **13** همگی ایشان، با هم پیمانی را امضا خواهند کرد که به موجب آن، قدرت و اختیارات خود را به آن حیوان واگذار خواهند کرد، **14** و با هم به جنگ "برّه" خواهند رفت، اما از او شکست خواهند خورد، زیرا "برّه" سَرور سَروران و شاه شاهان است و خلق او فراخواندگان و برگزیدگان و وفاداران او می‌باشند.» **15** سپس فرشته به من گفت: «آبهایی که آن فاحشه بر آنها فرمان می‌راند، نشانهٔ گروه‌های مختلف مردم از هر نژاد و قوم است. **16** «آن وحش سرخ رنگ و ده شاخش که دیدی از فاحشه بیزار خواهند شد. پس بر او هجوم آورده، غارتش خواهند کرد و او را لخت و عریان در آتش رها خواهند نمود، **17** زیرا خدا فکری در سرشان گذاشته تا نقشهٔ او را عملی کنند و اختیاراتشان را به وحش سرخ بدهند تا به این وسیله کلام خدا عملی شود. **18** این زن که در رؤیا دیدی، نشانهٔ شهر بزرگی است که بر پادشاهان دنیا سلطنت می‌کند.»

می‌خواندند. این سرود را کسی نمی‌توانست بخواند، مگر آن صد و
چهل و چهار هزار نفر که از تمام دنیا بازخرید و آزاد شده بودند.
4 آنان همان کسانی هستند که خود را آلودهٔ زنان نساخته‌اند، زیرا
باکره‌اند. آنان هر جا برّه می‌رود، او را دنبال می‌کنند. این اشخاص از
بین مردم خریداری شده‌اند تا به عنوان هدیهٔ مقدّس به خدا و برّه تقدیم
شوند. **5** ایشان پاک و بی‌عیب هستند و حتی یک دروغ از دهانشان
خارج نشده است. **6** آنگاه فرشتهٔ دیگری را دیدم که در وسط آسمان
پرواز می‌کرد و پیغام شاد انجیل جاودانی را برای اهالی زمین می‌برد تا
به گوش هر قوم و قبیله، از هر زبان و نژاد برساند. (aiōnios g166)
7 فرشته با صدای بلند می‌گفت: «از خدا بترسید و او را جلال
دهید، زیرا وقت آن رسیده است که مردم را داوری کند. او را بپرستید
که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌ها را آفریده است.» **8** سپس فرشتهٔ
دیگری را دیدم که به دنبال او آمد و گفت: «بابِل سقوط کرد، آن
شهر بزرگ ویران شد، زیرا تمام قومهای دنیا را فاسد می‌کرد و آنها را وا
می‌داشت تا از شراب فساد و هرزگی او مست شوند.» **9** سپس فرشتهٔ
سوم آمد و فریاد زد: «کسانی که آن وحش و مجسمه‌اش را بپرستند و
علامت مخصوص او را بر پیشانی یا دست خود بگذارند، **10** جام
غضب و مکافات خدا را که در آن هیچ تخفیف و استثنائی نیست،
خواهند نوشید و در حضور فرشتگان مقدّس و"برّه"، در شعله‌های
آتش عذاب خواهند کشید. **11** دود آتشی که ایشان را عذاب خواهد
داد تا ابد بالا خواهد رفت، به طوری که شب و روز آسایش نخواهند
داشت، زیرا آن وحش و مجسمه‌اش را پرستیدند و علامت نام او را بر
بدن خود گذاشتند. (aiōn g165) **12** لازم است قوم مقدّس خدا در
چنین وضعی پایدار مانده، دستورهای خدا را اطاعت نمایند و ایمان
خود را به عیسی نگاه دارند.» **13** آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم
که به من می‌گفت: «این را بنویس: خوشا به حال کسانی که از
این پس در خداوند می‌میرند.» و روح گفت: «حالا دیگر از تمام
دردها آسوده می‌شوند، و به خاطر کارهای خوبی که کرده‌اند پاداش
می‌گیرند.» **14** سپس همین‌طور که نگاه می‌کردم، ابری سفید دیدم
که یک نفر شبیه پسر انسان بر آن نشسته بود. بر سر او، تاجی زرّین
و در دستش داس تیزی به چشم می‌خورد. **15** فرشتهٔ دیگری از معبد
آمد و به کسی که بر ابر نشسته بود، با صدای بلند گفت: «داس
را به کار بینداز و درو کن، چون وقت درو است و محصول زمین
رسیده است.» **16** پس او که بر ابر نشسته بود، داس خود را به کار
انداخت و محصول زمین درو شد. **17** پس از آن، فرشتهٔ دیگری از
معبدی که در آسمان است بیرون آمد. او نیز داس تیزی در دست
داشت. **18** سپس فرشته‌ای دیگر از مذبح بیرون آمد که قدرت و
اختیار آتش در دست او بود. او به فرشته‌ای که داس در دست داشت
گفت: «حالا داست را به کار انداز تا خوشه‌ها را از تاک زمین
بچینی، چون انگورهایش رسیده و برای داوری آماده شده است.»
19 پس آن فرشته، زمین را با داسش درو کرد و انگورها را در ظرف
بزرگ غضب خدا ریخت. **20** انگورها را در داخل آن ظرف که در
خارج از شهر بود، با پا آنقدر فشردند تا رودی از خون جاری شد که
طولش ۱٬۶۰۰ پرتابِ تیر بود و ارتفاعش به دهنهٔ یک اسب می‌رسید.

15 در آسمان علامت عجیب دیگری دیدم که از پیش آمد
مهمی خبر می‌داد: هفت فرشته، هفت بلای آخر را نگاه داشته
بودند که بر زمین بریزند، تا سرانجام خشم و غضب خدا فروکش
کند. **2** سپس، در برابر خود چیزی شبیه دریای آتش و بلور دیدم که
موج می‌زد. در کنار دریا کسانی ایستاده بودند که بر آن وحش و
مجسمه‌اش و بر عدد نام او پیروز شده بودند. همهٔ آنان چنگهایی در
دست داشتند که خدا به ایشان داده بود، **3** و سرود موسی خدمتگزار
خدا و سرود برّه را می‌خواندند، و می‌گفتند: «بزرگ و باشکوه است
کارهای تو، ای خدای بی‌همتا! حق و عدل است راههای تو، ای
پادشاه قومها! ای خداوند، کیست که از تو نترسد؟ کیست که نام
تو را حرمت ندارد؟ زیرا تنها تو پاکی. همهٔ قومها خواهند آمد و در
پیشگاه تو پرستش خواهند کرد، زیرا کارهای خوب تو را می‌بینند.»
5 سپس، نگاه کردم و معبد، یعنی خیمهٔ خدا را در آسمان دیدم که
به روی همه کاملاً باز بود. **6** آن هفت فرشته که هفت بلا را نگاه
داشته بودند تا بر زمین بریزند، از حضور خدا بیرون آمدند. ایشان
لباس سفید بی‌لکه‌ای بر تن داشتند که از کتان پاک بود، و دور
سینه‌شان نیز کمربندی طلایی بسته بودند. **7** یکی از آن چهار موجود
زنده، به هر یک از فرشتگان جامی زرّین داد که پر از غضب خدای
زندهٔ ابدی بود. (aiōn g165) **8** معبد از دود قدرت و جلال خدا پر
شد، به طوری که دیگر کسی نمی‌توانست داخل شود، تا این که آن
هفت فرشته، هفت بلا را ریختند و تمام کردند.

16 آنگاه از معبد صدایی بلند شنیدم که به آن هفت فرشته
می‌گفت: «بروید و هفت جام غضب خدا را بر زمین خالی کنید.»
2 پس فرشتهٔ اول بیرون رفت و وقتی جام خود را بر زمین خالی کرد،
در بدن کسانی که نشان آن وحش را داشتند و مجسمه‌اش را پرستش
می‌کردند، زخمهایی دردناک و وحشتناک به وجود آمد. **3** فرشتهٔ
دوم جامش را در دریا ریخت و آب دریا مثل خون مرده شد، و تمام
جانوران دریایی مردند. **4** سپس فرشتهٔ سوم جام خود را بر رودخانه‌ها
و چشمه‌ها ریخت و آب آنها به خون تبدیل شد. **5** آنگاه شنیدم
این فرشته که فرشتهٔ آبها بود، می‌گفت: «ای قدوس، که هستی و
بوده‌ای، تو عادلی در این حکمها که فرستاده‌ای. **6** زیرا آنها خون

دنبال خود کشید و بر زمین ریخت. اژدها در مقابل زن که در حال زاییدن بود، ایستاد تا نوزاد او را ببلعد. **5** زن، پسری به دنیا آورد. این پسر با عصای آهنین بر تمام قومها فرمان خواهد راند. پس وقتی پسر به دنیا آمد، از دست اژدها ربوده شد و به سوی خدا و تخت او بالا برده شد. **6** اما مادرش به بیابان فرار کرد. خدا آنجا را برای او آماده کرده بود تا به مدت هزار و دویست و شصت روز از او مراقبت شود. **7** سپس در آسمان جنگی روی داد. میکائیل و فرشتگان زیر فرمان او با اژدها و فرشتگان او جنگیدند. **8** اژدها شکست خورد و همراه فرشتگانش از آسمان رانده شد. **9** بله، این اژدهای بزرگ، یعنی آن مار قدیمی که اسمش ابلیس یا شیطان است و همان کسی است که تمام مردم دنیا را فریب می‌دهد، با تمام دار و دسته‌اش بر زمین افکنده شد. **10** آنگاه در آسمان صدایی بلند شنیدم که اعلام می‌کرد: «زمان نجات و قدرت و سلطنت خدا و حکومت بر حق مسیح او رسیده است! چون مدعی برادران ما که روز و شب در پیشگاه خدای ما به برادران ما تهمت می‌زد، سقوط کرد. **11** برادران ما با خون"برّه"و با بیان حقیقت، بر او پیروز شدند. ایشان جانشان را دریغ نداشتند بلکه آن را در راه خدمت خدا نثار کردند. **12** پس ای آسمانها، شادی کنید! ای ساکنان آسمان، شاد باشید! اما وای بر تو ای زمین، وای بر تو ای دریا، زیرا ابلیس با خشم زیاد به سراغ شما آمده است، چون می‌داند که فرصت زیادی ندارد.» **13** وقتی اژدها دید که به زمین افتاده است، دست آزار به سوی زنی که پسر را زاییده بود دراز کرد. **14** اما به زن دو بال عقاب بزرگ داده شد تا به بیابان پرواز کند، و در آنجا سه سال و نیم از گزند مار که همان اژدهاست، در امان باشد. **15** ناگاه از دهان مار، سیل آب به سوی زن جاری شد تا او را در کام خود فرو برد. **16** اما زمین به یاری زن شتافت و دهان باز کرد و سیل را فرو برد. **17** آنگاه اژدها بر زن خشم گرفت و رفت تا با بقیهٔ فرزندان او بجنگد. فرزندان آن زن همان کسانی هستند که فرمان خدا را اطاعت می‌کنند و به حقیقتی که به وسیلهٔ عیسی آشکار شده، پایبند می‌باشند.

13 پس اژدها به کنار دریا رسید و در آنجا به انتظار نشست. آنگاه وحشی را دیدم که از دریا بالا می‌آمد. این جانور هفت سر داشت و ده شاخ. روی هر شاخ او یک تاج بود و روی هر سر او نام کفرآمیزی نوشته شده بود. **2** این وحش شبیه پلنگ بود اما پاهایش مانند پاهای خرس و دهانش مانند دهان شیر بود. اژدها تاج و تخت و قدرت و اختیارات خود را به او بخشید. **3** یکی از سرهایش را دیدم که زخم کشنده‌ای برداشته بود، ولی خودبه‌خود خوب شد! آنگاه تمام مردم دنیا از این معجزه غرق در حیرت شدند و وحش را با ترس و احترام پیروی کردند. **4** آنان اژدها را که چنین قدرتی به آن جانور داده بود، ستایش نمودند. وحش را نیز پرستش کرده، گفتند: «کیست به بزرگی او؟ چه کسی می‌تواند با او بجنگد؟!» **5** سپس، اژدها وحش را تحریک کرد تا به گزافه‌گویی بپردازد، و به او اختیار داد تا امور دنیا را به مدت چهل و دو ماه به دست گیرد. **6** در تمام این مدت، به اسم خدا و معبد و تمام کسانی که در آسمانند کفر می‌گفت. **7** اژدها به او قدرت داد تا با قوم مقدّس خدا جنگیده، ایشان را شکست دهد و بر تمام قومها و قبیله‌ها از هر زبان و نژاد دنیا حکومت کند؛ **8** همهٔ مردم دنیا نیز او را پرستش خواهند کرد. اما کسانی که نامشان از آغاز آفرینش، در دفتر حیات که متعلق به برّه است، نوشته شده، او را پرستش نخواهند نمود. **9** هر که می‌تواند گوش دهد، به دقت گوش کند: **10** کسی که قرار است زندانی شود، زندانی خواهد شد، و کسی که قرار است با شمشیر کشته شود، کشته خواهد شد. لازم است قوم مقدّس خدا در چنین وضعی پایدار و وفادار بمانند. **11** سپس، وحش دیگری دیدم که از داخل زمین بیرون آمد. این جانور دو شاخ داشت، مانند شاخهای برّه، ولی مانند اژدها سخن می‌گفت. **12** او تمام قدرت آن وحش اول را که از زخم کشنده خود خوب شده بود، به کار می‌گرفت و از تمام دنیا می‌خواست که وحش اول را بپرستند. **13** او پیش چشمان همه دست به معجزات باور نکردنی می‌زد و از آسمان آتش به زمین می‌آورد! **14** او از جانب وحش اول اجازه می‌یافت تا این کارهای عجیب را انجام داده، مردم دنیا را فریب دهد و ایشان را وادار سازد مجسمهٔ بزرگی از جانور اول بسازند، همان وحشی که از زخم شمشیر جان به در برده بود. **15** حتی او توانست به آن مجسمه جان ببخشد تا بتواند سخن گوید، و همهٔ کسانی را که او را نمی‌پرستند، به مرگ محکوم کند. **16** از این گذشته، بزرگ و کوچک، فقیر و غنی، برده و آزاد را وادار کرد تا علامت مخصوص را بر روی دست راست یا پیشانی خود بگذارند؛ **17** تا هیچ‌کس نتواند چیزی بخرد مگر این که علامت مخصوص آن وحش، یعنی اسم یا عدد او را بر خود داشته باشد. **18** در اینجا نیاز به حکمت است. هر که باهوش باشد می‌تواند عدد وحش را محاسبه کند، زیرا این عدد، عدد یک انسان است و عدد او ۶۶۶ است.

14 آنگاه برّه را دیدم که در اورشلیم بر کوه صهیون ایستاده است. همراه او صد و چهل و چهار هزار نفر بودند که بر پیشانی‌شان نام او و نام پدر او نوشته شده بود. **2** آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم که مانند ریزش آبشار و غرش رعد بود، اما در عین حال به نغمهٔ چنگ‌نوازان نیز شباهت داشت. **3** این گروه، در برابر تخت خدا و در مقابل آن چهار موجود زنده و بیست و چهار پیر سرودی تازه

ستونهای آتش بود. 2 در دست او طوماری کوچک و گشوده قرار
داشت. او پای راستش را بر دریا و پای چپش را بر زمین گذاشت،
3 و صدایی بلند چون غرش شیر برآورد. در جواب او هفت رعد سخن
گفتند. 4 آماده می‌شدم تا گفتهٔ رعدها را بنویسم که ناگاه صدایی از
آسمان به من گفت: «دست نگه دار! سخن رعدها نباید آشکار
شود. آنها را ننویس!» 5 آنگاه فرشته‌ای که بر دریا و خشکی ایستاده
بود، دست راست خود را به سوی آسمان بلند کرد، 6 و به کسی که
تا به ابد زنده است و آسمان را با تمام موجودات آنها، و زمین را
با تمام موجودات آنها، و دریا را با تمام موجودات آنها آفرید، قسم
خورد که دیگر تأخیری پیش نخواهد آمد، (aiōn g165) 7 بلکه
وقتی فرشتهٔ هفتم شیپور را بنوازد، نقشهٔ رازگونهٔ خدا عملی خواهد
شد، همان‌گونه که خدا به انبیای خود وعده داده بود. 8 بار دیگر
صدایی از آسمان به من گفت: «برو و طومار باز را از آن فرشته‌ای
که بر دریا و خشکی ایستاده است، بگیر.» 9 پس به او نزدیک
شدم و از او خواستم طومار را به من بدهد. گفت: «بگیر و بخور.
وقتی آن را در دهانت گذاشتی، مانند عسل شیرین خواهد بود، اما
وقتی خوردی معده‌ات تلخ خواهد شد.» 10 پس طومار را گرفتم و
خوردم. درست همان‌گونه که گفته بود، در دهانم شیرین بود، اما
وقتی خوردم، معده‌ام تلخ شد. 11 آنگاه به من گفت: «تو باید باز
هم دربارهٔ قومها، نژادها، زبانها و پادشاهان بسیار، نبوّت کنی.»

11 به من یک چوب اندازه‌گیری دادند و گفتند: «برو و معبد
خدا و همچنین مذبحی را که در آنست اندازه بگیر، و بعد کسانی را
که در آنجا پرستش می‌کنند، بشمار. 2 اما محوطهٔ بیرونی را اندازه
نگیر زیرا به سایر قومها واگذار شده است؛ ایشان به مدت چهل و دو
ماه "شهر مقدّس" را پایمال خواهند کرد. 3 اما من دو شاهد خود را
خواهم فرستاد و به آنان قدرت خواهم داد تا پلاس پوشیده، برای
مدت هزار و دویست و شصت روز پیغام مرا به گوش مردم برسانند.»
4 این دو شاهد همان دو درخت زیتون و دو چراغدان هستند که در
حضور خدای تمام زمین می‌ایستند. 5 هر که بخواهد به ایشان اذیت
و آزاری برساند، با آتشی که از دهانشان بیرون می‌آید، نابود خواهد
شد. هر که آنان را اذیت کند، این گونه باید بمیرد. 6 ایشان،
در این سه سال و نیم که پیغام خدا را به مردم اعلام می‌کنند،
قدرت خواهند داشت هرگاه که بخواهند، مانع بارش باران گردند،
چشمه‌های آب را به خون تبدیل کنند و جهان را به بلایای گوناگون
دچار سازند. 7 وقتی آن دو نفر دورهٔ سه سال و نیمهٔ شهادت خود را
به پایان برسانند، آن وحش که از چاه بی‌انتها بیرون می‌آید، به ایشان
اعلان جنگ خواهد داد و ایشان را شکست داده، خواهد کشت.
(Abyssos g12) 8 اجساد آنان نیز سه روز و نیم در خیابانهای آن
شهر بزرگ که به کنایه سُدوم و مصر خوانده می‌شود، به نمایش
گذاشته خواهد شد. این همان جایی است که خداوند ایشان نیز بر
روی صلیب کشته شد. در این مدت، به کسی اجازه داده نمی‌شود
که جنازهٔ ایشان را دفن کند، و مردم از قومهای مختلف آنها را تماشا
خواهند کرد. 10 در سراسر دنیا، همه برای مرگ این دو سخنگوی
خدا که اینقدر مردم را به تنگ آورده بودند، به جشن و پایکوبی
خواهند پرداخت و برای یکدیگر هدیه خواهند فرستاد. 11 اما پس
از سه روز و نیم، روح حیات‌بخش از جانب خدا وارد جسم آن
دو خواهد شد و ایشان بر پاهای خود خواهند ایستاد. با دیدن این
صحنه، همه دچار وحشتی هولناک خواهند شد، 12 و صدایی از
آسمان خواهند شنید که به آن دو می‌گوید: «به اینجا بالا بیایید!»
آنگاه ایشان در برابر چشمان حیرت‌زدهٔ دشمنان، با ابرها به آسمان بالا
خواهند رفت. 13 در همان لحظه، زلزلهٔ شدیدی رخ خواهد داد که
یک دهم شهر را با خاک یکسان خواهد کرد و هفت هزار نفر کشته
خواهند شد. آنگاه کسانی که زنده مانده‌اند، از ترس، خدای آسمان
را پرستش خواهند کرد. 14 دو بلا گذشت. بلای سوم به‌زودی از راه
خواهد رسید. 15 درست در همین هنگام که فرشتهٔ هفتم شیپور
خود را به صدا درآورد، از آسمان صداهای بلندی به گوش رسید که
می‌گفت: «سلطنت جهان از آنِ خداوند ما و مسیح او شد و او تا
ابد سلطان است.» (aiōn g165) 16 آنگاه بیست و چهار پیر که
در حضور خدا بر تختهای خود نشسته بودند، روی بر زمین نهاده، او
را سجده کردند، 17 و گفتند: «ای خداوند، خدای قادر مطلق که
هستی و بودی، تو را سپاس می‌گوییم که قدرت عظیم خود را به
دست گرفته و سلطنت را شروع کرده‌ای. 18 قومها بر تو خشمناک
بودند، اما اکنون تویی که باید بر آنان خشمناک شوی. اینک وقت آن
است که مردگان را داوری نمایی و به خدمتگزارانت یعنی پیامبران،
ایمانداران و کسانی که به نام تو احترام می‌گذارند، از کوچک و
بزرگ پاداش دهی. اینک وقت آن است که همهٔ کسانی را که دنیا
را به نابودی کشانده‌اند، نابود سازی.» 19 آنگاه معبد در آسمان
گشوده شد و صندوقی که عهدنامهٔ خدا در آن بود، ظاهر گشت.
سپس رعد و برق شد و آسمان غرید و تگرگ و زلزله پدید آمد.

12 پس از آن، منظرهٔ عجیبی در آسمان دیده شد که از رویداد
مهمی خبر می‌داد: زنی را دیدم که آفتاب را مانند لباس به تن کرده
بود و در زیر پاهایش ماه قرار داشت و بر سرش تاجی با دوازده ستاره
بود. 2 زن، آبستن بود و از درد زایمان می‌نالید و برای زاییدن دقیقه
شماری می‌کرد. 3 ناگهان، اژدهای سرخی ظاهر شد که هفت سر،
هفت تاج و ده شاخ داشت. 4 او با دُمش یک سوم ستارگان را به

بود و ایشان را به چشمه‌های آب حیات هدایت خواهد کرد؛ و خدا
هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد نمود.»

8 هنگامی که برّه مُهر هفتم را گشود، در آسمان نزدیک به نیم
ساعت سکوت مطلق برقرار شد. **2** سپس دیدم که هفت فرشته در
حضور خدا ایستاده‌اند. به ایشان هفت شیپور داده شد. **3** پس از
آن، فرشتهٔ دیگری آمد و در کنار مذبح ایستاد. در دست او آتشدانی
برای سوزاندن بخور بود. پس به او مقدار زیادی بخور دادند تا با
دعاهای مؤمنین بیامیزد و بر روی مذبح زرّین که پیش تخت خدا قرار
دارد، تقدیم کند. **4** آنگاه بوی معطر بخور، آمیخته به دعاهای
مؤمنین، از دست فرشته به پیشگاه خدا بالا رفت. **5** سپس آن فرشته،
آتشدان را از آتش مذبح پر کرد و به سوی زمین انداخت. ناگاه، رعد
و برق و زلزله ایجاد شد. **6** آنگاه، هفت فرشته‌ای که هفت شیپور
داشتند، آماده شدند تا شیپورها را به صدا درآورند. **7** فرشتهٔ اول
شیپور را به صدا درآورد. ناگهان، بر روی زمین تگرگ و آتش و خون
بارید، به طوری که یک سوم زمین آتش گرفت و یک سوم درختان با
تمام سبزه‌ها سوخت. **8** فرشتهٔ دوم شیپور را نواخت. ناگاه چیزی
مثل کوهی بزرگ و آتشین به دریا افتاد، به طوری که یک سوم تمام
کشتی‌ها غرق شدند و یک سوم دریا مانند خون، سرخ شد، و یک
سوم تمام ماهیها مردند. **10** وقتی فرشتهٔ سوم شیپور را به صدا درآورد،
ستاره‌ای شعله‌ور از آسمان بر روی یک سوم رودخانه‌ها و چشمه‌ها
افتاد. **11** نام آن ستاره «تلخی» بود؛ و هنگامی که وارد یک سوم
تمام آبهای زمین شد، آبها تلخ گردید و بسیاری به علّت تلخی آن
جان سپردند. **12** سپس فرشتهٔ چهارم شیپور را نواخت. همان لحظه
ضربه‌ای به یک سوم خورشید و ماه و ستارگان وارد آمد، به طوری که
یک سوم آنها تاریک شد. به این ترتیب، یک سوم روز و یک سوم
شب در تاریکی فرو رفت. **13** همچنانکه غرق تماشا بودم، عقابی
دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کند و به آواز بلند می‌گوید: «وای،
وای، وای به حال اهالی زمین، زیرا اکنون آن سه فرشتهٔ دیگر نیز شیپور
خود را به صدا در خواهند آورد.»

9 هنگامی که فرشتهٔ پنجم شیپورش را به صدا درآورد، دیدم که
«ستاره‌ای» از آسمان بر زمین افتاد. به این ستاره، کلید چاهی را
دادند که انتها نداشت.)Abyssos g12(**2** وقتی با آن کلید، چاه
را باز کرد، دودی مانند دود کوره‌ای بزرگ برخاست، به طوری که
آفتاب و هوا از دود چاه تیره و تار شد.)Abyssos g12(**3** سپس از
میان دود، ملخهایی بیرون آمده، روی زمین را پوشاندند؛ و به آنها
قوت داده شد تا مانند عقربها نیش بزنند. **4** اما به آنها گفته شد که
با علف و گیاه و درختان کاری نداشته باشند، بلکه فقط به کسانی
آسیب برسانند که مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند. **5** به آنها اجازه
داده شد که مردم را برای مدت پنج ماه آزار و شکنجه دهند تا ایشان
مانند کسی که عقرب گزیده باشد، درد بکشند؛ اما به ملخها اجازهٔ
کشتن مردم داده نشد. **6** در آن زمان، مردم آرزوی مرگ خواهند
کرد، اما مرگ از ایشان خواهد گریخت. **7** ملخها شبیه اسبانی
بودند که برای جنگ آراسته شده‌اند. بر روی سرشان چیزی شبیه
تاجهای زرّین قرار داشت و صورتشان همچون صورت انسان بود.
8 آنها مویی بلند مانند موی زنان، و دندانهایی مانند دندانهای شیران
داشتند. **9** زره‌هایی که پوشیده بودند، مانند زره آهنین جنگ بود.
صدای بالهایشان نیز مثل صدای هجوم لشکری بود که با ارابه‌های
جنگی به میدان رزم حمله می‌برد. **10** آنها دمهای نیشداری مانند دم
عقرب داشتند که با آنها می‌توانستند مردم را تا پنج ماه آزار دهند.
11 پادشاه آنها، همان فرشتهٔ چاه بی‌انتهاست، که به زبان عبری او را
«اَبَدون» و به یونانی «اپولیون» می‌نامند، و معنی آن، «نابود کننده»
می‌باشد.)Abyssos g12(**12** یک وای یعنی یک بلا گذشت. اما
هنوز دو بلای دیگر در راه است. **13** وقتی فرشتهٔ ششم شیپور را
نواخت، از چهار گوشهٔ مذبح زرّین که در حضور خدا قرار داشت،
صدایی شنیدم، **14** که به فرشتهٔ ششم که شیپور داشت، گفت:
«آن چهار فرشته را که در رود بزرگ فرات بسته شده‌اند، آزاد ساز.»
15 آنگاه آن چهار فرشته که برای چنین ساعت و روز و ماه و سالی
آماده شده بودند، آزاد شدند تا یک سوم مردم را بکشند. **16** شنیدم
که آنها دویست میلیون جنگجوی سواره در اختیار داشتند. **17** اسبان
و سواران ایشان را در رؤیا دیدم. سواران آنان، زره جنگی به تن داشتند
که بعضی به رنگ سرخ آتشین، بعضی آبی آسمانی و بقیه به رنگ
زرد بود. سر اسبان ایشان، بیشتر به سر شیران شباهت داشت و از
دهانشان دود و آتش و گوگرد بیرون می‌آمد که یک سوم مردم را از بین
برد. **19** قدرت مرگبار آنها، نه تنها در دهانشان بلکه در دمشان نیز
بود، زیرا دمشان شبیه سر مارهایی بود که نیش می‌زنند و زخمهایی
کشنده ایجاد می‌کنند. **20** کسانی که از این بلایا جان به در بردند،
باز حاضر نشدند از کارهای شریرانهٔ خود توبه کرده، خدا را بپرستند.
ایشان حاضر نبودند از پرستش شیطان و بتهای طلا و نقره و مس و
سنگ و چوب دست بکشند، بتهایی که نه می‌بینند، نه می‌شنوند و
نه حرکت می‌کنند. **21** اینان نمی‌خواستند از آدمکشی، جادوگری،
زنا و دزدی دست بکشند و به سوی خدا بازگردند.

10 سپس فرشتهٔ نیرومند دیگری را دیدم که از آسمان پایین
می‌آمد. گرداگرد او را ابر فرا گرفته بود و بر فراز سرش رنگین کمانی
قرار داشت. صورتش نیز همچون خورشید می‌درخشید و پاهایش مانند

صدای تمام موجودات آسمان و زمین و زیر زمین و دریاها را شنیدم که
می‌سرودند و می‌گفتند: «ستایش و حرمت، جلال و قوت تا ابد از آنِ
برّه و آنکه بر تخت نشسته است باد.» (aiōn g165) 14 و آن چهار
موجود زنده گفتند: «آمین»، و آن بیست و چهار پیر سجده کرده، او
را پرستیدند.

6 همچنانکه محو تماشا بودم، برّه نخستین مهر از آن هفت مُهر
را گشود. ناگاه یکی از آن چهار موجود زنده، با صدایی همچون
غرش رعد گفت: «بیا!» 2 نگاه کردم و اسبی سفید دیدم. سوار بر
اسب، کسی را دیدم که کمانی در دست و تاجی بر سر داشت. او
اسب را به جلو می‌راند تا در نبردهای بسیار، پیروز شود و فاتح جنگ
باشد. 3 سپس برّه مهر دوم را باز کرد. آنگاه شنیدم که موجود زندهٔ
دوم گفت: «بیا!» 4 این بار، اسبی سرخ پدیدار شد. به سوار آن
شمشیری بزرگ و اقتدار داده شده بود تا صلح و سلامتی را از زمین
بردارد. در نتیجه، جنگ و خونریزی در همه جا آغاز شد. 5 چون برّه
مهر سوم را گشود، شنیدم که موجود زندهٔ سوم گفت: «بیا!» آنگاه
اسب سیاهی را دیدم که سوارش ترازویی در دست داشت. 6 سپس
از میان چهار موجود زنده، صدایی به گوش رسید که می‌گفت: «یک
قرص نان گندم، یا یک کیلو آرد جو، به قیمت مزد روزانهٔ یک کارگر
باشد. اما به روغن زیتون و شراب آسیبی نرسان!» 7 وقتی برّه مهر
چهارم را گشود، صدای موجود زندهٔ چهارم را شنیدم که گفت:
«بیا!» 8 نگاه کردم و دیدم اسب رنگ پریده‌ای ظاهر شد که سوارش
مرگ نام داشت. به دنبال او، اسب دیگری می‌آمد که نام سوارش
دنیای مردگان بود. به آن دو، اختیار و قدرت داده شد تا یک چهارم
زمین را به‌وسیلهٔ جنگ، قحطی، بیماری و جانوران وحشی نابود کنند.
(Hadēs g86) 9 وقتی مهر پنجم را باز کرد، مذبحی ظاهر شد. زیر
مذبح، روحهای کسانی را دیدم که برای موعظهٔ کلام خدا و شهادت
راستین خود شهید شده بودند. 10 ایشان با صدایی بلند به خداوند
می‌گفتند: «ای خداوند پاک و حق، تا به کی بر ساکنان زمین داوری
نمی‌کنی و انتقام خون ما را از آنان نمی‌گیری؟» 11 سپس به هر یک
از ایشان، ردایی سفید دادند و گفتند که کمی دیگر نیز استراحت
کنند تا همقطارانشان که باید مانند ایشان به خاطر خدمت به عیسی
مسیح شهید گردند، به جمع آنان بپیوندند. 12 آنگاه بَرّه مهر ششم
را گشود. ناگهان زلزلهٔ شدیدی رخ داد و خورشید مانند پارچه‌ای
سیاه، تیره و تار گشت و ماه به رنگ خون درآمد. 13 سپس دیدم که
ستارگان آسمان بر زمین می‌ریزند، درست مانند انجیرهای نارس که در
اثر باد شدید، از درخت کنده شده، بر زمین می‌افتند. 14 آسمان
نیز مانند یک طومار به هم پیچید و ناپدید گشت و تمام کوهها و
جزیره‌ها تکان خورده، از جای خود منتقل شدند. 15 پادشاهان زمین
و رهبران جهان، فرمانداران و ثروتمندان، کوچک و بزرگ، برده و
آزاد، همه خود را در غارها و زیر تخته سنگهای کوهها پنهان کردند.
16 ایشان به کوهها و صخره‌ها التماس کرده، می‌گفتند: «ای کوهها
و ای صخره‌ها، بر ما بیفتید و ما را از روی آنکه بر تخت نشسته و از
خشم برّه پنهان کنید. 17 زیرا روز عظیم خشم آنان فرا رسیده است.
پس کیست که تاب مقاومت داشته باشد؟»

7 آنگاه چهار فرشته دیدم که در چهار گوشهٔ زمین ایستاده‌اند و
نمی‌گذارند بادهای چهارگانه بر زمین بوزند، تا دیگر برگی بر درختان
به حرکت در نیاید و دریا صاف و بی‌حرکت بماند. 2 سپس، فرشتهٔ
دیگری را دیدم که از مشرق می‌آمد و مهر بزرگ خدای زنده را به
همراه می‌آورد. او به آن چهار فرشته‌ای که قدرت داشتند به زمین و دریا
صدمه بزنند، گفت: 3 «دست نگه دارید! به دریا و زمین و درختان
آسیبی نرسانید، تا مهر خدا را به پیشانی بندگان او بزنم.» 4 تعداد
کسانی که از تمام قبیله‌های بنی‌اسرائیل مهر شدند، یکصد و چهل و
چهار هزار نفر بود، از هر قبیله دوازده هزار. اسامی قبیله‌ها عبارت
بودند از: یهودا، رئوبین، جاد، اشیر، نفتالی، منسی، شمعون، لاوی،
یساکار، زبولون، یوسف و بنیامین. 9 پس از آن، دیدم که گروه بزرگی
از تمام قومها، قبیله‌ها، نژادها و زبانها، در پیشگاه تخت و در برابر
برّه ایستاده‌اند. تعداد ایشان چنان زیاد بود که امکان شمارش وجود
نداشت. ایشان لباسی سفید بر تن داشتند و در دستشان شاخه‌های
نخل دیده می‌شد. 10 آنان همگی با صدای بلند می‌گفتند: «نجات
ما از جانب خدای ما که بر تخت نشسته، و از جانب برّه است.»
11 در این هنگام، تمام فرشتگان گرداگرد تخت و پیران و چهار
موجود زنده ایستادند. سپس، آنان در مقابل تخت سجده کرده، خدا
را پرستش نمودند، 12 و گفتند: «آمین! حمد و جلال و حکمت،
سپاس و حرمت، قدرت و قوت از آن خدای ما باد، تا به ابد. آمین!»
(aiōn g165) 13 آنگاه یکی از آن بیست و چهار پیر به من رو
کرد و پرسید: «آیا می‌دانی این سفیدپوشان چه کسانی هستند و از
کجا آمده‌اند؟» 14 جواب دادم: «این را تو می‌دانی، سرورم.» به
من گفت: «اینها همان کسانی هستند که از عذاب سخت بیرون
آمده‌اند. ایشان لباسهای خود را با خون"برّه"شسته و سفید کرده‌اند.
15 به همین جهت، اکنون در حضور تخت خدا هستند و او را شبانه
روز در معبد او خدمت می‌کنند. او که بر تخت نشسته است، ایشان
را در حضور خود پناه می‌دهد. 16 آنان از این پس، از گرسنگی و
تشنگی و گرمای سوزان نیمروز در امان خواهند بود، 17 زیرا"برّه"که
پیش تخت ایستاده است، ایشان را خوراک داده، شبان آنان خواهد

جانب خدایم می‌آید. همچنین نام جدید خود را بر او خواهم نهاد.
13 هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها
چه می‌گوید. 14 «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای لائودیکیه بنویس:
آن آمین، آن شاهد امین و راست، آنکه منشاء تمام خلقت خداست،
چنین می‌گوید: 15 من تو را خوب می‌شناسم؛ می‌دانم که نه سرد
هستی و نه گرم. کاش یکی از این دو بودی! 16 اما چون نه سرد
هستی و نه گرم، تو را از دهان خود قی کرده، بیرون خواهم ریخت.
17 تو گمان می‌کنی که ثروتمند هستی و هر چه می‌خواهی، بدون
کم و کاست در اختیار داری. اما غافلی از اینکه بدبخت و بیچاره و
بینوا و کور و عریان هستی. 18 بنابراین، به تو نصیحت می‌کنم که از
من طلای ناب را بخری، طلایی که با آتش تصفیه شده است، تا
ثروت واقعی را به دست آوری. از من لباس سفید و پاک را بخر و
بپوش تا برهنه و شرمسار نباشی. از من دارو بخر و به چشمانت بمال
تا بینا شوی. 19 من آنانی را که دوست می‌دارم، تأدیب و تنبیه
می‌کنم. تو را نیز تنبیه می‌کنم تا از لاقیدی دست کشیده، برای خدا
غیور شوی. 20 اکنون در مقابل در ایستاده، در را می‌کوبم. هر که
صدای مرا بشنود و در را بگشاید، داخل شده، با او همسفره خواهم
شد و او نیز با من. 21 من به هر که پیروز شود، اجازه خواهم داد که
بر تخت سلطنتی‌ام، در کنار من بنشیند، همان‌طور که من نیز پیروز
شدم و در کنار پدرم بر تخت او نشستم. 22 هر که این را می‌شنود،
خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.»

4 سپس، همان‌طور که نگاه می‌کردم، دیدم که در آسمان
دروازه‌ای گشوده شد. آنگاه همان آوایی که قبلاً نیز شنیده بودم، به
گوشم رسید؛ آن آوا که همچون صدای شیپوری نیرومند بود، به من
گفت: «بالا بیا تا وقایع آینده را به تو نشان دهم.» 2 ناگهان روح
خدا مرا فرو گرفت و من تختی در آسمان دیدم و بر آن تخت کسی
نشسته بود. 3 او همچون سنگِ یشم و عقیق می‌درخشید. گرداگرد
تخت او را رنگین کمانی تابان چون زمرد، فرا گرفته بود. 4 دور آن
تخت، بیست و چهار تخت دیگر قرار داشت؛ بر آنها بیست و چهار
پیر نشسته بودند که همه لباسی سفید بر تن و تاجی از طلا بر سر
داشتند. 5 از آن تخت بزرگ، رعد و برق برمی‌خاست و غرش رعد
طنین‌افکن بود. در مقابل آن تخت، هفت چراغ نیز روشن بود. این
هفت چراغ همان روح هفتگانهٔ خدا هستند. 6 در برابر تخت،
دریایی از بلور درخشان به چشم می‌خورد. چهار موجود زنده نیز در
چهار گوشهٔ تخت ایستاده بودند که در جلو و پشت سر خود، چشم
داشتند. 7 نخستین موجود زنده، به شکل شیر بود؛ دومی شبیه گاو،
سومی به صورت انسان و چهارمی به شکل عقابی در حال پرواز بود.
8 این موجودات زنده هرکدام شش بال داشتند، و میان بالهایشان پر
از چشم بود. ایشان شبانه روز، بدون وقفه نام خدا را ذکر نموده،
می‌گفتند: «قدوس، قدوس، قدوس است خداوند خدای قادر مطلق
که بود و هست و می‌آید!» 9 هر بار که این موجودات زنده به آنکه
بر تخت نشسته بود و تا ابد زنده است، جلال و حرمت و سپاس
می‌فرستند، (aiōn g165) 10 آن بیست و چهار پیر نزد او سجده
نموده، او را که تا ابد زنده است، پرستش می‌کنند، و تاجهای خود را
پیش تخت او انداخته، (aiōn g165) 11 این سرود را می‌خوانند:
«خداوندا، جلال و حرمت و قدرت، برازندهٔ توست؛ زیرا تو آفرینندهٔ
تمام موجودات هستی و همه چیز به ارادهٔ تو به وجود آمد.»

5 پس از آن، در دست راست آن کسی که بر تخت نشسته بود،
طوماری دیدم که بر هر دو طرف آن نوشته شده بود و با هفت مُهر،
آن را مهر و موم کرده بودند. 2 آنگاه فرشتهٔ نیرومندی را دیدم که
با صدای بلند می‌پرسید: «چه کسی لیاقت دارد که این مهرها را
بشکند و طومار را بگشاید؟» 3 اما کسی در آسمان و زمین و در
میان مردگان پیدا نشد که قادر باشد طومار را باز کند و بخواند.
4 من از روی ناامیدی، به شدت می‌گریستم، زیرا هیچ‌کس پیدا نشد
که لیاقت گشودن و خواندن طومار را داشته باشد. 5 اما یکی از
آن بیست و چهار پیر به من گفت: «گریه نکن. ببین، شیر قبیلهٔ
یهودا که از نسل داوود است، پیروز شده است! او لیاقت دارد طومار
و هفت مهر آن را بگشاید.» 6 آنگاه بره‌ای دیدم که گویی ذبح
شده باشد، اما در مقابل تخت و موجودات زنده، و در میان بیست
و چهار پیر ایستاده بود. او هفت شاخ و هفت چشم داشت که
همان روح هفتگانهٔ خداست که به تمام نقاط جهان فرستاده می‌شود.
7 آنگاه برّه نزدیک آمد و طومار را از دست راست آنکه بر تخت
نشسته بود، گرفت. 8 وقتی طومار را گرفت، آن بیست و چهار پیر
در برابر او سجده کردند. هر یک از آنان یک چنگ و کاسه‌های
طلایی پر از بخور داشتند که دعاهای ایمانداران است. 9 ایشان برای
او سرود جدیدی می‌خواندند و می‌گفتند: «تو لیاقت داری که طومار
را بگیری و مهرش را باز کرده، آن را بخوانی، زیرا جانت را قربانی
کردی و مردم را از هر نژاد و زبان و قوم و قبیله برای خدا خریدی،
10 و ایشان را برای خدای ما کاهن ساختی و به سلطنت رساندی؛
از این رو بر زمین سلطنت خواهند کرد.» 11 سپس در رؤیا، میلیونها
فرشته را دیدم که گرداگرد تخت و موجودات زنده و پیران جمع شده،
12 با صدای بلند این سرود را می‌خوانند: «برّهٔ خدا که جانش را
در راه نجات مردم قربانی کرد، لیاقت دارد که صاحب قدرت و
دولت، حکمت و قوت، حرمت و جلال و برکت باشد.» 13 آنگاه

کسی است که می‌داند شمشیر دو دم تیز خود را چگونه به کار برد:
13 می‌دانم که در شهری به سر می‌بری که مقرّ حکومت شیطان است
و مردم شیطان را می‌پرستند. با این حال، به من وفادار مانده‌ای و مرا
انکار نکرده‌ای؛ حتی زمانی که آنتیپاس، شاهد وفادار من، به دست
هواداران شیطان شهید شد، تو نسبت به من امین ماندی. 14 با
وجود این، چند ایراد در تو می‌بینم. تو زیر بار تعالیم غلط کسانی
می‌روی که مانند بلعام هستند که به بالاق یاد داد چگونه قوم اسرائیل
را به گناه بکشاند. طبق راهنمایی‌های بلعام، قوم اسرائیل را به بی‌عفتی
و خوردن خوراکهایی که به بتها تقدیم شده بود، تشویق کردند.
15 در میان شما نیز کسانی از نیکولاییان هستند که از همان تعلیم
پیروی می‌کنند. 16 پس از گناهت توبه کن، و گرنه ناگهان نزد تو
خواهم آمد و با شمشیر دهانم با آنان خواهم جنگید. 17 هر که این
را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید:
هر که پیروز شود، از"مَنّای"مخفی در آسمان به او خواهم داد؛ و من
به او سنگ سفیدی خواهم بخشید که بر آن نام جدیدی نوشته شده
است، نامی که هیچ‌کس از آن باخبر نیست، غیر از کسی که آن را
دریافت می‌کند. 18 «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای تیاتیرا بنویس:
این پیام پسر خداست که چشمانش همچون شعله‌های آتش و پاهایش
مانند مس صیقلی است: 19 من از اعمال تو، از محبت و ایمان و
خدمت و پایداری تو آگاهم. می‌دانم که در تمام این امور بیش از
پیش ترقی می‌کنی. 20 با این حال، ایرادی در تو می‌بینم: تو، به آن
زن، ایزابل که ادعا می‌کند نبیه است، اجازه می‌دهی تا تعالیم غلط
بدهد و باعث شود که خدمتگزاران من از راه راست منحرف شوند و
به بی‌عفتی کشیده شده، خوراکهایی را بخورند که برای بتها قربانی
شده‌اند. 21 من به او فرصت دادم تا توبه کرده، راهش را تغییر دهد؛
اما نخواست. 22 پس او را با تمام مریدان فاسدش، بر بستر بیماری
خواهم انداخت و به مصیبتی سخت دچار خواهم ساخت، مگر اینکه
به سوی من بازگردند و از گناهانی که با او کرده‌اند، دست بکشند؛
23 فرزندانش را نیز از بین خواهم برد. آنگاه همهٔ کلیساها خواهند
دانست که من اعماق قلب انسانها را جستجو می‌کنم و از افکار
همه آگاهم. من به هر کس مطابق اعمالش پاداش و جزا خواهم داد.
24 و اما از بقیهٔ شما که در تیاتیرا هستید و به دنبال این تعالیم غلط
نرفته‌اید، انتظار و درخواست دیگری ندارم. منظورم از تعالیم غلط،
همان تعالیمی است که اسمش را"حقایق عمیق"گذاشته‌اند، که در
واقع، چیزی نیست جز عمقهای شیطان! پس من انتظار دیگری از
شما ندارم؛ فقط آنچه دارید محکم نگاه دارید تا بازگردم. 26 هر که
بر این مشکلات پیروز شود و تا زمان بازگشت من، به خواست و ارادهٔ
من عمل کند، به او قدرت خواهم بخشید تا بر تمام قومها حکمرانی
کند، 27 و با عصای آهنین بر آنان حکومت نماید، همان‌گونه که
پدرم نیز چنین قدرتی به من داد تا بر آنان سلطنت کنم. روزی همهٔ
ایشان مانند کوزهٔ گلی خُرد خواهند شد. 28 همچنین من ستارهٔ
صبح را به او خواهم بخشید. 29 هر که این را می‌شنود، خوب توجه
کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.

3 «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای ساردس بنویس: این پیام
از سوی کسی است که روح هفتگانهٔ خدا و هفت ستاره را دارد:
می‌دانم که ظاهراً کلیسایی فعال و زنده هستی، اما در حقیقت
مرده‌ای. 2 پس بیدار شو و به خود بیا و نگذار آنچه باقی مانده، از
بین برود، چون آن هم در شرف نابودی است؛ زیرا رفتارت در نظر
خدا پر از عیب و نقص است. 3 به سوی آن پیغامی که در ابتدا
شنیدی و ایمان آوردی، بازگرد و به آن پایبند باش؛ نزد من بازگرد، و
گرنه مانند دزد خواهم آمد و تو غافلگیر خواهی شد. 4 با این همه،
در ساردس کسانی هستند که لباس خود را با لکه‌های این دنیا آلوده
نکرده‌اند؛ ایشان شایستگی خواهند داشت که در لباس سفید در کنار
من گام بردارند. 5 هر که پیروز شود، لباس سفید بر تن خواهد نمود.
من نیز هرگز نام او را از دفتر حیات پاک نخواهم کرد، بلکه در حضور
پدرم خدا و فرشتگانش اعلام خواهم نمود که او از آن من است.
6 هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها
چه می‌گوید. 7 «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای فیلادلفیه بنویس:
این پیام از سوی کسی است که پاک و صادق است و کلید داوود را
دارد. دری را که او بگشاید، کسی نمی‌تواند ببندد؛ و دری را که او
ببندد، کسی نمی‌تواند بگشاید. 8 تو را خوب می‌شناسم؛ می‌دانم
که چندان نیرومند نیستی، اما تلاش خود را کرده‌ای تا از احکام
من اطاعت نمایی؛ نام مرا نیز انکار نکرده‌ای. پس من نیز دری به
روی تو گشوده‌ام که کسی نمی‌تواند ببندد. 9 اینک آنانی را که از
کنیسهٔ شیطانند و خود را یهودی می‌خوانند، اما نیستند، مجبور خواهم
ساخت تا آمده، به پاهای تو بیفتند و بدانند که من تو را دوست
داشته‌ام. 10 تو از من اطاعت کردی، گرچه این امر به قیمت اذیت
و آزارت تمام شد، اما تو در تمام مشکلاتت، صبر و تحمل نشان
دادی. از این رو، من نیز تو را از دورهٔ آزمایش سخت حفظ خواهم
نمود، تا از بلایی که بر سر تمام مردم دنیا خواهد آمد، در امان باشی.
11 من به‌زودی خواهم آمد. پس آنچه داری محکم نگاه دار تا کسی
نتواند تاج و پاداش عظیم تو را برباید. 12 هر که پیروز شود، او را
ستونی محکم در معبد خدایم خواهم ساخت تا همواره در حضور
خدا باشد و دیگر هرگز بیرون نرود. نام خدای خود را نیز بر او خواهم
نهاد تا متعلق به شهر خدایم، اورشلیم جدید گردد که از آسمان از

مکاشفه

1 این است مکاشفهٔ عیسی مسیح که خدا به او داد تا آنچه
را که می‌بایست به زودی واقع شود، به خادمانش نشان دهد. او
فرشتهٔ خود را فرستاد تا این مکاشفه را بر خادم خود یوحنا آشکار
سازد. **2** یوحنا نیز تمام سخنان خدا و عیسی مسیح و هر آنچه را که
خود دید و شنید، به نگارش درآورد. **3** خوشا به حال کسی که این
کلام نبوّت را می‌خواند و خوشا به حال آنان که به آن گوش فرا
می‌دهند، و آنچه را در آن نوشته شده، نگاه می‌دارند، زیرا زمان وقوع
این رویدادها نزدیک است. **4** از طرف یوحنا، به هفت کلیسا که در
ایالت آسیا هستند. فیض و آرامش بر شما باد، از جانب پروردگاری
که هست و بود و می‌آید، و از جانب روح هفتگانه که در پیشگاه
تخت الهی است، **5** و از جانب عیسی مسیح که تمام حقیقت را به
طور کامل بر ما آشکار می‌فرماید. مسیح نخستین کسی است که
پس از مرگ زنده شد، و برتر از تمام پادشاهان این جهان است.
سپاس و ستایش بر او که ما را محبت می‌نماید و با خون خود ما را
شست و از گناهانمان رهانید؛ **6** او ما را در پادشاهی خود، کاهنان
منصوب کرده تا خدا یعنی پدر او را خدمت نماییم. او را تا ابد
قدرت و جلال باد! آمین. **(aiōn g165)** **7** بنگرید! او سوار بر ابرها
می‌آید. هر چشمی او را خواهد دید؛ حتی آنانی که به او نیزه زدند،
او را خواهند دید؛ و تمام قومهای جهان برای او سوگواری خواهند
کرد. بله، آمین! بگذار چنین باشد. **8** خدا می‌فرماید: «من الف و
یا هستم. من ابتدا و انتها هستم.» این را خداوندی می‌فرماید که
صاحب تمام قدرتهاست، و هست و بود و می‌آید. **9** من، یوحنا،
که این نامه را برای شما می‌نویسم، مانند شما در راه خداوند رنج
می‌کشم. اما او به ما صبر و تحمل عطا فرموده و ما را در ملکوت
خود سهیم نموده است. من به علّت اعلام پیغام انجیل و بشارت
دربارهٔ عیسی، به جزیرهٔ پطموس تبعید شدم. **10** در روزِ خداوند، روح
خدا مرا فرو گرفت. ناگهان از پشت سر خود، صدایی بلند همچون
صدای شیپور شنیدم، **11** که می‌گفت: «من الف و یا هستم. من
ابتدا و انتها هستم. هر چه می‌بینی، در نامه‌ای بنویس و آن را برای
هفت کلیسا بفرست، یعنی برای کلیساهای اَفِسُس، اِسمیرنا، پِرگاموم،
تیاتیرا، ساردِس، فیلادِلفیه و لائودیکیه.» **12** هنگامی که برگشتم تا
کسی را که با من سخن می‌گفت ببینم، در پشت سر خود هفت
شمعدان طلا دیدم. **13** در میان شمعدانها، مردی را دیدم شبیه پسر
انسان که ردایی بلند بر تن داشت و کمربندی طلایی دور سینه‌اش
بود. **14** سر و موی او سفید بود چون برف و پشم، و چشمانش
تیز و نافذ بود همچون شعله‌های آتش. **15** پاهای او می‌درخشید،
مانند مسی که در کورهٔ آتش صیقل داده باشند. صدای او مثل آبشار
طنین‌افکن بود. **16** در دست راست او، هفت ستاره بود، و شمشیر
دو دمِ تیزی هم در دهانش قرار داشت. صورت او همچون خورشید
بود در درخشش کاملش. **17** وقتی چشمم به او افتاد، مانند مرده
جلوی پای او افتادم. اما او دست راست خود را بر من گذاشت و
فرمود: «نترس! من ابتدا و انتها هستم! من زنده بودم و مُردم، و حال
تا به ابد زنده‌ام، و کلیدهای مرگ و عالم مردگان را در دست دارم.
(aiōn g165, Hadēs g86) **19** «پس آنچه دیده‌ای، یعنی آنچه
الان در حال وقوع است و آنچه از این پس خواهد شد، همه را
بنویس. **20** معنی هفت ستاره‌ای که در دست راست من دیدی و
همچنین هفت شمعدان طلا این است: هفت ستاره، فرشتگان هفت
کلیسا هستند، و هفت شمعدان، خود هفت کلیسا می‌باشند.

2 «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای اَفِسُس بنویس: آنکه هفت
ستاره را در دست راست خود دارد و در میان هفت شمعدان طلا قدم
می‌زند، این پیام را برای تو دارد: **2** از اعمال نیک و زحمات و صبر
تو آگاهم. می‌دانم که از هیچ گناهی در میان اعضای خود چشم‌پوشی
نمی‌کنی و ادعای کسانی را که می‌گویند فرستادهٔ خدایند، به دقت
سنجیده‌ای و پی برده‌ای که دروغ می‌گویند. **3** تو به خاطر من رنج و
زحمت کشیده‌ای و مقاومت کرده‌ای. **4** با این حال، ایرادی در تو
می‌بینم: تو محبت نخستین خود را ترک کرده‌ای. **5** پس به یاد آور از
کجا سقوط کرده‌ای. برگرد پیش من و کارهایی را به جا آور که در
ابتدا به جا می‌آوردی. اگر توبه نکنی، خواهم آمد و شمعدان تو را از
میان کلیساها برخواهم داشت. **6** اما نکتهٔ خوبی در تو هست: تو نیز
مانند من از رفتار نیکولاییان متنفر هستی. **7** هر که این را می‌شنود،
خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید: هر که
پیروز شود، به او اجازه خواهم داد از میوهٔ درخت حیات که در باغ
خداست بخورد. **8** «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای اسمیرنا بنویس:
این پیام کسی است که اول و آخر است و مُرد ولی اکنون زنده است:
9 از سختیها، زحمات و فقر تو آگاهم، ولی تو ثروتمندی! از کفرهایی
که مخالفانت می‌گویند نیز باخبرم. ایشان خود را یهودی می‌خوانند،
اما نیستند، زیرا از کنیسهٔ شیطانند. **10** از زحمات و مشکلاتی که
در پیش داری، نترس! به‌زودی ابلیس بعضی از شما را به زندان خواهد
افکند تا شما را بیازماید. شما به مدت ده روز آزار و زحمت خواهید
دید، اما تا پای مرگ وفادار بمانید تا تاج زندگی جاوید را بر سر شما
بگذارم. **11** هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به
کلیساها چه می‌گوید: هر که پیروز شود، از مرگ دوم آسیبی نخواهد
دید. **12** «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای پِرگاموم بنویس: این پیام

ساخت. **25** تمامی جلال بر آن خدای یکتا و نجات‌دهندهٔ ما، به
واسطهٔ عیسی مسیح، خداوند ما، باد. تمامی جلال، شکوه، توانایی
و اقتدار از ازل، حال، و تا ابد برازندهٔ اوست! آمین. **(aiōn g165)**

یهودا

1 این نامه از طرف یهودا، خدمتگزار عیسی مسیح و برادر یعقوب
است. این نامه را به همهٔ کسانی می‌نویسم که از جانب خدای پدر
که شما را دوست دارد و در عیسی مسیح محفوظ نگه می‌دارد، فرا
خوانده شده‌اید. **2** از خدا، خواستار رحمت و آرامش و محبت
روزافزون برای شما هستم. **3** ای عزیزان، اشتیاق بسیار داشتم تا
دربارهٔ نجاتی که خداوند به ما بخشیده، مطالبی برایتان بنویسم. اما
اکنون لازم می‌بینم، مطلب دیگری به جای آن بنویسم تا شما را
ترغیب نمایم از آن ایمانی که خدا یکبار برای همیشه به مقدّسین خود
سپرده، با جدیت تمام دفاع کنید. **4** زیرا عده‌ای خدانشناس با
نیرنگ وارد کلیسا شده‌اند و تعلیم می‌دهند که ما پس از مسیحی
شدن، می‌توانیم هر چه دلمان می‌خواهد انجام دهیم بدون آنکه از
مجازات الهی بترسیم. عاقبت هولناک این معلمین دروغین و گمراه
از مدتها پیش تعیین شده است، زیرا با سرور و خداوند یگانهٔ ما
عیسی مسیح، سر به مخالفت برداشته‌اند. **5** گرچه این حقایق را به
خوبی می‌دانید، اما می‌خواهم برخی نکات را بار دیگر یادآوری نمایم.
همان‌گونه که می‌دانید، خداوند پس از آنکه قوم اسرائیل را از سرزمین
مصر رهایی بخشید، تمام کسانی را که بی‌ایمان شده بودند و از
خدا سرپیچی می‌کردند، هلاک ساخت. **6** همچنین به یاد آورید
فرشتگانی را که در محدودهٔ اختیارات خود نماندند، بلکه جایگاه
خود را ترک کردند، و خدا آنها را در تاریکی مطلق محبوس فرمود تا
روز عظیم داوری فرا برسد. **7** (aïdios g126) در ضمن، شهرهای
«سدوم» و «عموره» را نیز به یاد داشته باشید. اهالی آنجا و شهرهای
مجاور، به انواع شهوات و انحرافات جنسی آلوده بودند. بنابراین،
همهٔ آنها نابود شدند تا برای ما درس عبرتی باشند و بدانیم که آتش
ابدی وجود دارد که در آنجا گناهکاران مجازات می‌شوند. (aiōnios
g166) **8** با وجود همهٔ اینها، این معلمین گمراه که از خوابهای خود
الهام می‌گیرند، به زندگی فاسد و بی‌بند و بار خود ادامه می‌دهند، و
بدن خود را آلوده می‌سازند؛ در ضمن مطیع هیچ مرجع قدرتی نیز
نیستند و موجودات آسمانی را به باد مسخره می‌گیرند. **9** در حالی
که «میکائیل»، رئیس فرشتگان، وقتی با ابلیس بر سر جسد موسی
بحث می‌کرد، به خود اجازه نداد به او تهمت بزند و اهانت کند؛
بلکه فقط گفت: «خداوند تو را توبیخ فرماید!» **10** اما این اشخاص
هر چه را که نمی‌فهمند مسخره می‌کنند و ناسزا می‌گویند؛ ایشان
همچون حیوانات بی‌فهم، دست به هر کاری که دلشان می‌خواهد
می‌زنند، و به این ترتیب، به سوی نابودی و هلاکت می‌شتابند.
11 وای به حال آنان، زیرا از قائن سرمشق می‌گیرند که برادرش را
کشت، و مانند بلعام رفتار می‌کنند که به خاطر پول، دست به هر
کاری می‌زد. پس آنها مانند قورح در عصیان خود هلاک خواهند
شد. **12** این اشخاص که در ضیافتهای کلیسایی، به جمع شما
می‌پیوندند، لکه‌های ناپاکی هستند که شما را آلوده می‌کنند. با
بی‌شرمی می‌خندند و شکم خود را سیر می‌کنند، بدون آنکه رعایت
حال دیگران را بنمایند. همچون ابرهایی هستند که از زمینهای خشک
عبور می‌کنند، بدون آنکه قطره‌ای باران ببارانند. قولهای آنان اعتباری
ندارد. درختانی هستند که در موسم میوه، ثمر نمی‌دهند. اینان دو بار
طعم مرگ را چشیده‌اند؛ یک بار زمانی که در گناه بودند، و بار دیگر
وقتی از مسیح روگردان شدند. از این رو، باید منتظر داوری خدا
باشند. **13** تنها چیزی که از خود برجای می‌گذارند، ننگ و رسوایی
است، درست مانند کف ناپاک دریا که از موجهای خروشان بر
ساحل باقی می‌ماند. درخشان همچون ستارگان، اما سرگردان هستند
و به سوی ظلمت و تاریکی مطلق ابدی می‌شتابند. (aiōn g165)
14 خَنوخ، که هفت نسل بعد از آدم زندگی می‌کرد، دربارهٔ همین
اشخاص نبوّت کرده، می‌گوید: «بدانید که خداوند با هزاران هزار از
مقدّسین خود می‌آید، **15** تا مردم دنیا را داوری کند. او همه بدکاران
را به سبب تمامی کارهای زشتی که انجام داده‌اند، و گناهکاران
فاسدی را که سخنان زشت بر ضد خدا گفته‌اند محکوم خواهد
کرد.» **16** این افراد گله‌مند و عیب‌جو هستند و تنها برای ارضای
شهوات خود زندگی می‌کنند. آنها جسور و خودنما هستند و فقط به
کسی احترام می‌گذارند که بدانند سودی از او عایدشان می‌شود.
17 ای عزیزان، پیشگویی رسولان خداوند ما عیسی مسیح را به یاد
آورید. **18** ایشان می‌گفتند که در زمانهای آخر اشخاصی پیدا خواهند
شد که مطابق امیال ناپاک خود رفتار خواهند کرد و حقیقت را
مسخره خواهند نمود. **19** همینها هستند که بین شما تفرقه و جدایی
ایجاد می‌کنند. آنان فقط به دنبال هوسهای خود هستند و روح خدا
در وجود ایشان ساکن نیست. **20** اما شما ای عزیزان، یکدیگر را در
ایمان بس مقدّس خود بنا نمایید، در روح‌القدس دعا کنید، **21** و
منتظر رحمت خداوند عیسی مسیح باشید، که شما را به حیات
جاویدان خواهد رساند. بدین ترتیب شما خود را در محبت خدا
محفوظ نگاه خواهید داشت. (aiōnios g166) **22** با کسانی که
در تردید به سر می‌برند رحیم باشید. **23** گمراهان را از آتش مجازات
رهایی دهید، اما مراقب باشید که خودتان نیز به سوی گناه کشیده
نشوید. در همان حال که دلتان بر این گناهکاران می‌سوزد، از اعمال
گناه‌آلود ایشان متنفر باشید. **24** و حال، تمامی جلال و عزت، بر
خدایی باد که قادر است شما را از لغزش محفوظ بدارد. او شما
را بی‌عیب و با شادی عظیم به حضور پرجلال خود حاضر خواهد

سوم یوحنا

1 از شیخ کلیسا، به گایوس عزیز، که او را از صمیم قلب دوست
می‌دارم. **2** برادر عزیزم، از خدا می‌خواهم که در تمام کارهایت
موفق باشی، و بدنت نیز مانند روحت در سلامتی و تندرستی باشد.
3 وقتی برادران مسیحی ما به اینجا آمدند، مرا بسیار شاد کردند، زیرا
به من خبر دادند که به حقایق الهی وفاداری و مطابق احکام انجیل
در راستی رفتار می‌کنی. **4** برای من هیچ دلخوشی بزرگتر از این
نیست که بشنوم فرزندانم اینچنین از حقیقت پیروی می‌کنند. **5** برادر
عزیز، تو در خدمت خود به خداوند، وفادار هستی، زیرا از خادمین او
که از آنجا عبور می‌کنند، پذیرایی می‌کنی، هرچند که از آشنایان
تو نیستند. **6** ایشان در کلیسای ما از رفتار پر محبت تو تعریف‌ها
کرده‌اند. پس کاری نیکو می‌کنی اگر ایشان را آن گونه که سزاوار
خداست، روانهٔ سفر کنی. **7** زیرا ایشان برای خدمت به خداوند
سفر می‌کنند و پیغام انجیل را به کسانی که هنوز به مسیح ایمان
نیاورده‌اند اعلام می‌نمایند، بدون آنکه کمکی از آنان دریافت دارند.
8 پس بر ما واجب است که به چنین افراد کمک کنیم تا ما نیز در
پیشبرد حقیقت، با ایشان شریک گردیم. **9** در این باره، قبلاً نامه‌ای
مختصر به کلیسا نوشتم، اما دیوتَرفیس که مقام رهبری را دوست
دارد، ما را تحویل نمی‌گیرد. **10** وقتی آمدم، اعمال نادرست او را
برایت تعریف خواهم کرد، تا بدانی چه اتهامات و سخنان زشتی به ما
نسبت داده است. او، نه تنها خدمتگزاران کلیسا را که در سفر
هستند، پذیرایی و خدمت نمی‌کند، بلکه دیگران را نیز وادار می‌کند
تا ایشان را به خانهٔ خود نپذیرند، و اگر کسی به سخن او توجه
نکند، او را از کلیسا بیرون می‌کند. **11** ای عزیز، بدی را سرمشق
خود نساز، بلکه از نیکی سرمشق بگیر؛ زیرا کسی که نیکی می‌کند،
فرزند خداست، اما کسی که همواره خواهان بدی باشد، خدا را
نمی‌شناسد. **12** اما همه شهادت خوبی دربارهٔ دیمیتریوس می‌دهند و
این شهادت راست است. ما نیز می‌گوییم که او شخص خوبی است
و می‌دانی که راست می‌گوییم. **13** مطالب بسیاری برای گفتن دارم،
اما نمی‌خواهم همه را در این نامه بنویسم، **14** زیرا امیدوارم به‌زودی تو
را ببینم تا حضوراً گفتگو کنیم. آرامش بر تو باد. دوستان همگی سلام
می‌رسانند. سلام مرا به یکایک دوستان برسان.

دوم یوحنا

1 از شیخ کلیسا، به بانوی برگزیده و فرزندانش که ایشان را به
راستی دوست می‌دارم – و نه تنها من، بلکه همهٔ کسانی که راستی را
شناخته‌اند. **2** این محبت به خاطر آن راستی است که در وجود
ما قرار دارد و تا ابد در ما خواهد ماند. **3** (aiōn g165) فیض و
رحمت و آرامش از جانب خدای پدر و عیسی مسیح پسر او با ما
خواهد بود، زیرا ما به او ایمان حقیقی داریم و یکدیگر را واقعاً محبت
می‌نماییم. **4** چقدر شاد شدم که دیدم بعضی از فرزندان تو که
در اینجا هستند، از حقیقت پیروی می‌کنند و احکام پدر ما خدا
را نگاه می‌دارند. **5** بانوی گرامی، غرض از نوشتن این نامه این
است که آن حکم قدیمی را که خدا از ابتدا به ما داد، به یادتان
بیاورم، و آن حکم این است که یکدیگر را محبت نماییم. **6** اگر
خدا را دوست داریم، باید حکم او را نیز اطاعت کنیم؛ و حکم
او از ابتدا این بوده است که به یکدیگر محبت نماییم. **7** این را
می‌گویم چون معلمین فریبکار بسیاری در دنیا هستند. ایشان قبول
ندارند که عیسی مسیح به صورت یک انسان و با بدنی همچون
بدن ما به این جهان آمد. چنین افراد، فریبکار و ضدمسیح هستند.
8 بنابراین، از ایشان برحذر باشید تا مانند آنان نشوید، مبادا اجر
آسمانی خود را از دست بدهید که همه ما برای به دست آوردن آن،
اینقدر تلاش کرده‌ایم. پس بکوشید تا پاداش خود را تمام و کمال از
خداوند دریافت دارید. **9** زیرا اگر از تعالیم مسیح منحرف شوید، از
خدا نیز منحرف خواهید شد. اما اگر به تعالیم مسیح وفادار بمانید،
خدا را نیز خواهید داشت. به این ترتیب، هم «پدر» را خواهید داشت
و هم «پسر» را. **10** اگر کسی نزد شما بیاید و این تعلیم را نیاورد،
او را به خانهٔ خود راه ندهید و حتی به او سلام نکنید، **11** زیرا اگر با
آنان معاشرت کنید، مانند آنان خواهید شد. **12** مطالب بسیاری برای
گفتن دارم، اما نمی‌خواهم همه را در این نامه بنویسم، زیرا امیدوارم
بتوانم به‌زودی بیایم و شما را ببینم. آنگاه خواهیم توانست حضوراً
گفتگو کنیم تا خوشی ما کامل شود. **13** فرزندان خواهر برگزیده‌ات،
سلام می‌رسانند.

(aiōnios g166) 14 از این رو، اطمینان داریم که هرگاه از خدا
چیزی مطابق خواست او بطلبیم، دعای ما را خواهد شنید؛ 15 و اگر
یقین داریم که دعای ما را می‌شنود، می‌توانیم به این هم اطمینان
داشته باشیم که آنچه از او بخواهیم، دریافت خواهیم کرد. 16 اگر
می‌بینید که برادر شما مرتکب گناهی می‌شود که منتهی به مرگ
نیست، از خدا بخواهید که او را ببخشد، و خدا نیز به او حیات
جاوید خواهد بخشید، به این شرط که گناهش منتهی به مرگ نباشد.
زیرا گناهی هست که منجر به مرگ می‌شود، و نمی‌گویم که برای آن
دعا کنید. 17 البته هر کار نادرست گناه است، اما گناهی هست
که منتهی به مرگ نمی‌شود. 18 می‌دانیم هر که فرزند خدا شده
است، خود را به گناه آلوده نمی‌کند، زیرا مسیح که پسر خداست،
او را حفظ می‌کند تا دست آن شریر به او نرسد. 19 می‌دانیم که
ما فرزندان خدا هستیم و بقیهٔ مردم دنیا، تحت قدرت و سلطهٔ آن
شریر قرار دارند. 20 می‌دانیم که پسر خدا آمده و به ما بینش داده
تا خدای حقیقی را بشناسیم. و حالا ما در خدا هستیم، زیرا در
پسرش عیسی مسیح قرار گرفته‌ایم. اوست تنها خدای حقیقی و حیات
جاودانی. (aiōnios g166) 21 فرزندان من، از هر چه که جای
خدا را در قلبتان می‌گیرد، دوری کنید.

4 عزیزان من، هر کسی را که ادعا می‌کند از روح خدا پیغامی
دارد، زود باور نکنید. نخست، او را بیازمایید تا دریابید که آیا پیغام او
از جانب خداست یا نه؛ زیرا معلمین و واعظین دروغین بسیاری در
دنیا هستند. **2** برای پی بردن به این که پیغام ایشان از جانب روح
خداست یا نه، باید از ایشان بپرسید که آیا ایمان دارند که عیسی
مسیح، پسر خدا واقعاً انسان شد یا نه. اگر ایمان داشته باشند، در
این صورت پیغام ایشان از جانب خداست. **3** در غیر این صورت،
آن پیغام از سوی خدا نیست، بلکه از جانب ضدمسیح است، یعنی
آن که شنیده‌اید به‌زودی می‌آید، و دشمنی او با مسیح از هم اکنون
در جهان آشکار است. **4** فرزندان عزیزم، شما از آنِ خدا هستید و بر
آن افراد غلبه یافته‌اید، زیرا روحی که در شماست بزرگتر است از
روحی که در دنیاست. **5** این معلمین دروغین از این دنیا هستند؛ به
همین علّت، سخنانشان دربارهٔ امور دنیوی است و مردم دنیوی نیز به
گفته‌های ایشان توجه می‌کنند. **6** ولی ما فرزندان خدا هستیم، و
فقط کسانی به سخنان ما توجه می‌کنند که خدا را می‌شناسند و با او
رابطه‌ای نزدیک دارند. اما دیگران توجهی به گفته‌های ما ندارند. این
نیز راه دیگری است برای پی بردن به این که آیا پیغامی از جانب خدا
هست یا نه؛ زیرا اگر از سوی خدا باشد، مردم دنیوی به آن گوش
نخواهند داد. **7** عزیزان من، بیایید یکدیگر را محبت کنیم، زیرا
محبت از خداست و هر که محبت می‌کند، از خدا تولد یافته است
و خدا را واقعاً می‌شناسد. **8** اما کسی که محبت نمی‌کند، خدا را
نمی‌شناسد، زیرا خدا محبت است. **9** خدا با فرستادن پسر یگانهٔ
خود به این جهان گناه‌آلود، محبت خود را به ما نشان داد؛ بله، خدا
او را فرستاد تا جان خود را در راه ما فدا کند و ما را به زندگی ابدی
برساند. **10** این است محبت واقعی! ما او را محبت نکردیم، بلکه او
ما را محبت کرد و یگانه پسرش را فرستاد تا کفارهٔ گناهان ما شود.
11 عزیزان من، حال که خدا ما را اینچنین محبت نمود، ما نیز باید
یکدیگر را دوست بداریم و محبت کنیم. **12** هیچ‌کس هرگز خدا را
ندیده است؛ اما اگر یکدیگر را محبت کنیم، خدا در ما ساکن است
و محبت او در ما به کمال رسیده است. **13** خدا برای همین روح
پاک خود را در وجود ما قرار داده تا بدانیم که خدا در ما ساکن است
و ما در خدا. **14** از این گذشته، ما نیز با چشمان خود دیده‌ایم و
به همه اعلام می‌کنیم که خدا پسرش را فرستاد تا مردم را نجات
بخشد. **15** هر که ایمان داشته باشد و به زبان بگوید که عیسی پسر
خداست، خدا در وجود او ساکن است و او نیز در خدا. **16** ما
می‌دانیم که خدا چقدر ما را دوست دارد، زیرا گرمی محبت او را
چشیده‌ایم. ما محبت او را باور کرده‌ایم. خدا محبت است! و هر که
با محبت زندگی می‌کند، با خدا زندگی می‌کند و خدا در اوست.
17 وقتی با خدا زندگی می‌کنیم، محبتمان بیشتر و کاملتر می‌شود.
پس در روز داوری شرمنده و سرافکنده نخواهیم شد، بلکه با اطمینان
و شادی در حضور او خواهیم ایستاد، زیرا ما مثل عیسی در این
دنیا زندگی می‌کنیم. **18** در چنین محبتی ترس وجود ندارد، زیرا
محبت کامل ترس را بیرون می‌راند. اگر می‌ترسیم، این ترسِ مجازات
است، و نشان می‌دهد که محبت او را بطور کامل تجربه نکرده‌ایم.
19 محبت ما نسبت به خدا، از محبتی ناشی می‌شود که او اول
نسبت به ما داشت. **20** اگر کسی ادعا می‌کند که خدا را دوست
دارد، اما از همنوع خود متنفر است، دروغ می‌گوید؛ چون اگر کسی
نتواند همنوعی را که می‌بیند، دوست داشته باشد، چگونه می‌تواند
خدایی را که ندیده است، دوست بدارد؟ **21** این حکم خداست که
هر که او را دوست دارد، باید همنوع خود را نیز دوست داشته باشد.

5 هر که ایمان دارد که عیسی همان مسیح و پسر خدا و
نجات‌دهندهٔ عالم است، او فرزند خداست. هر که خدای پدر را
دوست دارد، فرزندان او را نیز دوست خواهد داشت. **2** از کجا
بدانیم که فرزندان خدا را دوست داریم؟ از اینکه خدا را دوست داریم
و احکام او را اطاعت می‌کنیم. **3** در واقع کسی که خدا را دوست
دارد، احکام او را اطاعت می‌کند؛ و احکام او برای ما بار سنگینی
نیست. **4** زیرا فرزندان خدا بر این دنیای شریر غلبه می‌یابند، و این
غلبه توسط ایمان ما به دست می‌آید. **5** و چه کسی می‌تواند بر دنیا
غلبه یابد؟ فقط کسی که ایمان دارد عیسی پسر خداست. **6** عیسی
مسیح با تعمیدش در آب و با ریختن خونش بر صلیب نشان داد که
فرزند خداست؛ نه تنها با آب، بلکه با آب و خون. و روح که مظهر
راستی است بر این گواه است. **7** پس ما این سه شاهد را داریم:
8 روح و آب و خون؛ و این سه یک هستند. **9** در دادگاه وقتی
کسی شهادتی می‌دهد، همه آن را باور می‌کنیم. حال خدا به این
وسیله شهادت می‌دهد که عیسی پسرش می‌باشد؛ پس چقدر بیشتر
باید شهادت خدا را بپذیریم. **10** همهٔ آنانی که به این حقیقت ایمان
می‌آورند، در قلب خود به درستی آن پی می‌برند. اما اگر کسی به این
حقیقت ایمان نیاورد، در واقع خدا را دروغگو شمرده است، زیرا
شهادت خدا را دربارهٔ پسرش دروغ پنداشته است. **11** اما خدا چه
شهادتی داده است؟ شهادت خدا این است که او به ما حیات جاوید
بخشیده و این حیات در پسر او عیسی مسیح است. **(aiōnios
g166)** **12** پس روشن است که هر کس مسیح را دارد، به این
حیات نیز دسترسی دارد؛ اما هر که مسیح را ندارد، از این حیات
بی‌بهره خواهد ماند. **13** این نامه را نوشتم تا شما که به پسر خدا
ایمان دارید، بدانید که از هم اکنون، از حیات جاوید برخوردارید.

می‌دهید. **22** دروغگوی واقعی کیست؟ هر که بگوید عیسی همان
مسیح نیست، دروغگوست؛ او همان ضدمسیح است، زیرا نه به
خدای پدر ایمان دارد و نه به پسر خدا. **23** کسی که به عیسی
مسیح، پسر خدا، ایمان نداشته باشد، امکان ندارد بتواند خدای پدر
را بشناسد. اما کسی که به پسر خدا ایمان دارد، خدای پدر را نیز
می‌شناسد. **24** ایمان خود را به آنچه که از اول شنیدید، حفظ نمایید
زیرا اگر چنین کنید، همیشه با خدای پدر و پسرش، رابطه‌ای نزدیک
خواهید داشت، **25** و زندگی جاوید که او وعده داده است، نصیب
شما خواهد شد. **26** این مطالب را دربارهٔ این (aiōnios g166)
اشخاص می‌نویسم تا بدانید که ایشان می‌خواهند شما را گمراه کنند.
27 اما می‌دانم که روح خدا در شماست و به همین جهت نیازی
ندارید کسی به شما بیاموزد که چه بکنید، زیرا روح خدا همه چیز را
به شما تعلیم خواهد داد؛ هر چه او می‌گوید حقیقت محض است و
دروغ در آن یافت نمی‌شود. پس، همان‌گونه که به شما تعلیم داده
است، همیشه در مسیح بمانید و هرگز از او دور نشوید. **28** بله
فرزندان من، بکوشید تا با مسیح رابطه‌ای صمیمی داشته باشید، تا به
هنگام بازگشت او، بتوانیم با اطمینان از او استقبال کنیم، نه با ترس و
خجالت. **29** همهٔ ما می‌دانیم که مسیح عادل است، و نیز می‌دانیم
هر که عدالت را بجا می‌آورد، فرزند خداست.

3 ببینید خدای پدر چقدر ما را دوست دارد که ما را فرزندان خود
خوانده است، و همین‌طور نیز هستیم. اما مردم دنیا این مطلب را
درک نمی‌کنند، زیرا خدا را آن طور که هست نمی‌شناسند. **2** بله
عزیزان، ما اکنون حقیقتاً فرزندان خدا هستیم. گرچه هنوز نمی‌دانیم در
آینده چگونه خواهیم بود، اما این را به یقین می‌دانیم که وقتی مسیح
بازگردد، مانند او خواهیم شد، چون او را همان‌گونه که هست خواهیم
دید. **3** هر که چنین امیدی دارد، می‌کوشد تا پاک بماند، زیرا
که مسیح نیز پاک است. **4** هر که گناه می‌کند، احکام خدا را
می‌شکند، زیرا گناه چیزی نیست جز شکستن احکام خدا و رفتار
کردن برخلاف خواست او. **5** اما می‌دانید که مسیح انسان شد تا
بتواند گناهان ما را پاک سازد؛ و این را نیز می‌دانید که او کاملاً
پاک و بی‌گناه بود. **6** پس اگر همواره با مسیح رابطه‌ای نزدیک
داشته باشیم، در گناه زندگی نخواهیم کرد. اگر کسی در گناه
زندگی می‌کند، علّتش این است که هرگز با او رابطه‌ای نداشته و
او را نشناخته است. **7** فرزندان عزیزم، مراقب باشید کسی شما را
در این مورد فریب ندهد: هر که آنچه را که راست است انجام
می‌دهد، به این علّت است که راست‌کردار است، همان‌گونه که
مسیح راست‌کردار است. **8** اما کسی که در گناه به سر می‌برد،
نشان می‌دهد که به ابلیس تعلق دارد، زیرا ابلیس از همان ابتدا که
خود را به گناه آلوده ساخت، تا به حال گناه می‌کند. اما پسر خدا
آمد تا اعمال ابلیس را باطل سازد. **9** هر که به خانوادهٔ خدا ملحق
می‌شود و فرزند خدا می‌گردد، به راه گناه نمی‌رود، زیرا او از طبیعت و
حیات الهی برخوردار می‌شود. بنابراین، دیگر نمی‌تواند گناه کند، زیرا
در او زندگی تازه‌ای شکل گرفته است که از خدا جریان می‌یابد.
10 پس به این ترتیب می‌توان گفت که چه کسی فرزند خداست و
چه کسی فرزند ابلیس است. هر که زندگی خداپسندانه‌ای نداشته
باشد و همنوع خود را نیز محبت نکند، فرزند خدا نیست. **11** زیرا
پیغامی که از همان ابتدا به ما داده شد، این است که یکدیگر را
محبت نماییم؛ **12** اما نه مانند قائن که از آن شریر بود و برادرش را
کشت. می‌دانید چرا چنین کرد؟ زیرا کارهای خودش نادرست بود،
ولی می‌دانست که اعمال برادرش از اعمال خودش بهتر است. **13** از
این رو، برادران من، تعجب نکنید از این که مردم دنیا از شما نفرت
داشته باشند. **14** اگر ما برادران خود را محبت کنیم، معلوم می‌شود
که از مرگ رهایی یافته، به زندگی جاوید رسیده‌ایم. اما هر که محبت
نداشته باشد، در مرگ به سر می‌برد. **15** هر که از برادر خود نفرت
داشته باشد، در واقع قاتل است؛ و می‌دانید که هر کس قصد قتل
کسی را داشته باشد، هرگز به زندگی ابدی دست نخواهد یافت.
16 ما محبت واقعی را از مسیح آموخته‌ایم، زیرا او (aiōnios g166)
جان خود را در راه ما فدا کرد، تا ما نیز حاضر باشیم جان خود را در
راه برادران خود فدا کنیم. **17** اما کسی که ادعای مسیحیت می‌کند
و از نظر مالی در وضعیت خوبی به سر می‌برد، اگر همنوع خود را در
احتیاج ببیند و به او کمک نکند، چگونه ممکن است محبت خدا
در قلب او حکمفرما باشد؟ **18** ای فرزندان من، محبت ما نباید فقط
زبانی باشد، بلکه می‌باید در عمل نیز آن را نشان دهیم. **19** آنگاه
خواهیم دانست که مسیحیانی واقعی هستیم، و وجدانمان نیز آسوده
خواهد بود. **20** حتی اگر احساس گناه کنیم، خدا از احساس ما
بزرگتر است و از همه چیز آگاه می‌باشد. **21** اما عزیزان من، اگر
احساس گناه نمی‌کنیم، می‌توانیم با اطمینان خاطر و اعتماد کامل به
حضور خداوند بیاییم؛ **22** آنگاه هر چه از او درخواست نماییم،
دریافت خواهیم کرد، زیرا احکام او را اطاعت می‌کنیم و کارهای
پسندیدهٔ او را بجا می‌آوریم. **23** آنچه خدا از ما انتظار دارد این است
که به نام پسر او عیسی مسیح ایمان بیاوریم و به یکدیگر محبت
کنیم، چنانکه به ما امر کرده است. **24** هر که احکام خدا را بجا
آورد، با خدا زندگی می‌کند و خدا نیز با او. این حقیقت را از آن
روح پاک که خدا به ما عطا فرموده است، دریافت کرده‌ایم.

اول یوحنا

1 از ابتدا، کلمهٔ حیات‌بخش خدا وجود داشته است، ما او را با
چشمان خود دیده‌ایم، و سخنان او را شنیده‌ایم؛ با دستهای خود او را
لمس کرده‌ایم. **2** این کلمهٔ حیات‌بخش از جانب خدا آمد و خود را
بر ما آشکار فرمود؛ و ما شهادت می‌دهیم که او را دیده‌ایم، یعنی
عیسی مسیح را. بله، او حیات جاودانی است. او نزد خدای پدر
بود، اما بعد خود را بر ما آشکار ساخت. **3** (aiōnios g166) باز
می‌گوییم، ما با شما دربارهٔ چیزی سخن می‌گوییم که خودمان دیده‌ایم
و شنیده‌ایم، تا شما نیز بتوانید مانند ما با خدای پدر و پسرش عیسی
مسیح، رابطهٔ نزدیک داشته باشید. **4** ما این را به شما می‌نویسیم تا
شما نیز در شادی ما به طور کامل شریک شوید. **5** این است پیامی
که از او شنیده‌ایم تا به شما اعلام نماییم: خدا نور است و ذره‌ای
تاریکی در او وجود ندارد. **6** پس اگر بگوییم که با خدا رابطه‌ای
نزدیک داریم، اما در تاریکی روحانی زندگی کنیم، دروغ می‌گوییم.
7 اما اگر ما نیز مانند مسیح در نور حضور خدا زندگی می‌کنیم،
آنگاه با یکدیگر رابطه‌ای نزدیک داریم و خون عیسی، پسر خدا، ما
را از هر گناه پاک می‌سازد. **8** اگر بگوییم گناهی نداریم، خود را
فریب می‌دهیم و از حقیقت گریزانیم. **9** اما اگر گناهان خود را به او
اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می‌آمرزد و از
هر ناراستی پاکمان می‌سازد. **10** اگر ادعا کنیم که گناهی از ما سر
نزده است، دروغ می‌گوییم و خدا را نیز دروغگو می‌شماریم و معلوم
می‌شود که کلام او در ما جایی ندارد.

2 فرزندان عزیزم، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید. اما
اگر گناهی از شما سر زد، کسی هست که برای ما نزد خدای پدر
وساطت کند و بخشایش ما را از او درخواست نماید. این شخص
عیسی مسیح است که مظهر راستی و عدالت است. **2** او کسی
است که تاوان گناهان ما را داده تا خدا ما را هلاک نسازد؛ او با این
کار، رابطه‌ای دوستانه میان خدا و ما به وجود آورده است. او نه
فقط برای گناهان ما، بلکه برای گناهان تمام مردم جهان فدا شد.
3 چگونه می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا را می‌شناسیم؟ راهش این
است که به قلب خود نگاه کنیم و ببینیم که آیا احکام خدا را بجا
می‌آوریم. **4** کسی که می‌گوید خدا را می‌شناسد اما احکام خدا
را نگاه نمی‌دارد و خواست او را بجا نمی‌آورد، دروغ می‌گوید و از
حقیقت به دور است. **5** فقط کسی می‌تواند واقعاً خدا را بشناسد
و با او رابطه‌ای نزدیک داشته باشد که او را هر روز بیشتر دوست
داشته، کلام او را بجا آورد. **6** کسی که ادعا می‌کند مسیحی
است، باید مانند مسیح زندگی کند. **7** ای عزیزان، حکمی تازه
به شما نمی‌نویسم، بلکه به شما می‌گویم که یکدیگر را محبت
نمایید. این یک حکم تازه نیست، بلکه همان حکم قدیمی است
که از ابتدا به شما داده شده و همهٔ شما آن را شنیده‌اید. **8** با این
حال همیشه تازه است، و همان‌گونه که عیسی به آن عمل کرد،
شما نیز باید چنین کنید، زیرا در همان حال که به یکدیگر محبت
می‌نمایید، لکه‌های تیره و تار زندگی از میان می‌رود، و نور حقیقی
شروع به تابیدن می‌کند. **9** کسی که می‌گوید: «من در نور زندگی
می‌کنم»، ولی همنوع خود را دوست نمی‌دارد، هنوز در تاریکی
است. **10** اما هر که همنوع خود را محبت می‌کند، در نور زندگی
می‌کند و می‌تواند راه خود را ببیند، بدون آنکه گرفتار تاریکی و گناه
گردد. **11** ولی کسی که همنوع خود را دوست ندارد، در تاریکی
سرگردان است و نمی‌داند به کجا می‌رود، زیرا تاریکی چشمانش
را کور کرده است تا راه را نبیند. **12** ای فرزندان، این چیزها را
برای شما می‌نویسم، زیرا گناهانتان توسط عیسی آمرزیده شده است.
13 ای پدران، به شما می‌نویسم، زیرا مسیح را که از ازل بوده است،
می‌شناسید. ای جوانان، به شما می‌نویسم، زیرا در نبرد روحانی، بر آن
شریر پیروز شده‌اید. ای خردسالان، به شما می‌نویسم، زیرا پدرمان خدا
را می‌شناسید. **14** ای پدران، به شما نوشتم، زیرا مسیح را که از ازل
بوده است، می‌شناسید. ای جوانان به شما نوشتم، زیرا قوی هستید و
کلام خدا را در دل دارید و بر آن شریر پیروز شده‌اید. **15** به این
دنیای گناه‌آلود و به آنچه به آن تعلق دارد، دل نبندید. کسی که
به این چیزها دل ببندد، در واقع نشان می‌دهد که به پدرمان خدا
دلبستگی ندارد. **16** وابستگی‌های این دنیا و خواسته‌های ناپاک،
میل به داشتن و تصاحب هر آنچه که به نظر جالب می‌آید، و غرور
ناشی از ثروت و مقام، هیچ‌یک از خدا نیست؛ بلکه از این دنیای
گناه‌آلود می‌باشد. **17** دنیا نابود خواهد شد و چیزهای گناه‌آلود آن نیز
از بین خواهند رفت، اما هر که طبق خواست خدا زندگی کند،
همیشه برقرار خواهد ماند. **18** (aiōn g165) فرزندان عزیزم، پایان
دنیا نزدیک شده است. شما حتماً دربارهٔ ظهور «ضدمسیح» چیزهایی
شنیده‌اید. حتی الان نیز ضدمسیحان همه جا دیده می‌شوند، و از
همین متوجه می‌شویم که پایان دنیا نزدیک شده است. **19** این
افراد بین ما بودند، اما در واقع از ما نبودند، چه در غیر این صورت
نزد ما می‌ماندند. وقتی از ما جدا شدند، معلوم شد که اصلاً از
ما نبودند. **20** اما شما چنین نیستید، زیرا روح‌القدس بر شما قرار
گرفته و حقیقت را می‌دانید. **21** اگر این چیزها را می‌نویسم، منظورم
این نیست که حقیقت را نمی‌دانید، بلکه فقط می‌خواهم به شما
هشدار داده باشم، زیرا شما فرق میان راست و دروغ را تشخیص

اشتباهات این اشخاص بدکار کشیده نشوید، مبادا شما نیز از راه
راست منحرف گردید. **18** بلکه در فیض و شناخت خداوند و نجات
دهنده‌مان عیسی مسیح ترقی نمایید، که هر چه جلال و شکوه و
عزت هست، تا ابد برازندهٔ اوست. آمین. **(aiōn g165)**

خود می‌روند و تابع هیچ قدرتی نیستند. اینان چنان گستاخ هستند
که حتی موجودات آسمانی را نیز به باد تمسخر می‌گیرند؛ **11** در
حالی که فرشتگانی که در حضور خدا هستند و صاحب قدرت و
قوتی بسیار برتر می‌باشند، هرگز به این موجودات توهین نمی‌کنند.
12 این معلمین دروغین مانند حیوانات عاری از شعور و تنها تابع
غرایز خود هستند که آفریده شده‌اند برای به دام افتادن و هلاک
شدن. اینان، هر چه را که نمی‌فهمند مسخره می‌کنند، غافل از اینکه
روزی مانند همان حیوانات نابود خواهند شد. **13** بله، سزای آنها در
عوض شرارتشان همین است. تفریح آنها خوشگذرانی‌های گناه‌آلود
در روز روشن است. وجود ایشان در میان شما لکهٔ ننگ و مایه
رسوایی است. حتی هنگامی که در ضیافتهای شما شرکت می‌کنند،
از فریفتن شما لذت می‌برند. **14** چشمانی دارند پر از زنا که از
گناه ورزیدن سیر نمی‌شود. آنان اشخاص سست اراده را به دام گناه
می‌اندازند و خود در طمعکاری استادند! آنان زیر محکومیت خدا قرار
دارند. **15** از راه راست خارج شده، مانند «بلعام» پسر «بعور»
گمراه شده‌اند. بلعام پولی را که از انجام ناراستی به دست می‌آورد،
دوست می‌داشت؛ **16** اما وقتی الاغ بلعام به زبان انسان به حرف
آمد، او را توبیخ کرده، از رفتار جنون‌آمیزش جلوگیری کرد. **17** این
اشخاص همچون چشمه‌های خشکیده، نفعی به کسی نمی‌رسانند، و
مانند ابرهایی که به هر سو رانده می‌شوند، ناپایدارند و تاریکی مطلق
انتظارشان را می‌کشد. **18** ایشان به گناهان و اعمال ناپاک خود
می‌بالند، و آنان را که تازه از چنین زندگی گناه‌آلودی نجات یافته‌اند،
با استفاده از فریب شهوت، باز به دام گناه می‌کشانند، **19** و به آنها
وعده آزادی می‌دهند، حال آنکه خودشان بندهٔ گناه و فسادند، زیرا
انسان بندهٔ چیزی است که بر او مسلط است. **20** هرگاه کسی با
شناخت خداوند و نجات دهنده‌مان عیسی مسیح، از ناپاکی‌های
این دنیا رهایی یابد، ولی بعد از آن، بار دیگر اسیر آن آلودگی‌ها
گردد، وضعش بدتر از سابق می‌شود. **21** اگر چیزی دربارهٔ راه عدالت
نمی‌دانست، برایش بهتر بود از اینکه آن را بشناسد و سپس به احکام
مقدّسی که به او سپرده شده است، پشت پا بزند. **22** این مَثَل در
مورد آنان مصداق دارد که: «سگ به قی خود باز می‌گردد»، و نیز
این مثل که: «خوک شسته شده، در گِل می‌غلتد.»

3 دوستان عزیز، این دومین نامه‌ای است که به شما می‌نویسم. در
هر دو نامه کوشیده‌ام مطالبی را که از پیش می‌دانستید، یادآوری نمایم
تا شما را به تفکری سالم برانگیزانم. **2** می‌خواهم به یاد داشته باشید
مطالبی را که از انبیای مقدّس و از ما رسولان مسیح آموخته‌اید، زیرا ما
سخنان خداوند و نجات‌دهندهٔمان را به گوش شما رساندیم. **3** پیش
از هر چیز می‌خواهم این مطلب را یادآوری کنم که در زمانهای آخر،
اشخاصی پیدا خواهند شد که به هر کار نادرستی که به فکرشان
می‌رسد، دست زده، حقیقت را به باد تمسخر خواهند گرفت، **4** و
خواهند گفت: «مگر مسیح وعده نداده که باز خواهد گشت؟ پس
او کجاست؟ اجداد ما نیز به همین امید بودند، اما مردند و خبری
نشد. دنیا از ابتدای پیدایش تا به حال هیچ فرقی نکرده است.»
5 ایشان عمداً نمی‌خواهند این حقیقت را به یاد آورند که یک بار
خدا جهان را با توفانی عظیم نابود ساخت، آن هم مدتها بعد از
آنکه به فرمان خود آسمانها و زمین را آفرید و از آب برای شکل دادن
و احاطه زمین استفاده کرد. **7** اکنون نیز به فرمان خدا، آسمان و
زمین باقی هستند تا در روز داوری با آتش نابود شوند، یعنی در همان
روزی که بدکاران مجازات و هلاک خواهند شد. **8** اما ای عزیزان،
این حقیقت را فراموش نکنید که برای خدا یک روز یا هزار سال
تفاوتی ندارد. **9** بنابراین، برخلاف گمان برخی مردم، مسیح در وعدهٔ
بازگشت خود تأخیری به وجود نیاورده است. در واقع، او صبر می‌کند
و فرصت بیشتری می‌دهد تا گناهکاران توبه کنند، چون نمی‌خواهد
کسی هلاک شود. **10** به هر حال بدانید که روز خداوند حتماً
خواهد آمد، آن هم مثل دزدی که همه را غافلگیر می‌کند. در آن
روز، آسمانها با صدایی هولناک از بین خواهند رفت، و اجرام آسمانی
در آتش نابود شده، زمین و هر چه در آن است، عیان خواهد شد.
11 پس حال که می‌دانید هر چه در اطرافمان هست نابود خواهد شد،
چقدر باید زندگی‌تان پاک و خداپسندانه باشد. **12** باید چشم به راه
آن روز باشید و تلاش کنید تا آن روز زودتر فرا رسد، روزی که آسمانها
خواهند سوخت و اجرام آسمانی در شعله‌های آتش ذوب شده، نابود
خواهند گشت. **13** ولی ما با امید و اشتیاق، در انتظار آسمانها و
زمین جدید می‌باشیم که در آنها فقط عدالت و راستی حکمفرما
خواهد بود، زیرا این وعدهٔ خداست. **14** پس ای عزیزان، از آنجا که
منتظر این رویدادها هستید و چشم به راه بازگشت مسیح می‌باشید،
سخت بکوشید تا بی‌گناه زندگی کنید و با همه در صلح و صفا به
سر برید تا وقتی مسیح باز می‌گردد، از شما خشنود باشد. **15** در
ضمن بدانید که صبر خداوندِ ما به مردم فرصت می‌دهد تا نجات
یابند. این همان است که برادر عزیز ما پولس نیز با آن حکمتی که
خدا به او داده است، به شما نوشت. **16** او در همهٔ نامه‌های خود
دربارهٔ همین مطلب، سخن گفته است. درک برخی از نوشته‌های او
دشوار است و بعضی که اطلاع کافی از کتب مقدّس ندارند و
وضع روحانی‌شان نیز ناپایدار است، آنها را تحریف می‌کنند، همان
کاری که با بخشهای دیگر کتب مقدّس نیز می‌کنند. اما با این
کار، نابودی خود را فراهم می‌سازند. **17** برادران عزیز، این حقایق
را از پیش به شما گوشزد می‌کنم تا مراقب خود باشید و به سوی

دوم پطرس

1 این نامه از طرف شمعون پطرس، خدمتگزار و رسول عیسی مسیح است. این نامه را به همهٔ شما که با ما ایمانی یکسان دارید می‌نویسم. این ایمان به برکت عدالت عیسی مسیح، خداوند و نجات دهندهٔ ما نصیبتان شده است. **2** دعا می‌کنم که خدا به شما که در شناخت خدا و خداوندمان عیسی رشد می‌کنید، هر چه بیشتر فیض و آرامش بخشد. **3** او همچنین با قدرت الهی خود، هر چه که برای یک زندگی خداپسندانه نیاز داریم، به ما می‌بخشد و حتی ما را در جلال و نیکویی خود سهیم می‌سازد؛ اما برای این منظور، لازم است که او را بهتر و عمیقتر بشناسیم. **4** با همین قدرت عظیم بود که تمام برکات غنی و عالی را که وعده داده بود، به ما بخشید. یکی از این وعده‌ها این بود که ما را از شهوت و فساد محیط اطرافمان رهایی دهد و از طبیعت و صفات الهی خود بهره‌ای به ما ببخشد. **5** با توجه به این موضوع، نهایت کوشش خود را بکنید تا به ایمان خود نیکویی را بیافزایید؛ و به نیکویی، شناخت را؛ **6** و به شناخت، خویشتنداری را؛ و به خویشتنداری، پایداری را؛ و به پایداری، دینداری را؛ **7** و به دینداری، محبت برادرانه؛ و به محبت برادرانه، محبت نسبت به همهٔ مردم. **8** اگر اجازه دهید این خصلت‌های خوب در شما رشد کنند و فزونی یابند، از لحاظ روحانی نیرومند شده، برای خداوندمان عیسی مسیح مفید و پرثمر خواهید شد. **9** اما کسی که اجازه نمی‌دهد این خصوصیات در او ریشه بدوانند، در حقیقت کور یا لااقل کوته‌بین است و فراموش کرده است که خدا او را از زندگی گناه‌آلود سابقش نجات داده تا بتواند برای خداوند زندگی کند. **10** بنابراین، ای برادران عزیز، بکوشید تا ثابت کنید که حقیقتاً جزو برگزیدگان و دعوت‌شدگان خدا هستید؛ زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد و از خدا دور نخواهید شد؛ **11** و خدا نیز دروازه‌های آسمان را به روی شما خواهد گشود تا وارد ملکوت جاودانی خداوند و نجات‌دهندهٔمان عیسی مسیح گردید. (aiōnios g166) **12** اما من هرگز از یادآوری این مطالب به شما، کوتاهی نخواهم کرد، گرچه آنها را می‌دانید و در حقیقتی که یافته‌اید، ثابت و استوار می‌باشید. **13** تا زمانی که در این دنیای فانی به سر می‌برم، وظیفهٔ خود می‌دانم که این نکات را به شما تذکر دهم تا آنها را فراموش نکنید. **14** زیرا می‌دانم که به‌زودی دار فانی را وداع خواهم گفت؛ خداوندمان عیسی مسیح نیز مرا از این موضوع آگاه ساخته است. **15** بنابراین، سعی می‌کنم این نکات را چنان در فکر و ذهن شما نقش نمایم که حتی پس از رحلت من نیز بتوانید آنها را به یاد آورید. **16** زمانی که ما دربارهٔ قوت و بازگشت خداوندمان عیسی مسیح با شما سخن گفتیم، داستانهای ساختگی برایتان تعریف نکردیم، زیرا ما با چشمان خود، عظمت و جلال او را دیدیم **17** وقتی از خدای پدر، جلال و اکرام را دریافت کرد. صدایی از جلال پرشکوه خدا به او در رسید و گفت: «این است پسر عزیز من که از او بسیار خشنودم.» **18** بله، ما خود بر آن کوه مقدّس با او بودیم و آن پیام آسمانی را با گوشهای خود شنیدیم. **19** همچنین ما پیام انبیا را داریم که بسیار مطمئن است، و شما کار خوبی می‌کنید اگر به این پیام توجه کنید، چرا که پیام آنان مانند چراغی است که در جایی تاریک می‌درخشد تا زمانی که سپیده بر دمد و ستارهٔ صبح یعنی مسیح در دلهایتان طلوع کند. **20** قبل از هر چیز این را بدانید که هیچ وحیِ کتب مقدّس از فکر خود انبیا تراوش نکرده، **21** زیرا وحی هرگز منشاء انسانی نداشته است؛ بلکه انبیا تحت نفوذ روح‌القدس از جانب خدا سخن می‌گفتند.

2 اما در میان قوم اسرائیل، انبیای دروغین نیز بودند، همان‌طور که در میان شما نیز معلمین دروغین پیدا خواهند شد که با نیرنگ، دروغهایی دربارهٔ خدا بیان خواهند کرد و حتی سَرور خود، مسیح که ایشان را با خون خود خریده است، انکار خواهند کرد. اما ناگهان سرنوشتی هولناک دچار آنها خواهد شد. **2** عده‌ای بسیار، تعالیم مضر و خلاف اخلاق ایشان را پیروی خواهند کرد و به سبب همین افراد، راه حق مورد اهانت و تمسخر قرار خواهد گرفت. **3** این معلم‌نماها از روی طمع، با هرگونه سخنان نادرست خواهند کوشید پول شما را به چنگ بیاورند. اما خدا از مدتها پیش ایشان را محکوم فرموده؛ پس نابودی‌شان نزدیک است. **4** خدا حتی از سر تقصیر فرشتگانی که گناه کردند نگذشت، بلکه ایشان را در ظلمت جهنم محبوس فرمود تا زمان داوری فرا رسد. (Tartaroō g5020) **5** همچنین، در روزگاران گذشته، پیش از توفان، بر هیچ‌کس ترحم نفرمود، جز بر نوح که راه عادلانهٔ خدا را اعلام می‌کرد، و بر خانوادهٔ او که هفت نفر بودند. در آن زمان، خدا همهٔ مردم خدانشناس دنیا را با توفانی عالمگیر به کلی نابود ساخت. **6** مدتها پس از آن، خدا شهرهای سدوم و عموره را به تلی از خاکستر تبدیل نمود و از صفحهٔ روزگار محو ساخت، تا در آینده درسی باشد برای تمام خدانشناسان و بی‌دینان. **7** اما در همان زمان، خدا لوط را از سدوم نجات داد، زیرا او مردی خداترس بود و از هرزگی مردم بی‌دین اطرافش به ستوه آمده بود. **8** بله، لوط مردی خداترس بود که از دیدن و شنیدن رفتار وقیح هر روز مردم آنجا در عذاب بود. **9** به همین ترتیب خدا می‌تواند من و شما را نیز از وسوسه‌های اطرافمان رهایی بخشد و مردم خدانشناس را تا روز داوری زیر محکومیت مجازات نگاه دارد. **10** مجازات خدا خصوصاً بر کسانی سخت خواهد بود که به دنبال خواسته‌های ناپاک و جسمانی

19 بنابراین، اگر به خواست خدا دچار رنج و زحمتی می‌شوید،
اشکالی ندارد؛ به کارهای خوب خود ادامه دهید و به خدا اعتماد
کنید که خالق شماست، زیرا او هرگز شما را رها نخواهد نمود.

5 و حال، خواهشی از مشایخ کلیسا دارم؛ زیرا من خود نیز
از مشایخ هستم و شاهد رنجهای مسیح بودم؛ و همچنین در روز
بازگشت او، شریک جلال او خواهم بود. 2 خواهش من این است
که گله‌ای را که خدا به شما سپرده است، خوراک دهید. با میل
و رغبت از ایشان مراقبت نمایید، نه از روی اجبار و نه به خاطر
چشم داشت، بلکه به خاطر اینکه می‌خواهید خداوند را خدمت
کرده باشید. 3 ریاست‌طلب نباشید، بلکه سرمشق خوبی برای ایشان
باشید، 4 تا در روزی که «شبان اعظم» می‌آید، شما را پاداش دهد و
در جلال و شکوه بی‌پایان خود شریک سازد. 5 و شما ای جوانان،
مطیع مشایخ باشید. به همین ترتیب، همگی شما با روحی فروتن
یکدیگر را خدمت نمایید، زیرا «خداوند در برابر متکبران می‌ایستد،
اما به فروتنان فیض می‌بخشد.» 6 پس اگر خود را زیر دست نیرومند
خدا فروتن سازید، او در زمان مناسب شما را سربلند خواهد نمود.
7 بگذارید خداوند بار تمام غصه‌ها و نگرانیهای شما را به دوش گیرد،
زیرا او در تمام اوقات به فکر شما می‌باشد. 8 هوشیار و مراقب
باشید، زیرا دشمن شما، ابلیس، همچون شیری گرسنه، غُرّان به هر
سو می‌گردد تا طعمه‌ای بیابد و آن را ببلعد. 9 پس در برابر حملات
او، به خداوند تکیه کنید و استوار بایستید؛ بدانید که این زحمات
فقط به سراغ شما نیامده، بلکه مسیحیان در تمام دنیا با چنین
مصائبی مواجه می‌باشند. 10 بنابراین، پس از آنکه مدتی کوتاه این
زحمات را تحمل کردید، خدا خودش شما را کامل و توانا و استوار
خواهد ساخت. او خدای پر مهر و رحمت است و به خاطر ایمانمان
به عیسی مسیح، ما را خوانده تا در جلال و شکوه او شریک گردیم.
)aiōnios g166(11 جلال و قدرت تا به ابد از آن اوست. آمین.
)aiōn g165(12 این نامهٔ مختصر را به کمک سیلاس نوشتم. به
نظر من، او برادر قابل اعتمادی است. امیدوارم با این نامه، باعث
تشویق شما شده باشم، زیرا این است فیض راستین خدا که به شما
نشان دادم. آنچه نوشتم، به شما کمک خواهد کرد تا در فیض
خدا استوار بمانید. 13 خواهرتان در بابِل که مانند شما برگزیدهٔ خدا
است، و پسرم مرقس به شما سلام می‌رسانند. 14 از سوی من،
یکدیگر را با محبت مسیحی ببوسید. بر همهٔ شما که از آن عیسی
مسیح هستید، آرامش باد.

شریک شوید و یکدیگر را همچون برادر و خواهر دوست بدارید.
نسبت به هم مهربان و فروتن باشید. 9 اگر کسی به شما بدی کرد،
به او بدی نکنید، و اگر کسی به شما دشنام داد، به او دشنام ندهید؛
بلکه برای ایشان دعای خیر و برکت کنید، زیرا خدا ما را برای همین
فرا خوانده است؛ آنگاه خدا ما را برکت خواهد داد. 10 زیرا نوشته
شده: «کسی که می‌خواهد زندگی خوب و عمر طولانی داشته باشد،
باید زبانش را از بدی و دروغ حفظ کند. 11 باید از بدی دوری کند
و نیکویی و آرامش را پیشهٔ خود سازد. 12 زیرا که چشمان خداوند بر
عادلان است و گوشهایش به دعای ایشان. اما روی خداوند بر ضد
بدکاران است.» 13 معمولاً کسی به سبب نیکوکاری خود مورد آزار
و اذیت قرار نمی‌گیرد؛ 14 اما حتی اگر شما مورد ظلم و ستم واقع
می‌شوید، خوشا به حال شما، زیرا خداوند به شما پاداش خواهد داد.
پس نترسید و نگران نباشید، 15 بلکه با خاطری آسوده، خود را به
خداوندتان مسیح بسپارید؛ و اگر کسی علّت این امید و ایمان را جویا
شد، حاضر باشید تا با کمال ادب و احترام به او توضیح دهید.
16 با داشتن وجدانی پاک، آنچه را که راست و درست است انجام
دهید؛ زیرا وقتی به درستکاری شما در ایمانتان به مسیح پی بردند، از
کار خود شرمنده خواهند شد. 17 اگر خواست خدا این است که
زحمت ببینید، بهتر است برای نیکوکاری رنج و زحمت بکشید تا
برای بدکاری. 18 مسیح نیز زحمت دید. او خود از هر گناهی مبرّا
بود، اما یک بار جان خود را در راه ما گناهکاران فدا کرد تا ما
را به حضور خدا بیاورد. او به لحاظ جسم مُرد، اما به لحاظ روح
زنده گشت. 19 سپس نزد ارواح محبوس رفت و به آنان بشارت
داد، 20 یعنی به ارواح کسانی که در قدیم، در زمان نوح، از خدا
نافرمانی کرده بودند، گرچه خدا وقتی که نوح مشغول ساختن کشتی
بود، صبورانه منتظر توبهٔ ایشان بود. فقط هشت نفر از آب توفان
نجات یافتند. 21 و آن توفان، تعمید را در نظر ما مجسم می‌کند.
وقتی تعمید می‌گیریم، نشان می‌دهیم که به‌وسیلهٔ زنده شدن عیسی
مسیح، از مرگ و هلاکت نجات یافته‌ایم. هدف از تعمید، نظافت و
شستشوی بدن نیست، بلکه با تعمید یافتن در واقع به سوی خدا
باز می‌گردیم و از او می‌خواهیم که دلهایمان را از گناه پاک سازد.
22 اکنون مسیح به آسمان رفته است. او به دست راست خدا نشسته
است و تمام فرشتگان و ریاستها و قدرتها تحت فرمان او می‌باشند.

4 همان‌گونه که مسیح متحمل رنج بدنی گردید، شما نیز مانند
او خود را برای رنج دیدن آماده سازید. زیرا هرگاه به خاطر مسیح
متحمل رنج بدنی شوید، دیگر شما را با گناه، کاری نیست. 2 و به
این ترتیب خواهید توانست بقیهٔ عمر خود را به انجام اراده و خواست
خدا سپری کنید، و نه انجام خواهشهای گناه‌آلود خود. 3 زیرا در
گذشته، به قدر کافی وقت خود را همراه خدانشناسان، صرف اعمال
ناپاک کرده‌اید و عمر خود را در بی‌بند و باری، شهوت‌رانی، مستی،
عیش و نوش، بت‌پرستی و گناهان شرم‌آور، تلف نموده‌اید. 4 اکنون
دوستان سابقتان تعجب می‌کنند که چرا دیگر همراه ایشان به دنبال
هرزگی نمی‌روید؛ از این رو شما را مورد تمسخر قرار می‌دهند. 5 اما
ایشان روزی به خدا حساب پس خواهند داد، به خدایی که زندگان و
مردگان را داوری خواهد کرد. 6 به همین جهت، پیغام انجیل حتی
به کسانی که اکنون مرده‌اند، بشارت داده شد، تا اگرچه مُقَدَر بود
مانند همهٔ مردم بمیرند، اما اکنون تا ابد در روح نزد خدا زنده‌اند.
7 به‌زودی، دنیا به پایان خواهد رسید. پس فکر خود را پاک سازید و
خویشتندار باشید تا بتوانید دعا کنید. 8 از همه مهمتر، یکدیگر را با
تمام وجود محبت نمایید، زیرا محبت باعث می‌شود گناهان بیشمار
یکدیگر را نادیده بگیرید. 9 با خوشرویی و بدون غرغر، درِ خانهٔ خود
را به روی یکدیگر بگشایید. 10 خداوند به هر یک از شما عطای
خاصی بخشیده است؛ این عطایا را برای کمک به هم به کار گیرید
و به این وسیله، یکدیگر را از برکات و مواهب پرتنوع خدا بهره‌مند
سازید. 11 کسی که عطای موعظه کردن دارد، پیام موعظه‌اش را از
خدا دریافت کند. کسی که عطای خدمت دارد، مطابق قدرتی که
خدا می‌بخشد خدمت نماید؛ تا خدا به‌وسیلهٔ عیسی مسیح جلال و
تمجید یابد، زیرا که جلال و قدرت تا ابد برازندهٔ اوست. آمین.
(aiōn g165) 12 ای عزیزان، از آزمایشها و زحماتی که گریبانگیر
شماست، متعجب و حیران نباشید و فکر نکنید که امری غریب بر
شما واقع شده است، زیرا این مصائب برای آزمایش ایمان شماست.
13 شاد باشید که به این طریق می‌توانید در رنج و زحمت مسیح
شریک شوید؛ به این ترتیب در روز بازگشت پرجلال او، شادی شما
کامل خواهد شد. 14 اگر به خاطر مسیحی بودن، شما را دشنام
دهند و نفرین کنند، شاد باشید زیرا در این صورت گرمی روح پرجلال
خدا را احساس خواهید کرد که وجود شما را فرا می‌گیرد. 15 اما
مراقب باشید کسی از شما، به جرم قتل، دزدی، خرابکاری و یا
دخالت در زندگی دیگران، رنج و زحمت نبیند. 16 اما اگر به علّت
مسیحی بودن، مورد اذیت و آزار قرار گیرید، شرمگین نشوید، بلکه
افتخار کنید که نام مسیح بر شماست و خدا را به خاطر آن شکر
گویید! 17 زیرا زمان داوری فرا رسیده است، و ابتدا فرزندان خدا
داوری خواهند شد. پس اگر ما که فرزندان خدا هستیم، مورد داوری
قرار خواهیم گرفت، چه سرنوشت هولناکی در انتظار کسانی است که
انجیل خدا را اطاعت نمی‌کنند؟ 18 و «اگر عادلان به دشواری
نجات می‌یابند، بر سر خدانشناسان و گناهکاران چه خواهد آمد؟»

خالص روحانی باشید، تا با خوردن آن، در نجاتی که به دست
آورده‌اید، رشد نمایید. **4** می‌دانید که مسیح، آن سنگ زنده‌ای است
که خدا مقرر فرموده تا عمارت روحانی خود را بر آن بنا کند. گرچه
انسانها او را رد کردند، اما او نزد خدا برگزیده و گرانبهاست. پس به
سوی او بیایید، **5** تا شما نیز مانند سنگهای زنده در دست خدا، در
بنای آن عمارت و عبادتگاه روحانی به کار روید. مهمتر اینکه شما در
این عبادتگاه، کاهن مقدّس نیز می‌باشید. پس قربانیهای روحانی
مقبول و مورد پسند خدا را توسط عیسی مسیح تقدیم کنید. **6** در
کتب مقدّس آمده است که: «من در اورشلیم سنگی می‌گذارم،
سنگ زاویهٔ برگزیده و گرانبها، و هر که به او توکل کند، سرافکنده
نخواهد شد.» **7** این «سنگ» برای شما که ایمان دارید، بسیار
گرانبهاست، اما برای بی‌ایمانان همان سنگی است که درباره‌اش گفته
شده: «سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان
شده است.» **8** همچنین، در کتب مقدّس آمده است: «او سنگی
است که سبب لغزش می‌شود و صخره‌ای است که باعث سقوط
می‌گردد.» سقوط و افتادن آنها به این دلیل است که از کلام خدا
اطاعت نمی‌کنند، بنابراین آنچه برای آنها مقدر شده بود، بر سرشان
می‌آید. **9** اما شما مانند آنان نیستید. شما برگزیدگان خدا، و کاهنان
پادشاهمان عیسی، و قومی مقدّس می‌باشید، تا نیکویی خدا را به
دیگران نشان دهید، زیرا او شما را از تاریکی به نور شگفت‌انگیز خود
دعوت نموده است. **10** زمانی شما هیچ هویت نداشتید، اما اکنون
قوم خدا می‌باشید؛ زمانی از رحمت و مهربانی خدا بی‌بهره بودید، اما
حال، مورد لطف و رحمت او قرار گرفته‌اید. **11** برادران عزیز، شما در
این دنیا رهگذری بیش نیستید، و خانهٔ اصلی شما در آسمان است.
از این رو، خواهش می‌کنم خود را از لذات گناه‌آلود این دنیا دور
نگاه دارید. شما برای این قبیل امیال و هوسها ساخته نشده‌اید؛ به
همین دلیل است که آنها با روح و جان شما در جنگ و جدالند.
12 مراقب رفتار خود نزد اطرافیان بی‌ایمانتان باشید؛ چه، در این
صورت، حتی اگر ایشان شما را متهم به بدکاری نمایند، اما در زمان
بازگشت مسیح، خدا را به سبب کارهای نیکتان، تمجید خواهند
کرد. **13** به خاطر خداوند، از مقامات کشور اطاعت نمایید، خواه از
رهبر مملکت، و خواه از مأمورین دولت که از سوی رهبر منصوب
شده‌اند تا خلافکاران را مجازات کنند و درستکاران را تحسین نمایند.
15 خواست خدا این است که شما درستکار باشید تا به این ترتیب
دهان اشخاص نادانی را که از شما ایراد می‌گیرند ببندید. **16** درست
است که شما از قید و بند احکام مذهبی آزاد شده‌اید، اما این به آن
معنی نیست که می‌توانید به هر کار نادرستی دست بزنید، بلکه آزادی
خود را باید برای اجرای خواست خدا به کار ببرید. **17** به همه احترام
کنید؛ ایمانداران را دوست بدارید؛ از خدا بترسید؛ به پادشاه احترام
بگذارید. **18** شما خدمتکاران، باید مطیع اربابان خود باشید و به
ایشان احترام کامل بگذارید، نه فقط به اربابان مهربان و با ملاحظه،
بلکه به آنانی نیز که سختگیر و تندخو هستند. **19** اگر به خاطر
انجام ارادهٔ خدا، به ناحق متحمل رنج و زحمت شوید، خدا شما را
اجر خواهد داد. **20** اگر به سبب اعمال بد و نادرست مجازات
شوید، چه افتخاری دارد؟ اما اگر به سبب درستکاری و نیکوکاری،
رنج و زحمت ببینید و بدون شکایت آن را تحمل نمایید، آنگاه خدا را
خشنود ساخته‌اید. **21** این رنج و زحمت، جزئی از خدمتی است که
خدا به شما محول کرده است. سرمشق شما مسیح است که در
راه شما زحمت کشید. پس راه او را ادامه دهید. **22** هرگز از او
گناهی سر نزد، و فریبی از دهان او بیرون نیامد. **23** وقتی به او ناسزا
می‌گفتند، پاسخی نمی‌داد؛ و زمانی که او را عذاب می‌دادند، تهدید
به انتقام نمی‌کرد، بلکه زندگی خود را به خدایی واگذار کرد که داور
عادل و با انصاف می‌باشد. **24** او بر روی صلیب، بار گناهان ما را
بر دوش گرفت تا ما بتوانیم از چنگ گناه رهایی یافته، زندگی پاکی
داشته باشیم. همان که به زخمهایش شفا یافته‌اید. **25** شما مانند
گوسفندانی بودید که راهشان را گم کرده‌اند. اما اکنون نزد شبانتان
بازگشته‌اید، شبانی که حافظ جان شماست.

3 همچنین، شما ای زنان، مطیع شوهران خود باشید. در آن
صورت، حتی اگر بعضی از ایشان کلام خدا را اطاعت نکنند، با
دیدن رفتار شما، بدون اینکه حتی سخنی بر زبان آرید، ایمان بیاورند؛
2 زیرا رفتار خوب و محترمانهٔ یک زن، بهتر از سخنان او دربارهٔ مسیح،
در دل شوهر اثر می‌گذارد. **3** برای زیبایی، به آرایش ظاهری نظیر
جواهرات و لباسهای زیبا و آرایش گیسوان، توسل نجویید، **4** بلکه
بگذارید باطن و سیرت شما زیبا باشد. باطن خود را با زیبایی پایدار
یعنی با روحیهٔ آرام و ملایم زینت دهید که مورد پسند خداست.
5 این گونه خصایل، در گذشته در زنان مقدّس دیده می‌شد. ایشان به
خدا ایمان داشتند و مطیع شوهران خود بودند. **6** سارا همسر ابراهیم
نیز چنین بود. او از ابراهیم اطاعت می‌کرد و به او چون سرپرست
خانواده احترام می‌گذاشت. شما نیز اگر دختران او هستید، راه خوب
او را در پیش گیرید و ترس به دلتان راه ندهید. **7** و شما ای شوهران،
رفتارتان با همسرانتان باید با ملاحظه و توأم با احترام باشد، چون
ایشان ظریفتر از شما هستند. فراموش نکنید که ایشان شریک زندگی
روحانی و برکات الهی شما می‌باشند. بنابراین، اگر با ایشان آن گونه
که شایسته است، رفتار نکنید، دعاهایتان مستجاب نخواهد شد.
8 بدین ترتیب، همهٔ شما باید یکدل باشید و در دردهای یکدیگر

اول پطرس

1 این نامه از طرف پطرس، رسول عیسی مسیح است. این نامه را
به برگزیدگان خدا که در سراسر ایالات پونتوس، غلاطیه، کپدوکیه،
آسیا و بیطینیا پراکنده‌اند و در این جهان غریب هستند، می‌نویسم.
2 خدای پدر شما را بنا بر پیشدانی خود برگزید، و روح او شما را
تقدیس کرد. در نتیجه، شما او را اطاعت کردید و با خون عیسی
مسیح پاک شدید. فیض و آرامش خدا به فراوانی بر شما باشد!
3 سپاس بر خدا باد، بر خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است.
او به سبب لطف بی‌پایان و عظیم خود، ما را از سر نو مولود ساخت
و عضو خانوادهٔ خود گرداند. از این رو، ما اکنون به امید حیات
جاوید زنده‌ایم، زیرا مسیح نیز پس از مرگ، حیات یافت. **4** خدا نیز
برای شما میراثی به دور از فساد و آلودگی و تباهی در آسمان نگاه
داشته است، یعنی حیات جاوید را. **5** و از آنجا که به خدا توکل و
اعتماد کرده‌اید، او نیز با قدرت عظیم خود، شما را به سلامت به
آسمان خواهد رسانید تا این میراث را دریافت کنید. بله، در روز
قیامت، شما وارث حیات جاودان خواهید شد. **6** پس حال که چنین
میراثی در پیش دارید، واقعاً شاد باشید، حتی اگر لازم باشد در این
دنیا برای مدتی کوتاه سختیها و زحماتی را متحمل گردید. **7** این
سختیها به منظور آزمایش ایمان شما پیش می‌آید، همان‌طور که آتش
نیز طلا را می‌آزماید و پاک می‌سازد. ایمان شما پس از آنکه وارد
کورهٔ آزمایش گردید و سالم بیرون آمد، سبب خواهد شد که در روز
بازگشت عیسی مسیح، مورد تحسین و تمجید و تکریم قرار گیرید.
8 با اینکه شما تا به حال مسیح را ندیده‌اید، اما او را دوست دارید.
اکنون نیز گرچه او را نمی‌بینید، اما به او ایمان دارید؛ و این ایمان
چنان شادی عظیم و پرجلالی در قلب شما به وجود آورده که قابل
وصف نیست. **9** همین ایمان نیز سرانجام باعث نجات جانتان
خواهد شد. **10** این نجات رازی بود که حتی انبیا نیز از آن آگاهی
کامل نداشتند، هر چند دربارهٔ این نجات فیض‌آمیز که برای شما مقرر
شده بود در کتب خود می‌نوشتند. **11** آنان در پی آن بودند که درک
کنند روح مسیح در وجودشان از چه سخن می‌گوید. زیرا روح، به
ایشان الهام می‌کرد که حوادثی را بنویسند که برای مسیح رخ خواهد
داد، و به رنجهایی که او خواهد کشید و جلالی که پس از آن خواهد
یافت، اشاره کنند. اما ایشان نمی‌دانستند که این رویدادها، برای چه
کسی و در چه زمان رخ خواهد داد. **12** تا اینکه خدا به ایشان الهام
کرد که این وقایع، در طول حیات ایشان روی نخواهد داد، بلکه
سالیان دراز پس از مرگشان واقع خواهد شد. و سرانجام دورانی که
اکنون ما در آن زندگی می‌کنیم فرا رسید و این پیغام نجات‌بخش،
یعنی پیغام انجیل، به طور آشکار و واضح به همه اعلام شد. آنان که
این پیغام را به شما رساندند، با قدرت روح‌القدس آن را بیان کردند،
همان روح‌القدس آسمانی که با انبیا سخن می‌گفت. این پیغام چنان
عظیم و عالی است که حتی فرشتگان آسمان نیز مشتاق تماشای آن
هستند. **13** بنابراین، آماده و هوشیار باشید. با امید و خویشتنداری
منتظر بازگشت عیسی مسیح باشید، زیرا در آن روز، لطف و فیض
عظیمی نصیبتان خواهد شد. **14** از خدا اطاعت نمایید، چون
فرزندان او می‌باشید. پس بار دیگر به سوی گناهانی که در گذشته
اسیر آنها بودید، نروید، زیرا آن زمان نمی‌دانستید چه می‌کنید. **15** به
همین جهت، مانند خدای قدوس که شما را فراخوانده تا فرزندانش
باشید، شما نیز در همهٔ رفتار خود مقدّس باشید. **16** او در کلامش
فرموده است: «مقدّس باشید، زیرا من قدّوسم.» **17** در ضمن به یاد
داشته باشید که پدر آسمانی‌تان خدا، که دست دعا به سوی او دراز
می‌کنید، در روز جزا از کسی طرفداری نخواهد کرد، بلکه اعمال هر
کس را عادلانه داوری خواهد نمود. بنابراین، تا زمانی که در این دنیا
هستید، با خداترسی زندگی کنید. **18** خدا برای نجات شما بهایی
پرداخت، تا شما را از قید روش پوچ و باطل زندگی که از اجداد خود
به ارث برده بودید، آزاد سازد؛ بهایی که خدا برای آزادی از این
اسارت پرداخت، طلا و نقره نبود، **19** بلکه خون گرانبهای مسیح بود
که همچون بره‌ای بی‌گناه و بی‌عیب قربانی شد. **20** برای این منظور،
خدا او را پیش از آفرینش جهان تعیین کرد، اما در این زمانهای آخر او
را به جهان فرستاد تا شما را رستگار سازد. **21** توسط اوست که
شما به خدا ایمان آورده‌اید، به خدایی که مسیح را پس از مرگ
زنده ساخت و او را جلال بخشید؛ و اکنون، ایمان و امید شما بر
خداست. **22** حال، می‌توانید یکدیگر را واقعاً دوست بدارید، زیرا با
اطاعت از حقیقت نجات یافتید و وجود شما از خودخواهی و تنفر
پاک شده است. بنابراین، یکدیگر را از صمیم قلب دوست بدارید،
23 زیرا تولد تازه یافته‌اید، نه از تخم فانی بلکه از تخم غیرفانی که به
شما زندگی جاودان می‌بخشد، یعنی از کلام خدا که زنده و باقی
است. **(aiōn g165)** **24** چنانکه در کتب مقدّس آمده: «انسان
مانند علف است و زیبایی‌اش مانند گل صحرا. علف خشک می‌شود
و گل پژمرده. **25** اما کلام خدا تا ابد پا برجا می‌ماند.» این کلام،
همان پیام نجاتبخش انجیل است که به شما نیز بشارت داده شده
است. **(aiōn g165)**

2 بنابراین، وجود خود را از هر نوع کینه و دشمنی، فریب و
دورویی، حسادت و بدگویی، پاک سازید. **2** شما که مهر و محبت
خداوند را در زندگی خود چشیده‌اید، مانند یک نوزاد، مشتاق شیر

نه باشد، تا به این ترتیب گناهی از شما سر نزند و مجازات نشوید.
13 اگر در میان شما کسی گرفتار درد و رنج است، دعا کند. آنانی
که شادمانند، برای خداوند سرودهای شکرگزاری بخوانند. **14** اگر
کسی بیمار باشد، باید از مشایخ کلیسا بخواهد که بیایند و برایش
دعا کنند، او را به روغن تدهین کنند و از خداوند برای او طلب شفا
نمایند. **15** و دعایی که با ایمان همراه باشد، شخص بیمار را شفا
خواهد بخشید، و خداوند او را برخواهد خیزانید. چنانچه گناهی نیز
مرتکب شده باشد، بر او بخشوده خواهد شد. **16** نزد یکدیگر به
گناهان خود اعتراف نمایید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید.
دعای صادقانهٔ مرد عادل، قدرت و تأثیر شگفت‌انگیز دارد. **17** ایلیا
انسانی بود همچون ما. با این حال، هنگامی که با تمام دل دعا کرد
که باران نبارد، برای مدت سه سال و نیم باران نبارید! **18** و زمانی
هم که دعا کرد تا باران بیاید، بارش باران آغاز شد و زمین محصول
آورد. **19** برادران عزیز، اگر کسی از راه راست منحرف شده و ایمان
خود را از دست داده باشد، اما شخصی به او کمک کند تا به سوی
حقیقت بازگردد، **20** این شخص که باعث بازگشت او به سوی خدا
شده، بداند که جان گمشده‌ای را از چنگال هلاکت ابدی نجات
داده و موجب آمرزش گناهان زیاد او شده است.

جاه‌طلبی وجود دارد، هرج و مرج و هرگونه شرارت دیگر نیز بچشم
می‌خورد. **17** اما حکمتی که از آسمان می‌باشد، در وهلهٔ اول پاک و
نجیب است، بعد صلح‌جو، مؤدب و ملایم؛ حاضر به گفتگو با
دیگران و پذیرش نظرات ایشان است؛ لبریز از دلسوزی و اعمال نیک
بوده، صمیمی، بی‌ریا و بی‌پرده می‌باشد. **18** آنانی که صلح‌جو
هستند، بذر صلح می‌کارند و عدالت درو می‌کنند.

4 علّت جنگ و دعواهای شما چیست؟ آیا علّت آنها، آرزوهای
ناپاکی نیست که در درون شما در ستیزند؟ **2** در حسرت چیزی به
سر می‌برید که ندارید؛ پس دستتان را به خون آلوده می‌کنید تا آن را به
چنگ آورید. در آرزوی چیزهایی هستید که متعلق به دیگران است و
شما نمی‌توانید داشته باشید؛ پس به جنگ و دعوا می‌پردازید تا از
چنگشان بیرون بکشید. علّت اینکه آنچه می‌خواهید ندارید، این
است که آن را از خدا درخواست نمی‌کنید. **3** وقتی هم درخواست
می‌کنید، خدا به دعایتان جواب نمی‌دهد، زیرا هدفتان نادرست است؛
شما فقط در پی به دست آوردن چیزهایی هستید که باعث خوشی و
لذتتان می‌شود. **4** ای مردمان زناکار، آیا متوجه نیستید که دنیادوستی
به معنی دشمنی با خداست؟ لذا هر که بخواهد دوست دنیا باشد،
به‌یقین دشمن خدا می‌گردد. **5** تصور می‌کنید که کتب مقدّس
بیهوده می‌گوید که روح خدا که خداوند او را در وجود ما ساکن کرده
است، آنقدر به ما علاقه دارد که نمی‌تواند تحمل کند که دل ما
جای دیگری باشد؟ **6** اما نباید از یاد ببریم که خدا برای ایستادگی
در برابر چنین خواسته‌های شریرانه‌ای، فیض بیشتری به ما می‌بخشد.
از این رو، کتب مقدّس می‌فرماید: «خدا در برابر متکبران می‌ایستد،
اما به فروتنان فیض می‌بخشد.» **7** بنابراین، خود را با فروتنی به خدا
بسپارید، و در برابر ابلیس ایستادگی کنید تا از شما فرار کند. **8** به
خدا نزدیک شوید، تا او نیز به شما نزدیک شود. دستهای گناه‌آلود
خود را بشویید، ای گناهکاران، و دل خود را پاک سازید ای دو دلان
و تنها به خدا وفادار بمانید. **9** برای اعمال اشتباه خود، اشک بریزید
و ماتم کنید، و در عمق وجودتان غمگین و ناراحت باشید؛ به جای
خنده، گریه کنید، و به جای شادی، سوگواری نمایید. **10** وقتی خود
را در حضور خدا فروتن سازید، آنگاه خدا شما را سربلند خواهد
نمود. **11** برادران عزیز، از یکدیگر بدگویی نکنید و ایراد نگیرید و
یکدیگر را محکوم ننمایید. زیرا اگر چنین کنید، در واقع از احکام
خدا ایراد گرفته و آن را محکوم کرده‌اید. اما وظیفهٔ شما قضاوت دربارهٔ
احکام خدا نیست، بلکه اطاعت از آن. **12** فقط خداست که
می‌تواند داوری کند، همان خدایی که شریعت را عطا فرمود. فقط
اوست که می‌تواند نجات بخشد یا هلاک کند. پس تو با چه حقّی
همسایهٔ خود را مورد قضاوت قرار می‌دهی؟ **13** گوش کنید ای تمام
کسانی که می‌گویید: «امروز یا فردا به فلان شهر خواهیم رفت و یک
سال در آنجا مانده، تجارت خواهیم کرد و سود کلانی خواهیم برد.»
14 شما چه می‌دانید فردا چه پیش خواهد آمد؟ عمر شما مانند مه
صبحگاهی است که لحظه‌ای آن را می‌توان دید و لحظه‌ای بعد محو
و ناپدید می‌شود! **15** پس، باید بگویید: «اگر خدا بخواهد، زنده
خواهیم ماند و چنین و چنان خواهیم کرد.» **16** در غیر این صورت،
شما به تدبیرهای متکبّرانهٔ خود افتخار می‌کنید. هر افتخاری از این
دست، شریرانه است. **17** پس، این را از یاد نبرید که اگر بدانید چه
کاری درست است، اما آن را انجام ندهید، گناه کرده‌اید.

5 و اینک، شما ای ثروتمندان، توجه کنید! گریه و زاری نمایید،
زیرا بلاهای وحشتناکی در انتظار شماست. **2** از هم اکنون، ثروتتان
تباه شده و لباسهای گرانبهایتان را نیز بید خورده است. **3** شما در
این دنیای زودگذر، طلا و نقره می‌اندوزید، غافل از اینکه با این کار،
برای خود در روز قیامت مجازات ذخیره می‌کنید. زیرا همان‌گونه که
طلا و نقره‌تان را زنگ خورده است، آتش نیز بدن شما را خواهد
خورد. **4** گوش فرا دهید! به نالهٔ کارگرانی که در مزارع شما کار
کرده‌اند، گوش دهید؛ کارگرانی که گولشان زده‌اید و مزدشان را
نداده‌اید. ناله‌های ایشان تا به آسمان بالا رفته و به گوش خداوند
لشکرهای آسمان رسیده است. **5** شما سالهای عمر خود را در
این دنیا به خوشگذرانی و عیش و نوش گذراندید و مانند گوسفندان
پرواری شده‌اید که برای روز ذبح آماده می‌باشند. **6** شما انسان
بی‌گناه را که قادر به دفاع از خود نبود، محکوم کردید و کشتید.
7 و اما شما ای برادران عزیز که برای بازگشت خداوند عیسی مسیح
روزشماری می‌کنید، صبر داشته باشید و مانند کشاورزی باشید که تا
پاییز برای برداشت محصول پرارزش خود صبر می‌کند. **8** پس شما
نیز صبر داشته باشید و یقین بدارید که خداوند به‌زودی باز خواهد
گشت. **9** ای برادران، وقتی در مشکلات گرفتار می‌شوید، دیگران
را مقصر ندانید و از ایشان شکایت نکنید تا خداوند نیز شما را
محکوم نکند؛ زیرا او به‌زودی داوری عادلانهٔ خود را آغاز خواهد کرد.
10 صبر و بردباری را از انبیای خداوند بیاموزید. **11** همه آنانی که در
زندگی صبر و تحمل داشتند، خوشبخت شدند. «ایوب» یک نمونه
از افرادی است که با وجود مشکلات و مصائب فراوان، صبر و ایمان
خود را از دست نداد و خداوند نیز در آخر او را کامیاب ساخت، زیرا
خداوند بسیار رحیم و مهربان است. **12** مهمتر از همه، هیچگاه قسم
نخورید، نه به آسمان و زمین و نه به هیچ چیز دیگر. اگر می‌گویید
«بله»، سخنتان واقعاً بله باشد، و اگر می‌گویید «نه»، منظورتان واقعاً

مقدّس آمده، اطاعت می‌کردید که می‌فرماید: «همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار.» **9** اما وقتی تبعیض قائل می‌شوید، این حکم شریعت را زیر پا می‌گذارید و به این ترتیب، مرتکب گناه می‌شوید. **10** کسی که همهٔ احکام خدا را مو به مو اجرا کند، ولی در یک امر کوچک مرتکب اشتباه شود، به اندازهٔ کسی مقصر است که همهٔ احکام خدا را زیر پا گذاشته است. **11** زیرا همان خدایی که فرمود: «زنا نکن»، این را نیز گفت که «قتل نکن». پس اگر زنا نکنید، اما مرتکب قتل شوید، به هر حال از حکم خدا سرپیچی کرده‌اید و در برابر او مقصر می‌باشید. **12** پس همچون کسانی سخن بگویید و عمل نمایید که بر آنها بر اساس احکامی آزادی‌بخش داوری خواهد شد. **13** زیرا بر کسی که در این دنیا رحم نکرده است، رحم نخواهد شد؛ اما اگر نسبت به مردم، رحیم بوده باشید، آنگاه رحمت الهی بر داوری او چیره خواهد شد. **14** عزیزان من، انسان را چه سود که بگوید: «من ایمان دارم»، اما این ایمان را با اعمالش نشان ندهد؟ آیا چنین ایمانی می‌تواند باعث رستگاری او گردد؟ **15** اگر برادر یا خواهری داشته باشید که محتاج خوراک و پوشاک باشد، **16** و به او بگویید: «برو به سلامت! خوب بخور و خودت را گرم نگه دار»، اما خوراک و پوشاک به او ندهید، چه فایده‌ای دارد؟ **17** پس ملاحظه می‌کنید ایمانی که منجر به اعمال خیر نگردد، و با کارهای نیک همراه نباشد، اصلاً ایمان نیست، بلکه یک ادعای پوچ و توخالی است. **18** این ایراد، بجا خواهد بود اگر کسی بگوید: «شما می‌گویید آنچه مهم است، فقط ایمان است و بس! اما من می‌گویم که اعمال نیک نیز مهم است. زیرا شما بدون اعمال نیک نمی‌توانید ثابت کنید که ایمان دارید. اما همه می‌توانند از روی اعمال و رفتار من، ببینند که من ایمان دارم.» **19** ممکن است کسی بگوید: «من ایمان دارم که خدا یکی است!» این خوب است! ولی چنین شخصی باید به خاطر داشته باشد که دیوها نیز به این ایمان دارند، چنان ایمانی که از ترس به خود می‌لرزند! **20** ای نادان! آیا نمی‌خواهی درک کنی که ایمان بدون انجام اراده خدا، بی‌فایده و بی‌ثمر است؟ بله، ایمانی که اعمال خیر به بار نیاورد، ایمان واقعی نیست. **21** مگر به یاد ندارید که جدمان ابراهیم نیز به سبب اعمال خود مقبول خدا شد؟ چون او حاضر شد پسر خود اسحاق را برای خدا قربانی کند. **22** پس می‌بینید که ایمان او به خدا باعث شد که او از خدا کاملاً اطاعت کند؛ در واقع، ایمان او با اعمال و رفتارش کامل گردید. **23** بدین‌سان، آنچه که در کتب مقدّس آمده جامهٔ عمل پوشید که می‌فرماید: «ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او عدالت شمرده شد»، و حتی دوست خدا نامیده شد. **24** پس می‌بینید که انسان علاوه بر ایمان، به‌وسیلهٔ اعمال خود نیز رستگار می‌گردد. **25** راحابِ فاحشه نیز نمونهٔ دیگری است برای این موضوع. او در اثر اعمال خود رستگار شد، زیرا مأموران قوم خدا را پناه داد و بعد، ایشان را از راه دیگر به سلامت روانه نمود. **26** خلاصه، همان‌طور که بدن بدون روح، مرده است، ایمانی هم که اعمال نیک به بار نیاورد، مرده است.

3 برادران و خواهران عزیزم، شمار کسانی که می‌خواهند معلم شوند، زیاد نباشد، زیرا می‌دانید داوری بر ما که تعلیم می‌دهیم، سختگیرانه‌تر خواهد بود. **2** بدیهی است که ما همگی دچار لغزش بسیار می‌شویم. اما کسی که در سخن گفتن مرتکب لغزش نگردد، او شخص کاملی است و می‌تواند تمام وجودش را تحت تسلط خود نگاه دارد. اگر کسی بتواند بر زبان خود مسلط شود، قادر خواهد بود در سایر موارد نیز بر خود مسلط باشد. **3** اسبی بزرگ را با دهنه‌ای کوچک مطیع خود می‌سازیم و او را به هر جا که بخواهیم می‌بریم. **4** یک سُکّان کوچک، کشتی بزرگ را به هر سو که خواست ناخدا باشد، هدایت می‌کند حتی اگر بادی شدید بوزد. **5** زبان نیز در بدن، عضوی کوچک است، اما چه لاف‌ها که نمی‌زند. جرقّه‌ای کوچک می‌تواند جنگل بزرگی را به آتش بکِشَد. **6** زبان نیز همچون آتش است، و دنیایی از ناراستی در میان اندامهای بدن، که سر تا پای آن را آلوده می‌سازد، و کل مسیر زندگی‌مان را به آتش می‌کِشَد، و خودش نیز به آتش دوزخ خواهد سوخت. (Geenna g1067) **7** انسان توانسته است هرگونه حیوان وحشی، پرنده، خزنده و جاندار دریایی را رام کند، و بعد از این نیز رام خواهد کرد. **8** اما زبان را هیچ انسانی نمی‌تواند رام کند. آن شرارتی است پرتلاطم و آشفته، و آکنده از زهری کشنده. **9** با زبان خود، خداوند یعنی پدرمان را می‌ستاییم، و با همان نیز انسان‌ها را که شبیه به خدا آفریده شده‌اند، نفرین می‌کنیم. **10** از همان دهان، هم برکت جاری می‌شود و هم لعنت. برادران و خواهران عزیزم، نباید چنین باشد. **11** آیا امکان دارد از همان چشمه، هم آب شیرین بجوشد و هم آب شور؟ **12** عزیزان من، آیا می‌توان زیتون را از درخت انجیر چید؟ یا انجیر را از تاک؟ چشمهٔ آب شور نیز نمی‌تواند آب شیرین پدید آوَرَد. **13** آیا در میان شما شخصی حکیم و فهیم هست؟ پس بگذارید دانایی و فهم خود را با شیوهٔ زندگی خداپسندانه و با اعمالی برخاسته از فروتنی نشان دهد، فروتنی و تواضعی که ناشی از حکمت و فهم است. **14** اما اگر در زندگی‌تان کینه و حسادت و خودخواهی وجود دارد، بیهوده سنگ عقل و خرد را به سینه نزنید، که این بدترین نوع دروغ می‌باشد؛ **15** زیرا در آن خرد و حکمتی که خدا می‌بخشد، این گونه صفات ناپسند وجود ندارد، بلکه اینها دنیوی، غیرروحانی و شیطانی هستند. **16** در واقع، هر جا که حسادت و

یعقوب

1 از یعقوب، غلامِ خدا و عیسی مسیح خداوند، به دوازده قبیله، یعنی ایمانداران یهودی‌نژاد که در سراسر جهان پراکنده‌اند. سلام! **2** برادران و خواهران عزیز، وقتی مشکلات و آزمایشهای سخت از هر سو بر شما هجوم می‌آورند، بسیار شاد باشید، **3** زیرا در آزمایش و سختیهاست که صبر و تحملتان بیشتر می‌شود. **4** پس بگذارید صبر و بردباری‌تان رشد کند و کار خود را به انتها برساند و به حد کمال برسد، زیرا در این صورت، افرادی کامل و بالغ خواهید شد و به هیچ چیز نیاز نخواهید داشت. **5** اما اگر کسی از شما خواستار حکمت و فهم برای درک ارادهٔ خدا باشد، باید آن را از خدا درخواست کند، از خدایی که آن را سخاوتمندانه عطا می‌فرماید، بدون اینکه شخص را سرزنش کند، و به او عطا خواهد شد. **6** اما وقتی از او درخواست می‌کنید، شک به خود راه ندهید، بلکه یقین داشته باشید که خدا جواب دعایتان را خواهد داد؛ زیرا کسی که شک می‌کند، مانند موجی است در دریا که در اثر وزش باد به این سو و آن سو رانده می‌شود. **7** چنین شخصی، ناپایدار است و هرگز نمی‌تواند تصمیم قاطعی بگیرد. پس اگر با ایمان دعا نکنید، انتظار پاسخ نیز از خدا نداشته باشید. **9** ایماندارانی که از مال این دنیا بی‌بهره هستند، نباید خود را حقیر بپندارند، بلکه باید به جایگاه والایی که خدا به ایشان عطا فرموده، افتخار کنند. **10** حال آنکه ثروتمندان باید به حقارت و خواری خود افتخار کنند، چرا که همچون گُلی صحرایی از میان خواهند رفت. **11** زیرا آفتاب با گرمای سوزانش برمی‌آید و آن گیاه را می‌خشکاند. شکوفهٔ آن نیز می‌افتد و زیبایی‌اش از بین می‌رود. به همین‌سان، ثروتمندان نیز در همان حال که سرگرم تجارت هستند، محو و نابود خواهند شد. **12** خوشا به حال کسی که آزمایشهای سخت زندگی را متحمل می‌شود، زیرا وقتی از این آزمایشها سربلند بیرون آمد، خداوند تاج حیات را به او عطا خواهد فرمود، تاجی که به تمام دوستداران خود وعده داده است. **13** وقتی کسی وسوسه شده، به سوی گناهی کشیده می‌شود، فکر نکند که خدا او را وسوسه می‌کند، زیرا خدا از گناه و بدی به دور است و کسی را نیز به انجام آن، وسوسه و ترغیب نمی‌کند. **14** وسوسه از هوسهای خود ما ناشی می‌شود، که ما را می‌فریبد و به دام می‌افکند. **15** این افکار و امیال وقتی آبستن شوند، گناه را می‌زایند. گناه نیز وقتی به تمامی رشد و نموّ کرد، مرگ را می‌زاید. **16** پس ای ایمانداران عزیز، گمراه مشوید. **17** از جانب خدا فقط مواهب نیکو و کامل به ما می‌رسد، از او که آفرینندهٔ همهٔ روشنایی‌هاست، و برخلاف سایه‌های جابجاشونده، دچار تغییر نمی‌گردد. **18** او چنین اراده فرمود که ما را به‌وسیلهٔ کلام حقیقت، یعنی پیام انجیل، حیاتی نو ببخشد، تا ما نوبر مخلوقات او باشیم. **19** پس ای عزیزان من، هر یک از شما در گوش کردن تُند، در سخن گفتن کُند، و در خشم گرفتن سست باشد. **20** زیرا خشم انسان عدالت خدا را عملی نمی‌سازد. **21** بنابراین، هر نوع نجاست اخلاقی و هر طغیان شرارت را از خود دور سازید، و با فروتنی کلامی را که خدا در دلتان کاشته است، بپذیرید؛ زیرا این کلام قدرت دارد جانهای شما را نجات بخشد. **22** اما فراموش نکنید که این کلام را نه فقط باید شنید، بلکه باید به آن عمل کرد. پس خود را فریب ندهید، **23** زیرا کسی که کلام را فقط می‌شنود ولی به آن عمل نمی‌کند، مانند شخصی است که صورت خود را در آینه نگاه می‌کند؛ **24** اما به محض اینکه از مقابل آینه دور می‌شود، چهرهٔ خود را فراموش می‌کند. **25** اما کسی که به کلام خدا که قانون کامل آزادی بشر است، توجه داشته باشد، نه تنها آن را همیشه به خاطر خواهد داشت، بلکه به دستورهایش نیز عمل خواهد کرد، و خدا عمل او را برکت خواهد داد. **26** هر که خود را مسیحی می‌داند، اما نمی‌تواند بر زبان تند خود مسلط باشد، خود را گول می‌زند و مذهب او پشیزی ارزش ندارد. **27** در نظر خدای پدر، مسیحی پاک و بی‌عیب کسی است که به کمک یتیمان و بیوه‌زنان می‌شتابد، و نسبت به خداوند وفادار می‌ماند و خود را از آلودگی‌های دنیا دور نگاه می‌دارد.

2 عزیزان من، چگونه می‌توانید ادعا کنید که از آنِ عیسی مسیح، آن خداوند پرجلال هستید، حال آنکه میان افراد تبعیض قائل می‌شوید؟ **2** فرض کنید شخصی به کلیسای شما بیاید که لباس گرانبها بر تن و انگشترهای طلایی بر انگشتانش دارد؛ و در همان لحظه، شخصی فقیر با لباسهای کثیف نیز وارد شود؛ **3** و شما به آن ثروتمند توجه بیشتری نشان دهید و بهترین جا را به او تعارف کنید، اما به آن فقیر بگویید: «برو آنجا بایست یا اگر می‌خواهی، روی زمین بنشین!» **4** آیا این نشان نمی‌دهد که شما ارزش اشخاص را از روی دار و ندارشان می‌سنجید؟ آیا با انگیزه‌های نادرست قضاوت نکرده‌اید؟ **5** برادران و خواهران عزیز، به من گوش دهید: خدا مردم فقیر را برگزیده تا در ایمان ثروتمند باشند و از ملکوت خدا برخوردار گردند، ملکوتی که خدا به دوستداران خود وعده داده است. **6** با این حال، شما فقیر را حقیر می‌شمارید. آیا فراموش کرده‌اید که همین ثروتمندان هستند که حقتان را پایمال می‌کنند و بعد شما را به دادگاه نیز می‌کشانند؟ **7** اغلب همین افراد هستند که به عیسی مسیح کفر می‌گویند، یعنی همان کسی را که نام شریفش بر شما قرار دارد. **8** چه خوب می‌شد که همواره این حکم شاهانه را که در کتب

صمیم قلب سپاس گوییم و او را چنانکه سزاوار است، با خوف و احترام خدمت نماییم. **29** زیرا خدای ما آتشی سوزاننده است.

13 یکدیگر را همچنان مانند برادر و خواهر دوست داشته باشید. **2** فراموش نکنید که با غریبه‌ها مهربان باشید و از ایشان پذیرایی کنید، زیرا بعضی با این کار، بی‌آنکه خودشان متوجه باشند، از فرشته‌ها پذیرایی کرده‌اند. **3** زندانیان را از یاد نبرید؛ با ایشان طوری همدردی نمایید که گویا خودتان نیز در زندان هستید. در غم و رنج مظلومان شریک باشید، زیرا خودتان می‌دانید که ایشان در چه حالی هستند و چه می‌کشند. **4** به ازدواج خود و به عهد و پیمانی که بسته‌اید وفادار باشید، و پیوند زناشویی‌تان را از آلودگی دور نگاه دارید، زیرا خدا به‌یقین افراد فاسد و زناکار را مجازات خواهد کرد. **5** از پول دوستی بپرهیزید و به آنچه دارید قانع باشید، زیرا خدا فرموده است: «شما را هرگز تنها نخواهم گذاشت و ترک نخواهم کرد.» **6** بنابراین، با اطمینان کامل و با جرأت تمام، می‌توانیم بگوییم: «خداوند یاور من است، پس نخواهم ترسید. انسان به من چه می‌تواند بکند؟» **7** رهبران خود را که کلام خدا را به شما تعلیم دادند، به یاد داشته باشید. به نتایج نیکوی زندگی ایشان بیندیشید، و از ایمان ایشان سرمشق بگیرید. **8** عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابد همان است. **(aiōn g165)** **9** پس فریفتهٔ عقاید جدید و عجیب و غریب نشوید. دل ما از فیض خدا تقویت می‌یابد نه از رعایت کردن رسوم مذهبی مربوط به خوردن یا نخوردن برخی خوراکها. آنانی نیز که این روش را در پیش گرفته‌اند، هیچ نفعی نبرده‌اند. **10** مذبحی داریم که کاهنانِ خیمه اجازهٔ خوردن از آن را ندارند. **11** طبق شریعت موسی، کاهن اعظم خون حیوانات قربانی برای کفارهٔ گناهان را به مقدّس‌ترین جایگاه عبادتگاه می‌بَرَد و بعد لاشهٔ حیوانات بیرون اردوگاه سوزانده می‌شود. **12** به همین ترتیب، عیسی نیز برای آنکه گناهان ما را بشوید، بیرون از دروازهٔ شهر عذاب کشید و جان سپرد. **13** پس، بیایید ننگ و عاری را که او متحمل گردید، بر دوش بکشیم، و به بیرون از اردوگاه به نزد او برویم، و علائق و دلبستگی‌های این دنیا را پشت سر بنهیم. **14** زیرا در این دنیا، خانه و کاشانه‌ای دائمی نداریم، بلکه چشم انتظار خانه‌ای هستیم که قرار است بیاید. **15** از این رو، بیایید به‌واسطهٔ عیسی، پیوسته حمد و ستایشهای خود را همچون قربانی به خدا تقدیم کنیم، که همانا ثمرهٔ لبهایی است که آشکارا ایمان و وفاداری خود را به نام او اعلان می‌کند. **16** از نیکوکاری و کمک به نیازمندان غافل نشوید، زیرا این گونه اعمال مانند قربانیهایی هستند که خدا را بسیار خشنود می‌سازند. **17** از رهبران روحانی خود اطاعت کنید، و هر آنچه می‌گویند با کمال میل انجام دهید، زیرا کار ایشان، مراقبت از جانهای شماست و از این لحاظ در برابر خدا پاسخگو می‌باشند. پس، به گونه‌ای رفتار کنید که ایشان از خدمت خود لذت ببرند، نه اینکه با درد و رنج آن را انجام دهند، زیرا در این صورت شما نیز رنج خواهید برد. **18** برای ما دعا کنید، زیرا وجدان ما پاک است و هرگز نمی‌خواهیم خطایی از ما سر بزند. **19** این روزها نیز به طور خاص به دعاهای شما نیاز دارم تا بتوانم هر چه زودتر نزد شما بازگردم. **20** و حال دعا می‌کنم به حضور خدایی که منشاء آرامش است، به حضور خدایی که خداوند ما عیسی را که شبان اعظم گوسفندان است پس از مرگ زنده کرد و با خون او، پیمان ابدی را تأیید نمود؛ **(aiōnios g166)** **21** و از او می‌خواهم که شما را با آنچه نیاز دارید مجهز سازد تا ارادهٔ او را بجا آورید، و نیز به قدرت عیسی مسیح آنچه را که پسندیدهٔ اوست، در ما عملی سازد. شکوه و جلال تا ابد از آن مسیح باد. آمین. **(aiōn g165)** **22** ای برادران، خواهش می‌کنم به آنچه در این نامه نوشته‌ام، با صبر و حوصله توجه کنید، زیرا نامه کوتاهی است. **23** می‌خواهم بدانید که برادر ما «تیموتائوس» از زندان آزاد شده است؛ و اگر زود به اینجا برسد، همراه او به دیدن شما خواهم آمد. **24** سلام مرا به همهٔ رهبران خود و به جمیع مؤمنین برسانید. مسیحیان ایتالیا که در اینجا نزد من هستند، به شما سلام می‌رسانند. **25** فیض با همگی شما باشد.

ایشان منتظر بمانند تا همراه ما به آن برکات بهتری برسند که او برای ما در نظر گرفته است.

12 پس حال که در این میدان مسابقه، چنین جمعیت انبوهی از شاهدان را داریم که برای تماشای ما گرد آمده‌اند، بیایید هر بار سنگینی را که سبب کُندی یا عقب افتادن ما در این مسابقه می‌شود، و نیز هر گناهی را که به آسانی به دست و پای ما می‌پیچد، از خود دور کنیم، و با صبر و شکیبایی در این مسابقه که در مقابل ما مقرر شده، بدویم. **2** و به عیسی چشم بدوزیم، به او که چنین ایمانی را در قلب ما ایجاد کرده و آن را کامل می‌سازد. زیرا او خود نیز در همین مسیر، صلیب و خفّت و خواری آن را تحمل کرد، چون می‌دانست در پی آن، خوشی و شادی عظیمی نصیبش خواهد شد. به همین جهت، اکنون در جایگاه افتخار، یعنی در دست راست تخت خدا نشسته است. **3** پس اگر می‌خواهید در این مسابقه خسته و دلسرد نشوید، به صبر و پایداری مسیح بیندیشید، به او که از سوی گناهکاران مصیبتها کشید. **4** از این گذشته، شما تاکنون در مقابله با گناه تا پای جان مقاومت نکرده‌اید. **5** گویا به کلی از یاد برده‌اید آن سخن تشویق‌آمیزی را که خطاب به شما گفته شده، گویی پدری به پسرش می‌گوید. می‌فرماید: «پسرم، نسبت به تأدیب خداوند بی‌اعتنا نباش، و هرگاه سرزنشت کند، دلسرد نشو. **6** زیرا خداوند کسی را تأدیب می‌کند که دوستش می‌دارد، و کسی را تنبیه می‌نماید که فرزند خود به شمار می‌آوَرَد.» **7** کدام پسر است که پدرش او را تنبیه نکند؟ در واقع، خدا همان رفتاری را با شما می‌کند که هر پدر مهربانی با فرزندش می‌کند. پس، بگذارید خدا شما را تأدیب نماید. **8** اما اگر خدا هرگز شما را تأدیب و تنبیه نکند، معلوم می‌شود که اصلاً فرزند او نیستید، زیرا هر پدری فرزندش را تنبیه می‌کند. **9** علاوه بر این، ما همگی به پدران زمینی خود که ما را تأدیب می‌کردند، احترام می‌گذاشتیم. پس چقدر بیشتر باید به تأدیب پدر روحهای خود تن در دهیم تا حیات واقعی را بیابیم. **10** پدران ما به صلاحدید خود در دوران کوتاه کودکی‌مان، ما را تأدیب می‌کردند. اما تأدیب خدا برای خیر و صلاح ماست، تا مانند او پاک و مقدّس گردیم. **11** در زمان حال، هیچ تنبیه و تأدیبی خوشایند به نظر نمی‌رسد، بلکه دردناک است. اما نتیجهٔ آن در انتها محصولی از زندگی عادلانه و همراه با آرامش را برای آنانی به بار می‌آوَرَد که از طریق آن تربیت شده‌اند. **12** بنابراین، دستهای ناتوان و زانوان ضعیف خود را قوی سازید. **13** برای پاهای خود، راههایی راست و هموار بسازید، تا وضع آنانی که ناتوان و لنگ هستند، بدتر نشود، بلکه شفا یابند. **14** بکوشید تا با همهٔ مردم در صلح و صفا به سر برید، و نیز مقدّس باشید، زیرا آنان که مقدّس نیستند، خداوند را نخواهند دید. **15** مواظب باشید مبادا کسی از شما از خدا دور شود. دقت کنید تلخی در میان شما ریشه نداواند، زیرا باعث اضطراب شده، به زندگی روحانی بسیاری لطمه خواهد زد. **16** همچنین، مراقب باشید کسی گرفتار زنا و بی‌عفتی نشود، و یا مانند عیسو دنیوی نشود که حقِ پسر ارشد بودن خود را به یک کاسه آش فروخت! **17** و می‌دانید که بعد از آن، وقتی کوشید وارث این برکت شود، جواب ردّ شنید، و با اینکه با اشکها خواهان آن گردید، دیگر برای توبه دیر شده بود. **18** بله، دقت کنید زیرا شما با مسائلی سروکار دارید که بسیار بالاتر از مسائلی است که قوم اسرائیل با آن مواجه بودند. هنگامی که خداوند در کوه سینا، احکام خود را به قوم اسرائیل داد، ایشان با شعله‌های آتش، تاریکی و ظلمت کامل، توفان هولناک، **19** و صدای سهمگین شیپور مواجه شدند. صدایی نیز که با ایشان سخن می‌گفت، حاوی پیامی چنان هراس‌انگیز بود که از خدا التماس کردند که دیگر چیزی نگوید، **20** زیرا قادر نبودند دستور خدا را تحمل کنند، آن دستور که می‌فرمود: «حتی اگر حیوانی نیز کوه را لمس کند، باید سنگسار گردد.» **21** موسی نیز چنان از آن منظره وحشت‌زده بود که گفت: «از ترس به خود می‌لرزم.» **22** اما سروکار شما با این امور نیست؛ شما به چنین کوهی نزدیک نشده‌اید، بلکه مستقیماً به کوه صهیون و به شهر خدای زنده یعنی اورشلیم آسمانی آمده‌اید. شما وارد محفل شاد گروه بیشماری از فرشتگان شده‌اید. **23** شما به کلیسایی پیوسته‌اید که متشکل از فرزندان نخست‌زادهٔ خداست و نام اعضای آن، در آسمان ثبت شده است. شما به حضور خدایی آمده‌اید که داور همگان است، و به روحهای عادلانی نزدیک شده‌اید که به مرحلهٔ کمال رسیده‌اند. **24** به حضور عیسی آمده‌اید که آورندهٔ این عهد جدید می‌باشد؛ شما به سوی خون او آمده‌اید که مانند خون هابیل خواستار انتقام نیست، بلکه به روی ما پاشیده شده تا گناهانمان را بشوید. **25** پس مراقب باشید که از او که با شما سخن می‌گوید، نافرمانی نکنید. زیرا اگر قوم اسرائیل به دلیل نافرمانی از سخنان موسی که یک پیغام‌آور زمینی بود، جان به در نبردند، پس ما چگونه از مجازات هولناک آینده در امان خواهیم ماند، اگر از کلام خدایی که از آسمان سخن می‌گوید، سرپیچی کنیم؟ **26** هنگامی که خدا از بالای کوه سینا سخن گفت، صدای او زمین را لرزاند. اما اکنون وعدهٔ دیگری داده و فرموده است: «بار دیگر، نه فقط زمین را، بلکه آسمانها را نیز به لرزه درمی‌آورم.» **27** منظور او این است که هر آنچه را که پایه و اساس محکمی ندارد غربال خواهد کرد تا فقط چیزهایی باقی بمانند که تزلزل‌ناپذیر می‌باشند. **28** پس حال که ملکوتی تزلزل‌ناپذیر نصیب ما خواهد شد، بیایید خدا را از

10 ابراهیم با اطمینان کامل، در انتظار روزی بود که خدا او را به آن
شهر مستحکم و جاودان ببرد، شهری که طراح و سازنده‌اش خود
خداست. **11** همسر او سارا نیز به خدا ایمان داشت و به دلیل
همین ایمان، قدرت یافت تا باردار شود، گرچه بسیار سالخورده بود؛
زیرا او پی برده بود که خدا قادر است به وعده‌ای که به او داده،
وفا کند. **12** بنابراین، از ابراهیم، یعنی از کسی که دیگر قادر به
تولید مثل نبود، نسلهایی به وجود آمد که همچون ستارگان آسمان و
شنهای کنار دریا، بیشمار بودند. **13** این مردان ایمان، همه مُردند
بدون آنکه تمام وعده‌های خدا را دریافت کنند، اما آنها را از دور
دیده، به امید دریافتشان شاد شدند. آنان تصدیق کردند که این
دنیای زودگذر خانهٔ واقعی ایشان نیست، بلکه در این دنیا، رهگذر و
غریب هستند. **14** در واقع، کسانی که چنین سخن می‌گویند، نشان
می‌دهند که در انتظار وطنی هستند که بتوانند آن را متعلق به خود
بدانند. **15** در ضمن، اگر بازگشت به دیاری را در سر می‌پروراندند
که آن را ترک گفته بودند، قطعاً فرصت چنین کاری را داشتند؛
16 اما ایشان مایل به بازگشت به عقب نبودند، و به امور این دنیا
دلبستگی نداشتند، بلکه علاقه و توجهشان به وطن آسمانی بود.
بنابراین خدا شرمنده نیست که خدای ایشان نامیده شود، زیرا شهری
در آسمان برای ایشان تدارک دیده است. **17** زمانی که خدا ابراهیم
را در بوتهٔ آزمایش قرار داد و از او خواست تا پسرش اسحاق را قربانی
کند، او به سبب ایمانی که به خدا داشت، حاضر شد دستور خدا را
اطاعت نماید. با اینکه او دربارهٔ اسحاق وعده‌هایی از خدا دریافت
کرده بود، اما آماده شد تا او را قربانی کند، **18** گرچه دربارهٔ او بود
که خدا به ابراهیم فرموده بود: «توسط اسحاق است که تو صاحب
نسلی می‌شوی که وعده‌اش را به تو داده‌ام.» **19** زیرا ابراهیم ایمان
داشت که حتی اگر اسحاق بمیرد، خدا قادر است او را زنده سازد.
در واقع، همین‌طور نیز شد، زیرا اسحاق از دیدگاه ابراهیم محکوم به
مرگ بود، اما عمر دوباره یافت. **20** در اثر ایمان بود که اسحاق
پسرانش، یعقوب و عیسو را در خصوص آینده‌شان برکت داد. **21** به
ایمان بود که یعقوب، به هنگام پیری و در آستانهٔ رحلت، هر دو پسر
یوسف را برکت داد و در حالی که بر سر عصای خود تکیه زده بود،
سجده کرد. **22** در اثر ایمان بود که یوسف پیش از وفات خود، با
اطمینان اعلام کرد که روزی قوم اسرائیل از سرزمین مصر بیرون خواهند
رفت. او حتی در خصوص تدفین استخوانهای خود نیز رهنمودهایی به
ایشان داد. **23** به‌واسطهٔ ایمان بود که والدین موسی او را تا سه ماه
پس از زاده شدنش پنهان کردند، زیرا دیدند که او کودکی خوش‌سیما
است، و از حکم پادشاه هراسی به دل راه ندادند. **24** در اثر ایمان
بود که موسی، وقتی بزرگ شد، امتناع ورزید که پسرِ دخترِ فرعون
نامیده شود. **25** او ترجیح داد همراه با قوم خدا متحمل ظلم و ستم
شود، تا اینکه از لذت‌های زودگذر گناه بهره‌مند گردد. **26** در نظر او
تحمل زحمت و ننگ در راه مسیح، بسیار باارزشتر از تمام خزاین
و گنجهای مصر بود. زیرا او چشم انتظار آن پاداش بزرگی بود که
خدا وعده داده بود. **27** به خاطر ایمان به خدا بود که او بدون
ترس از غضب پادشاه، مصر را ترک گفت و استوار به پیش رفت،
همچون کسی که خدای نادیده را در مقابل دیدگان خود دارد.
28 به‌واسطهٔ ایمان بود که به قوم اسرائیل امر کرد که «پِسَح» را نگاه
دارند و بر چارچوب درهای خانه‌شان خون بپاشند تا فرشته‌ای که
پسران نخست‌زاده را هلاک می‌کرد، بر پسران نخست‌زادهٔ قوم اسرائیل
دست نگذارد. **29** قوم اسرائیل نیز به خدا ایمان آوردند و به سلامت
از میان دریای سرخ عبور کردند، گویی از زمین خشک رد می‌شدند.
اما وقتی مصری‌ها به دنبالشان آمدند و قصد عبور نمودند، همگی
غرق شدند. **30** در اثر ایمان بود که حصار شهر اریحا، پس از آنکه
قوم اسرائیل به دستور خدا هفت روز آن را دور زدند، فرو ریخت.
31 اما در آن میان راحاب فاحشه، همراه اهالی اریحا کشته نشد،
زیرا به خدا و به قدرت او ایمان داشت و از فرستادگان قوم خدا به
گرمی پذیرایی کرد؛ اما دیگران حاضر نشدند خدا را اطاعت کنند.
32 دیگر چه نمونه‌ای بیاورم؟ زیرا وقت مجال نمی‌دهد که از ایمان
جدعون، باراق، سامسون، یفتاح، داوود، سموئیل و انبیای دیگر
سخن گویم. **33** به‌واسطهٔ ایمان بود که ایشان ممالک را شکست
دادند، با عدل و انصاف فرمانروایی کردند، و آنچه را که وعده داده
شده بود، به دست آوردند. ایشان دهان شیرها را بستند، **34** شدّت و
حدّت آتش را خاموش ساختند، و از دَمِ شمشیر رَستند. ناتوانی ایشان
تبدیل به قوّت شد، و در جنگ نیرومند شدند، و لشکریان بیگانگان
را تار و مار کردند. **35** زنان به نیروی ایمان، عزیزان از دست رفتهٔ
خود را زنده در آغوش کشیدند. اما عده‌ای دیگر از مؤمنین نیز بودند
که تا سرحد مرگ شکنجه و آزار دیدند و ترجیح دادند بمیرند تا اینکه
به خدا خیانت ورزند و آزاد شوند. زیرا خاطرجمع بودند که پس از
مرگ، آزادی واقعی و جاودانی نصیبشان خواهد شد. **36** بعضی
شلّاق خورده، مورد تمسخر قرار گرفتند؛ بعضی دیگر در سیاهچالها به
زنجیر کشیده شدند. **37** برخی سنگسار گردیدند و برخی دیگر با اره
دو پاره شدند، و برخی نیز از دَمِ تیغ گذشتند. عده‌ای دیگر در
پوست گوسفندان و بزها، تهیدست و ستمدیده و آزاردیده، آوارگی
کشیدند. **38** آنانی که جهان لایقشان نبود، در بیابانها و کوهها
سرگردان شدند، و خود را در غارها و گودالها پنهان کردند. **39** این
انسانهای مؤمن، با اینکه به سبب ایمانشان مقبول خدا واقع شدند،
اما هیچ‌یک برکات موعود خدا را نیافتند. **40** زیرا خدا می‌خواست که

نوشت.» **17** سپس اضافه کرده، می‌فرماید: «خطایای ایشان را
خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» **18** پس
حال که گناهان ما به طور دائمی بخشیده و فراموش شده است،
دیگر چه نیازی است که برای آمرزش گناهان، بار دیگر قربانی تقدیم
کنیم؟ **19** بنابراین، ای برادران عزیز، اکنون می‌توانیم به سبب خون
عیسی، مستقیم وارد مقدّسترین جایگاه شده، به حضور خدا برویم؛
20 زیرا زمانی که بدن مسیح بر روی صلیب پاره شد، در واقع پردهٔ
مقدّسترین جایگاه معبد نیز پاره شد؛ و به این ترتیب او راهی تازه و
حیات‌بخش برای ما گشود تا ما را به حضور مقدّس خدا برساند.
21 پس حال که ادارهٔ امور خانهٔ خدا، به عهدهٔ این کاهن بزرگ
ماست، **22** بیایید با دلی پاک، مستقیماً به حضور خدا برویم، و
یقین کامل داشته باشیم که او ما را می‌پذیرد، زیرا خون مسیح بر ما
پاشیده شده و ما را پاک ساخته؛ بدنهایمان نیز با آب پاک شسته
شده است. **23** اکنون می‌توانیم منتظر نجاتی باشیم که خدا وعده
داده است، و می‌توانیم بدون هیچگونه تردیدی به همه بگوییم که
نجات یافته‌ایم، زیرا خدا به همهٔ وعده‌های خود عمل خواهد فرمود.
24 حال، به پاس آن همه لطفی که خدا در حق ما کرده است،
بیایید یکدیگر را به محبت کردن و به انجام اعمال نیک تشویق و
ترغیب نماییم. **25** و نیز چنانکه برخی را عادت است، از حضور در
مجالس عبادت کلیسایی غافل نشوید، بلکه یکدیگر را تشویق کنید،
بخصوص در این روزها که بازگشت مسیح نزدیک می‌شود. **26** زیرا
اگر کسی پس از شناخت حقیقت، عمداً به گناه کردن ادامه بدهد،
دیگر قربانی‌ای برای پاک کردن این گناهان وجود نخواهد داشت.
27 بله، راهی نیست جز به سر بردن در انتظار مجازاتی وحشتناک و
آتشی مهیب که دشمنان خدا را نابود خواهد ساخت. **28** هر که
احکام موسی را بشکند، به شهادت دو یا سه نفر، بدون ترحم کشته
می‌شود. **29** پس چه مجازات وحشتناک‌تری در انتظار کسانی خواهد
بود که پسر خدا را تحقیر می‌کنند، و خونی را که نشان عهد خدا و
پاک‌کنندهٔ گناهان ایشان است، بی‌ارزش می‌شمارند، و به روح‌القدس
که بخشندهٔ رحمت الهی است، بی‌احترامی می‌نمایند. **30** زیرا او را
می‌شناسیم که فرموده: «انتقام و جزا از آنِ من است.» و همچنین
می‌فرماید: «من خودم قومم را داوری خواهم فرمود.» **31** برای کسانی
که چنین گناهی کرده باشند، افتادن به دستهای خدای زنده بسیار
وحشتناک خواهد بود! **32** هیچگاه از یاد نبرید آن روزها را که نور
مسیح به تازگی دلتان را روشن ساخته بود؛ زیرا در آن زمان گرچه
زحمات و رنجهای بسیاری بر شما وارد آمد، اما شما همه را تحمل
کردید و به خداوند وفادار ماندید. **33** بله، شما بارها مورد استهزا و
ضرب و شتم قرار گرفتید، و یا شریک درد آنانی بودید که به چنین
زحماتی دچار می‌شدند؛ **34** با زندانیان نیز همدردی می‌کردید؛ و
به هنگام غارت اموالتان، شاد بودید، زیرا می‌دانستید که در آسمان
چیزهای بهتری در انتظار شماست که تا ابد از بین نخواهد رفت.
35 پس اعتماد و اطمینانی را که به خداوند دارید از دست ندهید،
زیرا پاداش عظیمی در انتظار شماست! **36** اگر می‌خواهید که خدا به
وعدهٔ خود وفا کند، لازم است که شما نیز با کمال صبر و بردباری،
خواست خدا را انجام دهید. **37** زیرا «دیری نخواهد پایید که او که
باید بیاید، خواهد آمد و تأخیر نخواهد کرد. **38** و اما عادل به ایمان
خواهد زیست. ولیکن اگر کسی از میان ایشان به عقب برگردد و
دیگر راه مرا نپیماید، از او خشنود نخواهم شد.» **39** ولی ما هرگز از
خدا برنگشته‌ایم تا به چنان سرنوشت تلخی دچار شویم، بلکه ایمانمان
را حفظ کرده‌ایم و این ایمان، نجات جانمان را تضمین می‌کند.

11 ایمان یعنی اطمینان داشتن به آنچه امید داریم و یقین داشتن
به آنچه که هنوز نمی‌بینیم. **2** مردان خدا در زمان قدیم، به سبب
ایمانشان بود که مورد پسند خدا واقع شدند. **3** با ایمان است که
درمی‌یابیم عالَم هستی به امر خدا شکل گرفت، به گونه‌ای که آنچه
دیدنی است، از آنچه قابل دیدن بود، ساخته نشد. **(aiōn g165)**
4 از راه ایمان بود که هابیل هدیه‌ای نیکوتر از هدیهٔ قائن به خدا
تقدیم کرد. به‌واسطهٔ ایمان بود که او عادل شمرده شد، زیرا خدا
دربارهٔ هدیهٔ او به نیکی شهادت داد. و با ایمان است که هابیل با
اینکه مرده است، هنوز سخن می‌گوید. **5** خنوخ نیز به خدا ایمان
داشت. به همین جهت، بدون اینکه طعم مرگ را بچشد، خدا او را
به حضور خود برد و دیگر کسی او را ندید. زیرا پیش از آن، خدا
فرموده بود که از خنوخ خشنود است. **6** اما خشنود ساختن خدا
بدون ایمان و توکل به او محال است. هر که می‌خواهد به سوی خدا
بیاید، باید ایمان داشته باشد که خدا هست و به آنانی که با دلی
پاک در جستجوی او هستند، پاداش می‌دهد. **7** از طریق ایمان بود
که نوح وقتی دربارهٔ اموری که هنوز دیده نشده بود، هشداری دریافت
کرد، با ترسی مقدّس کشتی‌ای ساخت تا خانوادهٔ خود را نجات
بخشد. او با ایمانش بود که دنیا را محکوم ساخت و وارث عدالت
شده، در پیشگاه خدا بی‌گناه به شمار آمد، امری که نتیجهٔ ایمان
است. **8** ابراهیم نیز به خاطر ایمانی که به خدا داشت، دعوت او را
اطاعت کرد و به سوی سرزمینی که خدا وعده‌اش را داده بود، به راه
افتاد. او بدون آنکه بداند به کجا می‌رود، شهر و دیار خود را ترک
گفت؛ **9** حتی وقتی به سرزمین موعود رسید، مانند یک بیگانه در
خیمه‌ها زندگی می‌کرد. اسحاق و یعقوب نیز که همین وعده را از
خدا یافته بودند، مانند او در خیمه‌ها زندگی خود را سپری می‌کردند.

g166) 13 مطابق شریعت موسی، کاهنان خون بزها و گاوهای نر و خاکستر گوساله‌ها را بر آنانی می‌پاشیدند که به‌لحاظ آیینی نجس شده بودند، تا ایشان جسماً طاهر شوند. 14 پس ببینید چقدر بیشتر خون مسیح وجدان ما را از اعمال منتهی به مرگ پاک خواهد ساخت تا بتوانیم خدای زنده را خدمت و عبادت کنیم. زیرا مسیح به‌واسطهٔ روح ابدی خدا، خود را بدون عیب به خدا تقدیم کرد. (aiōnios g166) 15 به این ترتیب، مسیح با این پیمان جدید آمد تا تمام کسانی که از جانب خدا دعوت شده‌اند، بتوانند به سوی او آمده، برکات ابدی موعود را بیابند؛ زیرا مسیح در راه گناهان ایشان فدا شد تا ایشان را از مجازات گناهانی که در چارچوب شریعت قدیم مرتکب شده‌اند، آزاد سازد. (aiōnios g166) 16 زمانی که وصیتی از کسی باقی می‌ماند، پیش از آنکه ارث تقسیم شود، باید ابتدا فوت وصیت‌کننده ثابت گردد. 17 به عبارت دیگر، وصیت‌نامه فقط بعد از مرگ وصیت‌کننده اعتبار می‌یابد، و تا زمانی که او زنده است، هیچ‌یک از وارثین نمی‌تواند سهم خود را دریافت کند. 18 به همین دلیل، حتی پیش از آنکه پیمان قدیم به مرحله اجرا درآید، به نشان از جان گذشتگی مسیح، خون پاشیده شد. 19 به این ترتیب که موسی ابتدا تمام احکام خدا را به قوم اسرائیل اعلام کرد؛ سپس خون گوساله‌ها و بزها را گرفت و با آب و گیاه زوفا و پشم قرمز، بر کتاب احکام خدا و بر سر مردم پاشید، 20 و گفت: «این است خون عهدی که خدا عطا کرده و می‌خواهد از آن اطاعت نمایید.» 21 سپس به همان صورت، بر خیمهٔ مقدّس و تمام وسایلی که در مراسم عبادت به کار می‌رفت، خون پاشید. 22 در واقع می‌توان گفت که مطابق پیمان اول، تقریبا همه چیز به‌وسیلهٔ خون پاک می‌گردد و بدون ریختن خون، هیچ گناهی بخشیده نمی‌شود. 23 به همین دلیل، خیمهٔ مقدّس زمینی و متعلقات آن، که نمونه و سایه‌ای از چیزهای آسمانی بودند، می‌بایست با خون حیوانات پاک گردند، اما اصلِ آنها که در آسمان هستند، با قربانی‌هایی نیکوتر از اینها. 24 زیرا مسیح به عبادتگاهی ساختهٔ دست بشر داخل نشد که صرفاً نمونه‌ای از عبادتگاه حقیقی در آسمان بود، بلکه به خودِ آسمان داخل شد تا اکنون از جانب ما در پیشگاه خدا ظاهر گردد. 25 در ضمن، او خود را بارها قربانی نکرد، برخلاف آنچه که کاهن اعظم بر روی زمین انجام می‌دهد؛ زیرا کاهن اعظم هر سال خون حیوانات قربانی را در مقدّسترین جایگاه تقدیم می‌کند. 26 اگر چنین چیزی لازم می‌بود، مسیح مجبور می‌شد از ابتدای عالم تا حال دائماً جان خود را فدا کند. اما چنین نیست. مسیح یک بار و برای همیشه در اواخر عالم آمد تا جان خود را در راه ما فدا کند و تا ابد قدرت گناه را ریشه‌کن سازد. (aiōn g165) 27 این نِمادی است از زمان حاضر که در آن، هدایا و قربانیهایی تقدیم می‌شود که قادر نیست وجدان عبادت‌کننده را کاملاً پاک سازد، و درست همان‌گونه که به حکم خداوند، انسان یک بار می‌میرد و بعد از آن نوبت داوری می‌رسد، 28 مسیح نیز فقط یک بار جان خود را فدا کرد تا به عنوان قربانی، گناهان بسیاری را پاک کند. اما بار دیگر خواهد آمد تا آنانی را که با صبر و اشتیاق چشم به راه او هستند، نجات بخشد.

10

شریعت موسی و تشریفات مذهبی آن فقط پیش‌نمایش و سایه‌ای مبهم است از امور نیکویی که بنا بود مسیح برای ما به ارمغان بیاورد، اما نه صورت واقعی آنها. به همین دلیل، چنین شریعتی نمی‌تواند با همان قربانی‌های مکرر و سالیانه، آنانی را که برای عبادت به حضور خدا می‌آیند، کامل سازد. 2 زیرا اگر قدرت چنین کاری را داشت، یک قربانی کافی می‌بود تا عبادت‌کننده، یک بار و برای همیشه، پاک شود و دیگر احساس تقصیر و گناه نکند. 3 در حالی که می‌بینیم این قربانیها همه ساله، به جای آنکه وجدان مردم را آسوده کند، خاطرهٔ تلخ نافرمانی‌ها و گناهانشان را به یادشان می‌آورد. 4 زیرا محال است که خون گاوها و بزها واقعاً لکه‌های گناه را پاک سازد. 5 به همین جهت بود که وقتی مسیح به این جهان می‌آمد، گفت: «تو به قربانی و هدیه رغبت نداشتی؛ بلکه بدنی برای من مهیا ساختی؛ 6 از قربانی سوختنی و قربانی گناه خشنود نبودی. 7 آنگاه گفتم:"اینک می‌آیم تا خواست تو را، ای خدا، انجام دهم؛ همان‌طور که در کتاب دربارهٔ من نوشته شده است."» 8 مسیح نخست فرمود: «تو به قربانی و هدیه و قربانی سوختنی و قربانی گناه رغبت نداشتی و از آنها خشنود نبودی» (گرچه اینها را بر اساس شریعت تقدیم می‌کردند). 9 و سپس فرمود: «اینک می‌آیم تا خواست تو را، ای خدا، به‌جا آورم.» به این ترتیب، عهد سابق را لغو می‌کند تا عهد دوم را بنیاد نهد. 10 طبق این عهد و طرح جدید، عیسی مسیح یک بار جان خود را در راه ما فدا کرد تا ما را ببخشد و پاک نماید. 11 مطابق شریعت و عهد سابق، کاهنان هر روز در مقابل مذبح می‌ایستند و قربانیهایی تقدیم می‌کنند که هرگز نمی‌توانند گناهان را برطرف نمایند. 12 اما مسیح خود را فقط یک بار به عنوان قربانی به خدا تقدیم کرد تا گناهان را بیامرزد؛ و پس از آن، در بالاترین مکان عزّت و افتخار، به دست راست خدا نشست، 13 و منتظر است تا دشمنانش به زیر پاهای او افکنده شوند. 14 او با یک قربانی، همهٔ آنانی را که از گناهانشان پاک می‌شوند، تا ابد کامل می‌گرداند. 15 روح‌القدس نیز این را تصدیق کرده، می‌فرماید: 16 «این است آن عهدی که در آن روز با ایشان خواهم بست: احکام خود را در دل ایشان خواهم نهاد و در ذهن ایشان خواهم

بر روی صلیب، خود را در راه ما قربانی کرد، برای همیشه به تمام
قربانیها پایان داد. 28 کاهنان اعظم که مطابق شریعت موسی به این
مقام می‌رسند، افرادی ضعیف می‌باشند که نمی‌توانند خود را از گناه
دور نگاه دارند. اما مدتها بعد از اعطای شریعت، خدا پسر خود را
که برای همیشه کامل می‌باشد، در مقام کاهن اعظم تعیین کرد و در
این خصوص سوگند یاد کرد. (aiōn g165)

8 مقصود کلی از این سخنان این است که ما چنین کاهن
اعظمی داریم که در آسمان در کنار تخت خدای متعال نشسته
است. 2 محل خدمت او، عبادتگاه مقدّس آسمان یعنی جایگاه
واقعی پرستش است که بانی آن خداوند است، نه انسان. 3 وظیفهٔ
کاهن اعظم این است که از جانب مردمان، هدایا و قربانی‌هایی به
حضور خدا تقدیم کند. مسیح نیز به عنوان کاهن اعظم می‌بایست
چیزی برای تقدیم کردن داشته باشد. 4 اگر عیسی در این جهان بود،
نمی‌توانست کاهن باشد، زیرا در اینجا هنوز کاهنانی هستند که به
شیوهٔ قدیم، قربانی تقدیم می‌کنند. 5 خدمت ایشان در واقع، نمونه
و تقلیدی است از امور آسمانی؛ زیرا زمانی که موسی می‌خواست
خیمه‌ای را به عنوان محل عبادت بسازد، خدا به او هشدار داده،
گفت: «دقت کن همه را عیناً مطابق طرحی که در بالای کوه به تو
نشان دادم، بسازی.» 6 اما مسیح، این کاهن آسمانی، خدمتی بس
مهمتر از این کاهنان به عهده دارد، زیرا پیمان جدیدی که از سوی
خدا برای ما آورد، برتر از آن پیمان قدیمی است و دارای وعده‌هایی به
مراتب عالیتر می‌باشد. 7 عهد قدیمی بی‌نقص نبود، زیرا در غیر این
صورت لازم نمی‌شد عهد دیگری جایگزین آن گردد. 8 اما خدا عهد
قدیمی را عملی و کافی ندانست، زیرا فرمود: «روزی فرا می‌رسد که با
خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه خواهم بست. 9 این عهد
مانند عهد پیشین نخواهد بود که با اجدادشان بستم، در روزی که
دست ایشان را گرفته، از سرزمین مصر بیرون آوردم؛ زیرا، خداوند
می‌گوید، آنها به عهد من وفادار نماندند. پس من از ایشان رویگردان
شدم. 10 اما خداوند چنین می‌گوید: این است آن عهدی که در آن
روز با خاندان اسرائیل خواهم بست: احکام خود را در ذهن ایشان
خواهم نهاد و بر دل ایشان خواهم نوشت. آنگاه من خدای ایشان
خواهم بود و ایشان قوم من. 11 دیگر کسی به همسایه خود تعلیم
نخواهد داد و یا کسی به خویشاوند خود نخواهد گفت"خداوند را
بشناس!"زیرا همه، از کوچک و بزرگ، مرا خواهند شناخت. 12 من
نیز خطایای ایشان را خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد
نخواهم آورد.» 13 در اینجا خدا از عهدی «جدید» سخن می‌گوید.
پس روشن است که عهد قبلی، کهنه شده است؛ و هر چه که کهنه
و قدیمی شود، به‌زودی از بین خواهد رفت.

9 به هر حال، آن عهد و پیمان نخست که خدا با قوم اسرائیل
بست، دارای قواعدی برای عبادت، و مکانی برای پرستش بود. این
مکان پرستش، خیمه‌ای بود ساختهٔ دست انسان. 2 این خیمه از دو
قسمت تشکیل می‌شد. در قسمت اول که «جایگاه مقدّس» نام
داشت، شمعدان طلایی، میز و نان حضور قرار می‌گرفت. 3 قسمت
دوم، «مقدّسترین جایگاه» نامیده می‌شد و پرده‌ای آن را از قسمت اول
جدا می‌کرد. 4 در این جایگاه، یک آتشدان طلایی و صندوق عهد
قرار داشت. روکش داخلی و بیرونی این صندوق از طلای خالص بود.
داخل صندوق، دو لوح سنگی قرار داشت که بر روی آنها ده فرمان
خدا حک شده بود. یک ظرف طلایی پر از «مَنّا» نیز در آن صندوق
بود. «مَنّا» همان نانی است که خدا در بیابان هر روز به بنی‌اسرائیل
می‌داد. همچنین، عصای هارون نیز که روزگاری شکوفه آورده بود،
در این صندوق گذاشته شده بود. 5 سرپوش صندوق عهد، تخت
رحمت نامیده می‌شد، و کروبیانِ جلال خدا بالهایشان را بر فراز
تخت گسترده بودند. تمام اینها، معانی خاصی دارند که الان فرصت
نیست به شرح آنها بپردازم. 6 وقتی این وسایل به این ترتیب قرار
می‌گیرند، کاهنان برای انجام وظایف خود، به‌طور مرتب وارد قسمت
اول عبادتگاه می‌شوند. 7 اما به قسمت دوم، فقط کاهن اعظم
می‌تواند وارد شود، آن هم فقط سالی یک بار! او همراه خود مقداری
خون قربانی به داخل می‌برد و بر تخت رحمت می‌پاشد، تا گناهان
خود و گناهان قوم اسرائیل را کفاره کند. 8 اما روح‌القدس از طریق
تمام این ترتیبات، این نکته را به ما خاطرنشان می‌سازد که مطابق
شریعت و روش قدیم، تا زمانی که قسمت اول عبادتگاه برپاست،
مردم عادی هیچگاه نخواهند توانست وارد مقدّسترین جایگاه گردند.
9 این تصویری است از زمان حاضر. زیرا هدایا و قربانی‌هایی که
کاهن تقدیم می‌کند قادر نیست وجدان عبادت‌کننده را کاملاً پاک
سازد. 10 چون این شریعت فقط با تشریفات ظاهری سروکار دارد
و به مسائلی نظیر خوردن و نوشیدن و غسل و طهارت و نظایر آن
می‌پردازد. این تشریفات فقط تا فرا رسیدن راه و روش بهتر قابل اجرا
بود. 11 پس، مسیح همچون کاهن اعظم امور نیکویی است که هم
اکنون واقع شده‌اند. او وارد خیمهٔ بزرگتر و کاملتر آسمان گردید،
خیمه‌ای که نه ساخته دست انسان است و نه جزو عالم مخلوق.
12 او یکبار و برای همیشه به مقدّسترین جایگاه وارد شد و خون
قربانی را بر تخت رحمت پاشید، اما نه خون بز یا گوساله، بلکه
خون خود را، که با آن نجات ابدی ما را فراهم ساخت. (aiōnios

همان اسحاق باشد. **16** وقتی شخصی برای کسی قسم می‌خورد، معمولاً به نام کسی سوگند یاد می‌کند که از او بزرگتر است. این سوگند، تضمین کنندهٔ گفته اوست و به هر نوع بحث و کشمکش میان آن دو خاتمه می‌دهد. **17** خدا نیز قسم خورد تا از این راه، به آنانی که از او وعدهٔ کمک دریافت کرده بودند، اطمینان بخشد و ایشان را خاطرجمع سازد که هرگز در وعده و اراده‌اش تغییری نخواهد داد. **18** به این ترتیب، خدا به ما، هم وعدهٔ کمک داده است و هم در مورد آن قسم خورده است، پس ما می‌توانیم در خصوص این دو عامل، یعنی وعده و قسم، یقین داشته باشیم، زیرا محال است که خدا دروغ بگوید. اکنون، تمام کسانی که برای رستگاری به خدا پناه می‌آورند، با دریافت چنین اطمینانی، جرأتی تازه می‌یابند، و می‌توانند اطمینان کامل داشته باشند که خدا مطابق وعده‌اش، نجاتشان خواهد داد. **19** امید کاملی که ما به نجات خود داریم، برای جان ما همچون لنگری است نیرومند که به هنگام توفانها ما را ثابت و استوار نگاه می‌دارد. همین امید است که ما را به داخل قدس درونی می‌برد. **20** اما عیسی جلوتر از ما وارد این جایگاه شده، تا در مقام کاهن اعظم، همانند مِلْکیصِدِق، برای ما شفاعت کند. (aiōn g165)

7 این مِلْکیصِدِق، هم پادشاه سالیم بود و هم کاهن خدای متعال. زمانی که ابراهیم چندین پادشاه را شکست داده بود و به دیار خود بازمی‌گشت، مِلکیصِدِق به دیدن او رفت و او را برکت داد. **2** ابراهیم نیز از همهٔ غنایم جنگی، به او ده‌یک داد. اما معنی نام مِلکیصِدِق، نخست «پادشاه عدالت» است، و بعد، «پادشاهِ سالیم»، یعنی پادشاه صلح و صفا. **3** از آنجا که در کتب مقدّس، چیزی دربارهٔ پدر و مادر و شجره‌نامه‌اش نوشته نشده، و در آنها از زمان آغاز زندگی‌اش و پایان آن سخنی به میان نیامده، لذا شبیه به پسر خدا می‌گردد و کاهنی همیشگی باقی می‌مانَد. **4** ملاحظه کنید این مِلکیصِدِق چه سمت بزرگی داشته است: نخست آنکه حتی ابراهیم، نیای بزرگ قوم اسرائیل، یک دهم تمام درآمد خود را به او هدیه داد. **5** حال بنا بر شریعت موسی، کاهنانی که از نسل لاوی هستند می‌باید از برادران اسرائیلی خود ده‌یک بگیرند، که آنها نیز از نسل ابراهیم‌اند. **6** اما با اینکه مِلکیصِدِق نسبتی با او نداشت، ابراهیم به او این هدیه را داد. دوم آنکه مِلکیصِدِق، ابراهیم را که وعده‌های خدا را دریافت کرده بود، برکت داد. **7** به طوری که همه می‌دانند، کسی که قدرت و اختیار دادن برکت دارد، بزرگتر از کسی است که برکت را دریافت می‌کند. **8** سوم، کاهنان یهودی که ده‌یک را جمع‌آوری می‌کنند، انسانهایی فانی هستند. اما در خصوص مِلکیصِدِق، گویی خدا شهادت می‌دهد که او هنوز زنده بوده، زیرا در کتب مقدّس چیزی دربارهٔ مرگ او نوشته نشده است. **9** چهارم، حتی می‌توان گفت که «لاوی»، که جدّ همه کاهنان یهود بود، از طریق ابراهیم، به مِلکیصِدِق هدیه داد؛ **10** زیرا زمانی که مِلکیصِدِق به دیدار ابراهیم آمد، گرچه لاوی هنوز به دنیا نیامده بود، اما می‌توان گفت در این وقت در داخل بدن ابراهیم بود. **11** پنجم، اگر کهانت لاویان که بر پایهٔ شریعت بود، می‌توانست انسان را به کمال برساند، دیگر چه نیازی بود که کاهنی دیگر که همانند مِلکیصِدِق است و نه همانند لاویان و هارون، ظهور کند؟ **12** به علاوه، زمانی که خدا کاهنی از نوع دیگر می‌فرستد، باید شریعت و حکم و روش خود را نیز در این خصوص تغییر دهد، تا این امر میسر گردد. چنانکه همه می‌دانیم، مسیح از قبیلهٔ کاهنان یعنی قبیلهٔ لاوی نبود، بلکه به قبیلهٔ یهودا تعلق داشت که برای کهانت انتخاب نشده بود، و موسی هیچگاه چنین خدمتی را به قبیلهٔ یهودا محول نکرده بود. **15** پس به طور واضح می‌بینیم که خدا، حکم و روش خود را تغییر داد؛ زیرا مسیح که کاهن اعظم جدید و همانند مِلکیصِدِق است، **16** مطابق شریعت و روش سابق از طایفهٔ لاوی نبود؛ او بر اساس قدرتی کاهن شد که از حیات بی‌پایان جاری است. **17** در مزامیر نیز به همین موضوع اشاره شده که: «تو تا ابد کاهن هستی، کاهنی همانند مِلکیصِدِق.» (aiōn g165) **18** بله، شریعت و روش سابق کهانت، که بر اساس اصل و نسب بود، کنار گذاشته شد زیرا بی‌فایده و ضعیفتر از آن بود که بتواند به کسی امید نجات ببخشد، **19** زیرا شریعت چیزی را کامل نکرد. اما اکنون ما امید بهتری داریم که از طریق آن به خدا نزدیک شویم. **20** و این روش جدید با سوگند همراه بود. فرزندان هارون بدون هیچ سوگندی کاهن شدند، **21** اما کهانت عیسی با سوگند همراه بود، زیرا خدا به او گفت: «خداوند سوگند خورده است و از آن برنخواهد گشت، که تو تا ابد کاهن هستی.» (aiōn g165) **22** بر اساس این قسم خدا، عیسی می‌تواند موفقیت این عهد و پیمان جدید و بهتر را برای همیشه تضمین کند. **23** در آن روش و پیمان قدیم، تعداد کاهنان می‌بایست زیاد باشد، زیرا مرگ مانع از ادامهٔ خدمت آنها می‌شد. **24** اما عیسی، از آنجا که تا ابد زنده است، برای همیشه کاهن می‌باشد و نیازی به جانشین ندارد. (aiōn g165) **25** بنابراین، قادر است همهٔ آنانی را که به‌وسیلهٔ او نزد خدا می‌آیند، به طور کامل نجات بخشد؛ و چون همیشه زنده است، پیوسته در حضور خدا برای ما وساطت می‌کند. **26** این درست همان کاهن اعظمی است که ما نیاز داریم؛ زیرا او پاک و بی‌عیب و بی‌گناه و از گناهکاران جدا می‌باشد و در آسمان از مقامی پر افتخار برخوردار است. **27** او هرگز احتیاج ندارد مانند سایر کاهنان، هر روز ابتدا برای گناهان خود و بعد برای گناهان قوم، قربانی کند؛ زیرا وقتی

کجا که باشیم، خدا تک‌تک ما را می‌شناسد؛ چشمان تیزبین خدای
زنده، همهٔ ما را چنانکه هستیم می‌بیند. چیزی وجود ندارد که از نظر
خدا پنهان بماند، و به اوست که باید سرانجام حساب پس بدهیم.
14 پس حال که کاهن اعظمی داریم که از آسمانها عبور کرده، یعنی
عیسی، پسر خدا، بیایید ایمانی را که اعتراف می‌کنیم، محکم نگاه
داریم. **15** این کاهن اعظم از ضعفهای ما بی‌خبر نیست، زیرا او
خود در همین امور وسوسه شد، اما هرگز به زانو در نیامد و گناه
نکرد. **16** پس بیایید با اطمینان به حضور تخت پر فیض خدا برویم تا
او رحمت خود را شامل حال ما سازد و به لطف خود، ما را به هنگام
نیاز یاری فرماید.

5 در دین یهود، هر کاهن اعظم از میان انسان‌ها انتخاب شده،
منصوب می‌گردد تا در امور الهی نمایندهٔ انسان‌ها باشد و هدایا و
قربانی‌ها برای گناه به خدا تقدیم کند. **2** چنین کاهن اعظمی قادر
است تا با افراد نادان و گمراه با ملایمت رفتار کند، چرا که خودش
نیز دستخوش ضعف‌هاست. **3** به همین جهت است که باید برای
گناهان خود، و نیز گناهان قومش قربانی تقدیم کند. **4** اما نباید
فراموش کرد که هیچ‌کس نمی‌تواند به میل خود، کاهن اعظم شود؛
کاهن را باید خدا برگزیند، همان‌گونه که هارون را نیز خدا برگزید و
معین فرمود. **5** به همین ترتیب، مسیح نیز شخصاً خود را به مقام پر
افتخار کاهن اعظم نرساند، بلکه خدا او را به این مقام منصوب کرد.
خدا به او فرمود: «تو پسر من هستی؛ امروز من پدر تو شده‌ام.»
6 همچنین، در جای دیگر به او گفت: «تو تا ابد کاهن هستی،
کاهنی همانند مِلکیصِدِق.» (aiōn g165) **7** با این حال، مسیح
وقتی در این دنیا به سر می‌برد، با اشک و آه و اندوه عمیق به درگاه
خدا دعا و استغاثه می‌کرد تا او را از قدرت مرگ نجات بخشد. خدا
نیز دعای او را به سبب اطاعت کاملش مستجاب فرمود. **8** با اینکه
عیسی پسر خدا بود، اما با درد و عذابی که متحمل شد، اطاعت را
آموخت. **9** پس از گذراندن این تجربه بود که نشان داد به حد کمال
رسیده و می‌تواند نجات ابدی را نصیب آنانی سازد که از او اطاعت
می‌نمایند؛ (aiōnios g166) **10** به همین جهت، خدا او را معین
فرمود تا کاهن اعظم باشد، کاهنی همانند مِلکیصِدِق. **11** دربارهٔ
این کاهن اعظم، سخن بسیار است، اما شرح آنها دشوار است،
به‌خصوص اینکه درک روحانی‌تان کُند و گوشهایتان سنگین شده
است! **12** مدتی طولانی است که شما مسیحی هستید، و اکنون
باید معلم دیگران شده باشید؛ اما چنان در ایمان عقب مانده‌اید که
نیاز دارید کسی از سر نو، الفبای کلام خدا را به شما بیاموزد. مانند
نوزادی هستید که جز شیر قادر به خوردن چیزی نیست. به اندازهٔ
کافی رشد نکرده‌اید که بتوانید خوراکهای سنگین بخورید. **13** کسی
که شیر می‌خورد، هنوز کودک است و درست را از نادرست تشخیص
نمی‌دهد. **14** خوراک سنگین برای بالغان است که با تمرین مداوم،
یاد گرفته‌اند چگونه نیک و بد را از هم تشخیص دهند.

6 پس، بیایید از تعالیم ابتدایی دربارهٔ مسیح بگذریم و به سوی
بلوغ در درک و فهم امور روحانی پیش برویم. بی‌تردید لازم نیست بار
دیگر، به اهمیت بنیادین توبه از اعمالی که منتهی به مرگ می‌شوند،
و به ایمان داشتن به خدا بپردازیم. **2** دیگر نیازی نیست بیش از این،
دربارهٔ غُسلها، دستگذاری‌ها، قیامت مردگان، و مجازات ابدی، شما
را تعلیم دهیم. (aiōnios g166) **3** و به خواست خدا، چنین خواهیم
کرد تا به درک امور عمیقتر برسیم. **4** زیرا آنانی که یک بار در اثر
تابیدن نور الهی درخشان شدند، و طعم عطای آسمانی را چشیدند،
و در روح‌القدس نصیبی یافتند، **5** و نیکویی کلام خدا را چشیدند و
قدرت‌های عالَم آینده را نیز تجربه کردند، (aiōn g165) **6** اگر بعد از
تمام اینها از خدا روی برتابند، غیرممکن است بتوان ایشان را به توبه
بازگرداند. اینان پسر خدا را بار دیگر برای خود مصلوب می‌کنند و در
ملأ عام رسوایش می‌سازند. **7** زمینی که پس از بارش بارانهای فراوان،
محصولی نیکو برای کشاورزان به وجود می‌آورد، از خدا برکت خواهد
یافت. **8** اما اگر خار و خس تولید کند، نشان می‌دهد که زمینی
است بی‌ارزش. کشاورز به‌زودی آن زمین را لعنت کرده با آتش خواهد
سوزاند. **9** اما ای عزیزان، هرچند با این لحن سخن می‌گوییم، اما
گمان نمی‌کنیم گفته‌هایمان در مورد شما صدق کند؛ یقین داریم که
چیزهای بهتر که با نجات همراه است، نصیبتان خواهد شد. **10** زیرا
خدا بی‌انصاف نیست. چگونه امکان دارد زحماتی را که در راه او
متحمل شده‌اید فراموش کند، و یا محبتی را که نسبت به او داشته‌اید
از یاد ببرد، محبتی که از طریق کمک به فرزندان خدا نشان داده و
می‌دهید؟ **11** پس آرزوی ما این است که همین روحیه و محبت را با
نهایت اشتیاق در تمام طول زندگی حفظ کنید، تا مطمئن شوید آنچه
را که بدان امید بسته‌اید به انجام خواهد رسید. **12** و در زندگی
روحانی دچار سستی و تنبلی نگردید، بلکه با شور و شوق فراوان، از
مردان خدا سرمشق بگیرید، مردانی که با صبر زیاد و ایمان قوی، به
تمام وعده‌های خدا دست یافتند. **13** برای نمونه، وعدهٔ خدا به
ابراهیم را در نظر بگیرید. هنگامی که خدا این وعده را به ابراهیم
می‌داد، به نام خود قسم خورد، زیرا کسی بزرگتر از او نبود تا به نام او
قسم بخورد. وعدهٔ خدا به ابراهیم این بود که **14** «به‌یقین تو را برکت
خواهم داد و تو را کثیر خواهم ساخت.» **15** ابراهیم نیز با شکیبایی
منتظر ماند تا سرانجام خدا مطابق وعدهٔ خود پسری به او داد، که

انسان رحیم و کریم می‌باشد، نسبت به خدا نیز وفادار بماند. **18** زیرا از آنجا که او خود عذاب دید و وسوسه شد، قادر است درد انسان را به هنگام عذاب و وسوسه درک کند و به کمک او بشتابد.

3 پس ای برادران و خواهران عزیز، ای جداشدگان و برگزیدگان خدا که برای رسیدن به آسمان دعوت شده‌اید، بیایید به عیسی بیندیشیم، به کسی که اعتراف می‌کنیم رسول خدا و کاهن اعظم ما است. **2** عیسی به خدا که وی را به این مقام منصوب کرد، وفادار بود، همان‌گونه که موسی در تمام امور خانهٔ خدا وفادارانه خدمت می‌کرد. **3** اما عیسی، از عزت و جلالی به مراتب بیشتر از موسی برخوردار بود، همان‌طور که احترامِ سازندهٔ خانه، بیشتر از خود خانه است. **4** در ضمن، هر خانه‌ای به دست کسی بنا می‌شود، اما فقط خداست که آفرینندهٔ همه چیز است. **5** موسی در تمام امور خانهٔ خدا با وفاداری خدمت کرد، اما او فقط یک خدمتگزار بود؛ و اصولاً کار او بیشتر شهادت دادن دربارهٔ اموری بود که خدا می‌بایست بعدها در زمینهٔ آنها سخن گوید. **6** اما مسیح در مقام «پسر» است که مسئول تمام خانهٔ خداست. و این «خانه» ما ایمانداران هستیم، به شرطی که شهامت خود را حفظ کنیم و در امیدی که در مسیح داریم، راسخ و استوار بمانیم. **7** به همین دلیل است که روح‌القدس به ما هشدار داده، می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، **8** دل خود را سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به‌هنگام سرکشی‌شان انجام دادند، و در بیابان مرا آزمایش کردند. **9** در آنجا، نیاکان شما، صبر مرا آزمایش و امتحان کردند، با اینکه چهل سال کارهای مرا دیده بودند. **10** لذا از آن نسل به خشم آمدم و گفتم:"دلشان پیوسته از من برمی‌گردد و دیگر مرا اطاعت نمی‌کنند." **11** پس در خشم خود سوگند خوردم که به آسایش من هرگز راه نخواهند یافت.» **12** پس ای برادران و خواهران عزیز، مراقب باشید که از شما کسی دلی گناهکار و بی‌ایمان نداشته باشد که او را از خدای زنده دور سازد. **13** بلکه هر روز، مادام که هنوز «امروز» خوانده می‌شود، یکدیگر را تشویق نمایید، مبادا هیچ‌یک از شما فریب گناه را بخورد و دلش سخت گردد. **14** زیرا اگر تا به آخر وفادار بمانیم و مانند روزهای نخست ایمانمان، اعتماد خود را به خدا حفظ کنیم، آنگاه در جلال مسیح سهیم خواهیم شد. **15** و این هشدار کتب مقدّس را فراموش نکنید که می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، دل خود را سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به‌هنگام سرکشی‌شان انجام دادند.» **16** آیا می‌دانید آنانی که صدای خدا را شنیدند و سرکشی کردند، چه کسانی بودند؟ آیا همان کسانی نبودند که به رهبری موسی، از سرزمین مصر بیرون آمدند؟ **17** آیا می‌دانید چه کسانی برای مدت چهل سال، خدا را به خشم می‌آوردند؟ مگر همان اشخاصی نبودند که گناه کردند و در نتیجه، جنازه‌هایشان در بیابان افتاد و از میان رفت؟ **18** و خدا دربارهٔ چه کسانی قسم خورد و گفت که هرگز داخل آسایش او نخواهند شد؟ مگر دربارهٔ همان اشخاصی نبود که از او سرکشی کرده بودند؟ **19** پس مشاهده می‌کنیم که به دلیل بی‌ایمانی نتوانستند داخل شوند.

4 حال، با اینکه وعدهٔ خدا برای ورود به آسایش او هنوز به قوت خود باقی است، باید از ترس بر خود بلرزیم، مبادا مشخص گردد که کسی از میان شما از دست یافتن به آن کوتاه آمده است. **2** زیرا همان خبر خوش – یعنی ورود به آسایش او – به ما نیز اعلان شده است، همان‌گونه که به ایشان اعلان شده بود، اما به ایشان هیچ سودی نرساند، چرا که در ایمان آنانی که اطاعت کردند، سهیم نشدند. **3** فقط ما که ایمان داریم، می‌توانیم وارد آن آسایش شویم، همان‌گونه که خدا فرموده است: «پس در خشم خود سوگند خوردم که به آسایش من هرگز راه نخواهند یافت.» با این حال، کارهای او از زمان آفرینش جهان، پایان یافته بود. **4** زیرا در جایی در کتب مقدّس دربارهٔ روز هفتم چنین آمده که: «خدا در هفتمین روز، از همهٔ کار خود بیاسود.» **5** اما باز در آیات بالا می‌فرماید: «به آسایش من هرگز راه نخواهند یافت.» **6** بنابراین، مردم می‌توانند به آسایش خدا راه بیابند، اما آنانی که قبلاً این خبر خوش را دریافت کرده بودند، به دلیل نااطاعتی وارد نشدند. **7** از این رو، خدا فرصت دیگری تعیین فرمود، و آن را «امروز» نامید. او این را مدتها بعد، از زبان داوود بیان کرده، فرمود: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، دل خود را سخت نکنید»، که این گفتار خدا در سطور بالا نیز نقل قول شده است. **8** زیرا اگر یوشع در زمان هدایت قوم اسرائیل به داخل سرزمین کنعان، موفق شده بود که این آسایش را به ایشان بدهد، دیگر لازم نمی‌شد خدا مدتها بعد، دربارهٔ روز دیگری برای اِعطای آسایش سخن بگوید. **9** پس برای قوم خدا آسایشِ روز شبّات باقی می‌مانَد. از این امر پی می‌بریم که فرصتی برای استراحت و آرامش کامل، در محلی انتظار قوم خدا یعنی ما را می‌کشد. **10** زیرا همهٔ آنان که وارد آسایش خدا شده‌اند، ایشان نیز از زحمات خود آسودند، همان‌گونه که خدا پس از اتمام کار آفرینش، بیاسود. **11** پس ما نیز نهایت تلاش و کوشش خود را بکنیم تا وارد آن آسایش خدا گردیم، مبادا مانند بنی‌اسرائیل، در اثر نافرمانی از ورود به آن محروم شویم. **12** زیرا کلام خدا زنده و قدرتمند و بُرّنده‌تر است از هر شمشیرِ دولبه و تیز، و چنان نافذ که حتی جان و روح، و مفاصل و مغز استخوان را از هم جدا می‌کند، و افکار و نیّت‌های اعماق دل انسان را آشکار می‌سازد. **13** هر

عبرانیان

1 در زمانهای گذشته، خدا بارها و به شیوه‌های گوناگون، از
طریق پیامبران با نیاکان ما سخن گفت، **2** اما در این ایام آخر،
توسط پسرش با ما سخن گفت. خدا در واقع، اختیار همه چیز را
به پسر خود سپرده و جهان و تمام موجودات را به‌وسیله او آفریده
است. **(aiōn g165)** **3** پسر خدا، منعکس‌کنندهٔ جلال خدا و مظهر
کامل وجود اوست. او با کلام نیرومند خود تمام عالم هستی را اداره
می‌کند. او به این جهان آمد تا جانش را فدا کند و ما را پاک ساخته،
گذشتهٔ گناه‌آلود ما را محو نماید؛ پس از آن، در بالاترین مکان
افتخار، یعنی به دست راست خدای متعال نشست. **4** به این طریق،
او از فرشته‌ها برتر گردید. نام او نیز گواه بر این برتری است: «پسر
خدا!» این نامی است که خدای پدر به او داده، و از نام و لقب همه
فرشته‌ها بالاتر است؛ **5** زیرا خدا هرگز به هیچ‌یک از فرشتگان نفرمود:
«تو پسر من هستی؛ امروز من پدر تو شده‌ام.» همچنین فرموده:
«من پدر او خواهم بود، و او پسر من.» **6** و هنگامی که فرزند
ارشد او به جهان می‌آمد، فرمود: «همهٔ فرشتگان خدا او را پرستش
نمایند!» **7** خدا دربارهٔ فرشتگان می‌فرماید: «او فرشتگانش را همچون
باد می‌فرستد، و خدمتگزارانش را مانند شعله‌های آتش.» **8** اما دربارهٔ
پسرش می‌فرماید: «ای خدا، سلطنت تو تا ابد برقرار است؛ اساس
حکومت تو، بر عدل و راستی است؛ **(aiōn g165)** **9** عدالت را
دوست داری و از شرارت بیزاری؛ بنابراین، خدا، یعنی خدای تو،
تو را بیش از هر کس دیگر به روغن شادمانی مسح کرده است.»
10 او همچنین به پسر می‌گوید: «خداوندا، در ازل، تو بنیاد زمین را
نهادی، و آسمانها را به دست خود ساختی. **11** آنها فانی می‌شوند،
اما تو باقی هستی. همهٔ آنها همچون جامهٔ کهنه، پوسیده خواهند
شد. **12** مانند ردا آنها را در هم خواهی پیچید و همچون جامهٔ کهنه
به دور خواهی افکند. اما تو جاودانی هستی و برای تو هرگز پایانی
وجود ندارد.» **13** خدا به هیچ‌یک از فرشتگانش نگفت: «به دست
راست من بنشین تا دشمنانت را زیر پایت بیفکنم.» **14** زیرا فرشته‌ها
فقط روح‌هایی خدمتگزار هستند، و برای کمک و مراقبت از کسانی
فرستاده می‌شوند که وارث نجات خواهند شد.

2 پس حال که پی بردیم عیسی مسیح دارای چه مقام والایی
است، باید به پیغام و کلامی که شنیده‌ایم، به دقت توجه نماییم،
مبادا ایمان خود را از دست بدهیم. **2** زیرا اگر پیغام و کلامی که
به‌وسیلهٔ فرشتگان آورده شد، دارای اعتبار و لازم‌الاجرا بود، و هر که از
آن تخلف و نافرمانی می‌کرد، به حق مجازات می‌شد، **3** چگونه
امکان دارد که ما از مجازات بگریزیم، اگر نسبت به چنین نجات
عظیمی بی‌اعتنا باشیم؟ زیرا این مژده را ابتدا عیسای خداوند اعلام
نمود، و بعد کسانی که آن را از دهان او شنیدند، آن را برای ما
تائید کردند. **4** خدا نیز با نشانه‌ها، کارهای شگفت‌انگیز، معجزات
گوناگون و عطایایی که روح‌القدس مطابق اراده خود می‌بخشد،
صحت کلام ایشان را ثابت نمود. **5** به یاد داشته باشید که خدا
عالم آینده را که از آن سخن می‌گوییم، زیر فرمان فرشتگان قرار نداده
است. **6** اما در جایی از کتب مقدّس، شخصی شهادت داده و
گفته: «انسان چیست که تو به فکرش باشی، و پسر انسان، که او را
مورد لطف خود قرار دهی؟ **7** تو مقام او را فقط اندکی پایین‌تر از
فرشتگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی نهادی، **8** و
همه چیز را زیر فرمان او درآوردی.» خدا با قرار دادن همه چیز زیر
فرمان او، چیزی باقی نگذاشت که مطیع او نباشد. ولی تا به حال
حاضر نمی‌بینیم که همه چیز زیر فرمان انسان درآمده باشد؛ **9** اما
عیسی را می‌بینیم که اندک زمانی پایین‌تر از فرشتگان قرار گرفت و
اکنون در اثر فدا کردن جان خود در راه ما، خدا تاج جلال و افتخار
را بر سر او گذاشته است. بله، به سبب فیض خدا، عیسی به جای
تمام مردم جهان، طعم مرگ را چشید. **10** خدا، همان خدایی که
همه چیز برای او و به‌واسطهٔ او وجود دارد، بر آن شد تا فرزندان بسیاری
را وارد جلال سازد. از این رو، به‌جا و مناسب بود که باعث و بانیِ
نجات ایشان، یعنی عیسی را از طریق رنجهایش، به کمالی برساند که
برای تحقق رسالتش ضروری بود. **11** حال که ما به‌وسیلهٔ عیسی،
مقدّس شده‌ایم، پدر او، پدر ما نیز محسوب می‌شود. به همین علّت،
عیسی عار ندارد که ما را برادران خود بخواند؛ **12** چنانکه به خدا
می‌گوید: «نام تو را به برادران و خواهرانم اعلام خواهم کرد، و در
میان جماعت، تو را خواهم ستود.» **13** و همچنین فرموده است:
«من بر خدا توکل خواهم نمود»، یعنی: «من و فرزندانی که خدا به
من داده است.» **14** از آنجا که این فرزندان خدا، انسان هستند و
دارای گوشت و خون می‌باشند، او نیز گوشت و خون شد و به شکل
انسان درآمد؛ زیرا فقط با انسان شدن می‌توانست جانش را در راه
ما فدا کند و بمیرد، و با مرگ خود، قدرت ابلیس را نابود سازد،
ابلیسی که صاحب اختیار مرگ بود. **15** تنها از این راه بود که
می‌توانست آنانی را که در تمام عمرشان در وحشت مرگ به سر
می‌بردند و اسیر ترس بودند، رهایی بخشد. **16** می‌دانیم که او برای
کمک به فرشتگان نیامد، بلکه به این جهان آمد تا انسانهایی را که
به گفتهٔ کتاب آسمانی، از نسل ابراهیم می‌باشند، دستگیری نماید.
17 به همین جهت لازم بود که او نیز از هر لحاظ مانند برادران خود
گردد تا در حضور خدا، برای انسانها کاهن اعظمی دلسوز و وفادار
باشد و به هنگام کفارهٔ گناهان، بتواند در همان حال که نسبت به

فلیمون

1 این نامه از طرف پولس است، که به سبب اعلام مژدهٔ
انجیل مسیحْ عیسی در زندان به سر می‌برد، و نیز از طرف برادر ما
تیموتائوس. این نامه را به فیلیمون، دوست گرامی و همکار عزیز ما
می‌نویسم، **2** و نیز به خواهر ما اَپفیه، و به همسنگرمان، اَرخیپوس، و
به کلیسایی که در خانه‌ات تشکیل می‌شود. **3** از پدرمان، خدا،
و خداوندمان، عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما
هستم. **4** فیلیمون عزیز، هر بار که برای تو دعا می‌کنم، ابتدا خدا
را برای وجود تو شکر می‌کنم، **5** زیرا از دیگران می‌شنوم که چه
ایمان استواری به عیسای خداوند داری، و چه محبتی در حق همهٔ
مقدّسان، یعنی در حق ایمانداران انجام می‌دهی. **6** دعا می‌کنم
که ایمان و اعتمادی را که به خداوند داری، با دیگران در میان
بگذاری، تا ایشان نیز تحت تأثیر قرار گیرند و ببینند که چه نیکویی‌ها
و مواهبی از عیسی مسیح نصیب تو شده است. **7** من خودم از
محبت تو ای برادر، شادی و تسلی پیدا کرده‌ام، زیرا مهربانی تو
دلهای ایمانداران را تازه کرده است. **8** از این رو، گرچه در مسیح
حق دارم جسارت کنم و به تو دستور دهم تا آنچه را که درست است
انجام دهی، **9** اما بر اساس محبت، ترجیح می‌دهم آن را به شکل
خواهش مطرح کنم. بله، من، پولسِ پیر، که اکنون به خاطر خدمت
به مسیحْ عیسی زندانی نیز شده‌ام، **10** از تو استدعا می‌کنم که با
فرزندم، اُنیسیموس که در زمان حبس خود، پدرِ ایمانیِ او شدم،
مهربان باشی. **11** انیسیموس (با اینکه معنی نامش «مفید» است) در
گذشته برای تو مفید نبوده است، اما اکنون چه برای تو و چه برای
من مفید است. **12** حال که او را نزد تو باز می‌گردانم، درست
مانند این است که قلب خود را می‌فرستم. **13** می‌خواستم او را نزد
خود نگاه دارم، تا در این مدتی که به سبب اعلام پیغام انجیل در
زندان به سر می‌برم، به جای تو مرا کمک کند. **14** اما نخواستم
بدون موافقت تو این کار را انجام دهم تا نیکوکاری تو از روی اجبار
نباشد، بلکه از روی میل و اختیار. **15** شاید او به این دلیل برای
مدتی کوتاه از تو جدا شد تا برای همیشه نزد تو بازگردد، **(aiōnios
g166)** **16** اما نه دیگر به‌عنوان غلام و برده، بلکه برتر از غلام،
به‌عنوان برادری عزیز. او برای من بسیار عزیز است، اما برای تو عزیزتر،
هم به‌عنوان یک همنوع و هم به‌عنوان برادر در خداوند. **17** اگر
واقعاً مرا دوست خود می‌دانی، به همان صورت که از من استقبال
می‌کردی، از او نیز استقبال کن و او را بپذیر. **18** اگر هم پیش از
این ضرری به تو رسانده یا چیزی به تو بدهکار باشد، آن را به حساب
من بگذار. **19** من، پولس، این را به دست خودم می‌نویسم که آن را
پس خواهم داد. البته لازم به یادآوری نیست که تو خودت جانت را به
من مدیونی. **20** بله، برادر عزیزم، این محبت را در حق من انجام
ده، تا دل خستهٔ من شاد شود و مسیح را سپاس گویم. **21** این نامه
را برایت می‌نویسم، چون یقین دارم که هر چه از تو تقاضا کنم، حتی
بیشتر از آن را انجام خواهی داد. **22** در ضمن، اتاقی نیز برای من
آماده کن، زیرا امیدوارم که خدا دعای شما را مستجاب فرموده، اجازه
دهد که به‌زودی نزد شما آیم. **23** همزندانی من اِپافراس، که او نیز به
سبب اعلام پیغام انجیل عیسی مسیح زندانی است، سلام می‌رساند.
24 همچنین همکاران من، مرقس، اَرِستَرخوس، دیماس و لوقا سلام
می‌رسانند. **25** فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد.

ایشان بگو که دربارهٔ هیچ‌کس بدگویی نکنند، و از دعوا دوری کنند و
فروتنی واقعی را به همه نشان دهند. 3 ما نیز زمانی نادان و یاغی و
گمراه و اسیر شهوتها و لذتهای ناپاک بودیم. زندگی ما پر بود از کینه
و حسادت؛ همه از ما نفرت داشتند، ما نیز از همه متنفر بودیم.
4 اما زمانی رسید که مهربانی و لطف نجات‌دهندهٔ ما خدا آشکار
شد، 5 و ما را نجات داد، اما نه به خاطر کارهای نیکویی که انجام
داده بودیم، بلکه فقط در اثر رحمتی که نسبت به ما داشت. او
با شستن گناهانمان، تولدی نو و زندگی‌ای تازه که از روح‌القدس
است، بخشید. 6 در اثر کاری که نجات‌دهندهٔ ما عیسی مسیح
انجام داد، خدا روح‌القدس را به فراوانی به ما عطا فرمود، 7 تا به
فیض او، بی‌گناه به شمار بیاییم، و اطمینان داشته باشیم که زندگی
ابدی را به ارث خواهیم برد. (aiōnios g166) 8 این مطالب همه
درست و صحیح می‌باشند. از این رو، می‌خواهم آنها را با تأکید
به ایمانداران یادآوری کنی، تا ایشان همواره به انجام اعمال نیکو
بپردازند، زیرا این امور برای همهٔ انسانها خوب و مفید است. 9 خود
را درگیر مناقشات احمقانه و نسب‌نامه‌ها و جرّ و بحث بر سر شریعت
مساز، زیرا بی‌فایده هستند و دردی را نیز دوا نمی‌کنند. 10 اگر
کسی باعث ایجاد تفرقه و جدایی شود، یکی دو بار به او هشدار
بده. پس از آن دیگر کاری با او نداشته باش، 11 زیرا می‌دانی که
چنین شخصی گمراه است و غوطه‌ور در گناه، و گناهان خودش او
را محکوم می‌سازد. 12 در نظر دارم آرتیماس یا تیخیکوس را نزد
تو بفرستم. هرگاه یکی از این دو به آنجا رسید، هر چه زودتر به
نیکوپولیس نزد من بیا، زیرا تصمیم دارم زمستان را در آنجا بگذرانم.
13 تا حد امکان به زیناس و اپلس کمک کن تا به سفر خود ادامه
دهند، و هر چه احتیاج دارند برای ایشان تدارک ببین؛ 14 تا به این
ترتیب اعضای کلیساهای ما یاد بگیرند که در رفع نیازهای ضروری و
انجام کارهای نیک کوشا باشند و زندگی خود را بی‌ثمر سپری نکنند.
15 همهٔ کسانی که نزد من هستند به تو سلام می‌رسانند. تو نیز به
ایمانداران آنجا که ما را دوست می‌دارند، سلام برسان. فیض خداوند
با همهٔ شما باد.

تیتوس

1 این نامه از طرف پولس، غلام خدا و رسول عیسی مسیح است.
من فرستاده شده‌ام تا ایمان برگزیدگان خدا را تقویت کنم و به ایشان
تعلیم دهم تا حقیقتی را بشناسند که به آنها نشان می‌دهد چگونه
زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشند. **2** این حقیقت به ایشان اطمینان
می‌بخشد که از حیات جاویدان برخوردارند، حیاتی که خدایی که
دروغ نمی‌گوید، از ازل وعده‌اش را داده بود، (aiōnios g166) **3** و
اکنون، درست در زمان مقرّر، آن را از طریق موعظه‌ای که به دستور
نجات‌دهندهٔ ما خدا به من سپرده شده، آشکار ساخته است. **4** این
نامه را به تیتوس، فرزند راستینم در ایمان مشترکمان، می‌نویسم: از
پدرمان خدا و نجات دهنده‌مان، مسیحْ عیسی، برای تو خواستار فیض
و آرامش هستم. **5** تو را به این سبب در جزیرهٔ کریت گذاشتم تا به هر
آنچه که ناتمام مانده، نظم و ترتیب ببخشی، و در هر شهر، مطابق
رهنمودهایی که به تو دادم، مشایخی تعیین کنی. **6** زندگی شیخ باید
بدون عیب باشد، او باید شوهری وفادار برای یگانه همسر خود باشد،
و فرزندانش نیز با ایمان باشند و کسی نتواند ایشان را به چشم ولگرد
و یاغی نگاه کند. **7** چرا که شیخ مسئول ادارهٔ کار خدا است و از
این رو باید زندگی بدون عیب داشته باشد؛ همچنین نباید بی‌ادب و
تندخو، مشروبخوار و اهل نزاع باشد. در زمینهٔ امور مالی نیز باید از
نادرستی و تقلّب دوری کند، **8** و نیز باید مهمان‌نواز و دوستدار اعمال
خیر باشد. او باید شخصی روشن‌بین، منصف، پاک و خویشتندار
باشد. **9** باید به حقایقی که آموخته است، ایمان و اعتقادی راسخ
داشته باشد، تا بتواند آنها را به دیگران تعلیم دهد و به کسانی که با
آنها مخالفت می‌کنند، نشان دهد که در اشتباهند. **10** زیرا اشخاص
سرکش و نافرمان بسیارند، خصوصاً در میان آن دسته از مسیحیان
یهودی‌نژاد که معتقدند مسیحیان نیز باید احکام دین یهود را اجرا
کنند. اما سخنان ایشان پوچ و گمراه کننده است. **11** پس باید
دهان ایشان را بست، زیرا خانواده‌های بسیاری، در اثر سخنان آنان از
راه راست منحرف شده‌اند. این معلمین گمراه که چنین تعالیمی
می‌دهند، فقط به فکر کسب منافع مادی می‌باشند. **12** حتی یکی
از خود ایشان که ادعای پیغمبری هم می‌کند، دربارهٔ آنان گفته است:
«اهالی کریت، همه دروغگویند؛ مانند حیوانات تنبلی هستند که فقط
برای شکم زندگی می‌کنند.» **13** گفتهٔ او درست است. بنابراین،
لازم است به مسیحیان کریت خیلی جدی حکم کنی تا در ایمان و
اعتقاد خود قوی باشند؛ **14** و اجازه نده به افسانه‌های یهود و سخنان
مردمانی که از راستی منحرف شده‌اند، گوش فرا دهند. **15** کسی که
دلش پاک است، همه چیز برایش پاک است؛ اما کسی که دلی
سیاه دارد و بی‌ایمان است، هیچ چیز برایش پاک نیست، زیرا هم
فکرش فاسد و آلوده است و هم وجدانش. **16** این‌گونه انسانها ادعا
می‌کنند که خدا را می‌شناسند، اما با کردارشان او را انکار می‌کنند.
آنها نفرت‌انگیز و یاغی‌اند و به درد هیچ کار خوبی نمی‌خورند.

2 اما تو روش صحیح زندگی مسیحی را تعلیم ده. **2** به مردان
سالخورده تعلیم ده که باوقار و متین و خویشتندار بوده، ایمانی صحیح
داشته باشند، و هر کاری را از روی محبت و صبر انجام دهند. **3** به
زنان سالخورده نیز بیاموز که در زندگی و رفتار خود باوقار باشند،
غیبت نکنند، اسیر شراب نبوده، آنچه را که نیکوست، به دیگران
تعلیم دهند، **4** تا بتوانند به زنان جوانتر بیاموزند که چگونه شوهر و
فرزندان خود را دوست بدارند، **5** عاقل و پاکدامن باشند، و کدبانویی
شایسته و همسری مطیع برای شوهر خود باشند، تا کسی بهانه‌ای
برای بدگویی از کلام خدا نیابد. **6** همچنین، جوانان را نصیحت کن
تا پرهیزگار و خرداندیش باشند. **7** تو خود نیز باید با انجام هر کار
نیکی، برای ایشان نمونه باشی؛ در تعلیم خود، اخلاص و جدّیت به
خرج بده. **8** سخنانت نیز باید منطقی و معقول باشد، تا کسانی که
با تو مخالفت می‌کنند، چون فرصت بد گفتن از ما نیابند، خجل
شوند. **9** غلامان را نصیحت کن که از دستورهای ارباب خود اطاعت
کنند و بکوشند تا در هر امری رضایت خاطر ایشان را فراهم سازند؛
در مقابل گفته‌های ارباب خود نیز جواب پس ندهند؛ **10** یادآوری کن
که از ایشان دزدی نکنند، بلکه در عمل نشان دهند که از هر جهت
قابل اعتماد هستند، به‌گونه‌ای که تعلیم دربارهٔ خدا و نجات‌دهندهٔ ما
را از هر حیث، جذّاب و گیرا سازند. **11** زیرا فیض خدا ظاهر شده
است، فیضی که سرچشمهٔ نجات برای همهٔ مردم است، **12** و به
ما می‌آموزد که از زندگی بی‌بند و بار و خوشگذرانی‌های گناه‌آلود
دست بکشیم و زندگی پاک و خداپسندانه‌ای در این دنیا داشته
باشیم. (aiōn g165) **13** اگر چنین زندگی کنیم، می‌توانیم با امید و
اشتیاق، منتظر روز مبارکی باشیم که در آن، خدای بزرگ و نجات
دهنده‌مان عیسی مسیح باشکوه و جلال ظاهر می‌شود. **14** او جان
خود را در راه گناهان ما فدا ساخت تا ما را از هر شرارتی رهایی
بخشد، و ما را طاهر سازد، و از ما قومی پدید آوَرَد که به شکلی
خاص متعلق به او بوده، عمیقاً مشتاق انجام اعمال نیک باشند.
15 این حقایق را تعلیم ده و مؤمنین را به انجام آنها تشویق کن. هرگاه
لازم دیدی، با قدرت و اختیار کامل ایشان را توبیخ و اصلاح نما.
اجازه نده کسی سخنان تو را خوار بشمارد.

3 به ایمانداران یادآوری کن که فرمانروایان و مقامات حکومتی را
اطاعت و احترام نمایند، و همواره آمادهٔ انجام کار نیک باشند. **2** به

خداوند ما مسیح، آن داور عادل، در روز بازگشت خود به من خواهد
داد؛ اما نه فقط به من، بلکه به تمام کسانی که با زندگی‌شان نشان
می‌دهند که مشتاقانه منتظر بازگشت او هستند. **9** سعی کن هر
چه زودتر نزد من بیایی، **10** زیرا دیماس مرا ترک کرده است؛ او به
خاطر علائق و دلبستگی‌هایش به امور این دنیا، به تسالونیکی رفته
است. در ضمن کریسکیس به غلاطیه و تیتوس به دلماتیه رفته‌اند.
(aiōn g165) **11** فقط لوقا پیش من است. هرگاه آمدی، مرقس را
نیز با خود بیاور، زیرا به کمک او احتیاج دارم. **12** تیخیکوس هم
دیگر اینجا نیست چون او را به افسس فرستادم. **13** وقتی می‌آیی،
فراموش نکن ردای مرا که در شهر تروآس نزد کارپوس گذاشته‌ام،
همراه بیاوری. در ضمن، کتابها، بخصوص اوراق پوستی را نیز بیاور.
14 اسکندر مسگر به من بسیار بدی کرد؛ خداوند خودش او را تنبیه
کند. **15** تو نیز خود را از او دور نگاه دار، چون او با گفته‌های ما به
مخالفت برخاسته است. **16** در نخستین جلسهٔ دادگاه، هیچ‌کس
برای کمک به من، در جلسه حضور نیافت؛ همه مرا ترک کردند.
امیدوارم خدا این خطا را به حساب ایشان نگذارد. **17** اما خداوند
خودش مرا یاری نمود و فرصت داد تا با دلیری پیغام نجاتبخش انجیل
را به گوش همهٔ قومهای دنیا برسانم. او مرا از مرگ حتمی نجات داد
و نگذاشت طعمهٔ شیران بشوم. **18** بله، خداوند مرا از هر اتفاق بدی
حفظ خواهد کرد و سلامت به ملکوت آسمانی خود خواهد رساند.
جلال تا ابد از آن خداوند باد. آمین. **(aiōn g165)** **19** سلام مرا به
پریسکیلا و آکیلا برسان، همچنین به کسانی که در خانهٔ اُنیسیفوروس
هستند. **20** اراستوس در قرنتس ماند؛ تروفیموس را نیز که بیمار
بود، در میلیتوس ترک کردم و آمدم. **21** سعی کن قبل از زمستان
اینجا باشی. یوبولوس، پودِنس و لینوس، کلادیا و همهٔ برادران سلام
می‌رسانند. **22** عیسی مسیح خداوند با روح تو باد. فیض خداوند با
شما باد.

بحث‌ها، سخنانی رد و بدل می‌شود که مانند خوره به جان آدمی می‌افتد. هیمینائوس و فلیطوس از جمله کسانی هستند که مشتاق چنین بحث‌هایی می‌باشند. **18** این دو از راه راست منحرف شده‌اند و تعلیم می‌دهند که روز قیامت فرا رسیده است، و به این ترتیب ایمان عده‌ای را تضعیف کرده‌اند. **19** اما حقایق الهی پا برجا می‌ماند و هیچ چیز نمی‌تواند آن را تکان دهد؛ همچون سنگ زیر بنایی است که بر روی آن، این دو جمله نوشته شده است: «خداوند کسانی را که واقعاً به او تعلق دارند می‌شناسد» و «آنانی که خود را از آنِ مسیح می‌دانند، باید از اعمال نادرست دوری کنند.» **20** در خانهٔ شخص ثروتمند، همه نوع ظرف وجود دارد، از ظروف طلا و نقره گرفته تا ظروف چوبی و گِلی. از ظرفهای گرانبها برای مصارف عالی استفاده می‌شود، و از ظرفهای ارزان برای مصارف عادی. **21** اگر کسی خود را از گناه دور نگاه دارد، مانند ظرف گرانبها خواهد بود و مسیح برای هدفهای عالی، او را به کار خواهد گرفت. **22** از هر آنچه شهوات جوانی را برمی‌انگیزد، بگریز، و با کسانی که با دلی پاک، خداوند را می‌خوانند، در پی عدالت، ایمان، محبت و صلح و صفا باش. **23** باز تکرار می‌کنم: خود را درگیر بحث‌های پوچ و بی‌معنی نکن، چون این گونه بحث‌ها باعث خشم و نزاع می‌گردد. **24** مرد خدا نباید اهل مجادله و دعوا باشد، بلکه باید با صبر و ملایمت، کسانی را که در اشتباهند، به راه راست هدایت کند. **25** مخالفان را باید با ملایمت و نرم‌خویی راهنمایی نماید، به این امید که خدا به ایشان توبه عنایت فرماید تا به شناخت حقیقت برسند، **26** و به سرِ عقل بیایند و از دام ابلیس که ایشان را اسیر خود ساخته تا اراده‌اش را به انجام برسانند، رهایی یابند.

3 اما این را نیز باید بدانی که در روزهای آخر، زمانهای بسیار دشواری روی خواهد داد، **2** زیرا مردمان، خودمحور، پولدوست، خودستا، متکبّر، بدزبان، نامطیع نسبت به والدین، و ناسپاس بوده، هیچ چیز را مقدّس نخواهند شمرد. **3** همچنین فاقد محبت، بی‌گذشت، تهمت‌زن، ناپرهیزگار، خشن و متنفر از نیکویی خواهند بود. **4** در آن زمان، خیانت در دوستی امری عادی به نظر خواهد آمد. انسانها لذت را بیشتر از خدا دوست خواهند داشت؛ **5** به ظاهر افرادی دیندار خواهند بود، اما قدرت آن را انکار خواهند کرد. تو را با این قبیل افراد کاری نباشد. **6** این گونه افراد هستند که با هزاران نیرنگ به خانه‌های مردم راه پیدا می‌کنند و با زنان کم‌عقل که گذشتهٔ گناه‌آلودی داشته‌اند، طرح دوستی می‌ریزند و تعالیم غلط خود را به خورد ایشان می‌دهند. **7** چنین زنان همواره کسانی را که تعالیم جدیدی می‌آورند، پیروی می‌کنند، اما هرگز به شناخت حقیقت دست نمی‌یابند. **8** همان‌گونه که ینیس و یمبریس با موسی مخالفت می‌کردند، این معلمین نیز با حقیقت و راستی مخالفت می‌کنند؛ ایشان افکاری آلوده و فاسد دارند و از ایمان برگشته‌اند. **9** اما همیشه اینطور نخواهد ماند، و یک روز گمراهی و نادانی‌شان بر همه آشکار خواهد گردید، چنانکه نادانی ینیس و یمبریس آشکار شد. **10** اما تو، تیموتائوس، خود می‌دانی که من چه تعلیم می‌دهم، چگونه زندگی می‌کنم، و هدف من در زندگی چیست. تو از ایمان و صبر و محبت و بردباری من آگاهی؛ **11** و شاهد زحمات و رنجهایی که در راه اعلام پیغام انجیل کشیدم هستی؛ و به یاد داری که در انطاکیه، قونیه و لستره با چه سختیها و رنجهایی مواجه شدم. اما خداوند مرا از همهٔ این خطرات نجات داد. **12** در واقع، همهٔ آنانی که می‌خواهند مطابق ارادهٔ خدا زندگی کنند، از دشمنان مسیح عیسی رنج و آزار خواهند دید. **13** اما افراد نادرست و علمای دروغین، روزبه‌روز بدتر شده، بسیاری را فریب خواهند داد و خود نیز فریب شیطان را خواهند خورد. **14** اما تو باید به آنچه آموختی، ایمان راسخ داشته باشی. تو به صحت و درستی آنها اطمینان داری زیرا می‌دانی که آنها را از افراد قابل اعتمادی آموخته‌ای؛ **15** خودت نیز از کودکی کتب مقدّس را فرا گرفته‌ای. این کتابها به تو حکمت بخشیده‌اند تا بدانی که دست یافتن به نجات، از راه ایمان به عیسی مسیح امکان‌پذیر است. **16** در واقع، تمام کتب مقدّس الهام خداست و سودمند است تا حقیقت را به ما تعلیم دهد، و آنچه را که در زندگی ما نادرست است، به ما تذکر دهد. همچنین وقتی راه را به اشتباه می‌پیماییم، ما را اصلاح می‌کند و آنچه را که درست است، به ما تعلیم می‌دهد. **17** خدا به‌وسیلهٔ کلامش ما را از هر جهت آماده و مجهز می‌سازد تا به همه نیکی نماییم.

4 در حضور خدا و عیسی مسیح که روزی زندگان و مردگان را داوری خواهد فرمود، تو را مکلف می‌سازم که **2** کلام را موعظه کنی. در هر موقعیت، و در وقت و بی‌وقت، آماده باش. با صبر بسیار ایماندارانرا تعلیم بده و آنها را اصلاح و توبیخ و تشویق کن. **3** زیرا زمانی خواهد رسید که مردم، دیگر به حقیقت گوش فرا نخواهند داد، بلکه به سراغ معلمینی خواهند رفت که مطابق میلشان سخن می‌گویند. **4** ایشان توجهی به پیغام راستین کلام خدا نخواهند نمود، بلکه کورکورانه به دنبال افسانه‌های گمراه کننده خواهند رفت. **5** اما تو در همهٔ شرایط استوار بایست، و از زحمت دیدن در راه خداوند نترس. مردم را به سوی مسیح هدایت کن و وظایف خود را کامل انجام بده. **6** زیرا اکنون مانند هدیهٔ ریختنی، در حال ریخته شدنم و زمان رحلت من فرا رسیده است. **7** در جنگِ نیکو جنگیده‌ام، و مسابقه را به پایان رسانده‌ام، و خدمت خود را با وفاداری انجام داده‌ام. **8** حال، تاجی در آسمان انتظار مرا می‌کشد، تاجی که

دوم تیموتائوس

1 این نامه از طرف پولس است، که طبق ارادهٔ خدا، رسول و
فرستادهٔ عیسی مسیح می‌باشد. من مأموریت یافته‌ام که این وعدهٔ
خدا را در همه جا اعلام کنم که هر که به مسیح ایمان آورد،
زندگی جاوید خواهد یافت. **2** این نامه را به فرزند عزیزم، تیموتائوس
می‌نویسم. از خدای پدر و خداوندمان عیسی مسیح، خواستار فیض و
رحمت و آرامش برای تو می‌باشم. **3** وقتی پیوسته، شب و روز تو را
در دعاهایم به یاد می‌آورم، خدا را سپاس می‌گویم، خدایی را که با
وجدانی پاک، مانند نیاکانم خدمت می‌کنم. **4** نمی‌دانی چقدر
مشتاق دیدارت هستم و تا چه حد از دیدن مجدد تو شاد خواهم
شد، زیرا همیشه اشکهایی را که به هنگام وداع می‌ریختی، به یاد
دارم. **5** هیچگاه از یاد نمی‌برم چه ایمان خالصی به خداوند داشتی،
درست مانند مادرت یونیکی و مادر بزرگت لوئیز؛ و اطمینان دارم که
حالا نیز ایمانت به همان اندازه مستحکم است. **6** به همین جهت،
می‌خواهم یادآوری کنم که آن عطای خدا را که در توست شعله‌ور
سازی، همان عطایی که خدا به هنگام دعا و با دستگذاری من بر
تو، در وجود تو قرار داد. **7** زیرا آن روحی که خدا به ما بخشیده،
نه روح ترس، بلکه روح قوّت و محبت و انضباط است. **8** هرگز
از شهادت دادن به دیگران دربارهٔ خداوندمان عار نداشته باش. در
ضمن، از من نیز که به خاطر او در زندانم عار نداشته باش؛ بلکه با
اتکا به قدرتی که خدا به تو می‌بخشد، تو نیز آماده باش تا با من به
خاطر انجیل زحمت ببینی. **9** این خداست که ما را نجات داد و
برای زندگی مقدّس برگزید، نه به دلیل لیاقت ما، بلکه به سبب
اینکه پیش از آفرینش جهان اراده فرموده بود فیض خود را به‌وسیلهٔ
عیسی مسیح به ما نشان دهد. **(aiōnios g166)** **10** و حال، با
ظهور نجات دهنده‌مان عیسی مسیح، ارادهٔ او آشکار شده است؛ او
قدرت مرگ را در هم شکست، و به ما راه ورود به زندگی جاوید
را نشان داد که همانا ایمان آوردن به پیغام انجیل اوست؛ **11** و
برای اعلام و تعلیم همین پیغام است که خدا مرا برگزیده تا رسول و
فرستادهٔ او باشم. **12** به همین دلیل است که در این زندان متحمل
زحمات هستم، اما شرمگین نیستم که مانند یک مجرم در زندان به
سر می‌برم، زیرا می‌دانم به چه کسی ایمان آورده و اعتماد کرده‌ام، و
یقین دارم که او می‌تواند امانتم را تا روز بازگشت خود محفوظ نگاه
دارد. **13** به سخنان و تعالیم صحیحی که از من شنیدی، محکم
بچسب و از آنها سرمشق بگیر، بخصوص از ایمان و محبتی که
عیسی مسیح می‌بخشد. **14** آن امانت نیکو، یعنی عطای الهی
را به کمک روح‌القدس که در وجود تو ساکن است، حفظ کن.
15 همان‌طور که می‌دانی، تمام مسیحیانی که از ایالت آسیا به اینجا
آمده بودند، مرا به حال خود گذاشته و رفته‌اند؛ حتی فیجلوس و
هرموجنس نیز مرا ترک گفته‌اند. **16** خداوند اُنیسیفوروس و خانوادهٔ او
را مورد لطف و رحمت خود قرار دهد، زیرا بارها به دیدن من آمد و
باعث دلگرمی و شادی من گردید. او هیچگاه از زندانی بودن من عار
نداشت، **17** بلکه به محض رسیدن به روم، همه جا به دنبال من
گشت تا اینکه مرا پیدا کرد. **18** خداوند در روز بازگشت مسیح بر او
رحمت فرماید. تو خود به خوبی آگاهی که خدمات او در اَفَسُس
چقدر مفید بوده است.

2 پس تو، پسرم، در فیضی که خدا در مسیحْ عیسی به تو
عطا می‌کند، نیرومند باش. **2** تعالیمی را که در حضور جمع از من
شنیده‌ای، به افراد قابل اعتماد بسپار تا ایشان نیز بتوانند آنها را به
دیگران تعلیم دهند. **3** همچون سرباز خوب عیسی مسیح، به سهم
خود در زحمات شریک باش. **4** سربازان خود را درگیر امور زندگی
نمی‌کنند تا بتوانند فرماندهٔ خود را راضی نگه دارند. **5** و همچنین
ورزشکاری که می‌خواهد برندهٔ جایزه شود، باید تمام مقررات مسابقه را
رعایت کند. **6** کشاورزی که سخت کار می‌کند، باید نخستین
کسی باشد که از محصول نصیبی می‌برد. **7** به آنچه می‌گویم خوب
فکر کن، که خداوند به تو بصیرت خواهد بخشید تا بتوانی اینها را
درک کنی. **8** هیچگاه این حقیقت را از یاد نبر که عیسی مسیح
به‌لحاظ جسمانی، از نسل داوود بود و پس از مرگ، بار دیگر زنده
شد. این همان پیغام انجیل است که من اعلام می‌کنم، **9** و به سبب
این کار، در زحمت افتاده‌ام و مانند یک خطاکار در زندان به سر
می‌برم. با اینکه مرا به زنجیر کشیده‌اند، اما کلام خدا را نمی‌توانند به
زنجیر بکشند. **10** اما من حاضرم در راه برگزیدگان خدا بیش از اینها
زحمت ببینم تا ایشان نیز نجات و جلال جاودانی را از عیسی مسیح
بیابند. **(aiōnios g166)** **11** این گفته‌ای است قابل اعتماد که: اگر
با مسیح مردیم، با او نیز زندگی خواهیم کرد. **12** اگر سختیها را
تحمل کنیم، با او نیز سلطنت خواهیم کرد. اگر انکارش کنیم، او نیز
ما را انکار خواهد کرد. **13** اگر بی‌وفا شویم، او وفادار خواهد ماند،
چرا که نمی‌تواند منکر ذات خود گردد. **14** این حقایق را به اعضای
کلیسای خود یادآوری نما، و به نام خداوند به ایشان حکم کن که بر
سر موضوعات جزئی بحث و مجادله نکنند، چون این گونه بحث‌ها
بی‌ثمر و حتی مضرند. **15** تا آنجا که در توان داری، بکوش تا مورد
تأیید خدا قرار گیری، همچون کارگری که دلیلی برای شرمسار شدن
ندارد و کلام خدا را به‌درستی به کار می‌بندد. **16** از بحث‌های باطل
و ناپسند دوری کن، زیرا انسان را از خدا دور می‌سازد. **17** در این

تقوا را پیشهٔ خود ساز؛ به خدا اعتماد کن؛ انسان‌ها را محبت نما؛
صبور و مهربان باش. **12** در جنگ نیکوی ایمان به‌خوبی بجنگ و به
دست آور آن زندگی جاوید را که خدا تو را به آن فراخواند، آن هنگام
که در حضور گواهان بسیار، اعتراف نیکو کردی. **(aiōnios g166)**
13 در حضور خدایی که به همه زندگی می‌بخشد، و در حضور
مسیح عیسی که با دلیری در برابر پُنتیوس پیلاتُس شهادت داد، به تو
سفارش می‌کنم **14** که تمامی اوامر خدا را انجام دهی، تا کسی
نتواند از حال تا بازگشت خداوند ما عیسی مسیح، عیبی در تو بیابد؛
15 زیرا خدای متبارک که تنها قادر متعال و شاه شاهان و سَرور سَروران
است، در زمان معین مسیح را خواهد فرستاد. **16** تنها اوست که
فناناپذیر است، و در نوری سکونت دارد که کسی را یارای نزدیک
شدن به آن نیست، و هیچ بشری او را ندیده و نخواهد دید. عزت و
قدرت تا به ابد بر او باد. آمین. **(aiōnios g166)** **17** به کسانی که
در این دنیا ثروتی دارند بگو که مغرور نشوند و به آن امید نبندند چون
دیر یا زود از بین خواهد رفت، بلکه امیدشان به خدا باشد که هر چه
لازم داریم سخاوتمندانه برای ما فراهم می‌سازد تا از آنها لذّت ببریم.
(aiōn g165) **18** به ایشان بگو دارایی خود را در راه خیر صرف
کنند و در نیکوکاری ثروتمند باشند؛ با شادی به محتاجان کمک
نمایند، و همیشه آماده باشند تا از ثروتی که خدا به ایشان عطا کرده
است، به دیگران نفعی برسانند. **19** با این کارهای نیک، ایشان
گنجی واقعی برای خود ذخیره می‌کنند که بنیان خوبی برای آینده
است، تا آن حیاتی را به دست آورند که زندگی واقعی است. **20** ای
تیموتائوس، آنچه را که خدا به تو به امانت سپرده است، حفظ کن.
خود را درگیر بحث‌های بیهوده نکن، به‌خصوص با کسانی که دم از
علم و دانش می‌زنند. **21** بعضی از این دسته افراد، در اثر همین
بحث‌ها، ایمانشان را از دست داده‌اند. فیض خداوند با تو باد.

5 با مرد سالخورده هرگز با خشونت سخن نگو، بلکه او را
همچون پدر خود با احترام نصیحت کن. با جوانان مثل برادران خود،
با محبت سخن بگو. **2** با زنان پیر مانند مادر خود و با دختران
جوان همچون خواهران خود رفتار کن و افکارت درباره ایشان همیشه
پاک باشد. **3** از بیوه‌زنان مراقبت و نگهداری کن، البته اگر کسی
را نداشته باشند که از ایشان مراقبت نماید. **4** اما اگر فرزندان یا
نوه‌هایی دارند، ایشان باید از آنان نگهداری به عمل آورند، و بیاموزند
که نیکوکاری را از خانه شروع کنند و اول از همه، دِین خود را به
والدین و اجداد خود ادا نمایند. این چیزی است که خدا را خشنود و
راضی می‌سازد. **5** بیوه واقعی زنی است که واقعاً کسی را در این دنیا
ندارد و چشم امیدش به خداست و شب و روز در دعا از خدا یاری
می‌جوید. **6** اما بیوه‌زنی که بیکار می‌گردد و بدگویی می‌کند و در
پی خوشگذرانی است، در حال حیات، مرده است. **7** این باید
جزو مقررات کلیسای شما باشد، تا اعضا بدانند چه کاری درست
است و آن را انجام دهند. **8** اما اگر کسی به احتیاجات خویشان و
به‌خصوص اعضای خانوادهٔ خود بی‌توجه باشد، ایمان واقعی را انکار
کرده است؛ چنین شخصی از یک کافر هم پست‌تر است. **9** فقط
بیوه‌زنی را برای دریافت حمایت از کلیسا ثبت نام کن که سنّش بالای
شصت سال بوده، و به شوهرش که فوت کرده، وفادار بوده باشد.
10 چنین بیوه‌زنان باید کارهای نیکو انجام داده باشند نظیر تربیت
فرزندان، میهمان‌نوازی از غریبه‌ها، شستن پاهای مقدّسان، کمک به
رنج‌دیدگان، و همچنین خویشتن را به انجام هر نوع کار نیک وقف
نموده باشند. **11** بیوه‌های جوانتر از این را جزو این گروه نپذیر، زیرا
وقتی امیال جسمانی‌شان بر تعهدی که به مسیح سپرده‌اند، چیره
گردد، می‌خواهند بار دیگر ازدواج کنند. **12** به این ترتیب، به سبب
شکستن پیمان اولشان با مسیح، مورد محکومیت قرار می‌گیرند.
13 از این گذشته، بیوهٔ جوان ممکن است به بیکاری و تنبلی عادت
کند، و خانه به خانه بگردد و در مورد این و آن به بدگویی بپردازد و
در کار دیگران فضولی کرده، بیهوده‌گویی نماید. **14** پس به نظر
من، بهتر است که بیوه‌های جوان ازدواج کنند و بچه‌دار شوند و به
خانه‌داری بپردازند، تا کسی نتواند از کلیسا عیب و ایرادی بگیرد.
15 زیرا چنانکه پیداست، عده‌ای از بیوه‌ها از کلیسا روگردان شده،
شیطان را پیروی می‌کنند. **16** بار دیگر یادآوری می‌کنم که خویشان
هر بیوه‌زن باید خرج او را بدهند و این بار را بر دوش کلیسا نگذارند،
تا کلیسا بتواند از بیوه‌زنانی نگهداری کند که براستی کسی را ندارند.
17 مشایخی که امور کلیسا را خوب اداره می‌کنند، سزاوار احترام و
دستمزدی کافی هستند، به‌خصوص آنانی که در کار موعظه و تعلیم
کلام خدا زحمت می‌کشند. **18** زیرا در کتب مقدّس آمده: «دهان
گاوی را که خرمن می‌کوبد، نبند و بگذار به هنگام کار، از خرمنت
بخورد.» و در جای دیگر نیز می‌فرماید: «زیرا کارگر مستحق مزد
خویش است.» **19** اگر بر یکی از مشایخ اتهامی وارد شود، آن را
نپذیر مگر آنکه دو یا سه نفر شاهد، آن را تأیید کنند. **20** اگر ثابت
شد که گناه کرده است، باید او را در حضور همه توبیخ کنی تا برای
دیگران درس عبرتی باشد. **21** در حضور خدا و عیسی مسیح و
فرشتگان مقدّس، تو را قسم می‌دهم که این دستورها را بدون طرفداری
اجرا کنی و تبعیضی میان افراد قائل نگردی. **22** در نهادن دستها به
منظور انتصاب افراد برای خدمت کلیسا شتاب نکن. در گناهان
دیگران شریک نشو. خود را پاک و مقدّس نگاه دار. **23** خوب است
که به‌جز آب، گاهی نیز برای ناراحتی معده‌ات، کمی شراب بنوشی،
زیرا اغلب بیمار می‌شوی. **24** گناهان برخی افراد آشکار است و آنها
را به داوری می‌برد. اما گناهان برخی دیگر در آینده دیده خواهد شد.
25 به همین ترتیب، اعمال نیک و شریف برخی بر همه واضح است،
و حتی اگر هم فعلاً آشکار نباشد، روزی آشکار خواهد شد.

6 همهٔ غلامان مسیحی باید با اربابان خود در کمال احترام رفتار
کنند تا مردم نام خدا و تعلیم او را بد نگویند. **2** اگر ارباب هم
مسیحی باشد، نباید از او سوءاستفاده نمایند و از زیر کار شانه خالی
کنند، بلکه برعکس باید بهتر کار کنند، چون به یک برادر مسیحی
خدمت می‌کنند. این نکات را به ایمانداران تعلیم بده و ایشان را
تشویق نما تا آنها را اجرا کنند. **3** اگر کسی تعلیم دیگری بدهد و با
آموزشهای درست خداوند ما، عیسی مسیح، و با تعالیم دیندارانه
موافق نباشد، **4** چنین شخصی پر از تکبر شده و فاقد درک و فهم
است، و علاقه‌ای ناسالم به مجادلات و نزاعها دربارهٔ مفهوم کلمات
دارد، چیزی که منجر می‌گردد به حسادت، مشاجرات، گفتگوهای
بدخواهانه، بدگمانی‌های شرارت‌بار، **5** و اصطکاک‌های دائمی میان
افرادی که ذهنی فاسد دارند، و به حقیقت پشت کرده‌اند، و گمان
می‌برند که دینداری وسیله‌ای است برای کسب منافع مالی! **6** اما
دینداری به‌همراه قانع بودن، ثروت عظیمی است. **7** ما چیزی با خود
به این دنیا نیاورده‌ایم و چیزی نیز نخواهیم برد. **8** پس اگر خوراک و
پوشاک کافی داریم، باید قانع و راضی باشیم. **9** زیرا آنانی که به
دنبال ثروت‌اندوزی می‌دوند، دیر یا زود دست به کارهای نادرست
می‌زنند؛ این کارها به خود ایشان صدمه زده، فکرشان را فاسد می‌کند
و آنها را به تباهی و نابودی می‌کشد. **10** زیرا عشق به ثروت،
ریشهٔ انواع شرارت‌هاست. بعضی‌ها که در آرزوی ثروت بوده‌اند، از
ایمان رویگردان شده، خود را گرفتار انواع دردها کرده‌اند. **11** ای
تیموتائوس، تو مرد خدایی! از این کارهای زشت بگریز، و راستی و

باشند. **13** علّت این امر آن است که خدا نخست آدم را آفرید و بعد
حوّا را. **14** و این آدم نبود که فریب شیطان را خورد، بلکه زن فریب
خورد و نتیجهٔ آن گناه بود. **15** اما زنان از طریق آوردن فرزند رستگار
خواهند شد، البته اگر به زندگی کردن در ایمان، محبت، تقدّس و
نجابت ادامه دهند.

3 این گفته کاملاً قابل اعتماد و درست است که اگر کسی در
اشتیاق منصبِ نظارت بر کلیسا باشد، در آرزوی کاری شریف و
آبرومندانه است. **2** اما ناظر کلیسا باید شخصی بی‌عیب و نقص،
شوهر وفادار یک زن، اهل اعتدال و ملایمت، خویشتندار، محترم،
میهمان‌نواز و مشتاق تعلیم دادن کلام خدا باشد. **3** همچنین نباید
مشروبخوار و تندخو باشد، بلکه نرم‌خو، و از دعوا و منازعه بپرهیزد،
و پولدوست نیز نباشد. **4** باید بتواند امور خانوادهٔ خود را به‌خوبی
اداره کند، و مراقب باشد که فرزندانش از او اطاعت کرده، وی و
سایرین را احترام کنند، **5** زیرا اگر کسی نتواند خانوادهٔ خود را اداره
کند، چگونه خواهد توانست کلیسای خدا را اداره و خدمت نماید؟
6 ناظر نباید تازه ایمان باشد، زیرا ممکن است دچار غرور گردد و به
محکومیتی دچار شود که ابلیس نیز دچار شد. **7** او در خارج از
کلیسا، در میان مردم غیرمسیحی نیز باید نامی نیک داشته باشد، تا
ابلیس نتواند او را به‌وسیلهٔ اتهامات گوناگون به دام بیندازد، و دست و
پای او را برای خدمت به اعضای کلیسا ببندد. **8** به همین شکل،
شمّاسان که دستیاران ناظران کلیسا هستند، باید اشخاصی محترم و
موقّر باشند. باید از ریاکاری و دورویی دوری کنند، و از افراط در
شراب‌خواری بپرهیزند، و در پی منافع مالی نامشروع نباشند؛ **9** بلکه
باید به حقایق عمیق ایمان متعهد باشند، و با وجدانی آسوده زندگی
کنند. **10** اما پیش از آنکه کسی را به مقام شماسی بگماری،
اول وظایف دیگری در کلیسا به او محول کن، تا خصوصیات و
توانایی‌های او را بیازمایی. اگر از عهدهٔ انجام وظایفش به خوبی برآمد،
آنگاه او را به شماسی منصوب کن. **11** زنان ایشان نیز باید محترم و
باوقار باشند و دربارهٔ دیگران بدگویی نکنند، بلکه خویشتندار بوده، در
هر امری قابل اعتماد باشند. **12** شماس باید فقط یک زن داشته
باشد و نسبت به او وفادار بوده، سرپرست خوبی برای خانوادهٔ خود
باشد. **13** شماسانی که خوب خدمت کنند، اجر خوبی به دست
خواهند آورد، زیرا هم مورد احترام مردم خواهند بود و هم ایمان و
اعتمادشان به مسیح عیسی نیرومندتر خواهد گردید. **14** با اینکه
امیدوارم به‌زودی نزد تو بیایم، اما این نکات را می‌نویسم، **15** تا اگر
آمدنم به تأخیر افتاد، بدانی در خانهٔ خدا چگونه باید رفتار کرد،
خانه‌ای که کلیسای خدای زنده است و ستون و بنیان حقیقت.
16 بدون هیچ‌گونه تردید، راز دینداری که آشکار شده، عظیم است،
این راز که او در جسم ظاهر شد، و از سوی روح‌القدس تصدیق
گردید، فرشتگان او را دیدند، در میان ملت‌ها دربارهٔ او موعظه شد،
در جهان به او ایمان آوردند، و در جلال به بالا برده شد.

4 اما روح‌القدس آشکارا می‌فرماید که در زمانهای آخر، برخی از
مسیحیان از ایمان رویگردان شده، از روحهای فریبکار و از اموری
پیروی خواهند کرد که دیوها تعلیم می‌دهند. **2** این قبیل تعالیم
را افرادی ریاکار و دروغگو رواج می‌دهند، افرادی که وجدانشان
حساسیت خود را به‌طور کامل از دست داده، گویی با آهنی سوزان آن
را داغ کرده‌اند. **3** ایشان مردم را از ازدواج منع کرده، حکم می‌کنند
که از خوردن برخی خوراکها بپرهیزند، خوراکهایی که خدا آفریده تا
مؤمنان و آگاهان از حقیقت آنها را با شکرگزاری بخورند. **4** هر چه
که خدا آفریده، خوب است و باید با شادی از آنها استفاده کنیم.
البته باید برای آنها از خدا شکرگزاری نمود، **5** زیرا با کلام خدا و دعا
تقدیس می‌شوند. **6** اگر این امور را به دیگران تعلیم دهی، خادمی
شایسته برای عیسی مسیح خواهی بود، که از ایمان و تعلیم صحیح
بهره گرفته است، تعلیمی که آن را پیروی کرده‌ای. **7** وقت خود را
با بحث دربارهٔ عقاید پوچ و افسانه‌های احمقانه تلف نکن، بلکه
بکوش و تمرین کن تا زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشی. **8** تربیت
بدن خوب است، اما تمرین در امور خدا بسیار بهتر از آن است، و
وعده‌هایی که می‌دهد هم برای زندگی حال و هم حیات آینده مفید
است. **9** این عین حقیقت است و همه باید آن را بپذیرند. **10** ما
سخت تلاش می‌کنیم و زحمت می‌کشیم تا مردم به این حقیقت
ایمان بیاورند، زیرا امید ما به خدای زنده است که نجات‌دهندهٔ همه
می‌باشد، به‌خصوص آنانی که راه نجات او را پذیرفته‌اند. **11** این
نکات را تعلیم بده و یقین حاصل کن که همه آنها را آموخته‌اند.
12 اجازه نده کسی تو را به دلیل جوانی‌ات حقیر بشمارد، بلکه
بکوش تا در گفتار و کردار و محبت و ایمان و پاکی، برای همهٔ
ایمانداران نمونه باشی. **13** تا زمان آمدن من، به خواندن و تشریح
کتاب‌مقدّس برای ایمانداران مشغول باش و برای ایشان کلام خدا را
موعظه کن. **14** هنگامی که مشایخ کلیسا بر سر تو دست گذاشتند،
خدا از طریق پیامها و نبوّتها، عطایای خاصی به تو بخشید؛ از این
عطایا به بهترین نحو استفاده کن. **15** به این امور خوب توجه کن و
با تمامی وجود خود را وقف آنها نما تا پیشرفت تو بر همه آشکار
شود. **16** به دقت مراقب شیوهٔ زندگی‌ات و نیز تعالیمی که می‌دهی
باش. در این امور راسخ و استوار بمان، زیرا اگر چنین کنی، خدا از
طریق تو، هم خودت را نجات خواهد داد و هم شنوندگانت را.

اول تیموتائوس

1 این نامه از طرف پولس، رسول و فرستادهٔ عیسی مسیح است که
طبق حکم نجات‌دهندهٔ ما خدا و خداوند و امیدمان عیسی مسیح،
برای این خدمت تعیین شده است. **2** این نامه را به فرزند حقیقی‌ام
در ایمان، تیموتائوس می‌نویسم. از پدرمان خدا و خداوندمان عیسی
مسیح، خواستار فیض و رحمت و آرامش برای تو هستم. **3** چنانکه
به‌هنگام عزیمت به مقدونیه به تو اصرار کردم، باز از تو می‌خواهم
که در اَفَسُس بمانی تا به برخی اشخاص امر کنی که تعلیم دیگری
ندهند، **4** یا خود را با اسطوره‌ها و شجره‌نامه‌های بی‌انتها سرگرم
نسازند، زیرا اینها بحث‌های مناقشه‌برانگیز را دامن می‌زنند، و سودی
برای توسعهٔ کار خدا ندارند، کاری که از طریق ایمان انجام می‌شود.
5 منظورم از این حکم این است که همهٔ ایمانداران از محبت لبریز
شوند، محبتی برخاسته از دلی پاک و انگیزه‌ای درست و ایمانی
اصیل. **6** اما این افراد، اصلاً توجهی به این امور روحانی ندارند و فقط
در پی ایجاد مجادلهٔ بیهوده هستند؛ **7** دوست دارند معلم شریعت
شوند، حال آنکه نمی‌دانند دربارهٔ چه سخن می‌گویند و چه چیزی را
با چنین اطمینانی اظهار می‌دارند. **8** البته شریعت و احکام مذهبی
خوب است، به شرطی که به طرز صحیح و آن گونه که خدا در نظر
دارد، به کار رود. **9** همچنین می‌دانیم که قانون و شریعت برای
انسانهای درستکار مقرر نشده، بلکه برای قانون‌شکنان، افراد یاغی،
خدانشناسان، گناهکاران، افراد نامقدّس، بی‌دینان، و نیز برای آنانی
که پدر و مادر خود را می‌کُشند، و مرتکب قتل می‌گردند. **10** بله،
شریعت برای زناکاران، همجنس‌بازان، برده‌فروشان، دروغگویان، افرادی
که در محکمه‌ها شهادت دروغ می‌دهند، و نیز برای تمام کسانی
است که مرتکب اعمالی مغایر با تعلیم صحیح می‌گردند، **11** تعلیمی
که مطابق انجیل پرجلال خدای متبارک است، و من نیز برای اعلام
آن تعیین شده‌ام. **12** بنابراین، خداوندمان عیسی مسیح را شکر
می‌گویم که قدرت انجام این خدمت را به من داد، و مرا درخور
اعتماد شمرد و به این خدمت گمارد. **13** با اینکه قبلاً به مسیح کفر
می‌گفتم و مسیحیان را تعقیب می‌کردم و آزار و شکنجه می‌دادم، اما
خدا بر من رحم فرمود، زیرا نمی‌دانستم چه می‌کنم و هنوز مسیح را
نشناخته بودم. **14** وه که خداوند ما چه مهربان و پر محبت است! او
نشان داد که چگونه به او ایمان بیاورم و از محبت مسیح عیسی لبریز
شوم. **15** این سخن درخور اعتماد است و همه باید آن را بپذیرند که
عیسی مسیح به جهان آمد تا گناهکاران را نجات بخشد. من خود،
بزرگترینِ گناهکاران هستم. **16** اما خدا بر من رحم کرد، تا به این
ترتیب عیسی مسیح بتواند مرا به عنوان نمونه‌ای برای دیگران به کار
ببرد و نشان دهد که حتی نسبت به بدترین گناهکاران صبور است، تا
دیگران نیز دریابند که می‌توانند زندگی جاوید داشته باشند. **(aiōnios
g166)** **17** جلال و حرمت شایستهٔ خدایی است که پادشاه تمام
دورانهاست. او نادیدنی و غیرفانی است. تنها او خداست، و اوست
دانای کل. آمین! **(aiōn g165)** **18** و حال، پسرم، تیموتائوس، بر
اساس پیامهای نبوّتی که پیشتر در مورد تو بیان شده بود، تو را سفارش
می‌کنم به این که با به یاد آوردنِ آنها، در جنگِ نیکوی خداوند،
خوب بجنگی. **19** به ایمانی که به مسیح داری محکم بچسب و
وجدان خود را پاک نگاه دار و مطابق ندای آن عمل کن. زیرا بعضی
از ندای وجدان خود سرپیچی کرده، به کارهایی دست زدند که
می‌دانستند درست نیست. به همین علّت، بعد از مدتی مخالفت
با خدا، ایمان خود را به مسیح از دست دادند. **20** هیمینائوس و
اسکندر، دو نمونه از این قبیل افراد می‌باشند. ایشان را در چنگ
شیطان رها کردم تا تنبیه شوند و درس عبرت گیرند که دیگر به خدا
کفر نگویند.

2 از این رو، پیش از هر چیز، سفارش می‌کنم که برای جمیع
مردمان، درخواستها، دعاها، شفاعت‌ها و شکرگزاری‌ها به‌جا آورده
شود، **2** از جمله، برای پادشاهان و صاحب‌منصبان، تا بتوانیم در
صلح و آرامش به سر بریم و در هر زمینه‌ای، با خداترسی و شایستگی
زندگی کنیم. **3** زیرا این نیکو و پسندیدهٔ نجات‌دهندهٔ ما خداست
4 که می‌خواهد همهٔ مردم نجات یابند و به شناخت حقیقت برسند،
5 این حقیقت که تنها یک خدا هست، و نیز تنها یک میانجی میان
خدا و بشر، یعنی عیسی مسیح که خود نیز انسان بود، **6** و جان
فدا کرد تا بهای آزادی همگان را فراهم سازد. این است پیامی که
خدا در زمان معین به مردم جهان داد، **7** و من به همین منظور
مقرر شدم تا واعظ و رسولِ غیریهودیان باشم و ایمان راستین را به
ایشان تعلیم دهم. این را که می‌گویم حقیقت دارد و دروغی در
کار نیست. **8** بنابراین، می‌خواهم که مردان در هر جا که برای
پرستش گرد می‌آیند، آزاد از خشم و نزاع، دستها را در تقدّس و
پاکی بلند کرده، به درگاه خدا دعا کنند. **9** همچنین می‌خواهم که
زنان در نوع پوشش و آرایش خود نجابت را رعایت کنند. آنها باید
لباسی شایسته و مناسب بر تن کنند، و برای جلب توجه دیگران، به
آرایش موها و آراستن خود به طلا و مروارید و جامه‌های گرانبها متوسل
نشوند. **10** بلکه با انجام کارهای نیک، مورد توجه قرار گیرند،
چنانکه شایستهٔ زنانی است که ادعای خداپرستی دارند. **11** زنان باید
در سکوت و با اطاعت کامل، تعلیم گیرند. **12** اجازه نمی‌دهم زنان
به مردان چیزی یاد دهند و یا بر آنان مسلط شوند. زنان باید ساکت

3 ای برادران، در خاتمه خواهش می‌کنم برای ما دعا کنید.
نخست دعا کنید که پیغام خداوند، در هر جا که اعلام می‌شود،
بدون مانع به سرعت پخش شود و باعث نجات مردم گردد، همان‌طور
که سبب نجات شما نیز شد. **2** همچنین، دعا کنید تا از چنگ
مردمان بدکار و شریر رهایی یابیم، زیرا همه ایماندار نیستند. **3** اما
خداوند وفادار است و شما را تقویت خواهد نمود و در برابر هر نوع
حملهٔ شیطان، از شما محافظت خواهد کرد. **4** خداوند ما را مطمئن
ساخته که هر چه به شما آموخته‌ایم، انجام می‌دهید و خواهید داد.
5 خداوند دلهای شما را به محبت خدا و پایداری مسیح هدایت
فرماید. **6** و اکنون برادران عزیز، به حکمی که به نام خداوند ما
عیسی مسیح و با قدرت او صادر می‌کنیم، توجه کنید: از هر مسیحی
تنبل که اوقات خود را به بیکاری می‌گذراند، و نمی‌خواهد مطابق
الگویی که ارائه دادیم کار کند، دوری نمایید. **7** زیرا شما خوب
می‌دانید که چه درسی باید از ما بگیرید: شما هرگز ندیدید که ما در
میان شما بیکار بگردیم. **8** نان هیچ‌کس را مفت نخوردیم، بلکه روز
و شب کار کردیم و عرق ریختیم تا بتوانیم لقمه نانی به دست آورده،
سربار شما نباشیم؛ **9** نه به این دلیل که حق نداشتیم از شما تقاضای
خوراک بکنیم، بلکه می‌خواستیم الگویی به شما بدهیم و نشان دهیم
که برای امرار معاش باید کار کرد. **10** همان موقع نیز که آنجا نزد
شما بودیم، حکم کردیم که: «هر کس نمی‌خواهد کار کند، حق
ندارد خوراک بخورد.» **11** با این حال باز می‌شنویم که در میان شما
بعضی تنبلی می‌کنند و نمی‌خواهند تن به کار بدهند؛ در ضمن
وقت شما را نیز با بدگویی دربارهٔ دیگران، تلف می‌کنند. **12** به نام
عیسی مسیح خداوند به این قبیل اشخاص نصیحت می‌کنیم و دستور
می‌دهیم که به زندگی خود نظم و آرامش ببخشند و به کار و کوشش
بپردازند تا نانی به دست آورند. **13** به بقیهٔ شما نیز ای برادران و
خواهران عزیز، می‌گویم که هیچگاه از نیکی کردن خسته نشوید.
14 اما اگر کسی هست که نمی‌خواهد از دستورهای ما در این نامه
اطاعت کند، مراقب او باشید و با او معاشرت نکنید تا از عمل
خویش شرمنده شود. **15** اما به چشم دشمن به او نگاه نکنید،
بلکه مانند برادری که احتیاج به نصیحت دارد، او را هوشیار سازید.
16 خود خداوند که سرچشمهٔ آرامش است، به شما در هر وضعی
که هستید، پیوسته آرامش عطا فرماید. خداوند با همهٔ شما باشد.
17 اینک من، پولس این سلام و درود را مانند سایر نامه‌هایم، به خط
خودم می‌نویسم، تا بدانید که این نامه از طرف من است. این هم
خط من: **18** فیض خداوند ما عیسی مسیح بر همهٔ شما باشد.

دوم تسالونیکیان

1 این نامه از طرف پولس، سیلاس و تیموتائوس است. این نامه را
به شما کلیسای تسالونیکیان که در پدر ما خدا و خداوند ما عیسی
مسیح محفوظ هستید، می‌نویسیم. **2** از پدرمان خدا و خداوندمان
عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. **3** برادران
عزیز، موظفیم همواره خدا را برای وجود شما شکر نماییم. بله،
شایسته است که چنین کنیم، زیرا ایمان شما به گونه‌ای چشمگیر
رشد کرده، و محبت شما نسبت به یکدیگر بسیار زیاد شده است.
4 به هر کلیسایی که می‌رویم، به وجود شما افتخار می‌کنیم و برای
ایشان بیان می‌نماییم که چگونه شما با وجود مشکلات طاقت‌فرسا
و آزار و اذیتها، شکیبایی و ایمان کامل به خدا را حفظ کرده‌اید.
5 این آزار و اذیتها نشان می‌دهند که راههای خدا منصفانه و عادلانه
است، زیرا او به‌وسیلهٔ این زحمات و رنجها، از یک طرف شما را برای
ملکوت خود آماده می‌کند، **6** و از طرف دیگر تنبیه و مجازات را
برای آنانی که شما را زجر می‌دهند مهیا می‌سازد. **7** بنابراین، به شما
که رنج و آزار می‌بینید، اعلام می‌دارم که وقتی عیسای خداوند به
ناگاه در میان شعله‌های آتش با فرشتگان نیرومند خود از آسمان ظاهر
شود، خدا به ما و به شما آسودگی خواهد بخشید؛ **8** اما آنانی را که
از شناختن خدا و پذیرش خدا و پذیرش نقشهٔ نجات او توسط عیسی
مسیح سر باز می‌زنند، مجازات خواهد کرد. **9** ایشان به مجازات
جاودانی خواهند رسید، و تا ابد از حضور خداوند دور خواهند ماند و
هرگز شکوه و عظمت قدرت او را نخواهند دید. **(aiōnios g166)**
10 بله، این رویدادها در روز بازگشت او واقع خواهد شد، روزی که
قوم او و مؤمنین او، ستایش و تحسین را نثار او کنند. در آن روز شما
نیز در میان ستایش‌کنندگان او خواهید بود، زیرا به شهادتی که ما
دربارهٔ او دادیم، ایمان آوردید. **11** پس ما به دعای خود برای شما
ادامه می‌دهیم تا خدا شما را یاری دهد که رفتارتان شایسته دعوت
الهی باشد، و به آرزوهای نیکی که دارید، جامهٔ عمل بپوشاند، و با
قدرت خود اعمال شما را که از ایمان سرچشمه می‌گیرد، کامل کند.
12 آنگاه مردم با مشاهده اعمال شما، نام خداوند ما عیسی مسیح را
ستایش و تمجید خواهند کرد؛ شما نیز به سبب تعلق به او، عزت و
حرمت خواهید یافت. بدانید که لطف و فیض خدای ما و خداوند ما
عیسی مسیح همهٔ این امتیازات را برای شما فراهم آورده است.

2 حال، ای ایمانداران عزیز، بگذارید موضوعاتی را دربارهٔ بازگشت
خداوند ما عیسی مسیح، و نحوهٔ جمع شدن ما به نزد او را روشن
سازیم: استدعا می‌کنیم **2** اجازه ندهید از سوی آنانی که می‌گویند
روز خداوند از هم اکنون آغاز شده، به آسانی پریشان‌خاطر و دچار
تزلزل فکری گردید. گفته‌های ایشان را باور نکنید، حتی اگر ادعا
کنند نبوّت یا مکاشفه‌ای داشته‌اند، یا اینکه به نامه‌ای استناد کنند که
گویی از جانب ما بوده است. **3** اجازه ندهید کسی به هیچ وجه
شما را بفریبد، زیرا آن روز فرا نخواهد رسید، مگر اینکه اول ارتداد و
طغیانی برضد خدا بر پا شود، و آن مرد قانون‌شکن ظهور کند، همان
کسی که محکوم به هلاکت در جهنم است. **4** او با هر چه خدا
خوانده می‌شود و مورد پرستش قرار می‌گیرد، مخالفت خواهد نمود.
حتی وارد معبد خواهد شد، و در آنجا نشسته، ادعا خواهد کرد که
خداست. **5** آیا به یاد ندارید که وقتی نزد شما بودم، این را می‌گفتم؟
6 خودتان می‌دانید چه چیزی مانع آمدن اوست؛ زیرا او فقط زمانی
می‌تواند ظهور کند که وقتش رسیده باشد. **7** و اما آن بی‌دینی هم
اکنون نیز مخفیانه عمل می‌کند، و همچنان مخفی خواهد ماند تا آن
کسی که مانع اوست، از سر راه کنار برود. **8** آنگاه آن مرد خبیث
ظهور خواهد کرد. اما خداوند ما عیسی به هنگام بازگشت خود، او
را با نَفَس دهان خویش هلاک کرده، با حضور خود نابود خواهد
ساخت. **9** این مرد خبیث به‌وسیلهٔ قدرت شیطان ظهور خواهد کرد و
آلت دست او خواهد بود؛ او با کارهای عجیب و حیرت‌انگیز خود
همه را فریب داده، معجزات بزرگ انجام خواهد داد. **10** کسانی
که فریب او را می‌خورند، آنانی هستند که راه راست را رد کرده و
راه جهنم را در پیش گرفته‌اند. ایشان حقیقت را دوست ندارند و
آن را نمی‌پذیرند تا نجات یابند. **11** از این رو، خدا اجازه خواهد
داد فریب خورده، گمراه شوند، و این دروغها را باور کنند. **12** در
نتیجه، تمام کسانی که دروغ را می‌پذیرند و راستی را رد می‌کنند و از
شرارت شاد می‌شوند، به حق محکوم خواهند شد. **13** اما ای برادران
و ای محبوبان خدا، ما باید همیشه برای وجود شما خدا را شکر
کنیم، زیرا خدا از همان ابتدا شما را برگزید تا نجات بخشد و به‌وسیلهٔ
قدرت روح پاکش و ایمانتان به راستی، شما را پاک سازد. **14** به
همین منظور، او مژدهٔ نجات را به‌وسیلهٔ ما به شما رساند و از طریق
ما، شما را دعوت کرد تا در جلال خداوند ما عیسی مسیح شریک
گردید. **15** پس ای برادران و خواهران عزیز، با توجه به این مطالب،
استوار باشید و به حقایقی که حضوراً و یا توسط نامه‌هایمان به شما
آموختیم، محکم بچسبید. **16** خود خداوند ما عیسی مسیح و پدر ما
خدا، که ما را محبت نمود و از روی لطف بی‌پایان خویش، تسلی و
امید جاودانی به ما بخشید، **(aiōnios g166)** **17** دلهای شما را
تسلی عطا کند و شما را نیرو بخشد تا همواره کردار و گفتارتان نیک
باشد.

همچون دزد شب، بی‌خبر سر می‌رسد. **3** همان وقت که مردم
می‌گویند: «همه جا امن و امان است»، ناگهان مصیبت دامنگیرشان
خواهد شد، همان‌طور که درد به سراغ زن آبستن می‌آید؛ آنگاه راه
فراری برای آنان وجود نخواهد داشت. **4** اما برادران عزیز، شما
در تاریکی گناه و بی‌خبری نیستید که وقتی روز خداوند سر رسد،
غافلگیر شوید، مانند کسی که دزد به او حمله کرده باشد. **5** شما
همگی فرزندان نور و روز هستید، و با تاریکی و شب کاری ندارید.
6 بنابراین، آماده باشید و مانند دیگران به خواب نروید. منتظر بازگشت
مسیح باشید و هوشیار بمانید. **7** شب، وقت خواب و مستی و
بی‌خبری است، **8** ولی ما که در روشنایی روز زندگی می‌کنیم، باید
هوشیار باشیم و زره ایمان و محبت را در برکنیم، و امیدِ نجات را
همچون کلاهخود بر سر بگذاریم. **9** از یاد نبریم که خدا ما را
برنگزیده تا زیر غضب خود قرار دهد، بلکه ما را انتخاب نموده تا
به‌وسیلهٔ خداوند ما عیسی مسیح نجات دهد. **10** او جان خود را فدا
کرد تا ما بتوانیم تا ابد با او زندگی کنیم، خواه به هنگام بازگشت او
زنده باشیم، خواه نباشیم. **11** پس به همین ترتیب، به تشویق و
تقویت یکدیگر ادامه دهید. **12** ایمانداران عزیز، کسانی را که رهبران
شما در کار خداوند هستند، گرامی بدارید. آنها در بین شما سخت
تلاش می‌کنند و به شما پند می‌دهند. **13** ایشان را به سبب زحماتی
که برای شما می‌کشند، با تمام وجود احترام بگذارید و محبت کنید.
همچنین با یکدیگر در صلح و صفا به سر ببرید. **14** برادران عزیز،
اشخاص تنبل و سرکش را تأدیب کنید؛ افراد محجوب و ترسو را
دلداری دهید؛ ضعفا را یاری نمایید؛ نسبت به همه، صبر و تحمل را
پیشه کنید. **15** مواظب باشید بدی را با بدی تلافی نکنید، بلکه
بکوشید همواره به یکدیگر و به تمام مردم خوبی کنید. **16** همیشه
شاد باشید! **17** پیوسته دعا کنید! **18** برای هر پیش آمدی خدا را
شکر نمایید، زیرا این است خواست خدا برای شما که از آن عیسی
مسیح هستید. **19** آتش روح را خاموش نکنید. **20** نبوّتها یعنی
پیامهایی را که خدا به مؤمنین می‌دهد، کوچک و حقیر نشمارید،
21 بلکه به دقت به آنها گوش فرا دهید، و اگر تشخیص دادید که از
جانب خدا هستند، آنها را بپذیرید. **22** خود را از هر نوع بدی
دور نگاه دارید. **23** دعا می‌کنم که خود خدای آرامش، شما را
تماماً مقدّس سازد. باشد که روح و جان و بدن شما تا روز بازگشت
خداوند ما عیسی مسیح بی‌عیب و استوار بماند. **24** همان خدایی
که شما را خوانده است تا فرزندان او باشید، طبق وعده‌اش این را نیز
برای شما انجام خواهد داد. **25** برادران عزیز، برای ما دعا کنید.
26 با بوسه‌ای مقدّس به تمام برادران سلام بگویید. **27** در نام خداوند
از شما می‌خواهم که این نامه را برای همهٔ مؤمنین بخوانید. **28** فیض
خداوند ما عیسی مسیح با همهٔ شما باشد.

او، چیست؟ آیا شما نیستید؟ **20** شما براستی افتخار و شادی ما هستید.

3 سرانجام، چون من دیدم که بیش از این تحمل دوری شما را ندارم، تصمیم گرفتم در «آتن» تنها بمانم، **2** و «تیموتائوس» را که برادر و همکار ما در خدمت خداست برای اعلان انجیل مسیح، نزد شما بفرستم تا ایمانتان را تقویت کند و شما را دلداری دهد، **3** و نگذارد در اثر سختی‌ها دلسرد شوید؛ گرچه می‌دانید که این سختی‌ها، جزئی از نقشهٔ خدا برای ما می‌باشد. **4** همان زمان نیز که نزد شما بودیم، از پیش به شما می‌گفتیم که سختی‌های فراوان به سراغتان خواهد آمد، و همین‌طور هم شد. **5** همان‌گونه که گفتم، چون دیگر نمی‌توانستم تحمل کنم که از شما بی‌خبر باشم، بی‌درنگ تیموتائوس را فرستادم تا از استواری ایمانتان یقین حاصل کند. می‌ترسیدم شیطان شما را در وسوسه و آزمایش انداخته باشد و به این ترتیب تمام زحماتی که برای شما کشیده‌ایم، به هدر رفته باشد. **6** اما اکنون که تیموتائوس از نزد شما بازگشته است، به ما مژده داده که ایمان و محبت شما به قوت خود باقی است و ما را نیز فراموش نکرده‌اید، و به همان اندازه که ما مشتاق دیدار شما هستیم، شما نیز برای دیدن ما اشتیاق دارید. **7** بنابراین ای برادران و خواهران عزیز، با وجود تمام مشکلات و زحماتمان، بسیار دلگرم شدیم، زیرا شنیدیم که در ایمانتان قوی مانده‌اید. **8** تا زمانی که شما در ایمان به خداوند استوار باشید، تحمل مشکلات برای ما آسان خواهد بود. **9** حقیقتاً نمی‌دانیم برای وجود شما و این همه خوشی و شادی که نصیب ما کرده‌اید چگونه از خدا تشکر کنیم؟ **10** روز و شب دائماً با جدّیت دعا می‌کنیم و از خدا می‌خواهیم به ما اجازه دهد که بار دیگر شما را ببینیم تا هر نقصی را که در ایمانتان وجود دارد، برطرف کنیم. **11** باشد که پدرمان خدا و خداوندمان عیسی مسیح، بار دیگر ما را به نزد شما بفرستد. **12** خداوند محبت شما را چنان فزونی بخشد که بتوانید یکدیگر و دیگران را به شدت محبت کنید، همان‌گونه که ما شما را محبت می‌نماییم؛ **13** تا به این ترتیب، پدرمان خدا دل شما را قوی و بی‌گناه و پاک سازد، تا در آن روز که خداوند ما عیسی مسیح با مقدّسین خود باز می‌گردد، در حضور خدا، مقدّس و بی‌عیب بایستید.

4 دیگر اینکه، ای برادران و خواهران عزیز، به نام عیسای خداوند از شما استدعا داریم چنان رفتار کنید که خدا را خشنود سازید، چنانکه به شما آموختیم. البته، همین‌گونه نیز رفتار می‌کنید، اما شما را تشویق می‌کنیم تا در این مورد بیشتر تلاش کنید. **2** زیرا می‌دانید که به اقتدار عیسای خداوند چه تعالیمی به شما دادیم. **3** اراده و خواست خدا این است که مقدّس باشید و از هر نوع گناه جنسی خود را دور نگاه دارید. **4** هر یک از شما باید بیاموزد که بدن خود را تحت تسلط درآوَرَد و زندگی خود را در تقدّس و احترام سپری کند. **5** نگذارید بدنتان مانند خدانشناسان، اسیر شهوات باشد. **6** در ضمن، خواست خدا این است که کسی همنوع خود را فریب ندهد و زن او را تصاحب نکند، زیرا همان‌گونه که قبلاً به شما گفته‌ام، خدا برای این گونه اعمال، انسان را مجازات خواهد کرد. **7** زیرا خدا ما را نخوانده است تا ناپاک و شهوت‌ران باشیم، بلکه پاک و مقدّس. **8** اگر کسی حاضر نیست مطابق این احکام زندگی کند، بداند که با دستورهای انسان مخالفت نمی‌کند بلکه با احکام خدایی که روح پاکش را به شما بخشیده است. **9** اما دربارهٔ محبت پاک و برادرانه که باید در میان قوم خدا وجود داشته باشد، نیازی نمی‌بینم چیزی بنویسم، زیرا خدا خودش به شما آموخته است که یکدیگر را محبت بنمایید. **10** البته شما محبت خود را به همهٔ ایمانداران مقدونیه نشان داده‌اید؛ با وجود این، ای برادران عزیز، از شما تقاضا می‌کنیم ایشان را بیش از این محبت کنید. **11** هدفتان این باشد که زندگی آرامی داشته باشید، و فقط به کارهای خودتان مشغول باشید و با دستهای خود امرار معاش کنید، همان‌گونه که قبلاً هم به شما گفته‌ایم. **12** به این ترتیب، غیرمسیحیان نیز به شما اعتماد کرده، احترام خواهند گذاشت. در ضمن، دست نیاز به سوی این و آن دراز نخواهید کرد. **13** و اینک برادران عزیز، می‌خواهم که شما از وضعیت ایماندارانی که می‌میرند آگاه باشید، تا وقتی کسی از شما فوت می‌کند، شما نیز مانند آنانی که امیدی به عالم آینده ندارند، در غم و غصه فرو نروید. **14** زیرا ما که ایمان داریم عیسی مرد و پس از مرگ زنده شد، باید یقین داشته باشیم که به هنگام بازگشت او، خدا تمام مسیحیانی را که مرده‌اند، همراه وی به این جهان باز خواهد آورد. **15** این را من از جانب خداوند می‌گویم: ما که هنگام بازگشت مسیح خداوند زنده باشیم، زودتر از مردگان به آسمان نخواهیم رفت. **16** زیرا خودِ خداوند از آسمان فرود خواهد آمد، با فرمانی بلندآوا و صدای رئیس فرشتگان و نوای شیپور فراخوان خدا. آنگاه پیش از همه، مسیحیانی که خوابیده‌اند، برخواهند خاست. **17** سپس، ما که هنوز زنده‌ایم و روی زمین باقی هستیم، همراه ایشان در ابرها ربوده خواهیم شد تا همگی، خداوند را در هوا ملاقات کنیم و تا ابد با او باشیم. **18** پس با این سخنان، یکدیگر را تشویق کنید و تسلی دهید.

5 شاید بپرسید که مسیح در چه زمان باز خواهد گشت. برادران عزیز، لازم نیست در این باره چیزی بنویسم، **2** زیرا شما به خوبی می‌دانید که هیچ‌کس زمان بازگشت او را نمی‌داند. روز خداوند

اول تسالونیکیان

1 این نامه از طرف پولس، سیلاس و تیموتائوس است. این نامه را به شما کلیسای تسالونیکیان که از آنِ خدای پدر و عیسی مسیح خداوند می‌باشید، می‌نویسیم. از خدا خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. **2** ما همیشه خدا را برای وجود همهٔ شما شکر می‌نماییم و دائماً برای شما دعا می‌کنیم، **3** و در حضور خدا و پدرمان، به یاد می‌آوریم اعمال شما را که در اثر ایمان پدید می‌آیند، و نیز زحماتتان را که از محبت سرچشمه می‌گیرند، و شکیبایی و صبرتان را که از امید بر خداوندْ عیسی مسیح الهام می‌یابند. **4** ای برادران عزیز و ای محبوبان خدا، می‌دانیم که خدا شما را برگزیده است، **5** زیرا زمانی که پیغام انجیل را به شما اعلام نمودیم، آن را کلمات و سخنانی بی‌معنی نپنداشتید، بلکه با علاقهٔ بسیار به آن گوش فرا دادید. آنچه می‌گفتیم، عمیقاً در شما اثر می‌گذاشت، زیرا روح‌القدس به شما یقین کامل می‌بخشید که سخنان ما راست است؛ رفتار ما نیز شما را از این امر مطمئن می‌ساخت. **6** در نتیجه، شما از ما و از خداوند پیروی کردید، و با وجود زحمات شدیدی که به سبب پیغام ما متوجهٔ شما شده بود، با آن شادی که از روح‌القدس است، پیغام ما را پذیرفتید. **7** به این ترتیب، شما برای مسیحیان سراسر مقدونیه و یونان نمونه شدید. **8** اکنون کلام خداوند به وسیلهٔ شما در همه جا پخش شده و به گوش مردم سرزمینهای دیگر نیز رسیده است. هر جا قدم می‌گذاریم، سخن از ایمان حیرت‌انگیز شما به خداست؛ لذا نیازی نیست که ما دیگر چیزی در این خصوص بگوییم، **9** زیرا خودشان برای ما بیان می‌کنند که با آمدن ما نزد شما، چگونه از بت‌پرستی دست کشیدید و به سوی خدا بازگشتید تا خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید. **10** در ضمن، بازگو می‌کنند که چگونه چشم انتظار بازگشت پسر خدا از آسمان هستید که خدا او را پس از مرگ زنده کرد، یعنی عیسی که ما را از وحشت داوری آینده رهایی بخشیده است.

2 برادران و خواهران عزیز، شما خود می‌دانید که آمدن ما نزد شما چقدر مفید و پرثمر بود. **2** آگاهید که پیش از آنکه نزد شما بیاییم، در شهر فیلیپی به سبب اعلام پیام انجیل، چقدر با ما بدرفتاری کردند و چقدر آزار و زحمت دیدیم. با این حال، با وجود مخالفت‌های شدید، خدا به ما جرأت داد تا با دلیری، پیغام انجیل را به شما نیز برسانیم. **3** پس ملاحظه می‌کنید که پیغام انجیل را نه با انگیزه‌های نادرست و مقاصد ناپاک بلکه با سادگی و خلوص نیت به شما رساندیم. **4** در واقع، خدا به ما اعتماد کرده تا به عنوان رسولان او، حقایق انجیل را اعلام نماییم. از این رو، ذره‌ای نیز پیغام خدا را تغییر نمی‌دهیم، حتی اگر به مذاق مردم سازگار نباشد؛ زیرا ما خدمتگزار خدایی هستیم که از تمام نیتهای دلمان باخبر است. **5** خودتان آگاهید که ما هرگز سعی نکردیم با چرب‌زبانی، توجه شما را به خود جلب کنیم؛ از روابطمان با شما نیز برای کسب منافع مادی استفاده نکردیم، خدا خودش شاهد است. **6** در ضمن، نه از شما و نه از کسی دیگر انتظار احترام و تکریم نداشتیم، گرچه به عنوان رسولان مسیح، این حق را به گردن شما داشتیم. **7** اما نه فقط از این حق خود استفاده نکردیم، بلکه مانند یک مادر مهربان از شما مراقبت نمودیم. **8** محبت و علاقهٔ ما نسبت به شما آنقدر زیاد بود که نه تنها پیغام خدا را، بلکه جانهای خود را نیز در اختیار شما گذاشتیم. **9** برادران عزیز، حتماً به یاد دارید که با چه زحمتی، شب و روز کار می‌کردیم و برای امرار معاش عرق می‌ریختیم، تا وقتی پیغام انجیل خدا را به شما می‌رسانیم، سربار کسی نباشیم. **10** شما خودتان شاهدید و خدا نیز گواه است که رفتار ما با هر یک از شما، پاک و بی‌ریا و بی‌عیب بوده است. **11** حتماً به خاطر دارید که چگونه مانند یک پدر که فرزند خود را نصیحت می‌کند با شما رفتار کردیم. **12** به شما التماس و توصیه می‌کردیم و تشویقتان می‌کردیم که زندگی و رفتارتان شایستهٔ خدا باشد، خدایی که شما را دعوت کرده تا در ملکوت و جلال او سهیم گردید. **13** همچنین دائماً خدا را شکر می‌کنیم که وقتی پیام خدا را پذیرفتید، همان پیام را که از ما شنیدید، آن را سخنان انسانی نپنداشتید، بلکه گفته‌های ما را به‌عنوان کلام خدا پذیرفتید، که البته چنین نیز هست. و این پیغام همچنان در درون شما که ایمان دارید، عمل می‌کند. **14** و پس از آن، همان رنجها و مشکلاتی که بر کلیساهای یهودیه که در مسیح عیسایند، وارد آمد، شما را نیز در برگرفت، زیرا شما از هموطنان خود همان جور و ستمی را دیدید که ایشان از هموطنان یهودی خود دیدند. **15** از آنان که انبیای پیشین و حتی عیسای خداوند را کشتند؛ اکنون نیز بی‌رحمانه ما را آزار می‌دهند. آنان هم با خدا مخالفند، هم با انسان؛ **16** و می‌کوشند ما را از رساندن پیام خدا به غیریهودیان منع کنند، تا مبادا ایشان نیز به نجات دست یابند. به این ترتیب گناهان این قوم بر روی هم انباشته می‌شود، و سرانجام غضب خدا بر ایشان فرود خواهد آمد. **17** برادران عزیز، پس از آنکه مدتی از شما دور شدیم گرچه دلمان هرگز از شما دور نشد بسیار کوشیدیم که بار دیگر شما را ببینیم. **18** به همین منظور بسیار مایل بودیم نزد شما بیاییم، و من، پولس، بارها سعی کردم بیایم، اما شیطان مانع شد. **19** زیرا امید و شادی و تاج افتخار ما، در حضور خداوندمان، عیسی، به‌هنگام بازگشت

تا قوم مقدّسی باشید که مورد محبت اوست، پس جامهٔ شفقت و
دلسوزی، مهربانی، فروتنی، ملایمت و بردباری را بر تن کنید، **13** و
رفتار دیگران را تحمل کنید و آماده باشید تا ایشان را ببخشید. هرگز
از یکدیگر کینه به دل نگیرید. از یاد نبرید که مسیح شما را بخشیده
است؛ پس شما نیز باید دیگران را ببخشید. **14** مهمتر از همه،
بگذارید محبت هادی زندگی شما باشد، زیرا محبت عامل همبستگی
کامل مسیحیان است. **15** بگذارید آرامشی که مسیح می‌بخشد،
همواره بر دلهای شما مسلط باشد، چون همهٔ ما باید مانند اعضای
یک بدن، در هماهنگی و صفا زندگی کنیم. در ضمن، همیشه
شکرگزار باشید. **16** بگذارید کلام مسیح به کمال در میان شما
ساکن گردد. با مزامیر، سرودها و نغمه‌های روحانی و با تمام حکمتی
که او به شما عطا می‌کند، به یکدیگر تعلیم و اندرز دهید و با قلبی
شکرگزار برای خدا بسرایید. **17** هرآنچه می‌کنید و هر سخنی که بر
زبان می‌آورید، همه را به نام عیسای خداوند انجام دهید، و از طریق
او خدای پدر را سپاس گویید. **18** ای زنان، از شوهران خود اطاعت
کنید، زیرا این خواست خداوند است. **19** ای شوهران، همسران خود
را محبت نمایید و با ایشان تندی و تلخی نکنید. **20** ای فرزندان،
همیشه مطیع والدین خود باشید، زیرا این خداوند را خشنود می‌سازد.
21 و شما پدران، فرزندانتان را آنقدر سرزنش نکنید که دلسرد و دل
شکسته شوند. **22** ای غلامان، در هر امری مطیع اربابان خود در این
دنیا باشید. نه تنها در حضور ایشان به وظایف خود خوب عمل کنید،
بلکه به سبب محبت و احترامتان به مسیح، همیشه از صمیم قلب
خدمت نمایید. **23** هر کاری را از جان و دل انجام دهید، درست
مانند اینکه برای مسیح کار می‌کنید، نه برای انسان. **24** فراموش
نکنید که شما پاداشتان را از مسیح خداوند دریافت خواهید کرد،
یعنی همان میراثی را که برای شما نگاه داشته است، زیرا شما در واقع
غلام مسیح هستید. **25** هر که کار خطایی مرتکب شود، مکافات
خطایش را خواهد یافت، زیرا خدا استثنا قائل نمی‌شود.

4 شما اربابان نیز باید با عدل و انصاف با غلامان خود رفتار
کنید. فراموش نکنید که خود شما نیز در آسمان ارباب دارید که
همیشه ناظر بر رفتار شماست. **2** با ذهنی هوشیار و دلی شکرگزار،
خود را وقف دعا کنید. **3** برای ما نیز دعا کنید تا خدا فرصت‌های
بسیاری ایجاد کند و بتوانیم راز مسیح را اعلان کنیم. در واقع، به
همین دلیل است که در اینجا در حبس به سر می‌برم. **4** دعا کنید
که جرأت کافی داشته باشم تا این پیغام را آزادانه و تمام و کمال بیان
نمایم. **5** از هر فرصت نهایت استفاده را بکنید تا پیغام انجیل را به
دیگران برسانید، و بدانید چگونه با کسانی که هنوز ایمان نیاورده‌اند،
عاقلانه رفتار نمایید. **6** گفتگوی شما همیشه پر از فیض و خوشایند
بوده، و با نمک اصلاح شده باشد، تا بدانید به هر کس چگونه
پاسخ دهید. **7** برادر عزیزمان تیخیکوس، شما را از وضع من آگاه
خواهد ساخت؛ او خدمتگزار وفادار مسیح و همخدمت من است.
8 او را فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال
ما باخبر شوید و با شنیدن سخنان او دلگرم و تشویق گردید. **9** در
ضمن اونیسیموس را نیز همراه او می‌فرستم که برادر عزیز ما و از خود
شماست. این دو برادر، شما را در جریان همهٔ وقایع اینجا خواهند
گذاشت. **10** اَرِستَرخوس که با من در زندان است، و مرقُس پسر
عموی برناباء، به شما سلام می‌رسانند. همان‌گونه که قبلاً هم سفارش
کرده‌ام، هرگاه مرقس نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید.
11 یسوع یوستوس نیز سلام می‌رساند. از مسیحیان یهودی‌نژاد، فقط
همین چند نفر در اینجا با من خدا را خدمت می‌کنند، و خدا می‌داند
که چقدر باعث دلگرمی من شده‌اند! **12** اِپافراس، که از خود شما و
خدمتگزار عیسی مسیح است به شما سلام می‌رساند. او همیشه با
جدیت برای شما دعا می‌کند تا کامل و استوار شوید و در هر امری
اراده و خواست خدا را درک کنید. **13** من شخصاً شاهد هستم
که او با چه تلاش و کوششی برای شما و همچنین برای مسیحیان
اهل لائودیکیه و هیراپولیس دعا می‌کند. **14** لوقا پزشک محبوب
و همچنین دیماس به شما سلام می‌رسانند. **15** به برادران ما در
لائودیکیه، و به نیمفاس و مؤمنینی که در خانهٔ او برای عبادت جمع
می‌شوند، سلام برسانید. **16** در ضمن، پس از خواندن این نامه، آن
را به کلیسای لائودیکیه بفرستید، و نامه‌ای را هم که برای ایشان
نوشته‌ام، بگیرید و بخوانید. **17** به ارخیپوس نیز بگویید: «در انجام
خدمتی که خداوند به تو سپرده است، کوشا باش!» **18** این چند
کلمه را نیز من، پولس، به خط خودم می‌نویسم و درود می‌فرستم:
«مرا در این زندان فراموش نکنید! خدا شما را فیض عنایت فرماید.»

حکمت و معرفت خدا، در مسیح نهفته است. **4** این را می‌گویم تا
کسی نتواند شما را با سخنان و استدلالهای فریبنده، گمراه سازد.
5 زیرا با اینکه جسماً از شما دورم، اما در روح با شما هستم، و
شادمانم از اینکه مشاهده می‌کنم تا چه حد منضبط هستید و ایمانتان
به مسیح چقدر مستحکم است. **6** پس همان‌طور که این اقرار ایمان
را پذیرفتید که مسیحْ عیسی، خداوند است، به زندگی کردن در
او نیز ادامه بدهید. **7** در او ریشه بدوانید تا از او قوت بگیرید.
بکوشید که همواره در او رشد کنید و در حقایقی که آموخته‌اید، قوی
و نیرومند گردید؛ و برای کارهایی که او برای شما انجام داده است،
زندگی‌تان لبریز از شادی و شکرگزاری باشد. **8** هوشیار باشید تا کسی
با فلسفه‌های باطل خود، ایمان و شادی روحانی را از شما نگیرد؛
نظریات غلط و پوچ ایشان، بر افکار و عقاید مردم استوار است، نه بر
فرمایشات و تعالیم مسیح. **9** در مسیح طبیعت و ذات الهی، به
طور کامل، در یک بدن انسانی ظاهر شده است. **10** بنابراین،
وقتی مسیح را دارید، همه چیز دارید و وجود شما از حضور خدا
لبریز است. مسیح در واقع حاکم بر تمامی ریاستها و قدرتهاست.
11 هنگامی که به مسیح پیوستید، در واقع ختنه نیز شدید، اما نه
ختنه‌ای که به دستهای انسانی صورت می‌گیرد، بلکه ختنه‌ای که
مسیح انجام می‌دهد، به این گونه که طبیعت گناه‌آلودتان را بُرید و دور
انداخت. **12** زیرا زمانی که تعمید گرفتید، در واقع طبیعت کهنه و
گناهکارتان با مسیح مرد و دفن شد؛ سپس با مسیح زنده شدید و
حیاتی نوین را آغاز کردید. تمام اینها در اثر این بود که به کلام
خدای توانا ایمان آوردید، خدایی که مسیح را پس از مرگ زنده کرد.
13 زمانی شما در گناهان خود مرده بودید، و هوسهای گناه‌آلود بر
وجودتان مسلط بود. اما خدا شما را در حیات مسیح سهیم گرداند،
زیرا همهٔ گناهانتان را آمرزید، **14** و سند محکومیت شما را که حاکی
از نااطاعتی شما بود، از بین برد. خدا نامهٔ اعمالتان را بر صلیب
مسیح میخکوب کرد و همه گناهانتان را به حساب او گذاشت.
15 به این ترتیب، او قدرتها و فرمانروایان روحانی را خلع‌سلاح کرد، و
ایشان را در ملأ عام رسوا ساخت و به‌وسیلهٔ صلیب بر آنها پیروز
شد. **16** پس اجازه ندهید کسی شما را به خاطر آنچه می‌خورید
یا می‌نوشید، یا در خصوص برگزاری جشنهای مذهبی، عید ماهِ نو
یا روز مقدّس شَبّات محکوم سازد. **17** تمام اینها احکامی موقتی
بودند که با آمدن مسیح از اعتبار افتادند. آنها فقط سایه‌ای از آن
«واقعیت» بودند که قرار بود بیاید، و آن واقعیت، خود مسیح است.
18 نگذارید کسی که از فروتنی دروغین و پرستش فرشتگان لذت
می‌بَرَد، صلاحیت شما را زیر سؤال ببرد. چنین شخصی به‌افراط وارد
جزئیات رؤیاهایی می‌شود که دیده است. ذهن غیرروحانی او سبب
می‌شود که به خاطر امور بی‌ارزش و بی‌فایده دچار غرور گردد، **19** چرا
که ارتباط خود را با مسیح که «سرِ» همهٔ ماست، به کلی از دست
داده است. در حالی که اگر ما که «بدن» هستیم، بخواهیم آن طور
که خدا مقرر کرده، رشد کنیم، باید به‌وسیلهٔ رگ و پی، پیوند خود را
با «سر» نگاه داریم. **20** اکنون که با مسیح نسبت به رابطهٔ خود با
عناصر و نیروهای روحانی این جهان مرده‌اید، چگونه است که تسلیم
قواعد آن می‌شوید، گویی هنوز متعلق به جهان هستید، **21** قواعدی
که می‌گوید: «این را نخور، آن را نچش، و به این دست نزن!»؟
22 اینها قواعد زودگذر انسانی هستند، زیرا خوراک وقتی خورده شد،
دیگر تمام شده است! **23** این قواعد ممکن است برای بسیاری
حکیمانه به نظر برسند، زیرا اجرای آنها نیاز به عباداتی داوطلبانه و
سختگیرانه، و فروتنی، و ریاضت بدنی دارد، اما برای تسلط بر افکار
و هوسهای شریرانهٔ انسان، هیچ فایده‌ای ندارند.

3 اکنون که همراه مسیح برای حیاتی نو برخیزانده شده‌اید، مشتاق
امور آسمانی باشید، همان جا که مسیح است و بر دست راست خدا
نشسته است. **2** همواره به آنچه در آسمان است بیندیشید، و به امور
این دنیای زودگذر دل نبندید. **3** به این دنیای فانی همانقدر دل
ببندید که یک شخص مرده دل می‌بندد! زیرا زندگی واقعی شما در
آسمان است، همراه مسیح در حضور خدا! **4** وقتی مسیح که زندگی
واقعی ماست بازگردد، شما نیز با او خواهید درخشید و در جلال و
شکوه او شریک خواهید شد. **5** پس به گناهان این دنیا نزدیک
نشوید؛ هوسهای ناپاک را که در وجودتان کمین می‌کنند، نابود
سازید؛ هرگز خود را با گناهانی چون بی‌عفتی، ناپاکی، شهوترانی و
هوسهای ننگین دیگر آلوده نکنید. به چیزهای خوش‌ظاهر این دنیا نیز
طمع نورزید، چون طمع نوعی بت‌پرستی است. **6** آنانی که مرتکب
چنین اعمالی می‌شوند، یقیناً گرفتار خشم و غضب خدا خواهند شد.
7 شما نیز زمانی که هنوز به این دنیای گناه‌آلود تعلق داشتید، اسیر
همین عادتهای شرم‌آور بودید. **8** اما اکنون وقت آن است که خشم و
کینه و فحش و سخنان زشت را همچون جامه‌ای پوسیده از تن خود
درآورید و دور بیندازید. **9** به یکدیگر دروغ نگویید، زیرا آن طبیعت
کهنه و فاسد شما که دروغ می‌گفت، دیگر مرده و از بین رفته است؛
10 و اکنون زندگی کاملاً تازه‌ای را در پیش گرفته‌اید، که طی آن در
شناخت راستی ترقی می‌کنید و می‌کوشید هر روز بیشتر شبیه مسیح،
خالق این زندگی تازه شوید. **11** در این زندگی تازه، دیگر نه مهم
است یهودی باشید یا غیریهودی، ختنه شده یا ختنه‌ناشده، بَربَر یا
سَکایی، برده یا آزاد؛ چون تنها چیزی که اهمیت دارد، مسیح است،
که در همهٔ ما زندگی می‌کند. **12** حال که خدا شما را برگزیده

کولسیان

1 این نامه از طرف پولس است که به ارادهٔ خدا، رسول مسیحْ
عیسی می‌باشد، و از طرف برادر ما تیموتائوس. **2** این نامه را به قوم
مقدّس خدا در شهر کولسی که برادران و خواهران وفادار در مسیح
هستند، می‌نویسیم. از خدا، پدر ما، خواستار فیض و آرامش برای
شما هستیم. **3** هرگاه برای شما دعا می‌کنیم، ابتدا خدا را که پدر
خداوند ما عیسی مسیح است، برای وجود شما شکر می‌کنیم، **4** زیرا
وصف ایمان شما به مسیح عیسی و محبتی را که به همهٔ ایمانداران
او نشان می‌دهید، شنیده‌ایم. **5** علّت این ایمان و محبت شما این
است که از همان ابتدا که پیغام راستین انجیل را شنیدید، به شادیهای
آسمانی دل بستید. **6** همین پیغام که به شما رسید، به سرتاسر
دنیا نیز می‌رسد، و در همه جا با دگرگون ساختن زندگی مردمان،
ثمر می‌آوَرَد، همان‌طور که زندگی شما را دگرگون ساخت، از همان
روزی که آن را شنیدید و حقیقت را دربارهٔ فیض خدا درک کردید.
7 خدمتگزار امین عیسی مسیح، یعنی اِپافراس که پیغام انجیل را به
شما رساند و اکنون از طرف شما با ما همکار و همخدمت است،
8 ما را آگاه ساخت که روح‌القدس چه محبت عمیقی در دل شما
نسبت به دیگران قرار داده است. **9** بنابراین، از آن روز که این خبر را
شنیدیم، دائماً دعا می‌کنیم و از خدا می‌طلبیم که به شما یاری کند
تا خواست و ارادهٔ او را دریابید، و به شما حکمت عطا فرماید تا امور
روحانی را درک کنید؛ **10** تا به این ترتیب، رفتاری شایستهٔ خداوند و
زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشید، به گونه‌ای که در هر کار نیک
ثمر بیاورید و در شناخت خدا رشد کنید. **11** همچنین، دعا می‌کنیم
که از قدرت پرجلال خدا لبریز شوید تا صبر و تحمل بسیار داشته
باشید و با شادی **12** همواره پدر آسمانی را سپاس گویید که ما را
شایستهٔ آن ساخت تا در میراث قوم خود که در قلمرو نور زندگی
می‌کنند، سهیم شویم. **13** او ما را از دنیای تاریک شیطان نجات
داد و به ملکوت پسر عزیزش منتقل ساخت، **14** همان که از طریق
خونش رهایی و آمرزش گناهان را دریافت کردیم. **15** او چهرهٔ دیدنی
خدای نادیدنی و نخست‌زادهٔ تمامی آفرینش است. **16** در واقع، تمام
هستی به‌وسیلهٔ عیسی مسیح به وجود آمد، یعنی هر آنچه در آسمان و
بر زمین است، دیدنی و نادیدنی؛ عالم روحانی با فرمانروایان و تاج و
تخت ایشان، و فرماندهان و بزرگانشان، همه به‌وسیلهٔ مسیح و برای
جلال او آفریده شدند. **17** پیش از آنکه چیزی به وجود آید، او وجود
داشت، و قدرت اوست که همه چیز را در عالم هستی در هماهنگی
با یکدیگر نگاه می‌دارد. **18** او سرِ بدن است، که همان کلیسا
باشد. او سرآغاز است، و نخست‌زادهٔ آنانی است که به قیامت از
مردگان می‌رسند، تا بدین‌سان، او در همه چیز مُقدّم باشد. **19** زیرا
خدا اراده فرمود که الوهیت کاملش در وجود پسرش ساکن گردد.
20 او به‌واسطهٔ مسیح، همه چیز را با خود آشتی داد، چه چیزهایی که
بر روی زمین‌اند و چه چیزهایی که در آسمان هستند، و با خون او که
بر صلیب ریخته شد، صلح و آشتی را فراهم ساخت. **21** این صلح
و آشتی شامل حال شما نیز می‌شود، شما که زمانی از خدا دور
بودید، و در ذهن خود با او دشمنی می‌کردید، چرا که اعمالتان
شریرانه بود. **22** اما اکنون خدا شما را با خود آشتی داده است.
این آشتی از طریق مرگ مسیح، مرگ بدن جسمانی‌اش، امکان‌پذیر
شده است. در نتیجهٔ این فداکاری است که مسیح، شما را مقدّس
گردانیده و به پیشگاه خدا آورده است. اکنون شما مقدّس و بی‌عیب
و بَری از هر محکومیتی در حضور خدا ایستاده‌اید. **23** اما این به
شرطی میسّر می‌گردد که همواره در ایمان به این حقیقت استوار باشید
و در آن ثابت‌قدم بمانید، و نگذارید امیدی که در پیام انجیل نهفته
است، متزلزل شود. این همان انجیلی است که به گوش شما رسید و
اکنون نیز به هر مخلوقی در زیر آسمان اعلان می‌شود، و من پولس،
خدمتگزار آن شده‌ام. **24** اکنون رنجی که به خاطر شما متحمل
می‌شوم، موجب شادی من است، و من در بدن خود، رنجهایی را
که لازمهٔ خدمت به مسیح است، به خاطر بدن او، یعنی کلیسا،
تکمیل می‌کنم. **25** همچنین، من از سوی خدا مأموریت یافته‌ام تا
کلیسایش را خدمت کنم و کلام او را در کمالش به شما اعلان
نمایم، **26** یعنی این راز را که طی اعصار و نسلهای متمادی مخفی
نگاه داشته شده بود، اما اکنون بر مقدّسین او آشکار گردیده است.
27 زیرا خدا بر آن شد که ایشان دریابند که غنای (aiōn g165)
پرجلال مسیح برای شما غیریهودیان نیز هست. و آن راز این است:
«مسیح در وجود شما، امید پرشکوه شماست!» **28** پس کسی را که
درباره‌اش موعظه می‌کنیم، مسیح است، و به هر کس هشدار می‌دهیم
و به او به کمک تمام حکمتی که خدا به ما داده، تعلیم می‌دهیم تا
بتوانیم هر کس را در مسیحْ عیسی به بلوغ روحانی کامل برسانیم و به
حضور خدا تقدیم کنیم. **29** کار من همین است و در این راه
زحمت می‌کشم، و با تمام نیرویی که مسیح عطا می‌کند، در این
زمینه تلاش و کوشش می‌کنم.

2 ای کاش می‌دانستید که من برای شما و ایمانداران لائودیکیه
و مسیحیان دیگری که شخصاً مرا ندیده‌اند، با چه سوز دلی دعا
می‌کنم. **2** دعای من این است که همواره دلگرم باشید و به‌وسیلهٔ
ریسمانهای نیرومند محبت، به یکدیگر بپیوندید و با اطمینان واقعی و
درک روشن، به شناخت مسیح دست یابید. زیرا آن راز بزرگ خدا که
اکنون آشکار شده است، خود مسیح است. **3** تمام گنجینه‌های

ایماندارانی که از دربار قیصر هستند، سلام می‌رسانند. **23** فیض
خداوند، عیسی مسیح، با روح شما باد.

10 می‌خواهم مسیح را بشناسم و قدرت رستاخیز او را تجربه کنم، و
در رنجهایش شریک شوم، و در مرگش همانند او گردم، 11 تا به
هر قیمتی که شده، قیامت از مردگان را تجربه کنم. 12 منظورم
این نیست که اینها را اکنون به دست آورده‌ام، یا اینکه به کمال
رسیده‌ام. بلکه نهایت تلاش خود را می‌کنم تا آن را به دست آوَرَم،
که مسیحْ عیسی نیز برای آن مرا به دست آورد. 13 بله برادران عزیز،
من هنوز آن که باید باشم نیستم، اما تمام نیروی خود را صرف یک
کار می‌کنم، و آن اینکه گذشته را فراموش کنم و با انتظار و امید به
آنچه در پیش است چشم بدوزم، 14 و بکوشم تا به خط پایان
مسابقه برسم و جایزه را به چنگ آورم، که برای آن، خدا ما را به
سوی آسمان فرا می‌خواند؛ و همهٔ اینها در اثر فداکاری‌ای است که
مسیح عیسی برای ما انجام داده است. 15 امیدوارم همگی شما که
مسیحیان بالغی هستید، در این مورد با من هم‌عقیده باشید. اگر
در مورد مسئلهٔ دیگری اختلاف نظر داشته باشید، مطمئناً خدا آن
را هم برای شما روشن خواهد ساخت، 16 به شرط آنکه همیشه
از حقیقتی که در وجود شماست پیروی کنید. 17 برادران عزیز،
مرا سرمشق خود قرار دهید، و به کسانی توجه نمایید که مطابق
نمونهٔ ما رفتار می‌کنند. 18 زیرا قبلاً بارها به شما گفته‌ام و اکنون نیز
گریه‌کنان می‌گویم که خیلی‌ها که به ظاهر می‌گویند مسیحی‌اند، در
واقع دشمنان صلیب مسیح‌اند. 19 این گونه افراد، عاقبتشان هلاکت
ابدی است، چون خدای ایشان شکمشان است و به چیزی فخر
می‌کنند که باید از آن خجالت بکشند؛ تمام افکارشان متوجهٔ امور
دنیای فانی است. 20 اما سر منزل اصلی ما آسمان است، که
نجات‌دهندهٔ ما، عیسی مسیح خداوند نیز در آنجاست؛ و ما چشم به
راه او هستیم تا از آنجا بازگردد. 21 او به هنگام بازگشت خود، این
بدنهای فانی ما را دگرگون خواهد ساخت و به شکل بدن پرجلال
خود در خواهد آورد. او با همان قدرتی که همهٔ چیزها را تحت سلطهٔ
خود در خواهد آورد، ما را نیز دگرگون خواهد ساخت.

4 ای برادران عزیز، من شما را بسیار دوست می‌دارم و مشتاقانه
در انتظار دیدار شما هستم، چون شما شادی من و پاداش زحماتم
هستید. ای عزیزان من، به خداوند وفادار بمانید. 2 در ضمن، از آن
دو بانوی گرامی، اِفودیه و سینتیخی التماس می‌کنم با هم آشتی کنند،
زیرا متعلق به خداوند هستند. 3 از تو، دوست و همکار صمیمی
خود نیز استدعا می‌کنم که به این دو بانو در حل اختلافشان کمک
کنی، زیرا ایشان زمانی دوش به دوش من خدمت کرده‌اند تا پیغام
انجیل را اعلام نماییم. ایشان با کلمنت و سایر همقطاران من نیز که
نامهایشان در دفتر حیات نوشته شده است، همکاری کرده‌اند. 4 در
خداوند دائماً شاد باشید، و باز می‌گویم شاد باشید! 5 در هر کاری
از خود گذشتگی نشان بدهید و ملاحظهٔ دیگران را بکنید. به خاطر
داشته باشید که خداوند به‌زودی باز می‌گردد. 6 برای هیچ چیز
نگران نباشید. در عوض، در هر شرایطی، با دعا و التماس، همراه
با شکرگزاری، درخواستهای خود را به پیشگاه خدا ببرید. 7 اگر
چنین کنید، از آرامش خدا بهره‌مند خواهید شد، آرامشی که فکر
انسان قادر به درک آن نیست. این آرامش الهی به فکر و دل شما که
به مسیح عیسی ایمان آورده‌اید، راحتی و آسایش خواهد بخشید.
8 و حال، دوستان عزیزم، یک نکتهٔ پایانی: فکرتان را متمرکز سازید
بر آنچه راست و قابل احترام است، بر آنچه درست است و پاک،
بر آنچه دوست داشتنی است و قابل ستایش. به اموری بیندیشید
که عالی و قابل تحسین است. 9 هر چه از من آموختید، یا از
من دریافت کردید، یا شنیدید، یا در من مشاهده کردید، آنها را
به‌عمل آورید. آنگاه خدای آرامش با شما خواهد بود. 10 چقدر از
خدا سپاسگزارم و او را ستایش می‌کنم که بار دیگر به کمک من
شتافتید. می‌دانم که همیشه در این فکر بوده‌اید، اما فرصت انجامش
را نمی‌یافتید. 11 البته منظورم این نیست که در احتیاج بودم، زیرا
آموخته‌ام که به آنچه دارم، راضی و قانع باشم. 12 می‌دانم که در
تنگدستی و دولتمندی، چگونه زندگی کنم. رمز قناعت را در هر
شرایطی آموخته‌ام، چه سیر باشم چه گرسنه، چه زیاد داشته باشم و
چه اندک. 13 هر چه خدا از من بخواهد، با کمک مسیح می‌توانم
انجام دهم، زیرا مسیح قدرت انجام آن را به من می‌بخشد. 14 با
تمام اینها، لطف کردید که در مشکلاتم به کمکم شتافتید. 15 شما
فیلیپیان به خوبی آگاهید که وقتی برای نخستین بار پیام انجیل را به
شما اعلام نمودم، و سپس از مقدونیه روانه شدم، فقط شما به من
کمک‌های مالی کردید. کلیسای دیگری در این امر پیشقدم نشد.
16 حتی زمانی که در «تسالونیکی» بودم، دو بار مبلغی برای رفع
احتیاجاتم فرستادید. 17 البته از هدایای شما سپاسگزارم، ولی آنچه
بیشتر مرا شاد می‌سازد، این است که به خاطر این نیکوکاری‌تان،
پاداش خوبی خواهید یافت. 18 در حال حاضر، همه چیز دارم
که حتی بیش از نیازم است؛ و غرق هدایایی هستم که به دست
«اپافرودیتوس» فرستادید، هدایایی که همچون قربانی خوشبو، خدا
را خشنود می‌سازد. 19 خدا نیز به سبب جانبازی عیسی مسیح،
تمام احتیاجات شما را با ثروت شکوهمند خود، رفع خواهد نمود.
20 از حال تا ابد، پدر ما خدا را جلال باد، آمین. (aiōn g165)
21 به تمام ایمانداران در مسیح عیسی سلام برسانید. برادرانی که با
من هستند، سلام می‌رسانند. 22 همهٔ ایمانداران اینجا، بخصوص

خودنمایی زندگی نکنید. فروتن باشید و دیگران را از خود بهتر بدانید.
4 فقط به فکر خودتان نباشید، بلکه به کار و مسائل دیگران هم توجه
نمایید. 5 شما باید همان طرز فکری را در پیش گیرید که مسیح
عیسی داشت. 6 او با اینکه ماهیت خدایی داشت، اما نخواست از
برابری خود با خدا به نفع خود استفاده کند، 7 بلکه قدرت و جلال
خود را کنار گذاشت و شکل یک بنده را بر خود گرفت، و شبیه
انسانها شد؛ 8 و وقتی به شکل یک انسان یافت شد، خود را خوار
ساخت، و مسیر اطاعت را به‌طور کامل پیمود، اطاعتی تا سرحدّ
مرگ، حتی مرگی خفّت‌بار بر روی صلیب! 9 به همین جهت، خدا
او را بی‌نهایت سرافراز کرد و نامی به او بخشید که از هر نام دیگری
والاتر است، 10 تا به نام عیسی هر زانویی، چه در آسمان، چه
بر زمین و چه زیر زمین، خم شود، 11 و هر زبانی اقرار کند که
عیسی مسیح، خداوند است، برای جلال خدای پدر. 12 عزیزان
من، وقتی من با شما بودم، همیشه از من اطاعت می‌کردید، پس
چقدر بیشتر اکنون که غایبم باید چنین کنید. سخت بکوشید تا
با اطاعت از خدا و ترس و احترام نسبت به او، نجات شما ثمر
دهد. 13 زیرا خدا خودش در وجود شما کار می‌کند تا بتوانید با
میل و رغبت او را اطاعت نمایید و اعمالی را بجا آورید که مورد
پسند اوست. 14 کارهایتان را بدون غرغر و شکایت انجام دهید،
15 تا کسی نتواند از شما عیب و ایرادی بگیرد. باید در این دنیای
فاسد که پر از افراد نادرست و ناخلف است، همچون فرزندان خدا،
پاک و بی‌لکه باشید. آنگاه در میان ایشان مانند ستارگان در آسمان،
خواهید درخشید. 16 کلام حیات‌بخش خدا را محکم نگه دارید تا
به هنگام بازگشت مسیح، من سرشار از شادی و افتخار شوم، زیرا
نتیجهٔ زحماتی را که برای شما کشیده‌ام، خواهم دید. 17 اما حتی
اگر جان من مانند هدیه‌ای ریختنی، بر قربانی و خدمت شما که
ناشی از ایمان شماست، ریخته شود، شاد خواهم شد و با همگی
شما شادی خواهم کرد. 18 شما نیز باید خوشحال باشید و با من
شادی کنید که این افتخار را دارم تا در راه شما جان خود را فدا
نمایم. 19 در خداوند عیسی امید دارم به‌زودی تیموتائوس را نزد شما
بفرستم، تا وقتی نزد من باز می‌گردد، مرا از احوال شما آگاه کند و
روحم را شاد سازد. 20 هیچ‌کس مانند تیموتائوس، چنین علاقهٔ
خالصی نسبت به شما ندارد؛ 21 گویا هر کس فقط به مسائل خود
می‌اندیشد، و به فکر خدمت به عیسی مسیح نیست. 22 اما شما
تیموتائوس را می‌شناسید؛ او مثل یک فرزند به من کمک کرده تا
پیغام انجیل را اعلام نمایم. 23 بنابراین، امیدوارم به محض روشن
شدن وضعیتم، تیموتائوس را فوری نزد شما بفرستم؛ 24 و امیدوارم به
لطف خداوند، خودم هم به‌زودی نزد شما بیایم. 25 در ضمن، فکر
کردم لازم است «اپافرودیتوس» را نیز پیش شما بفرستم. او را نزد من
فرستاده بودید تا در وقت احتیاج به من کمک کند. من و او با
هم مانند برادران واقعی بوده‌ایم و دوش به دوش هم کار کرده‌ایم و
جنگیده‌ایم. 26 اکنون او را نزد شما می‌فرستم، چون دلش برای همهٔ
شما تنگ شده است. خصوصاً غمگین شد از اینکه شنید شما از
بیماری او آگاهی یافته‌اید. 27 در واقع، بیماری او بسیار سخت بود و
چیزی نمانده بود که از پای درآید. اما خدا، هم به او و هم به من
رحم کرد و نگذاشت که این غم نیز بر غمهای دیگر من اضافه شود.
28 دلم می‌خواهد هر چه زودتر او را نزد شما بفرستم، چون می‌دانم
که از دیدنش واقعاً شاد خواهید شد؛ همین موضوع باعث خوشحالی
من خواهد شد و از بار غمم خواهد کاست. 29 پس او را همچون
برادری در خداوند به گرمی بپذیرید و از زحمات او قدردانی نمایید،
30 زیرا جانش را در راه خدمت به مسیح، به خطر انداخت تا به
جای شما که از من دور هستید، به من خدمت کند.

3 عزیزان من، در هر وضعی که هستید، در خداوند شاد باشید.
من هرگز از تکرار این مطالب خسته نخواهم شد؛ و در ضمن به
نفع شماست که آنها را بارها بشنوید. 2 مواظب آن سگان باشید،
آن مردمان خبیث، آنان که مُدافعانِ قطع عضو بدن هستند! 3 زیرا
ختنه‌شدگان ما هستیم، ما که خدا را به‌واسطهٔ روح قدوسش عبادت و
خدمت می‌کنیم، و افتخارمان به مسیحْ عیسی است، و به کاری که
او برای ما کرده است. هیچ اتکایی نیز به دستاوردهای انسانی نداریم،
4 گرچه خودم دلایل خوبی برای چنین اتکایی دارم. اگر کسی تصور
می‌کند که دلیل درستی برای اتکا به دستاوردهای شخصی خود دارد،
من دلایل بیشتری دارم! 5 زیرا من در یک خانوادهٔ اسرائیلی، از طایفهٔ
بنیامین، به دنیا آمده‌ام؛ و هشت روزه بودم که ختنه شدم. بنابراین،
یک یهودی کامل هستم. از این گذشته، عضو فرقهٔ فریسیان نیز بودم،
که در زمینهٔ اجرای احکام دین یهود، از همه سختگیرترند. 6 تعصب
من در دین یهود به قدری بود که مسیحیان را آزار و شکنجه می‌دادم،
و همچون یک مرد دیندار شریعت را بدون کم و کاست اجرا می‌کردم.
7 اما اکنون همهٔ این امتیازات را که روزگاری برایم بسیار با ارزش بود،
دور ریخته‌ام، تا بتوانم ایمان و امیدم را به مسیح ببندم. 8 بله، همه
چیز در مقابل نعمت شناخت خداوندم مسیح عیسی، بی‌ارزش است.
بنابراین، همه را کنار گذاشته‌ام، چون برای من پشیزی ارزش ندارند،
با این هدف که مسیح را داشته باشم، 9 و با او یکی شوم، و
دیگر برای نجات یافتن، بر کارهای خوب خودم و یا اطاعت از
قوانین مذهبی تکیه نکنم، بلکه اعتمادم بر مسیح باشد؛ زیرا فقط از
راه ایمان به مسیح است که خدا ما را بی‌گناه به حساب می‌آورد.

فیلیپیان

1 این نامه از طرف پولس و تیموتائوس، خدمتگزاران مسیحْ عیسی
است. این نامه را به جمیع مقدّسان در شهر فیلیپی که متعلق به
مسیحْ عیسی هستند، از جمله مشایخ و خدمتگزاران کلیسا می‌نویسم.
2 فیض و آرامش از جانب خدا، پدر ما، و خداوندمان عیسی مسیح،
بر شما باد. **3** هرگاه شما را به یاد می‌آورم، خدای خود را برای
وجودتان سپاس می‌گویم. **4** هر بار که برای شما دعا می‌کنم، قلبم
لبریز از شادی می‌گردد، **5** زیرا شما از همان روزی که پیغام انجیل
را شنیدید تا به حال، کمکهای بسیاری در اشاعه و گسترش آن
نموده‌اید. **6** اطمینان دارم خدا که این عمل نیکو را در شما آغاز
نمود، شما را یاری خواهد داد تا در فیض او رشد کنید تا به هنگام
بازگشت عیسی مسیح، کار او در شما تکمیل شده باشد. **7** این
طبیعی است که دربارهٔ شما چنین احساسی داشته باشم، چون همهٔ
شما در دل من جای دارید. چه، زمانی که در زندان بودم و چه،
زمانی که آزادانه در میان شما به سر می‌بردم، به اتفاق هم از حقیقت
دفاع می‌کردیم و خبر نجات مسیح را به گوش مردم می‌رساندیم؛ به
همین جهت همواره با هم در برکات خدا شریک بوده‌ایم. **8** فقط
خدا می‌داند که عیسی مسیح چه محبت و اشتیاق عمیقی نسبت به
شما در من گذاشته است. **9** از این رو، دعا می‌کنم تا محبتتان از
طریق شناخت و درک و بینشی عمیق، روزبه‌روز فزونی یابد، **10** تا
بتوانید عالی‌ترین امور را تشخیص دهید، و برای روز مسیح، پاک و
بی‌عیب باشید. **11** همچنین آکنده از ثمرات نجات خود باشید یعنی
عدالتی که از طریق عیسی مسیح به دست می‌آید و باعث جلال و
ستایش خدا می‌گردد. **12** برادران و خواهران عزیز، می‌خواهم این را
نیز بدانید که آنچه برای من پیش آمده، در واقع به پیشرفت و گسترش
پیام انجیل منجر شده است؛ **13** زیرا اکنون همه، از جمله نگهبانان
کاخ سلطنتی، به خوبی می‌دانند که من به علّت مسیحی بودن، در
زندان به سر می‌برم. **14** به علاوه، زندانی بودن من باعث شده که
بسیاری از مسیحیان اینجا، دیگر ترسی از زندان نداشته باشند؛ و صبر
و تحمل من به آنان جرأت بخشیده که با شهامت بیشتری پیام مسیح
را اعلام کنند. **15** البته، بعضی از روی حسادت و رقابت انجیل
مسیح را موعظه می‌کنند، اما بعضی نیز با حسن نیت. **16** اینان
موعظه می‌کنند چون مرا دوست دارند و پی برده‌اند که خدا مرا برای
دفاع از حقیقت به اینجا آورده است. عده‌ای هم برای این موعظه
می‌کنند که حسادت مرا برانگیزند، با این تصور که پیشرفت کار آنان،
غمی به غمهای من در زندان می‌افزاید. **18** اما هر کس با هر انگیزه
و هدفی انجیل را موعظه کند، باعث شادی من می‌شود، چون به هر
حال پیغام نجات‌بخش مسیح به گوش همه می‌رسد. بله، شادی من
ادامه خواهد یافت، **19** زیرا یقین می‌دانم که با دعاهای شما و
تأییدات روح قدّوس عیسی مسیح، تمام این امور به آزادی من منجر
خواهد شد. **20** آرزوی قلبی و امید من این است که هرگز در انجام
وظایف خود، شرمنده و سرافکنده نشوم، بلکه همواره آماده باشم تا در
تمام سختیها با کمال دلیری دربارهٔ مسیح سخن بگویم، همان‌طور که
در گذشته نیز چنین کرده‌ام؛ تا بدین وسیله، چه زنده باشم و چه
بمیرم، همیشه باعث سربلندی مسیح گردم. **21** چون برای من،
زندگی فرصتی است برای خدمت به مسیح، و مرگ به معنی رفتن به
نزد او می‌باشد. **22** اما اگر زنده ماندن من، سبب خواهد شد که
عدهٔ بیشتری را به سوی مسیح هدایت کنم، در این صورت واقعاً
نمی‌دانم کدام بهتر است، مردن یا زنده ماندن. **23** گاه می‌خواهم
زنده بمانم و گاه آرزو می‌کنم که این زندگی را ترک گویم و به نزد
مسیح بشتابم، که این برای من خیلی بهتر است. **24** اما در حقیقت
اگر زنده بمانم، می‌توانم کمک بیشتری به شما بکنم. **25** بله، وجود
من هنوز در اینجا لازم است؛ از این رو یقین دارم که باز مدتی در این
دنیا خواهم ماند و به رشد و شادی شما در ایمان، کمک خواهم
نمود. **26** و هنگامی که دوباره نزد شما بیایم، شما دلیل بیشتری برای
فخر کردن به مسیح عیسی خواهید داشت به خاطر آنچه که توسط
من انجام می‌دهد. **27** اما هر چه برای من پیش آید، چه شما را بار
دیگر ببینم، چه نبینم، به یاد داشته باشید که همواره باید همچون
مسیحی واقعی زندگی کنید، تا همیشه خبرهای خوب دربارهٔ شما به
من برسد و بشنوم که دوش به دوش یکدیگر، در یک روح استوار
ایستاده‌اید و هدف همگی‌تان این است که بدون توجه به مخالفتهای
دشمن، پیام نجات‌بخش انجیل مسیح را به همه اعلام کنید. همین
امر برای ایشان نشانهٔ هلاکت است، اما برای شما نشانهٔ این است
که خدا با شماست و به شما زندگی جاوید عطا کرده است. **29** زیرا
خدا به شما این افتخار را داده است که نه فقط به مسیح ایمان
آورید، بلکه در راه او متحمل زحمات و مشقات نیز بشوید. **30** در
این مجاهده و پیکار، ما با یکدیگر شریک می‌باشیم. شما در گذشته
شاهد زحمات من در راه مسیح بوده‌اید، و همان‌طور که می‌دانید هنوز
هم درگیر همان زحمات و مبارزات هستم.

2 پس چنانچه به سبب تعلق خود به مسیح، دلگرم هستید، اگر
از محبت او تسلی خاطر یافته‌اید، اگر در روح‌القدس، از رفاقت
و مشارکت با یکدیگر برخوردارید، و اگر دلسوز و همدرد هستید،
2 در این صورت، با یکدیگر اتفاق‌نظر کامل داشته، نسبت به
یکدیگر محبتی متقابل نشان دهید، و در روح و ذهن یکی باشید،
تا بدین‌سان، شادی مرا کامل سازید. **3** خودخواه نباشید و برای

را با تمام سلاحهای خدا مجهز کنید تا بتوانید در برابر وسوسه‌ها
و نیرنگ‌های ابلیس ایستادگی نمایید. 12 بدانید که جنگ ما با
انسان‌ها نیست، انسانهایی که گوشت و خون دارند؛ بلکه ما با
موجودات نامرئی می‌جنگیم که بر دنیای نامرئی حکومت می‌کنند،
یعنی بر موجودات شیطانی و فرمانروایان شرور تاریکی. بله، جنگ ما
با اینها است، با لشکرهایی از ارواح شرور که در دنیای ارواح زندگی
می‌کنند. 13 بنابراین، از یک‌یک سلاحهای خدا به (aiōn g165)
هنگام حمله دشمنتان، شیطان، استفاده کنید، تا بتوانید حمله‌های او
را دفع نمایید و در آخر، بر پاهای خود محکم بایستید. 14 اما برای
این منظور، «کمربند محکم راستی» را به کمر ببندید و «زرهٔ عدالت
خدا» را در بر نمایید. 15 «کفش انجیل آرامش‌بخش» را به پا کنید
تا به همه جا رفته، پیغام انجیل را به همه اعلام نمایید. 16 افزون بر
همهٔ اینها، «سپر ایمان» را نیز بردارید تا به کمک آن بتوانید تیرهای
آتشین آن شریر را خاموش سازید. 17 کلاهخود نجات را بر سر
بگذارید و شمشیر روح را که همان کلام خداست، به دست گیرید.
18 در هر موقعیتی، با انواع دعاها و درخواستها، در روح‌القدس دعا
کنید! و همچنین، در حالت آماده‌باش به سر ببرید و پیوسته به دعا
کردن برای همهٔ مقدّسین ادامه دهید. 19 برای من نیز دعا کنید تا
هرگاه که دهان به سخن می‌گشایم، کلمات درست به من عطا شود
تا بتوانم راز انجیل را بدون ترس به مردمان بشناسانم، 20 همان انجیل
که به‌عنوان سفیر آن گماشته شده‌ام، اما سفیری در غُل و زنجیر، در
زندان! پس دعا کنید که آن را دلیرانه اعلام کنم، آن گونه که شایسته
است. 21 تیخیکوس، برادر عزیز ما و خدمتگزار وفادار خداوند، از
احوال من و از آنچه می‌کنم، شما را آگاه خواهد ساخت. 22 او را
فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال ما باخبر
شوید و با شنیدن سخنان او دلگرم و تشویق گردید. 23 دعا می‌کنم
که خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح، به شما برادران عزیز آرامش
و محبت و ایمان عطا کند. 24 بر جمیع آنان که خداوند ما، عیسی
مسیح، را با محبتی جاودانی دوست می‌دارند، فیض باد.

شما وجود نداشته باشد. چنین گناهان در بین قوم خدا جای ندارد.
4 گفتار زشت، سخنان زشت و شوخی‌های خلاف ادب، شایستهٔ
شما نیست. به جای اینها، با یکدیگر دربارهٔ نیکویی‌های خدا گفتگو
کنید و شکرگزار باشید. **5** این حقیقت چون روز روشن است که
ملکوت خدا و مسیح، جای اشخاص بی‌عفت، ناپاک و طمعکار
نیست، زیرا شخص طمعکار عملاً بت‌پرست است، چون امور این
دنیا را پرستش می‌کند. **6** ممکن است بعضی‌ها بکوشند برای این
گونه گناهان بهانه‌هایی بتراشند. اما شما گول این اشخاص را نخورید،
زیرا کسانی که مرتکب چنین گناهانی می‌شوند، زیر خشم و غضب
خدا هستند. **7** با این قبیل افراد، نشست و برخاست هم نکنید!
8 درست است که زمانی قلب شما نیز سیاه و پر از ظلمت بود؛ اما
حالا پر از نور خداوند است. پس همچون فرزندان نور رفتار کنید.
9 اگر چنین نوری در وجود شماست، باید اعمالتان نیک، درست و
راست باشد. **10** بکوشید تا دریابید چه چیزهایی خداوند را خشنود
می‌سازد. **11** در کارهای پوچ شرارت و تاریکی شرکت نکنید، بلکه
بگذارید نور شما بر آنها بتابد تا زشتی آنها بر همگان آشکار شود.
12 زیرا کارهای زشتی که خدانشناسان در تاریکی انجام می‌دهند،
حتی ذکرشان هم شرم‌آور است. **13** اما هر چیزی که در معرض نور
قرار گیرد، ماهیت واقعی‌اش آشکار و قابل دیدن می‌گردد، **14** و هر
چیزی که نور بر آن بتابد، خود نیز تبدیل به نور می‌گردد. از این رو
است که گفته شده: «ای تو که خوابیده‌ای، بیدار شو و از میان
مردگان برخیز، و نور مسیح بر تو خواهد درخشید.» **15** پس مراقب
باشید چگونه زندگی می‌کنید، نه مانند بی‌خردان، بلکه مانند دانایان
و خردمندان، **16** و از هر فرصتی برای انجام نیکویی نهایت بهره را
ببرید، زیرا در روزهای بدی زندگی می‌کنیم. **17** بدون تأمل دست به
کاری نزنید، بلکه سعی کنید خواست و ارادهٔ خدا را دریابید و مطابق
آن زندگی کنید. **18** از مستی بپرهیزید زیرا مستی انسان را به راههای
زشت می‌کشاند. در عوض از روح خدا پر شوید. **19** با مزامیر،
سرودها و نغمه‌های روحانی با یکدیگر گفتگو کنید، و در دل خود
برای خداوند آهنگ بسازید و بسرایید، **20** و همواره برای همه چیز،
خدای پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید. **21** به
احترام مسیح، مطیع یکدیگر باشید. **22** ای زنان، از شوهران خود
اطاعت کنید، همان‌گونه که از مسیح اطاعت می‌نمایید. **23** زیرا
شوهر سرپرست زن است، همان‌طور که مسیح سرپرست کلیساست.
به همین علّت بود که او جانش را فدا کرد و نجات‌دهندهٔ کلیسا
گردید. **24** پس شما ای زنان، باید در هر امری با کمال میل از شوهر
خود اطاعت کنید، درست همان‌گونه که کلیسا مطیع مسیح است.
25 و اما شما ای شوهران، همسران خود را محبت نمایید، همان‌طور
که مسیح کلیسای خود را محبت کرد و جانش را فدای آن نمود،
26 تا آن را از طریق شستشو با آب به‌واسطهٔ کلام خدا، مقدّس و
پاک سازد، **27** و به این ترتیب بتواند کلیسایی شکوهمند و پاک
برای خود مهیا سازد که هیچ لکه و چروک یا نقصی نداشته باشد،
بلکه مقدّس و بی‌عیب باشد. **28** شوهران نیز باید به همین شکل
همسر خود را مانند بدن خودشان محبت کنند. کسی که زن خود را
محبت می‌کند، در واقع خود را محبت می‌نماید. **29** هیچ‌کس به
بدن خود لطمه نمی‌زند، بلکه با عشق و علاقه از آن مراقبت می‌کند،
همان‌گونه که مسیح از بدن خود یعنی کلیسا مراقبت به عمل می‌آورد،
30 زیرا ما اندامها و اعضای بدن او هستیم. **31** همان‌طور که در
کتب مقدّس آمده: «به همین دلیل، مردْ از پدر و مادر خود جدا
می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، و آن دو یک تن می‌شوند.» **32** این
رازی است بس عمیق، اما بیانگر این است که چگونه مسیح و کلیسا
یک هستند. **33** بنابراین تکرار می‌کنم: شوهر باید همسر خود را
مانند وجود خود دوست بدارد، و زن نیز باید با اطاعت از شوهر خود،
او را احترام نماید.

6 ای فرزندان، مطیع والدین خود باشید که این کار درستی
است، زیرا خداوند اختیار زندگی شما را به دست ایشان سپرده است.
2 نخستین حکمِ همراه با وعده این است: «پدر و مادر خود را گرامی
بدار **3** تا سعادتمند باشی و بر زمین از عمری طولانی برخوردار
گردی.» **4** در اینجا سخنی نیز با شما پدر و مادرها دارم: فرزندانتان
را بیش از حد سرزنش نکنید، مبادا دلگیر و عصبی شوند. ایشان را آن
طور که خداوند می‌پسندد، با محبت تربیت کنید، و از کلام خدا
ایشان را پند و نصیحت دهید. **5** ای غلامان، از اربابتان در این دنیا
با ترس و احترام اطاعت نمایید و ایشان را از صمیم قلب خدمت
کنید، با این تصور که مسیح را خدمت می‌کنید. **6** طوری نباشد که
وظایف کاری خود را فقط در حضور ایشان خوب انجام دهید، و وقتی
نیستند شانه خالی کنید. بلکه همچون خادمین مسیح که خواست
خدا را با جان و دل انجام می‌دهند، همیشه وظیفه خود را انجام
دهید. **7** با عشق و علاقه کار کنید، درست مانند آنکه برای خداوند
کار می‌کنید، نه برای انسان. **8** فراموش نکنید که چه غلام باشید
چه آزاد، برای هر عمل نیکو که انجام می‌دهید، از خداوند پاداش
خواهید گرفت. **9** و شما اربابان، با غلامان و زیردستان خود درست
رفتار کنید، همان‌طور که به ایشان نیز گفتم که با شما درست رفتار
نمایند. آنان را تهدید نکنید. فراموش نکنید که شما هم غلام هستید،
غلام عیسی مسیح. شما هر دو یک ارباب دارید و او از کسی
طرفداری نمی‌کند. **10** در خاتمه از شما می‌خواهم که از قدرت
عظیم خداوند در درون خود، نیرو بگیرید و زورآور شوید. **11** خود

و فکر ما انجام دهد. **21** او را در کلیسا و در مسیحْ عیسی در
جمیع نسل‌ها، تا ابدالآباد جلال باد. آمین. **(aiōn g165)**

4 من که به سبب خدمت خداوند اینجا در زندان به سر می‌برم،
از شما التماس می‌کنم طوری زندگی و رفتار کنید که شایستهٔ مقامتان
باشد، مقامی که خدا به شما عطا کرده است. **2** فروتن و مهربان
باشید. نسبت به یکدیگر بردبار باشید و به سبب محبتی که به هم
دارید، از خطاها و اشتباهات یکدیگر چشم‌پوشی نمایید. **3** تمام
سعی خود را بکنید تا با استفاده از صلح و صفا که شما را به یکدیگر
پیوند می‌دهد، آن اتحادی را که روح خدا عطا می‌کند، حفظ کنید.
4 ما همه، اعضای یک بدنیم و در همگی ما یک «روح» ساکن
است، یعنی روح‌القدس؛ و همهٔ ما برای رسیدن به یک امید دعوت
شده‌ایم، یعنی به آن جلالی که خدا برای ما تدارک دیده است.
5 برای ما فقط یک خداوند، یک ایمان و یک تعمید وجود دارد.
6 همهٔ ما یک خدا داریم که پدر همهٔ ما و بالاتر از همهٔ ما و در همهٔ
ماست و در تمام ذرات وجود ما زندگی می‌کند. **7** با این حال،
مسیح طبق صلاحدید خود، از دولت کَرَم خویش به هر یک از ما
فیض خاصی بخشیده است. **8** به همین دلیل است که در کتب
مقدّس آمده: «آن هنگام که به برترین مکان بالا رفت، بسیاری را
به اسارت برد و هدایا به قومش بخشید.» **9** دقت کنید که وقتی
می‌فرماید «بالا رفت»، آیا غیر از این است که می‌بایست ابتدا به
پایین‌ترین جاهای زمینی نزول کرده باشد؟ **10** همان کسی که نزول
کرد، همان است که به بالا رفت، بالاتر از همهٔ آسمانها، تا همه چیز
را در همه جا از حضور خود پر سازد. **11** بدین‌سان او خودش بعضی
را به‌عنوان رسول به کلیسا بخشید، بعضی دیگر را به‌عنوان نبی،
بعضی را به‌عنوان مُبشّر، و برخی دیگر را نیز به‌عنوان شبان و معلم.
12 مسئولیت این افراد این است که قوم خدا را برای انجام کار او
مجهز سازند و کلیسا را که بدن مسیح است، بنا کنند. **13** این کار
ادامه خواهد یافت تا آن هنگام که همهٔ ما در ایمان و در شناخت
پسر خدا به یگانگی برسیم و بالغ شویم، و قدّ و قامت روحانی‌مان
به اندازهٔ قامت کامل مسیح برسد. **14** در آن صورت، دیگر مانند
اطفال نخواهیم بود که در اثر سخنان دیگران و دروغهایی که برای
گمراهی ما می‌گویند، هر لحظه نسبت به ایمانمان تغییر عقیده بدهیم،
15 بلکه با عشق و علاقه، همواره در پی راستی خواهیم رفت. راست
خواهیم گفت، راست عمل خواهیم کرد و راست خواهیم زیست تا به
این ترتیب، به تدریج در هر امری مانند مسیح شویم که سر کلیسا
می‌باشد. تحت هدایت مسیح است که تمام اعضای بدن او، یعنی
کلیسا، در جای خود قرار می‌گیرند. هر اندام با روش خاص خود، به
اندامهای دیگر کمک می‌کند، به طوری که تمام بدن در تندرستی
کامل و پر از محبت، رشد می‌نماید. **17** بنابراین، با اقتداری که
خداوند به من بخشیده، با تأکید می‌گویم که دیگر مانند مردمان
خدانشناس زندگی نکنید، مانند آنان که ذهن و فکرشان پریشان و
مُشوّش است. **18** قوّهٔ درک ایشان تاریک شده و از حیاتی که خدا
می‌بخشد دور افتاده‌اند، چرا که ذهن خود را بسته‌اند و دل خود را
نسبت به او سخت ساخته‌اند. **19** برای ایشان اهمیتی ندارد که چه
کاری خوبست و چه کاری بد؛ در فساد غرق شده‌اند و برای ارضای
هوسها و شهوات خود، دست به هر عمل زشتی می‌زنند، و از هیچ
کاری روی گردان نیستند. **20** اما مسیح چنین روشی برای زندگی به
شما نیاموخته است. **21** اگر واقعاً صدای او را شنیده‌اید و حقایقی را
که دربارهٔ خود فرموده است، درک کرده‌اید، **22** پس اکنون باید
طبیعت کهنه و روش قبلی زندگی‌تان را همچون جامه از تن به در
کنید، جامه‌ای که در اثر هوسهای فریبنده فاسد می‌گردد. **23** فکر و
ذهن خود را نو سازید. **24** بله، باید طبیعت تازه را بر تن کنید،
طبیعتی که آفریده شده تا در عدالت و تقدّس، مانند خدا باشد.
25 بنابراین از دروغ گفتن دست بردارید. گفتار هر یک از شما با
همسایه‌تان راست باشد، زیرا ما همگی اعضای یک بدن هستیم.
26 نگذارید خشم بر شما غلبه کرده، شما را به گناه بکشاند. پیش از
آنکه خورشید غروب کند، خشم را از خود دور کنید. **27** جای پایی
به ابلیس ندهید. **28** اگر کسی از شما قبلاً دزد بوده، باید فوراً از این
کار دست بکشد و با همان دستها، آبرومندانه کار کند تا بتواند به
محتاجان کمک نماید. **29** سخنان بد و زشت بر زبان نیاورید، بلکه
گفتارتان نیکو و مفید باشد تا به شنوندگان خیر و برکت برساند.
30 طوری زندگی نکنید که باعث رنجش و اندوه روح قدّوس خدا
گردد، زیرا او مُهر مالکیت خدا بر شماست تا آن روز فدیه و رهایی.
31 هر نوع تلخی، خشم، عصبانیت، درشت‌خویی، ناسزاگویی و
بدجنسی را از خود دور کنید، **32** و در عوض نسبت به هم مهربان و
دلسوز باشید و یکدیگر را ببخشید، همان‌طور که خدا نیز شما را به
خاطر مسیح بخشیده است.

5 همان‌گونه که یک کودک عزیز از رفتار پدرش تقلید می‌کند،
شما نیز در هر امری از خدا سرمشق بگیرید. **2** نسبت به دیگران، پر
از محبت باشید. در این زمینه مسیح الگوی شما باشد، که آنقدر ما
را دوست داشت که خود را مانند برهٔ قربانی، به خدا تقدیم کرد تا
گناهانمان را پاک سازد. خدا نیز از این قربانی خشنود شد، زیرا
محبت مسیح نسبت به ما، در نظر خدا همچون عطر خوشبو بود.
3 هوشیار باشید که گناهانی نظیر طمع، بی‌عفتی و شهوترانی در میان

در گذشته غریبه به شمار می‌آمدید، و یهودیانی که به ختنه شدن خود
افتخار می‌کنند، شما را «خدانشناسان ختنه‌نشده» می‌خواندند، گرچه
این ختنه که به دست انسان صورت می‌گیرد، صرفاً بر بدنشان اثر
می‌گذارد، نه بر دلشان. **12** در آن زمان، شما جدا از مسیح زندگی
می‌کردید و متعلق به قوم اسرائیل نبودید و نسبت به ایشان بیگانه
شمرده می‌شدید، و هیچ سهمی در عهدهای خدا نداشتید، عهدهایی
که مبتنی بود بر وعده‌های خدا به قومش، و زندگی خود را در این
دنیا بدون امید و بدون خدا سپری می‌کردید. **13** اما اکنون از آن
عیسی مسیح هستید. گرچه زمانی از خدا دور بودید، اما در اثر
کاری که مسیح با خون خود برای شما کرد، اکنون به خدا نزدیک
شده‌اید. **14** مسیح پیوند صلح و دوستی ماست. او، ما یهودیان را با
شما غیریهودیان آشتی داد و دیوار تبعیض را که ما را از هم جدا
می‌کرد، از میان برداشت و ما را عضو یک خانواده ساخت. **15** به
این منظور، او در جسم خود، به اعتبارِ نظام شریعت و احکام و
مقررات آن پایان بخشید. قصد او این بود که در خویشتن از آن دو
گروه از انسان‌ها، قومی نو بیافریند، و میان یهودیان و غیریهودیان صلح
و آشتی پدید آوَرَد. **16** اکنون که اعضای یک بدنیم، دیگر بین ما
کینه و دشمنی وجود ندارد، زیرا مسیح ما و شما را با خدا صلح داده
است. دشمنی دیرینهٔ ما سرانجام در پای صلیب او از میان رفت.
17 مسیح این پیغام دلنشین صلح و آرامش را، هم به شما غیریهودیان
رساند که از خدا دور بودید، و هم به ما یهودیان که به او نزدیک
بودیم. **18** حال، همهٔ ما، چه یهودی و چه غیریهودی، به یاری روح
خدا و در اثر آن فداکاری که مسیح برای ما انجام داده، می‌توانیم به
حضور پدر آسمانی‌مان خدا راه یابیم. **19** اکنون دیگر شما نسبت به
خدا غریب و بیگانه نیستید، بلکه همراه با مقدّسین، اهل وطن الهی
می‌باشید و با سایر ایمانداران عضو خانوادهٔ خدا هستید. **20** شما به
ساختمانی تعلق دارید که زیربنای آن را رسولان و انبیا تشکیل می‌دهند
و عیسی مسیح هم سنگ اصلی آن ساختمان است. **21** ما که ایمان
آورده‌ایم، با مسیح به یکدیگر متصل شده‌ایم تا به تدریج رشد کنیم و
به صورت یک خانهٔ زیبای عبادت درآییم. **22** شما غیریهودیان نیز با
یکدیگر بنا می‌شوید تا مَسْکَنی شوید که خدا به‌واسطهٔ روح خود در
آن زندگی می‌کند.

3 به همین دلیل، خودِ من، پولس، که به خاطر خدمت به
مسیحْ عیسی و برای اعلام پیام او به شما، در زندان به سر می‌برم...
2 حتماً شنیده‌اید که خدا این وظیفهٔ خاص را به من سپرده تا مانند
یک مباشر، فیض او را به شما غیریهودیان اعلان کنم. **3** همان‌طور
که قبلاً به اختصار برایتان نوشتم، خدا طرح اسرارآمیز خود را بر من
مکشوف و آشکار ساخت. **4** این را می‌نویسم تا توضیح دهم که این
راز مسیح چگونه بر من آشکار شد. **5** در زمانهای گذشته خدا این
راز را با قوم خود در میان نگذاشته بود، اما اکنون آن را به واسطهٔ روح
خود بر رسولان مقدّس و انبیا خود مکشوف ساخته است. **6** آن راز
این است که غیریهودیان نیز مانند یهودیان در ارث عظیمی که متعلق
به فرزندان خداست، شریکند؛ و هر دو دعوت شده‌اند تا جزو بدن
مسیح یعنی کلیسا باشند. هر دو با ایمان آوردن به مسیح عیسی
و به پیغام انجیل، وعده‌های خدا مبنی بر برکات عالی را دریافت
می‌نمایند. **7** خدا این فیض را به من داده است تا همه را از این
نقشه آگاه سازم و برای انجام این رسالت، قدرت و توانایی لازم را
نیز عطا کرده است. **8** بله، به من که از کوچکترین مقدّسین نیز
کوچکترم، خدا این فیض را عطا فرمود تا به غیریهودیان مژده بدهم که
چه گنج گرانبها و غیرقابل تصوری در مسیح در دسترس ایشان قرار
داده شده، **9** و برای همه روشن سازم که خدا این راز را چگونه به
اجرا درمی‌آوَرَد، رازی که در قرون و اعصار گذشته، در خدای آفرینندهٔ
همه چیز پنهان نگاه داشته شده بود. **(aiōn g165)** **10** هدف او از
تمام اینها این بوده که اکنون از طریق کلیسا، جنبه‌های گوناگون
حکمت خدا بر فرمانروایان و صاحب‌منصبان در قلمروهای آسمانی
آشکار گردد. **11** و این درست همان طرح ابدی او بوده که آن را
توسط خداوندِ ما، مسیحْ عیسی، عملی ساخته است. **(aiōn g165)**
12 اکنون، به‌واسطهٔ مسیح و ایمان به او، می‌توانیم بدون ترس و
واهمه، و با اعتماد و اطمینان به حضور خدا بیاییم. **13** پس، خواهش
می‌کنم از رفتاری که در اینجا با من می‌کنند، مأیوس و دلسرد نشوید.
به خاطر شماست که من این رنج و زحمات را متحمل می‌شوم و این
باید مایهٔ افتخار و دلگرمی شما باشد. **14** بنابراین، وقتی به حکمت
و عظمت نقشهٔ خدا فکر می‌کنم، به زانو درمی‌آیم و به درگاه خدایی
که پدر این خانوادهٔ الهی است دعا می‌کنم، خانواده‌ای که بعضی
از اعضای آن در آسمان و بعضی دیگر هنوز بر روی زمین هستند.
16 من از او می‌خواهم تا به سبب کرامت بی‌حد خود، باطن شما را
با روح خود، نیرومند و توانا سازد. **17** دعا می‌کنم که مسیح از راه
ایمانتان، کاملاً در دل شما جای گیرد. از خدا می‌خواهم آنقدر در
محبت مسیح ریشه بدوانید، **18** تا همراه با سایر فرزندان خدا، عرض
و طول و عمق و بلندی محبت مسیح را درک نمایید، و طعم آن را
در زندگی‌تان بچشید. گرچه محبت مسیح آنقدر وسیع است که فکر
انسان قادر به درک کامل و واقعی آن نمی‌باشد، اما آرزو دارم که شما
به آن پی ببرید و تا آنجا پیش روید که از وجود خدا لبریز شوید.
20 حال، خدا را جلال باد که قادر است به وسیلهٔ آن قدرت عظیمی
که در ما کار می‌کند، برای ما کارهایی بسیار فراتر از خواست و امید

افسسیان

1 این نامه از پولس است که به خواست خدا رسول مسیحْ
عیسی می‌باشد. این نامه را به شما، قوم مقدّس خدا در شهر افسس
می‌نویسم که به خداوند ما عیسی مسیح وفادارید. **2** از پدرمان خدا،
و خداوندمان عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستم.
3 ستایش باد بر خدا، پدرِ خداوند ما عیسی مسیح، که ما را به دلیل
پیوندمان با مسیح، با هر برکت روحانی در قلمروهای آسمانی مبارک
ساخته است. **4** خدا حتی پیش از آفرینش جهان، از طریق پیوندمان
با مسیح، ما را محبت کرد و برگزید تا در نظر او مقدّس و بی‌عیب
باشیم. **5** او ما را از پیش تعیین کرد تا به‌واسطهٔ عیسی مسیح،
فرزندخواندگان او گردیم. این امر کاملاً مطابق بود با ارادهٔ او و موجب
خشنودی‌اش می‌گردید. **6** پس خدا را به سبب فیض پرجلالی که به
رایگان بر ما فرو ریخته، می‌ستاییم، فیضی که متعلق به پسر محبوبش
می‌باشد. **7** در او، ما از طریق خونش، رهایی را دریافت کرده‌ایم،
همان بخشایش گناهان را، که مطابق است با دولتمندی فیض خدا،
8 فیضی که با گشاده‌دستی، و همراه با حکمت و درک کامل،
به‌فراوانی بر ما بارانید! **9** خدا اکنون، طرح خود را که پیش از این
آشکار نشده بود، بر ما آشکار ساخته است. او این را طبق قصد
نیکوی خود، به‌واسطهٔ مسیح به انجام رسانید. **10** قصد خدا این بود
که وقتی زمان معین فرا برسد، همه چیز را با هم تحت اقتدار مسیح
درآوَرَد – همه چیز را خواه در آسمان و خواه بر زمین. **11** همچنین،
به دلیل پیوند و اتحادمان با مسیح، وارثان خدا گشته‌ایم، زیرا مطابق با
طرح او که همه چیز را بر اساس قصدی که اراده کرده بود به انجام
می‌رساند، از پیش برای این مقصود برگزیده شدیم. **12** مقصود خدا
از این عمل این بود که ما یهودیان به عنوان نخستین کسانی که به
مسیح ایمان آوردیم، او را برای لطفی که در حق ما نموده است،
تمجید و ستایش کنیم. **13** و شما غیریهودیان نیز پیام حقیقت یعنی
خبر خوش نجات خود را شنیدید. و وقتی به مسیح ایمان آوردید، با
روح‌القدس مُهر شدید تا مشخص شود که متعلق به مسیح هستید.
خدا از زمانهای گذشته، وعده داده بود که روح‌القدس را عطا کند؛
14 و حضور روح‌القدس در ما، ضمانت می‌کند که خدا هر چه
وعده داده است، به ما عطا خواهد فرمود. مهر روح خدا بر ما،
نمایانگر این است که خدا ما را بازخرید کرده و ضمانت نموده است
که ما را به حضور خود ببرد. این نیز دلیل دیگری است برای آن
که خدای شکوهمند خود را سپاس گوییم! **15** به همین دلیل، از
زمانی که وصف ایمان شما را به عیسای خداوند و محبتتان را به
همهٔ ایمانداران او شنیدیم، **16** دائماً برای وجود شما خدا را سپاس
می‌گویم. همچنین، برای شما دعا می‌کنم و **17** درخواست می‌کنم
که خدای خداوند ما، عیسی مسیح، آن پدر پرجلال، روح حکمت
و کشف را در شناخت خود به شما عطا فرماید. **18** دعا می‌کنم که
چشمان دلتان روشن شود تا بدانید او ما را برای چه امیدی دعوت
کرده، امیدی که با اشتیاق تمام انتظارش را می‌کشیم. همچنین بدانید
که ارثی که او برای مقدّسین تدارک دیده، چه غنی و شکوهمند
است. **19** همچنین، دعا می‌کنم تا درک کنید که قدرت خدا برای
کمک به ما مؤمنین چقدر عظیم است. این همان قدرت پرتوانی است
20 که خدا در مسیح به‌کار گرفت، آن زمان که او را پس از مرگ،
برخیزانید و بر دست راست خود نشانید، در جایهای آسمانی، **21** در
جایگاهی بس برتر از منزلتِ هر حاکمیت، اقتدار، قدرت، سلطنت،
و هر صاحب‌منصبی در آسمان که مردمان به او متوسّل می‌گردند، چه
در این عالَم و چه در عالَم آینده. (aiōn g165) **22** خدا همه چیز را
زیر پاهای مسیح قرار داد، و او را مقرر فرمود تا بر همه چیز سَر باشد
برای خیریت کلیسا، **23** کلیسایی که بدنِ اوست، همان کمال و
پُری او که همه چیز را از هر لحاظ پُر می‌سازد.

2 روزگاری شما نیز به علّت سرکشی و گناهانتان، مرده بودید.
2 شما در گناه زندگی می‌کردید، آن هنگام که از روشهای این دنیا و
از فرمانروای قدرت هوا پیروی می‌نمودید، یعنی همان روحی که هم
اکنون در طغیانگران عمل می‌کند. (aiōn g165) **3** ما نیز همگی
مانند آنها بودیم. روش زندگی ما، نشان دهندهٔ طبیعت ناپاک ما بود.
ما اسیر هوسها و افکار کثیف خود بودیم و دست به هر کار زشتی
می‌زدیم. ما با همین طبیعت سرکش به دنیا آمدیم و درست مانند
دیگران، زیر خشم و غضب خدا بودیم. **4** اما خدا که لطف و
رحمتش بیش از حد تصور ماست، ما را آنقدر دوست داشت **5** که
ما را با مسیح زنده کرد، گرچه در خطایا مرده بودیم. پس صرفاً در اثر
فیض خدا نجات یافته‌ایم. **6** بله، خدا به دلیل کاری که مسیح برای
ما انجام داد، ما را با او برخیزانید، و با او در قلمروهای آسمانی در
مسیحْ عیسی نشانید، **7** تا از این طریق، بتواند عظمت وصف‌ناپذیرِ
فیض خود در مسیح عیسی را در اعصار آینده، به همه نشان دهد،
فیضی که در مهربانی‌اش نسبت به ما تجلی یافته است. (aiōn g165)
8 زیرا به‌واسطهٔ فیض است که نجات یافته‌اید، از طریق ایمان
– و این را نمی‌توانید به حساب خود بگذارید، چرا که هدیه‌ای است
از جانب خدا. **9** نجات پاداش اعمال نیک ما نیست، و از این رو،
هیچ‌کس نمی‌تواند به سبب آن به خود ببالد. **10** زیرا ما ساختهٔ دستِ
خداییم، و در مسیحْ عیسی آفریده شده‌ایم تا کارهای نیک انجام
دهیم، کارهایی که خدا از دیرباز تدارک دیده تا در آنها سلوک کنیم.
11 از این رو، به یاد داشته باشید که شما که غیریهودی زاده شُده‌اید،

جادوگری و احضار ارواح؛ دشمنی و دو به هم زنی؛ کینه‌توزی و
خشم؛ خودخواهی و نفع‌طلبی، شکایت و انتقاد و بهانه‌جویی؛ در
اشتباه دانستن دیگران و بر حق شمردن خود و اعضای گروه خود؛
21 حسادت و مستی و عیاشی و چیزهایی از این قبیل. همان‌طور
که قبلاً هم اشاره کردم، باز تکرار می‌کنم هر که اینچنین زندگی
کند، هرگز در ملکوت خدا جایی نخواهد داشت. 22 اما هرگاه
روح خدا زندگی ما را هدایت فرماید، این ثمرات را در زندگی ما
به وجود خواهد آورد: محبت، شادی، آرامش، بردباری، مهربانی،
نیکوکاری، وفاداری، فروتنی و خویشتنداری. 23 هیچ‌یک از این
صفات پسندیده، تضادی با احکام مذهبی و شریعت یهود ندارند.
24 آنانی که از آنِ مسیح عیسی می‌باشند، امیال نفسانی و هوسهای
ناپاک خود را بر صلیب مسیح میخکوب کرده‌اند. 25 اگر اکنون با
قدرت روح خدا زندگی می‌کنیم، لازم است که هدایت او را در تمام
قسمتهای زندگی خود بپذیریم. 26 خودپسند نباشیم و یکدیگر را
نرنجانیم و به یکدیگر حسادت نورزیم.

6 برادران و خواهران عزیز، اگر از یک ایماندار خطایی سر بزند،
شما که روحانی‌تر هستید با کمال فروتنی او را به راه راست بازگردانید؛
در عین حال مراقب باشید که خودتان نیز دچار همان وسوسه نشوید.
2 در تحمل مشکلات و مسائل زندگی به یکدیگر یاری رسانید، و از
این طریق است که «شریعت مسیح» را اجرا خواهید کرد. 3 اگر
کسی خود را چنان بزرگ می‌پندارد که نمی‌خواهد به این امر گردن
نهد، خود را فریب می‌دهد. چنین شخصی را نمی‌توان ایماندار واقعی
دانست. 4 هر کس وظیفهٔ خود را به نحو احسن انجام دهد؛ آنگاه
از کار خود رضایت حاصل خواهد کرد و دیگر نیازی نخواهد داشت
که خود را با دیگران مقایسه کند؛ 5 زیرا هر کس مسئول حمل بارِ
خود خواهد بود، بارِ رفتار و کردار خود. 6 هر که از تعلیم کلام خدا
بهره‌مند می‌شود، باید معلم خود را در هر چیز نیکو سهیم گردانَد.
7 اشتباه نکنید: خدا را نمی‌توان فریب داد. پس هر چه بکاریم،
همان را درو خواهیم کرد. 8 هر که برای ارضای خواسته‌های طبیعت
گناه‌آلود خود بذر بکارد، از این طبیعت گناه‌آلود تباهی و مرگ روحانی
را خواهد درَوید. اما هر که برای خرسندی روح‌القدس بذر بکارد،
حیات جاودانی را از همان روح درو خواهد کرد. (aiōnios g166)
9 پس ای مؤمنین، از انجام کار نیک خسته نشویم، زیرا در زمان
مقرر، پاداش خود را درو خواهیم کرد، به شرطی که دست از کار
نکشیم. 10 بنابراین، از هر فرصتی که دست می‌دهد، استفاده کنیم
تا در حق همه نیکویی کنیم، به‌خصوص به آنانی که متعلق به خانوادهٔ
مؤمنین هستند. 11 در خاتمه، می‌خواهم چند کلمه‌ای هم با دست
خودم بنویسم. ببینید با چه حروف درشتی این مطالب را می‌نویسم!
12 کسانی که می‌کوشند شما را وادار کنند که ختنه شوید، فقط یک
انگیزه دارند: اینکه به شهرت و احترامشان لطمه‌ای وارد نشود و از
زحمت و آزاری که در اثر اعتقاد به «نجات از طریق صلیب مسیح»
متوجهٔ آنان می‌شود، در امان باشند. 13 این گونه معلمین خودشان
ختنه شده‌اند، اما حاضر نیستند سایر احکام شریعت را رعایت کنند؛
و فقط می‌خواهند که شما نیز ختنه شوید تا بدین وسیله افتخار کنند
که شما را مرید خود ساخته‌اند. 14 اما خدا نکند که من به این
گونه مسائل افتخار کنم. تنها افتخار من، همانا صلیب خداوند ما
عیسی مسیح است. بله، به سبب همین صلیب، تمام دلبستگی‌هایی
که در این دنیا داشتم، مصلوب شد و از بین رفت و من نیز نسبت به
گرایشهای دنیا مصلوب شدم و مردم. 15 حال، مهم نیست که
ختنه شده‌ایم یا نه. تنها چیزی که مهم است، این است که آیا واقعاً
دگرگون شده‌ایم و انسان جدیدی گردیده‌ایم؟ 16 آرامش و رحمت
الهی نصیب تمام کسانی باشد که به این شیوه رفتار می‌کنند، که
اینان قوم واقعی خدا هستند. 17 از این پس، دیگر بیش از این باعث
رنجش خاطر من مشوید. زیرا من بر بدن خود، داغهایی را حمل
می‌کنم که نشان می‌دهد متعلق به عیسی هستم. 18 ای همسنگران
مسیحی من، فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح همهٔ شما باد.
آمین.

سازند، تا غیرت شما فقط معطوف به ایشان باشد. **18** داشتن غیرت
و اشتیاق برای جذب افراد، نیکو است، به این شرط که با انگیزه‌ای
خیر و خوب همراه باشد، و نیز اینکه دائمی و همیشگی باشد، نه
فقط در حضور من! **19** ای فرزندان من، بار دیگر در وجود خود برای
شما احساس درد می‌کنم، مانند مادری که درد زایمان او را فرا گرفته،
تا شکل مسیح را به خود بگیرید! **20** چقدر آرزو می‌داشتم الان
نزد شما بودم و با حالت دیگری با شما سخن می‌گفتم، زیرا واقعاً
نمی‌دانم از این راه دور چه کاری از دستم برمی‌آید! **21** ای فرزندان
من، شما که فکر می‌کنید با اجرای احکام شریعت می‌توان نجات
یافت، چرا نمی‌خواهید درک کنید معنی واقعی شریعت و مذهب
چیست؟ **22** زیرا دربارهٔ ابراهیم می‌خوانیم که او دو پسر داشت، یکی
از زن برده و دیگری از زن آزاد. **23** پسر زن برده با تلاش انسانی برای
تحقق وعدهٔ خدا، تولد یافت؛ امّا در تولد پسرِ زنِ آزاد، خدا خودش به
وعده‌اش تحقق بخشید. **24** این امور را به شکل مجازی و تمثیلی
به‌کار می‌بریم. یعنی اینکه این دو زن مُعَرِّف دو عهد هستند. یک
عهد از کوه سینا است و فرزندانی که می‌زاید، غلام و کنیز هستند.
این همان هاجر است. **25** هاجر همان کوه سینا است نزد اعراب، و
مُعرِّف شهر اورشلیم کنونی است، زیرا با تمام فرزندانش در بردگی به
سر می‌بَرَد. **26** اما مادر ما و وطن ما، اورشلیم آسمانی است که کنیز
و بندهٔ شریعت نیست. **27** چنانکه در کتب مقدّس نوشته شده: «ای
زن نازا، شاد باش و سرود بخوان، زیرا فرزندان تو زیادتر از فرزندان زنی
خواهند شد که شوهرش او را ترک نگفته باشد!» **28** ای برادران
عزیز، من و شما مانند «اسحاق»، فرزندانی هستیم که بنا بر وعدهٔ
خدا متولد شده‌ایم. **29** و همچنانکه اسحاق، پسر وعده، از دست
«اسماعیل»، پسر کنیز، آزار می‌دید، ما نیز که از روح‌القدس از نو
تولد یافته‌ایم، از دست آنانی که می‌خواهند شریعت یهود را بر ما
تحمیل کنند، آزار می‌بینیم. **30** اما در کتب مقدّس چه نوشته شده
است؟ «کنیز و پسرش را بیرون کن، زیرا پسر کنیز هرگز در ارث
پسر زنِ آزاد سهیم نخواهد شد.» **31** خلاصه، ای برادران عزیز، ما
فرزندان کنیز نیستیم که غلام شریعت باشیم، بلکه فرزندان آزاد هستیم
که به‌وسیلهٔ ایمان خود، مورد پسند خدا قرار گرفته‌ایم.

5 پس، اکنون که مسیح شما را آزاد کرده است، بکوشید آزاد
بمانید و بار دیگر اسیر قید و بند شریعت نشوید. **2** به آنچه من پولس
می‌گویم با دقت توجه نمایید: اگر تصور می‌کنید که با ختنه شدن و
انجام احکام مذهبی می‌توانید مقبول خدا گردید، در آن صورت مسیح
دیگر نمی‌تواند شما را رستگار سازد. **3** باز تکرار می‌کنم هر که
بخواهد با ختنه شدن، خدا را خشنود سازد، مجبور است بقیهٔ احکام
شریعت را نیز یک به یک حفظ کند، و گرنه محکوم به هلاکت
ابدی است. **4** اگر بخواهید با حفظ دستورهای مذهبی مقبول خدا
شوید، مسیح برای شما هیچ فایده‌ای نخواهد داشت و از فیض و
لطف الهی محروم خواهید ماند. **5** ولیکن ما به یاری روح‌القدس، و
به‌واسطهٔ ایمانی که داریم، با اشتیاقِ تمام منتظریم که امیدمان جامهٔ
عمل بپوشد، این امید که در حضور خدا بی‌گناه محسوب شویم.
6 برای ما که با مسیحْ عیسی پیوندی تنگاتنگ یافته‌ایم، دیگر نه ختنه
شدن اهمیتی دارد و نه ختنه نشدن. تنها چیزی که مهم است،
ایمانی است که از آن محبت بجوشد. **7** در این مسابقه خوب
می‌دویدید! چه کسی بر سرِ راهتان مانع گذاشت تا از اطاعت از
راستی بازایستید؟ **8** بدون شک، این امر از جانب خدا نیست،
چون او خودش شما را دعوت کرده تا به‌وسیلهٔ مسیح آزاد شوید.
9 این تعلیم غلط مانند مقدار کمی خمیرمایه است که تمام خمیر را
وَر می‌آوَرَد. **10** مطمئنم خداوند شما را در خصوص این مطلب
با من هم‌عقیده خواهد ساخت. اما خدا این شخص خرابکار را،
هر که می‌خواهد باشد، به سزای اعمالش خواهد رساند. **11** ای
دوستان ایماندار، اگر به گفتهٔ بعضی، من هنوز ضرورت ختنه را اعلان
می‌کنم، پس چرا باز مورد اذیت و آزار قرار دارم؟ اگر چنین می‌کردم،
دیگر کسی از پیام من دربارهٔ صلیب رنجیده‌خاطر نمی‌شد. **12** اما
آنانی که فکر شما را مضطرب می‌سازند و می‌خواهند عضوی از
بدنتان را با ختنه کردن، ناقص سازند، راه را تا انتها بروند و خودشان
را کاملاً اخته کنند! **13** برادران عزیز، خدا به شما آزادی عطا کرده
است، اما آزادی نه برای پیروی از خواسته‌های نفستان، بلکه برای
محبت کردن و خدمت کردن به یکدیگر. **14** زیرا تمام دستورهای
خدا، در این دستور خلاصه می‌شود که: «همسایه‌ات را همچون جان
خویش دوست بدار.» **15** اما اگر مدام در حال زخم زبان زدن به
هم و دریدن یکدیگر باشید، احتیاط کنید، چرا که اگر کماکان به
این روش ادامه دهید، نتیجه‌اش نابودی کامل یکدیگر خواهد بود.
16 از این رو، به شما توصیه می‌کنم که از اوامر روح خدا پیروی
کنید؛ او به شما خواهد آموخت که چه بکنید و کجا بروید. در این
صورت دیگر بردهٔ امیال نفس سرکش خود نخواهید بود. **17** تمایلات
طبیعت نفسانی برخلاف تمایلات روح خدا است. و روح خدا به ما
تمایلاتی می‌بخشد که برخلاف طبیعت نفسانی است. این دو نیرو،
دائماً با یکدیگر در حال جنگند. در نتیجه، هر کاری بخواهیم انجام
دهیم، از تأثیر این نیروها عاری نیست. **18** اما هرگاه روح خدا شما
را هدایت کند، دیگر زیر حکم شریعت نیستید. **19** هنگامی که از
تمایلات نفسانی خود پیروی می‌کنید، زندگی‌تان این نتایج را به بار
می‌آوَرَد: بی‌بند و باری جنسی، ناپاکی، هرزگی؛ **20** بت‌پرستی و

روح‌القدس موعود را از راه همین ایمان به دست آوریم. **15** برادران
عزیز، حتی در زندگی روزمرهٔ ما، اگر کسی پیمان و قرارداد امضا کند
و یا وصیتنامه‌ای تنظیم نماید، دیگر هیچ‌کس نمی‌تواند آن را باطل
کند و یا تغییری در آن بدهد. **16** به همین ترتیب، خدا نیز به ابراهیم
و به نسل او وعده‌هایی داد. کتاب‌مقدّس نمی‌گوید که وعده‌ها برای
«نسلهای تو» هستند، که گویی پای نسلهای بسیار در میان باشد،
بلکه می‌گوید «به نسل تو»، که تنها به یک شخص اشاره می‌کند،
یعنی به مسیح. **17** حال، مقصودم این است: شریعتی که خدا
چهارصد و سی سال بعد از روزگار ابراهیم به موسی عطا فرمود،
نمی‌توانست عهد خدا با ابراهیم را باطل کرده، آن را منتفی سازد.
18 زیرا اگر میراث از راه اجرای شریعت حاصل می‌شد، دیگر با قبول
وعدهٔ خدا به دست نمی‌آمد. اما خدا آن را از راه وعده به ابراهیم عطا
فرمود. **19** پس در این صورت، خدا شریعت را به چه علّت عطا
کرد؟ شریعت در واقع بعد از وعده‌های خدا عطا شد تا به انسان
نشان دهد که احکام خدا را نگاه نمی‌دارد و گناهکار است. اما
روش شریعت فقط تا زمان آمدن مسیح می‌بایست ادامه یابد، یعنی
همان فرزندی که خدا به ابراهیم وعده داده بود. در اینجا فرق دیگری
نیز وجود دارد: خدا شریعت و احکام خود را توسط فرشتگان به موسی
عطا کرد تا او نیز آن را به مردم بدهد. **20** حال اگر دو نفر به توافق
برسند واسطه‌ای لازم است، اما خدا، که یکی است، وقتی وعدهٔ خود
را به ابراهیم داد، این کار را بدون واسطه انجام داد. **21** بنابراین، آیا
شریعت خدا با وعده‌های او تناقض دارد؟ هرگز! زیرا اگر شریعتی به
ما داده می‌شد که می‌توانست به ما حیات ابدی ببخشد، در آن
صورت، میسر می‌گردید که با اطاعت از آن، وارد رابطه‌ای درست با
خدا شویم. **22** اما کتب مقدّس مشخص می‌سازند که همه چیز در
زندان گناه اسیر است، تا آن برکت موعود به‌واسطهٔ ایمان به عیسی
مسیح به آنانی عطا شود که ایمان می‌آورند. **23** پیش از آمدن مسیح،
همهٔ ما در زندان موقت احکام و قوانین مذهبی به سر می‌بردیم، و
تنها امید ما این بود که نجات‌دهندهٔ ما عیسی مسیح بیاید و ما را
رهایی بخشد. **24** اجازه بدهید این مطلب را طور دیگری شرح دهم:
شریعت همچون دایه‌ای بود که از ما مراقبت می‌کرد تا زمانی که
مسیح بیاید و ما را از راه ایمان، مقبول خدا سازد. **25** اما اکنون که
روش ایمان آمده، دیگر نیازی نداریم شریعت دایهٔ ما باشد. **26** زیرا
همگی ما در اثر ایمان به عیسی مسیح فرزندان خدا می‌باشیم؛ **27** و
همهٔ ما که تعمید گرفته‌ایم، جزئی از وجود مسیح شده‌ایم و مسیح را
پوشیده‌ایم. **28** دیگر فرقی نمی‌کند که یهودی باشیم یا غیریهودی،
غلام باشیم یا آزاد، مرد باشیم یا زن؛ زیرا همهٔ ما مسیحیان در عیسی
مسیح یکی هستیم؛ **29** و اکنون که از آن مسیح شده‌ایم، فرزندان
واقعی ابراهیم می‌باشیم و در نتیجه، تمام وعده‌هایی که خدا به ابراهیم
داد، به ما نیز تعلق می‌گیرد.

4 مقصودم را این گونه شرح دهم که یک وارث تا زمانی که صغیر
است، به‌لحاظ قانونی فرقی با غلام یا کنیز آن خانواده ندارد، هر چند
که صاحب تمام دارایی پدرش می‌باشد. **2** او تا سِنّی که پدرش تعیین
کرده، تحت سرپرستی ولی و قَیّم قرار دارد. **3** همین امر در مورد ما
نیز صدق می‌کند. وقتی صغیر بودیم، در اسارت و بندگی نیروهای
بنیادین روحانیِ عالَم هستی قرار داشتیم. **4** اما چون زمانی که خدا
تعیین کرده بود به‌طور کامل فرا رسید، او پسرش را فرستاد که از یک
زن، و تابع شریعت موسی مولود گردید، **5** تا بهای آزادی ما را که در
اسارت شریعت به سر می‌بردیم، بپردازد و بتوانیم فرزندخواندهٔ خدا
گردیم. **6** پس حال، چون فرزندان خدا هستید، خدا روح پسر خود
را به قلبهای ما فرستاده، که با اشتیاق بانگ برمی‌آورد: «اَبّا، پدر».
7 بنابراین دیگر غلام و کنیز نیستی، بلکه فرزند خدایی، و به همین
علّت خدا تو را وارث خود نیز ساخته است. **8** شما غیریهودیان،
پیش از آنکه خدای حقیقی را بشناسید، بردهٔ آنهایی بودید که بنا بر
ذاتشان، خدا نیستند. **9** اما اکنون که خدای واقعی را شناخته‌اید، یا
بهتر است بگوییم خدا شما را می‌شناسد، چرا می‌خواهید بار دیگر به
بندگی آن نیروهای بنیادین روحانیِ عالَم هستی درآیید، نیروها و اصولی
که ناتوان و بی‌فایده‌اند؟ **10** آیا فکر می‌کنید با انجام تشریفات مذهبی
در روزها و ماهها و فصلها و سالهای مخصوص، می‌توانید مقبول خدا
واقع شوید؟ **11** با این راهی که در پیش گرفته‌اید، می‌ترسم تمام
زحماتی که برای شما کشیده‌ام به هدر رفته باشد! **12** برادران و
خواهران عزیز، استدعا می‌کنم مانند من بشوید که از شریعت دست
شستم، چرا که من نیز مانند شما شدم. شما در گذشته، آن زمان که
برای بار نخست، پیام مسیح را به شما اعلان کردم، هیچ بدی به من
نکردید، اما اکنون چنین می‌کنید. **13** یقیناً به یاد دارید که وقتی برای
نخستین بار انجیل را به شما موعظه کردم، به دلیل بیماری‌ام بود.
14 گرچه تحمل این کسالت جسمی من برای شما طاقت‌فرسا بود، با
این حال به دیدهٔ تحقیر به من نگاه نکردید و مرا از خود نراندید،
بلکه چنان استقبالی از من به‌عمل آوردید که گویی فرشته‌ای از درگاه
خدا، یا حتی خود مسیحْ عیسی نزد شما آمده باشد! **15** پس کجا
رفت آن روحیهٔ شاد و قدردان که در آن زمان داشتید؟ یقین دارم که
اگر ممکن بود، حتی چشمانتان را درمی‌آوردید و به من می‌دادید.
16 اگر حقایق را می‌گویم، چرا مرا دشمن خود می‌دانید؟ **17** این
اشخاص اشتیاق بسیار دارند تا شما را به سوی خود بکِشَند، اما
انگیزه‌شان خوب نیست. هدف ایشان این است که شما را از ما جدا

کار گرفته، پطرس را نیز برای هدایت یهودیان مقرر داشته است، زیرا خدا به هر یک از ما رسالت خاصی بخشیده است. **10** فقط سفارش کردند که همیشه به فکر فقرای کلیسای آنان باشیم، که البته من نیز به انجام این کار علاقمند بودم. **11** اما زمانی که پطرس به «انطاکیه» آمد، در حضور دیگران او را به سختی ملامت و سرزنش کردم، زیرا واقعاً مقصر بود؛ **12** به این علّت که وقتی به انطاکیه رسید، ابتدا با مسیحیان غیریهودی بر سر یک سفره می‌نشست. اما به محض اینکه عده‌ای از پیشوایان کلیسا از جانب یعقوب از اورشلیم آمدند، خود را کنار کشید و دیگر با غیریهودیان همسفره نشد، زیرا از انتقادات این افراد که بر ضرورت انجام ختنه اصرار داشتند، بیمناک بود. **13** آنگاه سایر مسیحیان یهودی‌نژاد و حتی برنابا نیز از این مصلحت‌اندیشی پطرس تقلید کردند. **14** هنگامی که متوجه این امر شدم و دیدم که ایشان چگونه برخلاف ایمان خود و حقیقت انجیل رفتار می‌کنند، در حضور همه به پطرس گفتم: «تو یهودی‌زاده هستی، اما مدت زیادی است که دیگر شریعت یهود را نگاه نمی‌داری. پس چرا حالا می‌خواهی این غیریهودیان را مجبور کنی تا شریعت و احکام یهود را انجام دهند؟ **15** «من و تو که یهودی‌زاده هستیم و نه غیریهودی که احکام شریعت موسی را نگاه نمی‌دارد، **16** به‌خوبی می‌دانیم که انسان با اجرای احکام شریعت، هرگز در نظر خدا پاک و بی‌گناه به حساب نخواهد آمد، بلکه فقط با ایمان به عیسی مسیح. بنابراین، ما نیز به مسیحْ عیسی ایمان آوردیم، تا از این راه مورد قبول خدا واقع شویم، نه از راه انجام شریعت یهود. زیرا هیچ‌کس هرگز با حفظ احکام شریعت، نجات و رستگاری نخواهد یافت.» **17** اما اگر ما یهودی‌زادگان برای نجات یافتن، به مسیح ایمان بیاوریم، ولی بعد متوجه شویم که کار اشتباهی کرده‌ایم و نجات بدون اجرای شریعت یهود به دست نمی‌آید، آیا این بدان معنی است که مسیح سبب شده که عملاً گناهکار شویم؟ به هیچ وجه! **18** بلکه برعکس، اگر خودم آن نظام کُهنهٔ احکام شریعت را که قبلاً ویران ساختم، بار دیگر بنا کنم، نشان می‌دهم که واقعاً خطاکار و قانون‌شکن هستم. **19** زیرا وقتی می‌کوشیدم احکام شریعت را نگاه دارم، پی بردم که محکوم هستم. از این رو، نسبت به شریعت مُردم و از تلاش برای انجام تمام مطالباتش دست کشیدم، تا بتوانم برای خدا زنده باشم. **20** طبیعت کُهنهٔ من با او مصلوب شد. پس دیگر من نیستم که زندگی می‌کنم، بلکه مسیح است که در من زندگی می‌کند! و این زندگی که در بدن خاکی می‌کنم، به‌واسطهٔ ایمان و توکل به پسر خداست که مرا محبت نمود و خود را برای من فدا ساخت. **21** من از آن کسانی نیستم که مرگ مسیح را رویدادی بی‌معنی تلقی می‌کنند. زیرا اگر نجات از راه اجرای شریعت و دستورهای مذهبی حاصل می‌شد، دیگر ضرورتی نداشت که مسیح جانش را برای ما فدا کند.

3 ای غلاطیان که عقل خود را از دست داده‌اید، کدام جادوگر اینچنین شما را افسون کرده است؟ مگر این شما نبودید که وقتی مرگ عیسی مسیح بر صلیب را برایتان تشریح کردم، آنچنان مجذوب شدید که گویی همان لحظه او را با چشم خود بر صلیب می‌دیدید؟ **2** فقط می‌خواهم این را بدانم: آیا شما روح‌القدس را از راه اجرای احکام شریعت یافتید، یا از راه شنیدن و ایمان آوردن به انجیل؟ **3** چرا فکرتان را به کار نمی‌اندازید؟ شما که قبلاً با حفظ احکام مذهبی نتوانستید از نظر روحانی مقبول خدا گردید، چگونه تصور می‌کنید که اکنون از همان راه می‌توانید مسیحیان روحانی‌تری باشید؟ **4** شما که اینقدر زحمات را در راه انجیل متحمل شدید، آیا حالا می‌خواهید همه را دور بریزید؟ پس در واقع بیهوده زحمت کشیدید! **5** باز می‌خواهم بدانم که خدا به چه دلیل روح‌القدس را به شما عطا می‌کند و در میان شما معجزات به‌عمل می‌آورد؟ آیا به دلیل انجام اعمال شریعت، یا به خاطر ایمان به پیامی که شنیدید؟ **6** همان‌گونه که «ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او عدالت شمرده شد.» **7** در نتیجه، فرزندان واقعی ابراهیم آنانی هستند که حقیقتاً به خدا ایمان دارند. **8** علاوه بر این، در کتب مقدّس از پیش دیده شده بود که خدا غیریهودیان را نیز بر اساس ایمانشان بی‌گناه به شمار خواهد آورد. از این رو، خدا در همان زمان به ابراهیم مژده داد و فرمود: «همهٔ قومها از طریق تو برکت خواهند یافت.» **9** بنابراین، هر که به ایمان توسل می‌جوید، از همان برکت و لطف الهی برخوردار خواهد شد که نصیب ابراهیم، آن مردِ ایمان، گردید. **10** همچنین، کسانی که می‌خواهند به‌وسیلهٔ اجرای دستورهای شریعت نجات یابند، زیر لعنت خدا قرار دارند؛ زیرا در کتب مقدّس چنین آمده است: «ملعون باد کسی که حتی یکی از دستورهای کتاب شریعت را زیر پا بگذارد.» **11** در نتیجه، روشن است که هیچ‌کس نمی‌تواند از راه اتکا به شریعت، مورد قبول خدا واقع شود، چنانکه در کتب مقدّس آمده: «عادل به ایمان خواهد زیست.» **12** اما روش شریعت با روش ایمان تفاوت بسیار دارد، زیرا در مورد روش شریعت در کتب مقدّس آمده: «از طریق اطاعت از احکام شریعت است که شخص از حیات برخوردار می‌شود.» **13** اما مسیح ما را از لعنت ناشی از روش شریعت رهایی بخشید. بله، مسیح، لعنت ما را بر خود گرفت، زیرا در کتب مقدّس آمده: «ملعون است هر که به دار آویخته شود.» **14** اکنون خدا می‌تواند همان برکتی را که به ابراهیم وعده داده بود، به‌وسیلهٔ عیسی مسیح به غیریهودیان نیز عطا فرماید. اکنون همهٔ ما مسیحیان می‌توانیم

غلاطیان

1 این نامه از طرف پولس رسول است. من نه از جانب گروهی یا
مقامی انسانی به رسولی منصوب شده‌ام، بلکه به‌واسطهٔ عیسی مسیح
و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید. **2** تمام برادران و خواهران
اینجا، در نوشتن این نامه به کلیساهای غلاطیه، با من سهیم هستند.
3 از درگاه خدای پدر، و خداوندمان عیسی مسیح، خواهان فیض و
آرامش برای شما هستم. اگر من خود را رسول می‌خوانم، منظورم
آن نیست که یک گروه مذهبی یا هیئتی مرا به عنوان رسول به کار
گمارده‌اند. رسالت و مأموریت من از جانب عیسی مسیح و خدای
پدر است، خدایی که او را پس از مرگ زنده کرد. **4** زیرا مسیح،
به خواست پدر ما خدا، جان خود را فدا کرد و مُرد تا گناهان ما
بخشیده شود و از این دنیای آلوده به گناه نجات یابیم. **(aiōn g165)**
5 خدا را تا به ابد جلال و عزت باد. آمین. **(aiōn g165)** **6** تعجب
می‌کنم که به این زودی از خدایی که شما را به‌واسطهٔ فیض مسیح فرا
خوانده است، رویگردان شده و به انجیل دیگری روی آورده‌اید، به پیام
دیگری برای کسب حیات جاویدان. **7** زیرا غیر از راهی که به شما
اعلام کردیم، راه دیگری وجود ندارد. آنانی که راه دیگری به شما
معرفی می‌کنند، می‌خواهند شما را فریب داده، حقیقت انجیل مسیح
را دگرگون کنند. **8** اگر کسی بخواهد راه دیگری برای رستگاری به
شما معرفی کند، به غیر از آن راهی که ما به شما اعلام کردیم، خدا
او را لعنت کند، حتی اگر این شخص خود من باشم. اگر فرشته‌ای
نیز از آسمان فرود آید و شما را به سوی راه دیگری هدایت کند، لعنت
خدا بر او باد! **9** باز تکرار می‌کنم: اگر کسی مژدهٔ نجات دیگری،
غیر از آنچه که پذیرفته‌اید، به شما ارائه دهد، لعنت خدا بر او باد!
10 آیا اکنون می‌کوشم تأیید انسان‌ها را به دست آورم؟ یا مورد تأیید
خدا قرار بگیرم؟ یا اینکه می‌کوشم مردمان را خشنود سازم؟ اگر هنوز
در پی خشنودی انسان‌ها بودم، خدمتگزار مسیح نمی‌بودم. **11** ای
برادران و خواهران، می‌خواهم بدانید که آن انجیل که به شما بشارت
دادم، همان پیام رستگاری، زاییدهٔ تفکرات انسانی نیست. **12** زیرا
خود عیسی مسیح مستقیماً آن را بر من آشکار و مکشوف ساخت.
بله، من آن را از هیچ‌کس دریافت نکردم و از هیچ انسانی نیاموختم.
13 بدون شک سرگذشت مرا هنگامی که هنوز پیرو دین یهود بودم
شنیده‌اید، که چگونه به تعقیب مسیحیان می‌پرداختم و ایشان را با
بی‌رحمی شکنجه و آزار می‌دادم و همیشه در پی آن بودم که ریشهٔ
آنان را از زمین بر کنم. **14** من از بیشتر همسالان یهودی خود مؤمن‌تر
بودم و نسبت به اجرای رسوم و سنن مذهبم تعصب زیادی داشتم.
15 اما ناگهان همه چیز تغییر کرد! زیرا خدایی که مرا از شکم مادر
برگزیده بود، از روی لطف و رحمتش، پسر خود را بر من آشکار
ساخت و او را به من شناساند تا بتوانم نزد اقوام غیریهودی رفته، راه
نجات به‌وسیلهٔ عیسی مسیح را به ایشان بشارت دهم. وقتی این تغییر
در من پدید آمد، با هیچ‌کس در این باره سخن نگفتم. **17** حتی به
اورشلیم هم نرفتم تا با کسانی که پیش از من به رسالت برگزیده شده
بودند، مشورت کنم. بلکه به بیابانهای عربستان رفتم، و پس از مدتی،
به شهر دمشق بازگشتم. **18** بعد از سه سال، سرانجام به اورشلیم
رفتم تا با پطرس ملاقات کنم. در آنجا مدت پانزده روز با او به سر
بردم. **19** اما از سایر رسولان، فقط یعقوب، برادر خداوند ما عیسی
مسیح را دیدم. **20** خدا شاهد است آنچه که می‌نویسم عین حقیقت
است. **21** پس از این دیدار، به ایالات سوریه و قیلیقیه رفتم. **22** اما
مسیحیان یهودیه هنوز مرا ندیده بودند؛ **23** فقط این را از دیگران
شنیده بودند که: «دشمن سابق ما، اکنون همان ایمانی را بشارت
می‌دهد که قبلاً در صدد نابودی آن بود.» **24** و این تغییری که در
من پدید آمده بود، سبب شد که خدا را تمجید و ستایش کنند.

2 سپس، بعد از چهارده سال با برنابا باز به اورشلیم رفتم و تیتوس
را نیز همراه خود بردم. **2** رفتن من با الهام از خدا بود تا دربارهٔ پیامی
که در میان اقوام غیریهودی اعلام می‌کنم، با برادران مسیحی خود
مشورت و تبادل نظر نمایم. من به طور خصوصی با رهبران کلیسا
گفتگو کردم تا ایشان از محتوای پیغام من دقیقاً اطلاع حاصل کنند،
با این امید که آن را تأیید نمایند. **3** خوشبختانه چنین نیز شد و
ایشان مخالفتی نکردند، به طوری که حتی از همسفر من تیتوس نیز
که غیریهودی بود، نخواستند که ختنه شود. **4** البته مسئلهٔ ختنه را
کسانی پیش کشیدند که خود را مسیحی می‌دانستند، اما در واقع
مسیحی نبودند. ایشان برای جاسوسی آمده بودند تا دریابند که آزادی
ما در عیسی مسیح چگونه است و ببینند که ما تا چه حد از شریعت
یهود پیروی می‌کنیم. ایشان می‌کوشیدند که ما را بردهٔ احکام و قوانین
خود سازند. **5** اما ما حتی یک لحظه نیز تسلیم خواستهٔ ایشان
نشدیم، زیرا می‌خواستیم درستی محتوای انجیل برای شما محفوظ
باقی بماند. **6** رهبران بلند پایهٔ کلیسا هم چیزی به محتوای پیغام من
نیفزودند. در ضمن، این را نیز بگویم که مقام و منصب آنان تأثیری به
حال من ندارد، زیرا در نظر خدا همه برابرند. **7** بنابراین وقتی یعقوب
و پطرس و یوحنا که به ستونهای کلیسا معروفند، دیدند که چگونه
خدا مرا به کار گرفته تا غیریهودیان را به سوی او هدایت کنم، به من
و برنابا دست دوستی دادند و ما را تشویق کردند تا به کار بشارت در
میان غیریهودیان ادامه دهیم و آنان نیز به خدمت خود در میان یهودیان
ادامه دهند. در واقع همان خدایی که مرا برای هدایت غیریهودیان به

من قرار بگیرد. **10** به همین سبب، به خاطر مسیح در ضعف‌ها، اهانت‌ها، سختی‌ها، آزارها، و مشکلات شادمانم. زیرا وقتی ضعیفم، آنگاه نیرومندم. **11** شما مرا مجبور کردید که همچون یک نادان، از خود تعریف کنم، در حالی که شما خود می‌بایست مرا تحسین می‌کردید. زیرا گرچه هیچ هستم، اما از این «رسولان بزرگ» چیزی کم ندارم. **12** زمانی که با شما بودم و با صبر و شکیبایی، خدا را خدمت می‌کردم، او توسط من معجزات و کارهای شگفت‌آور بسیاری در میان شما انجام داد. همین معجزات، دلیل و گواه هستند بر اینکه من رسول و فرستادهٔ خدا می‌باشم. **13** تنها کاری که در کلیساهای دیگر انجام داده‌ام، ولی برای شما نکرده‌ام، این است که سربار شما نشده‌ام و از شما کمک مالی نخواسته‌ام، خواهش می‌کنم این کوتاهی مرا ببخشید! **14** حال برای سومین بار قصد دارم نزد شما بیایم؛ این بار نیز سربار شما نخواهم بود، زیرا نه اموال شما را بلکه خود شما را می‌خواهم! فراموش نکنید که شما فرزندان من هستید؛ وظیفهٔ فرزندان نیست که زندگی والدین خود را تأمین کنند، بلکه والدین هستند که باید نیازهای فرزندان خود را برآورده سازند. **15** من نیز با کمال میل حاضرم هر چه دارم و حتی خود را فدای شما کنم تا از لحاظ روحانی تقویت شوید؛ گرچه هر قدر بیشتر به شما محبت می‌کنم، محبت شما به من کمتر می‌شود! **16** برخی از شما تصدیق می‌کنید که من سربارِ شما نبوده‌ام. اما بعضی دیگر ممکن است تصور کنند که من حیله‌گر بودم و با بعضی ترفندها از شما بهره‌ای برده‌ام! **17** اما چگونه؟ آیا کسانی که نزد شما فرستادم، از شما استفاده‌ای بردند؟ **18** وقتی از تیتوس خواهش کردم که به نزد شما بیاید و برادر دیگرمان را به همراه او فرستادم، آیا ایشان از شما سودی بردند؟ مگر راه و روش ما یکسان نبوده است؟ **19** شاید تصور می‌کنید که تمام این سخنان برای آن است که بار دیگر نظر لطف شما را نسبت به خود جلب نماییم. اما اصلاً چنین نیست! خدا شاهد است که منظور ما از این گفته‌ها، کمک به شما دوستان عزیز است، چون خواهان بنا و تقویت روحانی شما هستیم. **20** زیرا می‌ترسم وقتی نزد شما بیایم، از دیدن وضعتان خشنود نشوم؛ آنگاه شما نیز از نحوهٔ برخورد من با وضع خود، شاد نخواهید شد. می‌ترسم که بیایم و ببینم که در میان شما مشاجره، حسادت، تندخویی، خودخواهی، تهمت، بدگویی، غرور و تفرقه وجود دارد. **21** بله، می‌ترسم وقتی این بار نیز نزد شما بیایم، باز خدا مرا به سبب شما شرمنده سازد. بیم دارم که باز ماتم بگیرم، چون بسیاری از شما که پیش از این گناه کرده‌اند، از ناپاکی، گناهان جنسی و فسق و فجوری که مرتکب شده‌اند، توبه نکرده‌اند.

13 این سومین باری است که به دیدار شما می‌آیم. (همان‌طور که در کتب مقدّس نوشته شده: «به گواهی دو یا سه شاهد، هر سخنی ثابت می‌شود.») **2** آخرین باری که نزد شما بودم، به آنانی که مرتکب گناه می‌شدند، اخطار کردم. اکنون به آنان و نیز به سایرین، باز هشدار می‌دهم که این بار از خطای کسی چشم‌پوشی نخواهم کرد، **3** و دلایل کافی نیز ارائه خواهم داد تا ثابت کنم که مسیح به‌وسیلهٔ من سخن می‌گوید. مسیح در روابط و برخوردش با شما ضعیف نیست بلکه قدرتی است عظیم در وجود شما. **4** اگرچه بدن ضعیف و انسانی او بر روی صلیب مرد، اما اکنون به‌وسیلهٔ قدرت عظیم خدا او زنده است. ما نیز با اینکه در جسم خود ضعیف هستیم، اما در او زنده و قوی می‌باشیم و در روابط خود با شما، تمام قدرت خدا را در اختیار داریم. **5** خود را امتحان کنید تا ببینید آیا در ایمان هستید یا نه. ایمان خود را بسنجید. آیا از حضور و قدرت عیسی مسیح در وجود خود آگاهید؛ اگر چنین نیست در این امتحان مردود هستید. **6** امیدوارم بپذیرید که من از این امتحان ایمان، سربلند بیرون آمده‌ام و براستی از آن مسیح هستم. **7** حال، از خدا درخواست می‌کنیم که شما عملی نادرست انجام ندهید، نه به این دلیل که مردم ببینند که از آزمون موفق بیرون آمده‌ایم، بلکه دعا می‌کنیم که شما عمل درست را انجام دهید، حتی اگر به نظر برسد که ما موفق نشده‌ایم. **8** زیرا نمی‌توانیم کاری برخلاف راستی انجام دهیم، بلکه باید همواره برای راستی بایستیم. **9** راضی هستیم ضعیف بمانیم اما شما قوی باشید. بزرگترین آرزو و دعای ما این است که شما در ایمانِ مسیحی خود به حد کمال برسید. **10** این مطالب را به این امید می‌نویسم که وقتی نزدتان آمدم، نیازی نباشد که شما را سرزنش و تنبیه نمایم. زیرا می‌خواهم از اقتداری که خداوند به من داده است، برای تقویت و بنا کردن شما استفاده کنم، نه برای ویران کردن شما. **11** آخرین نکته‌ای که مایلم بنویسم، این است: شاد باشید. رشد کنید و بالغ شوید. همدیگر را تشویق کنید. در صلح و صفا زندگی کنید. خدا که سرچشمهٔ محبت و آرامش است، با شما باشد. **12** با بوسه‌ای مقدّس به یکدیگر سلام بگویید. **13** تمام ایمانداران اینجا به شما سلام می‌رسانند. **14** فیض خداوند ما عیسی مسیح، محبت خدا و رفاقت روح‌القدس با همهٔ شما باشد.

دست کمک به سوی شما دراز نکردم، زیرا مسیحیان مقدونیه برایم هدیه آوردند. تا به حال از شما کمکی نخواسته‌ام و هرگز نیز نخواهم خواست. **10** به آن راستی مسیح که وجود مرا فرا گرفته، سوگند که هیچ‌کس در سرتاسر ایالت اَخائیه نخواهد توانست مانع شود که به این امر افتخار کنم. **11** شاید فکر کنید که چرا؟ آیا به این دلیل که شما را دوست ندارم؟ نه! خدا می‌داند که چقدر شما را دوست دارم. **12** اما به این روش خود ادامه خواهم داد و کمکهای مالی شما را نخواهم پذیرفت، تا آنانی که ادعا می‌کنند که همانند ما خدا را خدمت می‌کنند، امکان چنین ادعایی را نداشته باشند. **13** این قبیل افراد هرگز از جانب خدا فرستاده نشده‌اند. ایشان فریبکارانی هستند که از سادگی شما سوءاستفاده کرده، خود را رسولان مسیح معرفی کرده‌اند. **14** اما جای تعجب نیست. چون اگر شیطان می‌تواند خود را به صورت فرشتهٔ نور درآورد، **15** خدمتکارانش نیز می‌توانند خود را به شکل خدمتگزاران خدا درآورند. اما سرانجام، ایشان به سزای اعمال زشت خود خواهند رسید. **16** بار دیگر خواهش می‌کنم که گمان نکنید سخنان من از روی نادانی است. حتی اگر اینچنین فکر می‌کنید، باز به سخنان منِ نادان توجه کنید و بگذارید من نیز مانند آنان، کمی خودستایی کنم. **17** البته خودستایی شایستهٔ خدمتگزار خداوند نیست؛ اما برای اینکه بتوانم خود را با آنانی که دائماً نزد شما از خود تعریف و تمجید می‌کنند، مقایسه نمایم، من نیز راه احمقانهٔ ایشان را در پیش می‌گیرم. **19** شما که خود را چنین دانا می‌پندارید، چگونه با اشتیاق به گفته‌های این نادانان گوش می‌دهید؟ ناراحت هم نیستید که شما را اسیر خود می‌کنند، هر چه دارید از چنگتان در می‌آورند، از سادگی شما سوءاستفاده می‌کنند و به صورتتان سیلی می‌زنند! **21** با شرمساری اعتراف می‌کنم که ما در مقایسه با این افراد، آنقدر نیرومند و جسور نبوده‌ایم که بتوانیم چنین رفتاری با شما داشته باشیم! اما بار دیگر از روی نادانی می‌گویم که آنان به هر چه ببالند، من نیز می‌توانم ببالم. **22** آیا به این فخر می‌کنند که عبرانی هستند؟ من نیز هستم! می‌گویند اسرائیلی و قوم برگزیدهٔ خدا هستند؟ مگر من نیستم؟! می‌گویند که از نسل ابراهیم هستند؟ من نیز هستم! **23** به این می‌بالند که مسیح را خدمت می‌کنند؟ گرچه به این نحو سخن گفتن، دیوانگی است، اما من خیلی بیشتر از ایشان به او خدمت کرده‌ام. من متحمل زحمات زیادتری شده‌ام؛ بیش از آنان به زندان افتاده‌ام، بیشتر شلّاق خورده‌ام و دفعات بیشتری با مرگ روبرو شده‌ام. **24** مقامات یهودی پنج بار مرا محکوم به سی و نه ضربه شلّاق کردند. **25** سه بار مرا با چوب زدند. یک بار سنگسار شدم. سه بار در سفرهای دریایی، کشتی‌مان غرق شد. یک شبانه روز با امواج دریا دست به گریبان بودم. **26** به نقاط دور دست و خسته کننده سفر کرده‌ام؛ طغیان رودخانه‌ها، حملهٔ دزدان، آزار هموطنان یهودی و نیز آزار غیریهودیان همواره مرا تهدید کرده است. در شهرها با خطر هجوم جمعیت خشمگین، و در بیابان و دریا با خطر مرگ روبرو بوده‌ام. در کلیساها نیز خطر کسانی که به دروغ ادعای برادری دارند، مرا تهدید کرده است. **27** با خستگی و مشقت و بی‌خوابی خو گرفته‌ام. گرسنگی و تشنگی کشیده‌ام و چیزی برای خوردن نداشته‌ام. بارها سرمای زمستان را بدون لباس کافی گذرانده‌ام. **28** علاوه بر تمام اینها، باری دارم که روز و شب بر دوشم سنگینی می‌کند و آن احساس مسئولیتی است که برای تمام کلیساها دارم. **29** کیست از اعضای کلیسا که ناتوان شود، و من نیز همان ناتوانی را احساس نکنم؟ کیست که در گناه گرفتار شود و من در درون خود نسوزم؟ **30** اگر قرار باشد از خود تعریف و تمجید کنم، ترجیح می‌دهم از چیزهایی باشد که ضعف مرا نشان می‌دهند. **31** خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است و تا ابد شایستهٔ تمجید و ستایش می‌باشد، می‌داند که راست می‌گویم. (aiōn g165) **32** زمانی که در دمشق بودم، فرماندار شهر که از «حارث» پادشاه دستور می‌گرفت، بر دروازه‌ها مأمور گمارده بود تا مرا دستگیر کنند. **33** اما مرا در زنبیلی گذاشتند و با طناب از پنجره‌ای که بر دیوار شهر بود، پایین فرستادند و از چنگ او گریختم!

12

گرچه چنین تعریف کردن از خود فایده‌ای ندارد، اما باید ادامه دهم و از رؤیاهایی که دیده‌ام و مکاشفه‌هایی که خداوند به من بخشیده است، تعریف کنم. **2** مردی را در مسیح می‌شناسم، که چهارده سال پیش به آسمان سوم برده شد، در بدن یا بیرون از بدن، نمی‌دانم، خدا می‌داند. **3** و می‌دانم که این مرد، در بدن یا بیرون از بدن، باز هم نمی‌دانم، خدا می‌داند، به فردوس برده شد **4** و چیزهایی ناگفتنی شنید، چیزهایی که هیچ‌کس اجازه ندارد بر زبان بیاورد. **5** دربارهٔ چنین شخصی افتخار خواهم کرد، اما دربارهٔ خودم، تنها به ضعف‌هایم افتخار خواهم کرد – **6** گرچه حتی اگر مایل باشم افتخار کنم، عملی نامعقول نخواهد بود، زیرا حقیقت را بیان خواهم کرد، اما از این کار اجتناب می‌ورزم، تا هیچ فردی در خصوص من چیزی بیشتر نپندارد، جز آنچه که در من می‌بیند یا از من می‌شنود. **7** اما برای آنکه از این مکاشفات خارق‌العاده احساس غرور به من دست ندهد، خاری در جسمم به من داده شد، یعنی فرستادهٔ شیطان، تا مرا آزار دهد. **8** سه بار به خداوند التماس کردم که آن را از من بردارد. **9** اما او فرمود: «تنها چیزی که نیاز داری، فیض من است، زیرا قدرت من در ضعف کامل می‌شود.» پس حال با شادی به ضعف‌های خود می‌بالم، تا قدرت مسیح بر

شما دعا می‌کنند. **15** خدا را شکر برای هدیه‌اش عیسی مسیح، هدیه‌ای عالی که با کلمات قابل وصف نیست!

10 حال، با تواضع و مهربانی مسیح از شما درخواستی دارم. بله، این درخواست را همان پولس دارد که برخی از شما درباره‌اش می‌گویید: «وقتی از ما دور است، نامه‌های تهدیدآمیز می‌نویسد، اما وقتی نزد ما می‌آید، جرأت نمی‌کند حتی سخنی بگوید!» **2** درخواست من این است که کاری نکنید که وقتی نزد شما می‌رسم، با جسارت با شما رفتار کنم. نمی‌خواهم کار به جایی بکشد که مجبور شوم بعضی از شما را تنبیه کنم، یعنی آنانی را که تصور می‌کنند کارها و سخنان من، غیرروحانی و انسانی است. **3** گرچه من یک انسان عادی و ضعیف هستم، اما برای پیروزی در مبارزات روحانی خود، از نقشه‌ها و روشهای انسانی استفاده نمی‌کنم. **4** اسلحه‌ای که ما برای جنگ به‌کار می‌بریم، اسلحهٔ دنیوی نیست، بلکه دارای قدرتی الهی است برای انهدام دژها! **5** ما هر استدلال و ادعای تکبّرآمیز را که در برابر شناخت خدا قد علم کند، در هم می‌شکنیم و هر اندیشهٔ طغیانگرانه‌ای را اسیر ساخته، مطیع مسیح می‌گردانیم. **6** ما در حال آماده‌باش هستیم تا وقتی اطاعت خودِ شما کامل شد، هر نااطاعتی در دیگران را مجازات کنیم! **7** اِشکال شما این است که به ظاهر من نگاه می‌کنید، در نتیجه فقط ضعف و ناتوانی می‌بینید، اما به مسائل باطنی توجهی ندارید. با این همه، اگر کسی از شما ادعا می‌کند که از جانب مسیح، صاحب قدرت و اختیاری است، به یقین من نیز می‌توانم چنین ادعایی بکنم. **8** اما من این قدرت و اختیار را برای کمک به شما به کار برده‌ام، نه برای آزارتان. شاید تصور کنید که به اختیارات خود بیش از حد افتخار می‌کنم؛ اما چنین نیست. **9** این را می‌نویسم تا گمان نکنید که وقتی در نامه‌هایم سرزنشتان می‌کنم، قصدم فقط ترساندن شماست و بس. **10** زیرا بعضی می‌گویند: «نامه‌هایش سنگین و پرقدرت است، اما حضورش ضعیف و موعظه‌هایش بی‌ارزش است!» **11** چنین افرادی باید بدانند که همان‌گونه که در نامه‌هایمان و در غیاب خود سختگیر هستیم، در عمل و در حضور نیز سختگیر خواهیم بود. **12** ما جرأت نداریم خود را در ردیف کسانی قرار دهیم که خودستایی می‌کنند. خود را نیز با آنها مقایسه نمی‌کنیم. کار ایشان عاقلانه نیست که خود را با یکدیگر مقایسه می‌کنند، و خود را با معیارهایی می‌سنجند که خودشان تعیین کرده‌اند! **13** ولی ما به اختیارات و به آنچه متعلق به ما نیست، افتخار نمی‌کنیم؛ بلکه در محدودهٔ کارهایی افتخار می‌کنیم که خدا به ما سپرده است، محدوده‌ای که شامل خدمت در میان شما نیز می‌گردد. **14** پس وقتی ادعا می‌کنیم که اختیاراتی در مورد شما داشته، و حقی به گردن شما داریم، پا را از حد خود فراتر نمی‌گذاریم، چون طبق نقشهٔ خدا، ما نخستین کسانی بودیم که پیام انجیل مسیح را به شما رساندیم. **15** در ضمن هرگز نخواسته‌ایم زحماتی را که دیگران برای شما کشیده‌اند، به خود نسبت دهیم و به آنها افتخار کنیم، بلکه آرزوی ما این است که ایمانتان رشد کند و در چارچوب همان نقشه خدا، خدمت ما در میان شما گسترش یابد. **16** پس از آن می‌توانیم پیام انجیل را به شهرهای دورتر از شما هم برسانیم، به شهرهایی که تا به حال کسی این پیام را به آنجا نرسانیده است؛ به این ترتیب مانند برخی وارد قلمرو کار دیگران نمی‌شویم و به کار دیگران افتخار نمی‌کنیم. **17** چنانکه در کتب مقدّس نوشته شده: «اگر کسی می‌خواهد به چیزی افتخار کند، به کاری که خداوند انجام داده است افتخار کند.» **18** زیرا مهم آن نیست که شخص از خود و از کارهایی که انجام داده است تعریف و تمجید کند، بلکه مهم آنست که خداوند او را تحسین نماید.

11 امیدوارم با این سخنان جاهلانه، شما را خسته نکرده باشم. خواهش می‌کنم تحمل کنید و بگذارید هر چه در دل دارم بگویم. **2** زیرا من غیرتی خدایی نسبت به شما دارم، و از این نگرانم که مبادا غیر از مسیح، به دیگری نیز دل ببندید. زیرا آرزوی من این است که شما مانند دوشیزه‌ای پاکدامن باشید که عشق و محبت خود را فقط برای کسی نگاه می‌دارد که با او ازدواج خواهد کرد. **3** اما می‌ترسم همان‌گونه که حوا فریب حیلهٔ مار را خورد، فکر شما نیز از سرسپردگی صادقانه و خالصی که به مسیح دارید، منحرف شود. **4** ترس من به این سبب است که شما خیلی ساده و زودباورید و هر کس هر چه بگوید، فوراً باور می‌کنید. حتی اگر عیسای دیگری را معرفی کنند، غیر از آنکه ما به شما معرفی کردیم، یا دربارهٔ روح دیگری سخن گویند، غیر از آن روح‌القدس که خدا به شما بخشیده، و یا راه دیگری برای نجات پیش پای شما قرار دهند، شما همه را باور می‌کنید. **5** اما فکر نمی‌کنم از این «رسولان بزرگ» چیزی کم داشته باشم. **6** من حتی اگر سخنران خوبی نباشم، اما در شناخت حقایق روحانی چیزی کم ندارم، و شما نیز متوجهٔ این نکته شده‌اید، زیرا این امر را بارها ثابت کرده‌ام. **7** آیا گناه کردم که پیام انجیل را بدون دریافت هیچ کمک مالی، به شما اعلام کردم و خود را حقیر ساختم تا شما سرافراز شوید؟ **8** من با پذیرفتن کمک مالی از کلیساهای دیگر، آنها را «غارت» کردم، تا بتوانم شما را خدمت کنم. **9** و در تمام مدتی که نزد شما بودم، از هدایای این کلیساها امرار معاش کردم تا بتوانم بدون گرفتن کمکی از شما، به شما خدمت کنم؛ و زمانی که این هدایا تمام شد و دیگر چیزی برای گذران زندگی نداشتم، باز

پیشنهاد کردید، اکنون به مرحلهٔ عمل درآورید. **12** مقدار کمک مهم نیست، بلکه علاقه و توجه شما به این امر برای خدا اهمیت دارد. در ضمن، او انتظار ندارد که شما بیش از توانایی خود هدیه بدهید، بلکه تا آن حد که می‌توانید. **13** البته منظورم این نیست که دیگران به قیمت ناراحتی و زحمت شما، در رفاه باشند! **14** بلکه به گونه‌ای به یکدیگر کمک کنید که همه به یک اندازه و یکسان داشته باشید. در حال حاضر شما اضافی دارید؛ بنابراین، می‌توانید به ایشان کمک کنید. در آینده نیز اگر شما احتیاج داشته باشید، آنان نیاز شما را برآورده خواهند کرد. به این ترتیب، هر کس به اندازهٔ احتیاج خود خواهد داشت. **15** به یاد آورید این نوشته را که می‌فرماید: «کسانی که زیاد جمع کرده بودند چیزی اضافه نداشتند و آنانی که کم جمع کرده بودند چیزی کم نداشتند.» پس شما نیز باید شریک نیازهای دیگران بشوید. **16** خدا را شکر که او در دل تیتوس نیز همان علاقه را ایجاد کرده که ما نسبت به شما داریم. **17** وقتی از او خواهش کردم که نزد شما بیاید، با شادی پذیرفت. در واقع، او چنان مشتاق دیدار شما بود که خود از قبل تصمیم به آمدن داشت. **18** همراه تیتوس، برادر دیگری را نیز می‌فرستم که همهٔ کلیساها او را به خاطر خدماتش به انجیل، می‌شناسند و برایش احترام قائل‌اند. **19** کلیساها نه فقط او را احترام می‌کنند، بلکه او را به عنوان همسفر ما تعیین کرده‌اند تا با هم، این هدایا را به اورشلیم ببریم. این خدمت باعث جلال خداوند می‌شود و نیز علاقهٔ ما را برای کمک به نیازمندان، نشان می‌دهد. **20** در ضمن وقتی با هم سفر کنیم، دیگر کسی به ما سوءظن نخواهد داشت، زیرا مواظبیم که مبادا کسی دربارهٔ نحوهٔ جمع‌آوری و استفاده از این هدایای سخاوتمندانه، از ما ایراد بگیرد. **21** ما مواظبیم که در حضور خداوند آنچه درست است انجام دهیم، همچنین می‌خواهیم دیگران نیز این را بدانند. از اینروست که چنین ترتیبی داده‌ایم. **22** برادر دیگری را نیز نزد شما می‌فرستم که همواره کوشایی و جدیت او را در خدمات و کارهای گوناگون دیده‌ایم. حال که میزان علاقه و تمایل شما را برای کمک به دیگران به او گفته‌ام، اشتیاقش برای آمدن نزد شما بیشتر شده است. **23** اما اگر کسی بپرسد که تیتوس کیست، بگویید که او همکار من است و برای کمک به شما آمده است. دربارهٔ آن دو برادر نیز می‌توانید بگویید که نمایندگان کلیساهای این منطقه هستند و همواره باعث افتخار نام مسیح بوده‌اند. **24** پس خواهش می‌کنم محبتی را که نسبت به من دارید، به ایشان نیز ابراز دارید و از آنان به گرمی پذیرایی کنید تا همهٔ کلیساها بدانند که بی‌دلیل به شما افتخار نکرده‌ایم.

9 البته تصور نمی‌کنم یادآوری این مسئله، یعنی کمک به ایمانداران، ضرورتی داشته باشد، **2** چون می‌دانم که شما خودتان چه اشتیاقی برای کمک‌رسانی دارید. من با افتخار، به ایمانداران اهل مقدونیه گفته‌ام که شما در ایالت اَخائیه از سال گذشته آمادهٔ کمک بوده‌اید. در واقع، همین شور و شوق شما بود که بسیاری از ایشان را برانگیخت تا اقدام به کمک نمایند. **3** اما از آنجا که به آنان گفته‌ام که هدایایتان آماده خواهد بود، اینک این برادران را می‌فرستم تا از این امر مطمئن شوم، مبادا تعریف‌هایی که از شما در این مورد کرده‌ایم، نادرست بوده باشد. **4** زیرا اگر بعضی از ایمانداران مقدونیه همراه من بیایند و ببینند که بعد از آن همه تعریف، هنوز هدایایتان آماده نیست، آنگاه هم ما شرمنده خواهیم شد، هم شما! **5** پس لازم دیدم که از این برادران خواهش کنم که پیش از من بیایند و هدایایی را که وعده داده بودید، آماده سازند. به این ترتیب، هنگام آمدن من، کمکهای‌تان آماده خواهد بود، و این نشان خواهد داد که شما نه از روی اجبار، بلکه از روی میل هدیه داده‌اید. **6** فراموش نکنید که هر که کم بکارد، کم نیز درو خواهد کرد؛ و هر که زیاد بکارد، زیاد درو خواهد کرد. **7** کسی را مجبور نکنید که بیش از آنچه قلباً در نظر دارد، بدهد بلکه بگذارید هر قدر که مایل است، بدهد زیرا خدا کسی را دوست دارد که با شادی هدیه می‌دهد. **8** اما خدا قادر است هر نعمتی را بیش از نیازتان به شما عطا فرماید، تا نه فقط احتیاجات خودتان برآورده شود، بلکه از مازاد آن بتوانید برای خدمات نیکوکارانه و کمک به دیگران استفاده کنید. **9** چنانکه نوشته شده است: «او با گشاده‌دستی به نیازمندان کمک می‌کند و محبت و نیکوکاری‌اش همواره مایهٔ افتخارش خواهد بود.» **(aiōn** **g165)** **10** اما خدا که برای کشاورز بذر آماده می‌کند تا بکارد و درو کند و بخورد، به شما نیز بذر فراوان عطا خواهد کرد تا بکارید، و محصولتان را فزونی خواهد داد تا بتوانید از آن هر چه بیشتر برای کمک به دیگران استفاده کنید. **11** بله، خدا به فراوانی به شما عطا خواهد کرد تا شما نیز با سخاوت به دیگران کمک کنید. و آنگاه که هدایای شما را به آنانی که نیازمندند برسانیم، به خاطر نیکوکاری شما، خدا را سپاس خواهند گفت. **12** بنابراین، از هدایای شما دو نتیجهٔ نیکو حاصل می‌شود: یکی آنکه نیازهای ایمانداران برطرف می‌گردد، و دیگر آنکه باعث می‌شود به سبب آن، خدا را شکر کنند. **13** کسانی که به آنان کمک می‌کنید، نه فقط برای هدایای سخاوتمندانه‌ای که به ایشان و همگان می‌دهید، شاد می‌شوند بلکه خدا را نیز سپاس می‌گویند، چون این کار، ثابت می‌کند که شما از انجیل مسیح اطاعت می‌کنید. **14** ایشان به سبب فیض بی‌پایان و عجیب خدا که در شما جلوه‌گر شده، با اشتیاق و محبتی عمیق برای

برویم. **2** خواهش می‌کنم بار دیگر دل خود را برای ما بگشایید. زیرا به هیچ‌یک از شما بدی نکرده‌ایم؛ هیچ‌کس را گمراه نساخته‌ایم؛ کسی را فریب نداده‌ایم و از کسی سوءاستفاده نکرده‌ایم. **3** قصد من سرزنش یا محکوم کردن شما نیست. نه! چون همان‌طور که قبلاً هم گفته‌ام، محبت ما نسبت به شما به قدری است که هیچ چیز در زندگی، حتی مرگ نیز، نمی‌تواند ما را از هم جدا کند. **4** به شما اطمینان کامل دارم و به وجودتان افتخار می‌کنم. علیرغم تمام رنجها و سختی‌هایم، شما باعث تشویق من شده‌اید و مرا شاد ساخته‌اید. **5** زمانی نیز که به ایالت مقدونیه رسیدیم، لحظه‌ای آرامش نداشتیم بلکه از هر سو دچار زحمت شدیم؛ در بیرون، با دیگران در کشمکش بودیم و در درون نیز ترس و دلهره داشتیم. **6** اما خدا که تسلی دهندهٔ افسردگان است، با آمدن تیتوس ما را آرامش و قوت قلب بخشید. **7** نه فقط دیدن تیتوس باعث تسلی و شادی ما شد، بلکه قوت قلبی نیز که او از شما یافته بود ما را شاد کرد. زیرا او بازگو کرد که شما با چه اشتیاقی چشم به راه من بوده‌اید، و گفت که از آن واقعه چقدر غمگین شده‌اید، و اینکه تا چه اندازه ما را دوست دارید و نسبت به ما وفادارید. با شنیدن این خبرها، شادی من چند برابر شد. **8** پس دیگر از فرستادن آن نامه پشیمان نیستم. البته تا مدتی از این کار ناراحت بودم، چون می‌دانستم که آن نامه، هر چند برای مدتی کوتاه، شما را بسیار غمگین ساخته است. **9** اما اکنون خوشحالم که آن را فرستادم، نه برای اینکه شما را ناراحت کرد، بلکه به این دلیل که اندوه ناشی از آن، شما را به سوی خدا بازگردانید. این غم طبق خواست خدا بود؛ بنابراین، ضرری از جانب ما به شما نرسید. **10** اما آن نوع غم که مد نظر خدا است، توبه را پدید می‌آوَرَد و منجر به نجات می‌گردد و پشیمانی بدان راه ندارد. اما غم و اندوه برای امور دنیوی، منتهی به مرگ روحانی می‌گردد. **11** ببینید این غمی که برای خدا بود، چه نتایجی در شما پدید آورد: چه جدّیتی، چه اشتیاقی برای مُبَرّا ساختن خود، چه انزجاری، چه احساس خطری، چه دلتنگی‌ای، چه غیرتی، و چه آمادگی‌ای برای تنبیه آن خطاکار. در هر موردی، ثابت کردید که در خصوص آن موضوع بی‌تقصیر بودید. **12** وقتی آن نامه را نوشتم، قصدم این نبود که دربارهٔ خطایی که آن شخص نسبت به دیگری مرتکب شده بود، نظرم را بیان کرده باشم بلکه می‌خواستم در حضور خدا بر خودتان آشکار شود که چقدر نسبت به ما علاقه و ارادت دارید. **13** اما علاوه بر تسلی و قوت قلبی که از محبتتان یافتیم، از شادی تیتوس نیز بسیار دلگرم شدیم. او شاد شده بود از اینکه او را به گرمی پذیرفتید، و خاطرش از جانب شما آسوده شد. **14** پیش از آنکه نزد شما بیاید، تعریف شما را نزد او کرده بودم و به او گفته بودم که چقدر به شما افتخار می‌کنم. شما نیز با رفتارتان، مرا سربلند کردید. همان‌طور که همیشه به شما راست گفته‌ایم، تعریفی نیز که از شما نزد تیتوس کرده بودیم، راست بود. **15** تیتوس اکنون محبتش نسبت به شما بیش از پیش شده است، چون فراموش نمی‌کند که چگونه با ترس و احترام او را پذیرفتید، و با جان و دل سخنان و راهنمایی‌های او را به کار بستید. **16** اکنون خوشحالم که می‌توانم از هر جهت به شما اعتماد داشته باشم.

8 حال ای ایمانداران، می‌خواهم شما را آگاه سازم که فیض و لطفی که خدا به کلیساهای مقدونیه عطا فرموده، چه ثمرات خوبی به بار آورده است. **2** ایمانداران مقدونیه با اینکه در بوتهٔ آزمایش، دچار زحمات شدیدی شده‌اند، اما همواره شادند؛ و با اینکه در نهایت تنگدستی به سر می‌برند، اما بسیار سخاوتمند و گشاده دست هستند. **3** زیرا خود شاهد هستم که ایشان نه تنها تا حد توان خود، بلکه بیشتر از آن نیز کمک کردند. آنان با تمایل و رضایت کامل، **4** از ما خواستند که کمکهای مالی‌شان را برای مسیحیان اورشلیم ببریم، تا در شادی کمک به ایمانداران شریک شوند. **5** کاری که آنان انجام دادند، بیش از انتظار ما بود. ایشان در ابتدا قول دادند که خواست خداوند را بجا آورند، و سپس اعلام آمادگی کردند که هر خدمتی از آنان بخواهیم، انجام دهند. **6** به این سبب از تیتوس خواهش کردیم که باز به دیدن شما بیاید تا تشویقتان کند که شما نیز سهمی در این خدمت نیکوکارانه به عهده بگیرید، چون او خود قبلاً این کار را در میان شما آغاز کرده بود. **7** شما در بسیاری از مسائل، از دیگران جلوترید: ایمانتان بیشتر است، سخنرانان بیشتری دارید، معلوماتتان عمیقتر است، اشتیاقتان برای خدمت بیشتر است و نسبت به ما نیز محبت زیادی دارید. پس می‌خواهم در این خدمت نیکوکارانه یعنی هدیه دادن نیز، از دیگران جلوتر باشید. **8** این یک دستور نیست و نمی‌گویم که حتماً این کار را بکنید. بلکه اشتیاق کلیساهای دیگر را نمونه می‌آورم، تا شما نیز بتوانید نشان دهید که محبتتان واقعی است و فقط حرف نیست. **9** زیرا خود از فیض خداوند ما عیسی مسیح آگاهید که هر چند در آن مقام آسمانی‌اش غنی بود، برای کمک به شما به این جهان آمد و فقیر شد، تا با فقر خود شما را غنی سازد. **10** پس حال نظر من این است: کاری را که سال گذشته آغاز کردید، اکنون به پایان برسانید. زیرا شما نه فقط نخستین کسانی بودید که موضوع کمک به دیگران را مطرح نمودید، بلکه پیشقدم شدید و آن را نیز عملی کردید. **11** پس با همان شور و شوقی که این خدمت را شروع کردید، آن را تکمیل کنید، و از آنچه دارید تا آنجا که می‌توانید کمک کنید. کاری را که در ابتدا با اشتیاق فراوان

این موضوع پی برده باشید. **12** فکر نکنید که بار دیگر شروع به خودستایی کرده‌ایم! نه، بلکه می‌خواهیم دلیلی داشته باشید تا بتوانید به ما افتخار کنید و جواب آن دسته از معلمین دروغین را بدهید که به ظاهر فخر می‌کنند، نه به آنچه در قلب است. **13** آیا گمان می‌کنید که عقل خود را از دست داده‌ایم که دربارهٔ خود اینچنین سخن می‌گوییم؟ حتی اگر چنین باشد، برای آنست که خدا جلال یابد! و اگر در سلامت عقل به سر می‌بریم، به نفع شماست. **14** هر آنچه می‌کنیم، نه برای نفع خودمان، بلکه برای این است که عشق مسیح سراسر وجود و هستی‌مان را تسخیر کرده است. و چون ایمان داریم که مسیح جان خود را در راه همهٔ ما فدا کرد، به این نیز ایمان داریم که ما هم نسبت به زندگی گناه‌آلود گذشته خود، مرده‌ایم. **15** مسیح برای همه مرد تا تمام کسانی که زنده‌اند یعنی کسانی که از او زندگی جاوید یافته‌اند، دیگر برای خود و ارضای خواسته‌های خود زندگی نکنند، بلکه برای خشنودی همان کسی زندگی کنند که در راه ایشان مرد و دوباره زنده شد. **16** بنابراین، از این پس برادران مسیحی خود را برحسب ظاهر و مطابق با طرز فکر مردم دنیا، قضاوت نمی‌کنیم. زمانی من نیز دربارهٔ مسیح چنین قضاوت می‌کردم و بر این باور بودم که او یک انسان عادی است. اما اکنون دیگر چنین طرز فکری ندارم. **17** کسی که از آنِ مسیح می‌گردد، تبدیل به شخص جدیدی می‌شود. او دیگر آن انسان قبلی نیست؛ بلکه زندگی کاملاً تازه‌ای را آغاز کرده است. **18** تمام این نیکویی‌ها از سوی خدایی است که به خاطر فداکاری عیسی مسیح، ما را با خود آشتی داده است، و این مسئولیت را به ما سپرده تا پیام این آشتی را به دیگران نیز برسانیم. **19** پیام ما این است که خدا در مسیح بود و مردم را به آشتی با خود فرا می‌خواند تا گناهانشان را ببخشاید و آثار آن را پاک نماید. **20** ما سفیران مسیح هستیم. خدا به‌وسیلهٔ ما با شما سخن می‌گوید. وقتی ما چیزی را از شما درخواست می‌کنیم، مانند این است که مسیح آن را از شما می‌خواهد. بنابراین، از جانب او از شما می‌خواهیم که لطف و محبت خدا را رد نکنید و با او آشتی نمایید. **21** زیرا خدا مسیح را که هرگز گناه نکرد، در راه ما گناه ساخت، تا ما بتوانیم به‌واسطهٔ مسیح در پیشگاه خدا مقبول واقع شویم.

6 از این رو، به عنوان همکاران خدا، از شما خواهش می‌کنیم که از فیض خدا غافل نشوید. **2** زیرا خدا می‌فرماید: «فریاد تو را در وقت مناسب شنیدم. در روز نجات، به یاری‌ات شتافتم.» الان، همان «وقت مناسب» است. امروز همان «روز نجات» است. **3** ما به گونه‌ای زندگی و رفتار می‌کنیم که باعث لغزش کسی نگردیم، تا خدمت ما بی‌اعتبار نشود. **4** در واقع سعی ما بر این است که در هر کاری ثابت کنیم که خدمتگزاران واقعی خدا هستیم. هر نوع رنج و سختی و زحمت را تحمل کرده‌ایم؛ **5** شلّاق خورده‌ایم؛ به زندان افتاده‌ایم؛ با تهاجم مردم خشمگین مواجه شده‌ایم؛ بیش از توان خود کار کرده‌ایم؛ بی‌خوابی و گرسنگی کشیده‌ایم. **6** با زندگی پاک خود، با بینش روحانی، با صبر، با مهربانی، با حضور روح‌القدس در ما، و با محبت بی‌ریای خود به همه ثابت کرده‌ایم که ادعاهایمان بجاست. **7** همواره حقیقت را گفته‌ایم؛ خدا در هر امری ما را یاری کرده است؛ با سلاحهای روحانی در دست راست برای حمله و در دست چپ برای دفاع، جنگیده‌ایم. **8** چه به ما احترام نمایند و چه بی‌احترامی، چه از ما تعریف کنند و چه انتقاد، همواره نسبت به خداوند وفادار می‌مانیم. مردم ما را دروغگو می‌پندارند، حال آنکه جز حقیقت سخنی نمی‌گوییم. **9** گاهی همچون افراد بی‌ارزش و گمنام به نظر می‌آییم، اما بسیاری ما را می‌شناسند. همواره خطر مرگ ما را تهدید می‌کند، اما هنوز زنده‌ایم و خدا را خدمت می‌کنیم. مجروح شده‌ایم اما از پای در نیامده‌ایم. **10** دل‌شکسته‌ایم، اما در عین حال از شادی خداوند لبریزیم. فقیریم، ولی بسیاری را با گنجهای روحانی، ثروتمند می‌سازیم. صاحب چیزی نیستیم، اما همه چیز داریم. **11** ای دوستان عزیزم که در قرنتس هستید، با شما صادقانه سخن گفتیم و دل خود را برای شما گشودیم. **12** اما اگر هنوز هم بین ما سردی هست، به علّت بی‌محبتی ما نیست، بلکه در اثر کمی محبت شماست. **13** با شما همچون فرزندان خود سخن می‌گویم. دلتان را برای محبت ما باز کنید و شما نیز محبت خود را به ما نشان دهید. **14** با بی‌ایمانان پیوند و همبستگی نداشته باشید. آیا می‌تواند بین پاکی و گناه پیوندی باشد؟ آیا نور و تاریکی با یکدیگر ارتباطی دارند؟ **15** یا بین مسیح و شیطان توافقی وجود دارد؟ آیا بین یک ایماندار و بی‌ایمان وجه اشتراکی هست؟ **16** یا می‌توان معبد خدا را با بتخانه یکی دانست؟ زیرا شما معبدی زنده هستید و خدا در شما ساکن است! چنانکه او فرموده است: «من در ایشان ساکن خواهم شد و در میانشان اقامت خواهم گزید، و من خدای آنان خواهم بود و ایشان قوم من.» **17** از اینروست که خدا می‌فرماید: «از میان گناهکاران خارج شوید! خود را از ایشان جدا سازید! به چیزهای ناپاک دست نزنید تا شما را بپذیرم. **18** آنگاه من پدر شما خواهم بود و شما پسران و دختران من! این است فرمودهٔ خداوندِ قادر مطلق!»

7 دوستان عزیز، حال که خدا چنین وعده‌هایی به ما ارزانی داشته است، بیایید ما نیز خود را از تمام گناهانی که جسم و روحمان را آلوده می‌کند پاک کنیم، و با خداترسی به سوی قدوسیت کامل پیش

4 بنابراین، از آنجا که به‌واسطهٔ رحمت خداست که از این
خدمت برخورداریم، دلسرد نمی‌شویم. **2** ما سعی نداریم با حیله و
نیرنگ مردم را به سوی مسیح هدایت کنیم. ما نمی‌خواهیم کسی
را فریب دهیم. هیچگاه سعی نمی‌کنیم کسی را وادار نماییم تا به
تعالیمی که برخلاف کتاب‌مقدّس است، ایمان آورد. ما هرگز به چنین
روشهای شرم‌آوری متوسل نمی‌شویم، بلکه خدا شاهد است که جز
حقیقت و راستی، چیز دیگری را اعلام نمی‌نماییم، و می‌کوشیم تا از
این راه تأثیر نیکویی بر مردم بگذاریم. **3** اما اگر پیام نجاتی که اعلام
می‌کنیم، مبهم است و درک آن دشوار می‌باشد، فقط برای آنانی
چنین است که به سوی هلاکت می‌روند. **4** شیطان که حاکم این
دنیای پر از گناه است، چشمان این اشخاص بی‌ایمان را بسته است
تا نتوانند نور پرجلال انجیل را ببینند و معنی پیام ما را درباره جلال
مسیح که چهرهٔ قابل رویت خدای نادیده است، درک کنند. **(aiōn,**
g165) **5** پیغام و وعظ ما نیز هیچگاه در تعریف از خودمان نبوده
است، بلکه در موعظه‌هایمان فقط به عیسی مسیح اشاره کرده‌ایم و او
را به عنوان خداوند معرفی نموده‌ایم. تنها چیزی که دربارهٔ خودمان
می‌گوییم این است که ما به خاطر فداکاری که مسیح بر روی صلیب
کرد، خدمتگزاران شما هستیم. **6** زیرا همان خدایی که فرمود: «نور
از میان تاریکی بدرخشد»، نور خود را در دلهای ما نیز تابانید، تا
درک کنیم که این نور پرجلال اوست که از چهرهٔ عیسی مسیح
می‌درخشد. **7** اما این گنج گرانبها را در ظرفهای خاکی داریم،
یعنی در بدن انسانی و ضعیف خود، تا همه بدانند که این قدرت
فوق‌العاده و بَرتر از سوی خداست، نه از خودمان. **8** زحمات از هر
سو بر ما فشار می‌آورند، اما لِه نشده‌ایم. حیران و سردرگم می‌شویم،
اما امید خود را از دست نمی‌دهیم. **9** مردم ما را آزار می‌دهند، اما
خدا ما را هرگز تنها نمی‌گذارد. زمین می‌خوریم، اما به یاری خدا باز
برمی‌خیزیم و به پیش می‌رویم. **10** از طریق رنج و سختی، بدن ما
همواره در مرگ عیسی شریک می‌گردد، تا حیات عیسی نیز در بدن
ما دیده شود. **11** بله، گرچه زنده‌ایم، اما به خاطر خدمت به عیسی،
پیوسته با مرگ مواجه هستیم، تا حیات عیسی نیز در بدنهای فانی
ما آشکار گردد. **12** ما به خاطر اعلام پیام انجیل با مرگ روبرو
می‌شویم، اما همین پیام، باعث شده است که شما زندگی جاوید را
بیابید. **13** در کتب مقدّس نوشته شده: «به خدا ایمان آوردم، پس
سخن گفتم.» ما نیز چون از همان نوع ایمان برخورداریم، به اعلام
پیام انجیل ادامه می‌دهیم. **14** می‌دانیم همان خدا که خداوند ما
عیسی را پس از مرگ زنده کرد، ما را نیز مانند عیسی مسیح، زنده
خواهد کرد تا به همراه شما به حضور او ببرد. **15** پس تمام زحماتی
که متحمل می‌شویم، همه به نفع شماست. و هر چه تعداد کسانی
که در اثر تلاش و خدمات ما به مسیح ایمان می‌آورند، بیشتر گردد،
عدهٔ بیشتری نیز خدا را به خاطر لطف و مهربانی‌اش سپاس خواهند
گفت و خداوند نیز بیشتر جلال خواهد یافت. **16** از اینروست که ما
هرگز از خدمت به خدا دلسرد نمی‌شویم. با اینکه نیروی جسمی
ما به تدریج از بین می‌رود، اما نیروی باطنی ما روزبه‌روز در خداوند
فزونی می‌یابد. **17** زیرا رنجهای سبک و زودگذر ما جلالی ابدی
برایمان پدید می‌آورند، جلالی که با آن رنجها قابل مقایسه نیست.
(aiōnios g166) **18** پس ما به چیزهایی چشم می‌دوزیم که نادیدنی
هستند، نه به چیزهای دیدنی، زیرا آنچه دیدنی است، زودگذر است،
حال آنکه امور نادیدنی جاودانی هستند. **(aiōnios g166)**

5 زیرا می‌دانیم وقتی این خیمهٔ زمینی که اکنون در آن زندگی
می‌کنیم فرو ریزد، یعنی وقتی بمیریم و این بدنهای خاکی را ترک
گوییم، در آسمان خانه‌ها یعنی بدنهایی جاودانی خواهیم داشت که به
دست خدا برای ما ساخته شده است، نه به دست انسان. **(aiōnios,**
g166) **2** حال که در این بدن زندگی می‌کنیم، چقدر خسته و
فرسوده می‌شویم. به همین دلیل مشتاقانه روزی را انتظار می‌کشیم که
بدن آسمانی‌مان را همچون لباسی نو در برکنیم. **3** آنگاه به یقین
روح‌هایی بدون بدن نخواهیم بود. **4** ما در این بدن خاکی، تحت
فشار هستیم و آه و ناله می‌کنیم؛ اما در ضمن نمی‌خواهیم بمیریم و از
این بدن خلاص شویم، بلکه می‌خواهیم به همین صورت که هستیم،
بدن آسمانی خود را بپوشیم تا این بدنهای فانی در آن زندگی جاوید
غرق شود. **5** این است آنچه که خدا برای ما تدارک دیده است؛
و برای آنکه یقین بدانیم که همهٔ این برکات را نصیب ما خواهد
ساخت، روح‌القدس را به عنوان بیعانه به ما داده است. **6** از این رو،
همواره دلگرمیم، و می‌دانیم تا زمانی که در این بدن خاکی سکونت
داریم، در خانهٔ ابدی با خداوند زندگی نمی‌کنیم. **7** ما این امور را
نه با دیدن بلکه با ایمان باور می‌کنیم. **8** بنابراین، از مرگ ترسی
نداریم، بلکه از آن استقبال می‌کنیم، چون می‌دانیم که پس از مرگ
نزد خداوند رفته، در خانهٔ آسمانی‌مان به سر خواهیم برد. **9** اما چه در
این دنیا، در این بدن باشیم، و چه در آسمان با مسیح، هدفمان این
است که همواره در هر چه می‌کنیم، خشنودی او را جلب نماییم.
10 زیرا همهٔ ما در مقابل تخت داوری مسیح خواهیم ایستاد و هر یک
از ما نتیجهٔ اعمالی را که در زمان سکونت در بدن خود انجام داده
است، خواهد دید، چه نیک، چه بد. **11** بنابراین، چون چنین
ترس و احترامی نسبت به خداوند در دل ما هست، می‌کوشیم تا
مردم را به سوی نجات هدایت کنیم. خدا از دل ما باخبر است و
می‌داند که آنچه می‌گوییم، عین حقیقت است. امیدوارم شما هم به

ببخشید و تسلی دهید، و گرنه ممکن است فشار یأس و اندوه، او را
از پای درآورد. **8** پس خواهش می‌کنم به او نشان دهید که دوستش
دارید. **9** من آن نامه را نوشتم تا شما را امتحان کنم و ببینم که تا چه
حد از من اطاعت می‌کنید. **10** وقتی شما کسی را ببخشید، من
نیز او را می‌بخشم. و اگر من کسی را ببخشم، با اجازهٔ مسیح و
به خاطر شما می‌بخشم، البته اگر فکر می‌کنید که بخشیدن من
واقعاً لازم است. **11** دلیل دیگری که سبب می‌شود این شخص را
ببخشیم، این است که نباید بگذاریم شیطان از این فرصت بهره‌برداری
کند، چون ما از حیله‌های او آگاهیم. **12** از این سخن بگذریم.
من در ضمن سفر، به شهر تروآس رسیدم و خداوند فرصتهای بسیار
خوبی فراهم آورد تا پیام انجیل مسیح را به مردم اعلام کنم. **13** اما
برادرمان تیتوس را آنجا پیدا نکردم و برای او بسیار نگران شدم. پس،
با اهالی آنجا خداحافظی کردم و به ایالت مقدونیه رفتم، تا شاید
تیتوس را در آنجا پیدا کنم. **14** اما خدا را شکر که همواره ما را در
پیروزی مسیح سهیم می‌سازد، و هر جا می‌رویم، ما را به کار می‌برد
تا مسیح را به مردم معرفی کنیم، و پیام انجیل را همچون عطری
خوشبو در همه جا برافشانیم. **15** و از آنجا که مسیح در زندگی ما
حضور دارد، ما برای خدا عطری خوشبو هستیم، عطری که بوی آن
به مشام همه می‌رسد، چه گناهکاران و چه نجات یافتگان. **16** برای
آنانی که در راه گناه گام برمی‌دارند و به سوی هلاکت می‌روند، ما
بوی هراس‌انگیز محکومیت و می‌دهیم، اما برای آنانی که در راه
نجات گام برمی‌دارند، عطری هستیم که به همه چیز طراوت و حیات
تازه می‌بخشد. اما چه کسی قابلیت و توانایی آن را دارد که به این
صورت، انجیل را موعظه کند؟ **17** ما مانند بسیاری نیستیم که با
کلام خدا تجارت می‌کنند و تنها هدفشان این است که از این راه
درآمد خوبی داشته باشند، بلکه از سوی خدا فرستاده شده‌ایم، تا با
قدرت مسیح و با قلبی پاک و زیر نظر خود خدا سخن گوییم.

3 آیا باز شروع به خودستایی کرده‌ایم؟ آیا ما نیز مانند معلمان
دروغین احتیاج به ارائهٔ توصیه‌نامه‌ها به شما یا گرفتن توصیه‌نامه‌ها
از شما داریم؟ **2** تنها توصیه‌نامه‌ای که به آن نیاز داریم، خود شما
هستید! زندگی شما نامه‌ای است که بر دل ما نوشته شده و هر
کسی می‌تواند آن را بخواند و تشخیص دهد که چه خدمت نیکویی
در میان شما انجام داده‌ایم. **3** همه می‌توانند ببینند که شما نامهٔ
مسیح هستید، نامه‌ای که ما نوشته‌ایم، نه با قلم و جوهر، بلکه
به‌وسیلهٔ روح خدای زنده؛ و نه روی لوحهای سنگی، بلکه بر دلهای
انسانها. **4** اما اگر جرأت می‌کنیم که چنین ادعاهایی دربارهٔ خودمان
بکنیم، علّتش این است که به‌وسیلهٔ مسیح به خدا اعتماد کامل
داریم. **5** در غیر این صورت قادر نخواهیم بود با تکیه به نیروی خود،
کار ارزشمندی برای خدا انجام دهیم، چون قابلیتها و موفقیتهای ما از
خداست. **6** اوست که ما را صلاحیت بخشیده تا خدمتگزاران عهد
و پیمان نوین او باشیم. این عهد مبتنی بر احکام و مقرراتی نوشته‌شده
نیست، بلکه عهدی است مبتنی بر کار روح‌القدس. آن عهد و پیمان
کهن نوشته‌ای بیش نیست و به مرگ منتهی می‌گردد؛ اما در این عهد
و پیمان جدید، روح‌القدس حیات می‌بخشد. **7** با این حال، آن
روش و پیمان قدیم که منجر به مرگ و مجازات ابدی می‌شد، با
چنان شکوه و جلالی شروع شد که بنی‌اسرائیل تاب و توان نداشتند به
صورت نورانی موسی نگاه کنند؛ زیرا وقتی موسی احکام الهی را که بر
روی لوحهای سنگی حک شده بود، از حضور خدا برای مردم آورد،
صورت او در اثر جلال خدا می‌درخشید. اما این درخشش به تدریج
محو می‌شد. **8** پس اکنون که روح خدا به انسان زندگی حقیقی
می‌بخشد، آیا نباید انتظار جلال بیشتری را داشته باشیم؟ **9** اگر
روشی که باعث محکومیت و هلاکت می‌شد، با چنان جلال و
شکوهی همراه بود، پس چقدر بیشتر طریقی که سبب نجات انسان
می‌گردد، باید جلال و شکوه بیشتری داشته باشد! **10** در واقع آن
جلال دوران گذشته که در صورت موسی می‌درخشید، قابل مقایسه با
جلال برتر این پیمان جدید، نمی‌باشد. **11** پس اگر آن روش قدیم
که موقتی بود و به تدریج محو و نابود می‌شد، پر از جلال و شکوه
آسمانی بود، چقدر بیشتر این راه جدید خدا برای نجات ما، که
همیشگی و جاودانی است، باشکوه می‌باشد. **12** پس چون این
طریق جدید چنین امید و اطمینانی به ما می‌بخشد، از شهامت تمام
برخوردار هستیم. **13** و نه همچون موسی، که نقابی به صورت خود
زد تا قوم اسرائیل محو شدن جلال را از صورتش نبینند. **14** اما نه
فقط صورت موسی پوشیده بود، بلکه درک و فهم قوم او نیز زیر نقاب
بود؛ و حتی امروز نیز که یهودیان کتاب تورات را می‌خوانند، گویی بر
قلب و فکرشان نقابی قرار دارد، و به همین علّت نمی‌توانند به معنی
واقعی تورات پی ببرند. این نقاب فقط با ایمان آوردن به مسیح برداشته
می‌شود. **15** بله، حتی امروز نیز وقتی یهودیان نوشته‌های موسی را
می‌خوانند، آن را درک نمی‌کنند. **16** اما هرگاه کسی به سوی خداوند
بازگردد، آنگاه آن نقاب از چشمانش برداشته می‌شود. **17** زیرا این
خداوند که به او اشاره شد، روح‌القدس است، و هر جا که روح خدا
باشد، در آنجا آزادی است. **18** اما ما مسیحیان نقابی بر صورت خود
نداریم و همچون آینه‌ای روشن و شفاف، جلال خداوند را منعکس
می‌کنیم؛ و در اثر کاری که خداوند یعنی روح‌القدس در وجودمان
انجام می‌دهد، با جلالی روزافزون، به تدریج شبیه او می‌شویم.

دوم قرنتیان

1 این نامه از طرف پولس است که به خواست خدا انتخاب شده
تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز از طرف برادر ما تیموتائوس. این
نامه را به کلیسای خدا در قُرِنتُس و نیز به همهٔ مسیحیان سراسر ایالت
اخائیه می‌نویسم. **2** از پدرمان خدا، و خداوندمان عیسی مسیح،
خواستار فیض و آرامش برای شما هستم. **3** سپاس بر خدا، پدر
خداوند ما عیسی مسیح، که پدر رحمتها و خدای همهٔ تسلیات
است. **4** او ما را تسلی می‌دهد تا ما نیز همین تسلی را به کسانی
دهیم که در زحمتند و به همدردی و تشویق ما نیاز دارند. **5** یقین
بدانید که هر قدر برای مسیح بیشتر زحمت ببینیم، از او تسلی و
دلگرمی بیشتری خواهیم یافت. **6** حتی وقتی زیر بار سختی‌ها کمر
خم می‌کنیم، این نیز برای تسلی و نجات شما است. زیرا هنگامی
که ما خودمان نیز تسلی می‌یابیم و دلگرم می‌شویم، قطعاً شما را نیز
دلگرم خواهیم ساخت. آنگاه می‌توانید با شکیبایی، متحمل همان
رنجهایی شوید که ما متحمل هستیم. **7** و یقین داریم که وقتی در
رنجهای ما شریک می‌شوید، در تسلی و دلگرمی‌ای که خدا به
ما می‌بخشد نیز شریک خواهید شد. **8** ایمانداران عزیز، بی‌شک
شنیده‌اید که در ایالت آسیا چه سختیها کشیدیم. فشار مشکلات به
حدی بود که امید نداشتیم زنده بمانیم، **9** و احساس می‌کردیم که
محکوم به مرگ هستیم، چون برای نجات خود، کاری از دستمان
برنمی‌آمد. اما این زحمات درس خوبی به ما داد تا دیگر به خودمان
متکی نباشیم، بلکه به خدایی توکل کنیم که می‌تواند حتی مرده‌ها را
زنده کند. پس همه چیز را به دست خدا سپردیم. **10** او نیز ما را
یاری داد و از مرگی وحشتناک رهانید؛ و امید داریم که بعد از این نیز
باز ما را رهایی بخشد. **11** و اما شما نیز باید با دعاهایتان ما را یاری
کنید. وقتی ببینید که خدا به دعاهایی که در حق ما و برای سلامت
ما می‌کنید، این گونه پرشکوه جواب می‌دهد، آنگاه خدا را بیشتر
سپاس خواهید گفت. **12** آنچه باعث افتخار ماست، این است که
می‌توانیم با نهایت صداقت بگوییم که در رفتارمان با مردم و مخصوصاً
با شما، همیشه صادق و بی‌ریا بوده‌ایم، و چشم امیدمان فقط به یاری
خداوند بوده است، نه به توانایی‌های خودمان. **13** نامه‌هایی که به
شما نوشتیم، همه روشن و واضح بوده‌اند و هرگز مطلبی سربسته
نگفته‌ایم. و من امید دارم **14** همان‌طور که تا حدی ما را شناخته‌اید،
روزی ما را به طور کامل بشناسید و به ما افتخار کنید. آنگاه ما نیز در
روز بازگشت خداوندمان عیسی، به شما افتخار خواهیم کرد. **15** با
چنین اطمینانی به درک و فهم روحانی شما بود که تصمیم گرفتم با
دوبار ملاقات شما، دوبار برکت به شما برسانم؛ **16** بار اول، در راه
سفرم به مقدونیه و بار دوم، به هنگام بازگشت از آنجا. آنگاه شما مرا
در سفرم به یهودیه یاری خواهید داد. **17** حال ممکن است بپرسید
که چرا تصمیم خود را عوض کردم. آیا دودل بودم یا همانند بسیاری
از مردم این دنیا شده‌ام که وقتی می‌گویند «بله»، منظورشان «نه»
است؟ **18** نه، اینچنین نیست. آن خدایی که سخنانش راست و قابل
اعتماد می‌باشد، شاهد است که سخنان ما نیز قابل اعتماد می‌باشد و
وقتی می‌گوییم «بله»، منظورمان همان «بله» است. **19** زیرا پسر
خدا، عیسی مسیح، کسی نیست که وقتی می‌گوید «بلی»، منظورش
«نه» باشد، بلکه همواره هر چه گوید، همان را انجام می‌دهد؛ و
پیغام و موعظهٔ ما یعنی من و سیلاس و تیموتائوس، دربارهٔ یک چنین
کسی بود. **20** اوست که تمام وعده‌های خدا را، هر چند که بسیار
باشند، به انجام می‌رساند، و ما نیز همه جا اعلام کرده‌ایم که او
چقدر نسبت به وعده‌هایش امین و وفادار است، تا او جلال یابد.
21 چنین خدایی است که ما را با شما در مسیح استوار نموده و ما را
مسح کرده تا پیام انجیل او را به همگان برسانیم، **22** و مهر مالکیت
خود را بر ما زده، و روح‌القدس را به عنوان بیعانهٔ برکات آینده در
دلهای ما نهاده است. **23** خدا را شاهد می‌گیرم که اگر نزد شما
بازنگشتم، به این علّت بود که نمی‌خواستم شما را با سرزنشهای
سخت خود، برنجانم. **24** در ضمن، منظور این نیست که بر شما
سَروَری کنیم و بگوییم که چگونه ایمانتان را به اجرا درآورید. هدف ما
این است که با یکدیگر همکاری کنیم تا سرشار از شادی شوید، زیرا
به دلیل ایمان خودتان است که استوار ایستاده‌اید.

2 پس تصمیم گرفتم که نزدتان نیایم تا باز سبب رنجش و اندوه
شما نشوم. **2** زیرا اگر من سبب اندوه شما گردم، دیگر چه کسی
باقی می‌مانَد که مرا شاد سازد، جز همان کسانی که موجب غم
آنان شده‌ام؟ **3** به همین دلیل، آن مطالب را در آخرین نامه‌ام نوشتم
تا وقتی آمدم، آنانی که باید مرا شاد کنند، باعث غم و اندوه من
نگردند. زیرا اطمینان دارم که شادی من شادی همهٔ شماست. **4** در
واقع نوشتن آن نامه برایم بسیار دشوار بود، چون بی‌نهایت اندوهگین و
محزون بودم. راستش را بخواهید، به هنگام نوشتن، گریه می‌کردم.
نمی‌خواستم با آن نامه شما را ناراحت کنم، اما می‌بایست به شما
نشان می‌دادم که چقدر دوستتان دارم و به شما علاقه‌مندم. **5** بدانید
آن کسی که باعث تمام این ناراحتی‌ها شد و در نامه‌ام به او اشاره
کردم، نه فقط مرا رنجاند، بلکه بیشتر سبب رنجش شما شد یا لااقل
برخی از شما. اما نمی‌خواهم بیش از اندازه نسبت به او سختگیر
باشم، **6** چون آن شخص در اثر رفتاری که بیشتر شما نسبت به او
نشان داده‌اید، به اندازهٔ کافی تنبیه شده است. **7** اکنون باید او را

بیشتر نزد شما بمانم، شاید تمام زمستان را. آنگاه با کمک شما به
سفر ادامه خواهم داد. **7** زیرا این بار نمی‌خواهم فقط بر سر راه، شما
را ملاقات کنم، بلکه به خواست خداوند در نظر دارم مدتی نزد شما
بمانم. **8** اما تا عید پنتیکاست در اینجا یعنی در «افسس» خواهم
ماند، **9** زیرا برای اعلام و تعلیم پیغام انجیل فرصت خوبی وجود دارد،
گرچه تعداد مخالفان نیز کم نیست. **10** هرگاه «تیموتائوس» نزد
شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید، زیرا او نیز مانند من مشغول
خدمت به خداوند است. **11** اجازه ندهید کسی به او به دیدهٔ
تحقیر بنگرد، بلکه او را به سلامتی روانه سازید تا با دلگرمی نزد
من بازگردد، زیرا چشم به راه او و سایر برادران هستم. **12** از اپلس
خواهش کردم که همراه ایشان به ملاقات شما بیاید، اما به نظر او،
خواست خدا نیست که اکنون بیاید. اما هرگاه فرصت کند، خواهد
آمد. **13** هوشیار باشید؛ در ایمان استوار بمانید؛ شجاع و قوی
باشید. **14** کارهای شما، همه با محبت باشد. **15** استیفانُس و
خانوادهٔ او را قطعاً به یاد دارید. ایشان اولین کسانی بودند که در
یونان مسیحی شدند، و زندگی خود را صرف کمک و خدمت به
مسیحیان کرده‌اند. خواهش می‌کنم **16** راهنمایی‌های ایشان را بجا
بیاورید، و به آنان و تمام کسانی که با چنین صمیمیتی در کنار شما
زحمت می‌کشند، تا آنجا که می‌توانید کمک نمایید. **17** بسیار
شادم که استیفانس، فرتوناتوس و اخائیکوس برای دیدن من به اینجا
آمده‌اند. ایشان جای خالی شما را پر می‌کنند و به جای شما به من
کمک می‌نمایند. **18** آنان سبب شادی و دلگرمی من شدند و یقین
دارم که نسبت به شما هم همین‌طور بوده‌اند. امیدوارم قدر زحمات
چنین اشخاص را بدانید. **19** کلیساهای ایالت آسیا سلامهای گرم
می‌فرستند. آکیلا و همسرش پریسکیلا و همچنین سایر کسانی که در
خانهٔ ایشان برای عبادت جمع می‌شوند، به شما سلام می‌رسانند.
20 اینجا، تمام دوستان از من خواسته‌اند که درودهایشان را به شما
برسانم. با بوسه‌ای مقدّس به یکدیگر سلام بگویید. **21** من، پولس،
این درودها را به خط خودم می‌نویسم. **22** اگر کسی خداوند را
دوست ندارد، لعنت بر او باد! ای خداوند مسیح، بیا! **23** فیض
خداوند ما عیسی با شما باشد. **24** همهٔ شما که از آن عیسی مسیح
هستید، محبت‌های قلبی مرا بپذیرید. آمین.

خداست، خود را تحت فرمان پدرش، خدا قرار خواهد داد تا خدا که او را بر همه چیز مسلط ساخته بود، بر کُلّ عالم هستی حاکم شود. **29** اما اگر مردگان هیچگاه زنده نخواهند شد، پس چرا بعضی به جای مرده‌ها تعمید می‌گیرند؟ این تعمید چه فایده‌ای دارد، مگر اینکه ایمان داشته باشند که روزی مرده‌ها دوباره زنده خواهند شد؟ **30** یا ما چرا هر روز جانمان را به خطر می‌اندازیم و هر لحظه با مرگ دست و پنجه نرم می‌کنیم؟ **31** به افتخاری که به رشد روحانی شما در خداوند ما عیسی مسیح دارم، سوگند که من هر روز با مرگ روبرو می‌شوم. **32** و اگر برای مردگان قیامتی نباشد، پیکار من با حیوانات درنده یعنی همان مردمان شهر افسس، چه سودی داشت؟ اگر قیامتی نیست، «بیاید بخوریم و بنوشیم، چون فردا می‌میریم.» **33** فریب کسانی را که چنین سخنانی می‌گویند، نخورید، زیرا «همنشینی با افراد ناباب، خلق و خوی نیکو را فاسد می‌سازد». **34** به خود آیید و درست بیندیشید و دست از راههای گناه‌آلود خود بشویید، زیرا برخی از شما آنچه را که دربارهٔ خدا آموخته بودند، از یاد برده‌اند. این را می‌گویم تا شما را خجل سازم. **35** اما شاید کسی بپرسد: «چگونه مردگان زنده خواهند شد؟ به هنگام زنده شدن، چه نوع بدنی خواهند داشت؟» **36** چه سؤال ناآگاهانه‌ای! جواب سؤالتان را می‌توانید در باغچهٔ خانه‌تان بیابید! وقتی دانه‌ای در خاک می‌کارید، پیش از آنکه سبز شود، نخست می‌پوسد و می‌میرد؛ **37** و هنگامی که سبز می‌شود، شکلش با آن دانه‌ای که کاشتید، خیلی فرق دارد. زیرا چیزی که شما می‌کارید، دانهٔ کوچکی است، خواه گندم، خواه دانه‌ای دیگر. **38** اما خدا به آن دانه، بدنی تازه و زیبا می‌دهد، همان بدنی که اراده کرده است. از هر نوع دانه، گیاهی خاص به وجود می‌آید. **39** درست همان‌گونه که دانه‌ها و گیاهان با هم فرق دارند، بدنها نیز با هم فرق دارند. بدن انسانها، حیوانات، ماهیها و پرندگان، همه با هم فرق دارند. **40** بدنی که فرشتگان آسمان دارند، با بدن ما تفاوت بسیار دارد، و جلوهٔ بدن آنان با جلوهٔ بدن ما نیز متفاوت است. **41** خورشید یک نوع زیبایی و شکوه دارد و ماه و ستارگان، نوعی دیگر. حتی ستاره‌ها از لحاظ زیبایی و درخشندگی با یکدیگر فرق دارند. **42** در قیامت مردگان نیز چنین خواهد بود. بدنی که به‌هنگام مرگ، در زمین کاشته می‌شود، فاسدشدنی است، اما بدنی که برمی‌خیزد، هرگز فاسد نخواهد شد. **43** در ذلّت کاشته می‌شود، اما در جلال برمی‌خیزد. در ضعف کاشته می‌شود، اما در قوّت برمی‌خیزد. **44** بدنی طبیعی کاشته می‌شود، اما بدنی روحانی برمی‌خیزد. زیرا همان‌گونه که بدن طبیعی وجود دارد، بدن روحانی نیز وجود دارد. **45** چنانکه در کتب مقدّس نوشته شده است: «اولین انسان یعنی آدم، موجود زنده‌ای شد». اما آدمِ آخر، یعنی مسیح، روحِ حیات‌بخش شد. **46** پس، نخست باید این بدن نفسانی را داشته باشیم، سپس در آینده خدا بدن روحانی و آسمانی را به ما خواهد داد. **47** آدم اول از خاک زمین آفریده شد، اما آدم دوم یعنی مسیح، از آسمان آمد. **48** هر یک از ما انسانها، بدنی خاکی داریم، شبیه بدن آدم. همچنین آنانی که از آن مسیح می‌گردند، همانند او بدنی آسمانی خواهند یافت. **49** همان‌طور که در حال حاضر، هر یک از ما بدنی داریم مانند بدن آدم، روزی هم بدنی خواهیم داشت، مانند بدن مسیح. **50** ای عزیزان، مقصودم این است که بدن خاکی که از گوشت و خون ساخته شده است، نمی‌تواند وارد ملکوت خدا شود، و این بدنهای فانی ما، درخور زندگی جاوید نیستند. **51** حال، رازی شگفت‌انگیز را با شما در میان می‌گذارم: ما همگی نخواهیم خوابید، بلکه همگی تبدیل خواهیم یافت. **52** زمانی که شیپور آخر از آسمان به صدا درآید، در یک لحظه، در یک چشم بر هم زدن، همهٔ ایماندارانی که مرده‌اند، با بدنی فناناپذیر زنده خواهند شد. آنگاه ما نیز که هنوز زنده‌ایم، ناگهان تبدیل خواهیم پذیرفت و بدنی نو خواهیم یافت. **53** زیرا بدنهای فاسدشدنی باید به بدنهایی فسادناپذیر، و بدنهای فانی به بدنهایی نامیرا تبدیل شوند. **54** آنگاه وقتی بدن فاسدشدنی آن بدن فسادناپذیر را پوشید، و بدن فانی آن بدن نامیرا را، آنگاه کلامی که نوشته شده، عملی خواهد گردید که می‌فرماید: «مرگ در پیروزی بلعیده شده. **55** ای گور، پیروزی تو کجاست؟ ای مرگ، نیش تو کجاست؟» (Hadēs g86) **56** زیرا گناه آن نیشی است که منجر به مرگ می‌شود، و قدرت خود را نیز از شریعت دریافت می‌کند. **57** خدا را شکر برای تمام اینها! اوست که ما را به‌وسیلهٔ خداوندمان عیسی مسیح پیروز می‌گرداند. **58** بنابراین، ای عزیزان، در ایمان قوی و ثابت‌قدم بمانید و همواره با اشتیاق تمام، مشغول خدمت به خداوند باشید، زیرا می‌دانید زحمتی که برای خداوند می‌کشید، بی‌نتیجه نیست.

16

اما دربارهٔ هدایایی که در نظر دارید برای مسیحیان اورشلیم بفرستید، می‌توانید چنین عمل کنید (به کلیساهای ایالت غلاطیه نیز همین روش را پیشنهاد کردم): **2** در نخستین روز هر هفته یعنی یکشنبه، هر یک از شما به نسبت درآمدی که داشته‌اید، مبلغی را برای این کار کنار بگذارید. برای جمع‌آوری این مبالغ، منتظر آمدن من نباشید. **3** وقتی آمدم، هدایای پر مهر شما را همراه نامه، به دست اشخاص قابل اعتمادی که خودتان تعیین کرده‌اید، به اورشلیم خواهم فرستاد. **4** اگر صلاح باشد که من هم با ایشان بروم، خواهم رفت. **5** من نخست به مقدونیه خواهم رفت، اما در آنجا زیاد نخواهم ماند. سپس به دیدن شما خواهم آمد. **6** احتمال دارد بتوانم کمی

به زبانهای غیر سخن گویند، نه در حضور همه و با صدای بلند.
29 اگر کسانی هستند که نبوّتی از جانب خدا دارند، بهتر است دو
یا سه نفر از ایشان به نوبت پیغام خدا را اعلام نمایند و دیگران آن را
بسنجند. **30** در ضمن اگر پیغام یا مطلبی از جانب خدا بر شخص
دیگری آشکار شود، آن کسی که مشغول سخن گفتن است، باید
ساکت شود. **31** به این ترتیب، تمام کسانی که پیغامی از سوی
خداوند دریافت کرده‌اند، خواهند توانست یکی پس از دیگری پیغام
خدا را اعلام کنند تا همه تعلیم بگیرند و تشویق و تقویت شوند.
32 روحِ انبیا مطیع انبیاست. **33** خدا هرج و مرج را دوست ندارد،
بلکه هماهنگی و نظم و ترتیب را. همان‌گونه که در تمام کلیساها
مشاهده می‌شود، **34** زنان در جلسات باید ساکت باشند. آنها نباید
سخن بگویند بلکه گوش کنند و اطاعت نمایند، چنانکه کتاب تورات
می‌فرماید. **35** اگر سؤالی نیز دارند، در خانه از شوهران خود بپرسند،
چون صحیح نیست که زنان در جلسات کلیسا گفتگو و اظهار نظر
کنند. **36** آیا کلام خدا از شما سرچشمه گرفته است، یا شاید فکر
می‌کنید که فقط شما ارادهٔ خدا را می‌شناسید و بس؟ در این صورت
سخت در اشتباه هستید! **37** اگر ادعا می‌کنید که عطای نبوّت و یا
سایر عطایای روح‌القدس را دارید، پس باید اولین کسانی باشید که
دریابید آنچه می‌گویم، احکام خود خداوند است. **38** اما اگر کسی
باز مخالف است، بگذار در نادانی خود باقی بماند. **39** پس ای
برادران و خواهران عزیز، با اشتیاق بسیار خواهان عطای نبوّت باشید و
در ضمن کسی را از سخن گفتن به زبانها منع نکنید. **40** هر کاری
به جای خود نیکوست و باید با نظم و ترتیب انجام شود.

15 حال، ای برادران و خواهران، بگذارید بار دیگر آن انجیل را
به یاد شما آورم، همان خبر خوشی را که قبلاً به شما اعلام کردم و
شما هم آن را پذیرفتید و هنوز نیز بر آن استوارید. **2** همین خبر خوش
است که اگر به آن ایمان داشته باشید، باعث نجاتتان می‌گردد، مگر
آنکه ایمانتان واقعی نباشد. **3** من آنچه را که مهمترین مطلب بود و
به خودم نیز رسیده بود، به شما انتقال دادم، یعنی این حقایق را
که مسیح طبق نوشته‌های کتب مقدّس، جان خود را در راه آمرزش
گناهان ما فدا کرد و مرد، **4** در قبر گذاشته شد و مطابق همین کتب
روز سوم زنده گردید و از قبر بیرون آمد. **5** سپس، پطرس و بعد، بقیهٔ
آن دوازده رسول او را دیدند. **6** سپس او خود را به بیش از پانصد
نفر از برادران ما ظاهر کرد، که بسیاری از ایشان هنوز زنده‌اند و
بعضی نیز فوت شده‌اند. **7** بعد از آن، یعقوب و همهٔ رسولان او را
دیدند. **8** آخر از همه، من نیز او را دیدم. در واقع، من همچون
طفلی بودم که پیش از وقت به دنیا آمده باشد، **9** زیرا من از تمام
رسولان کوچکتر هستم، چون بعد از آن بدیهایی که به کلیسای خدا
روا داشتم، حتی لیاقت ندارم نام خود را رسول بگذارم. **10** اما اکنون
هر چه هستم، به خاطر فیض خداست، و این فیض و لطف او در
حق من بی‌نتیجه هم نبوده است، زیرا من از سایر رسولان نیز بیشتر
زحمت کشیده‌ام، البته نه من، بلکه فیض خدا که با من بود. **11** به
هر حال، فرقی نمی‌کند که من بیشتر زحمت کشیده‌ام یا ایشان. مهم
این است که ما انجیل را به شما اعلام کردیم و شما نیز به آن ایمان
آوردید. **12** اما اگر پیغامی که ما اعلام کردیم، این بود که مسیح از
مردگان برخاسته است و شما نیز به آن ایمان آوردید، پس چگونه
است که بعضی از شما اکنون می‌گویید که مرده‌ها هرگز زنده نخواهند
شد؟ **13** چون اگر مرده‌ها در روز قیامت زنده نخواهند شد، بنابراین
مسیح هم زنده نشده است؛ **14** و اگر مسیح زنده نشده است، پس
تمام پیغامها و موعظه‌های ما باطل است و ایمان و اعتماد شما نیز به
خدا، بی‌اساس و بیهوده می‌باشد. **15** در این صورت، ما رسولان نیز
همه دروغگو هستیم، زیرا گفته‌ایم که خدا مسیح را زنده کرده و از قبر
بیرون آورده است؛ اگر قیامت مردگان وجود نداشته باشد، این گفتهٔ ما
نیز دروغ است. **16** اگر قیامت مردگان وجود ندارد، مسیح نیز زنده
نشده است. **17** و اگر مسیح زنده نشده، ایمان شما نیز بی‌فایده
است، و هنوز زیر سلطهٔ گناهانتان هستید. **18** در این صورت، تمام
ایماندارانی که تا به حال مرده‌اند، هلاک شده‌اند. **19** اگر امید
ما به مسیح فقط برای زندگی در این دنیا باشد، از تمام مردم دنیا
بدبخت‌تریم. **20** اما واقعیت این است که مسیح پس از مرگ، زنده
شد؛ او نخستین فرد از میان کسانی است که زنده خواهند شد.
21 همان‌طور که به سبب گناهِ آدم، مرگ به این دنیا آمد، در اثر کار
نجاتبخش مسیح نیز زندگی پس از مرگ نصیب ما شد. **22** زیرا
همان‌گونه که همه به دلیل تعلق به «آدم» می‌میرند، همهٔ آنانی نیز که
متعلق به مسیح می‌گردند، بار دیگر زنده خواهند شد. **23** اما هر
کس به نوبت خود: نخستین کسی که زنده شد، مسیح بود؛ سپس
به هنگام بازگشت او، تمام آنانی که به او تعلق دارند، زنده خواهند
شد. **24** پس از آن، آخرت فرا خواهد رسید. در آن زمان، مسیح تمام
دشمنان خود را نابود خواهد ساخت و سلطنت را به خدای پدر
واگذار خواهد کرد. **25** زیرا سلطنت مسیح تا زمانی خواهد بود که
همهٔ دشمنان خود را نابود سازد. **26** آخرین دشمن او مرگ است، که
آن هم باید مغلوب و نابود شود. **27** چون در کتب مقدّس آمده:
«خدا همه چیز را زیر پاهای او نهاد.» البته وقتی می‌گوید «همه چیز»
زیر پاهای او نهاده شد، معلوم است که این خودِ خدا را، که همه
چیز را زیر پاهای مسیح نهاد، شامل نمی‌شود. **28** سرانجام، وقتی
مسیح بر تمام دشمنان خود پیروزی یافت، آنگاه خود او نیز که پسر

بود. **11** می‌توانم این مثال را بیاورم که به هنگام کودکی، مانند یک کودک سخن می‌گفتم و مانند یک کودک تفکر و استدلال می‌کردم. اما چون بالغ شدم، فکرم رشد کرد و کارهای کودکانه را ترک گفتم. **12** آنچه اکنون می‌بینیم و می‌دانیم، مبهم و تیره است؛ اما روزی همه چیز را واضح و روشن خواهیم دید، به همان روشنی که خدا اکنون قلب ما را می‌بیند. **13** پس، سه چیز همیشه باقی خواهند ماند: ایمان، امید و محبت، اما از همهٔ اینها بزرگتر، محبت است.

14 پس، محبت را مهمترین هدف زندگی خود بسازید. اما در عین حال، مشتاقانه دعا کنید تا روح‌القدس عطایای روحانی را نیز به شما عنایت کند، خصوصاً عطای نبوّت را. **2** زیرا کسی که به زبانهای نیاموخته سخن می‌گوید، روی سخنش با افراد نیست، بلکه با خداست، چرا که دیگران نمی‌توانند گفته‌هایش را درک کنند. او به‌واسطهٔ روح‌القدس، رازها را بیان می‌کند. **3** اما کسی که نبوّت می‌کند، یعنی پیغامهای خدا را به ایمانداران اعلام می‌دارد، با این کار به آنان کمک می‌نماید تا رشد کنند، تشویق شوند و تسلی یابند. **4** پس، کسی که به زبانها سخن می‌گوید، فقط به رشد خود کمک می‌کند، اما آنکه نبوّت می‌نماید، به رشد تمام کلیسا کمک می‌کند. **5** آرزوی من این است که همهٔ شما به زبانها سخن بگویید، اما بیشتر می‌خواهم که نبوّت کنید، زیرا نبوّت کردن بهتر است از سخن گفتن به زبانها، مگر آنکه کسی بتواند مطلبی را که شما به زبانهای غیر می‌گویید، برای دیگران ترجمه کند تا ایشان نیز از آن بهره‌مند شوند. **6** و حال، برادران و خواهران عزیز، اگر نزد شما بیایم و به زبانهای نیاموخته سخن گویم، چه نفعی به شما خواهم رساند؟ اما اگر برایتان پیامی بیاورم که خدا برایم مکشوف ساخته، یا شناخت و معرفتی خاص، و یا نبوّت یا تعلیمی بیاورم، در این صورت به شما نفع رسانده‌ام. **7** حتی سازهایی مثل نی و چنگ، اگر به طور واضح نواخته نشوند، چگونه می‌توان آهنگ آنها را تشخیص داد؟ به همین ترتیب، اگر ما هم به زبان قابل درک سخن نگوییم، دیگران چگونه سخنان ما را درک خواهند کرد؟ **8** یا اگر در میدان جنگ، شیپور آماده‌باش را ننوازند، چه کسی خود را برای نبرد آماده خواهد ساخت؟ **9** به همین صورت، اگر با زبان خود، سخنان نامفهوم بگویید، چگونه کسی می‌تواند بداند که چه می‌گویید؟ انگار که گفته‌هایتان در هوا گُم می‌شوند! **10** بدون شک در دنیا زبانهای بسیار زیادی وجود دارند. اما هیچ‌یک بی‌معنی نیست. **11** اما اگر من زبان دیگری را نفهمم، او برای من همچون یک بیگانه است و من هم برای او. **12** این در مورد شما نیز صادق است. از آنجا که تا این حد مشتاق عطایای روح‌القدس هستید، خواهان عطایایی باشید که برای رشد تمام کلیسا مفیدند. **13** هر که عطای سخن گفتن به زبانها را دارد، باید دعا کند تا خدا به او عطای ترجمهٔ این زبانها را نیز بدهد. **14** زیرا اگر به زبانی دعا کنم که آن را درک نمی‌کنم، در واقع روح من دعا می‌کند، اما عقلم بی‌بهره می‌مانَد. **15** پس چه کنم؟ هم در روح دعا خواهم کرد و هم با عقلم؛ هم با روح سرود خواهم خواند و هم با عقل و درک خود، به گونه‌ای که همه بفهمند. **16** زیرا اگر شما خدا را به زبانی شکر گویید که فقط روح خودتان درک می‌کند، چگونه دیگران بتوانند به دعای شکرگزاری شما آمین بگویند، در حالی که نمی‌فهمند چه می‌گویید؟ **17** شکی نیست که شما بسیار عالی خدا را شکر می‌گویید، اما حاضرین بهره‌ای نمی‌برند. **18** خدا را شکر که بیش از همهٔ شما به زبانها سخن می‌گویم. **19** اما در جلسهٔ کلیسایی ترجیح می‌دهم پنج کلمه به زبانی سخن بگویم که همه بفهمند و استفاده کنند، تا اینکه هزاران کلمه به زبانهای غیر بگویم که کسی درک نمی‌کند. **20** برادران عزیز، در درک این مطالب مانند کودکان نباشید. در درک و فهم امور روحانی، همچون مردان خردمند و دانا باشید، اما در بدی کردن مانند کودکان! **21** در کتب مقدّس چنین نوشته شده: «من به زبانهای غریب و با لبهای بیگانگان با این قوم سخن خواهم گفت. با این همه به من گوش نخواهند داد.» **22** پس می‌بینید که سخن گفتن به زبانها، نشانهٔ قدرت خدا برای ایمانداران نیست، بلکه نشانه‌ای است برای بی‌ایمانان. اما نبوّت، برای بی‌ایمانان نیست، بلکه برای ایمانداران است. **23** پس اگر فردی بی‌ایمان یا کسی که این عطایا را ندارد، به جمع شما داخل شود و بشنود که شما همه به زبانهای غیر سخن می‌گویند، بی‌تردید تصور خواهد کرد که دیوانه‌اید. **24** اما اگر همه نبوّت کنید، و همان موقع یک غیرمسیحی یا شخصی که فاقد این عطایا است وارد شود، گناهانش را احساس کرده، از سوی همه محکوم خواهد شد. **25** آنگاه پرده از افکار پنهان او برداشته شده، به زانو خواهد افتاد و خدا را پرستش کرده، خواهد گفت: «براستی که خدا در میان شماست.» **26** پس، ایمانداران عزیز، مقصود خود را به طور خلاصه بیان می‌کنم. وقتی برای عبادت در کلیسا جمع می‌شوید، یکی از شما سرود بخواند، دیگری کلام خدا را تعلیم دهد، یکی دیگر مکاشفه‌ای را که از خدا دریافت کرده بیان نماید، یک نفر نیز به زبانهای غیر سخن بگوید و دیگری آن را ترجمه کند. اما هر چه انجام می‌شود، باید برای همهٔ ایمانداران مفید باشد و باعث تقویت و رشد روحانی ایشان گردد. **27** اگر کسانی می‌خواهند به زبانهای غیر سخن بگویند، تعدادشان نباید بیش از دو یا سه نفر باشد، آن هم به نوبت. یک نفر نیز باید این زبانها را ترجمه کند. **28** اما اگر کسی نباشد که ترجمه کند، ایشان باید در سکوت با خود و با خدا

می‌نماید، و به دیگری قدرت شفای بیماران را می‌بخشد. **10** به یکی قدرت انجام معجزات می‌دهد، به دیگری عطای نبوّت کردن. به یکی عطای تشخیص میان روحها را می‌بخشد. باز به یکی این عطا را می‌بخشد که بتواند به هنگام دعا به زبانهایی که نیاموخته است، سخن گوید، و به دیگری عطای ترجمهٔ این زبانها را می‌دهد. **11** اما تمام این عطایا از جانب یک روح، یعنی همان روح‌القدس است، و اوست که تصمیم می‌گیرد به هر کس چه عطایی ببخشد. **12** بدن یکی است اما اعضای بسیار دارد. وقتی تمام این اعضا کنار هم قرار می‌گیرند، بدن تشکیل می‌شود. بدنِ مسیح نیز همین‌طور است. **13** زیرا ما همگی به‌وسیلهٔ یک روح، یعنی روح‌القدس، تعمید یافتیم تا بدنی واحد را تشکیل دهیم – خواه یهودی باشیم و خواه غیریهودی، چه برده باشیم و چه آزاد – و به همهٔ ما از همان روح‌القدس داده شد تا بنوشیم. **14** بله، بدن فقط دارای یک عضو نیست، بلکه اعضای گوناگون دارد. **15** اگر پا بگوید: «من چون دست نیستم، جزو بدن نمی‌باشم»، آیا این گفته دلیل می‌شود که پا جزو بدن نباشد؟ **16** یا اگر گوش بگوید: «من چون چشم نیستم، جزو بدن به حساب نمی‌آیم»، چه پیش می‌آید؟ آیا این سخن، گوش را از سایر اعضای بدن جدا می‌کند؟ **17** اگر تمام بدن چشم بود! در آن صورت چگونه می‌توانستید بشنوید؟ یا تمام بدن گوش بود! چگونه می‌توانستید چیزی را بو کنید؟ **18** اما همان‌طور که مشاهده می‌شود، خدا هر عضوی را درست آن گونه که در نظر داشت، در بدن قرار داده است. **19** اگر همهٔ اعضا یکسان و یکی بودند، دیگر بدنی وجود نمی‌داشت! **20** بله، اعضا بسیارند، ولی بدن یکی است. **21** چشم هرگز نمی‌تواند به دست بگوید: «من احتیاجی به تو ندارم.» سر هم نمی‌تواند به پاها بگوید: «من نیازی به شما ندارم.» **22** برعکس، بعضی از اعضا که ضعیفترین و کم‌اهمیت‌ترین اعضا به نظر می‌رسند، در واقع بیش از بقیه ضروری هستند، **23** و اعضایی را که به باور ما کمتر قابل احترام هستند، با دقت بیشتری می‌پوشانیم، و اعضایی را که زیبا نیستند بطور خاص زینت می‌دهیم. **24** در حالی که اعضای زیبای بدن ما، نیاز به چنین توجهی ندارند. بنابراین، خدا اعضای بدن را طوری در کنار هم قرار داده است که به اعضای به ظاهر کم‌اهمیت، احترام و توجه بیشتری شود؛ **25** تا به این ترتیب در میان اعضای بدن هماهنگی ایجاد شود و هر عضو همانقدر که به خود علاقه و توجه دارد، به اعضای دیگر نیز علاقمند باشد. **26** به این ترتیب، اگر عضوی از بدن دچار دردی شود، تمام اعضای بدن با آن همدردی می‌کنند؛ و اگر افتخاری نصیب یک عضو گردد، تمام اعضا با او شادی می‌نمایند. **27** مقصودم از این سخنان این است که شما همگی با هم بدن مسیح هستید، اما هر یک به تنهایی عضوی مستقل و ضروری در این بدن می‌باشید. **28** برخی از اعضایی که خدا در کلیسا، یعنی در بدن مسیح، مقرر فرموده است، اینها هستند: نخست رسولان، یعنی فرستادگان مسیح. دوم انبیا، یعنی کسانی که با الهام از خدا، پیام می‌آورند. سوم معلمان، یعنی کسانی که کلام خدا را به دیگران تعلیم می‌دهند. سپس آنانی که معجزه به‌عمل می‌آورند. آنانی که دارای عطای شفا هستند. کسانی که عطای کمک به دیگران را دارند. آنانی که عطای رهبری و مدیریت دارند. افرادی که عطای سخن گفتن به انواع مختلف زبانها را دارند، زبانهایی که قبلاً نیاموخته‌اند. **29** آیا در کلیسا همه رسول هستند؟ آیا همه نبی هستند؟ آیا همه معلمند؟ آیا همه قادرند معجزه کنند؟ **30** آیا همه عطای شفا دارند؟ آیا همه عطای سخن گفتن به زبانهای نیاموخته را دارند؟ یا همه عطای ترجمهٔ این زبانها را دارند؟ **31** حال، با اشتیاق تمام، در پی عطایای برتر و سودمندتر باشید. و اکنون عالی‌ترین طریق را به شما نشان خواهم داد.

13 اگر عطای سخن گفتن به زبانهای مردمان و فرشتگان را داشته باشم، زبانهایی که هیچگاه نیاموخته‌ام، اما در وجود خود نسبت به انسانها محبتی نداشته باشم، همچون زنگی پُرطنین و سِنجی پرهیاهو خواهم بود. **2** اگر عطای نبوّت داشته باشم و بتوانم تمام اسرار و علوم را درک کنم، یا اگر چنان ایمانی داشته باشم که به فرمان من کوهها جابه‌جا گردند، اما انسانها را دوست نداشته باشم، هیچ هستم. **3** اگر تمام اموال خود را به فقرا ببخشم، و بدن خود را بدهم تا در میان شعله‌های آتش سوزانده شود، اما نسبت به انسانها محبتی نداشته باشم، هیچ سودی نخواهم برد. **4** کسی که محبت دارد، صبور است و مهربان؛ حسود نیست و به کسی رشک نمی‌برد؛ مغرور نیست و هیچگاه خودستایی نمی‌کند؛ **5** به دیگران بی‌احترامی و بی‌نزاکتی نمی‌کند؛ اصراری ندارد که همه چیز به دلخواه او انجام پذیرد و خودمحور و خودبین نیست؛ زود خشمگین نمی‌شود، و حساب خطاهای دیگران را نگاه نمی‌دارد؛ **6** هرگز از بی‌انصافی و بی‌عدالتی خوشحال نمی‌شود، بلکه از پیروز شدن حقیقت شاد می‌گردد. **7** محبت ما را قادر می‌سازد که همه سختی‌ها را تحمل کنیم، ایمان خود را در هر شرایطی نگاه داریم، اعتماد خود را به خدا حفظ کنیم، و هر اتفاقی بیفتد، شکیبا باقی بمانیم. **8** همهٔ عطایایی که خدا به ما می‌بخشد، روزی به انتها خواهد رسید. نبوّتها، سخن گفتن به زبانها و دانستن علم و اسرار، روزی پایان خواهد پذیرفت. اما محبت تا ابد باقی خواهد ماند و از میان نخواهد رفت. **9** در حال حاضر، با وجود تمام این عطایا، علم و نبوّتهای ما جزئی و ناقص است. **10** اما زمانی که کامل آید، دیگر نیازی به این عطایا نخواهد

همین دلیل، و نیز به خاطر فرشتگان که نظاره‌گر هستند، زن باید سر
خود را بپوشاند تا نشان دهد که تحت اقتدار قرار دارد. **11** اما در
میان قوم خداوند هم زن به مرد محتاج است و هم مرد به زن. **12** زیرا
با اینکه اولین زن از مرد پدید آمد، ولی از آن پس، تمام مردها از زن به
دنیا آمده‌اند. اما به هر حال مرد و زن هر دو از خالق خود، خدا
می‌باشند. **13** حال، نظر خودتان در این باره چیست؟ آیا درست
است که زن در یک جمع، بدون پوشش سر دعا کند؟ **14** آیا این
بدیهی نیست که اگر مردی موی بلند داشته باشد، برایش شرم‌آور
است؟ **15** و آیا موی بلند موجب افتخار و شادی زن نیست؟ زیرا
این مو به‌عنوان پوشش به او داده شده است. **16** اما اگر کسی
می‌خواهد در این باره بحث و مجادله کند، تنها چیزی که می‌توانم به
او بگویم این است که ما همیشه این را تعلیم داده‌ایم که زن به هنگام
دعا یا نبوّت، باید سر خود را بپوشاند. تمام کلیساها نیز در این امر
توافق دارند. **17** اما در آنچه الان به شما می‌نویسم نمی‌توانم شما را
تحسین کنم. زیرا شنیده‌ام که وقتی برای شرکت در شام خداوند گرد
هم می‌آیید، ضرری که به شما وارد می‌آید، بیش از نفع آن است.
18 نخست اینکه می‌شنوم وقتی به‌عنوان کلیسا گرد هم می‌آیید، در
میان شما تفرقه‌ها و جدایی‌ها وجود دارد، و تا حدی این گفته‌ها
را باور می‌کنم. **19** تردیدی نیست که باید میان شما اختلافاتی
باشد، تا مشخص شود که کدام یک از شما مورد تأیید خدا هستید.
20 وقتی برای خوردن دور هم جمع می‌شوید، آنچه می‌خورید در واقع
شام خداوند نیست. **21** زیرا شنیده‌ام که بعضی بدون آنکه منتظر
دیگران باشند، با عجله شام خودشان را می‌خورند و آن را با دیگری
تقسیم نمی‌کنند. پس به بعضی‌ها خوراک کافی نمی‌رسد و گرسنه
می‌مانند، در حالی که دیگران آنقدر خورده و نوشیده‌اند که مست
شده‌اند. **22** آیا این راست است؟ مگر نمی‌توانید خوراکتان را در
خانه بخورید تا باعث بی‌حرمتی کلیسا نشوید و فقرا را که نمی‌توانند با
خود خوراک بیاورند، خجالت‌زده نسازید؟ به شما چه بگویم؟ آیا شما
را تحسین کنم؟ هرگز! **23** این است آنچه خود خداوندمان عیسی
مسیح دربارهٔ این شام فرموده است و من قبلاً آن را به شما تعلیم
داده‌ام: خداوند ما عیسی، در شبی که یهودا به او خیانت کرد، نان
را به دست گرفت، **24** و پس از شکرگزاری، آن را پاره کرد و به
شاگردان خود داد و گفت: «این بدن من است که در راه شما فدا
می‌کنم. این را به جا آورید.» **25** همچنین پس از شام، جام را
برداشت و گفت: «این جام، نشانهٔ پیمان جدید میان خدا و قومش
است، پیمانی که با خون خود آن را مهر می‌کنم. هر بار که از آن
می‌نوشید، به یاد من باشید.» **26** به این ترتیب، هر بار که این نان
را می‌خورید و از این پیاله می‌نوشید، در واقع این حقیقت را اعلام
می‌کنید که مسیح برای نجات شما، جان خود را فدا کرده است.
پس تا زمان بازگشت خداوند، این را نگاه دارید. **27** بنابراین، اگر
کسی به طور ناشایست از این نان بخورد و از این پیاله بنوشد، به
بدن و خون خداوندمان عیسی مسیح بی‌احترامی کرده و نسبت به
آنها مرتکب گناه شده است. **28** به همین دلیل است که هر کس
پیش از آنکه از نان بخورد و از پیاله بنوشد، باید خود را بیازماید.
29 زیرا اگر کسی به طور ناشایسته از نان بخورد و از پیاله بنوشد،
یعنی تشخیص ندهد که بدن مسیح همان کلیساست، با شرکت در
آن، خود را در نظر خدا محکوم کرده است، چون به مرگ مسیح
بی‌حرمتی نموده است. **30** از اینروست که بسیاری از شما ضعیف و
بیمارند و حتی بعضی مرده‌اند. **31** اما اگر خود را امتحان کنید،
دیگر خدا شما را محکوم و تنبیه نخواهد نمود. **32** اما حتی اگر
خداوند ما را محکوم و تنبیه کند، به این منظور است که در آینده با
سایر مردم دنیا مورد محاکمه و داوری قرار نگیریم. **33** پس ای برادران
عزیز، هنگامی که برای شام خداوندمان عیسی مسیح جمع می‌شوید،
صبر کنید تا دیگران هم بیایند. **34** اگر کسی خیلی گرسنه است،
در خانه بخورد تا وقتی با دیگران جمع می‌شود، باعث محکومیت و
مجازات خود نشود. وقتی آمدم، به مسائل دیگر نیز رسیدگی خواهم
کرد.

12 حال، ای برادران و خواهران، می‌خواهم در خصوص عطایای
روح‌القدس نکاتی بنویسم تا برداشت نادرست از آن نداشته باشید.
2 می‌دانید که پیش از ایمان آوردن به خداوند، در میان بتهایی که
قادر به سخن گفتن نبودند، سرگردان بودید و از یک بت به بت دیگر
پناه می‌بردید. **3** اما اکنون به کسانی برمی‌خورید که ادعا می‌کنند از
جانب روح خدا برایتان پیغامی دارند. چگونه می‌توان دانست که آیا
ایشان واقعاً از جانب خدا الهام یافته‌اند، یا اینکه فریبکارند؟ راهش
این است: کسی که تحت قدرت روح خدا سخن می‌گوید، هرگز
نمی‌تواند عیسی را لعنت کند. هیچ‌کس نیز نمی‌تواند با تمام وجود
عیسی را خداوند بخواند، جز اینکه روح‌القدس این حقیقت را بر او
آشکار ساخته باشد. **4** گرچه عطایا گوناگونند، اما سرچشمهٔ همهٔ
آنها همان روح‌القدس است. **5** گرچه خدمات گوناگونند، اما همهٔ ما
همان خداوند را خدمت می‌کنیم. **6** خدا به روشهای گوناگون کار
می‌کند، اما این کارها را در همگی ما همان خداست که به‌عمل
می‌آورد. **7** به هر یک از ما عطایی داده شده تا بتوانیم همدیگر را
کمک کنیم. **8** روح خدا به یک شخص عطای بیان پیامی پر از
حکمت را می‌بخشد، و همان روح به شخصی دیگر، عطای بیان
پیامی پر از معرفت و شناخت را. **9** او به یکی ایمانی فوق‌العاده عطا

مسیح را نیز امتحان نکنیم، زیرا عده‌ای از آنان چنین کردند و از نیش
مارهای سمی مردند. **10** همچنین مانند برخی از ایشان، از خدا و
کارهای او گله و شکایت نکنیم، زیرا در اثر همین کار بود که خدا
فرشتهٔ خود را فرستاد تا نابودشان کند. **11** تمام اتفاقات و بلایایی
که بر سر قوم ما آمد، برای این نوشته شد که ما بخوانیم و همان
اشتباهات را تکرار نکنیم، تا در این روزهای آخر که دنیا به پایان خود
نزدیک می‌شود، درس عبرتی بگیریم.)aiōn g165(**12** پس هوشیار
باشید و فکر نکنید که از ایشان بهتر هستید! شما نیز ممکن است در
دام گناه گرفتار شوید. **13** وسوسه‌ها و آزمایشهایی که به سراغ شما
می‌آیند، از وسوسه‌ها و آزمایشهایی که دیگران دچار آن می‌شوند،
متفاوت نیست. و خدا امین است؛ او اجازه نخواهد داد بیش از
حد توانایی خود آزموده شوید. به هنگام آزمایش او راه گریزی نیز به
شما نشان خواهد داد تا تاب تحملش را داشته باشید. **14** پس ای
عزیزان، با هوشیاری کامل از هرگونه بت‌پرستی بگریزید. **15** شما
اشخاص دانایی هستید؛ خودتان قضاوت کنید که آنچه می‌گویم
درست است یا نه. **16** پیاله‌ای که به هنگام شام خداوند از آن
می‌نوشیم و برای آن دعای برکت می‌کنیم، آیا به این معنی نیست که
هر کس از آن می‌نوشد، در برکات خون مسیح شریک می‌شود؟ و نانی
که قسمت کرده، با هم می‌خوریم، آیا نشان نمی‌دهد که ما با هم در
برکات بدن مسیح شریکیم؟ **17** تعداد ما هر قدر هم که باشد، همه
از همان نان می‌خوریم و نشان می‌دهیم که همه عضو یک بدن
می‌باشیم، یعنی بدن مسیح. **18** قوم اسرائیل را در نظر بگیرید؛ آیا
آنانی که از گوشت قربانی می‌خورند، به‌وسیلهٔ این عمل با یکدیگر
متحد نمی‌شوند؟ **19** پس منظورم چیست؟ آیا منظورم این است که
این بتها واقعاً خدا هستند؟ یا اینکه قربانی‌هایی که به آنها تقدیم
می‌شوند، ارزش و اهمیتی دارند؟ **20** به هیچ وجه! منظورم این است
که کسانی که برای این بتها قربانی می‌آورند، در واقع خود را همراه با
قربانی‌هایشان نه به خدا، بلکه به شیاطین تقدیم می‌کنند، و من
نمی‌خواهم که هیچ‌یک از شما، با خوردن گوشت این قربانیها، با
شیاطین شریک شوید. **21** شما نمی‌توانید هم از پیالهٔ سفرهٔ خداوند
بنوشید و هم از پیالهٔ سفرهٔ شیطان؛ هم از نان سفرهٔ خداوند بخورید و
هم از نان سفرهٔ شیطان. **22** می‌خواهید چه کنید؟ آیا می‌خواهید آتش
خشم و غضب خداوند را بر ضد خود شعله‌ور سازید؟ یا می‌خواهید
نشان دهید که از او تواناترید؟ **23** شما می‌گویید: «اجازه دارم هر
کاری انجام دهم»، اما بدانید که هر کاری برایتان سودمند نیست.
می‌گویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما هر کاری باعث بنا
نمی‌شود. **24** نباید فقط به فکر خودتان باشید؛ به فکر دیگران هم
باشید و نفع دیگران را نیز در نظر بگیرید. **25** پس می‌توانید به این
صورت عمل کنید: هر گوشتی را که در بازار می‌فروشند، بخرید
و بخورید، و نپرسید که گوشت قربانی بتهاست یا نه، تا وجدانتان
ناراحت نشود. **26** زیرا همان‌طور که در کتب مقدّس آمده: «زمین و
هر آنچه در آن است، از آن خداوند می‌باشد.» **27** اگر شخصی
بی‌ایمان، شما را به صرف خوراک دعوت کند، و می‌خواهید بروید،
از هر چه که در سفره است، بخورید و چیزی هم نپرسید. به این
ترتیب وجدانتان راحت خواهد بود، چون نمی‌دانید که گوشت قربانی
است یا نه. **28** اما اگر کسی به شما بگوید که این گوشت برای
بتها قربانی شده، در آن صورت، از آن گوشت نخورید، هم به خاطر
آن کسی که چنین گفته، و هم به خاطر موضوع وجدان. **29** در این
مورد وجدان او مهم است، نه وجدان شما. اما شما ممکن است
بپرسید: «چرا من باید به خاطر وجدان دیگران، در قید و بند باشم؟
30 من خدا را شکر می‌کنم و خوراکم را با خوشی می‌خورم. پس چرا
باید محکومم کنند، آن هم به این دلیل که تصور می‌کنند من در
اشتباهم؟» **31** جواب سؤال شما این است: تمام کارهای شما،
حتی خوردن و نوشیدنتان، همه باید برای جلال و بزرگی خدا باشد.
32 پس مواظب باشید که برای کسی سنگ لغزش نشوید، نه برای
یهودیان، نه برای غیریهودیان، نه برای مسیحیان. **33** من نیز به همین
روش عمل می‌کنم و می‌کوشم در هر کاری همه را خشنود سازم. پس
آنچه را که دوست دارم، و یا به نفع خودم می‌باشد، انجام نمی‌دهم،
بلکه کاری را می‌کنم که به نفع دیگران است تا ایشان نجات یابند.

11 پس از من سرمشق بگیرید، چنانکه من نیز از مسیح سرمشق
می‌گیرم. **2** برادران عزیز، شما را تحسین می‌کنم که هر چه به شما
آموختم، به یاد دارید و به آنها عمل می‌کنید. **3** اما می‌خواهم این
موضوع را نیز یادآور شوم که سَرِ هر مرد، مسیح است، و سرِ زن، مرد
است، و سرِ مسیح، خدا. **4** به همین دلیل اگر در جلسه‌ای مردی با
سر پوشیده، دعا یا نبوّت کند، به سرِ خود بی‌احترامی کرده است.
5 همچنین اگر زنی در جلسه‌ای، با سر برهنه دعا یا نبوّت کند،
به سرِ خود بی‌احترامی کرده است، زیرا این مانند آن است که آن
زن، سرش را بتراشد. **6** اگر زن نمی‌خواهد سر خود را بپوشاند، پس
موی سرش را نیز بتراشد! اما چون برای زن شرم‌آور است که سرش را
بتراشد، پس باید سرش را بپوشاند. **7** اما مرد نباید به هنگام عبادت،
سر خود را بپوشاند یا کلاهی بر سر داشته باشد، زیرا مرد به صورت
خدا سرشته شده و جلال او را منعکس می‌سازد. اما زن منعکس‌کنندهٔ
جلال و شکوه مرد است. **8** نخستین مرد، از زن به وجود نیامد،
بلکه اولین زن از مرد به وجود آمد. **9** در ضمن، نخستین مرد که آدم
بود، برای حوا آفریده نشد، بلکه حوا برای آدم آفریده شد. **10** به

کدام چوپان است که گله‌ای را چوپانی کند ولی حق نداشته باشد از
شیر آن بنوشد؟ **8** شاید فکر کنید که این نکات را از دیدگاه انسانی
می‌گویم. اما چنین نیست، زیرا قانون خدا نیز همین را می‌گوید. **9** در
تورات موسی نوشته شده که «دهان گاوی را که خرمن می‌کوبد، نبند
و بگذار به هنگام کار، از خرمنت بخورد.» آیا گمان می‌کنید خدا
فقط به فکر گاوها بود که چنین دستوری داد؟ **10** آیا فکر نمی‌کنید
که این دستور را برای ما نیز داده است؟ بله، همین‌طور است. خدا
این حکم را داد تا نشان دهد که مسیحیان باید معاش خدمتگزاران
روحانی خود را تأمین کنند. کسی که شخم می‌زند و خرمن می‌کوبد،
البته باید سهمی از محصول ببرد. **11** ما در دل شما بذر نیکوی
روحانی را کاشته‌ایم. حال، اگر درخواست کمک مالی از شما داشته
باشیم، آیا چیز بزرگی خواسته‌ایم؟ **12** اگر دیگران حق دارند از سوی
شما حمایت مالی شوند، آیا ما نباید بیشتر حق داشته باشیم؟ اما ما
از این حق استفاده نکردیم. بلکه برعکس، هر چیز را تحمل کردیم تا
مبادا مانعی بر سر راه انجیل مسیح ایجاد کنیم. **13** آیا نمی‌دانید که
خدا به خدمتگزاران خانه‌اش اجازه داد تا خوراک خود را از هدایایی
که مردم به خانهٔ او می‌آورند، تأمین نمایند، و خدمتگزاران مذبح
نیز از قربانیهای مردم سهمی ببرند. **14** به همین ترتیب، خداوند
فرموده است هر که پیام انجیل را اعلام می‌کند، هزینهٔ زندگی‌اش باید
توسط مسیحیان تأمین شود. **15** اما با وجود این، من هرگز از این
حق خود استفاده نکرده‌ام. اگر هم حالا چنین مطلبی را می‌نویسم،
منظورم این نیست که از این پس از کمکهای شما بهره‌مند شوم. من
ترجیح می‌دهم از گرسنگی بمیرم، اما این افتخارم را از دست ندهم؛
من افتخار می‌کنم که پیغام انجیل را بدون دستمزد اعلام می‌دارم.
16 زیرا انجام این خدمت، به خودی خود برای من امتیازی محسوب
نمی‌شود، چون من موظفم که این خدمت را انجام دهم، و اگر
در انجام آن کوتاهی کنم، وای بر من! **17** اگر من به میل خود
داوطلب می‌شدم که خدا را خدمت کنم، در آن صورت توقع دستمزد
نیز می‌داشتم. اما چنین نیست، زیرا خدا خود، مرا برگزیده و این
خدمت مقدّس را به من سپرده است و من هیچ اختیاری از خود
ندارم. **18** در چنین شرایطی، دستمزد من چیست؟ دستمزد من،
همان شادی است که از اعلام خبر خوش انجیل به دست می‌آورم،
آن هم بدون آنکه از کسی کمک مالی بگیرم و یا حق خود را مطالبه
کنم. **19** زیرا گرچه آزادم و غلام هیچ‌کس نیستم، اما خود را غلام
همه ساخته‌ام تا بتوانم عدهٔ بیشتری را برای مسیح به دست آورم.
20 وقتی با یهودیان بودم، مانند خودشان رفتار می‌کردم تا یهودیان را به
سوی مسیح بیاورم. آن هنگام که با کسانی بودم که پیرو شریعت یهود
بودند، من نیز زیر شریعت زندگی کردم. گرچه پیرو شریعت نیستم،
اما چنین کردم تا آنانی را که زیر شریعت هستند، به سوی مسیح
بیاورم. **21** وقتی با غیریهودیانی هستم که از شریعت یهود پیروی
نمی‌کنند، من نیز بدون آن شریعت زندگی می‌کنم، تا بتوانم ایشان را
به سوی مسیح بیاورم. البته شریعت خدا را نادیده نمی‌گیرم، زیرا از
شریعت مسیح اطاعت می‌کنم. **22** آن هنگام نیز که با ضعیفان به
سر می‌برم، در ضعفشان شریک می‌شوم تا ضعیفان را برای مسیح به
دست آورم. خلاصه، می‌کوشم با هر کسی زمینه‌ای مشترک بیابم و
هر کاری انجام دهم تا باعث نجات ایشان گردم. **23** تمام این کارها
را انجام می‌دهم تا بتوانم پیام انجیل را به همه برسانم و خود نیز در
برکات آن سهیم گردم. **24** مگر نمی‌دانید که در یک مسابقهٔ دو،
همه می‌دوند اما فقط یک نفر جایزه را می‌برد؟ پس شما نیز طوری
بدوید تا بَرَنده شوید! **25** ورزشکار به منظور کسب آمادگی برای
شرکت در مسابقات، تمرینهای سختی انجام می‌دهد تا تاجی فانی به
دست آوَرَد، ولی ما خود را تحت انضباطی سخت قرار می‌دهیم تا
تاجی جاودانی به دست آوریم. **26** پس من می‌دَوَم، اما نه مانند
کسی که بی‌هدف است؛ و مشت می‌زنم، اما نه مثل کسی که
مشت به هوا پرتاب می‌کند؛ **27** من مثل یک ورزشکار با تمرینهای
سخت، بدنم را آماده می‌کنم، و آنقدر بر آن سخت می‌گیرم تا آن
کاری را انجام دهد که باید بکند، نه آنچه را که می‌خواهد. اگر
چنین نکنم می‌ترسم پس از آنکه دیگران را برای شرکت در مسابقه
آماده کردم، خودم آماده نباشم و از شرکت در مسابقه محروم گردم.

10 ای برادران عزیز، نباید آنچه را که در زمانهای گذشته برای
قوم ما اتفاق افتاد، از یاد ببریم، هنگامی که ایشان در بیابان سفر
می‌کردند، خدا ابری فرستاد تا پیشاپیش آنان حرکت کند و هدایتشان
نماید؛ سپس آنان را به سلامت از دریای سرخ عبور داد. **2** در
واقع می‌توانیم بگوییم که ایشان در دریا و در ابر، تعمید گرفتند و با
این کار، نشان دادند که موسی را پیروی خواهند کرد. **3** ایشان
همگی همان خوراک روحانی را خوردند **4** و همان آشامیدنی روحانی
را نوشیدند. زیرا از آن صخرهٔ روحانی می‌نوشیدند که همراهی‌شان
می‌کرد، و آن صخره همانا مسیح بود. **5** با این حال، خدا از بیشتر
آنان خشنود نبود، و به همین دلیل، اجسادشان در تمام بیابان انداخته
و پراکنده شد. **6** این درس عبرتی است برای ما، تا مانند آنان در
آرزوی اعمال پلید و شرورانه نباشیم، **7** و همچون آنان به سوی پرستش
بتها نرویم. در کتب مقدّس نوشته شده: «قوم برای خوردن و نوشیدن
نشستند، و برای لهو و لَعِب به پا خاستند.» **8** همچنین مانند بعضی
از آنان نباشیم که مرتکب زنا شدند، و به این سبب فقط در یک روز،
بیست و سه هزار نفر از ایشان هلاک گردیدند. **9** صبر و تحمل

کم است. به همین دلیل، کسانی که زن دارند، باید تا آنجا که
ممکن است، برای کار خداوند آزاد باشند. **30** غم یا شادی یا
ثروت، نباید کسی را از خدمت به خداوند باز دارد. **31** آنانی که از
امکانات مادی دنیا برخوردارند، طوری زندگی کنند که به این دنیا
دلبسته نشوند، زیرا شکل کنونی دنیا به‌زودی از بین خواهد رفت.
32 من می‌خواهم که شما در همه چیز فارغ از اضطراب و نگرانی
باشید. مردی که ازدواج نکرده است، می‌تواند تمام وقت خود را
صرف خدمت خداوند کند و تمام فکرش این باشد که او را خشنود
سازد. **33** اما مردی که ازدواج کرده است، نمی‌تواند براحتی خداوند
را خدمت کند، زیرا مجبور است در فکر مادیات نیز باشد و بکوشد
همسرش را راضی نگاه دارد. **34** در واقع عشق و علاقهٔ او، بین خدا
و همسرش تقسیم می‌شود. همین‌طور زنی که دیگر متأهل نیست و یا
هنوز ازدواج نکرده، می‌تواند در فکر امور خداوند باشد و اینکه چگونه
در جسم و روح مقدّس بماند. اما زن شوهردار باید در فکر کارهایی
مانند خانه‌داری باشد و خواسته‌های شوهرش را در نظر بگیرد. **35** من
این مطالب را برای کمک به شما می‌گویم، و منظورم این نیست که
شما را در قید و بند بگذارم. آرزوی من این است که به شایستگی
زندگی کنید و هیچ دغدغه‌ای مانع سرسپردگی‌تان به خداوند نشود.
36 اگر کسی می‌بیند که نسبت به دختری که نامزدش است پرهیز
ندارد و نمی‌تواند بر امیال خود مسلط باشد و نامزدش نیز به حد بلوغ
رسیده و می‌خواهد با این دختر ازدواج کند، گناهی مرتکب نشده
است. اشکالی ندارد؛ بگذارید ازدواج کند. **37** اما اگر کسی با
اراده‌ای محکم تصمیم گرفته است که ازدواج نکند، و می‌بیند که نه
تمایلی به این کار دارد و نه نیازی به آن، تصمیم عاقلانه‌ای گرفته
است. **38** پس کسی که ازدواج می‌کند، کار خوبی می‌کند، و
کسی که ازدواج نمی‌نماید، کار بهتری می‌کند. **39** زن تا زمانی که
شوهرش زنده است، به او بسته است. اما اگر شوهرش از دنیا برود،
می‌تواند دوباره ازدواج کند، اما فقط با یک ایماندار. **40** ولی به نظر
من، بهتر است ازدواج نکند. و من فکر می‌کنم که آنچه می‌گویم، از
جانب روح خداست.

8 سؤال بعدی شما درباره خوردن گوشتی است که برای بتها
قربانی شده است. این طرز فکر که «همهٔ ما اشخاص دانایی
هستیم»، باعث می‌شود انسان دچار تکبر و غرور شود. اما آنچه
موجب استحکام روحانی کلیسا می‌گردد، محبت است و نه دانش.
2 کسی که تصور می‌کند همه چیز را می‌داند، در واقع هنوز خیلی
چیزها نمی‌داند. **3** اما کسی که خدا را دوست می‌دارد، اوست که
خدا می‌شناسدش. **4** حال به اصل مطلب برگردیم. آیا صحیح است
گوشتی را که برای بتها قربانی شده است، بخوریم؟ همه می‌دانیم که
بت، خدا نیست، زیرا فقط یک خدا هست و بس. **5** به عقیدهٔ
بعضی از مردم، خدایان بسیاری در آسمان و بر زمین هستند. **6** اما ما
می‌دانیم که فقط یک خدا وجود دارد، یعنی پدر آسمانی ما که تمام
چیزها را آفریده و ما را نیز به وجود آورده تا از آن او باشیم. همچنین
می‌دانیم که فقط یک سرور و خداوند وجود دارد، یعنی عیسی مسیح،
که همه چیز به‌وسیلهٔ او آفریده شده و حیات ما از اوست. **7** اما همهٔ
ایمانداران از چنین شناختی برخوردار نیستند. بعضی‌ها چنان به این
تصور خو گرفته‌اند که بتها واقعی هستند که وقتی خوراکی را می‌خورند
که به بتها تقدیم شده، آن را پرستش خدایان واقعی تلقی می‌کنند و
وجدان ضعیفشان آلوده می‌گردد. **8** اما این را بدانید که خوراک، ما
را به خدا نزدیکتر نمی‌سازد، زیرا نه با خوردن آن بدتر می‌شویم، و نه با
نخوردن آن، بهتر! **9** اما مواظب باشید که مبادا آزادی شما در خوردن
چنین گوشتی، موجب لغزش و انحراف مسیحیانی گردد که از شما
ضعیفتر هستند. **10** زیرا اگر شخصی که به خاطر وجدان ضعیفش،
خوردن گوشت قربانی را درست نمی‌داند، ببیند که شما با شناخت
کاملی که دارید، در نهارخوری بتخانه نشسته‌اید و مشغول خوردن
چنین گوشتی هستید. آیا او نیز ترغیب نمی‌شود تا خوراکی را که
به بتها تقدیم شده، بخورد؟ **11** به این ترتیب، دانایی شما باعث
هلاکت آن ایماندار ضعیف می‌شود که مسیح جانش را به خاطر او
فدا کرد. **12** وقتی ایمانداران را ترغیب به انجام کاری می‌کنید که آن
را درست نمی‌دانند، شما نه تنها نسبت به آنها بلکه نسبت به مسیح
نیز گناه می‌کنید. **13** پس اگر خوردن گوشتی که برای بت قربانی
شده است، باعث گناه کردن برادر من می‌شود، من تا عمر دارم از آن
نخواهم خورد، مبادا باعث لغزش او شوم. **(aiōn g165)**

9 آیا مانند هر کس دیگری، آزاد نیستم؟ آیا رسول نیستم؟ آیا
خداوندمان، عیسی را ندیده‌ام؟ آیا شما ثمرهٔ کار من در خداوند
نیستید؟ **2** حتی اگر برای دیگران رسول نباشم، دست‌کم برای شما
هستم! زیرا شما مُهر تأیید رسالت من در خداوند هستید. **3** جواب
من به آنانی که دربارهٔ من قضاوت می‌کنند، این است: **4** آیا ما
مانند سایر رسولان، این حق را نداریم که خورد و خوراک خود را از
کلیساها تأمین کنیم؟ **5** آیا حق نداریم همسری ایماندار را همراه خود
داشته باشیم، همان کاری که سایر رسولان و برادران خداوندمان،
عیسی، و پطرس انجام می‌دهند؟ **6** آیا فقط من و برنابا باید برای
تأمین نیازهای خود کار کنیم؟ **7** کدام سرباز است که به هنگام
خدمت نظام، خودش مخارجش را تأمین نماید؟ یا کدام باغبان است
که درختی غَرس کند ولی اجازه نداشته باشد از میوهٔ آن بخورد؟ یا

خواهید شد. **18** به همین دلیل است که می‌گویم از زنا بگریزید. هیچ گناهی تا به این اندازه، بر بدن اثر شوم نمی‌گذارد. وقتی مرتکب این گناه می‌شوید، به بدن خود صدمه می‌زنید. **19** آیا هنوز نمی‌دانید که بدن شما، مسکن روح‌القدس می‌باشد که او را خدا به شما عطا کرده است؟ آیا نمی‌دانید که روح‌القدس در وجود شما زندگی می‌کند؟ پس بدن شما، از آن خودتان نیست! **20** خدا شما را به بهایی گران خریده است، پس تمام اعضای بدن خود را برای نشان دادن جلال و عظمت خدا به کار ببرید، چون او صاحب بدن شماست.

7 دربارهٔ موضوعاتی که در نامهٔ خود نوشته بودید: بله، خوب است که مرد رابطهٔ جنسی با زن نداشته باشد. **2** اما به سبب فسادهای جنسی که در اطراف ما وجود دارد، بهتر است هر مرد برای خود زنی بگیرد و هر زن، شوهری برای خود اختیار کند. **3** زن و مرد باید وظایف زناشویی خود را نسبت به یکدیگر انجام دهند. **4** دختری که ازدواج می‌کند، دیگر اختیار کامل بدن خود را ندارد، بلکه شوهرش نیز بر آن حقی دارد. همچنین شوهر بر بدن خود اختیار کامل ندارد، زیرا همسرش نیز بر آن حقی دارد. **5** بنابراین، شما زوجها از رابطهٔ زناشویی با یکدیگر پرهیز نکنید، مگر برای مدتی محدود و با توافق طرفین، تا بتوانید خود را وقف روزه و عبادت نمایید. اما بعد از این مدت، روابط عادی زناشویی را از سر گیرید، تا مبادا شیطان شما را به علّت عدم تسلط بر نفس، در وسوسه اندازد. **6** البته حکم نمی‌کنم، بلکه پیشنهاد می‌کنم که بطور موقت از رابطهٔ جنسی پرهیز کنید. **7** کاش همه می‌توانستند مانند من مجرد بمانند. اما هر کس عطای خاصی از جانب خدا دارد. یکی این عطا را دارد و دیگری آن عطا را. **8** حال، به افراد مجرد و به بیوه‌زنان می‌گویم: بهتر است مانند من مجرد بمانند. **9** اما اگر نمی‌توانند بر امیال خود مسلط باشند، بهتر است که ازدواج کنند، زیرا ازدواج کردن، بهتر است از سوختن در آتش شهوت. **10** اما برای آنانی که ازدواج کرده‌اند یک حکم دارم، حکمی که از جانب من نیست بلکه خود خداوند آن را فرموده است؛ و آن این است که زن نباید از شوهرش جدا شود. **11** اما اگر قبلاً از او جدا شده است، بهتر است یا مجرد بماند، یا نزد شوهرش بازگردد. شوهر نیز نباید زن خود را طلاق دهد. **12** اکنون می‌خواهم نکاتی را بیان کنم که گرچه مستقیم از جانب خداوند نیستند، اما به نظر من بسیار مفید می‌باشند. اگر یک مرد مسیحی، همسری غیرمسیحی دارد، و آن زن حاضر است با او زندگی کند، او نباید زن خود را طلاق دهد. **13** همچنین اگر یک زن مسیحی شوهری غیرمسیحی دارد و شوهرش از او می‌خواهد که با او زندگی کند، آن زن نباید از شوهرش جدا شود. **14** زیرا شوهرِ بی‌ایمان از طریق همسرش تقدیس شده است، و همسر بی‌ایمان نیز از طریق شوهرِ ایماندارش تقدیس شده است. در غیر این صورت، فرزندان ایشان ناپاک می‌بودند، اما به طوری که می‌بینیم، ایشان مقدّس هستند. **15** اما اگر شوهر یا زن بی‌ایمان مایل باشد از همسر ایماندار خود جدا شود، بگذارید جدا شود. در چنین شرایطی، زن یا شوهر ایماندار در قید و بند نیست. خدا ما را فرا خوانده تا در صلح و صفا زندگی کنیم. **16** در ثانی، شما زنان ایماندار نمی‌توانید مطمئن باشید که اگر شوهرانتان با شما بمانند، نجات خواهند یافت. همچنین شما شوهران ایماندار نیز نمی‌توانید در مورد همسرانتان چنین اطمینانی داشته باشید. **17** به هر حال، هر یک از شما به شکلی زندگی نمایید تا یقین حاصل کنید که مطابق خواست خداوند عمل می‌کنید. شرایط و موقعیتی را که خدا شما را در آن قرار داده است، بپذیرید. این است حکم من برای تمام کلیساها. **18** به عنوان مثال، مردی که پیش از مسیحی شدنش، مطابق رسم یهود ختنه شده است، نباید از این امر ناراحت باشد؛ و اگر ختنه نشده است، نباید حالا ختنه شود. **19** زیرا هیچ فرقی ندارد که ختنه شده یا نشده باشد. مهم، خشنود ساختن خدا و اطاعت از احکام اوست. **20** هر یک از شما زمانی که خدا شما را فراخواند در چه وضعی بودید؟ پس الان هم در همان وضع باقی بمانید. **21** اگر در آن زمان غلام بودید، از این موضوع ناراحت نباشید. البته اگر فرصتی برای آزادی پیش آمد، از آن استفاده کنید. **22** اگر به هنگام دعوت خداوند، غلام بودید، این را بدانید که مسیح شما را آزاد کرده است، آزاد از قدرت گناه! و اگر به هنگام دعوت خداوند، غلام نبودید، بدانید که اکنون غلام مسیح هستید. **23** مسیح شما را به قیمت جان خود خریده است و شما از آن او هستید. پس، اسیر اصول انسانی نشوید! **24** بنابراین، ای برادران و خواهران عزیز، هر یک از شما در هر وضعی که هنگام فراخواندگی داشتید، در همان وضع در حضور خدا باقی بمانید. **25** پرسیده بودید دخترانی که هنوز ازدواج نکرده‌اند، چه کنند؟ آیا اجازه دارند ازدواج کنند؟ من برای آنان حکم خاصی از جانب خداوند ندارم. اما از آنجا که خداوند از سر لطف، به من حکمتی عطا کرده که قابل اعتماد است، نظر خود را در این باره بیان می‌دارم: **26** با توجه به مشکلات و سختی‌هایی که برای ما ایمانداران در زمان حاضر وجود دارد، فکر می‌کنم بهتر است که شخص ازدواج نکند. **27** البته اگر همسر دارید، به خاطر این موضوع، از او جدا نشوید، ولی اگر همسر ندارید، بهتر است ازدواج نکنید. **28** اما اگر شما برادران، تصمیم دارید در همین شرایط نیز ازدواج کنید، اشکالی ندارد، و اگر دختری هم خواست ازدواج کند، گناهی مرتکب نشده است. اما بدانید که ازدواج، مشکلات شما را بیشتر می‌کند، و من دلم نمی‌خواهد که شما را در مشکلات ببینم. **29** باید به یاد داشته باشیم که فرصت برای کار خداوند بسیار

نشان دهد، نه فقط با سخنان خود. **21** حال، خود انتخاب کنید، آیا ترجیح می‌دهید برای تنبیه و سرزنش نزد شما بیایم، یا با محبت و تواضع؟

5 در واقع، به من گزارش داده‌اند که در میان شما هرزگی جنسی وجود دارد، آن هم از نوعی که حتی خدانشناسان نیز آن را تحمل نمی‌کنند! شنیده‌ام که یکی از اعضای کلیسای شما، با نامادری خود رابطهٔ جنسی دارد. **2** اما شما به جای اینکه ماتم بگیرید، افتخار می‌کنید! آیا نمی‌بایست کسی را که چنین کاری می‌کرده، از میان خود برانید؟ **3** من گرچه در جسم با شما نیستم، اما در روح با شما هستم. و به‌عنوان کسی که به این شکل در میان شما حضور دارد، بر کسی که این کار را کرده است، پیشاپیش به نام خداوندمان، عیسی، حکم صادر کرده‌ام. **4** به این ترتیب، وقتی گرد می‌آیید، من در روح با شما خواهم بود، و نیز قدرت خداوندمان عیسی، حضور خواهد داشت. **5** سپس، این مرد را از کلیسا اخراج کنید و به منظور نابودی جسم، به دست شیطان بسپارید، تا شاید به هنگام بازگشت خداوندمان عیسی، روح او نجات یابد. **6** افتخار کردن شما درست نیست. مگر نمی‌دانید که این گناه مانند مقدار کمی خمیرمایه است که تمام خمیر را وَر می‌آوَرَد؟ **7** پس با بیرون راندنِ این شخص شریر از میان خود، خود را از خمیرمایهٔ کهنه خلاصی دهید. آنگاه همچون خمیری تازه و فطیر خواهید بود، که براستی همین‌طور هم هستید. زیرا مسیح که برهٔ عید پِسَح ماست، قربانی شده است. **8** پس، بیایید این عید را برگزار کنیم، نه با نانی کهنه که با خمیرمایهٔ بداندیشی و شرارت تهیه شده، بلکه با نان فطیر و بدون خمیرمایه، که همانا صداقت و راستی است! **9** در نامهٔ قبلی نوشتم که با اشخاص بی‌عفت معاشرت نکنید. **10** البته منظورم از اشخاص بی‌عفت، بی‌ایمانان نیستند که در زناکاری، طمع، فریب مردم و بت‌پرستی زندگی می‌کنند. زیرا نمی‌توانید در این دنیا زندگی کنید و با چنین کسانی برخورد نکنید. **11** بلکه منظورم این بود که اگر کسی ادعا می‌کند که برادر مسیحی شماست اما در عین حال زناکار، طمعکار، بدزبان، بت‌پرست، مشروبخوار و یا فریبکار است، با او معاشرت نکنید. با چنین کسی حتی بر سر یک سفره هم ننشینید! **12** وظیفهٔ ما این نیست که افراد خارج از کلیسا را مورد قضاوت و داوری قرار دهیم. اما وظیفه داریم با آنانی که در کلیسا هستند و زندگی گناه‌آلودی دارند، با شدت برخورد کنیم و بر آنان داوری نماییم. **13** افراد خارج از کلیسا را خدا داوری و مجازات خواهد کرد. بنابراین، همان‌گونه که نوشته شده، باید «این بدکار را از میان خود بیرون برانید.»

6 وقتی کسی از شما شکایتی علیه ایماندار دیگر دارد، چگونه جرأت می‌کند شکایت خود را به دادگاه دنیوی ببرد؟ آیا نمی‌بایست آن را با ایمانداران دیگر در میان بگذارد؟ **2** آیا نمی‌دانید که ما ایمانداران، یک روز دنیا را مورد داوری و دادرسی قرار خواهیم داد؟ پس اگر چنین است، چرا نباید قادر باشید این امور جزئی را میان خود حل کنید؟ **3** آیا نمی‌دانید که ما حتی فرشتگان را نیز داوری خواهیم کرد؟ پس چقدر بیشتر باید بتوانید مسائل عادی این زندگی را حل و فصل کنید. **4** وقتی چنین اختلافاتی بروز می‌کند، چرا برای حل اختلاف نزد قضات دنیوی می‌روید که مورد تائید کلیسا نیستند؟ **5** این را می‌گویم تا خجالت بکشید: آیا در تمام کلیسای شما، حتی یک شخص دانا پیدا نمی‌شود که به این اختلافات رسیدگی کند؟ **6** آیا این صحیح است که ایماندار علیه ایماندار به دادگاه شکایت کند و بی‌ایمانان به اختلافشان رسیدگی کنند؟ **7** اصلاً وجود چنین شکایات و اختلافات نشانهٔ ضعف روحانی شماست! آیا بهتر نیست به جای شکایت، خودتان مورد ظلم واقع شوید و از حقتان بگذرید؟ **8** اما شما به جای آن، به دیگران و حتی به برادران مسیحی خود ظلم می‌کنید و حقشان را پایمال می‌سازید. **9** مگر نمی‌دانید که ظالمان وارث ملکوت خدا نخواهند شد؟ خود را فریب ندهید! بی‌عفتان، بت‌پرستان، زناکاران، لواط‌کاران، همجنس‌بازان، **10** و همین‌طور دزدان، طمعکاران، میگساران، تهمت‌زنندگان و کلاهبرداران، هیچ‌یک وارث ملکوت خدا نخواهند شد. **11** بعضی از شما در گذشته، چنین زندگی گناه‌آلودی داشتید، اما اکنون گناهانتان شسته شده و شما وقف خدا و مورد پسند او شده‌اید، و این در اثر کار خداوند ما عیسی مسیح و قدرت روح‌القدس میسر شده است. **12** ممکن است بگویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم» – اما بدانید که همه چیز برایتان سودمند نیست. حتی اگر به گفتهٔ شما «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما نباید اسیر و بردهٔ چیزی شوم. **13** می‌گویید: «خوراک برای شکم است و شکم نیز برای خوراک. و خدا روزی هر دو را از میان خواهد برد.» اما در خصوص بدن، لازم است بدانیم که بدن برای بی‌عفتی نیست، بلکه برای خدمت به خداوند، و اوست که نیازهای بدن را تأمین می‌کند. **14** خدا با همان قدرتی که خداوند ما عیسی مسیح را پس از مرگ زنده کرد، بدنهای ما را نیز بعد از مرگ دوباره زنده خواهد کرد. **15** آیا نمی‌دانید که بدنهای شما، در حقیقت اجزاء و اعضای بدن مسیح است؟ پس، آیا درست است که بدن خود را که چنین مفهوم والایی دارد، بگیرم و با بدن یک روسپی پیوند بزنم؟ هرگز! **16** آیا نمی‌دانید مردی که به یک روسپی می‌پیوندد، با او یک بدن می‌شود؟ زیرا در کتب مقدّس نوشته شده: «آن دو یک تن می‌شوند.» **17** اما اگر خود را به خداوند تقدیم کنید، با او یکی

نمود، که کار هر معمار مورد آزمایش قرار خواهد گرفت تا معلوم شود
با چه مصالحی عمارت را ساخته است. کار هر شخص از آتش
گذرانده خواهد شد تا ارزش و اصالت آن مشخص گردد. **14** آن
معماری پاداش خواهد یافت که بر آن بنیاد، عمارتی با مصالح خوب
ساخته باشد و حاصل کارش صحیح و سالم از بوتهٔ آزمایش بیرون آید.
15 اما اگر عمارتی که ساخته باشد، بسوزد، ضرر بزرگی به او خواهد
رسید. اگرچه خود نجات خواهد یافت، اما همچون کسی خواهد بود
که از میان شعله‌های آتش فرار کرده باشد. **16** آیا هنوز پی نبرده‌اید
که همهٔ شما با هم، معبد هستید و روح خدا در میان شما، یعنی در
این خانه ساکن است. **17** اگر کسی معبد را آلوده و خراب کند،
خدا او را از بین خواهد برد. زیرا معبد، مقدّس و پاک است، و آن
معبد شما هستید. **18** دیگر خود را فریب ندهید. اگر طبق معیارهای
این جهان، خود را صاحب هوش و خرد فوق‌العاده‌ای می‌دانید، اول
باید نادان شوید تا بتوانید حکیم واقعی باشید، (aiōn g165) **19** زیرا
حکمت این دنیا، در نظر خدا نادانی محض است. همان‌طور که در
کتب مقدّس نوشته شده که «حکیمان را در زیرکیِ خودشان به دام
می‌اندازد.» **20** و باز می‌فرماید: «خداوند از افکار دانایان آگاه است
و می‌داند که آنها پوچ و بی‌ارزش‌اند.» **21** پس، هیچ‌یک از شما
به این افتخار نکند که پیرو فلان شخص یا فلان مکتب است.
بدانید که خدا همه چیز را در اختیار شما گذاشته است. **22** پولس،
اپلس، پطرس، دنیا، زندگی، مرگ، حال و آینده؛ همه و همه از آن
شماست **23** و شما از آن مسیح و مسیح از آن خداست.

4 پس شما باید من و اپلس را خدمتگزاران مسیح بدانید، که با
روشن ساختن اسرار خدا، شما را از برکات الهی بهره‌مند می‌سازیم.
2 مهمترین وظیفهٔ یک خدمتگزار این است که دستورهای اربابش را
به طور کامل اجرا کند. **3** حال، آیا من خدمتگزار خوبی بوده‌ام؟
می‌خواهم بدانید که برای من چندان مهم نیست که شما و یا دیگران
دربارهٔ من چگونه قضاوت می‌کنید. حتی نظر خودم نیز برای من
اهمیت ندارد! **4** گرچه وجدانم راحت است، اما این مرا بی‌گناه
نمی‌سازد. خداوند است که مرا خواهد آزمود و دربارهٔ من قضاوت
خواهد کرد. **5** پس دربارهٔ هیچ‌کس پیش از وقت قضاوت نکنید تا
اینکه خداوند بیاید. وقتی خداوند بازگردد، همه چیز را روشن خواهد
ساخت و همه به وضوح خواهند دید که هر یک از ما در عمق
وجودمان، چگونه شخصی بوده‌ایم و با چه نیتی خدا را خدمت
کرده‌ایم. در آن زمان، خدا هر کس را همانقدر که سزاوار است،
تحسین خواهد نمود. **6** حال ای برادران و خواهران، من از خودم و
اپلس نمونه آوردم، تا معنی این جمله را بیاموزید که می‌گوید: «از آنچه
نوشته شده، فراتر نروید.» آنگاه به این دلیل که پیروِ یکی از رهبران
خود هستید و نه پیروِ رهبری دیگر، به خود نخواهید بالید. **7** چرا
اینقدر به خود می‌بالید؟ مگر هر چه دارید، از خدا نیافته‌اید؟ پس در
این صورت چرا طوری رفتار می‌کنید که گویی با تلاش خودتان چیزی
را کسب کرده‌اید؟ **8** شما تصور می‌کنید هم اکنون تمام برکات
روحانی را که می‌خواستید، به دست آورده‌اید و از لحاظ روحانی
بی‌نیاز هستید. همچون سلاطین، بر تخت پادشاهی تکیه زده‌اید و ما
را به کلی فراموش کرده‌اید! ای کاش که واقعاً بر تخت سلطنت
نشسته بودید، زیرا در آن صورت ما نیز می‌توانستیم با شما سلطنت
کنیم. **9** گاهی فکر می‌کنم که انگار خدا، ما رسولان را در انتهای
صف قرار داده است، صف اسیران جنگی که محکوم به مرگ هستند
و در مقابل انظار مردم، به دنبال سپاهیان پیروزمند حرکت می‌کنند؛ زیرا
ما در معرض تماشای فرشتگان و مردم قرار گرفته‌ایم. **10** شما به ما
می‌گویید: «اعتقاداتتان شما را تبدیل به افرادی احمق کرده است!» در
صورتی که خودتان مسیحیانی دانا و باشعور هستید! ما ضعیفیم، اما
شما قوی! همه ما را پست می‌شمارند، اما به شما احترام می‌گذارند!
11 تا به این لحظه، همواره گرسنگی و تشنگی کشیده‌ایم؛ پوشاک
نداشته‌ایم تا خود را از سرما حفظ کنیم؛ مورد بدرفتاری قرار گرفته‌ایم؛
و آواره و بی‌خانمان بوده‌ایم. **12** با دستهای خود، کار کرده و زحمت
کشیده‌ایم تا زندگی خود را تأمین کنیم. هر که ما را لعنت کرد،
برای او دعای خیر کردیم. هر که ما را آزار رساند، تحمل کردیم.
13 وقتی به ما تهمت می‌زنند، با ملایمت جواب می‌دهیم. با این
حال، همچون زباله و تفاله با ما رفتار می‌شود. **14** من این مطالب را
نمی‌نویسم تا شما را خجل سازم، بلکه می‌خواهم شما را مانند فرزندان
عزیز خود، نصیحت و راهنمایی کنم. **15** زیرا اگرچه هزاران معلم
روحانی داشته باشید، اما فقط یک پدر دارید و آن هم منم، چون
من بودم که پیام انجیل را به شما رساندم و شما را به سوی مسیح
عیسی هدایت نمودم. **16** پس به شما التماس می‌کنم که از من
سرمشق بگیرید و مانند من رفتار کنید. **17** به همین دلیل تیموتائوس
را می‌فرستم تا در این امر به شما کمک کند. او از کسانی است که
به‌وسیلهٔ من به مسیح عیسی ایمان آورده و برایم همچون فرزندی عزیز
و قابل اعتماد است. او تعالیمی را که من همه جا، در کلیساها
می‌دهم، به یاد شما خواهد آورد. **18** می‌دانم که بعضی از شما
مغرور شده‌اید، با این تصور که بار دیگر به دیدن شما نخواهم آمد.
19 اما من خواهم آمد، و اگر خدا بخواهد به‌زودی خواهم آمد تا ببینم
آیا این اشخاص مغرور، فقط می‌توانند سر و صدا راه بیندازند، یا اینکه
واقعاً صاحب قدرتی از جانب خدا هستند. **20** زیرا وقتی کسی ادعا
دارد که خدا در قلب او سلطنت می‌کند، باید با اعمال خود آن را

پاک و مقدّس ساخت و از گناه رهایی‌مان بخشید. 31 در کتب
مقدّس آمده است: «اگر کسی می‌خواهد به چیزی افتخار کند، به
کاری که خداوند انجام داده است، افتخار کند.»

2 برادران و خواهران عزیز، حتی نخستین بار که به نزد شما آمدم،
وقتی پیام خدا را برای شما اعلام می‌کردم، از کلمات دشوار ادبی و
افکار فلسفی استفاده نکردم، 2 زیرا قصد داشتم فقط و فقط دربارهٔ
عیسی مسیح و مرگ او بر صلیب سخن بگویم. 3 بنابراین، با ضعف
و ترس و لرز بسیار نزد شما آمدم. 4 پیام و سخنانم نیز بسیار ساده و
خالی از حکمت انسانی بود، اما قدرت روح خدا در آن دیده می‌شد
و ثابت می‌کرد که پیام من از جانب خداست. 5 من چنین کردم، تا
پایهٔ ایمان شما بر قدرت خدا باشد، نه بر حکمت انسان. 6 با این
حال، وقتی در میان مسیحیان باتجربه هستم، در سخنانم از حکمت
و فلسفه استفاده می‌کنم، اما نه از حکمت و فلسفه‌ای که مورد
پسند دنیا و حاکمان آن است، حاکمانی که محکوم به نابودی‌اند.
7 سخنان ما خردمندانه است، زیرا از جانب خدا و (aiōn g165)
دربارهٔ نقشهٔ خردمندانهٔ اوست، نقشه‌ای که هدفش رساندن ما به
حضور پرجلال خداست. اگرچه خدا این نقشه را پیش از آفرینش
جهان برای نجات ما طرح کرده بود، اما در گذشته آن را بر هیچ‌کس
آشکار نساخته بود. 8 حتی حاکمان این دنیا نیز آن را (aiōn g165)
درک نکردند، زیرا اگر درک می‌کردند، خداوندِ جلال را بر صلیب
نمی‌کشیدند. 9 این همان چیزی است که در کتب (aiōn g165)
مقدّس آمده، که می‌فرماید: «خدا برای دوستداران خود، چیزهایی
فراهم نموده که هیچ انسانی هرگز ندیده، نشنیده و به فکرش نیز
خطور نکرده است.» 10 اما خدا این امور را توسط روح خود بر ما
آشکار ساخته است، زیرا روح خدا از عمیق‌ترین اسرار خدا آگاهی
دارد و آنها را بر ما آشکار می‌سازد. 11 هیچ‌کس نمی‌تواند بداند
که در باطن شخصی دیگر چه می‌گذرد، مگر خود آن شخص. به
همین ترتیب، هیچ‌کس نمی‌تواند افکار و نقشه‌های خدا را درک
کند، مگر روح خدا. 12 و ما روح خدا را دریافت کرده‌ایم، نه روح
این دنیا را، تا بتوانیم بفهمیم خدا چه هدایای پرشکوهی از لطف و
برکت خود، نصیب ما ساخته است. 13 به هنگام گفتگو درباره این
هدایا نیز از کلماتی که به عنوان یک انسان می‌توانیم به کار ببریم،
استفاده نمی‌کنیم، بلکه همان کلماتی را به کار می‌بریم که روح خدا
به ما الهام می‌کند. به این ترتیب، حقایق روح‌القدس را با کلمات
روح‌القدس بیان می‌نماییم. 14 اما کسی که روحانی نیست نمی‌تواند
افکار و اسرار خدا را که روح‌القدس به ما می‌آموزد، درک کند و
بپذیرد. این امور به نظر او پوچ و بی‌معنی می‌آیند، زیرا فقط آنانی که
روحانی‌اند می‌توانند مقصود او را درک کنند؛ اما سایرین قادر نیستند
این مطالب را بفهمند. 15 شخص روحانی هر چیز را تشخیص
می‌دهد و درک می‌کند و همین امر موجب تعجب و ناراحتی مردم
دنیا می‌گردد، مردمی که هرگز نمی‌توانند او را درک کنند. 16 زیرا
«کیست که بتواند افکار خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند به
او تعلیم دهد؟» ولی ما این امور را درک می‌کنیم، زیرا فکر مسیح را
داریم.

3 برادران و خواهران عزیز، من تا به حال نتوانسته‌ام با شما همچون
افراد روحانی سخن بگویم، زیرا شما جسمانی هستید و هنوز در مسیح
رشد نکرده‌اید. 2 مجبور شدم به جای غذای سنگین، به شما شیر
بدهم، زیرا قادر به هضم آن نبودید. حتی حالا نیز باید به شما شیر
داد، 3 زیرا هنوز تابع طبیعت گناه‌آلودتان هستید. شما به یکدیگر
حسادت می‌ورزید و در میانتان دو دستگی و خصومت وجود دارد. آیا
این نشان نمی‌دهد که هنوز طفل هستید و مانند انسانهای دنیوی
رفتار می‌کنید؟ 4 به عنوان مثال، هم اکنون مشاجرهٔ شما بر سر این
است که آیا «پولس» بزرگتر است یا «اَپُلُس»، و به این ترتیب باعث
دو دستگی در کلیسا می‌شوید. آیا همین امر نشان نمی‌دهد که
در زندگی روحانی، چقدر کم رشد کرده‌اید؟ 5 من کیستم، و یا
اپلس کیست که به خاطر ما بحث و جدل می‌کنید؟ از این کار
شما تعجب می‌کنم. زیرا ما فقط خدمتگزاران خدا هستیم و هر یک
عطا و خدمت خاصی داریم، و شما به کمک ما، به مسیح ایمان
آورده‌اید. 6 خدمت من این بود که بذر کلام خدا را در قلبهای شما
بکارم، و خدمت اپلس این بود که آن را آبیاری کند. اما این خدا بود
که باعث رشد آن در قلبهای شما گردید. 7 مهم نیست که چه
کسی می‌کارد، یا چه کسی آبیاری می‌کند. مهم، کار خداست که
سبب رشد می‌شود. 8 بین من و اپلس فرقی نیست و هر یک برای
زحمتی که کشیده‌ایم، پاداش خواهیم گرفت. 9 ما فقط همکاران
خدا هستیم؛ و شما مزرعهٔ خدا هستید، نه مزرعهٔ ما؛ شما عمارت
خدا هستید، نه عمارت ما. 10 به خاطر فیضی که خدا به من
بخشیده، همچون معماری دانا و کاردان، بنیاد عمارت را گذاشتم. و
اکنون، شخصی دیگر عمارتی بر آن می‌سازد. اما هر که بر این بنیاد،
عمارتی می‌سازد، باید بسیار مراقب باشد. 11 زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند
بنیاد محکم دیگری بسازد، جز آنکه از قبل داشتیم و آن بنیاد،
عیسی مسیح است. 12 اما بر این بنیاد واحد، می‌توان عمارتی با
مصالح گوناگون بنا کرد. بعضی، عمارت را با طلا و نقره و جواهرات
می‌سازند و بعضی دیگر با چوب و علف خشک و کاه! 13 اما زمانی
فرا خواهد رسید، یعنی همان روزی که مسیح همه را داوری خواهد

اول قرنتیان

1 این نامه از طرف پولس است که به خواست خدا انتخاب
شده تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز از طرف برادر ما سوستانیس.
2 این نامه را به شما کلیسای خدا در قرنتس می‌نویسم که توسط خدا
دعوت شده‌اید تا قوم مقدّس او باشید. او شما و نیز همهٔ مسیحیان را
که در هر جای دیگر نام خداوند ما عیسی مسیح را می‌خوانند، که
خداوند ما و خداوند ایشان است، توسط مسیح عیسی تقدیس کرده
است. **3** از پدرمان خدا، و خداوندمان عیسی مسیح، خواستار فیض
و آرامش برای شما هستم. **4** همواره خدا را برای وجود شما شکر
می‌کنم به سبب فیضی که به خاطر مسیح عیسی به شما عطا فرموده
است. **5** زیرا او کلیسای شما را از هر نظر غنی ساخته – با تمام
سخنان شیوایتان و تمام شناخت و معرفتتان. **6** آنچه ما دربارهٔ مسیح
به شما گفتیم چنان در شما ریشه دوانید **7** که شما توانستید از
همهٔ عطایای روحانی بهره‌مند گردید و اکنون نیز آماده و چشم به راه
بازگشت خداوند ما عیسی مسیح می‌باشید. **8** خدا نیز ایمان شما را
تا روز بازگشت عیسی مسیح استوار نگاه خواهد داشت، تا در آن روز
از هر گناه و خطایی، مبرا و آزاد محسوب شوید. **9** خدا این کار را
برای ما به عمل خواهد آورد، زیرا او در انجام وعده‌های خود امین و
وفادار است. او همان خدایی است که شما را دعوت نموده تا با
پسرش عیسی مسیح، خداوند ما، دوستی و اتحاد روحانی داشته
باشید. **10** اما ای برادران عزیز، به نام خداوند ما عیسی مسیح به
شما التماس می‌کنم که از بحث و جدل دست برداشته، بکوشید با
یکدیگر توافق داشته باشید تا در میان شما جدایی و شکاف پیش
نیاید. خواهش می‌کنم که در فکر و هدف متحد باشید. **11** زیرا ای
برادران عزیز، چند تن از وابستگان خانوادهٔ «خلویی» به من خبر
دادند که در میان شما بحث و جدل و تفرقه وجود دارد. **12** به این
ترتیب که بعضی از شما می‌گویند پیرو پولس هستند و بعضی دیگر
می‌گویند که طرفدار «اپلس» و یا «پطرس» می‌باشند و عده‌ای نیز
ادعا می‌کنند که فقط پیرو مسیح هستند. **13** آیا مسیح پاره‌پاره
شده است؟ آیا این پولس بود که برای آمرزش گناهان شما مصلوب
شد؟ آیا کسی از شما به نام پولس تعمید گرفته است؟ **14** خدا
را شکر می‌کنم که به غیر از کریسپوس و گایوس، کسی دیگر از
شما را تعمید ندادم! **15** بنابراین، کسی نمی‌تواند بگوید که من
قصد داشته‌ام گروه جدیدی به نام «کلیسای پولس» تشکیل دهم.
16 البته خانوادهٔ «استیفان» را نیز تعمید داده‌ام. ولی دیگر به یاد
ندارم کسی را به غیر از اینان تعمید داده باشم. **17** زیرا مسیح مرا
نفرستاده تا مردم را تعمید دهم، بلکه تا پیغام انجیل را اعلام کنم.
حتی موعظه‌هایم نیز چندان گیرا به نظر نمی‌رسد، زیرا کلمات زیبا
و فلسفی به کار نمی‌برم، مبادا از تأثیر نیرومندی که در پیام سادهٔ
صلیب مسیح وجود دارد، بکاهم. **18** من به خوبی می‌دانم که برای
آنانی که به سوی هلاکت می‌روند، چقدر احمقانه به نظر می‌رسد
وقتی می‌شنوند که عیسی مسیح بر روی صلیب جان خود را فدا کرد
تا انسان را نجات بخشد. اما برای ما که در راه نجات پیش می‌رویم،
این پیغام نشانهٔ قدرت خداست. **19** زیرا در کتب مقدّس نوشته
شده: «حکمت حکیمان را از میان خواهم برد و فهم فهیمان را باطل
خواهم ساخت.» **20** پس کجایند این خردمندان و علمای دین و
فلاسفه که دربارهٔ مسائل عمیق دنیا به بحث می‌پردازند؟ خدا ایشان را
جاهل ساخته و نشان داده است که عقل و حکمت آنان پوچ و باطل
است. **21** (aiōn g165) زیرا خدای حکیم صلاح ندانست که
انسان با منطق و حکمت خود او را بشناسد. بلکه او خود به میان
ما آمد و همهٔ آنانی را که به پیام او ایمان آوردند نجات بخشید،
یعنی همان پیامی که مردم دنیا، چه یهودی و چه غیریهودی، آن را
بی‌معنی و پوچ می‌دانند. **22** زیرا یهودیان خواستار آنند که پیاممان را
با معجزه‌ای ثابت کنیم و یونانیان نیز فقط مسائلی را می‌پذیرند که
با فلسفه و حکمتشان منطبق باشد. **23** اما پیام ما این است که
مسیح برای نجات انسان مصلوب شد و مرد؛ و این پیام برای یهودیان
توهین‌آمیز است و برای یونانیان پوچ و بی‌معنی. **24** اما آنانی که
از جانب خدا برای دریافت نجات دعوت شده‌اند، چه یهودی و
چه یونانی، مسیح قدرت خدا و نقشهٔ حکیمانهٔ اوست برای نجات
ایشان. **25** نقشهٔ نجات خدا که در نظر بعضی پوچ و بی‌معنی
است، بسی حکیمانه‌تر است از نقشه‌های حکیمانهٔ داناترین مردم؛ و
مرگ مسیح بر روی صلیب که در نظر برخی نشانهٔ ضعف خداست،
بسیار نیرومندتر از تمام قدرتهای بشری است. **26** برادران و خواهران
عزیز، به یاد بیاورید زمانی که برای پیروی از مسیح دعوت شدید، در
چه جایگاهی قرار داشتید. بسیاری از شما بر اساس معیارهای این
دنیا، حکیم یا صاحب نفوذ یا از خانواده‌ای اصیل نبودید. **27** بلکه
خدا اشخاصی را برگزیده، که مانند شما در نظر مردم دنیا، نادان و
ضعیف هستند، تا از این راه آنانی را که دانا و قدرتمند به حساب
می‌آیند، شرمگین سازد. **28** خدا افرادی را انتخاب کرده که طبق
معیارهای دنیا از طبقات پایین و مطرود جامعه هستند. بله، خدا
همان کسانی را برگزیده که دنیا ایشان را هیچ می‌انگارد، تا نشان
دهد آنانی که مهم و بزرگ به نظر می‌آیند، هیچ هستند؛ **29** و به این
ترتیب هیچ بشری نتواند در برابر خدا فخرفروشی کند. **30** این خدا
بود که شما را به مسیحْ عیسی پیوند داد، و هم او بود که سبب شد
مسیح برای ما خودِ حکمت شود. مسیح ما را عادل گردانید، ما را

آنجا واقع شود. **32** پس از آن، خواهم توانست به خواست خدا، با
قلبی شاد نزد شما بیایم تا یکدیگر را تقویت کنیم. **33** دعایم این
است که خدا که سرچشمهٔ آرامش است، با همهٔ شما باشد. آمین!

16 خواهرمان فیبی را که از خادمان کلیسای شهر کنخریه است
به شما معرفی می‌کنم. **2** او را همچون کسی که شایستهٔ احترام در
میان قوم خداست، در خداوند بپذیرید. او را با احترامی که شایستهٔ
مقدّسین است، در خداوند بپذیرید و به هر وسیله‌ای که می‌توانید به او
کمک کنید، زیرا او به بسیاری، از جمله خود من، در زمان نیاز کمک
کرده است. **3** به پریسکیلا و شوهرش آکیلا سلام برسانید. ایشان در
امر خدمت به عیسی مسیح، همکاران من بوده‌اند. **4** در حقیقت
آنان جان خود را برای من به خطر انداختند و نه تنها من، بلکه
تمام کلیساهای غیریهود از ایشان سپاسگزارند. **5** خواهش می‌کنم
سلامهای گرم مرا به ایماندارانی که برای عبادت در خانهٔ ایشان گرد
می‌آیند، برسانید. به دوست عزیزم اپینتوس سلام برسانید. او نخستین
کسی بود که در ایالت آسیا به مسیح ایمان آورد. **6** همچنین سلام
مرا به مریم برسانید که برای کمک به ما بسیار زحمت کشید. **7** به
خویشاوندان من، آندرونیکوس و یونیاس که با هم در زندان بودیم،
سلام برسانید. ایشان پیش از من مسیحی شدند و رسولان احترام
زیادی برای آنان قائلند. **8** به مسیحی خوب و دوست عزیزم اَمپلیاس
سلام برسانید، **9** همچنین به همکار ما در خدمت خداوند اوربانوس
و دوستم اِستاخیس. **10** به آپلیس که وفاداری خود را به مسیح ثابت
کرده است و همین‌طور به کسانی که در خانهٔ آرستُبولس کار می‌کنند،
سلامهای گرم مرا برسانید. **11** به خویشاوند من هیرودیون و همچنین
به ایماندارانی که در خانهٔ نارکسوس هستند، سلام برسانید. **12** به
خدمتگزاران خداوند، بانوان گرامی تریفینا و تریفوسا و نیز پِرسیس عزیز
که برای خداوند زحمت بسیار کشیده‌اند، سلام برسانید. **13** به
روفُس، آن مسیحی برگزیده، و به مادر او که در حق من نیز مادری
کرده است، سلام مرا برسانید. **14** خواهش می‌کنم سلامهای مرا به
اَسینکریتوس، فلیگون، هِرماس، پَتروباس، هِرمیس، و برادران دیگری که
با ایشان هستند، برسانید. **15** همچنین به فیلولوگوس، یولیا، نیریاس
و خواهرش، و به اولِمپاس و تمام مسیحیانی که با ایشان هستند،
سلام مرا برسانید. **16** یکدیگر را با بوسه‌ای مقدّس سلام بگویید.
تمام کلیساهای مسیح به شما سلام می‌فرستند. **17** در خاتمه، ای
عزیزان، استدعا دارم از آنانی که دو دستگی و تفرقه ایجاد می‌کنند،
دوری کنید زیرا چنین اشخاص باعث سستی ایمان دیگران می‌باشند
و می‌خواهند عقایدی را دربارهٔ مسیح تعلیم دهند که با آنچه شما
آموخته‌اید، مغایرت دارد. **18** چنین معلمان، خداوند ما عیسی مسیح
را خدمت نمی‌کنند، و فقط در پی نفع خودشان هستند. ایشان
خوب سخنرانی می‌کنند و مردم ساده‌دل نیز اغلب فریب ایشان را
می‌خورند. **19** اما همه می‌دانند که شما نسبت به انجیل وفادار و
ثابت‌قدمید و از این موضوع بسیار مسرورم. اما آرزویم این است که در
مورد راستی همواره هوشیار و آگاه باشید، و در مورد بدی و ناراستی،
بی‌تجربه و ناآگاه. **20** خدای صلح و آرامش به‌زودی شیطان را زیر
پاهای شما خواهد سایید! فیض و لطف خداوند ما عیسی مسیح با
شما باد! **21** تیموتائوس همکار من، و لوکیوس، یاسون و سوسیپاتروس
خویشاوندان من، به شما سلام می‌رسانند. **22** من، ترتیوس برادر
مسیحی شما که این نامه را از زبان پولس می‌نویسم، سلامهای گرم
خود را برای شما می‌فرستم. **23** گایوس نیز سلام می‌فرستد. من
میهمان او هستم و مسیحیان در اینجا در خانهٔ او گرد می‌آیند.
اِراستوس، خزانه‌دار شهر سلام می‌رساند، و همچنین برادر ما کوارتوس.
24 فیض خداوند ما عیسی مسیح با همهٔ شما باشد. آمین. **25** اکنون
تمام جلال بر خدا باد که قادر است طبق انجیلی که من بشارت
می‌دهم، شما را استوار سازد. این پیام دربارهٔ عیسی مسیح نقشهٔ او را
برای نجات شما غیریهودیان، که در زمانهای گذشته به صورت رازی
مخفی بود، اکنون آشکار ساخته است. **(aiōnios g166)** **26** اکنون
طبق پیشگویی انبیا و به فرمان خدای ابدی، این پیام در همه جا اعلام
می‌شود تا مردم در سراسر جهان به مسیح ایمان بیاورند و از او اطاعت
کنند. **(aiōnios g166)** **27** بر آن خدایی که دانای یکتاست،
به‌وسیلهٔ عیسی مسیح تا ابد جلال باد! آمین. **(aiōn g165)**

15 ما که قوی هستیم، باید ملاحظهٔ آنانی را بکنیم که در
خصوص چنین اموری حساس هستند. نباید فقط خودمان را خشنود
سازیم. **2** هر یک از ما باید به دیگران کمک کنیم تا آنچه را که
درست است، انجام دهند. باید ایشان را در خداوند بنا کنیم. **3** زیرا
مسیح نیز برای خشنودی خودش زندگی نمی‌کرد، چنانکه در کتب
مقدّس نوشته شده که «توهینهای اهانت‌کنندگانِ تو بر من افتاده
است.» **4** زیرا هر چه در گذشته در کتب مقدّس نوشته شده، برای
آموزش ماست تا به‌واسطهٔ صبری که در آنها تعلیم داده شده، و آن
دلگرمی که ارائه می‌دهند، بتوانیم امید داشته باشیم. **5** باشد تا
خدایی که عطا کنندهٔ صبر و دلگرمی است، به شما کمک کند تا با
هم در صلح و صفای کامل زندگی کنید و نسبت به یکدیگر طرز
فکری را داشته باشید که شایستهٔ پیروان مسیح عیساست. **6** در آن
صورت، همهٔ ما خواهیم توانست یکدل و یک زبان خدا را که پدر
خداوند ما عیسی مسیح است، پرستش و تمجید کنیم. **7** یکدیگر را
به گرمی به جمع خود بپذیرید، همان‌طور که مسیح نیز شما را به
گرمی پذیرفته است تا خدا جلال یابد. **8** به یاد داشته باشید که
عیسی مسیح آمد تا یهودیان را خدمت کند و به این ترتیب ثابت نماید
که خدا امین است و به وعده‌های خود که به اجداد ایشان داده،
عمل می‌کند. **9** همچنین به یاد داشته باشید که او آمد تا غیریهودیان
را هم نجات دهد تا ایشان نیز خدا را به خاطر رحم و شفقتی که بر
آنان نموده است، شکر و ستایش کنند. نوشته شده است: «در میان
قومها تو را سپاس می‌گویم و به نام تو سرود می‌خوانم.» **10** باز در
جای دیگر می‌فرماید: «شما ای قومها، به همراه قوم او بنی‌اسرائیل،
شادی کنید!» **11** همچنین می‌گوید: «ای قومها، خداوند را ستایش
کنید! همه او را ستایش کنند!» **12** اشعیای نبی نیز می‌فرماید:
«وارث تخت داوود ظهور خواهد کرد و پادشاه قومها خواهد شد و
امید ایشان تنها به او خواهد بود.» **13** دعا می‌کنم تا خدایی که
سرچشمهٔ همهٔ امیدهاست، به شما برای ایمانی که به او دارید، آرامش
و شادی عطا کند تا به یاری روح‌القدس، امیدتان روزبه‌روز افزون
شود. **14** ای برادران، من هیچ تردیدی در مورد درک عمیق و رفتار
نیک شما ندارم و مطمئنم این مطالب را آنقدر خوب می‌دانید که
قادرید آنها را به دیگران هم تعلیم دهید. **15** اما با وجود این، من با
جسارت بر بعضی از این نکات تأکید کردم چون می‌دانستم که فقط
یک یادآوری، کافی است؛ زیرا من به فیض خدا، **16** فرستادهٔ عیسی
مسیح هستم برای خدمت به شما غیریهودیان، تا مژدهٔ انجیل را به
شما رسانده، شما را همچون قربانی خوشبو به خدا تقدیم کنم، چون
شما به‌وسیلهٔ روح‌القدس، مقدّس و مورد پسند او شده‌اید. **17** پس
می‌توانم به تمام کارهایی که عیسی مسیح به‌وسیلهٔ من انجام می‌دهد،
افتخار کنم. **18** من جرأت نمی‌کنم دربارهٔ خدمت دیگران قضاوت
کنم، اما می‌توانم در مورد خدمت خود قضاوت کرده، بگویم که
مسیح مرا وسیله‌ای قرار داده برای هدایت غیریهودیان به سوی خدا،
چه به‌وسیلهٔ پیام من و چه از طریق کارهایم. **19** و ایشان تحت تأثیر
نیروی آیات و معجزاتی که از روح خدا بود متقاعد می‌شدند. به این
طریق بود که مژدهٔ انجیل مسیح را از اورشلیم تا ایلیریکوم به طور کامل
اعلام کردم. **20** اما در تمام مدت آرزوی من این بوده است که به
نقاط دیگر نیز رفته، کلام خدا را در جای‌هایی که نام مسیح هرگز
شنیده نشده است، بشارت دهم. اما هرگز نخواسته‌ام در نقاطی مژدهٔ
انجیل را وعظ کنم که قبلاً شخص دیگری در آنجا عده‌ای را به
سوی مسیح هدایت کرده، و کلیسایی تشکیل یافته است. **21** در
واقع من همان طرحی را دنبال می‌کنم که در کتب مقدّس آمده،
آنجا که می‌فرماید: «آنانی که چیزی دربارهٔ او به ایشان گفته نشده
بود، خواهند دید، و آنانی که هرگز چیزی دربارهٔ او نشنیده بودند،
درک خواهند کرد.» **22** به این دلیل است که در تمام این مدت
نتوانستم به دیدن شما بیایم، چرا که مشغول موعظه در این مکانها
بوده‌ام. **23** اما اکنون که دیگر خدمتم در اینجا خاتمه یافته و پس از
سالها انتظار، مشتاق آمدن نزد شما هستم، **24** امید دارم سر راهم به
اسپانیا، به دیدار شما بیایم تا پس از آنکه مدتی نزد شما ماندم و از
دیدارتان اندکی سیر شدم، مرا به سوی اسپانیا بدرقه کنید. **25** اما
پیش از آنکه به نزد شما بیایم، نخست به اورشلیم خواهم رفت تا
برای مسیحیان یهودی‌نژاد آنجا هدیه‌ای ببرم. **26** زیرا همان‌طور که
می‌دانید، مسیحیان «مقدونیه» و «یونان» برای مسیحیانی که در
اورشلیم در شرایط دشوار زندگی می‌کنند، هدایایی جمع‌آوری کرده‌اند.
27 آنان این کار را با شادی و رضایت انجام داده‌اند، چون احساس
می‌کنند که مدیون مسیحیان اورشلیم هستند. می‌دانید چرا؟ به این
علّت که این مسیحیان غیریهودی، خبر نجات مسیح را از مسیحیان
کلیسای اورشلیم شنیدند. بنابراین، چون این عطیهٔ روحانی را از آنجا
دریافت کرده‌اند، احساس می‌کنند که حداقل خدمتی که در عوض
می‌توانند انجام دهند، این است که به ایشان کمک مادی بکنند.
28 به محض اینکه این هدیه را به مقصد برسانم و کار خیر ایشان را
تمام کنم، بر سر راهم به اسپانیا، به دیدن شما خواهم آمد؛ **29** و
اطمینان دارم که وقتی بیایم، مسیح برکات بسیاری به من عطا خواهد
کرد تا به شما برسانم. **30** ای عزیزان من، التماس می‌کنم به خاطر
عیسی مسیح و به خاطر محبتی که روح‌القدس در دل شما نسبت
به من گذاشته است، با دعاهای خود مرا در مبارزه‌ام یاری دهید.
31 دعا کنید که در اورشلیم از یهودیانی که به مسیح ایمان ندارند،
در امان باشم. همچنین دعا کنید که خدمت من، مقبول مسیحیان

«همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار.» **10** بله، محبت به هیچ‌کس بدی نمی‌کند. پس اگر به انسانها محبت نمایید، مانند آنست که همهٔ دستورها و احکام الهی را بجا آورده‌اید. خلاصه، تنها حکم و قانونی که لازم دارید، محبت است. **11** موضوع دیگری که ما را به انجام اعمال نیک ترغیب می‌کند، این است که وقت به سرعت می‌گذرد و عمر ما به پایان می‌رسد. پس بیدار شوید زیرا اکنون وقت بازگشت خداوند نزدیکتر است از آن زمانی که ایمان آوردیم. **12** شب به پایان خود رسیده و روز نجات نزدیک است. بنابراین، اعمال گناه‌آلود تاریکی را کنار گذاشته، زره نور را در برکنیم. **13** زیرا ما به روشنایی روز تعلق داریم و باید نزد دیگران رفتاری شایسته داشته باشیم. از حضور در محافل عیاشی و نیز از مستی و زنا و شهوترانی و دعوا و حسادت بپرهیزید. **14** در عوض حضور عیسی مسیحِ خداوند را در بر کنید و در پی ارضای هوسهای شریرانهٔ خود نباشید.

14 کسی را که ایمانش ضعیف است، در جمع خود بپذیرید، و با او دربارهٔ اموری که نظری قطعی در خصوص‌شان نیست، جرّ و بحث نکنید. **2** برای مثال، ایمان یک شخص به او اجازه می‌دهد هر چیزی را بخورد، اما شخصی دیگر که وجدانش حساس است، فقط سبزیجات می‌خورد. **3** پس آنانی که خوردن چنین گوشتی را بلامانع می‌دانند، آنانی را که نمی‌خورند تحقیر نکنند؛ و آنانی که نمی‌خورند، از کسانی که می‌خورند ایراد نگیرند، زیرا خدا ایشان را نیز به فرزندی پذیرفته است. **4** آنان بندگان خدا هستند، نه بندگان شما؛ آنان فقط به خدا پاسخگو هستند، نه به شما. بنابراین، بگذارید خدا درستی یا نادرستی عقیده‌شان را به ایشان نشان دهد؛ و البته خدا قادر است کمکشان کند که راه صحیح را در پیش گیرند. **5** بعضی نیز تصور می‌کنند که مسیحیان باید روزهای مقدّس یهودیان را به عنوان روزهای مخصوص عبادت خدا نگه دارند اما بعضی دیگر چنین کاری را بیهوده می‌دانند و معتقدند که همهٔ روزها به طور یکسان از آن خدا هستند. در مورد این گونه مسائل، هر کس باید برای خودش تصمیم بگیرد. **6** آنانی که در روزهایی خاص خداوند را عبادت می‌کنند، به منظور تکریم او چنین می‌کنند. آنان نیز که هر نوع غذایی را می‌خورند، به منظور تکریم خداوند چنین می‌کنند، زیرا پیش از خوردن، خدا را سپاس می‌گویند. و آنان نیز که از خوردن بعضی خوراکها پرهیز می‌کنند، می‌خواهند خداوند را خشنود سازند و خدا را سپاس می‌گویند. **7** به هر حال نباید فراموش کنیم که ما صاحب اختیار خود نیستیم و نمی‌توانیم هر طور که می‌خواهیم زندگی کنیم و یا هر طور که می‌خواهیم، بمیریم. **8** چه در زندگی و چه در مرگ، ما از خداوند پیروی می‌کنیم و متعلق به او هستیم. **9** مسیح نیز به همین منظور مرد و زنده شد تا بتواند هم در طول زندگی و هم در زمان مرگمان، خداوند و صاحب اختیار ما باشد. **10** بنابراین، چرا برادر یا خواهر خود را مورد قضاوت قرار می‌دهی؟ یا چرا با نظر تحقیر به او نگاه می‌کنی؟ به یاد داشته باشید که هر یک از ما باید به تنهایی در مقابل تخت داوری خدا بایستیم. **11** زیرا نوشته شده است: «خداوند می‌گوید: به حیات خود قسم که هر زانویی در برابر من خم خواهد شد و هر زبانی مرا ستایش خواهد کرد.» **12** بله، هر یک از ما باید به خدا حساب پس بدهیم. **13** پس، از محکوم ساختن یکدیگر دست بکشیم و در عوض، بکوشید رفتارتان به گونه‌ای باشد که باعث لغزش و افتادن ایمانداران دیگر نگردید. **14** من خود، به سبب اختیاری که عیسای خداوند به من داده است، یقین دارم که خوردن هیچ خوراکی به خودی خود نادرست نیست. اما اگر کسی معتقد باشد که این کار اشتباه است، در این صورت، برای چنین شخصی نادرست است. **15** همچنین اگر می‌بینید که آنچه می‌خورید موجب آزردگی وجدان برادرتان می‌شود، باید از این کار دست بکشید، در غیر این صورت بر اساس محبت رفتار نمی‌کنید. اجازه ندهید خوردن شما باعث از بین رفتن ایمان کسی شود که مسیح در راه او جانش را فدا کرد. **16** پس کاری نکنید که برای آن از شما ایراد بگیرند، حتی اگر آن کار به نظر خودتان درست باشد. **17** چون ملکوت خدا که هدف زندگی ما مسیحیان است، خوردن و نوشیدن نیست بلکه بهره‌مند شدن از نیکی و آرامش و شادی است که روح‌القدس عطا می‌فرماید. **18** اگر مسیح را اینچنین خدمت کنید، باعث خشنودی خدا خواهید شد، و مورد تأیید دیگران نیز خواهید بود. **19** پس هدف شما این باشد که با سایر ایمانداران در صلح و صفا به سر ببرید تا باعث تقویت ایمانشان گردید. **20** برای یک تکه گوشت، کار خدا را خراب نکنید. باز تکرار می‌کنم، اشکالی در گوشت وجود ندارد، اما اگر خوردن آن باعث لغزش و سستی ایمان کسی شود، طبیعتاً این عمل گناه به حساب می‌آید. **21** کار درست این است که از خوردن گوشت یا نوشیدن شراب و یا هر کار دیگری که باعث آزردگی و لغزش دیگران می‌شود، پرهیز کنید. **22** بنابراین، هر باوری که در خصوص این امور دارید، آن را بین خودتان و خدا نگاه دارید. خوشا به حال کسی که به خاطر انجام آنچه که درست می‌پندارد، خود را محکوم و سرزنش نکند. **23** اما کسی که وجدانش از آنچه می‌کند ناراحت است، به هیچ وجه نباید به آن کار دست بزند، چون در این صورت مرتکب گناه شده است، زیرا وجدانش آن کار را گناه می‌داند. پس اگر قصد انجام کاری را دارید که آن را گناه می‌پندارید، آن را انجام ندهید، زیرا کاری که با وجدان ناراحت انجام شود، گناه است.

و راههای او فوق ادراک ماست! **34** «زیرا کیست که بتواند افکار
خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند مشاور او باشد؟ **35** «چه
کسی می‌تواند هدیه‌ای به او تقدیم نماید که قابل او باشد و از او
انتظار عوض داشته باشد؟» **36** هر چه هست از خداست؛ وجود
همه چیز به قدرت او وابسته است و همه چیز برای شکوه و جلال
اوست. ستایش بی‌پایان بر او باد! آمین. (aiōn g165)

12 پس ای برادران و خواهران عزیز، در مقابل این لطف و
رحمت خدا، التماس می‌کنم که بدن خود را به خدا تقدیم کنید.
بگذارید بدنتان قربانی زنده و مقدّس باشد، آن نوع قربانی که مورد
پسند خداست. راه و روش پرستش خدا براستی همین است. **2** رفتار
و کردار و شیوهٔ زندگی مردم دنیا را تقلید نکنید، بلکه بگذارید خدا
افکار و طرز فکرتان را دگرگون کند تا به انسانی جدید تبدیل شوید.
آنگاه قادر خواهید شد ارادهٔ خدا را درک کرده، آنچه را که خوب و
کامل و مورد پسند اوست، کشف کنید. (aiōn g165) **3** به عنوان
پیام‌آور خدا، از جانب او شما را نصیحت می‌کنم که خود را بزرگتر از
آنچه که هستید به حساب نیاورید، بلکه دربارهٔ خود واقع‌بینانه قضاوت
کنید و خود را با آن مقدار ایمانی بسنجید که خدا به شما عطا کرده
است. **4** درست همان‌طور که بدن ما از اعضای گوناگون تشکیل
شده، و هر عضوی وظیفهٔ خاصی دارد، **5** بدن مسیح یعنی کلیسا نیز
اعضای گوناگون دارد؛ و ما که بسیاریم اعضای بدن او را تشکیل
می‌دهیم، و به یکدیگر تعلق داریم. **6** خدا برحسب فیض خود، به
هر یک از ما عطای خاصی بخشیده است تا وظایف خاصی را
انجام دهیم. اگر خدا به شما عطای نبوّت کردن داده است، به
فراخور ایمان خود نبوّت کنید. **7** اگر عطای شما، خدمت کردن به
دیگران است، این کار را به طرز شایسته انجام دهید. اگر عطای
تعلیم دادن دارید، خوب تعلیم بدهید. **8** اگر عطای شما تشویق
است، دیگران را تشویق کنید. اگر عطایتان کمک به نیازمندان است،
با سخاوتمندی چنین کنید. اگر خدا توانایی مدیریت عطا کرده
است، این مسئولیت را جدی بگیرید. آنانی که عطای تسلی دادن به
افسردگان را دارند، بگذار با رغبت و روحیهٔ مسیحی، این خدمت را
انجام دهند. **9** تظاهر به محبت نکنید، بلکه محبتتان صادقانه باشد.
از هر بدی اجتناب کنید؛ به نیکویی بپیوندید. **10** یکدیگر را همچون
برادران مسیحی، به شدت دوست بدارید. هر یک از شما دیگری را
بیشتر از خود احترام کند. **11** در خدمت به خداوند تنبلی و سستی
به خود راه ندهید، بلکه با شور و شوق روحانی او را خدمت کنید.
12 در امیدی که دارید شاد باشید، در سختی‌ها صبور باشید و همیشه
دعا کنید. **13** در رفع نیازهای برادران مسیحی خود، کوشا باشید. درِ
خانهٔ شما همیشه به روی میهمان باز باشد. **14** اگر کسی شما را به
سبب مسیحی بودن، مورد جفا و آزار قرار داد، او را نفرین نکنید،
بلکه دعا کنید که خدا او را مورد لطف خود قرار دهد. **15** اگر
کسی شاد باشد، با او شادی کنید؛ و اگر کسی غمگین باشد، در
غم او شریک شوید. **16** برای یکدیگر ارزش برابر قائل شوید. مغرور
نباشید و از معاشرت با کسانی که از طبقات محروم جامعه هستند
خودداری نکنید و خود را از دیگران برتر نشمارید. **17** هرگز به عوض
بدی، بدی نکنید. طوری رفتار کنید که همه بتوانند ببینند که شما در
کارهایتان صادق و درستکار می‌باشید. **18** با هیچ‌کس جر و بحث
نکنید. تا آنجا که ممکن است با مردم در صلح و صفا به سر برید.
19 دوستان عزیز، هرگز از کسی انتقام نگیرید، بلکه آن را به خشم
عادلانهٔ خدا واگذار کنید، زیرا در کتب مقدّس نوشته شده: «خداوند
می‌فرماید: انتقام و جزا از آنِ من است.» **20** پس، «اگر دشمن تو
گرسنه است به او غذا بده و اگر تشنه است به او آب بنوشان. با این
عملت، اخگرهای شرم بر سرش خواهی انباشت.» **21** اجازه ندهید
بدی بر شما چیره شود، بلکه با نیکی کردن، بدی را مغلوب سازید.

13 مطیع دولت و قوانین آن باشید، زیرا آنها را خدا برقرار کرده
است. در تمام نقاط جهان، همهٔ دولتها را خدا بر سر قدرت آورده
است. **2** پس هر که از قوانین کشور سرپیچی کند، در واقع از
آنچه خدا مقرر کرده، سرپیچی کرده است، و البته مجازات خواهد
شد. **3** آنانی که اعمالشان درست است، از مأموران دولت هراسی
ندارند، اما افراد خطاکار و نادرست همیشه از آنان می‌ترسند. پس اگر
می‌خواهی در ترس و دلهره به سر نبری، قوانین را اطاعت کن و آسوده
باش! **4** مأمور دولت از جانب خدا وظیفه دارد به تو کمک کند. اما
اگر کار خلافی انجام دهی، از او بترس زیرا تو را مجازات خواهد
کرد. خدا او را مقرر کرده تا کسانی را که خلاف می‌کنند مجازات
کند. **5** پس باید مطیع قانون بود، نه تنها برای پرهیز از مجازات،
بلکه برای آسایش وجدان خود نیز. **6** به همین دلیل نیز باید مالیات
خود را بپردازید تا حقوق کارکنان دولت تأمین شود و بتوانند به انجام
کار خدا، یعنی خدمت به شما ادامه دهند. **7** حق هر کس را
به او ادا کنید: مالیاتها را از روی میل بپردازید؛ از افراد مافوق خود
اطاعت نمایید؛ و به آنانی که سزاوار احترامند، احترام کنید. **8** تمام
بدهی‌های خود را بپردازید تا به کسی مدیون نباشید. فقط خود را
مدیون بدانید که مردم را محبت کنید. هرگز از محبت نمودن باز
نایستید زیرا با محبت کردن به دیگران، در واقع از احکام الهی
اطاعت کرده‌اید و خواست خدا را بجا آورده‌اید. **9** زیرا این احکام که
می‌گویند، «زنا نکن؛ قتل نکن؛ دزدی نکن؛ طمع نَوَرز»، و هر
حکم دیگری که هست، در یک حکم خلاصه شده، که می‌فرماید:

که گفتیم، در اثر فیض خدا باشد، طبیعتاً دیگر به سبب اعمال نیک
آنان نخواهد بود. زیرا اگر در اثر اعمال نیک آنان باشد، در آن صورت
فیض دیگر فیض نیست. **7** پس موضوع این است: قوم اسرائیل که
مشتاقانه در پی دریافت لطف الهی بودند، به مقصود خود نرسیدند.
البته عده‌ای از ایشان موفق شدند، آن عده که خدا انتخاب کرده
بود، اما بقیه سختدل شدند. **8** چنانکه نوشته شده: «تا به امروز خدا
روح بی‌حسی به آنها داده است، و چشمان و گوشهایشان را طوری
بسته است که نتوانند ببینند و بشنوند.» **9** داوود نبی نیز در این باره
چنین گفته است: «همان بهتر که سفرهٔ رنگینشان برایشان دام و
تله باشد تا تصور کنند دنیا به کامشان است. باشد که برکاتشان
باعث لغزششان گردد و عقوبتی را که سزاوارش هستند، دریافت کنند.
10 چشمانشان کور شود تا نتوانند ببینند، و کمرهایشان همیشه خم
بماند.» **11** آیا این به آن معناست که برای قوم خدا که منحرف شده
و سقوط کرده‌اند دیگر امیدی نیست؟ هرگز! هدف خدا این بود که
هدیهٔ نجات خود را به غیریهودیان عطا کند تا از این راه در یهودیان
غیرتی به وجود آید و ایشان نیز طالب نجات گردند. **12** از آنجا که
یهودیان هدیهٔ نجات خدا را نپذیرفتند و لغزیدند، هدیهٔ نجات و برکات
غنی الهی در اختیار سایر مردم دنیا قرار گرفت. حال، اگر یهودیان
هم به مسیح ایمان بیاورند، چه نعمتهای بزرگتری نصیب مردم دنیا
خواهد شد! **13** اکنون روی سخنم با شما غیریهودیان است. چنانکه
می‌دانید خدا مرا به عنوان رسول خود برای خدمت به غیریهودیان
انتخاب کرده است و من به این موضوع افتخار می‌کنم، **14** با این
امید که وادارشان کنم طالب همان برکتی باشند که شما غیریهودیان
دارید و از این راه باعث نجات برخی از ایشان شوم. **15** زیرا اگر رد
شدن آنان توسط خدا سبب نجات بقیهٔ مردم جهان شد، پس حال
اگر یهودیان نیز به سوی مسیح بازگردند، چه پرشکوه و عالی خواهد
شد! مانند این خواهد بود که مردگان به زندگی بازگردند! **16** از آنجا
که ابراهیم و سایر اجداد اسرائیل مقدّس بودند، فرزندانشان نیز باید
همان‌طور باشند، چنانکه تمام تودهٔ خمیر مقدّس است چون تکه‌ای از
آن به عنوان هدیه تقدیم می‌شود. و اگر ریشهٔ درخت مقدّس باشد،
شاخه‌ها نیز مقدّسند. **17** اما بعضی از شاخه‌های این درخت که
یهودیان باشند بریده شدند و به جای آنها، شاخه‌های زیتون وحشی،
یعنی شما غیریهودیان پیوند زده شدید. پس اکنون شما در آن برکاتی
که خدا به ابراهیم و فرزندانشان وعده داد شریک هستید، همان‌گونه
که شاخه‌های پیوند شده، در شیره و مواد غذایی درخت اصلی شریک
می‌شوند. **18** اما باید مواظب باشید که دچار غرور نشوید و به این
نبالید که به جای شاخه‌های بریده، قرار گرفته‌اید. فراموش نکنید
که ارزش شما فقط به این است که جزئی از درخت هستید. بله،
شما فقط یک شاخه‌اید، نه ریشه. **19** ممکن است بگویید: «آن
شاخه‌ها بریده شدند تا جایی برای من باز شود!» **20** درست است.
آن شاخه‌ها یعنی یهودیان به این دلیل قطع شدند که به خدا ایمان
نداشتند؛ شما نیز فقط به این دلیل به جای آنها پیوند شدید که به
خدا ایمان داشتید. پس مغرور نشوید، بلکه از خدا بترسید. **21** زیرا
اگر خدا بر شاخه‌های طبیعی درخت رحم نکرد، بر شما نیز رحم
نخواهد فرمود. **22** پس ببینید خدا چقدر مهربان و در عین حال
سختگیر است. او نسبت به نافرمانان بسیار سختگیر است. اما اگر
شما در ایمان و محبتی که به او دارید، ثابت بمانید، نسبت به شما
مهربان خواهد بود. در غیر این صورت شما نیز بریده خواهید شد.
23 از طرف دیگر، اگر یهودیان از بی‌ایمانی دست بکشند و به سوی
خدا بازگردند، خدا ایشان را مجدداً به درخت خود پیوند خواهد زد.
بله، او قادر است این کار را انجام دهد. **24** خدا شما غیریهودیان را
که او را نمی‌شناختید و مانند شاخه‌های درخت زیتون وحشی بودید،
چنین محبت کرده و برخلاف طبیعت، به درخت خوب خودش پیوند
زده است. پس چقدر بیشتر، مایل است یهودیان را که شاخه‌های
طبیعی این درخت هستند، به جای اولشان بازگرداند و در آنجا پیوند
بزند! **25** برادران عزیز، می‌خواهم شما از یک سرّ الهی آگاه باشید،
تا دچار غرور نشوید. درست است که عده‌ای از قوم اسرائیل در
حال حاضر بر ضد انجیل عمل می‌کنند؛ اما این حالت فقط تا
زمانی ادامه خواهد یافت که آن عده از شما غیریهودیان که خدا
از ابتدا در نظر داشته است، به مسیح ایمان بیاورید. **26** پس از
آن، تمام قوم اسرائیل نجات خواهند یافت. در همین مورد، نوشته
شده است: «نجات دهنده‌ای از اورشلیم خواهد آمد و اسرائیل را از
بی‌دینی رهایی خواهد داد. **27** این است عهد من با ایشان که
گناهان ایشان را پاک خواهم نمود.» **28** اکنون بسیاری از یهودیان
دشمن انجیل مسیحند؛ این امر به نفع شما بوده است، زیرا سبب شد
که خدا هدیهٔ نجات خود را به شما عطا کند. اما به هر حال،
یهودیان به خاطر وعده‌هایی که خدا به ابراهیم و اسحاق و یعقوب
داد، محبوب او هستند. **29** زیرا وقتی خدا کسی را برگزید و نعمتی
به او بخشید، دیگر تصمیمش را تغییر نمی‌دهد. او هرگز وعده‌های
خود را پس نمی‌گیرد. **30** زمانی شما نسبت به خدا یاغی بودید؛
اما وقتی یهودیان هدیهٔ خدا را رد کردند، او همان هدیه را به شما
عطا کرد. **31** در حال حاضر یهودیان یاغی‌اند؛ اما ایشان نیز روزی
از همان مهربانی و رحمتی که خدا نسبت به شما دارد، برخوردار
خواهند شد. **32** زیرا خدا همه را در بند نافرمانی قرار داد تا بتواند بر
همه یکسان رحم کند. (eleēsē g1653) **33** وه که چه خدای
پرجلالی داریم! حکمت و دانش و ثروت او چه عظیم است! مشیت

29 اشعیا در جای دیگر نیز گفته: «اگر خداوند لشکرهای آسمان
برای ما نسلی باقی نمی‌گذاشت، مانند اهالی سدوم و عموره به کلی
از بین رفته بودیم.» **30** بنابراین، چه نتیجه‌ای می‌گیریم؟ می‌توان
چنین نتیجه گرفت که خدا فرصتی عالی در اختیار غیریهودیان قرار
داده است؛ ایشان با اینکه در گذشته در جستجوی خدا نبودند، اما
اکنون می‌توانند به‌وسیلهٔ ایمان، بی‌گناه به حساب آیند و مورد قبول
خدا قرار گیرند. **31** اما قوم اسرائیل با اینکه سخت می‌کوشیدند تا با
رعایت احکام و قوانین مذهبی، رضایت خدا را جلب کنند، موفق
نشدند. **32** به چه دلیل؟ به این دلیل که به ایمان تکیه نمی‌کردند،
بلکه می‌خواستند از راه رعایت احکام شریعت و انجام اعمال نیک،
در نظر خدا پاک و بی‌گناه جلوه کنند. به همین سبب نیز به آن
«سنگ لغزش» برخورد کرده، افتادند. **33** خدا نیز در این باره در
کتب مقدّس به ایشان اخطار داده، فرموده بود: «اینک در اورشلیم
سنگی قرار می‌دهم که سبب لغزش شود و صخره‌ای که باعث سقوط
گردد. اما هر که به او توکل کند، هرگز سرافکنده نخواهد شد.»

10 برادران عزیز، آرزوی قلبی و دعای من برای یهودیان این
است که ایشان نجات یابند. **2** من می‌دانم که آنان در دل خود چه
غیرت و احترامی برای خدا دارند، اما این غیرت از روی درک و
شناخت صحیح نیست. **3** زیرا ایشان راهی را که خدا برای انسان در
نظر گرفته تا توسط آن مقبول خدا شود، درک نمی‌کنند. با رد کردن
راه خدا آنها از راه خودشان که همانا حفظ شریعت است خواستند
مقبول خدا شوند. **4** زیرا مسیح پایان شریعت است. در نتیجه همهٔ
کسانی که به او ایمان آورند مقبول خدا می‌شوند. **5** زیرا موسی
دربارهٔ عادل شدن از راه شریعت، چنین می‌نویسد: «از طریق اطاعت
از احکام شریعت است که شخص از حیات برخوردار می‌شود.»
6 اما راه ایمان که انسان را مقبول خدا می‌سازد، می‌گوید: «در
دل خود مگو که"چه کسی به آسمان بالا خواهد رفت؟"(به این
منظور که مسیح را به پایین، به زمین بیاورد). **7** و نیز نگو"چه کسی
به ژرفاها پایین خواهد رفت؟"(به این منظور که مسیح را به زندگی
بازگردانَد).» **(Abyssos g12** **8** اما چه می‌گوید؟ «این کلام به
شما بسیار نزدیک است؛ آن در دهان و در دل شماست.» و این
درست همان کلام ایمان است که ما آن را وعظ می‌کنیم. **9** در
واقع، اگر انسان با زبان خود نزد دیگران اقرار کند که عیسی مسیح
خداوند اوست و در قلب خود نیز ایمان داشته باشد که خدا او را پس
از مرگ زنده کرد، نجات خواهد یافت. **10** زیرا شخص در دل
خود ایمان می‌آوَرَد و عادل شمرده می‌شود، و با زبان ایمان خود
را اقرار می‌کند و نجات می‌یابد. **11** کتب مقدّس نیز می‌فرماید:
«هر که به او توکل کند، هرگز سرافکنده نخواهد شد.» **12** در این
زمینه، یهود و غیریهود یکسانند، زیرا همه دارای یک خداوند هستند،
خداوندی که گنجینه‌های عظیم خود را در اختیار همهٔ آنانی می‌گذارد
که طالب و تشنهٔ او هستند. **13** زیرا «هر که نام خداوند را بخواند
نجات خواهد یافت». **14** اما چگونه مردم نام کسی را بخوانند که به
او ایمان ندارند؟ و چگونه ایمان بیاورند، در حالی که راجع به او
چیزی نشنیده‌اند؟ و چگونه بشنوند، اگر کسی مژدهٔ انجیل را به
ایشان اعلام نکند؟ **15** و چگونه بروند و اعلام کنند، اگر کسی
ایشان را نفرستد؟ نوشته شده: «چه زیباست پاهای کسانی که بشارت
می‌آورند.» **16** اما همهٔ اسرائیلی‌ها این مژده را نپذیرفتند. زیرا اشعیای
نبی می‌فرماید: «خداوندا، چه کسی پیام ما را باور کرده است؟»
17 پس ایمان از شنیدن حاصل می‌شود، از شنیدن مژده در مورد
مسیح. **18** اما می‌پرسم: آیا قوم اسرائیل نشنیدند؟ البته که شنیده‌اند:
«پیامشان به سراسر زمین منتشر گردیده، و کلامشان تا به کرانهای
جهان رسیده.» **19** باز می‌پرسم: آیا قوم اسرائیل واقعاً درک کردند؟
بله، درک کردند، زیرا حتی در روزگار موسی، خدا فرمود: «شما با
پرستش خدایان بیگانه و باطل، خشم و غیرت مرا برانگیختید، من
نیز شما را با قومهای بیگانه و باطل به خشم و غیرت می‌آورم.»
20 بعدها اشعیا با جسارت بیشتری، از قول خدا فرمود: «مردمانی که
در جستجوی من نبودند، مرا یافتند، و به آنانی که مرا نمی‌جستند،
خود را آشکار ساختم.» **21** اما دربارهٔ قوم اسرائیل می‌فرماید: «تمام
روز دستهای خود را به سوی ایشان دراز کردم، به سوی قومی نافرمان
و لجباز.»

11 حال، از شما می‌پرسم که آیا خدا قوم خود اسرائیل را رها
کرده و ایشان را ترک گفته است؟ هرگز؛ به هیچ وجه چنین نیست!
فراموش نکنید که من خود، یهودی و از نسل ابراهیم و از طایفهٔ بنیامین
هستم. **2** نه، خدا قوم خود را که از ابتدا برگزیده بود، رد نکرده
است. مگر نمی‌دانید کتب مقدّس در ماجرای مربوط به ایلیای نبی،
چه می‌گوید و اینکه او چگونه از قوم اسرائیل نزد خدا لب به شکایت
می‌گشاید؟ **3** «خداوندا، ایشان انبیای تو را کشته و مذبحهای تو را
ویران کرده‌اند، و فقط من مانده‌ام، و می‌خواهند مرا هم بکُشند.»
4 آیا به خاطر دارید خدا به او چه جواب داد؟ خدا فرمود: «تنها تو
نیستی که باقی مانده‌ای! به غیر از تو هفت هزار نفر دیگر هم باقی
نگاه داشته‌ام که هنوز مرا می‌پرستند و در برابر بت بعل زانو نزده‌اند!»
5 امروز نیز همین‌طور است، به این ترتیب که تمام یهودیان خدا را
فراموش نکرده‌اند. خدا در اثر فیض خود، عده‌ای را از میان آنان
برگزیده است تا نجات دهد. **6** بنابراین، اگر این نجات، همان‌طور

خواهد ساخت؟ این خداست که عادل می‌شمارد. **34** پس کیست
که محکومشان سازد؟ هیچ‌کس! زیرا مسیحْ عیسی برای ما مُرد و
برخیزانیده شد و بر دست راست خدا قرار گرفت، و الان نیز برای ما
شفاعت می‌کند. **35** چه کسی می‌تواند ما را از محبت مسیح جدا
سازد؟ آیا زحمات یا سختی‌ها، یا آزار و اذیتها، یا قحطی، یا عریانی،
یا خطرات، یا شمشیر؟ **36** چنانکه در کتب مقدّس نوشته شده: «به
خاطر تو، در تمام طول روز، با مرگ مواجه‌ایم؛ همچون گوسفندانی
آمادهٔ ذبح هستیم!» **37** اما با وجود تمام اینها، پیروزی کامل و قطعی
همواره از آن ماست! چگونه؟ به یاری عیسی مسیح که آنقدر ما را
محبت کرد که جانش را در راه ما فدا ساخت! **38** زیرا یقین دارم
که نه مرگ، نه زندگی، نه فرشتگان و نه ارواح پلید، نه زمان حال
و نه آینده، نه هیچ قدرتی، **39** و نه آنچه در بالای جهان و نه
آنچه پایین‌تر از جهان است، و نه هیچ چیز دیگر در تمامی خلقت،
نمی‌تواند ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیحْ عیسی است،
جدا سازد.

9 مسیح را شاهد می‌گیرم که حقیقت کامل را بیان می‌کنم.
وجدانم به‌واسطهٔ روح‌القدس نیز این را تأیید می‌کند. **2** در دل
خود دردی جانکاه و اندوهی بی‌پایان دارم. **3** زیرا آرزو می‌کردم که
خودم لعنت شوم و از مسیح محروم گردم به خاطر قومم، برای آنان
که از نژاد من هستند، **4** یعنی قوم اسرائیل. ایشان برگزیده شدند
تا فرزندخواندگان خدا گردند. خدا جلال خود را بر ایشان آشکار
ساخت، و عهدهایی با آنان بست و شریعت خود را به ایشان به
ودیعت سپرد. او افتخار پرستش خود و امکان دریافت وعده‌های عالی
خود را به آنان عطا کرد. **5** مردان بزرگ خدا، اجداد شما بودند.
مسیح نیز که اکنون بر همه چیز حاکم است، از لحاظ طبیعت
بشری خود، مانند شما یهودی بود. خدا را تا ابد سپاس باد! **(aiōn**
g165) **6** پس آیا خدا در انجام وعده‌های خود به یهودیان کوتاهی
کرده است؟ هرگز! زیرا این وعده‌ها به کسانی داده نشده که فقط
از پدر و مادر یهودی متولد می‌شوند، بلکه به آنانی داده شده که
براستی یهودی‌اند. **7** کافی نیست که شخص از نسل ابراهیم باشد؛
همهٔ آنانی که از نسل ابراهیم هستند، فرزندان حقیقی او نیستند.
بلکه نوشته شده است: «توسط اسحاق است که تو صاحب نسلی
می‌شوی که وعده‌اش را به تو داده‌ام.» **8** این نشان می‌دهد که
تمام فرزندان ابراهیم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فقط آنانی فرزند خدا
هستند که به آن وعدهٔ نجات که به ابراهیم داد، ایمان بیاورند. **9** زیرا
خدا به ابراهیم فرموده بود: «سال دیگر، در همین وقت خواهم آمد و
سارا پسری خواهد داشت.» **10** این پسر جد ما اسحاق بود که با
ربکا ازدواج کرد. سپس ربکا دوقلو آبستن شد. **11** اما پیش از آنکه
کودکان به دنیا بیایند، و عملی خوب یا بد انجام دهند، ربکا از خدا
پیامی دریافت کرد. (این پیام نشان می‌دهد که خدا مردم را طبق
خواست خودش برمی‌گزیند؛ **12** او آنها را فرا می‌خواند، اما نه به
خاطر کارهای خوب یا بدشان.) خدا به ربکا فرمود: «پسر بزرگتر
پسر کوچکتر را خدمت خواهد کرد.» **13** در کتب مقدّس در این
باره این گونه آمده است: «یعقوب را دوست داشتم، اما عیسو را
رد کردم.» **14** پس چه بگوییم؟ آیا خدا از روی بی‌انصافی عمل
می‌کرد؟ هرگز! **15** او یکبار به موسی فرمود: «بر هر کس که بخواهم
رحم می‌کنم و بر هر کس که بخواهم شفقت می‌کنم.» **16** بنابراین،
برکات خدا به خواهش یا کوشش مردم به آنان عطا نمی‌شود، بلکه به
کسانی عطا می‌شود که خدای رحیم انتخاب کرده باشد. **17** زیرا
کتب مقدّس به فرعون می‌گوید: «تو را به این منظور به پا داشتم تا
قدرت خود را در تو ظاهر کنم و تا نام من در میان تمامی مردم جهان
شناخته شود.» **18** پس می‌بینید که خدا بر بعضی رحم می‌کند
و بعضی دیگر را سرسخت می‌سازد، فقط به این دلیل که چنین
اراده فرموده است. **19** ممکن است بپرسید: «اگر چنین است، چرا
خدا انسانها را برای اعمالشان سرزنش می‌کند؟ مگر ایشان می‌توانند
کاری خارج از اراده و خواست او انجام دهند؟» **20** اما سؤال اصلی
این است که: «تو ای انسان، کیستی که از خدا ایراد می‌گیری؟»
آیا صحیح است که مخلوق به خالق خود بگوید: «چرا مرا چنین
ساختی؟» **21** آیا کوزه‌گر حق ندارد از یک تودهٔ گِلی، ظرفی زیبا برای
مصارف عالی و ظرف دیگری برای مصارف عادی بسازد؟ **22** به
همین ترتیب، هرچند خدا حق دارد خشم و قدرت خود را نشان
دهد، اما او کسانی را که مورد غضبش هستند و برای هلاکت مقرر
شده‌اند، با بردباری بسیار تحمل می‌کند. **23** او چنین می‌کند تا
عظمت جلال خود را بر کسانی که مورد رحمتش هستند، نشان
دهد، کسانی که پیشاپیش برای جلال آماده شده‌اند. **24** و ما جزو
کسانی هستیم که او برگزیده است، چه از یهود و چه از غیریهود.
25 در خصوص غیریهودیان، خدا در نبوّت هوشع می‌فرماید: «به آنانی
که گفته بودم"قوم من نیستید،"خواهم گفت:"اکنون شما قوم من
هستید"». و آنانی را که محبوب من نیستند،"محبوب من"خواهم
خواند.» **26** و نیز: «درست در همان جا که به ایشان گفته شده
بود،"شما قوم من نیستید"، ایشان"فرزندان خدای زنده"خوانده
خواهند شد.» **27** اشعیای نبی دربارهٔ اسرائیل بانگ برآورده، می‌گوید:
«قوم اسرائیل حتی اگر مانند شنهای ساحل دریا بیشمار باشند، تنها
باقیماندگانی از آنان نجات خواهند یافت. **28** زیرا خداوند بدون
درنگ و با قطعیت، حکم و رأی خود را به اجرا در خواهد آورد.»

8 بنابراین، برای کسانی که به مسیح عیسی تعلق دارند، هیچ
محکومیتی نیست. **2** و چون شما به مسیح عیسی تعلق دارید،
قدرت حیات‌بخش روح‌القدس شما را از سلطهٔ گناه و مرگ آزاد کرده
است. **3** شریعت موسی به سبب ناتوانی طبیعت گناه‌آلود ما، قادر
نبود ما را نجات بخشد. به همین دلیل، خدا کاری را انجام داد که
شریعت قادر به انجامش نبود. او پسر خود را در بدنی شبیه به بدنی
که ما گناهکاران داریم، فرستاد. و در آن بدن، پایان سلطهٔ گناه بر
ما را اعلان داشت، از این طریق که پسر خود را به‌عنوان قربانی‌ای
برای گناهان ما فرستاد. **4** پس حال، قادریم احکام و دستورهای
خدا را اطاعت کنیم، زیرا ما دیگر از طبیعت گناه‌آلود خود پیروی
نمی‌کنیم بلکه از روح خدا. **5** آنانی که اسیر طبیعت گناه‌آلود خود
هستند، به چیزی جز امور گناه‌آلود نمی‌اندیشند، اما آنانی که تابع
روح خدا هستند، به اموری فکر می‌کنند که روح‌القدس را خشنود
می‌سازد. **6** اگر اجازه دهیم طبیعت گناه‌آلودمان بر فکر و ذهن ما
مسلط باشد، نتیجه‌ای جز مرگ حاصل نمی‌گردد. اما چنانچه اجازه
دهیم روح‌القدس بر افکارمان مسلط باشد، نتیجه‌اش حیات و آرامش
خواهد بود. **7** طرز فکر و ذهنی که تحت سلطهٔ طبیعت گناه‌آلود
ما قرار دارد، با خدا دشمنی دارد، و مطیع شریعت خدا نیست، و
نمی‌تواند هم باشد. **8** از این رو، کسانی که هنوز اسیر طبیعت
کهنهٔ گناه‌آلودشان هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند. **9** البته
شما زیر حاکمیت طبیعت گناه‌آلودتان نیستید، بلکه زیر حاکمیت
روح‌القدس هستید، اگر روح خدا در وجود شما ساکن باشد. به یاد
داشته باشید که اگر روح مسیح در وجود کسی ساکن نباشد، او
اصلاً مسیحی نیست. **10** اما اگر مسیح در وجود شما باشد، هرچند
بدن شما به‌سبب گناه مرده است، اما روح خدا به این دلیل که عادل
شمرده شده‌اید، به شما حیات می‌بخشد. **11** و اگر روح خدایی که
عیسی مسیح را پس از مرگ زنده کرد، در وجود شما باشد، همان
خدا بدنهای فانی شما را نیز پس از مرگ به‌وسیلهٔ همین روح که در
وجود شماست، زنده خواهد کرد. **12** پس، ای برادران عزیز، شما
دیگر به هیچ وجه مجبور نیستید از امیال طبیعت گناه‌آلود سابق خود
پیروی کنید، **13** زیرا در این صورت گمراه و هلاک خواهید شد.
اما اگر با قدرت روح خدا، این طبیعت کهنه را با اعمال ناپاکش
نابود سازید، زنده خواهید ماند. **14** زیرا تمام کسانی که از روح
خدا پیروی می‌کنند، فرزندان خدا هستند. **15** پس همچون برده‌ها،
رفتارمان آمیخته با ترس و لرز نباشد، بلکه مانند فرزندان خدا رفتار
نماییم، فرزندانی که به عضویت خانوادهٔ خدا پذیرفته شده‌اند و خدا را
پدر خود می‌خوانند. **16** زیرا روح خدا در عمق وجود ما، به ما
می‌گوید که ما فرزندان خدا هستیم. **17** و اگر فرزندان خدا هستیم،
وارثان او نیز خواهیم بود. به عبارت دیگر، خدا تمام آن جلال و
شکوهی را که به پسر خود عیسی مسیح خواهد داد، به ما نیز عطا
خواهد فرمود. اما اگر می‌خواهیم در آینده در جلال او شریک شویم،
باید اکنون در دردها و رنجهای او نیز شریک گردیم. **18** با وجود
این، سختیهایی که در زمان حاضر متحمل می‌شویم، در مقابل جلال
و شکوهی که در آینده خدا نصیبمان خواهد ساخت، هیچ است.
19 تمام آفرینش نیز بی‌صبرانه منتظر آن روزی است که فرزندان خدا
ظاهر شوند. **20** زیرا آفرینش تسلیم و تابع بطالت شد، نه به انتخاب
خودش، بلکه در اثر ارادهٔ او که آن را تسلیم کرد، به این امید **21** که
خود آفرینش نیز از اسارت و بندگیِ تباهی رهایی یابد و به آزادی و
جلال فرزندان خدا وارد گردد. **22** چون می‌دانیم که کلِ آفرینش، تا
همین الان از دردی همچون درد زایمان، ناله می‌کند. **23** حتی ما
ایمانداران، با اینکه روح خدا را به عنوان نوبری از شکوه و جلال آینده
در خود داریم، با آه و ناله در انتظاریم تا از درد و رنج آزاد شویم. بله،
ما نیز با اشتیاق بسیار، منتظر روزی هستیم که خدا امتیازات کامل ما
را به عنوان فرزندانش، به ما عطا کند. یکی از این امتیازات، طبق
وعدهٔ او، بدن تازه‌ای است که نه دچار بیماری می‌شود و نه مرگ بر
آن قدرت دارد. **24** ما با این امید، نجات یافته‌ایم؛ و امید یعنی
انتظار دریافت چیزی که هنوز نداریم؛ زیرا اگر کسی چیزی را در
اختیار داشته باشد، نیازی نیست که به امید آن باشد. **25** پس وقتی
برای چیزی که هنوز رخ نداده، به خدا امیدواریم، باید با صبر و
حوصله منتظر آن بمانیم. **26** به همین شکل، روح خدا ما را در
ناتوانی‌مان یاری می‌دهد. برای مثال، ما نمی‌دانیم خدا می‌خواهد برای
چه چیزی دعا کنیم. اما روح‌القدس با ناله‌هایی که با کلمات قابل
بیان نیست، برای ما دعا می‌کند. **27** و خدا که از دل ما باخبر
است، می‌داند که روح‌القدس چه می‌گوید، زیرا آنچه که او به جای
ما دعا می‌کند، طبق خواست خداست. **28** و ما می‌دانیم که خدا
هر چیز را برای خیریت کسانی که او را دوست دارند و فرا خوانده
شده‌اند تا خواست او را انجام دهند، به کار می‌برد. **29** زیرا خدا
کسانی را که از پیش شناخت، از پیش نیز برگزید تا به شکل پسر او
درآیند، تا مسیح فرزند ارشد از میان برادران بسیار باشد. **30** پس
هنگامی که ما را برگزید، ما را به نزد خود فرا خواند؛ و چون به حضور
او آمدیم، ما را «بی‌گناه» به حساب آورد و وعده داد که ما را در
شکوه و جلال خود شریک سازد! **31** پس در مقابل تمام این چیزهای
عالی، چه بگوییم؟ اگر خدا با ماست، کیست که بتواند بر ضد ما
باشد؟ **32** در جایی که خدا حتی پسر خود را از ما دریغ نکرد
بلکه او را فرستاد تا در راه همهٔ ما قربانی شود، آیا همه چیز را به ما
نخواهد بخشید؟ **33** چه کسی بر آنان که خدا برگزیده، اتهام وارد

تمام وجود مطیع تعلیمی شده‌اید که ما به شما سپرده‌ایم. **18** و حال
که از بردگی گناه آزاد شده‌اید، بندهٔ پاکی و صداقت باشید. **19** این
مسائل را به طور ساده در قالب روابط ارباب و برده بیان می‌کنم تا آن
را بهتر درک کنید؛ منظورم این است که همان‌طور که در گذشته بردهٔ
همه نوع گناه بودید، اکنون نیز به خدمت آن اموری کمر ببندید که
راست و مقدّس هستند. **20** در آن روزها که بردهٔ گناه بودید، در قید
و بند نیکی و راستی نبودید. **21** اما فایدهٔ چنین زندگی چه بود؟
خودتان اکنون از آن کارها شرمگین هستید، زیرا نتیجه‌ای جز هلاکت
ابدی نداشتند. **22** اما الان شما از قدرت گناه آزاد شده‌اید و در
خدمت خدا هستید؛ بنابراین، او نیز شما را هر روز پاکتر و شایسته‌تر
می‌سازد تا سرانجام زندگی جاوید نصیبتان گردد. **(aiōnios g166**
23 زیرا هر که گناه کند، تنها دستمزدی که خواهد یافت، مرگ
است؛ اما هر که به خداوند ما عیسی مسیح ایمان آورد، پاداش او از
خدا زندگی جاوید است. **(aiōnios g166**

7 ای برادران و خواهران عزیز، شما که از اصول شریعت آگاهی
دارید، مگر نمی‌دانید که این اصول تا زمانی بر شخص حاکمیت دارد
که وی زنده باشد. **2** به عنوان مثال، مطابق شریعت، زنی که ازدواج
کرده، تا زمانی که شوهرش زنده است، به او مقیّد و متعهد است، اما
اگر شوهرش فوت کند، از آن شریعتی که او را به آن مرد متعهد و
مقیّد می‌سازد، آزاد می‌شود. **3** به این طریق، تا زمانی که شوهرش
هنوز زنده است، اگر با مردی دیگر رابطهٔ جنسی برقرار سازد، زناکار
خوانده می‌شود. اما اگر شوهرش فوت کند، از آن حکم شرعی آزاد
می‌شود، و چنانچه با مرد دیگری ازدواج کند، زناکار نخواهد بود.
4 برادران و خواهران من، شما نیز به‌واسطهٔ پیکر مسیح، نسبت به
شریعت مُردید، تا بتوانید متعلق به شخص دیگری شوید، به او که از
مردگان برخیزانیده شد. در نتیجهٔ آن، می‌توانیم برای خدا ثمر نیکو
بیاوریم. **5** هنگامی که هنوز طبیعت کهنهٔ ما بر وجودمان مسلط بود،
امیال گناه‌آلود که شریعت در ما بر می‌انگیخت، در درون ما عمل
می‌کردند، و به این ترتیب، برای مرگ ثمر می‌آوردیم. **6** اما اکنون از
شریعت آزاد شده‌ایم، زیرا نسبت به آن مردیم و دیگر در اسارت قدرت
آن قرار نداریم. اکنون می‌توانیم خدا را خدمت کنیم، نه از طریق روش
قدیمی، یعنی اطاعت از مقرراتی نوشته‌شده، بلکه از طریق راه و روش
زندهٔ روح خدا. **7** پس آیا منظور این است که شریعت گناه‌آلود است؟
مسلماً نه! در واقع، این شریعت بود که گناه مرا به من نشان می‌داد.
برای مثال، اگر شریعت نگفته بود «طمع نَوَرز»، من هرگز پی نمی‌بردم
که طمع ورزیدن گناه است. **8** اما گناه از فرصتی که احکام شریعت
فراهم می‌آورد، استفاده می‌کرد تا هر نوع طمع را در من برانگیزد!
اگر شریعتی نبود، گناه از چنین قدرتی برخوردار نمی‌شد. **9** زمانی
من بدون آگاهی از شریعت زندگی می‌کردم. اما وقتی از این احکام
آگاهی یافتم، متوجه شدم که آنها را زیر پا گذاشته‌ام، و به همین
علّت گناهکار و محکوم به مرگ هستم. **10** همان احکام نیکو که
انتظار می‌رفت راه زندگی را به من نشان دهند، سبب محکومیت و
مرگ من شدند. **11** گناه مرا فریب داد و با استفاده از احکام پاک
الهی، مرا محکوم به مرگ کرد. **12** اما با وجود این مسائل، هیچ
شکی نیست که شریعت، به خودی خود کاملاً خوب و مقدّس
و منصفانه است. **13** اما چگونه چنین چیزی ممکن است؟ اگر
شریعت موجب محکومیت و هلاکت من شد، چگونه می‌تواند خوب
باشد؟ واقعیت این است که شریعت خوب است، اما این گناه بود که
از وسیله‌ای خوب سوءاستفاده کرد تا باعث محکومیت من گردد.
پس ملاحظه می‌کنید که گناه چقدر پلید است که برای رسیدن
به هدف خود یعنی نابودی من، از احکام و شریعت خوب خدا
سوءاستفاده می‌کند. **14** پس، شریعت خوب است و اشکالی در
آن وجود ندارد. اشکال در من است که همچون یک برده به گناه
فروخته شده‌ام. **15** بنابراین، من اختیار عمل خود را ندارم، زیرا هر چه
می‌کوشم کار درست را انجام دهم نمی‌توانم، بلکه کاری را انجام
می‌دهم که از آن متنفرم! **16** من به خوبی می‌دانم که آنچه می‌کنم،
اشتباه است و وجدان ناراحت من نیز نشان می‌دهد که خوب بودن
شریعت را تصدیق می‌کنم. **17** اما کاری از دستم برنمی‌آید، زیرا
کنندهٔ این کارها من نیستم. این گناه درون من است که مرا وادار
می‌کند مرتکب این اعمال زشت گردم، زیرا او از من قویتر است.
18 اکنون دیگر برای من ثابت شده است که وجود من به خاطر این
طبیعت نفسانی، از سر تا پا فاسد است. هر چه تلاش می‌کنم،
نمی‌توانم خود را به انجام اعمال نیکو وادارم. می‌خواهم خوب باشم،
اما نمی‌توانم. **19** می‌خواهم کار درست و خوب انجام دهم، اما قادر
نیستم. سعی می‌کنم کار گناه‌آلودی انجام ندهم، اما بی‌اختیار گناه
می‌کنم. **20** پس اگر کاری را انجام می‌دهم که نمی‌خواهم، واضح
است که اشکال در کجاست: گناه هنوز مرا در چنگال خود اسیر
نگاه داشته است. **21** من این واقعیت را در زندگی تجربه کرده‌ام که
هرگاه می‌خواهم کار نیک انجام دهم، بی‌اختیار کار بد از من سر
می‌زند. **22** قلباً شریعت خدا را دوست دارم، **23** اما قدرت دیگری
در من هست که با فکر من درگیر است. این قدرت مرا بردهٔ گناه
می‌سازد، گناهی که هنوز در درون من وجود دارد. **24** آه که چه
شخص بیچاره‌ای هستم! چه کسی می‌تواند مرا از چنگ این طبیعت
مرگبار آزاد کند؟ **25** خدا را شکر، این کار را خداوند، عیسی مسیح
انجام می‌دهد.

داریم، شادیم! اینها همه از برکت وجود خداوند ما عیسی مسیح
است که در راه گناهکاران، جان خود را فدا کرد تا ما را دوستان خدا
سازد. 12 وقتی آدم نافرمانی کرد، گناه وارد دنیا شد. گناهِ آدم مرگ
را به‌همراه آورد، و بدین‌سان مرگ گریبانگیر همگان گردید، چرا که
همه گناه کردند. 13 بله، حتی پیش از آنکه شریعت عطا شود،
انسان گناه می‌کرد، اما گناه به حساب نمی‌آمد، زیرا هنوز شریعت و
حکمی نبود که زیر پا گذاشته شود. 14 با وجود این، مردمان از
روزگار آدم تا زمان موسی نیز همگی مردند، حتی آنان که مانند آدم،
از حکم مشخصی نافرمانی نکرده بودند. اما آدم نماد یا نمایندهٔ
مسیح بود، همان مسیح که قرار بود بیاید. 15 اما میان گناه آدم و
هدیهٔ فیض‌آمیز خدا فرق بزرگی هست! زیرا گناهی که فقط یک انسان
انجام داد، یعنی آدم، مرگ را برای بسیاری به‌همراه آورد. اما چقدر
عظیمتر است فیض شگفت‌انگیز خدا و هدیهٔ او که همانا بخشایش
است، که از طریق یک انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، شامل حال
بسیاری از مردمان می‌گردد. 16 همچنین نتیجهٔ هدیهٔ فیض‌آمیز خدا
تفاوت بسیاری دارد با پیامد گناه آن انسان. زیرا مکافات به‌دنبال
یک گناه آمد و محکومیت را به‌همراه آورد، اما هدیهٔ رایگان خدا
منتهی می‌گردد به عادل شمرده شدن و تبرئهٔ ما از گناه، گرچه همگی
مرتکب گناهان بسیار شده‌ایم. 17 زیرا گناه یک انسان، یعنی آدم،
سبب شد مرگ بر بسیاری فرمانروایی کند. اما چقدر عظیمتر است
فیض شگفت‌انگیز خدا و هدیهٔ او، یعنی عادل‌شمردگی، زیرا همهٔ
آنانی که این فیض و هدیه را دریافت می‌کنند، در پیروزی بر گناه و بر
مرگ خواهند زیست، که این از طریق آن انسان دیگر، یعنی عیسی
مسیح فراهم شده است. 18 بله، گناه آدم برای همه محکومیت
به‌همراه آورد، اما عمل شایسته و عادلانهٔ مسیح رابطهٔ درست با خدا و
نیز حیات را به ارمغان می‌آوَرَد. 19 زیرا همان‌طور که نافرمانی یک
انسان، یعنی آدم، باعث شد بسیاری گناهکار شوند، اطاعت یک
انسان دیگر، یعنی مسیح نیز سبب خواهد گردید که خدا بسیاری را
عادل به شمار آورد. 20 پس شریعت موسی عطا شد تا همه بتوانند
ببینند که تا چه حد گناهکارند. اما هر چقدر انسان‌ها بیشتر مرتکب
گناه شدند، فیض حیرت‌انگیز خدا نیز افزون‌تر گردید. 21 به این
طریق، همان‌طور که گناه بر مردمان فرمانروایی می‌کرد و ایشان را به
سوی مرگ سوق می‌داد، اکنون نیز فیض شگفت‌انگیز خدا به جای
آن حکومت می‌کند، و ما را وارد رابطه‌ای درست با خدا می‌سازد،
که منتهی به حیات جاویدان در خداوند ما عیسی مسیح می‌شود.

)aiōnios g166(

6 خوب، اکنون چه باید کرد؟ آیا باید به زندگی گذشته و
گناه‌آلود خود ادامه دهیم تا خدا نیز فیض و لطف بیشتری به ما نشان
دهد؟ 2 مسلماً نه! ما که نسبت به گناه مرده‌ایم، چگونه می‌توانیم
باز به زندگی گناه‌آلود سابق خود ادامه دهیم؟ 3 یا آیا از یاد برده‌اید
که وقتی در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در مرگ او تعمید یافتیم؟
4 هنگامی که مسیح مرد، طبیعت کهنهٔ ما هم که گناه را دوست
می‌داشت، با او در آبِ تعمید دفن شد؛ و زمانی که خدای پدر
با قدرت پرجلال خود، مسیح را به زندگی بازگرداند، ما نیز در آن
زندگی تازه و عالی شریک شدیم. 5 بنابراین، ما با مسیح یکی
شده‌ایم. به عبارت دیگر، هنگامی که مسیح بر روی صلیب مرد،
در واقع ما نیز با او مردیم؛ و اکنون که او پس از مرگ زنده شده
است، ما نیز در زندگی تازهٔ او شریک هستیم و مانند او پس از مرگ
زنده خواهیم شد. 6 آن نَفس پیشین ما با مسیح بر روی صلیب
میخکوب شد تا دیگر گناه قدرتی بر ما نداشته باشد. ما دیگر اسیر
گناه نیستیم. 7 زیرا وقتی نسبت به گناه می‌میریم، از کشش و قدرت
آن آزاد می‌شویم. 8 و از آنجا که با مسیح مرده‌ایم، می‌دانیم که با او
زندگی نیز خواهیم کرد. 9 مسیح پس از مرگ زنده شد و دیگر هرگز
نخواهد مرد و مرگ بر او تسلطی ندارد. 10 مسیح مرد تا قدرت گناه
را در هم بکوبد و اکنون تا ابد زنده است تا با خدا رابطهٔ ابدی داشته
باشد. 11 به همین ترتیب، شما هم طبیعت کهنه و گناهکار خود را
برای گناه مرده بدانید، اما به‌وسیلهٔ عیسی مسیح خود را برای خدا
زنده تصور کنید. 12 بنابراین، دیگر اجازه ندهید که گناه بر این بدن
فانی شما حکمرانی کند، تا مبادا از هوسهای شریرانهٔ آن اطاعت
کنید. 13 اجازه ندهید هیچ عضوی از بدن شما وسیله‌ای باشد برای
گناه کردن، بلکه خود را کاملاً به خدا بسپارید و سراسر وجود خود را
به او تقدیم کنید؛ زیرا شما از مرگ به زندگی بازگشته‌اید و باید
وسیله‌ای مفید در دست خداوند باشید تا هدفهای نیکوی او را تحقق
بخشید. 14 پس گناه دیگر ارباب شما نیست، زیرا اکنون دیگر در
قید شریعت نیستید تا گناه شما را اسیر خود سازد بلکه به فیض و
لطف خدا از قید آن آزاد شده‌اید. 15 اما اگر نجات ما از راه اجرای
شریعت و احکام خدا به دست نمی‌آید، بلکه خدا آن را به خاطر
فیض و لطف خود به ما عطا می‌کند، آیا این بدان معناست که
می‌توانیم باز هم گناه کنیم؟ هرگز! 16 مگر نمی‌دانید که اگر اختیار
زندگی خود را به دست کسی بسپارید و مطیع او باشید، شما بردهٔ او
خواهید بود، و او ارباب شما؟ شما می‌توانید گناه و مرگ را به عنوان
ارباب خود انتخاب کنید که منجر به مرگ می‌شود، و یا اطاعت از
خدا را انتخاب کنید که منجر به زندگی جاوید می‌گردد. 17 اما
خدا را شکر که اگرچه در گذشته اسیر و بردهٔ گناه بودید، اما اکنون با

که ایمان ابراهیم برای او عدالت شمرده شد. **10** اما این امر چگونه
اتفاق افتاد؟ آیا بعد از ختنه بود که او عادل به شمار آمد، یا پیش از
آنکه ختنه شود؟ روشن است که پیش از رسم ختنه بود. **11** در واقع
او زمانی ختنه شد که مدتها از ایمان آوردن او به خدا و دریافت وعدهٔ
برکت الهی می‌گذشت. مراسم ختنه، نشانه و علامتی بود از همین
واقعیت. در نتیجه ابراهیم از لحاظ روحانی، پدر کسانی است که
بدون ختنه شدن به خدا ایمان می‌آورند تا ایشان نیز عادل شمرده
شوند. **12** در ضمن، ابراهیم از لحاظ روحانی پدر کسانی است که
ختنه شده‌اند، اما با توجه به زندگی ابراهیم، پی برده‌اند که نجات و
لطف خدا، از راه ایمان به دست می‌آید، نه در اثر مراسم ختنه. زیرا
ابراهیم تنها از راه ایمان توانست رضایت خدا را حاصل کند، پیش
از آنکه ختنه شود. **13** خدا به ابراهیم و به نسل او وعده داد که
جهان را به ایشان ببخشد. واضح است که این وعدهٔ خدا به این
دلیل نبود که ابراهیم تشریفات و احکام شریعت را اجرا می‌کرد، بلکه
فقط به خاطر ایمان او بود، ایمان و اعتماد به اینکه خدا وعده‌های
خود را وفا خواهد نمود. خدا نیز در برابر این ایمان، ابراهیم را عادل
شمرد. **14** پس اگر هنوز هم ادعا می‌کنید که برکات خدا نصیب
کسانی می‌شود که احکام و تشریفات یهود را نگاه می‌دارند، در واقع
منظورتان این است که وعده‌های خدا به صاحبان ایمان، بی‌اعتبار
است و ایمان به خدا نیز کار احمقانه‌ای است. **15** اما حقیقت امر
این است که هرگاه بکوشیم نجات و سعادت الهی را از راه انجام
احکام شریعت به دست آوریم، همیشه نتیجه‌اش این می‌شود که مورد
خشم و غضب خدا قرار می‌گیریم؛ زیرا هیچگاه موفق نمی‌شویم آن
احکام را کاملاً رعایت کنیم. ما تنها زمانی می‌توانیم قانون‌شکنی
نکنیم که اصلاً قانونی وجود نداشته باشد. **16** پس نتیجه می‌گیریم
که خدا برکات خود را از راه ایمان به ما عطا می‌کند، همچون یک
هدیه. حال، چه مراسم مذهبی را رعایت کنیم و چه نکنیم، اگر
ایمانی مانند ایمان ابراهیم داشته باشیم، بی‌شک آن برکات نصیب ما
نیز خواهد شد، چون از لحاظ ایمان، ابراهیم پدر همگی ماست.
17 همان‌طور که در کتب مقدّس نوشته شده: «تو را پدر قومهای
بسیار ساخته‌ام.» علّت این امر این است که ابراهیم به خدایی ایمان
آورد که مردگان را زنده می‌کند و چیزهای تازه را از نیستی‌ها خلق
می‌کند. **18** بنابراین، زمانی که خدا به ابراهیم فرمود که به او پسری
خواهد بخشید و از نسل او قومهای بسیاری به وجود خواهند آمد،
ابراهیم به وعدهٔ خدا ایمان آورد، اگرچه چنین امری عملاً محال بود.
19 زیرا در آن زمان ابراهیم صد سال داشت و همسرش سارا نود سال،
و هیچ‌یک قادر نبودند صاحب فرزند شوند. با وجود این، چون ایمان
ابراهیم قوی بود، به وعدهٔ خدا شک نکرد. **20** بله، او هیچگاه
شک ننمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روزبه‌روز قویتر شده،
خدا را تجلیل کرد. **21** زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همهٔ
وعده‌های خود عمل کند. **22** به خاطر همین ایمان بود که خدا او را
عادل به شمار آورد. **23** این عبارت که «از راه ایمان مورد قبول خدا
واقع شد»، فقط دربارهٔ ابراهیم نوشته نشده است. **24** بلکه برای این
نوشته شد که ما اطمینان بیابیم که خدا ما را نیز از همان راه به
حضور خود می‌پذیرد، یعنی از راه ایمان به وعدهٔ خدا، خدایی که
خداوند ما عیسی را پس از مرگ زنده کرد. **25** او به خاطر گناهان ما
به مرگ سپرده شد، و دوباره زنده شد تا ما در پیشگاه خدا عادل به
حساب آییم.

5 پس چون از راه ایمان در نظر خدا عادل محسوب شده‌ایم، به
واسطهٔ عیسی مسیح از رابطهٔ مسالمت‌آمیزی با خدا بهره‌مند هستیم.
2 به سبب همین ایمان است که او ما را در جایگاه عالی و ممتازی
قرار داده که سزاوارش نبودیم، جایگاهی که اکنون نیز در آن قرار
داریم. ما با اطمینان و شادی فراوان، منتظریم تا در جلال خدا سهیم
شویم. **3** اما نه تنها از این بابت شادیم، بلکه وقتی با مشکلات
زندگی و سختیهای روزگار نیز روبرو می‌شویم، باز خوشحال هستیم زیرا
می‌دانیم این سختیها به خیر و صلاح ما هستند چون به ما می‌آموزند
که صبر و تحمل داشته باشیم. **4** صبر و تحمل نیز باعث رشد و
استحکام شخصیت ما می‌شود و ما را یاری می‌کند تا ایمانمان به
خدا روزبه‌روز قویتر گردد. چنین ایمانی سرانجام امید ما را نیز نیرومند و
پایدار می‌سازد. **5** و این امید ما را مایوس نمی‌کند، زیرا او روح‌القدس
را به ما بخشیده تا دلهای ما را از محبتش لبریز سازد. **6** پس ملاحظه
می‌کنید که در آن هنگام که ما عاجز و درمانده بودیم، درست در
زمان مناسب، مسیح آمد و جان خود را در راه ما، گناهکاران، فدا
کرد! **7** حتی اگر ما انسانهایی خوب و پرهیزگار می‌بودیم، کمتر
کسی ممکن بود حاضر شود جانش را در راه ما فدا کند، هر چند
ممکن است کسی پیدا شود که بخواهد در راه یک انسان خوب
و نجیب جانش را فدا کند. **8** اما ببینید خدا چقدر ما را دوست
داشت که با وجود اینکه گناهکار بودیم، مسیح را فرستاد تا در راه ما
فدا شود. **9** اگر آن زمان که گناهکار بودیم، مسیح با ریختن خون
خود این فداکاری را در حق ما کرد، حالا که خدا ما را بی‌گناه به
حساب آورده، چه کارهای بزرگتری برای ما انجام خواهد داد و ما را
از خشم و غضب آیندهٔ خدا رهایی خواهد بخشید. **10** هنگامی که
دشمنان خدا بودیم، او به‌وسیلهٔ مرگ پسرش ما را با خود آشتی داد؛
پس اکنون که دوستان خدا شده‌ایم به‌وسیلهٔ حیات پسرش نجات
خواهیم یافت. **11** حال، چقدر از رابطهٔ عالی و جدیدی که با خدا

مقدّس نوشته شده: «ثابت می‌کنی که در آنچه می‌گویی، راستگو
هستی، و در محکمه، پیروز می‌شوی.» **5** اما ممکن است برخی
بگویند که گناهکار بودن ما نتیجهٔ خوبی دارد، زیرا کمک می‌کند تا
انسان ببیند که خدا تا چه حد عادل است. پس آیا دور از انصاف
نیست که ما را مجازات کند؟ (البته چنین استدلالی کاملاً انسانی
است.) **6** البته که دور از انصاف نیست! در غیر این صورت، خدا با
چه صلاحیتی می‌توانست دنیا را داوری کند؟ **7** اما باز کسی ممکن
است بگوید: «اگر نادرستی من سبب می‌شود راستی خدا نمایان‌تر
گردد و جلالش بیشتر دیده شود، چگونه می‌تواند مرا همچون یک
گناهکار محکوم سازد؟» **8** بعضی نیز به ما تهمت می‌زنند و ادعا
می‌کنند که ما می‌گوییم: «هر چقدر بیشتر گناه کنیم، نفع بیشتری
حاصل می‌شود!» آنانی که چنین سخنانی می‌گویند، سزاوارند که
محکوم گردند. **9** پس چه نتیجه‌ای باید گرفت؟ آیا ما یهودیان بهتر از
دیگرانیم؟ نه، به هیچ وجه! زیرا قبلاً نشان دادیم که همگان، چه
یهودی و چه غیریهودی، تحت سلطهٔ گناه قرار دارند. **10** همان‌طور
که در کتب مقدّس نوشته شده: «کسی عادل نیست، حتی یک نفر.
11 هیچ‌کس براستی دانا نیست؛ هیچ‌کس در جستجوی خدا نیست.
12 همه گمراه شده‌اند؛ همه عاطل و باطل گردیده‌اند. نیکوکاری
نیست، حتی یک نفر.» **13** «گلویشان گوری است گشاده، زبانشان
پر است از دروغ. زهر مار از لبانشان می‌چکد.» **14** «دهانشان آکنده
از نفرین و تلخی است.» **15** «پاهایشان برای ریختن خون می‌شتابند.
16 هرجا می‌روند ویرانی و فلاکت برجای می‌گذارند. **17** آنها عاری از
صلح و آرامش‌اند.» **18** «آنها هیچ ترسی از خدا ندارند.» **19** حال،
می‌دانیم هرآنچه شریعت می‌گوید، به آنانی می‌گوید که خود را متعهد
ساخته‌اند مطابق با آن عمل کنند، زیرا هدف شریعت این است که
فرصت هر بهانه‌ای را از انسان‌ها بگیرد، و نشان دهد که تمام دنیا در
حضور خدا تقصیرکارند. **20** زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند با انجام احکام
شریعت، در نظر خدا عادل شمرده شود. شریعت فقط نشان می‌دهد
که تا چه حد گناهکاریم. **21** اما اکنون خدا راهی پیش پای ما قرار
داده تا بدون انجام مطالبات شریعت، بتوانیم عادل شمرده شویم،
راهی که در نوشته‌های موسی و انبیای یهود، وعدهٔ آن داده شده
است. **22** ما با ایمان آوردن به عیسی مسیح، عادل شمرده می‌شویم.
این در مورد هر کس که ایمان بیاورد، صدق می‌کند. هیچ فرقی هم
نمی‌کند که یهودی باشد یا غیریهودی، **23** زیرا همه گناه کرده‌اند و
از معیارهای پرجلال خدا کوتاه می‌آیند. **24** با این حال، خدا با آن
فیض خود که سزاوارش نیستیم، به‌رایگان اعلان می‌کند که عادل
شمرده می‌شویم. او این کار را به‌واسطهٔ عیسی مسیح انجام داد، آن
هنگام که بهای آزادی ما را از مکافات گناهانمان پرداخت کرد.
25 زیرا خدا عیسی را همچون قربانی کفاره‌کنندهٔ گناه عرضه داشت. و
حال، انسان وقتی ایمان می‌آورد که عیسی زندگی خود را قربانی کرد
و خونش را ریخت، در حضور خدا عادل شمرده می‌شود. این قربانی
نشان‌دهندهٔ عدل و انصاف خدا است، زیرا او با صبر و بردباری تمام،
از مجازات آنانی که در گذشته‌ها گناه می‌کردند، خودداری می‌کرده
است، **26** به این دلیل که به آینده می‌نگریست و لطفی را که قصد
داشت در زمان حاضر عملی سازد، شامل حال ایشان می‌فرمود.
او با این عمل، عدالت خود را ثابت کرد، و اکنون آنانی را که به
عیسی ایمان می‌آورند، عادل به شمار می‌آوَرَد. **27** پس آیا می‌توانیم
افتخار کنیم به اینکه کاری انجام داده‌ایم تا در پیشگاه خدا پذیرفته
شویم؟ نه، زیرا تبرئهٔ ما بر اساس اطاعت از شریعت نیست، بلکه بر
اساس ایمان است. **28** بنابراین، ما به‌واسطهٔ ایمان عادل شمرده
شده‌ایم، نه به‌واسطهٔ اطاعت از شریعت. **29** وانگهی، آیا خدا فقط
خدای یهودیان است؟ مگر خدای غیریهودیان هم نیست؟ البته که
هست. **30** تنها یک خدا هست، و مردمان را تنها به‌واسطهٔ ایمان
عادل می‌سازد، خواه یهودی باشند و خواه غیریهودی. **31** حال، اگر
بر ایمان تأکید می‌گذاریم، آیا منظور این است که می‌توانیم شریعت را
به دست فراموشی بسپاریم؟ مسلماً نه! در واقع، فقط زمانی شریعت را
براستی به‌جا می‌آوریم که ایمان داشته باشیم.

4 پس در این صورت دربارهٔ آنچه ابراهیم یافت چه بگوییم، او که
به‌لحاظ بشری، جدّ ما یهودیان بود؟ **2** اگر اعمال نیک او سبب شد
مقبول خدا واقع شود، می‌توانست افتخار کند. اما راه و روش خدا این
نبود. **3** ببینیم در کتب مقدّس چه گفته شده: «ابراهیم به خدا ایمان
آورد، و این برای او عدالت شمرده شد.» **4** وقتی شخص کاری
انجام می‌دهد، دستمزدش دیگر هدیه به شمار نمی‌آید، بلکه چیزی
است که به خاطر کارش به دست آورده است. **5** اما به کسی که
کاری انجام نمی‌دهد، بلکه به خدایی توکل می‌کند که خدانشناسان
را عادل می‌شمارد و نجات می‌بخشد، ایمانش به حساب عدالت
او گذاشته می‌شود. **6** داوود در بیان همین حقیقت، شادی یک
شخص گناهکار را توصیف می‌کند که بدون آنکه لایق باشد، خدا او
را «بی‌گناه» اعلام می‌دارد: **7** «خوشا به حال کسی که گناهش
آمرزیده شد، و خطایش پوشانیده گردید. **8** خوشا به حال کسی که
خداوند او را مجرم نمی‌شناسد!» **9** حال ممکن است این سؤال
مطرح شود که این سعادت نصیب چه کسانی می‌گردد؟ آیا فقط
نصیب اشخاصی می‌شود که ضمن ایمان به عیسی مسیح، مطابق
شریعت ختنه نیز می‌شوند؟ یا نصیب آنانی هم می‌شود که بدون ختنه،
فقط به عیسی مسیح ایمان دارند؟ در مورد ابراهیم چطور بود؟ دیدیم

32 با اینکه می‌دانند خدا برای چنین اعمالی، مجازات مرگ تعیین
کرده است، نه فقط خودشان مرتکب آنها می‌شوند، بلکه دیگران را
نیز به انجام این کارها تشویق می‌کنند!

2 شاید کسی پیش خود فکر کند این مردم چقدر پست هستند
که دست به چنین کارهایی می‌زنند. هرگاه کسی بگوید که این
اشخاص بدکار باید مجازات شوند، در حقیقت خودش را محکوم
می‌کند، چون او نیز همان گناهان را مرتکب می‌شود. 2 اما می‌دانیم
که خدا عادل است و داوری او بر کسانی که این گونه اعمال را
انجام می‌دهند، بر حق است. 3 ای آدمی، آیا تصور می‌کنی که خدا
دیگران را برای چنین گناهانی مجازات خواهد کرد، اما از گناهان تو
چشم‌پوشی خواهد نمود؟ 4 اگر خدا تا به حال نسبت به تو صبر و
تحمل نشان داده است، آیا این برای تو مهم نیست؟ آیا متوجه نیستی
که مهربانی خدا برای این بوده که تو توبه کنی؟ 5 اگر دل خودت
را سخت کنی و توبه نکنی برای خود مجازات وحشتناکی فراهم
می‌آوری، زیرا به‌زودی روز خشم و غضب خدا فرا می‌رسد روزی که در
آن خدا تمام مردم جهان را عادلانه محکوم خواهد کرد، 6 و به هر
کس مطابق کارهایش پاداش یا کیفر خواهد داد. 7 او زندگی جاوید
را به کسانی می‌بخشد که با صبر و تحمل، آنچه را که راست است،
به عمل می‌آورند و خواستار جلال و احترام و بقایی هستند که خدا
عطا می‌کند.)aiōnios g166(8 اما بر خودخواهان و آنانی که
با حقیقت وجود خدا ضدیت می‌کنند و به راههای گناه‌آلود خود
می‌روند، خشم و غضب خود را فرو خواهد ریخت. 9 رنج و عذاب
گریبانگیر همهٔ کسانی خواهد گردید که گناه می‌ورزند، از یهودی
گرفته تا غیریهودی. 10 اما جلال و سربلندی و آرامش الهی نصیب
همهٔ آنانی خواهد شد که از خدا اطاعت می‌کنند، چه یهودی و چه
غیریهودی، 11 زیرا خدا تبعیض قائل نمی‌شود. 12 هر کس که گناه
کند، هلاک خواهد شد، حتی کسانی که شریعت نوشته شدهٔ خدا را
نداشته باشند. و کسانی هم که شریعت خدا را دارند، اگر گناه
کنند، خدا بنا بر موازین شریعتشان آنها را داوری خواهد کرد. 13 زیرا
با شنیدن احکام شریعت نیست که کسی مقبول خدا می‌گردد بلکه با
به عمل آوردن آن. 14 حتی غیریهودیان که شریعت نوشته شدهٔ خدا را
ندارند، وقتی طبیعتاً از احکام خدا اطاعت می‌کنند نشان می‌دهند که
از آنها آگاهند. 15 معلوم است که شریعت خدا بر دلشان نوشته شده
است، زیرا وجدان و افکارشان یا آنان را متهم می‌کند یا تأییدشان
می‌نماید. 16 و این است پیامی که من اعلام می‌کنم: روزی خواهد
آمد که خدا توسط عیسی مسیح، افکار و انگیزه‌های مخفی همه را
داوری خواهد کرد. 17 و اما شما یهودیان، تصور می‌کنید که چون
خدا شریعت و احکام خود را به شما عطا کرده است، بنابراین از شما
خشنود است، و می‌بالید به اینکه برگزیدگان خدا هستید. 18 شما
اراده و خواست خدا را می‌دانید و خوب را از بد تشخیص می‌دهید،
چون احکام او را از کودکی آموخته‌اید، 19 شما یقین کامل دارید که
راه خدا را به خوبی می‌شناسید؛ به همین جهت خود را راهنمای
نابینایان می‌دانید، و خویشتن را چراغهایی می‌پندارید که راه خدا را
به آنانی که در تاریکی گمراه شده‌اند، نشان می‌دهند. 20 شما
گمان می‌کنید که راهنمای مردم نادان هستید و می‌توانید امور الهی را
حتی به کودکان نیز بیاموزید، زیرا تصور می‌کنید احکام خدا را که پر
از معرفت و راستی است، می‌دانید. 21 حال، شما که دیگران
را تعلیم می‌دهید، چرا خودتان نمی‌آموزید؟ به دیگران می‌گویید که
دزدی نکنید؛ آیا خودتان دزدی نمی‌کنید؟ 22 می‌گویید که زنا کردن
گناه است؛ آیا خودتان زنا نمی‌کنید؟ می‌گویید که نباید بت‌پرستی
کرد؛ آیا خودتان از اشیائی که از معابد دزدیده شده‌اند، استفاده
نمی‌کنید؟ 23 شما به دانستن احکام خدا فخر می‌فروشید، اما با زیر
پا نهادن آنها، به خدا توهین می‌کنید. 24 پس جای تعجب نیست
که در کتب مقدّس نوشته شده: «به سبب شما، قومها نام خدا
را کفر می‌گویند!» 25 سنت ختنهٔ یهودی در صورتی ارزش دارد
که از دستورهای خدا اطاعت کنید. در غیر این صورت، هیچ بهتر
از قومهای غیریهود نیستید. 26 زیرا اگر غیریهودیان احکام خدا را
اطاعت کنند، آیا خدا تمام امتیازات و افتخاراتی را که قصد داشت به
شما یهودیان بدهد، به ایشان نخواهد داد؟ یقیناً خواهد داد. 27 در
این صورت وضع غیریهودیان ختنه نشده که احکام خدا را اطاعت
می‌کنند، در پیشگاه خدا از وضع شما یهودیان خیلی بهتر خواهد
بود، زیرا شما با وجود اینکه ختنه شده‌اید و صاحب کتب مقدّس
هستید، باز احکام خدا را اطاعت نمی‌کنید. 28 فراموش نکنید که
هر که پدر و مادرش یهودی باشند و خود نیز ختنه شده باشد، یهودی
نیست. 29 بلکه یهودی واقعی کسی است که در باطن خود یهودی
باشد؛ و ختنه نیز ختنهٔ دل است، که به دست روح خدا انجام
می‌شود، نه از طریق مقرراتی نوشته‌شده. تحسین چنین شخصی از
جانب دیگران نیست، بلکه از جانب خداست.

3 پس یهودی بودن چه امتیازی دارد؟ آیا در رسم ختنه ارزشی نهفته
است؟ 2 بله، از هر جهت امتیازات بسیاری در اینها نهفته است!
نخست اینکه احکام خدا به یهودیان به امانت سپرده شده است.
3 اما اگر برخی از ایشان امین نبودند، چه باید گفت؟ آیا امین نبودن
ایشان سبب می‌شود امین بودن خدا باطل گردد؟ 4 البته که نه! حتی
اگر همه دروغگو باشند، خدا راستگو است. همان‌گونه که در کتب

رومیان

1 این نامه از طرف پولس، غلام عیسی مسیح است که توسط
خدا به رسالت برگزیده شده تا مژدهٔ انجیل او را به همگان برساند.
2 همان انجیلی که خدا وعده‌اش را از زمانهای دور توسط انبیای خود
در کتب مقدّس داده بود. **3** این انجیل دربارهٔ اوست، که به‌لحاظ
زندگی زمینی‌اش، از نسل داوود پادشاه بود؛ **4** اما به‌لحاظ قدوسیت
الهی‌اش، با زنده شدنش پس از مرگ، ثابت کرد که پسر نیرومند
خداست، یعنی خداوند ما، عیسی مسیح. **5** به‌واسطهٔ مسیح فیض و
رسالت یافته‌ایم تا به همهٔ اقوام غیریهود اعلام کنیم که او چه لطف
عظیمی به ایشان نموده است، تا ایشان نیز به او ایمان آورند، از او
اطاعت کنند و نام او را جلال دهند **6** و این شامل شما نیز می‌شود
که فراخوانده شده‌اید تا از آنِ عیسی مسیح باشید. **7** این نامه را به
همهٔ کسانی که در روم محبوب خدا هستند و فراخوانده شده‌اند تا
قوم مقدّس او باشند، می‌نویسم. از پدرمان خدا و خداوندمان عیسی
مسیح، طالب فیض و آرامش برای شما هستم. **8** پیش از هر چیز،
باید بگویم که خبر ایمانتان به تمام دنیا رسیده است. از این رو، برای
این خبر و برای وجود هر یک از شما، خدا را به‌وسیلهٔ عیسی مسیح
شکر می‌کنم. **9** خدا شاهد است که من پیوسته برای شما دعا
می‌کنم، و روز و شب احتیاجاتتان را به حضور او می‌برم، به حضور
خدایی که با تمام توانم او را خدمت می‌کنم و مژدهٔ انجیل او را
که دربارهٔ پسرش عیسی مسیح است، به دیگران اعلام می‌نمایم.
10 دعای دیگرم این است که اگر خدا بخواهد، پس از این همه
انتظار، سعادت دیدار شما نصیبم شود. **11** زیرا بسیار مشتاق دیدارتان
هستم تا بتوانم شما را از برکات خدا برخوردار سازم، و باعث تقویت
ایمانتان شوم. **12** از این گذشته، من خود نیز نیاز به کمک شما دارم
تا به‌وسیلهٔ ایمانتان تقویت شوم. به این ترتیب، هر یک از ما باعث
تقویت ایمان یکدیگر می‌شویم. **13** اما برادران عزیز، مایلم بدانید که
بارها خواسته‌ام نزد شما بیایم، اما هر بار مانعی پیش آمده است. قصد
من از آمدن، این بود که خدمتی در میان شما انجام دهم و عده‌ای
را به سوی مسیح هدایت کنم، همان‌طور که در جاهای دیگر نیز
کرده‌ام. **14** زیرا من خود را مدیون می‌دانم که این خبر خوش را به
همه برسانم، چه به اشخاص متمدن و چه به اشخاص بی‌تمدن، چه
به باسوادان و چه به بی‌سوادان. **15** پس تا آنجا که در توان دارم،
خواهم کوشید که به روم، نزد شما بیایم و مژدهٔ انجیل را در میان شما
اعلام نمایم. **16** زیرا من از انجیل مسیح شرم ندارم چون قدرت
خداست برای نجات تمام کسانی که ایمان بیاورند. پیغام انجیل در
ابتدا فقط به یهودیان اعلام می‌شد، اما اکنون همه می‌توانند با ایمان
آوردن به آن، به حضور خدا راه یابند. **17** پیغام این است که خدا
فقط در یک صورت از سر تقصیرات ما می‌گذرد و به ما شایستگی آن
را می‌دهد که به حضور او برویم؛ و آن وقتی است که به عیسی
مسیح ایمان آوریم. بله، فقط ایمان لازم است. همان‌طور که نوشته
شده: «عادل به ایمان خواهد زیست.» **18** اما خدا خشم و غضب
خود را از آسمان بر تمام خدانشناسی‌ها و شرارت‌های اشخاصی
آشکار می‌سازد که با شرارت‌های خود، حقیقت را سرکوب می‌کنند.
19 برای آنان حقیقت وجود خدا کاملاً روشن است، زیرا خدا ایشان
را از این حقیقت آگاه ساخته است. **20** انسان از ابتدا، آسمان و
زمین و چیزهایی را که خدا آفریده، دیده است و با دیدن آنها می‌تواند
به وجود خدا و قدرت ابدی او که نادیدنی هستند پی ببرد. پس
وقتی در روز داوری در حضور خدا می‌ایستد، برای بی‌ایمانی خود
هیچ عذر و بهانه‌ای ندارد. (aïdios g126) **21** بله، درست است
که مردم این حقایق را می‌دانند، اما هیچگاه حاضر نیستند به آن
اعتراف کنند و خدا را بپرستند و سپاس گویند. در عوض دربارهٔ وجود
خدا و ارادهٔ او، عقاید احمقانه‌ای ابداع می‌کنند. به همین علّت
ذهن نادانشان، تاریک و مغشوش شده است. **22** خود را دانا و
خردمند می‌پنداشتند، اما همگی، نادان و بی‌خرد شدند. **23** به جای
اینکه خدای بزرگ و ابدی را بپرستند، بتهایی از چوب و سنگ به
شکل انسان فانی، پرندگان، چارپایان و خزندگان ساختند و آنها را
پرستیدند. **24** بنابراین، خدا نیز ایشان را به حال خود رها کرده تا
هر چه می‌خواهند بکنند و در آتش شهوات گناه‌آلود خود بسوزند و
با بدنهای خود مرتکب گناهان شرم‌آور شوند. **25** ایشان حقایق
الهی را با دروغ معاوضه کردند و بدین‌سان، مخلوقات را به جای
خدا پرستش کردند – خدایی که شایستهٔ ستایش ابدی است! آمین.
(aiōn g165) **26** به همین دلیل، خدا آنها را در شهوات شرم‌آور رها
ساخت. حتی زنانشان نیز روابط جنسی غیرطبیعی را جایگزین روابط
طبیعی ساختند. **27** به همین شکل، مردان نیز روابط طبیعی با زنها را
رها کردند، و در آتش شهوت نسبت به یکدیگر سوختند. مردان با
مردان مرتکب اعمال شرم‌آور شدند، و در وجود خود، به سزای اعمال
خود رسیدند. **28** پس همان‌طور که ایشان برای شناخت خدا ارزش
قائل نیستند، خدا نیز ایشان را به حال خود رها کرده است تا هر آنچه
به ذهن ناپاکشان خطور می‌کند، به عمل آورند. **29** زندگی آنان پر
است از هر نوع شرارت و بدی، طمع و نفرت و حسادت، قتل
و جدال، دروغ و کینه و سخن‌چینی. **30** غیبت از زبانشان دور
نمی‌شود. ایشان دشمنان خدا هستند. مغرور و گستاخ و خودستایند.
همیشه به دنبال راههای تازه می‌گردند تا بیشتر گناه ورزند و مطیع
والدین خود نیستند. **31** بی‌احساسند و بدقول و بی‌عاطفه و بی‌رحم.

ملکوت خدا و عیسی مسیح خداوند با ایشان سخن می‌گفت، بدون
آنکه کسی مانع او شود.

بریدند و در دریا رها کردند. سکان کشتی را شل کردند، بادبانهای
جلو را بالا کشیدند و یکراست به طرف ساحل پیش رفتند. **41** اما
کشتی به سدی از شن و گل در زیر آب برخورد و به گل نشست.
دماغهٔ کشتی در شن فرو رفت و قسمت عقب آن در اثر امواج شدید
متلاشی شد. **42** سربازان به افسر فرماندهٔ خود توصیه کردند که اجازه
دهد زندانیان را بکشند، مبادا کسی شناکنان به ساحل برسد و فرار
کند! **43** اما یولیوس موافقت نکرد چون می‌خواست پولس را نجات
دهد. سپس به تمام کسانی که می‌توانستند شنا کنند دستور داد به
داخل آب بپرند و خود را به خشکی برسانند، **44** و بقیه سعی کنند
روی تخته‌پاره‌ها و قطعات کشتی به دنبال آنان بروند. به این ترتیب
همگی به سلامت به ساحل رسیدند!

28 وقتی سالم به ساحل رسیدیم، فهمیدیم در جزیرهٔ مالت
هستیم. مردم آن جزیره با ما بسیار خوش‌رفتاری کردند و چون باران
می‌آمد و سرد بود آتشی درست کردند تا از ما پذیرایی کنند. **3** پولس
نیز هیزم جمع می‌کرد و روی آتش می‌گذاشت. ناگهان در اثر حرارت،
ماری سمی از هیزمها بیرون آمد و محکم به دست او چسبید! **4** وقتی
اهالی جزیره دیدند که مار بر دستش آویخته، به یکدیگر گفتند:
«بدون شک این مرد قاتل است! با اینکه از توفان جان به در برد، اما
عدالت نمی‌گذارد زنده بماند!» **5** اما پولس مار را در آتش انداخت
بدون این که صدمه‌ای ببیند. **6** مردم منتظر بودند بدن پولس ورم
کند، یا ناگهان بیفتد و بمیرد، ولی هر چه منتظر شدند، خبری نشد.
پس نظرشان را عوض کردند و گفتند: «او یکی از خدایان است!»
7 نزدیک ساحل، همان جایی که ما پیاده شدیم، مِلکی بود متعلق به
پوبلیوس، حاکم آن جزیره. او ما را با خوشی به خانهٔ خود برد و با
کمال احترام سه روز از ما پذیرایی کرد. **8** از قضا پدر پوبلیوس مبتلا
به تب و اسهال خونی بود. پولس نزد او رفت و برایش دعا کرد و
دست بر سر او گذاشت و شفایش داد! **9** آنگاه همهٔ بیماران دیگر آن
جزیره نیز آمدند و شفا یافتند. **10** در نتیجه سیل هدایا به سوی ما
جاری شد. به هنگام حرکت نیز، هر چه برای سفر لازم داشتیم برای
ما به کشتی آوردند. **11** سه ماه بعد، با یک کشتی دیگر حرکت
کردیم. این بار با کشتی اسکندریه‌ای به اسم «خدایان دوقلو» که
زمستان در آن جزیره مانده بود سفر می‌کردیم. **12** سر راهمان سه روز
در سیراکیوس ماندیم. **13** از آنجا دور زدیم تا به ریگیون رسیدیم. روز
بعد باد جنوبی وزید. پس یک روزه به بندر پوطیولی رسیدیم. **14** در
آنجا ایماندارانی یافتیم که از ما خواهش کردند یک هفته پیش ایشان
بمانیم. به این ترتیب، به روم رسیدیم. **15** مسیحیان روم که شنیده
بودند ما می‌آییم، تا فوروم بر سر راه اَپیوس، به پیشواز ما آمدند. بعضی
نیز در شهر «سه میخانه» به استقبال ما آمدند. وقتی پولس ایشان
را دید، خدا را شکر کرد و جان تازه‌ای گرفت. **16** وقتی به روم
رسیدیم، به پولس اجازه دادند که هر جا می‌خواهد زندگی کند. فقط
یک نگهبان همیشه مراقب او بود. **17** سه روز پس از ورودمان به
روم، پولس سران یهود آنجا را جمع کرد و به ایشان گفت: «ای
برادران، یهودیان اورشلیم مرا گرفتند و تحویل دولت روم دادند تا آزارم
دهند، با اینکه نه به کسی آزار رسانده بودم و نه به آداب و رسوم
اجدادمان بی‌حرمتی کرده بودم. **18** رومی‌ها از من بازجویی کردند و
خواستند آزادم کنند، چون پی بردند کاری نکرده‌ام که سزاوار مرگ
باشم. **19** اما وقتی یهودیان مخالفت کردند، مجبور شدم از قیصر
دادخواهی کنم، بی‌آنکه از قوم خود شکایت کرده باشم. **20** اما از
شما خواهش کردم امروز به اینجا بیایید تا ضمن آشنایی با یکدیگر،
بگویم که این زنجیری که به دستهای من بسته‌اند به خاطر این است
که ایمان دارم امید اسرائیل یعنی مسیح موعود ظهور کرده است.»
21 ایشان در پاسخ گفتند: «ما چیزی بر ضد تو نشنیده‌ایم. نه نامه‌ای
از یهودیه داشته‌ایم و نه گزارشی از مسافرانی که از اورشلیم آمده‌اند.
22 ولی می‌خواهیم از خودت بشنویم که چه ایمانی داری، چون تنها
چیزی که دربارهٔ مسیحیان می‌دانیم این است که همه جا از آنان بد
می‌گویند.» **23** پس قرار شد یک روز دیگر بیایند. در روز مقرر، عدهٔ
زیادی به خانهٔ او آمدند و پولس دربارهٔ ملکوت خدا و عیسی مسیح
برای ایشان صحبت کرد. او از صبح تا شب از پنج کتاب موسی
و کتب انبیای یهود برای سخنان خود دلیل می‌آورد. **24** در میان
حضار، بعضی ایمان آوردند و بعضی نیاوردند. **25** اما بعد از بحث و
جدل با یکدیگر، از پولس جدا شدند، در حالی که این سخنان آخر
او پی‌درپی در گوشهایشان طنین‌افکن بود که گفته بود: «روح‌اُلقُدس
چه خوب به اشعیای نبی فرموده است: **26** «"نزد این قوم برو و بگو:
وقتی آنچه را که می‌گویم، بشنوید، چیزی نخواهید فهمید. وقتی آنچه
را که انجام می‌دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. **27** زیرا دل
این مردمان سخت شده، و گوشهایشان قادر به شنیدن نیست، و
چشمان خود را بسته‌اند، به‌گونه‌ای که چشمانشان نمی‌توانند ببینند،
و گوشهایشان قادر به شنیدن نیستند، و دلشان نمی‌تواند درک کند، و
نمی‌توانند نزد من بازگردند تا شفایشان بخشم."» **28** «پس می‌خواهم
بدانید که نجات خدا نزد غیریهودیان فرستاده شده، و ایشان گوش فرا
خواهند داد.» **29** پس از آنکه این را گفت، یهودیان از آنجا رفتند،
در حالی که سخت با یکدیگر جرّ و بحث می‌کردند. **30** پولس دو
سال تمام در خانهٔ اجاره‌ای خود ساکن بود و تمام کسانی را که به
دیدن او می‌آمدند، با روی خوش می‌پذیرفت **31** و با شهامت دربارهٔ

می‌کرد. **3** روز بعد که در بندر صیدون لنگر انداختیم، یولیوس با
پولس بسیار خوش‌رفتاری کرد و اجازه داد که به دیدن دوستانش برود و
تا موقع حرکت کشتی میهمان آنان باشد. **4** از آنجا باز راه دریا را در
پیش گرفتیم ولی باد مخالف چنان شدید بود که کشتی از مسیرش
خارج شد. پس مجبور شدیم از شمال قبرس که باد پناه بود حرکت
کنیم. **5** از آبهای ایالات قیلیقیه و پمفلیه که گذشتیم، در میرا پیاده
شدیم که در ایالت لیکیه واقع است. **6** در آنجا افسر ما یک کشتی
مصری پیدا کرد که از اسکندریه می‌آمد و عازم ایتالیا بود. پس ما را
سوار آن کرد. **7** پس از چند روز که دریا متلاطم بود، بالاخره به بندر
قنیدوس نزدیک شدیم. ولی کولاک به قدری شدید بود که مجبور
شدیم مسیر خود را تغییر دهیم و به طرف جزیرهٔ کریت برویم. از
بندر سلمونی گذشتیم **8** و با زحمت بسیار آهسته‌آهسته در جهت
مخالف باد به طرف ساحل جنوبی پیش رفتیم تا به بندر زیبا رسیدیم
که نزدیک شهر لسائیه بود. **9** ما وقت زیادی را به هدر دادیم، و
دیگر سفر دریایی خطرناک شده بود، زیرا روز کفاره گذشته بود. پولس
این موضوع را به مسئولان کشتی تذکر داد و گفت: **10** «ای مردان،
به عقیدهٔ من، سفرمان فاجعه‌بار خواهد بود و صدمهٔ بسیاری به کشتی
و بار آن وارد خواهد شد، حتی به جان ما نیز.» **11** ولی افسری که
مسئول زندانیان بود به ناخدا و صاحب کشتی بیشتر گوش می‌داد تا
به پولس. **12** و چون بندر زیبا پناهگاه خوبی نبود و نمی‌شد زمستان
را در آنجا گذراند، اکثر کارکنان کشتی مصلحت دانستند که به
فینیکس بروند تا زمستان را در آنجا به سر برند. فینیکس از بنادر خوب
کریت بود و هم رو به شمال غربی و هم رو به جنوب غربی داشت.
13 در همان وقت از جنوب، باد ملایمی وزید و گمان کردند برای
سفر روز خوبی است. پس، لنگر کشتی را کشیدند و در طول ساحل
حرکت کردیم. **14** اما طولی نکشید که ناگهان هوا تغییر کرد. باد
شدیدی معروف به باد شمال شرقی، از جانب جزیره به سوی ما
وزیدن گرفت. **15** توفان کشتی را به طرف دریا راند. آنها اول سعی
کردند کشتی را به ساحل برسانند ولی موفق نشدند. به‌ناچار کشتی را
به حال خود رها کردند تا ببینند چه پیش می‌آید. باد تند هم آن را به
جلو می‌راند. **16** بالاخره کشتی را به جنوب جزیرهٔ کوچکی رساندیم
به نام کلودا، و در آنجا با هزار زحمت قایق نجات را که در عقب
کشتی بود، روی کشتی آوردند. **17** سپس کشتی را با طناب محکم
بستند تا بدنهٔ آن بیشتر دوام بیاورد. از ترس اینکه مبادا کشتی در شنزار
ساحل آفریقا گیر کند، بادبانهای آن را پایین کشیدند و گذاشتند تا
باد تند آن را به پیش براند. **18** روز بعد که دریا توفانی‌تر بود، بار
کشتی را به دریا ریختند. **19** فردای آن روز هم لوازم یدکی کشتی و
هر چه را که به دستشان رسید، به دریا ریختند. **20** روزها یکی پس
از دیگری سپری می‌شد، بدون این که رنگ آفتاب یا ستارگان را
ببینیم. باد همچنان با شدت می‌خروشید و دمی فرو نمی‌نشست.
همه امیدشان را از دست داده بودند. **21** برای مدت زیادی هیچ‌کس
لب به غذا نزده بود، تا اینکه پولس کارکنان کشتی را دور خود جمع
کرد و گفت: «آقایان، اگر از همان اول به من گوش می‌دادید و از
بندر زیبا جدا نمی‌شدید، این همه ضرر و زیان نمی‌دیدید! **22** ولی
حالا غصه نخورید؛ حتی اگر کشتی غرق شود، به جان هیچ‌یک از ما
ضرری نخواهد رسید. **23** چون دیشب فرشتهٔ آن خدایی که از آن او
هستم و خدمتش می‌کنم، در کنارم ایستاد **24** و گفت:"پولس،
نترس چون تو حتماً به حضور قیصر خواهی رسید! علاوه بر این، خدا
به درخواست تو، زندگی تمام همسفرانت را نجات خواهد داد."
25 «پس دل و جرأت داشته باشید! من به خدا ایمان دارم. هر چه
خدا فرموده است، همان خواهد شد! **26** ولی این را نیز بدانید که
در یک جزیره، کشتی ما از هم متلاشی خواهد شد.» **27** پس از
چهارده روز توفان، در یک نیمه‌شب هولناک، در حالی که در دریای
آدریاتیک دستخوش موجهای کوه‌پیکر دریا بودیم، دریانوردان احساس
کردند که به خشکی نزدیک شده‌ایم. **28** عمق آب را که اندازه
گرفتند، معلوم شد چهل متر است. کمی بعد باز اندازه گرفتند و
معلوم شد فقط سی متر است. **29** با این حساب ترسیدند کشتی به
تخته‌سنگهای ساحل بخورد، بنابراین از پشت کشتی چهار لنگر به
دریا انداختند و دعا می‌کردند هر چه زودتر روز شود. **30** چند نفر از
ملاحان می‌خواستند کشتی را رها کنند و بگریزند. پس به این بهانه
که می‌خواهند لنگرهای جلوی کشتی را به آب بیندازند، قایق نجات
را به آب انداختند. **31** اما پولس به سربازان و افسر فرماندهٔ آنان
گفت: «اگر ملاحان در کشتی نمانند، همهٔ شما از بین خواهید
رفت.» **32** پس سربازان طنابهای قایق نجات را بریدند و آن را در دریا
رها کردند تا کسی فرار نکند. **33** وقتی هوا روشن شد، پولس به همه
التماس کرد که چیزی بخورند و گفت: «دو هفته است که شما لب
به غذا نزده‌اید. **34** خواهش می‌کنم برای سلامتی خودتان چیزی
بخورید. چون مویی از سر شما کم نخواهد شد!» **35** آنگاه نانی
برداشت، در مقابل همه از خدا تشکر کرد و تکه‌ای از آن را خورد.
36 ناگهان همه احساس کردند که حالشان بهتر شده و مشغول
خوردن شدند. **37** در کشتی جمعاً دویست و هفتاد و شش نفر
بودیم. **38** کارکنان کشتی پس از صرف غذا، تمام گندمی را که در
کشتی بود، به دریا ریختند و کشتی سبک‌تر شد. **39** وقتی روز شد،
نتوانستند بدانند آنجا کجاست. ولی خلیجی دیدند با ساحلی شنی.
نمی‌دانستند آیا می‌توانند از میان تخته سنگها کشتی را به ساحل
برسانند یا نه. **40** بالاخره تصمیم گرفتند امتحان کنند. پس لنگرها را

بعد بفرمایید چه بنویسم. **27** چون صحیح نیست یک زندانی را به
حضور قیصر بفرستم ولی ننویسم جرم او چیست!»

26 اگریپاس به پولس گفت: «اجازه داری در دفاع از خود
سخن بگویی.» آنگاه پولس دست خود را دراز کرده، به دفاع از خود
پرداخت و گفت: **2** «ای اگریپاس پادشاه، برای من باعث افتخار
است که بتوانم در حضور شما به اتهاماتی که از طرف یهودیان بر من
وارد شده است جواب دهم و از خود دفاع کنم. **3** مخصوصاً که
می‌دانم شما با قوانین و آداب و رسوم یهود آشنا هستید، پس تمنا دارم
با شکیبایی به عرایضم توجه بفرمایید: **4** «همان‌طور که یهودیان
می‌دانند، من از کودکی در دین یهود آموزش دقیقی دیدم، اول در
شهر خود طرسوس و بعد در اورشلیم، و مطابق آن هم زندگی کرده‌ام.
5 اگر ایشان بخواهند، می‌توانند سخنانم را تصدیق کنند که من
همیشه یک فریسی خیلی جدی بوده و از قوانین و آداب و رسوم یهود
اطاعت کرده‌ام. **6** ولی این همه تهمت که به من می‌زنند به این
علّت است که من در انتظار انجام آن وعده‌ای می‌باشم که خدا به
اجداد ما داده است. **7** تمام دوازده قبیلهٔ اسرائیل نیز شبانه روز تلاش
می‌کنند تا به همین امیدی برسند که من دارم، همین امیدی که، ای
پادشاه، یهودیان آن را در من محکوم می‌کنند. **8** چرا باید برای شما
ای حاضرین باور نکردنی باشد که خدا می‌تواند مردگان را زنده کند؟
9 «من هم زمانی معتقد بودم که باید پیروان عیسای ناصری را آزار
داد. **10** از این جهت، به دستور سران کاهنان، مسیحیان زیادی را در
اورشلیم زندانی کردم. وقتی به مرگ محکوم می‌شدند، من نیز به ضد
ایشان رأی موافق می‌دادم. **11** در همهٔ کنیسه‌ها بارها مسیحیان را با
زجر و شکنجه وادار می‌کردم به مسیح کفر بگویند. شدت مخالفت
من به قدری زیاد بود که حتی تا شهرهای دور دست نیز آنان را تعقیب
می‌کردم. **12** «یک روز، در یکی از چنین مأموریت‌هایی، به سوی
دمشق می‌رفتم و اختیارات تام و دستورهای کاهنان اعظم را نیز در
دست داشتم. **13** در بین راه نزدیک ظهر، ای پادشاه، از آسمان نور
خیره‌کننده‌ای گرداگرد من و همراهانم تابید، نوری که از خورشید نیز
درخشانتر بود. **14** وقتی همهٔ ما بر زمین افتادیم، صدایی شنیدم که به
زبان عبری به من می‌گفت:"شائول! شائول! چرا به من جفا می‌کنی؟
لگد زدن به سُکها برایت دشوار است." **15** «پرسیدم:"خداوندا تو
کیستی؟"«خداوند فرمود:"من عیسی هستم، همان که تو به او جفا
می‌رسانی. **16** حال، برخیز! چون به تو ظاهر شده‌ام تا تو را انتخاب
کنم که خدمتگزار و شاهد من باشی. تو باید واقعهٔ امروز و اموری را
که در آینده به تو نشان خواهم داد، به مردم اعلام کنی. **17** و من
از تو در برابر قوم خود و قومهای بیگانه حمایت خواهم کرد. بله،
می‌خواهم تو را نزد غیریهودیان بفرستم، **18** تا چشمانشان را باز
کنی، تا از گناه دست کشیده، و از ظلمت شیطان بیرون آیند، و
در نور خدا زندگی کنند. و من گناهان ایشان را خواهم بخشید و
آنان را به خاطر ایمانی که به من دارند، در برکات مقدّسین سهیم
خواهم ساخت." **19** «بنابراین، ای اگریپاس پادشاه، من از آن رؤیای
آسمانی سرپیچی نکردم. **20** پس نخست به یهودیان در دمشق،
اورشلیم و سرتاسر یهودیه و بعد به غیریهودیان اعلام کردم که توبه
نموده، به سوی خدا بازگشت کنند و با اعمال خود نشان دهند که
واقعاً توبه کرده‌اند. **21** به خاطر همین موضوع، یهودیان در معبد مرا
دستگیر کردند و کوشیدند مرا بکشند. **22** اما به یاری خدا و تحت
حمایت او، تا امروز زنده مانده‌ام تا این حقایق را برای همه، چه
کوچک و چه بزرگ، بیان کنم. پیغام من همان است که انبیای یهود
و موسی به مردم تعلیم می‌دادند، **23** که مسیح می‌بایست درد و رنج
بکشد و اولین کسی باشد که پس از مرگ زنده شود تا به این وسیله،
به زندگی یهود و غیریهود روشنایی بخشد.» **24** ناگهان فستوس فریاد
زد: «پولس تو دیوانه‌ای! مطالعهٔ بسیار مغز تو را خراب کرده است!»
25 اما پولس جواب داد: «عالیجناب فستوس، من دیوانه نیستم.
آنچه می‌گویم عین حقیقت است. **26** خود پادشاه نیز این امور را
می‌دانند. من بسیار روشن و واضح سخن می‌گویم، چون خاطرجمع
هستم که پادشاه با تمام این رویدادها آشنایی دارند، زیرا هیچ‌یک از
آنها در خفا اتفاق نیفتاده است. **27** ای اگریپاس پادشاه، آیا به
انبیای یهود ایمان دارید؟ می‌دانم که دارید...» **28** اگریپاس سخن
او را قطع کرد و گفت: «آیا تصور می‌کنی چنین زود می‌توانی مرا
متقاعد کنی که مسیحی شوم؟» **29** پولس در پاسخ گفت: «چه زود
یا چه دیر، از خدا می‌خواهم که نه فقط شما، بلکه تمام کسانی که
امروز سخن مرا می‌شنوند، مانند من مسیحی شوند، البته نه یک
مسیحی در زنجیر!» **30** آنگاه پادشاه، فرماندار، برنیکی و سایرین
برخاستند و از تالار دادگاه بیرون رفتند. **31** هنگامی که در این مورد
با یکدیگر مذاکره نمودند، به توافق رسیده، گفتند: «این مرد کاری
نکرده است که سزاوار مرگ یا حبس باشد.» **32** اگریپاس به فستوس
گفت: «اگر از قیصر دادخواهی نکرده بود، می‌شد او را آزاد کرد.»

27 سرانجام ترتیبی دادند که ما را با کشتی به ایتالیا بفرستند.
پولس و چند زندانی دیگر را به افسری به نام یولیوس که از افسران
گارد امپراتوری بود، تحویل دادند. **2** ما سوار کشتی‌ای شدیم که
از آدرامیتیوم آمده بود و قرار بود در چند بندر در ایالت آسیا لنگر
بیندازد. پس سفر دریایی خود را با آن آغاز کردیم. آریستارخوس، از
شهر تسالونیکی واقع در ایالت مقدونیه نیز ما را در این سفر همراهی

من داشتند، مطرح می‌کردند. **20** حال، از این آقایانی که اینجا
هستند بپرسید که شورای ایشان، چه خطایی در من دیده است؟
21 به‌جز اینکه با صدای بلند در حضور ایشان گفتم:"به خاطر ایمان
به قیامت مردگان است که امروز در پیشگاه شما محاکمه می‌شوم!"»
22 فلیکس که از «طریقت» به‌خوبی آگاهی داشت، محاکمه را به
تعویق انداخت و گفت: «منتظر باشید تا لیسیاس، فرماندهٔ پادگان
بیاید. آنگاه به شکایت شما رسیدگی خواهم کرد.» **23** سپس،
دستور داد پولس را زندانی کنند ولی به افسر مسئول سفارش کرد که با
او خوش‌رفتاری نمایند تا از هر جهت راحت باشد و بگذارند دوستانش
به ملاقات او بیایند و احتیاجاتش را تأمین کنند. **24** چند روز بعد،
فلیکس با همسر خود، دروسیلا که یهودی بود، آمد و پولس را احضار
کرد. وقتی پولس دربارهٔ ایمان به عیسی مسیح سخن می‌گفت، هر دو
با دقت گوش می‌دادند. **25** اما وقتی از عدالت و خویشتنداری و
داوریِ آینده سخن به میان آورد، فلیکس وحشت کرد و به پولس
گفت: «فعلاً بس است! هر وقت مناسب تشخیص دادم، به دنبالت
خواهم فرستاد.» **26** در ضمن، فلیکس امید داشت پولس رشوه‌ای به
او بدهد تا آزادش کند؛ پس وقت و بی‌وقت به دنبال او می‌فرستاد و با
او صحبت می‌کرد. **27** دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه
پُرکیوس فِستوس جانشین فلیکس شد. فلیکس هم چون می‌خواست
یهودیان از او راضی باشند، پولس را همچنان در زندان نگاه داشت.

25 سه روز پس از اینکه فستوس وارد قیصریه شد و پست
جدید خود را تحویل گرفت، از قیصریه به اورشلیم سفر کرد. **2** در
آنجا سران کاهنان و مشایخ یهود نزد فستوس رفتند و اتهامات خود
را علیه پولس عرضه داشتند، **3** و اصرار کردند که هر چه زودتر
او را به اورشلیم بفرستد. نقشهٔ آنان این بود که پولس را در بین راه
بکشند. **4** ولی فستوس جواب داد: «چون پولس در قیصریه است و
خودم نیز به‌زودی به آنجا باز می‌گردم، **5** پس عده‌ای از رهبران شما
می‌توانند همراه من بیایند تا او را محاکمه کنیم.» **6** فستوس نزدیک
هشت تا ده روز در اورشلیم ماند و سپس به قیصریه بازگشت و روز
بعد پولس را برای بازجویی احضار کرد. **7** وقتی پولس وارد دادگاه
شد، یهودیان اورشلیم دور او را گرفتند و تهمت‌های زیادی بر او وارد
آوردند که البته نتوانستند آنها را ثابت کنند. **8** پولس تمام اتهامات
آنان را رد کرد و گفت: «من بی‌تقصیرم. من نه مخالف شریعت
یهود هستم، نه به معبد بی‌احترامی کرده‌ام، و نه علیه حکومت روم
دست به اقدامی زده‌ام.» **9** فستوس که می‌خواست رضایت یهودیان
را جلب کند، از پولس پرسید: «آیا می‌خواهی به اورشلیم بروی و
آنجا در حضور من محاکمه شوی؟» **10** پولس جواب داد: «نه!
این محکمهٔ رسمی حکومت روم است، و در نتیجه باید درست در
همینجا محاکمه شوم. شما خودتان خوب می‌دانید که من هیچ
خطایی نسبت به یهودیان مرتکب نشده‌ام. **11** اگر هم کاری کرده‌ام
که سزاوار مرگ باشم، حاضرم بمیرم! ولی اگر بی‌تقصیرم، نه شما و نه
هیچ‌کس دیگر حق ندارد مرا به دست اینها بسپارد تا کشته شوم. من
درخواست می‌کنم خود قیصر به دادخواست من رسیدگی فرمایند.»
12 فستوس با مشاوران خود مشورت کرد و بعد جواب داد: «بسیار
خوب! حالا که می‌خواهی قیصر به دادخواست تو رسیدگی کند،
به حضور او خواهی رفت.» **13** چند روز بعد اگریپاس پادشاه با
همسر خود برنیکی برای خوشامدگویی به فستوس، به قیصریه آمد.
14 در آن چند روزی که آنجا بودند، فستوس موضوع پولس را پیش
کشید و به پادشاه گفت: «یک زندانی داریم که فلیکس محاکمه او
را به من واگذار کرد. **15** وقتی در اورشلیم بودم سران کاهنان و
مشایخ یهود نزد من از او شکایت کردند و خواستند اعدامش کنم.
16 البته من فوری به ایشان گفتم که قانون روم کسی را بدون محاکمه
محکوم نمی‌کند، بلکه اول به او فرصت داده می‌شود تا با شاکیان
خود روبرو شود و از خود دفاع کند. **17** «وقتی شاکیان به اینجا
آمدند، روز بعد دادگاه تشکیل دادم و دستور دادم پولس را بیاورند.
18 ولی تهمت‌هایی که به او زدند، آن نبود که من انتظار داشتم.
19 موضوع فقط مربوط به مذهب خودشان بود و یک نفر به نام
عیسی که ایشان می‌گویند مرده است، اما پولس ادعا می‌کند که او
زنده است! **20** از آنجا که من در این گونه مسائل وارد نبودم، از او
پرسیدم: آیا می‌خواهی به اورشلیم بروی و در آنجا محاکمه شوی؟
21 ولی پولس به قیصر متوسل شد! پس، او را به زندان فرستادم تا
ترتیب رفتنش را به حضور قیصر بدهم.» **22** اگریپاس گفت: «خود
من هم مایل هستم سخنان این مرد را بشنوم.» فستوس جواب داد:
«بسیار خوب، فردا او را به حضور شما خواهم آورد.» **23** روز بعد،
وقتی پادشاه و برنیکی باشکوه و جلال تمام همراه با اُمرای سپاه و
مقامات بلند مرتبهٔ شهر وارد تالار دادگاه شدند، فستوس دستور داد
پولس را بیاورند. **24** آنگاه فستوس گفت: «ای اگریپاس پادشاه و
حضار محترم، این است آن مردی که هم یهودیان قیصریه و هم
یهودیان اورشلیم خواستار مرگش می‌باشند. **25** ولی به نظر من کاری
نکرده است که سزاوار مرگ باشد. به هر حال، او برای تبرئهٔ خود به
قیصر متوسل شده است و من هم چاره‌ای ندارم جز اینکه او را به
حضور قیصر بفرستم. **26** ولی نمی‌دانم برای قیصر چه بنویسم، چون
واقعاً تقصیری ندارد. به همین جهت، او را به حضور شما آورده‌ام و
مخصوصاً به حضور شما ای اگریپاس پادشاه، تا از او بازجویی کنید و

او بیشتر تحقیق کنید. آنگاه ما در بین راه او را خواهیم کشت.» **16** ولی خواهرزادهٔ پولس به نقشهٔ آنان پی برد و به قلعه آمد و پولس را از این امر آگاه ساخت. **17** پولس یکی از مأموران را صدا زد و گفت: «این جوان را نزد فرمانده ببر، چون می‌خواهد خبر مهمی به او بدهد.» **18** مأمور او را پیش فرمانده برد و گفت: «پولس زندانی، مرا صدا زد و خواهش کرد این جوان را نزد شما بیاورم تا خبری به عرضتان برساند.» **19** فرمانده دست پسر را گرفت و به گوشه‌ای برد و از او پرسید: «چه می‌خواهی بگویی؟» **20** گفت: «همین فردا یهودیان می‌خواهند از شما خواهش کنند که پولس را به شورا ببرید، به بهانهٔ اینکه می‌خواهند تحقیق بیشتری دربارهٔ او بکنند. **21** ولی خواهش می‌کنم شما این کار را نکنید! چون بیش از چهل نفرشان کمین کرده‌اند تا بر سر او بریزند و او را بکشند. قسم نیز خورده‌اند که تا او را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بنوشند. حالا همه حاضر و آماده‌اند، فقط منتظرند که شما با درخواستشان موافقت کنید.» **22** وقتی آن جوان می‌رفت، فرمانده به او گفت: «به کسی نگو که این موضوع را به من گفته‌ای.» **23** سپس فرمانده دو نفر از افسران خود را احضار کرد و به ایشان دستور داده، گفت: «دویست سرباز پیاده، دویست نیزه‌دار و هفتاد سواره نظام آماده کنید تا امشب ساعت نُه به قیصریه بروند. **24** یک اسب هم برای پولس آماده کنید تا سوار شود، و او را صحیح و سالم نزد فِلیکْسِ فرماندار برسانید.» **25** این نامه را هم برای فرماندار نوشت: **26** «کلودیوس لیسیاس به جناب فِلیکْس، فرماندار گرامی سلام می‌رساند. **27** یهودیان این مرد را گرفته بودند و می‌خواستند او را بکشند. وقتی فهمیدم رومی است، سربازانی فرستادم و نجاتش دادم. **28** سپس او را به شورای ایشان بردم تا معلوم شود چه کرده است. **29** متوجه شدم دعوا بر سر عقاید یهودی خودشان است و البته چیزی نبود که بشود به سبب آن او را زندانی یا اعدام کرد. **30** اما وقتی آگاه شدم که توطئه چیده‌اند تا او را بکشند، تصمیم گرفتم وی را به حضور شما بفرستم. به هر کس هم که از او شکایت داشته باشد می‌گویم به حضور شما بیاید.» **31** پس همان شب سربازان مطابق دستور فرماندهٔ خود، پولس را به شهر آنتی پاتریس رسانیدند. **32** صبح روز بعد پولس را تحویل سواره نظام دادند تا او را به قیصریه ببرند و خود به قلعه بازگشتند. **33** وقتی به قیصریه رسیدند، پولس را با نامه به فرماندار تحویل دادند. **34** فرماندار نامه را خواند. سپس از پولس پرسید: «اهل کجایی؟» پولس جواب داد: «اهل قیلیقیه هستم.» **35** فرماندار به او گفت: «هرگاه شاکیانت برسند، به پرونده‌ات رسیدگی خواهم کرد.» سپس، دستور داد که او را در قصر هیرودیس پادشاه نگه دارند.

24 پنج روز بعد، حنانیا کاهن اعظم با عده‌ای از مشایخ یهود و یک وکیل دعاوی به نام تِرْتولوس، به قیصریه آمد تا شکایت خود را از پولس تقدیم دادگاه کند. **2** وقتی پولس را به داخل فرا خواندند، تِرتولوس شکایت خود را به این شرح در پیشگاه فِلیکْس مطرح ساخت: «عالیجناب فرماندار، مدت زیادی است که ما یهودیان، در دورهٔ حکومت شما از صلح و آرامش بهره‌مند بوده‌ایم، و در اثر دوراندیشی شما، اصلاحاتی در این ملت پدید آمده است. **3** به خاطر همهٔ اینها، از شما بی‌اندازه سپاسگزاریم. **4** برای اینکه سر شما را درد نیاورم، اجازه می‌خواهم به طور خلاصه اتّهامات این متّهم را به عرض برسانم. **5** او شخصی فتنه‌انگیز است که دائم یهودیان را در سرتاسر جهان به شورش و یاغیگری بر ضد دولت روم تحریک می‌کند؛ و سردستهٔ فرقه‌ای است به نام"ناصری‌ها". **6** ما زمانی او را گرفتیم که قصد داشت معبد را نجس سازد. می‌خواستیم او را مطابق شریعت خود محاکمه کنیم، **7** ولی لیسیاس، فرماندهٔ هنگ آمد و به زور او را از چنگ ما خارج ساخت، **8** و به مدّعیان او دستور داد تا به حضور شما بیایند. خود شما می‌توانید از او بازجویی کنید تا به صحت این اتهامات پی ببرید.» **9** بقیه یهودیان نیز گفته‌های او را تأیید کردند. **10** سپس نوبت به پولس رسید. فرماندار به او اشاره کرد تا برخیزد و از خود دفاع کند. پولس گفت: «جناب فرماندار، می‌دانم که سالهای سال است که شما در مقام قضاوت، به مسائل یهود رسیدگی می‌کنید. این امر به من قوت قلب می‌دهد تا آزادانه از خود دفاع کنم. **11** شما خیلی سریع می‌توانید تحقیق کنید و پی ببرید که من فقط دوازده روز پیش وارد اورشلیم شدم تا در معبد عبادت کنم. **12** آنگاه معلوم خواهد شد که من هرگز نه در معبد آشوب به راه انداخته‌ام و نه در کنیسه و نه در شهر، **13** و مطمئن هستم که ایشان نمی‌توانند اتهاماتی را که به من می‌زنند، ثابت کنند. **14** «ولی به یک مورد اعتراف می‌کنم. من به"طریقت"، همان راه نجات که به قول ایشان یک فرقهٔ انحرافی است، ایمان دارم. من مانند اجدادم خدا را خدمت می‌کنم و به شریعت یهود و نوشته‌های پیامبران یهود ایمان دارم. **15** «من مانند خود این آقایان، ایمان دارم که هم برای نیکان و هم برای بدان روز قیامت در پیش است. **16** به همین دلیل با تمام توانایی‌ام می‌کوشم در حضور خدا و انسان با وجدانی پاک زندگی کنم. **17** «من پس از سالها دوری با مقداری هدایا برای کمک به قوم خود و انجام مراسم قربانی به اورشلیم بازگشتم. **18** متهم‌کنندگان من وقتی مشغول انجام آیین تطهیر بودم، مرا در معبد دیدند. نه دار و دسته‌ای همراهم بود، و نه جار و جنجالی به راه انداخته بودم! **19** اما چند یهودی از ایالت آسیا در آنجا بودند، که ایشان نیز می‌بایست در اینجا حضور می‌یافتند تا اگر شکایتی از

من نور را دیدند، اما گفته‌های کسی را که با من سخن می‌گفت،
درک نکردند. **10** «گفتم:"خداوندا، حالا چه کنم؟"«خداوند
فرمود:"برخیز و به دمشق برو. در آنجا آنچه لازم است به تو گفته
خواهد شد." **11** «من از شدّت آن نور نابینا شدم. پس همراهانم
دستم را گرفتند و به دمشق بردند. **12** در آنجا شخصی بود به نام
حنانیا که مردی دیندار بود، و با دقت احکام خدا را اطاعت می‌کرد و
در بین یهودیان دمشق عزیز و محترم بود. **13** حنانیا نزد من آمد، در
کنارم ایستاد و گفت:"ای برادر شائول، بینا شو!"و همان لحظه بینا
شدم و توانستم او را ببینم! **14** «سپس به من گفت:"خدای نیاکان
ما تو را برگزیده تا ارادهٔ او را بدانی و آن عادل، یعنی مسیح موعود را با
چشمان خود دیده، کلامی از دهان او بشنوی. **15** تو باید پیغام او را
به همه جا ببری و آنچه را که دیده و شنیده‌ای، برای همه بازگو
کنی. **16** حالا چرا معطلی؟ برخیز و تعمید بگیر، و نام او را بخوان تا
از گناهانت پاک شوی." **17** «یک روز پس از بازگشتم به اورشلیم،
در حالی که در معبد دعا می‌کردم، از خود بیخود شدم **18** و در
رؤیایی او را دیدم که می‌گفت:"عجله کن! از اورشلیم بیرون برو چون
اهالی این شهر پیغام تو را رد می‌کنند." **19** «گفتم:"خداوندا،
ولی آنها حتماً می‌دانند که من مسیحیان را در هر کنیسه می‌زدم
و زندانی می‌کردم. **20** وقتی شاهد تو استیفان کشته می‌شد، من
آنجا ایستاده، با کشتن او موافق بودم و لباسهای اشخاصی را که او
را سنگسار می‌کردند، نگه می‌داشتم." **21** «ولی خداوند به من
فرمود:"از اورشلیم بیرون بیا، چون می‌خواهم تو را به مکانهای دور،
نزد غیریهودیان بفرستم!"» **22** مردم به سخنان پولس گوش سپردند، تا
جایی که او کلمهٔ غیریهودیان را بر زبان آورد. پس همگی صدای خود
را بلند کرده، فریاد می‌زدند: «چنین شخصی را از صفحهٔ روزگار
محو کنید! او لایق زنده بودن نیست!» **23** مردم پشت سر هم فریاد
می‌زدند، و لباسهای خود را در هوا تکان می‌دادند و گرد و خاک بلند
می‌کردند. **24** آنگاه فرماندهٔ هنگ، پولس را به داخل قلعه آورد و
دستور داد او را شلّاق بزنند تا به جرم خود اعتراف کند. مخصوصاً
می‌خواست بداند چرا مردم چنین خشمگین شده‌اند. **25** وقتی او
را می‌بستند تا شلّاق بزنند، پولس به افسری که آنجا ایستاده بود
گفت: «آیا قانون به شما اجازه می‌دهد یک رومی را بدون بازجویی
شلّاق بزنید؟» **26** افسر وقتی این را شنید پیش فرمانده رفت و گفت:
«می‌دانی چه می‌کنی؟ این مرد رومی است!» **27** فرمانده پیش پولس
رفت و پرسید: «بگو ببینم، آیا تو رومی هستی؟» پولس گفت: «بله،
من رومی هستم.» **28** فرمانده گفت: «من هم تابع روم هستم، برای
من خیلی گران تمام شد تا توانستم رومی بشوم!» پولس گفت: «ولی
من رومی به دنیا آمدم!» **29** کسانی که قرار بود از او بازجویی کنند،
وقتی شنیدند رومی است، با عجله از آنجا دور شدند. فرمانده نیز
بسیار ترسید زیرا دستور داده بود یک تبعهٔ روم را ببندند و شلّاق بزنند.
30 روز بعد، فرمانده پولس را از زندان بیرون آورد و دستور داد کاهنان
اعظم و شورای یهود جلسه‌ای تشکیل بدهند. پولس را نیز حاضر کرد
تا در بازجویی علّت تمام این دردسرها معلوم شود.

23 پولس در حالی که به اعضای شورا خیره شده بود گفت:
«ای برادران، من همیشه نزد خدا با وجدانی پاک زندگی کرده‌ام!»
2 بلافاصله حنانیا، کاهن اعظم، به اشخاصی که نزدیک پولس
بودند، دستور داد تا بر دهانش بزنند. **3** پولس به او گفت: «ای
خوش‌ظاهرِ بدباطن، خدا تو را خواهد زد! تو آنجا نشسته‌ای تا مرا طبق
احکام شرع قضاوت کنی، اما خودت شریعت را زیر پا می‌گذاری،
چون دستور می‌دهی مرا به این شکل بزنند!» **4** کسانی که نزدیک
پولس ایستاده بودند، به او گفتند: «به کاهن اعظمِ خدا اهانت
می‌کنی؟» **5** پولس جواب داد: «برادران، نمی‌دانستم که او کاهن
اعظم است، زیرا نوشته شده: به سران قوم خود بد مگو.» **6** آنگاه
پولس که پی برده بود گروهی از اعضای شورا صدوقی هستند و
گروهی دیگر فریسی، با صدای بلند گفت: «ای برادران، من فریسی
هستم. تمام اجدادم نیز فریسی بوده‌اند! و امروز به این دلیل اینجا
محاکمه می‌شوم که به قیامت مردگان اعتقاد دارم!» **7** این سخن در
میان اعضای شورا جدایی انداخت و فریسیان به مخالفت با صدوقیان
برخاستند. **8** زیرا صدوقیان معتقد بودند که زندگی بعد از مرگ و
فرشته و روح وجود ندارد، در صورتی که فریسی‌ها به تمام اینها اعتقاد
داشتند. **9** به این طریق، جنجالی برپا شد. در این میان عده‌ای از
علمای دین که فریسی بودند، برخاستند و با اعتراض گفتند: «ما
خطایی در این شخص نمی‌یابیم. شاید در راه دمشق روح یا فرشته‌ای
با او سخن گفته باشد.» **10** جدال چنان بالا گرفت که فرمانده
ترسید پولس را تکه‌تکه کنند، پس به سربازان دستور داد او را از چنگ
مردم بیرون آورده، به داخل قلعه بازگردانند. **11** آن شب خداوند در
کنار پولس ایستاد و به او فرمود: «پولس، دل قوی دار! همان‌طور
که اینجا با مردم دربارهٔ من سخن گفتی، در روم نیز سخن خواهی
گفت.» **12** صبح روز بعد، گروهی از یهودیان جمع شدند و سوگند
یاد کردند که تا پولس را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بنوشند!
13 شمار کسانی که در این توطئه دخیل بودند، بیش از چهل نفر
بود. **14** آنها نزد کاهنان اعظم و مشایخ رفتند و تصمیم خود را با
آنان در میان گذاشته، گفتند: «ما قسم خورده‌ایم تا پولس را نکشیم
لب به غذا نزنیم. **15** شما و اهل شورا به فرماندهٔ هنگ بگویید که بار
دیگر پولس را به شورا بفرستد، به این بهانه که می‌خواهید دربارهٔ

خواست خداست، همان بشود.» **15** کمی بعد بار سفر بستیم و
عازم اورشلیم شدیم. **16** در این سفر چند نفر از مسیحیان قیصریه نیز
همراه ما آمدند. وقتی به اورشلیم رسیدیم، به خانهٔ شخصی به نام
مناسون رفتیم. مناسون اهل قبرس و یکی از مسیحیان قدیمی بود.
17 مسیحیان اورشلیم همه به گرمی از ما پذیرایی کردند. **18** روز
دوم پولس ما را با خود برد تا با یعقوب ملاقات کنیم. تمام مشایخ
کلیسای اورشلیم نیز حضور داشتند. **19** پس از سلام و احوالپرسی،
پولس آنچه را که خدا به‌وسیلهٔ او در میان غیریهودیان انجام داده بود،
به طور مفصل برای ایشان بیان کرد. **20** ایشان ابتدا خدا را شکر
کردند بعد گفتند: «برادر، خودت می‌دانی که هزاران یهودی به مسیح
ایمان آورده‌اند و اصرار دارند که مسیحیان یهودی‌نژاد باید آداب و
رسوم یهودی خود را حفظ کنند. **21** از طرف دیگر، در میان آنان
شایع شده است که تو به یهودیانی که در میان غیریهودیان زندگی
می‌کنند، تعلیم می‌دهی که از شریعت موسی برگردند و می‌گویی که
نباید فرزندان خود را ختنه کنند و سنن یهود را نگاه دارند. **22** حال،
چه باید کرد؟ چون حتماً باخبر می‌شوند که تو آمده‌ای. **23** «پس ما
اینطور پیشنهاد می‌کنیم: چهار نفر در اینجا هستند که به رسم یهود
نذر کرده‌اند. **24** تو با ایشان به معبد برو و مراسم طهارت را با آنان
انجام بده و در ضمن مخارج ایشان را نیز بپرداز تا بتوانند سرشان را
بتراشند. آنگاه به همه ثابت خواهد شد که تو رعایت سنن یهود را
برای مسیحیان یهودی‌نژاد جایز می‌دانی و خودت نیز احکام یهود را
اطاعت می‌کنی و با ما در این امور هم‌عقیده می‌باشی. **25** «از
مسیحیان غیریهودی هم ما هرگز نخواستیم پایبند آداب و رسوم یهود
باشند. فقط به آنان نوشتیم گوشت حیواناتی که برای بتها قربانی
می‌شوند و گوشت حیوانات خفه شده و خون نخورند و از بی‌عفتی
بپرهیزند.» **26** پولس راضی شد و روز بعد با آن چهار نفر مراسم
طهارت را بجا آورد و به معبد رفت. سپس اعلام کرد که یک هفته
بعد برای هر یک از ایشان قربانی تقدیم خواهد کرد. **27** هنوز هفته به
آخر نرسیده بود که چند نفر از یهودیان از ایالت آسیا پولس را در معبد
دیدند و مردم را بر ضد او شورانیدند. ایشان وی را گرفته، **28** فریاد
برآورده، گفتند: «ای بنی‌اسرائیل، بشتابید و کمک کنید! این همان
است که بر ضد قوم ما موعظه می‌کند و به همه می‌گوید که احکام
یهود را زیر پا بگذارند. حتی به معبد توهین می‌کند و غیریهودیان را نیز
با خود آورده تا اینجا را نجس سازد!» **29** چون صبح همان روز پولس
را با یک غیریهودی به نام تروفیموس اهل افسس، در بازار دیده بودند
و تصور کردند پولس او را به معبد آورده است. **30** تمام مردم شهر به
هیجان آمدند و آشوب بزرگی به راه افتاد. پولس را به زور از معبد بیرون
کشیدند و فوری درها را پشت سر او بستند. **31** همین‌طور که او را به
قصد کُشت می‌زدند، به فرماندهٔ هنگ رومی خبر رسید که در اورشلیم
غوغاست. **32** او نیز بی‌درنگ با سربازان و افسران خود به سوی
جمعیت شتافت. چشم مردم که به سربازها افتاد، از زدن پولس دست
کشیدند. **33** فرماندهٔ هنگ، پولس را گرفت و دستور داد با دو زنجیر
او را ببندند. سپس از مردم پرسید: «این کیست و چه کرده است؟»
34 در جواب او هر کس یک چیز می‌گفت. وقتی در آن غوغا و
جنجال چیزی دستگیرش نشد، دستور داد پولس را به قلعهٔ نظامی
مجاور ببرند. **35** وقتی به پله‌های قلعه رسیدند، مردم چنان هجوم
آوردند که سربازان مجبور شدند برای حفظ جان پولس او را روی
شانه‌های خود ببرند. **36** جمعیت نیز به دنبال آنها فریاد می‌زدند:
«اعدامش کنید! اعدامش کنید!» **37** وقتی وارد قلعه می‌شدند، پولس
به فرمانده گفت: «اجازه می‌فرمایید با شما چند کلمه حرف بزنم؟»
فرمانده با تعجب پرسید: «آیا تو زبان یونانی را می‌دانی؟ مگر تو همان
مصری نیستی که چند سال پیش شورشی به پا کرد و با چهار هزار
آدمکش به بیابان گریخت؟» **39** پولس جواب داد: «نه، من یهودی
هستم، اهل طرسوس قیلیقیه، شهری که پرآوازه است. خواهش می‌کنم
اجازه بفرمایید با این مردم چند کلمه حرف بزنم.» **40** وقتی فرمانده
اجازه داد، پولس بر روی پله‌ها ایستاد و با دست به مردم اشاره کرد.
وقتی همه ساکت شدند، او به زبان عبری به ایشان گفت:

22

«برادران عزیز و پدران من، اجازه دهید برای دفاع از خود
چند کلمه سخن بگویم.» **2** وقتی شنیدند به زبان خودشان سخن
می‌گوید، بیشتر ساکت شدند. **3** آنگاه پولس گفت: «من نیز مانند
شما یهودی هستم و در شهر طرسوس قیلیقیه به دنیا آمده‌ام. ولی در
همین اورشلیم، در خدمت غمالائیل تحصیل کرده‌ام. در مکتب
او احکام و آداب و رسوم دین یهود را به‌دقت فراگرفتم، و بسیار
غیرت داشتم که در هر کاری باعث تکریم خدا گردم، همان‌گونه که
شما نیز امروز برای او غیرت دارید. **4** من پیروان طریقت عیسی
را تا سرحد مرگ شکنجه و آزار می‌دادم؛ و مردان و زنان مسیحی
را دستگیر و زندانی می‌کردم. **5** کاهن اعظم و اعضای شورای
عالی یهود شاهد هستند که آنچه می‌گویم راست است، زیرا از آنان
خطاب به سران یهود در دمشق نامه دریافت کردم تا اجازه دهند
مسیحیان را بیابم و دست بسته به اورشلیم بیاورم تا مجازات شوند.
6 «وقتی در راه دمشق بودم، نزدیک ظهر ناگهان نور خیره‌کننده‌ای
از آسمان گرداگرد من تابید، **7** به طوری که بر زمین افتادم و
صدایی شنیدم که به من می‌گفت:"شائول! شائول! چرا به من جفا
می‌کنی؟" **8** «پرسیدم:"خداوندا، تو کیستی؟"«فرمود:"من عیسای
ناصری هستم، همان که تو به او جفا می‌رسانی!" **9** «همراهان

نان را پاره کرد و خورد. سپس باز سخن را ادامه داد تا کم‌کم هوا
روشن شد. آنگاه ایشان را ترک گفت. 12 در این فاصله، آن جوان
را صحیح و سالم به خانه بردند و همگی تسلی عظیمی یافتند.
13 پولس می‌خواست از راه خشکی به اَسوس برود، ولی ما پیش از او
با کشتی به آن شهر رفتیم. 14 در اسوس به هم رسیدیم و با کشتی
به مِتیلینی رفتیم. 15 روز بعد، از جزیرهٔ خیوس گذشتیم و روز دوم به
بندر ساموس رسیدیم، و روز سوم وارد میلیتوس شدیم. 16 پولس
نمی‌خواست این بار در شهر افسس توقف نماید، چون عجله داشت
که اگر ممکن باشد، برای عید پنتیکاست در اورشلیم باشد. 17 اما
وقتی در میلیتوس از کشتی پیاده شدیم، برای مشایخ کلیسای افسس
پیغام فرستاد که بیایند در کشتی او را ببینند. 18 وقتی آمدند، به آنان
گفت: «شما می‌دانید از روزی که به ایالت آسیا قدم گذاشتم تا به
حال، 19 با کمال فروتنی و اشک و آه به خداوند خدمت کرده و
همیشه با خطر مرگ روبرو بوده‌ام، چون یهودیان برای کشتن من توطئه
می‌چیدند. 20 با وجود این، هرگز تردیدی به خود راه نداده‌ام که
هرآنچه را که برایتان سودمند بوده، موعظه کنم، بلکه حقیقت را به
شما تعلیم داده‌ام، چه در میان مردم و چه در خانه‌ها. 21 همچنین،
چه به یهودیان و چه به یونانیان اعلام کرده‌ام که باید از طریق توبه، به
سوی خدا بازگردند، و به خداوندمان، عیسی مسیح، ایمان داشته
باشند. 22 «اکنون به دستور روح خداوند می‌خواهم به اورشلیم بروم
و نمی‌دانم در آنجا برایم چه پیش خواهد آمد، 23 به‌جز اینکه
روح‌القدس در هر شهر به من می‌گوید که زندان و زحمت در انتظارم
می‌باشد. 24 اما جان من برایم ارزشی ندارد مگر اینکه آن را در راه
خدمتی که عیسای خداوند به من سپرده است صرف کنم و آن را به
کمال انجام دهم، یعنی پیغام خوش انجیل فیض خدا را به دیگران
برسانم. 25 «می‌دانم که بعد از این، هیچ‌کدام از شما که پیغام خدا
را بارها به شما اعلام کرده‌ام، دیگر مرا نخواهید دید. 26 بنابراین،
امروز قاطعانه اعلان می‌کنم که چنانچه کسی از میان شما به راه
هلاکت رفته، خون او به گردن من نیست. 27 چون در حق کسی
کوتاهی نکردم، بلکه پیغام خدا را به همه رساندم. 28 «پس مراقب
خود و قوم خدا باشید. گلهٔ خدا یعنی کلیسا را که با خون خود خریده
است خوراک دهید و شبانی کنید، کلیسایی که روح‌القدس شما را بر
آن ناظر قرار داده است. 29 می‌دانم وقتی بروم معلمین دروغین مانند
گرگان درنده به جان شما خواهند افتاد و به گله رحم نخواهند کرد.
30 بعضی از میان خود شما نیز حقیقت را وارونه جلوه خواهند داد تا
مردم را به دنبال خود بکشند. 31 پس، مواظب خود باشید! فراموش
نکنید در این سه سالی که با شما بودم، پیوسته از شما مواظبت
می‌کردم و شبانه روز در دعا برای شما اشک می‌ریختم. 32 «و حال
شما را به دست خدا و کلام فیض او می‌سپارم که قادر است ایمان
شما را بنا کند و به اتفاق همهٔ کسانی که تقدیس شده‌اند، به شما نیز
میراث بخشد. 33 «می‌بینید که من هرگز به پول و لباس کسی چشم
طمع نداشته‌ام، 34 بلکه با این دستها همیشه کار می‌کردم تا خرج
خود و همراهانم را تأمین کنم. 35 از لحاظ کار سخت و کمک به
فقرا نیز پیوسته برای شما نمونه بودم، چون کلمات عیسای خداوند را
به خاطر داشتم که فرمود: دادن بهتر از گرفتن است.» 36 وقتی
سخن پولس تمام شد، زانو زد و با ایشان دعا کرد. 37 سپس، همه
بسیار گریه کردند و پولس را در آغوش کشیده، بوسیدند. 38 آنچه که
بیشتر از همه آنان را اندوهگین ساخت، این سخن پولس بود که گفته
بود: «دیگر مرا نخواهید دید». آنگاه او را تا کشتی بدرقه کردند.

21 وقتی از آنها جدا شدیم، با کشتی مستقیم به جزیرهٔ کوس
رفتیم. روز بعد به رودس رسیدیم و از آنجا به پاترا رفتیم. 2 در
پاترا یک کشتی یافتیم که به فینیقیه می‌رفت. پس سوار آن شدیم و
حرکت کردیم. 3 جزیرهٔ قبرس را از دور تماشا کردیم و از جنوب آن
گذشتیم و در بندر صور در سوریه پیاده شدیم تا کشتی بارش را خالی
کند. 4 در آنجا ایماندارانی یافتیم و هفت روز نزد ایشان ماندیم.
ایشان به‌واسطهٔ روح خدا، پولس را ترغیب می‌کردند که به اورشلیم
نرود. 5 آخر هفته وقتی به کشتی بازگشتیم، تمام ایمانداران با زنان و
فرزندانشان ما را تا ساحل بدرقه کردند. در آنجا همه با هم دعا کردیم
6 و بعد از خداحافظی، سوار کشتی شدیم و آنها نیز به خانه‌هایشان
بازگشتند. 7 پس از ترک بندر صور، به پتولامیس رسیدیم. در آنجا به
دیدن ایمانداران رفتیم، ولی فقط یک روز در آنجا ماندیم. 8 از آنجا
عازم قیصریه شدیم و به خانهٔ فیلیپ مبشر رفتیم. فیلیپ یکی از آن
هفت نفری بود که انتخاب شده بودند تا مسئول تقسیم خوراک بین
بیوه‌زنان باشند. 9 او چهار دختر داشت که هنوز ازدواج نکرده بودند
و خدا به ایشان این عطا را داده بود که بتوانند نبوّت کنند. 10 در آن
چند روزی که آنجا بودیم، مردی به نام اَغابوس از یهودیه وارد قیصریه
شد 11 و به دیدن ما آمد. او نیز عطای نبوّت داشت. روزی اَغابوس
کمربند پولس را گرفت و با آن دست و پای خود را بست و گفت:
«روح‌القدس می‌فرماید:"یهودیان در اورشلیم صاحب این کمربند را به
همین ترتیب خواهند بست و او را به دست رومی‌ها خواهند سپرد."»
12 با شنیدن این مطلب، همهٔ ما و ایمانداران قیصریه به پولس التماس
کردیم که به اورشلیم نرود. 13 ولی پولس گفت: «چرا گریه می‌کنید؟
شما دل مرا می‌شکنید! من حاضرم نه فقط در اورشلیم زندانی شوم،
بلکه به خاطر عیسای خداوند جانم را نیز بدهم.» 14 وقتی دیدیم
که او منصرف نمی‌شود، دیگر اصرار نکردیم و گفتیم: «هر چه

سراسر افسس پیچید و به گوش همهٔ یهودیان و یونانی‌ها رسید، به
طوری که همه ترسیدند و از آن پس به نام عیسای خداوند احترام
می‌گذاشتند. **18** بسیاری از کسانی که به مسیح ایمان آوردند، آمدند
و در ملأ عام به اعمال گناه‌آلود خود اعتراف کردند. **19** برخی نیز که
قبلاً به سحر و جادو اشتغال داشتند، طومارها و طلسمهای خود را
آوردند و در مقابل همه سوزاندند. وقتی بهای آنها را تخمین زدند،
بالغ بر پنجاه هزار سکه نقره شد. **20** این پیش‌آمد تأثیر عمیق پیغام
خدا را در آن نواحی نشان می‌داد. **21** پس از تمام این وقایع، پولس
از سوی روح خدا هدایت شد که پیش از مراجعت به اورشلیم، از
مقدونیه و اَخائیه عبور کند. او می‌گفت: «بعد از آن باید به روم
نیز بروم!» **22** پس همکاران خود، تیموتائوس و ارسطوس را جلوتر
به یونان فرستاد و خود کمی بیشتر در آسیا ماند. **23** ولی تقریباً
در همین هنگام، در افسس شورشی بر ضد مسیحیان بر پا شد.
24 این شورش به تحریک شخصی به نام دیمیتریوس به راه افتاد که
یک زرگر بود و مجسمه‌های نقره‌ای از آرتِمیس، یکی از الهه‌های
یونانی‌ها، می‌ساخت و برای صنعتگران شهر کسب و کاری فراوان
ایجاد می‌کرد. **25** روزی دیمیتریوس کارگران و همکاران خود را جمع
کرد و به ایشان گفت: «آقایان، درآمد ما از این کسب و کار است.
26 ولی به طوری که می‌دانید و دیده و شنیده‌اید، این پولس بسیاری را
متقاعد ساخته است که این بتها خدا نیستند. به همین جهت بازار ما
کساد شده است! نه فقط ما در افسس ضرر می‌بینیم، بلکه همکاران
ما در سرتاسر آسیا ورشکست می‌شوند. **27** و نه فقط کسب و
کار ما از رونق می‌افتد، بلکه حتی ممکن است این معبد الههٔ ما،
آرتِمیس، از چشم و دل مردم بیفتد و این خدای باشکوه فراموش
شود، خدایی که نه فقط تمام مردم ایالت آسیا بلکه در سرتاسر دنیا
مردم او را می‌پرستند.» **28** وقتی حاضرین این را شنیدند، خشمگین
شده، فریاد زدند: «بزرگ است آرتمیسِ افسسیان!» **29** کم‌کم مردم
از گوشه و کنار جمع شدند و طولی نکشید که غوغایی در شهر
بر پا شد. همه به سوی تماشاخانهٔ شهر هجوم بردند و گایوس و
اِرستَرخوس را که از همسفران پولس و اهل مکادونیه بودند گرفتند و
کشان‌کشان برای محاکمه بردند. **30** پولس می‌خواست مداخله
کند، اما مسیحیان مانع شدند. **31** چند نفر از مقامات آن ایالت نیز
که از دوستان پولس بودند، برای او پیغام فرستادند و خواهش کردند
که پا به میدان مسابقات نگذارد. **32** در میدان آشوبی به پا شد.
مردم تا نفس داشتند فریاد می‌زدند و هر کس یک چیز می‌گفت.
بیشترشان نیز نمی‌دانستند چرا به آنجا آمده‌اند. **33** در این بین چند
یهودی، اسکندر را یافتند و او را جلو انداخته، از او خواستند تا ماجرا
را توضیح دهد. اسکندر با تکان دادن دست از مردم خواست که
ساکت شوند و سعی کرد چیزی بگوید. **34** اما وقتی فهمیدند یهودی
است، بلندتر فریاد زدند: «بزرگ است آرتمیسِ افسسیان!» این سر و
صدا تا دو ساعت ادامه یافت. **35** سرانجام شهردار توانست ایشان
را آرام کند و چند کلمه سخن بگوید. شهردار گفت: «ای مردم
افسس، همه می‌دانند که شهر ما افسس، حافظ معبد آرتِمیسِ بزرگ
است و تمثال او از آسمان برای ما بر زمین افتاده است. **36** چون
در این شکی نیست، پس اگر کسی چیزی بگوید، شما نباید زود
رنجیده‌خاطر شوید و کاری نسنجیده انجام دهید. **37** شما این دو
نفر را به اینجا آورده‌اید در صورتی که نه از معبد ما چیزی دزدیده‌اند و
نه به الههٔ ما بی‌احترامی کرده‌اند. **38** اگر دیمیتریوس و صنعتگران از
کسی شکایتی دارند، درِ دادگاه باز است و قضات هم آماده‌اند تا به
شکایتها رسیدگی کنند. بگذارید ایشان از راههای قانونی اقدام کنند.
39 اگر در مورد موضوع دیگری گله و شکایتی باشد، در جلسات
رسمی انجمن شهر، حل و فصل خواهد شد. **40** زیرا این خطر وجود
دارد که حاکم رومی به خاطر آشوب امروز، از ما بازخواست کند. اگر
چنین کند قادر به پاسخگویی نیستیم و هیچ دلیلی برای توجیه آن
نداریم.» **41** سپس، ایشان را مرخص نمود و همه متفرق شدند.

20 وقتی هیاهو پایان یافت، پولس به دنبال مسیحیان فرستاد و
پس از موعظه و تشویق، از آنان خداحافظی کرد و به طرف مقدونیه به
راه افتاد. **2** سر راه خود به هر شهری که می‌رسید، برای مسیحیان
موعظه می‌کرد. به این ترتیب، به یونان رسید **3** و سه ماه در آنجا
اقامت گزید. او آماده می‌شد که با کشتی به سوریه برود، اما وقتی پی
برد که یهودیان توطئه چیده‌اند او را بکشند، تصمیم گرفت از راه
مقدونیه مراجعت کند. **4** چند نفر نیز تا ایالت آسیا همراه او رفتند
که عبارت بودند از سوپاترس اهل بیریه، ارسترخوس و سکندس اهل
تسالونیکی، گایوس اهل دربه، تیموتائوس، تیخیکوس و تروفیموس که
همه به شهرهای خود در آسیا بازمی‌گشتند. **5** ایشان جلوتر رفتند و
در تروآس منتظر ما ماندند. **6** پس از عید پِسَح، از شهر فیلیپی
سوار کشتی شدیم و پنج روز بعد به بندر تروآس در آسیا رسیدیم و
یک هفته در آنجا ماندیم. **7** در روز اول هفته، برای پاره کردن نان
گرد آمدیم و پولس برای مردم سخن می‌گفت؛ و چون قصد داشت
روز بعد از آن شهر برود، تا نیمه‌های شب به صحبت کردن ادامه
داد. **8** در بالاخانه‌ای که جمع بودیم، چراغهای بسیاری روشن بود.
9 همین‌طور که پولس سخن را طول می‌داد، جوانی به نام اِفتیخُس که
کنار پنجره نشسته بود، خوابش برد و از طبقهٔ سوم به پایین افتاد و
مرد. **10** پولس پایین رفت و خود را روی مرد جوان انداخت و گفت:
«ناراحت نباشید. او زنده است!» **11** آنگاه به بالاخانه بازگشت و

برساند. بسیاری در این شهر به من تعلق دارند.» **11** پس پولس یک
سال و نیم در آنجا ماند و کلام خدا را تعلیم داد. **12** اما وقتی
گالیون حاکم ایالت اخائیه شد، یهودیان با هم بر ضد پولس برخاستند
و او را برای محاکمه به حضور حاکم بردند. **13** آنان پولس را متهم
ساخته، گفتند: «او مردم را وا می‌دارد خدا را با روشهای خلاف
شریعت عبادت کنند.» **14** ولی درست در همان لحظه که پولس
می‌خواست از خود دفاع کند، گالیون رو به مدعیان کرد و گفت:
«ای یهودیان، گوش کنید! اگر جرم و جنایتی در کار بود، به سخنان
شما گوش می‌دادم، **15** اما چون جنگ و جدال شما بر سر کلمات،
اشخاص و قوانین مذهب خودتان است، خود شما آن را حل و فصل
کنید. من نه به این چیزها علاقه دارم و نه در آنها دخالت می‌کنم.»
16 آنگاه ایشان را از دادگاه بیرون کرد. **17** پس ایشان رفته، بر سر
سوستانیس که سرپرست جدید کنیسه یهودیان بود، ریختند و او را
بیرون دادگاه کتک زدند. اما گالیو، حاکم آن ایالت، هیچ اعتنایی
نکرد. **18** پس از این واقعه پولس مدتی در آن شهر ماند و بعد با
مسیحیان وداع نمود و همراه پریسکیلا و آکیلا از راه دریا به سوی
سوریه حرکت کرد. در شهر کَنخَریه مطابق رسم یهودیان موی سر خود
را تراشید، چرا که نذر کرده بود. **19** وقتی به بندر اَفَسُس رسید،
پریسکیلا و اکیلا را در کشتی گذاشت و برای گفتگو به کنیسه یهود
رفت. **20** یهودیان از او خواستند چند روز پیش ایشان بماند، ولی
پولس قبول نکرد چون می‌خواست به موقع به اورشلیم برسد. **21** او
گفت: «هر طور باشد، باید روز عید در اورشلیم باشم.» ولی قول
داد که اگر خدا بخواهد بعدها به افسس بازگردد. آنگاه دوباره سوار
کشتی شد و آنجا را ترک نمود. **22** در بندر قیصریه از کشتی پیاده
شد و به دیدن ایمانداران کلیسای اورشلیم رفت و بعد، از راه دریا
راهی انطاکیه شد. **23** پس از مدتی از آنجا به غلاطیه و فریجیه رفت
و از مسیحیان دیدن کرد و ایشان را در ایمان به خداوند تقویت نمود.
24 در این هنگام، شخصی یهودی به نام اَپُلُس، از اهالی اسکندریه،
به افسس رسید. او سخنوری ماهر بود و دانشی دقیق از کتب مقدّس
داشت. **25** وی در طریقت خداوند تعلیم یافته بود، و با شور و
حرارت روح سخن می‌گفت و به‌دقت دربارهٔ عیسی تعلیم می‌داد،
گرچه تنها از تعمید یحیی آگاهی داشت و بس. **26** وقتی پریسکیلا و
آکیلا موعظهٔ دلیرانهٔ او را در کنیسه شنیدند، او را نزد خود بردند و
طریقت خدا را دقیقتر به او تعلیم دادند. **27** وقتی اپلس تصمیم
گرفت به ایالت اَخائیه برود، ایمانداران او را تشویق کردند و نامه‌هایی
برای مسیحیانِ آن منطقه نوشتند تا از او به گرمی استقبال کنند. وقتی
به آنجا رسید، باعث کمک فراوان به آنانی شد که از طریق فیض،
ایمان آورده بودند، **28** زیرا در حضور همه، تمام دلایل یهودیان را رد
می‌کرد و از کتب مقدّس دلایل قوی می‌آورد که عیسی در حقیقت
همان مسیح است.

19 در همان زمان که اپلس در شهر قرنتس بود، پولس نیز در
مناطق داخلی سفر می‌کرد، تا اینکه به افسس رسید، و در آنجا با
چند ایماندار ملاقات کرد. **2** پولس از ایشان پرسید: «آیا وقتی به
عیسی مسیح ایمان آوردید، روح‌القدس را یافتید؟» جواب دادند:
«نه، ما حتی نمی‌دانیم روح‌القدس چیست!» **3** پولس پرسید: «پس
به چه ایمانی اعتراف کردید و تعمید گرفتید؟» جواب دادند: «به
آنچه یحیی تعلیم داده است.» **4** پولس به ایشان گفت: «تعمیدی
که یحیی می‌داد برای این بود که مردم از گناه دست کشیده، به
سوی خدا بازگردند و به عیسی ایمان بیاورند، یعنی به همان کسی که
یحیی وعدهٔ ظهورش را می‌داد.» **5** وقتی این را شنیدند، به نام عیسای
خداوند تعمید گرفتند. **6** سپس، هنگامی که پولس دست بر سر آنان
گذاشت، روح‌القدس بر ایشان قرار گرفت و به زبانهای مختلف سخن
گفتند و نبوّت کردند. **7** این افراد حدوداً دوازده نفر بودند. **8** در
ضمن، پولس برای مدت سه ماه، هر شَبّات به کنیسه می‌رفت و با
شهامت سخن می‌گفت، و دربارهٔ ملکوت خدا مباحثه می‌کرد و
دلایل قانع‌کننده می‌آورد. **9** اما بعضی سرسخت و لجوج شدند و از
ایمان آوردن سر باز می‌زدند، و در ملأ عام به «طریقت» بد می‌گفتند.
پس پولس آنها را ترک گفت و ایمانداران را با خود برد. سپس هر روز
در تالار سخنرانی تیرانوس جلسات بحث و گفتگو برگزار می‌کرد.
10 دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه تمام ساکنان ایالت آسیا
پیغام خداوند را شنیدند، هم یهودیان و هم یونانیان. **11** خداوند به
پولس قدرت داد تا معجزات شگفت‌آوری به انجام رساند، **12** به
طوری که هرگاه دستمال یا تکه‌ای از لباس او را روی اشخاص بیمار
می‌گذاشتند، شفا می‌یافتند و ارواح پلید از وجودشان بیرون می‌رفتند.
13 یک بار گروهی از یهودیان دوره‌گرد که شهر به شهر می‌گشتند و
برای اخراج ارواح پلید ورد می‌خواندند، خواستند امتحان کنند که اگر
اسم عیسای خداوند را بر زبان آورند، می‌توانند ارواح پلید را از وجود
دیوانگان بیرون کنند یا نه. وردی هم که می‌خواندند این بود: «ای
روح پلید، به همان عیسی که پولس درباره‌اش موعظه می‌کند، تو را
قسم می‌دهیم که از وجود این دیوانه بیرون بیایی!» **14** این کار را
هفت پسر «اِسکیوا» که یک کاهن یهودی بود، انجام می‌دادند.
15 اما وقتی این را روی یک دیوانه امتحان کردند، روح پلید جواب
داده، گفت: «من عیسی را می‌شناسم، پولس را هم می‌شناسم، ولی
شما دیگر کیستید؟» **16** سپس، دیوانه به آنان حمله کرد و آنان را
چنان زد که برهنه و خون‌آلود از خانه فرار کردند! **17** این خبر در

کنیسه یهود رفتند تا پیغام انجیل را اعلام نمایند. **11** ولی اهالی بیریه
از مردم تسالونیکی نجیب‌تر بودند و با اشتیاق به پیغام آنان گوش
می‌دادند و هر روز کتب مقدّس را با دقت می‌خواندند تا ببینند
گفته‌های پولس و سیلاس مطابق کلام خدا هست یا نه. **12** به این
ترتیب، عدهٔ زیادی از یهودیان و نیز بسیاری از زنان و مردان سرشناس
یونانی ایمان آوردند. **13** اما وقتی یهودیان تسالونیکی باخبر شدند که
پولس در بیریه موعظه می‌کند، به آنجا رفتند و در آنجا نیز آشوبی بر پا
کردند. **14** مسیحیان بی‌درنگ پولس را به سوی کنارهٔ دریا فرستادند،
ولی سیلاس و تیموتائوس همان جا ماندند. **15** همراهان پولس تا
شهر آتن با او رفتند و از آنجا به بیریه بازگشتند و از طرف پولس
برای سیلاس و تیموتائوس پیغام آوردند که هر چه زودتر به آتن بروند.
16 وقتی پولس در آتن منتظر سیلاس و تیموتائوس بود، از وجود آن
همه بت که در شهر بود، به شدت آشفته شد. **17** پس برای گفتگو
با یهودیان و غیریهودیان خداپرست، به کنیسه یهود می‌رفت و هر
روز در بازار هر که را می‌دید با وی گفتگو می‌کرد. **18** گروهی از
فیلسوفان اپیکوری و رواقی نیز به مباحثه با او پرداختند. برخی از آنان
می‌پرسیدند: «این مردِ پُرحرف سعی دارد چه بگوید؟» بعضی نیز
می‌گفتند: «گویا می‌خواهد از خدایان بیگانه دفاع کند.» ایشان این
حرفها را می‌زدند، چون پولس خبر خوش عیسی و قیامت را اعلان
می‌کرد. **19** پس او را به تالار اجتماعات شهر دعوت کردند که
بالای تپه‌ای به نام «آریوپاگوس» بود و گفتند: «بیا دربارهٔ این مذهب
تازه بیشتر برای ما صحبت کن. **20** چون چیزهایی که تو می‌گویی
برای ما تازگی دارد و می‌خواهیم بیشتر بشنویم.» **21** تمام اهالی آتن
و حتی خارجیان آنجا گویی کاری نداشتند به‌جز اینکه دور هم جمع
شوند و تمام وقت خود را صرف گفتگو دربارهٔ عقاید تازه کنند.
22 پس پولس در تالار اجتماعات تپهٔ مریخ در مقابل مردم ایستاد
و گفت: «ای اهالی آتن، می‌بینم که شما بسیار مذهبی هستید،
23 چون وقتی در شهر گردش می‌کردم، پرستشگاههای فراوان شما را
به‌دقت نگاه می‌کردم. حتی قربانگاهی دیدم که روی آن نوشته شده
بود"تقدیم به خدایی ناشناخته."این خدا که شما بدون شناختنش
می‌پرستید، همان است که می‌خواهم درباره‌اش با شما سخن بگویم.
24 «او همان کسی است که این دنیا و هر چه را که در آن هست
آفریده است. چون او خود، صاحب آسمان و زمین است، در این
بتخانه‌ها که به دست انسان ساخته شده‌اند، ساکن نمی‌شود، **25** و
احتیاج به دسترنج ما ندارد، چون بی‌نیاز است! زیرا خود او به همه
نَفَس و حیات می‌بخشد، و هر نیاز انسان را رفع می‌کند. **26** او تمام
مردم دنیا را از یک انسان به وجود آورد، یعنی از آدم، و قومها را در
سرتاسر این زمین پراکنده ساخته است؛ او زمان به قدرت رسیدن و
سقوط هر یک از قومهای جهان و مرزهای آنها را از پیش تعیین کرده
است. **27** «قصد خدا این بود که مردمان به جستجوی او برآیند تا
شاید او را یافته، به او برسند؛ حال آنکه او حتی از قلب ما نیز به ما
نزدیکتر است. **28** زیرا در اوست که زندگی و حرکت و هستی
داریم. همان‌طور که یکی از شعرای شما نیز گفته است که"از نسل
او هستیم". **29** پس حال که از نسل خدا هستیم، نباید خدا را
بُتی تصور کنیم که صنعتگر از طلا یا نقره یا سنگ ساخته باشد.
30 در گذشته، خدا از نادانی بشر در این امور چشم‌پوشی می‌کرد،
اما اکنون به همگان حکم می‌فرماید که توبه کنند و به سوی او
بازگردند. **31** زیرا او روزی را معین فرموده است که در آن مردم این
دنیا را به‌وسیلهٔ شخص مورد نظر خود با عدل و انصاف داوری کند.
خدا با زنده کردن این شخص از مردگان، به همه نشان داد او چه
کسی است.» **32** وقتی شنیدند که پولس دربارهٔ زنده شدن مرده
سخن می‌گوید، به او خندیدند. اما بعضی نیز گفتند: «می‌خواهیم در
این باره باز هم برای ما صحبت کنی.» **33** به این شکل، پولس از
میان ایشان بیرون رفت. **34** با این حال، چند نفر او را پیروی کرده،
ایمان آوردند. از بین اینها دیونیسیوس، عضو «آریوپاگوس»، یعنی
انجمن شهر بود، و نیز زنی به نام داماریس، و چند نفر دیگر.

18 پس از آن، پولس از آتن به قُرِنتُس رفت. **2** در آن شهر
با مردی یهودی به نام آکیلا، متولد پونتوس، آشنا شد. او به اتفاق
همسرش پریسکیلا به تازگی از ایتالیا به قرنتس آمده بود، زیرا کلودیوس
قیصر همهٔ یهودیان را از روم اخراج کرده بود. **3** پولس نزد آنان ماند و
مشغول کار شد چون او نیز مانند ایشان خیمه‌دوز بود. **4** پولس هر
شَبّات به کنیسه می‌رفت و با یهودیان و یونانیان مباحثه می‌کرد و
می‌کوشید آنان را متقاعد کند. **5** پس از آنکه سیلاس و تیموتائوس
از مقدونیه رسیدند، پولس تمام وقت خود را صرف موعظه کرد و
برای یهودیان دلیل می‌آورد که عیسی همان مسیح است. **6** اما وقتی
یهودیان با او مخالفت کرده، ناسزا گفتند، پولس گرد و خاک آن
شهر را از لباس خود تکاند و گفت: «خونتان به گردن خودتان!
من از خون شما مُبَرا هستم. از این پس پیغام خدا را به غیریهودیان
خواهم رساند.» **7** سپس پولس کنیسه را ترک گفت و به خانهٔ یک
غیریهودی خداپرست به نام تیتیوس یوستوس رفت، که خانه‌اش در
جوار کنیسه بود. **8** کْریسْپوس، سرپرست کنیسه و همهٔ خانواده‌اش به
خداوند ایمان آوردند. بسیاری دیگر در قُرِنتُس که پیام پولس را شنیدند
نیز ایمان آوردند و تعمید گرفتند. **9** یک شب خداوند در رؤیا به
پولس فرمود: «از هیچ‌کس نترس! با دلیری موعظه کن و از این کار
دست نکش! **10** چون من با تو هستم و کسی نمی‌تواند به تو آسیبی

برای دعا بیاییم. پس به گفتگو با زنانی نشستیم که در آنجا گرد آمده
بودند. **14** یکی از این زنان لیدیه نام داشت. او فروشندهٔ پارچه‌های
ارغوانی و اهل طیاتیرا و زنی خداپرست بود. همان‌طور که به پیام
ما گوش می‌داد، خداوند دل او را گشود، به طوری که هر چه را
که پولس می‌گفت، می‌پذیرفت. **15** او با تمام اعضای خانواده‌اش
تعمید گرفت و خواهش کرد که میهمان او باشیم و گفت: «اگر
اطمینان دارید که براستی به خداوند ایمان دارم، پس بیایید میهمان
من باشید.» آنقدر اصرار نمود تا سرانجام قبول کردیم. **16** یک
روز که به محل دعا در کنار رودخانه می‌رفتیم، به کنیزی برخوردیم
که اسیر روحی پلید بود و فالگیری می‌کرد و از این راه سود کلانی
عاید اربابانش می‌نمود. **17** آن دختر به دنبال پولس و ما می‌آمد و با
صدای بلند به مردم می‌گفت: «این مردان خدمتگزاران خدای متعال
هستند و راه نجات را به شما اعلان می‌کنند.» **18** چند روز کار او
همین بود تا اینکه پولس آزرده‌خاطر شد و به روح ناپاکی که در او بود
گفت: «به نام عیسی مسیح به تو دستور می‌دهم که از وجود این
دختر بیرون بیایی!» در همان لحظه روح پلید او را رها کرد. **19** وقتی
اربابان او دیدند که با این کار درآمدشان قطع شده، پولس و سیلاس
را گرفتند و کشان‌کشان تا میدان شهر به دادگاه بردند. **20** آنها در
حضور مقامات شهر فریاد می‌زدند: «این یهودیان شهر ما را به آشوب
کشیده‌اند. **21** رسومی را تعلیم می‌دهند که برخلاف قوانین ما رومیان
است.» **22** گروهی از مردم شهر نیز با آنان همدست شدند. در
دادگاه لباسهای پولس و سیلاس را از تنشان درآوردند و ایشان را
سخت چوب زدند. **23** پس از ضرب و شتم فراوان، هر دو را به
زندان انداختند و زندانبان را تهدید کردند که اگر اینها فرار کنند، او
را خواهند کشت. **24** او نیز ایشان را به بخش درونی زندان برد
و پاهای آنان را با زنجیر بست. **25** نیمه‌های شب وقتی پولس و
سیلاس مشغول دعا و سرود خواندن بودند و دیگران نیز به آنان گوش
می‌دادند، **26** ناگهان زلزله‌ای رخ داد! شدت آن به قدری زیاد بود
که پایه‌های زندان لرزید و همهٔ درها باز شد و زنجیرها از دست و
پای زندانیان فرو ریخت! **27** زندانبان از خواب پرید و دید تمام
درهای زندان باز است و فکر کرد که زندانیان فرار کرده‌اند؛ پس
شمشیرش را کشید تا خود را بکشد. **28** ولی پولس فریاد زد: «به
خود صدمه‌ای نزن! ما همه اینجا هستیم!» **29** زندانبان خواست تا
چراغی برایش بیاورند و سراسیمه به درون زندان دوید و در حالی که
می‌لرزید به پای پولس و سیلاس افتاد. **30** سپس ایشان را از زندان
بیرون آورد و با التماس گفت: «آقایان، من چه کنم تا نجات یابم؟»
31 جواب دادند: «به عیسای خداوند ایمان آور تا تو و تمام افراد
خانواده‌ات نجات یابید.» **32** آنگاه پیام خداوند را به او و اهل
خانه‌اش رساندند. **33** او نیز فوری زخمهای ایشان را شست و سپس
با اهل خانه‌اش تعمید گرفت. **34** آنگاه پولس و سیلاس را به خانه
برد و به ایشان خوراک داد. زندانبان و اهل خانهٔ او از اینکه به خدا
ایمان آورده بودند، بسیار شاد بودند. **35** وقتی صبح شد از طرف
دادگاه مأمورانی آمدند و به زندانبان گفتند: «پولس و سیلاس را آزاد
کن بروند.» **36** او نیز به پولس گفت: «مقامات شهر دستور داده‌اند
که شما را آزاد کنم. پس به سلامتی بروید.» **37** اما پولس جواب
داد: «ما را در انظار مردم زدند و بدون محاکمه به زندان انداختند و
حالا می‌گویند مخفیانه بیرون برویم! هرگز! چون تابعیت ما رومی
است، اعضای دادگاه باید با پای خود بیایند و از ما عذرخواهی
کنند!» **38** مأموران بازگشتند و به دادگاه گزارش دادند. وقتی شنیدند
که پولس و سیلاس تابع دولت روم هستند، وحشت کردند. **39** پس
به زندان آمدند و با التماس گفتند: «لطفاً تشریف ببرید.» و با احترام
ایشان را از زندان بیرون آوردند و خواهش کردند که از شهر بیرون
بروند. **40** پولس و سیلاس وقتی از زندان بیرون آمدند، به خانه لیدیه
بازگشتند تا با ایمانداران ملاقات کنند و یکبار دیگر ایشان را تشویق
کنند. سپس آنجا را ترک کردند.

17

ایشان از شهرهای آمفیپولیس و آپولونیا گذشتند و به
تسالونیکی رسیدند. در آن شهر یهودیان کنیسه‌ای داشتند. **2** پولس بر
طبق عادت همیشگی خود وارد کنیسه شد و سه هفتهٔ پی‌درپی روزهای
شَبّات از کتب مقدّس با حضار بحث می‌کرد، **3** و توضیح می‌داد
که لازم بود مسیح رنج ببرد و از مردگان برخیزد. او می‌گفت: «این
عیسی که خبرش را به شما دادم، همان مسیح است.» **4** عده‌ای از
شنوندگان با گروهی از مردان یونانی خداپرست و بسیاری از زنان
سرشناس شهر متقاعد شده، ایمان آوردند. **5** اما سران یهود حسد
بردند و گروهی از اراذل و اوباش را از کوچه و بازار جمع کردند و
آشوب به راه انداختند. سپس، به خانهٔ یاسون هجوم بردند تا پولس و
سیلاس را بگیرند و برای مجازات به مقامات تحویل دهند. **6** اما وقتی
ایشان را در خانهٔ یاسون پیدا نکردند، یاسون را با عده‌ای از ایمانداران
دیگر کشان‌کشان نزد مقامات شهر برده، فریاد می‌زدند: «پولس و
سیلاس دنیا را به هم ریخته‌اند و حالا به اینجا آمده‌اند تا آرامش
شهر ما را نیز بر هم زنند. **7** این یاسون هم آنان را به خانهٔ خود راه
داده است. اینها همه خائن هستند چون عیسی را پادشاه می‌دانند،
نه قیصر را.» **8** مردم شهر و همچنین دادرسان از شنیدن این خبر
نگران شدند. **9** پس، مقامات شهر از ایشان ضمانت گرفتند که کار
خلافی نکنند و بعد آزادشان کردند. **10** همان شب مسیحیان با
عجله پولس و سیلاس را به بیریه فرستادند. در آنجا باز طبق معمول به

از ایشان، نوبت به یعقوب رسید. او برخاست و گفت: «برادران،
گوش کنید. 14 پطرس برای شما بیان کرد که چگونه خدا برای
نخستین بار بر غیریهودیان ظاهر شد تا برای جلال خود، از میان
ایشان قومی جدید انتخاب کند. 15 و این امر که غیریهودیان ایمان
می‌آورند، دقیقاً منطبق با کلام انبیا است، همان‌طور که نوشته شده:
16 "پس از آن، باز خواهم گشت و خیمهٔ افتادهٔ داوود را از نو بر پا
خواهم داشت و ویرانه‌هایش را بازسازی خواهم کرد و آن را به حالت
نخست برخواهم گردانید، 17 تا باقی افراد بشر بتوانند خداوند را
بجویند، حتی تمام قومهایی که نام مرا بر خود دارند. این است سخن
خداوندی که این امور را به انجام می‌رسانَد"، 18 اموری که از
دیرباز معلوم بوده است. (aiōn g165) 19 «بنابراین، عقیدهٔ من این
است که نباید در مورد غیریهودیانی که به سوی خدا باز می‌گردند،
مسائل را دشوار سازیم. 20 فقط بنویسیم که گوشت حیواناتی را که
برای بتها قربانی شده‌اند و خون و حیوانات خفه‌شده را نخورند و از
بی‌عفتی بپرهیزند. 21 چون سالهاست که روزهای شَبّات در هر شهر
در کنیسه‌ها این شریعت موسی موعظه می‌شود.» 22 پس رسولان و
مشایخ کلیسا با تمام اعضای کلیسا رأی دادند که دو نفر را همراه
پولس و برنابا به انطاکیه بفرستند تا نتیجهٔ این جلسه را به ایشان
اطلاع دهند. این دو نفر یکی یهودا معروف به برسابا بود و دیگری
سیلاس. ایشان هر دو از افراد سرشناس کلیسا بودند. 23 متن نامه‌ای
که با خود بردند، از این قرار بود: «ما رسولان، مشایخ و برادران اهل
اورشلیم به شما برادران غیریهودی اهل انطاکیه، سوریه و قیلیقیه سلام
می‌رسانیم. 24 از قرار معلوم، افرادی از میان ما نزد شما آمده، شما را
مشوش ساخته و رنجانده‌اند و بدون دستور ما به شما گفته‌اند که برای
نجات یافتن، باید شریعت یهود را نگاه دارید. 25 پس، ما تصمیم
گرفتیم از طرف خود این دو نماینده را همراه عزیزانمان برنابا و پولس
نزد شما بفرستیم، 26 افرادی که به خاطر خداوند ما عیسی مسیح از
جان خود گذشته‌اند. 27 پس ما یهودا و سیلاس را می‌فرستیم تا به
شما بگویند که نظر ما دربارهٔ مشکل شما چیست. 28 زیرا با هدایت
روح‌القدس صلاح دیدیم که باری بر دوش شما نگذاریم، جز این
ضروریات که: 29 از گوشت حیواناتی که برای بتها قربانی می‌شوند و
گوشت حیوانات خفه شده و خون و بی‌عفتی بپرهیزید. اگر از این
چیزها دوری کنید، کار خوبی خواهید کرد. همین و بس.» 30 این
چهار نفر بی‌درنگ به انطاکیه رفتند و تمام مسیحیان را دور هم جمع
کردند و آن نامه را به ایشان دادند. 31 وقتی نامه را خواندند بی‌اندازه
شاد شدند. 32 سپس، یهودا و سیلاس که هر دو نبی بودند، با
سخنان بسیار ایمانداران را تشویق و تقویت کردند. 33 سپس مدتی
در آنجا ماندند، و بعد ایمانداران ایشان را به سلامت روانه کردند
تا به کلیسای اورشلیم برگردند. 34 اما سیلاس تصمیم گرفت در
آنجا بماند. 35 پولس و برنابا در انطاکیه ماندند تا همراه دیگران،
کلام خدا را تعلیم و بشارت دهند. 36 پس از چندی، پولس به
برنابا پیشنهاد کرد که بازگردند و به شهرهایی که قبلاً در آنجا موعظه
کرده بودند، سر بزنند تا ببینند ایمانداران در چه حالند. 37 برنابا
موافقت کرد و خواست یوحنا معروف به مرقس را نیز با خود ببرند.
38 ولی پولس صلاح نمی‌دید کسی را با خود ببرند که در پامفیلیا
آنان را ترک نموده و با ایشان همکاری نکرده بود. 39 اختلاف آنان
بر سر این موضوع به قدری شدت گرفت که از هم جدا شدند.
برنابا مرقس را برداشت و با کشتی رهسپار قبرس شد؛ 40 امّا پولس،
سیلاس را انتخاب کرد و به دست برادران به فیض خداوند سپرده
شده، عازم سفر گشت. 41 سپس به سراسر سوریه و کیلیکیه سفر
کرده، کلیساها را استوار می‌کرد.

16 به این ترتیب، پولس و سیلاس به شهر دربه و سپس به لستره
رفتند. در شهر لستره با شاگردی جوان، به نام تیموتائوس، آشنا شدند.
مادر وی مسیحی یهودی‌نژاد، ولی پدرش یونانی بود. 2 مسیحیان
لستره و قونیه دربارهٔ تیموتائوس شهادت خوبی می‌دادند. 3 پس،
پولس از او خواست که در این سفر همراه ایشان برود. ولی به احترام
یهودیان آن نواحی، پیش از حرکت، تیموتائوس را ختنه کرد، چون همه
می‌دانستند که پدرش یونانی است. 4 سپس، با هم شهر به شهر
گشتند و تصمیمی را که رسولان و مشایخ اورشلیم دربارهٔ غیریهودیان
گرفته بودند، به اطلاع کلیساها رساندند. 5 به این ترتیب، ایمان
مسیحیان رشد می‌کرد و بر تعداد آنان افزوده می‌شد. 6 وقتی از
شهرهای ایالات فریجیه و غلاطیه گذشتند، روح‌القدس اجازه نداد که
این بار به ایالت آسیا بروند. 7 پس به سرحد ایالت میسیا رسیدند و
کوشیدند از راه شمال به ایالت بطینیا بروند، اما باز روح عیسی به
ایشان اجازه نداد. 8 پس، از ایالت میسیا گذشتند و به شهر تروآس
آمدند. 9 همان شب پولس رؤیایی دید. در این رؤیا شخصی را در
مقدونیهٔ یونان دید که به او التماس می‌کند و می‌گوید: «به اینجا
بیا و ما را کمک کن.» 10 پس چون این رؤیا را دید، مطمئن
شدیم که خداوند ما را خوانده است تا پیغام انجیل را در مقدونیه نیز
اعلام کنیم. از این رو بی‌درنگ عازم آنجا شدیم. 11 بنابراین، در
تروآس سوار قایق شدیم و مستقیم به ساموتراکی رفتیم. روز بعد از
آنجا رهسپار نیاپولیس شدیم. 12 و سرانجام به فیلیپی رسیدیم که
یکی از شهرهای مستعمرهٔ روم و داخل مرز مقدونیه بود. چند روز
در آنجا ماندیم. 13 در روز شَبّات، از شهر بیرون رفتیم و به کنار
رودخانه رسیدیم، چون تصور می‌کردیم که در آنجا می‌توانیم مکانی

تا بر ایشان تاخته، سنگسارشان کنند. **6** رسولان وقتی از این امر
آگاهی یافتند، به شهرهای منطقهٔ لیکائونیه، یعنی لِستره و دِربه و
اطراف آنجا گریختند، **7** و به هر جا می‌رسیدند، پیغام خدا را به مردم
می‌رساندند. **8** در لستره به مردی که لنگ مادرزاد بود برخوردند که
هرگز راه نرفته بود. **9** هنگامی که پولس موعظه می‌کرد، او گوش
فرا می‌داد و پولس به او چشم دوخته، دید ایمان شفا یافتن دارد.
10 پس به او گفت: «برخیز و بایست!» او نیز از جا جست و شروع
کرد به راه رفتن! **11** وقتی حاضران این واقعه را دیدند فریاد برآورده، به
زبان محلی گفتند: «این اشخاص خدایان هستند که به صورت انسان
ظاهر شده‌اند!» **12** ایشان تصور کردند که برنابا زِئوس است و پولس
نیز هِرمِس، چون پولس سخنگوی اصلی بود. **13** کاهنِ زئوس که
معبدش درست بیرون دروازهٔ شهر بود، چند گاو و تاجهایی از گُل به
دروازهٔ شهر آورد؛ او و جماعت آماده می‌شدند تا قربانی تقدیمشان
کنند. **14** اما وقتی برنابا و پولس به قصد مردم پی بردند، لباسهای
خود را پاره کردند و به میان مردم رفتند و فریاد زدند: **15** «ای مردم،
چرا چنین می‌کنید؟ ما صرفاً انسان هستیم، درست مانند خودتان! ما
برایتان این مژده را آورده‌ایم که باید از این چیزهای باطل و بی‌ارزش
دست بردارید و به خدای زنده روی بیاورید، خدایی که آسمان و زمین
و دریا و هرآنچه را که در آنهاست، آفرید. **16** در دوران گذشته، خدا
قومها را به حال خود رها کرد تا به هر راهی که می‌خواهند بروند،
17 با اینکه برای اثبات وجود خود، همواره دلایل کافی به ایشان
می‌داد. برای نمونه، از رحمت خود، به موقع برایتان باران می‌فرستد،
و محصول خوب و غذای کافی به شما عطا می‌کند، و دلتان را
از شادی لبریز می‌سازد.» **18** سرانجام، حتی با این سخنان، به
زحمت توانستند مردم را از تقدیم قربانی باز دارند. **19** ولی چند روز
بعد، یهودیانی از انطاکیه و قونیه آمدند و اهالی شهر را چنان تحریک
نمودند که بر سر پولس ریختند و او را سنگسار کردند و به گمان
اینکه دیگر مرده است، او را کشان‌کشان به بیرون شهر بردند. **20** اما
چون ایمانداران دور او گرد آمدند، او برخاست و به شهر بازگشت و
روز بعد با برنابا به شهر دربه رفت. **21** در آنجا نیز پیغام خدا را به
مردم اعلام کردند و عده‌ای را شاگرد مسیح ساختند. بعد از آن باز
به لستره، قونیه و انطاکیه بازگشتند، **22** و در آنجا ایمانداران را
تقویت کرده، تشویقشان می‌کردند که به ایمان خود وفادار بمانند، و
می‌گفتند: «باید با عبور از سختی‌های بسیار، وارد ملکوت خدا
شویم.» **23** سپس در هر کلیسا، مسیحیان باتجربه را به عنوان شیخ
تعیین کردند. آنگاه روزه گرفته، برای ایشان دعا کردند و آنان را به
دست خداوندی که به او ایمان داشتند سپردند. **24** پس از آن، از راه
پیسیدیه به پمفلیه سفر کردند. **25** و باز در پرجه موعظه کردند و
از آنجا به اتالیه رفتند. **26** سرانجام، با کشتی به انطاکیهٔ سوریه
بازگشتند، یعنی به شهری که این سفر طولانی را از آنجا آغاز کرده و
در آن به فیض خدا سپرده شده بودند تا این خدمت را انجام دهند.
27 وقتی پولس و برنابا به انطاکیه رسیدند، مسیحیان را گرد آوردند و
گزارش سفر خود را تقدیم کرده، مژده دادند که چگونه خدا درهای
ایمان را به روی غیریهودیان نیز گشوده است. **28** آنان مدت زیادی
نزد مسیحیان انطاکیه ماندند.

15 در همان زمان که پولس و برنابا در انطاکیه بودند، عده‌ای از
یهودیه آمدند و به مسیحیان تعلیم غلط داده، می‌گفتند: «اگر کسی
به آیین موسی وفادار نماند و ختنه نشود، محال است بتواند نجات
پیدا کند.» **2** پولس و برنابا در این باره به مخالفت و مباحثهٔ شدید با
ایشان پرداختند، تا بالاخره قرار شد مسیحیان انطاکیه، پولس و برنابا را
با چند نفر از میان خود به اورشلیم بفرستند تا عقیدهٔ رسولان و مشایخ
کلیسای آنجا را در این باره جویا شوند. **3** پس ایشان با بدرقهٔ کلیسا،
به سوی اورشلیم حرکت کردند و سر راهشان، در شهرهای فینیقیه و
سامره نیز به مسیحیان سر زدند و مژده دادند که غیریهودیان نیز به
مسیح ایمان آورده‌اند؛ و همه از شنیدن این خبر شاد شدند. **4** وقتی
به اورشلیم رسیدند اعضای کلیسا و رسولان و مشایخ، ایشان را با
آغوش باز پذیرفتند. پولس و برنابا نیز آنچه را که خدا به‌وسیلهٔ ایشان
انجام داده بود گزارش دادند. **5** آنگاه چند نفر از مسیحیان که قبلاً از
فرقهٔ فریسیان بودند، برخاسته، گفتند: «تمام غیریهودیانی که مسیحی
شده‌اند باید ختنه شوند و شریعت موسی را نگاه دارند.» **6** پس
رسولان و مشایخ کلیسا تصمیم گرفتند جلسه‌ای تشکیل دهند تا به
این موضوع رسیدگی کنند. **7** در این جلسه، پس از مباحثهٔ بسیار،
پطرس برخاست و به ایشان گفت: «برادران، شما همه می‌دانید که از
مدتها پیش خدا مرا از میان خودتان انتخاب کرد تا پیغام انجیل را به
غیریهودیان برسانم تا ایشان آن را بشنوند و ایمان آورند. **8** خدا که
از دل مردم باخبر است، روح‌القدس را همان‌طور که به ما داد، به
غیریهودیان نیز ارزانی داشت تا این حقیقت را ثابت کند که ایشان
را نیز مانند ما می‌پذیرد. **9** «پس خدا میان ما و آنان هیچ فرقی
نگذاشت، چون همان‌طور که دل ما را با ایمان پاک کرد، دل آنان را
نیز پاک نمود. **10** حال، چرا می‌خواهید از کار خدا ایراد بگیرید و
باری روی دوش دیگران بگذارید که نه ما توانستیم حمل کنیم و نه
اجداد ما؟ **11** مگر ایمان ندارید که با فیض عیسای خداوند، همه
یکسان نجات پیدا می‌کنند؟» **12** بدین ترتیب، بحث خاتمه یافت.
سپس حضار به برنابا و پولس گوش دادند و ایشان معجزاتی را که
خدا در میان غیریهودیان به عمل آورده بود، بازگو کردند. **13** پس

داوود را به جای وی پادشاه ساخت و فرمود: داوود، پسر یَسا، مرد
دلخواه من است. او کسی است که هر چه بگویم اطاعت، می‌کند.
23 و عیسی، آن نجات‌دهنده‌ای که خدا وعده‌اش را به اسرائیل داد،
از نسل همین داوود پادشاه است. 24 «ولی پیش از آمدن او،
یحیی موعظه می‌کرد که لازم است تمامی قوم اسرائیل از گناهان
خود دست بکشند، به سوی خدا بازگشت نمایند و تعمید بگیرند.
25 وقتی یحیی دورهٔ خدمت خود را به پایان رساند، به مردم گفت: آیا
تصور می‌کنید که من مسیح هستم؟ نه، من مسیح نیستم. مسیح
به‌زودی خواهد آمد. من حتی شایسته نیستم که بند کفشهایش را باز
کنم. 26 «برادران، خدا این نجات را به همهٔ ما هدیه کرده است.
این نجات هم برای شماست که از نسل ابراهیم می‌باشید، و هم
برای شما غیریهودیان که خداپرست هستید. 27 «ولی یهودیانِ شهر
اورشلیم، با سران قوم خود عیسی را کشتند، و به این ترتیب پیشگویی
پیامبران را تحقق بخشیدند. ایشان او را نپذیرفتند و پی نبردند که او
همان کسی است که پیامبران درباره‌اش پیشگویی کرده‌اند، با اینکه
هر شَبّات نوشته‌های آن پیامبران را می‌خواندند و می‌شنیدند. 28 هر
چند عیسی بی‌گناه بود، ولی به پیلاتُس اصرار کردند که او را بکشد.
29 سرانجام وقتی تمام بلاهای پیشگویی‌شده را بر سر او آوردند، او را
از صلیب پایین آورده، در مقبره گذاشتند. 30 ولی خدا او را زنده
کرد! 31 و کسانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند،
بارها او را زنده دیدند. ایشان اکنون شاهدان او نزد قوم ما، یعنی قوم
اسرائیل هستند. 32 «من و برنابا برای همین به اینجا آمده‌ایم تا این
خبر خوش را به شما نیز برسانیم. این وعده به اجداد ما داده شد
33 و خدا آن را با زنده کردن عیسی، برای ما که فرزندان ایشانیم، وفا
کرد. این است آنچه در مزمور دوم دربارهٔ عیسی نوشته شده است:
«"تو پسر من هستی! امروز من پدر تو شده‌ام." 34 «زیرا خدا وعده
داده بود که او را از مردگان برخیزاند تا در قبر نپوسد، چنانکه در
کتب مقدّس آمده:"آن برکات مقدّسی را که به داوود وعده دادم،
برای تو انجام خواهم داد." 35 مزمور دیگری به طور مفصل شرح
می‌دهد که:"تو نخواهی گذاشت قُدّوسِ تو در قبر بپوسد." 36 این
آیه اشاره به داوود نیست چون داوود، در زمان خود مطابق میل خدا
خدمت کرد و بعد مرد، دفن شد و بدنش نیز پوسید. 37 پس این
اشاره به شخص دیگری است، یعنی به کسی است که خدا او را
دوباره زنده کرد و بدنش از مرگ ضرر و زیانی ندید. 38 «برادران،
توجه کنید! در این مرد، یعنی عیسی برای گناهان شما امید آمرزش
هست. 39 هر که به او ایمان آورد، از قید تمام گناهانش آزاد خواهد
شد و خدا او را خوب و شایسته به حساب خواهد آورد؛ و این کاری
است که شریعت موسی هرگز نمی‌تواند برای ما انجام دهد. 40 پس
مواظب باشید مبادا گفته‌های پیامبران شامل حال شما نیز بشود که
می‌گویند: 41 شما که حقیقت را خوار می‌شمارید، ببینید و تعجب
کنید و نابود شوید! زیرا در روزگار شما کاری می‌کنم که حتی وقتی
خبرش را به شما دهند، باور نکنید!» 42 آن روز وقتی پولس و برنابا
کنیسه را ترک می‌گفتند، مردم از ایشان خواهش کردند که هفتهٔ بعد
نیز دربارهٔ این امور برای ایشان صحبت کنند. 43 وقتی جماعت
مرخص شدند، بسیاری از یهودیان و غیریهودیان خداپرست به دنبال
پولس و برنابا رفتند. این دو با ایشان سخن گفتند و ترغیبشان کردند تا
در فیض خدا ثابت‌قدم بمانند. 44 هفتهٔ بعد تقریباً همهٔ مردم شهر
آمدند تا کلام خدا را از زبان آنان بشنوند. 45 اما وقتی سران یهود
دیدند که مردم اینچنین از پیغام رسولان استقبال می‌کنند، از روی
حسادت از آنان بدگویی کردند و هر چه پولس می‌گفت، ضد آن را
می‌گفتند. 46 آنگاه پولس و برنابا با دلیری گفتند: «لازم بود که پیغام
خدا را اول به شما یهودیان برسانیم. ولی حالا که شما آن را رد
کردید، آن را به غیریهودیان اعلام خواهیم کرد، چون شما نشان دادید
که لایق حیات جاودانی نیستید. (aiōnios g166) 47 و این درست
همان دستوری است که خداوند به ما داد و فرمود:"تو را برای قومهای
جهان نور ساختم تا نجات را به کرانهای زمین برسانی."» 48 وقتی
غیریهودیان این را شنیدند، بسیار شاد شدند و خداوند را برای پیامش
سپاس گفتند، و آنان که برای حیات جاودانی تعیین شده بودند،
ایمان آوردند. (aiōnios g166) 49 به این ترتیب، پیام خدا به تمام
آن ناحیه رسید. 50 آنگاه سران قوم یهود، زنان دیندار و متشخص و
بزرگان شهر را بر ضد پولس و برنابا تحریک کردند، و به‌همراه جمعی
از مردم بر سر ایشان ریختند و آنان را از آنجا راندند. 51 پولس و
برنابا نیز در مقابل این عمل، گرد و خاک آن شهر را از پاهای خود
تکاندند و از آنجا به شهر قونیه رفتند. 52 اما کسانی که در اثر پیغام
آنان ایمان آوردند، سرشار از شادی و روح‌القدس شدند.

14 در شهر قونیه نیز پولس و برنابا به کنیسه یهود رفتند و چنان
با قدرت سخن گفتند که عدهٔ زیادی از یهودیان و غیریهودیان ایمان
آوردند. 2 اما یهودیانی که ایمان نیاورده بودند، غیریهودیان را نسبت
به پولس و برنابا بدگمان ساختند و تا توانستند از آنان بدگویی کردند.
3 با وجود این، پولس و برنابا مدت زیادی آنجا ماندند و با دلیری
پیغام خدا را به مردم اعلام نمودند. خداوند نیز به ایشان قدرت داد تا
معجزاتی بزرگ و حیرت‌آور انجام دهند تا ثابت شود که پیغامشان از
سوی اوست. 4 اما در شهر دو دستگی ایجاد شد؛ گروهی طرفدار
سران یهود بودند و گروهی دیگر طرفدار رسولان مسیح. 5 آنگاه
جمعی از مردمان غیریهودی و یهودی، به‌همراه رهبرانشان توطئه چیدند

یوحنا معروف به مرقس رفت. در آنجا عدهٔ زیادی برای دعا گرد آمده
بودند. **13** پطرس در زد و خادمه‌ای به نام رُدا آمد تا در را باز کند.
14 وقتی صدای پطرس را شنید، از فرط شادی، بدون اینکه در را باز
کند، برگشت تا به همه مژده دهد که پطرس در می‌زند. **15** ولی آنان
حرف او را باور نکردند و گفتند: «مگر دیوانه شده‌ای؟» اما وقتی
دیدند اصرار می‌کند، گفتند: «لابد فرشتهٔ اوست.» **16** ولی پطرس
بی‌وقفه در می‌زد. سرانجام رفتند و در را باز کردند. وقتی دیدند خود
پطرس است، مات و مبهوت ماندند. **17** پطرس اشاره کرد که آرام
باشند و تعریف کرد که چه اتفاقی افتاده و چطور خداوند او را از
زندان بیرون آورده است. پیش از رفتن نیز از ایشان خواست تا یعقوب
و سایر برادران را آگاه سازند. بعد به جای امن‌تری رفت. **18** صبح
در زندان غوغایی بپا شد. همه پطرس را جستجو می‌کردند. **19** وقتی
هیرودیس به دنبال او فرستاد و آگاه شد که در زندان نیست، هر
شانزده نگهبان را بازداشت کرده، حکم اعدامشان را صادر کرد.
آنگاه یهودیه را ترک کرده، به قیصریه رفت و مدتی در آنجا ماند.
20 وقتی هیرودیس در قیصریه بود، گروهی از نمایندگان شهرهای صور
و صیدون به دیدن او آمدند. هیرودیس نسبت به اهالی این دو شهر
خصومت عمیقی داشت. پس ایشان حمایت بلاستوس وزیر دربار او را
به دست آوردند و از هیرودیس تقاضای صلح کردند، زیرا اقتصاد
شهرهای آنان به داد و ستد با سرزمین او بستگی داشت. **21** در روز
مقرر، هیرودیس لباس شاهانه‌ای پوشید و بر تخت سلطنت نشست و
نطقی ایراد کرد. **22** مردم فریاد برآوردند: «این صدای خداست، نه
صدای انسان!» **23** همان لحظه فرشتهٔ خداوند هیرودیس را چنان زد
که بدنش پر از کرم شد و مرد، زیرا به جای اینکه خدا را تمجید
کند، گذاشت مردم او را پرستش کنند. **24** اما پیغام خدا به سرعت
به همه می‌رسید و تعداد ایمانداران روزبه‌روز بیشتر می‌شد. **25** برنابا و
سولس نیز به اورشلیم رفتند و هدایای مسیحیان را به کلیسا دادند و
بعد به شهر انطاکیه بازگشتند. در این سفر یوحنا معروف به مرقس را
نیز با خود بردند.

13 در کلیسای انطاکیهٔ سوریه، تعدادی نبی و معلم وجود
داشت که عبارت بودند از: برنابا، شمعون که به او «سیاه» نیز
می‌گفتند، لوکیوس اهل قیروان، منائن که برادرخواندهٔ هیرودیس پادشاه
بود، و سولس. **2** یک روز، وقتی این اشخاص روزه گرفته بودند و
خدا را عبادت می‌کردند، روح‌القدس به ایشان فرمود: «برنابا و سولس
را برای من جدا کنید تا به خدمت مخصوصی که ایشان را بدان فرا
خوانده‌ام، مشغول شوند.» **3** پس به روزه و دعا ادامه داده، دستها بر
سر آن دو گذاشتند و آنان را روانه ساختند. **4** برنابا و پولس با هدایت
روح‌القدس سفر خود را آغاز کردند. نخست به بندر سُلوکیه رفتند و از
آنجا با کشتی عازم جزیرهٔ قبرس شدند. **5** در قبرس به شهر سَلامیس
رفتند و در کنیسهٔ یهودیان کلام خدا را موعظه کردند. یوحنا معروف
به مرقس نیز به‌عنوان دستیار، آنها را همراهی می‌کرد. **6** در آن جزیره،
شهر به شهر گشتند و پیغام خدا را به مردم رساندند، تا اینکه به شهر
پافُس رسیدند. در آنجا به یک جادوگر یهودی برخوردند به نام باریشوع
که ادعای پیغمبری می‌کرد. **7** وی با «سرجیوس پولس» که فرماندار
رومی قبرس و شخصی فرهیخته و دانا بود، طرح دوستی ریخته بود.
فرماندار برنابا و سولس را به حضور خود فراخواند، چون می‌خواست
پیغام خدا را از زبان آنان بشنود. **8** ولی عِلیما، همان جادوگر (زیرا
معنی نامش همین است)، مزاحم می‌شد و نمی‌گذاشت فرماندار به
پیغام برنابا و پولس گوش دهد و سعی می‌کرد نگذارد به خداوند ایمان
بیاورد. **9** آنگاه سولُس که پولُس نیز خوانده می‌شد، پُر از روح‌القدس
شده، مستقیم به چشمان عِلیما نگاه کرد و گفت: **10** «ای فرزند
ابلیس، ای حیله‌گر بدذات، ای دشمن تمام خوبی‌ها، آیا از مخالفت
کردن با خدا دست برنمی‌داری؟ **11** حال که چنین است، خدا تو را
چنان می‌زند که تا مدتی کور شوی و نور خورشید را نبینی!» در
دَم، چشمان عِلیما تیره و تار شد و کورکورانه به این سو و آن سو
می‌رفت و التماس می‌کرد کسی دست او را بگیرد و راه را به او
نشان دهد. **12** وقتی فرماندار این را دید، از قدرت پیام خدا متحیر
شد و ایمان آورد. **13** پولس و همراهانش پافُس را ترک کردند و با
کشتی عازم ایالت پامْفیلیا شدند و در بندر پِرجه پیاده شدند. در آنجا
یوحنا معروف به مرقس از ایشان جدا شد و به اورشلیم بازگشت.
14 ولی برنابا و پولس به شهر انطاکیه در ایالت پیسیدیه رفتند. ایشان
روز شَبّات برای پرستش خدا به کنیسهٔ یهود وارد شدند. **15** وقتی
قرائت تورات و کتب انبیا به پایان رسید، رؤسای کنیسه برایشان پیام
فرستاده، گفتند: «برادران، اگر سخن آموزنده‌ای دارید، لطفاً برایمان
بیان کنید.» **16** پولس از جا برخاست و با دست اشاره کرد تا ساکت
باشند و گفت: «ای مردان اسرائیل، و ای غیریهودیانِ خداپرست، به
من گوش فرا دهید. **17** «خدای بنی‌اسرائیل، اجداد ما را انتخاب کرد
و باشکوه و جلال تمام از چنگ مصری‌ها رهایی بخشید و ایشان را
سرافراز نمود. **18** در آن چهل سالی که در بیابان سرگردان بودند، او
آنان را تحمل کرد. **19** سپس، هفت قوم ساکن کنعان را از بین برد و
سرزمین آنان را به اسرائیل به میراث بخشید. **20** پس از آن، چهارصد
و پنجاه سال، یعنی تا زمان سموئیل نبی، رهبران گوناگون، این قوم را
اداره کردند. **21** «پس از آن، قوم خواستند برای خود پادشاهی داشته
باشند؛ و خدا شائول، پسر قیس از قبیلهٔ بنیامین را به ایشان داد که
چهل سال بر آنان سلطنت کرد. **22** ولی خدا او را برکنار نمود و

شبیه سفره‌ای بزرگ از آسمان پایین آمد که از چهار گوشه آویزان بود.
6 وقتی خوب به آن نگاه کردم دیدم در آن سفره انواع چارپایان اهلی
و وحشی، خزندگان و پرندگان وجود داشت. **7** سپس صدایی شنیدم
که به من گفت: برخیز و از هر کدام که می‌خواهی ذبح کن و
بخور. **8** «گفتم:"ای خداوند، من چنین کاری نخواهم کرد، چون
در تمام طول عمرم هرگز به چیزی حرام و ناپاک لب نزده‌ام!" **9** «اما
آن صدا از آسمان بار دیگر گفت:"آنچه را که خدا پاک ساخته، تو
ناپاک نخوان!" **10** «این صحنه سه بار تکرار شد. سپس آن سفره
دوباره به آسمان بالا رفت. **11** درست در همین وقت، سه نفر به
خانه‌ای که من در آن میهمان بودم رسیدند. آنها آمده بودند که مرا به
قیصریه ببرند. **12** روح‌القدس به من گفت که همراه ایشان بروم و به
غیریهودی بودن ایشان توجهی نداشته باشم. این شش برادر نیز با من
آمدند. پس به خانهٔ شخصی رسیدیم که به دنبال من فرستاده بود.
13 او برای ما تعریف کرد که چگونه فرشته‌ای بر او ظاهر شده و به او
گفته:"کسانی به یافا بفرست تا شمعون پطرس را پیدا کنند. **14** او
خواهد گفت که چطور تو و خانواده‌ات می‌توانید نجات بیابید!"
15 «هنگامی که برای ایشان شروع به صحبت کردم، روح‌القدس بر
ایشان نازل شد، درست همان‌طور که اول بر ما نازل شد. **16** آنگاه
به یاد سخنان خداوند افتادم که فرمود:"یحیی با آب تعمید می‌داد؛
ولی شما با روح‌القدس تعمید خواهید یافت." **17** حال، اگر خدا به
این غیریهودیان نیز همان هدیه را داد که به ما پس از ایمان آوردن به
خداوندْ عیسی مسیح بخشید، پس من که باشم که سرِ راه خدا
بایستم.» **18** وقتی این را شنیدند، قانع شدند و گفتند: «خدا را
شکر که همان لطفی را که در حق ما نمود، در حق غیریهودیان نیز
انجام داده و به ایشان این امکان را بخشیده تا دست از گناه کشیده،
به سوی او بازگردند و حیات جاودانی را به دست آورند.» **19** پس از
قتل استیفان، وقتی شکنجه و آزارِ ایمانداران اورشلیم شروع شد، آنانی
که از اورشلیم فرار کرده بودند، تا فینیقیه و قبرس و انطاکیه پیش
رفتند و پیغام انجیل را فقط به یهودیان رساندند. **20** ولی چند نفر از
ایمانداران اهل قبرس و قیروان وقتی به انطاکیه رسیدند، با یونانیان نیز
دربارهٔ عیسای خداوند سخن گفتند. **21** قدرت خداوند با آنان بود،
به طوری که بسیاری از این غیریهودیان ایمان آوردند و به سوی خداوند
بازگشت کردند. **22** وقتی این خبر به گوش ایمانداران کلیسای
اورشلیم رسید، برنابا را که اهل قبرس بود، به انطاکیه فرستادند تا
به این نوایمانان کمک کند. **23** وقتی برنابا به آنجا رسید و دید
که خدا چه کارهای شگفت‌آوری انجام می‌دهد، بسیار شاد شد و
ایمانداران را تشویق کرد که با تمام وجود به خداوند وفادار بمانند.
24 برنابا شخصی مهربان و پر از روح‌القدس بود و ایمانی قوی داشت.
در نتیجه، مردم دسته‌دسته به خداوند ایمان می‌آوردند. **25** برنابا به
طرسوس رفت تا سولس را بیابد. **26** وقتی او را پیدا کرد به انطاکیه
آورد و هر دو یک سال در انطاکیه ماندند و عدهٔ زیادی از نوایمانان
را تعلیم دادند. در انطاکیه بود که برای نخستین بار پیروان عیسی
مسیح را «مسیحی» لقب دادند. **27** در این هنگام، چند نبی از
اورشلیم به انطاکیه آمدند. **28** یکی از آنان که نامش اَغابوس بود، در
یک مجلس عبادتی برخاست و با الهام روح خدا پیشگویی کرد که
به‌زودی سرزمین اسرائیل دچار قحطی سختی خواهد شد. این قحطی
در زمان فرمانروایی کلودیوس قیصر پدید آمد. **29** پس، مسیحیان آنجا
تصمیم گرفتند هر کس در حد توانایی خود، هدیه‌ای بدهد تا برای
مسیحیان یهودیه بفرستند. **30** این کار را کردند و هدایای خود را به
دست برنابا و سولس سپردند تا نزد مشایخ کلیسای اورشلیم ببرند.

12 در همین زمانها بود که هیرودیس پادشاه به آزار و شکنجهٔ
عده‌ای از پیروان مسیح پرداخت. **2** به دستور او یعقوب برادر یوحنا با
شمشیر کشته شد. **3** وقتی هیرودیس دید که این کارش موجب
خرسندی سران یهود شده، پطرس را نیز در ایام عید پِسَح یهود دستگیر
کرد، **4** و او را به زندان انداخت و دستور داد شانزده سرباز، زندان او
را نگهبانی کنند. هیرودیس قصد داشت بعد از عید پِسَح، پطرس را
بیرون آورد تا در ملاء عام محاکمه شود. **5** ولی در تمام مدتی که
پطرس در زندان بود، کلیسا با جدیّتِ تمام برای او دعا می‌کردند.
6 شبِ قبل از روزی که قرار بود پطرس توسط هیرودیس محاکمه شود،
او به دو زنجیر بسته و بین دو سرباز خوابیده بود. سربازان دیگر نیز
کنار در زندان کشیک می‌دادند. **7** ناگهان محیط زندان نورانی شد و
فرشتهٔ خداوند آمد و کنار پطرس ایستاد! سپس به پهلوی پطرس زد
و او را بیدار کرد و گفت: «زود برخیز!» همان لحظه زنجیرها از
مچ دستهایش باز شد و بر زمین فرو ریخت! **8** فرشته به او گفت:
«لباسها و کفشهایت را بپوش.» پطرس نیز پوشید. آنگاه فرشته به او
گفت: «ردایت را بر دوش خود بینداز و به دنبال من بیا!» **9** به این
ترتیب، پطرس از زندان بیرون آمد و به دنبال فرشته به راه افتاد. ولی در
تمام این مدت تصور می‌کرد که خواب می‌بیند و باور نمی‌کرد که
بیدار باشد. **10** سپس از نگهبانان اول و دوم گذشتند تا به دروازهٔ
آهنی زندان رسیدند که به کوچه‌ای باز می‌شد. این در نیز خودبه‌خود
باز شد! پس، از آنجا هم رد شدند تا به آخر کوچه رسیدند، و ناگهان
فرشته او را ترک کرد. **11** پطرس که تازه متوجهٔ ماجرا شده بود، به
خود گفت: «پس حقیقت دارد که خداوند فرشتهٔ خود را فرستاده، مرا
از چنگ هیرودیس و نقشه‌ای که رهبران یهود برای من کشیده بودند،
رهانیده است!» **12** آنگاه، پس از لحظه‌ای تأمل، به خانهٔ مریم مادر

12 در آن سفره، انواع مختلف چارپایان و خزندگان و پرندگان وجود
داشت. **13** سپس صدایی به پطرس گفت: «برخیز و هر کدام را که
می‌خواهی، ذبح کن و بخور!» **14** پطرس گفت: «ای خداوند، من
چنین کاری نخواهم کرد، چون در تمام طول عمرم هرگز به چیزی
حرام و ناپاک لب نزده‌ام!» **15** باز آن صدا گفت: «آنچه را که
خدا پاک ساخته، تو ناپاک نخوان!» **16** این رؤیا سه بار تکرار
شد. سپس، آن سفره به آسمان بالا رفت. **17** پطرس گیج شده
بود، چون نه معنی این رؤیا را درک می‌کرد و نه می‌دانست چه باید
بکند. در همین وقت، آن سه نفری که کرنیلیوس فرستاده بود، خانه را
پیدا کرده، به دم در رسیده بودند، **18** و می‌گفتند: «آیا شمعون
معروف به پطرس در اینجا اقامت دارد؟» **19** در حالی که پطرس
دربارهٔ رؤیا می‌اندیشید، روح‌القدس به او گفت: «سه نفر آمده‌اند تا تو
را ببینند. **20** برخیز و پایین برو، و بدون شک و تردید همراه ایشان
برو، زیرا ایشان را من فرستاده‌ام.» **21** پطرس پایین رفت و به ایشان
گفت: «من پطرس هستم. چه فرمایشی دارید؟» **22** جواب دادند:
«ما از جانب کرنیلیوس، افسرِ رومی آمده‌ایم. او شخص نیکوکار و
خداترسی است و مورد احترام یهودیان نیز می‌باشد. فرشته‌ای نیز به او
ظاهر شده و گفته است که به دنبال شما بفرستد و شما را به خانه
دعوت کرده، سخنانتان را بشنود.» **23** پطرس آنان را به خانه برد و
پذیرایی کرد و روز بعد با ایشان به قیصریه رفت. چند نفر از ایمانداران
«یافا» نیز با او رفتند. **24** فردای آن روز به قیصریه رسیدند. کرنیلیوس
بستگان و دوستان نزدیک خود را هم جمع کرده بود و انتظار ایشان را
می‌کشید. **25** به محض اینکه پطرس وارد خانه شد، کرنیلیوس در
مقابل او به خاک افتاد و او را پرستش کرد. **26** اما پطرس او را
برخیزانید و گفت: «بلند شو! من نیز مانند تو یک انسانم.» **27** پس
برخاسته، گفتگوکنان به اتاقی که عدهٔ زیادی در آن جمع بودند،
رفتند. **28** پطرس به ایشان گفت: «شما خود می‌دانید که قوانین
یهود اجازه نمی‌دهد که من به خانهٔ شخصی غیریهودی بیایم. ولی
خدا در رؤیا به من نشان داده است که هرگز نباید کسی را نجس
بدانم. **29** از این رو وقتی شما به دنبال من فرستادید، بی‌چون و چرا
آمدم. حال بفرمایید به چه علّت مرا خواسته‌اید؟» **30** کُرنیلیوس
جواب داد: «چهار روز پیش، در همین وقت یعنی ساعت سه بعد از
ظهر، طبق عادت در خانهٔ خود مشغول دعا بودم که ناگهان دیدم
شخصی با لباس نورانی روبروی من ایستاده است! **31** او به من
گفت: کرنیلیوس، خدا دعاهای تو را شنیده است و کمکهای تو را
در حق مردم قبول کرده است! **32** حال چند نفر را به یافا بفرست و
شمعون پطرس را دعوت کن تا به اینجا بیاید. او در خانهٔ شمعون
چرم‌ساز که خانه‌اش در ساحل دریاست، میهمان است. **33** «پس
بی‌درنگ به دنبال شما فرستادم و شما نیز لطف کرده، زود آمدید.
حال، همگی در اینجا هستیم و در حضور خدا منتظریم تا پیامی
را که خداوند فرموده که به ما بگویید، بشنویم.» **34** آنگاه پطرس
جواب داد: «حالا می‌فهمم که فقط یهودیان محبوب خدا نیستند!
35 بلکه هر کس از هر نژاد و قومی که خدا را بپرستد و کارهای نیک
بکند، مورد پسند او واقع می‌شود. **36** شما یقیناً از آن بشارت و
مژده‌ای که خدا به قوم اسرائیل داده آگاه می‌باشید، یعنی این مژده که
انسان می‌تواند به‌وسیلهٔ عیسی مسیح که خداوند همه است، به سوی
خدا بازگردد. **37** شما می‌دانید که این امر چگونه پس از تعمیدی که
یحیی بدان موعظه می‌کرد، در جلیل آغاز شد و به سرتاسر یهودیه
رسید. **38** و بدون شک می‌دانید که خدا عیسای ناصری را با
روح‌القدس و قدرت خود مَسْح کرد. او به همه جا می‌رفت و کارهای
نیک انجام می‌داد و همهٔ آنانی را که تحت ظلم و قدرت ابلیس قرار
داشتند شفا می‌بخشید، زیرا خدا با او بود. **39** «و ما رسولان شاهد
تمام اعمالی هستیم که او در سرزمین یهود و در اورشلیم انجام داد و
در همان شهر بود که او را بر صلیب کشتند. **40** ولی سه روز بعد،
خدا او را زنده کرد و ظاهر فرمود، **41** البته نه به همهٔ مردم، بلکه
به شاهدانی که از پیش انتخاب کرده بود، یعنی به ما که بعد از
زنده شدنش، با او خوردیم و نوشیدیم. **42** و خدا ما را فرستاده تا
این خبر خوش را به همه برسانیم و بگوییم که خدا عیسی را تعیین
نموده تا داور زندگان و مردگان باشد. **43** تمام پیامبران نیز نوشته‌اند
که هر کس به او ایمان بیاورد، گناهانش بخشیده خواهد شد.»
44 هنوز سخن پطرس تمام نشده بود که روح‌القدس بر تمام شنوندگان
نازل شد! **45** یهودیانی که همراه پطرس آمده بودند، وقتی دیدند که
روح‌القدس به غیریهودیان نیز عطا شده است، مات و مبهوت ماندند.
46 زیرا شنیدند که ایشان به زبانهای غیر سخن می‌گویند و خدا را
می‌ستایند. آنگاه پطرس گفت: **47** «حالا که اینها روح‌القدس را
درست مانند ما یافته‌اند، آیا کسی می‌تواند از تعمیدشان در آب مانع
گردد؟» **48** پس به نام عیسی مسیح ایشان را تعمید داد. آنگاه
کرنیلیوس التماس کرد که پطرس چند روزی نزد آنان بماند.

11 خبر ایمان آوردن غیریهودیان بلافاصله در همه جا پیچید و به
گوش رسولان و سایر پیروان مسیح در یهودیه نیز رسید. **2** پس هنگامی
که پطرس به اورشلیم بازگشت، ایمانداران یهودی تبار با او درگیر
شدند **3** و گفتند که چرا با غیریهودیان نشست و برخاست کرده و از
همه بدتر، با آنان بر سر یک سفره غذا خورده است. **4** آنگاه پطرس
موضوع را از اول به تفصیل برای ایشان تعریف کرد و گفت: **5** «یک
روز در شهر یافا بودم. وقتی دعا می‌کردم، در رؤیا دیدم که چیزی

کند!» **15** اما خداوند فرمود: «برو و آنچه می‌گویم، انجام بده، چون
او وسیلهٔ برگزیدهٔ من است تا پیام مرا به قومها و پادشاهان و همچنین
بنی‌اسرائیل برساند. **16** من به او نشان خواهم داد که چقدر باید در
راه من زحمت بکشد.» **17** پس حنانیا رفته، سولس را یافت و دست
خود را بر سر او گذاشت و گفت: «برادر شائول، خداوند یعنی
همان عیسی که در راه به تو ظاهر شد، مرا فرستاده است که برای تو
دعا کنم تا از روح‌القدس پر شوی و چشمانت نیز دوباره بینا شود.»
18 در همان لحظه، چیزی مثل پولک از چشمان سولس افتاد و بینا
شد. او بی‌درنگ برخاست و تعمید یافت. **19** سپس غذا خورد و
قوت گرفت. سولس چند روز در دمشق نزد ایمانداران ماند. **20** آنگاه
به کنیسه‌های یهود رفت و به همه اعلام کرد که عیسی در حقیقت
پسر خداست! **21** کسانی که سخنان او را می‌شنیدند، مات و
مبهوت می‌ماندند و می‌گفتند: «مگر این همان نیست که در اورشلیم
پیروان عیسی را شکنجه می‌داد و اینجا نیز آمده است تا آنها را بگیرد
و زندانی کند و برای محاکمه نزد کاهنان اعظم ببرد؟» **22** ولی
سولس با شور و اشتیاق فراوان موعظه می‌کرد و برای یهودیان دمشق با
دلیل و برهان ثابت می‌نمود که عیسی در حقیقت همان مسیح است.
23 پس از گذشت روزهای بسیار، سران قوم یهود تصمیم گرفتند او را
بکشند. **24** سولس از نقشهٔ آنان باخبر شد و دانست که شب و
روز کنار دروازه‌های شهر کشیک می‌دهند تا او را به قتل برسانند.
25 پس طرفداران سولس یک شب او را در زنبیلی گذاشتند و از
شکاف حصار شهر به پایین فرستادند. **26** وقتی به اورشلیم رسید
بسیار کوشید تا نزد ایمانداران برود. ولی همه از او می‌ترسیدند و
تصور می‌کردند که حیله‌ای در کار است. **27** تا اینکه برنابا او را
نزد رسولان آورد و برای ایشان تعریف کرد که چگونه سولس در راه
دمشق خداوند را دیده و خداوند به او چه فرموده و اینکه چگونه در
دمشق با قدرت به نام عیسی وعظ کرده است. **28** پس سولُس نزد
رسولان ماند و آزادانه در اورشلیم آمد و رفت می‌کرد و با شهامت به
نام خداوند موعظه می‌نمود. **29** ولی عده‌ای از یهودیان یونانی زبان
که سولُس با ایشان بحث می‌کرد، توطئه چیدند تا او را بکشند.
30 وقتی سایر ایمانداران از وضع خطرناک سولُس آگاه شدند، او را به
قیصریه بردند و از آنجا به خانه‌اش در طرسوس روانه کردند. **31** به
این ترتیب کلیسا آرامش یافت و قوت گرفت و در یهودیه و جلیل و
سامره پیشرفت کرد. ایمانداران در ترس خدا و تسلی روح‌القدس
زندگی می‌کردند و بر تعدادشان افزوده می‌شد. **32** پطرس نیز به همه
جا می‌رفت و به وضع ایمانداران رسیدگی می‌کرد. در یکی از این
سفرها، نزد ایمانداران شهر لُده رفت. **33** در آنجا شخصی را دید به
نام اینیاس که به مدت هشت سال فلج و بستری بود. **34** پطرس به
او گفت: «ای اینیاس، عیسی مسیح تو را شفا می‌دهد! برخیز و
بسترت را جمع کن!» او نیز بلافاصله شفا یافت. **35** آنگاه تمام
اهالی لده و شارون با دیدن این معجزه، به خداوند ایمان آوردند.
36 در شهر یافا شاگردی بود به نام طابیتا (که یونانی آن دورکاس به
معنی غزال است). او زن نیکوکاری بود و همیشه در حق دیگران
خصوصاً فقرا خوبی می‌کرد. **37** ولی در همین زمان بیمار شد و فوت
کرد. دوستانش جسد او را شستند و در بالاخانه‌ای گذاشتند تا ببرند
و او را دفن کنند. **38** در این هنگام، شنیدند که پطرس در شهر
لُده، نزدیک یافا است. پس دو نفر را فرستادند تا از او خواهش کنند
که هر چه زودتر به یافا بیاید. **39** همین که پطرس آمد، او را به
بالاخانه‌ای بردند که جسد دورکاس در آن بود. در آنجا بیوه‌زنان گرد
آمده، گریه‌کنان لباسهایی را که دورکاس در زمان حیات خود برای
ایشان دوخته بود، به او نشان می‌دادند. **40** ولی پطرس خواست که
همه از اتاق بیرون روند. آنگاه زانو زد و دعا نمود. سپس رو به جنازه
کرد و گفت: «طابیتا، برخیز!» آن زن چشمان خود را باز کرد و وقتی
پطرس را دید، برخاست و نشست! **41** پطرس دستش را گرفت و او
را برخیزانید و ایمانداران و بیوه‌زنان را خواند و او را زنده به ایشان
سپرد. **42** این خبر در سراسر یافا پیچید و بسیاری به خداوند ایمان
آوردند. **43** پطرس نیز مدتی در آن شهر نزد شمعون چَرم‌ساز اقامت
گزید.

10 در شهر قیصریه افسری رومی زندگی می‌کرد به نام کُرنیلیوس،
که فرماندهٔ هنگی بود معروف به «هنگ ایتالیایی». **2** او و اهل
خانه‌اش خداپرست و پرهیزگار بودند. کرنیلیوس همیشه با سخاوت به
فقرای یهودی کمک کرده، به درگاه خدا دعا می‌کرد. **3** یک روز،
ساعت سه بعد از ظهر، در رؤیا فرشتهٔ خدا را دید. فرشته نزد او آمد
و گفت: «کُرنیلیوس!» **4** کرنیلیوس با وحشت به او خیره شد و
پرسید: «سرورم، چه فرمایشی دارید؟» فرشته جواب داد: «دعاها و
نیکوکاریهای تو همچون هدیهٔ یادگاری به پیشگاه خدا رسیده است!
5 اکنون کسانی به یافا بفرست تا شمعون پطرس را به اینجا بیاورند.
6 او در خانهٔ شمعون چرم‌ساز که خانه‌اش در کنار دریاست، میهمان
است.» **7** وقتی فرشته ناپدید شد، کرنیلیوس دو نفر از نوکران خود را
با یک سرباز خداشناس که محافظ او بود، فرا خواند **8** و تمام ماجرا
را به ایشان گفت و آنان را به یافا فرستاد. **9** روز بعد، وقتی این افراد
به شهر یافا نزدیک می‌شدند، پطرس به پشت بام رفت تا دعا کند.
ظهر بود **10** و پطرس گرسنه شد. در همان حال که خوراک را آماده
می‌کردند، پطرس در عالم رؤیا دید که **11** آسمان باز شد و چیزی
شبیه سفره‌ای بزرگ به طرف زمین آمد که از چهار گوشه آویزان بود.

معجزات او مات و مبهوت می‌ماند. **14** وقتی رسولان در اورشلیم
شنیدند که اهالی سامره پیغام خدا را قبول کرده‌اند، پطرس و یوحنا را
به آنجا فرستادند. **15** وقتی ایشان به سامره رسیدند، برای نوایمانان
دعا کردند تا روح‌القدس را بیابند، **16** زیرا ایشان فقط به نام عیسای
خداوند تعمید گرفته بودند و هنوز روح‌القدس بر هیچ‌یک از ایشان
نازل نشده بود. **17** پس پطرس و یوحنا دستهای خود را بر سر این
نوایمانان گذاشتند و ایشان نیز روح‌القدس را یافتند. **18** وقتی شمعون
دید که با قرار گرفتن دستهای رسولان بر سر مردم، روح‌القدس عطا
می‌شود، مبلغی پول نزد پطرس و یوحنا آورد تا این قدرت را بخرد.
19 او گفت: «به من نیز این قدرت را بدهید تا هر وقت دست بر سر
کسی می‌گذارم، روح‌القدس را بیابد!» **20** اما پطرس جواب داد:
«پولت با تو نابود باد! گمان می‌کنی هدیهٔ خدا را می‌توان با پول
خرید! **21** تو از این نعمت بی‌نصیب هستی، چون دلت نزد خدا
پاک نیست. **22** از این شرارتِ خود توبه کن و دعا کن تا شاید خدا
این افکار ناپاکت را ببخشد. **23** زیرا می‌بینم که پر از حسادت تلخ و
اسیر گناه هستی!» **24** شمعون با التماس گفت: «برای من دعا
کنید تا بلایی بر سرم نیاید!» **25** پطرس و یوحنا آنچه را که خدا در
زندگی آنان کرده بود، برای ایمانداران سامره تعریف کردند و کلام
خداوند را به آنان تعلیم دادند. آنگاه به اورشلیم بازگشتند. سر راهشان
به چند روستا نیز سر زدند و پیغام خدا را به اهالی آنجا نیز بشارت
دادند. **26** پس از این واقعه، فرشتهٔ خداوند به فیلیپ گفت: «برخیز
و رو به جنوب، به راهی برو که از اورشلیم به بیابان غزه می‌رود.»
27 پس فیلیپ به طرف آن جاده به راه افتاد. وقتی به آنجا رسید به
خزانه‌دار مملکت حبشه برخورد که در دربار «کنداکه»، ملکهٔ حبشه،
نفوذ و قدرت فراوانی داشت. او برای عبادت در معبد به اورشلیم رفته
بود، **28** و اکنون با کالسکه به وطن خود بازمی‌گشت. در ضمن
کتاب اشعیای نبی را با صدای بلند می‌خواند. **29** روح خدا به
فیلیپ گفت: «تندتر برو تا به کالسکه برسی.» **30** فیلیپ جلو دوید
و شنید که چه می‌خواند. پس پرسید: «آیا آنچه را که می‌خوانید درک
می‌کنید؟» **31** مرد حبشی جواب داد: «نه، وقتی کسی نیست به
من بیاموزد، چگونه می‌توانم درک کنم؟» پس، از فیلیپ خواهش کرد
که سوار کالسکه شود و کنار او بنشیند. **32** آن قسمتی که از کتب
مقدّس می‌خواند، این بود: «همچنانکه گوسفند را به سوی کشتارگاه
می‌برند، او را نیز به کشتارگاه بردند. او مثل برهای که پشمهایش را
می‌چینند، لب به اعتراض نگشود. **33** او فروتن بود؛ از این رو هرگونه
بی‌عدالتی در حق او روا داشتند. چه کسی می‌تواند از نسل او سخن
بگوید؟ زیرا حیات او از زمین برداشته شد.» **34** خزانه‌دار حبشی از
فیلیپ پرسید: «آیا اشعیا این چیزها را دربارهٔ خودش می‌گفت یا دربارهٔ
شخص دیگری؟» **35** آنگاه فیلیپ از آن نوشتهٔ مقدّس شروع کرد و با
استفاده از قسمتهای دیگر کتاب‌مقدّس، پیام نجاتبخش عیسی را به
او رسانید. **36** همچنانکه کالسکه پیش می‌رفت، به یک برکهٔ آب
رسیدند. مرد حبشی گفت: «نگاه کن! این هم آب! آیا امکان دارد
حالا تعمید بگیرم؟» **37** فیلیپ جواب داد: «اگر با تمام وجودت
ایمان آورده‌ای، امکان دارد.» جواب داد: «من ایمان دارم که عیسی
مسیح، پسر خداست.» **38** پس کالسکه را نگاه داشتند و هر دو
داخل آب رفتند و فیلیپ او را تعمید داد. **39** وقتی از آب بیرون
آمدند، روح خداوند فیلیپ را برداشت و برد و خزانه‌دار حبشی دیگر
او را ندید، ولی راه خود را با خوشحالی پیش گرفت و رفت. **40** اما
فیلیپ در شهر اشدود دیده شد. پس هم در آنجا و هم در شهرهای
سر راه خود، پیغام خدا را به مردم رساند تا به شهر قیصریه رسید.

9 و اما سولُس هنوز سخت به تهدید و کشتار پیروان مسیح
شدیداً ادامه می‌داد. او در اورشلیم، نزد کاهن اعظم رفت **2** و از او
معرفی‌نامه‌هایی خطاب به کنیسه‌های دمشق خواست تا آنها در امر
بازداشت پیروان طریقت که در آن شهر باشند، با وی همکاری کنند.
او می‌خواست ایشان را، چه مرد و چه زن، دست‌بسته به اورشلیم
بیاورد. **3** پس راهی دمشق شد، اما در راه، در نزدیکی شهر، ناگهان
نوری خیره‌کننده از آسمان گرداگرد سولس تابید، **4** به طوری که بر
زمین افتاد و صدایی شنید که به او می‌گفت: «شائول! شائول! چرا
به من جفا می‌کنی؟» **5** سولس پرسید: «خداوندا، تو کیستی؟»
آن صدا جواب داد: «من عیسی هستم، همان که تو به او جفا
می‌رسانی! **6** اکنون برخیز و به شهر برو. در آنجا به تو گفته خواهد
شد که چه باید بکنی.» **7** همسفران سولُس مبهوت ماندند، چون
صدایی می‌شنیدند، ولی کسی را نمی‌دیدند! **8** وقتی سولُس به خود
آمد و از زمین برخاست، متوجه شد که چیزی نمی‌بیند. پس دست
او را گرفتند و به دمشق بردند. **9** او در آنجا سه روز نابینا بود و
در این مدت نه چیزی خورد و نه چیزی نوشید. **10** در دمشق،
شخصی ایماندار زندگی می‌کرد به نام حنانیا. خداوند در رؤیا به او
فرمود: «حنانیا!» حنانیا جواب داد: «بله، ای خداوند!» **11** خداوند
فرمود: «برخیز و به کوچه‌ای که"راست"نام دارد، به خانهٔ یهودا برو
و سراغ سولس طرسوسی را بگیر. او همین الان مشغول دعاست.
12 من در رؤیا به او نشان داده‌ام که شخصی به نام حنانیا می‌آید و
دست بر سر او می‌گذارد تا دوباره بینا شود!» **13** حنانیا عرض کرد:
«خداوندا، ولی من شنیده‌ام که این شخص به ایمانداران اورشلیم
بسیار آزار رسانده است! **14** و می‌گویند از طرف کاهنان اعظم اجازه
دارد که همهٔ آنانی را که در این شهر نام تو را می‌خوانند، دستگیر

حاکم و داور ما ساخته است؟ خدا توسط فرشته‌ای که در بوتهٔ آتش
ظاهر شد موسی را فرستاد تا هم حاکم ایشان باشد و هم نجات‌دهندهٔ
ایشان. **36** موسی با معجزات بسیار قوم اسرائیل را از مصر بیرون آورد،
و از دریای سرخ عبور داد و چهل سال ایشان را در بیابان هدایت
کرد. **37** «همین موسی به قوم اسرائیل گفت: خدا از میان برادران
شما، پیامبری مانند من برایتان خواهد فرستاد. **38** «موسی در بیابان با
نیاکان ما بود، یعنی با مجمعِ قوم خدا. او واسطه‌ای بود بین قوم
اسرائیل و آن فرشته‌ای که کلمات حیات‌بخش را در کوه سینا به او
داد تا آنها را به ما برساند. **39** ولی اجداد ما نخواستند مطیع موسی
شوند. آنها او را رد کردند و خواستند که به مصر بازگردند. **40** ایشان
به هارون گفتند: برای ما بتهایی بساز تا خدایان ما باشند و ما را به
مصر بازگردانند، زیرا نمی‌دانیم بر سر این موسی که ما را از مصر بیرون
آورد، چه آمده است! **41** «پس بُتی به شکل گوساله ساختند و
برایش قربانی کردند و به افتخار آنچه ساخته بودند، جشن گرفتند.
42 از این رو خدا از آنان بیزار شد و ایشان را به حال خود گذاشت
تا آفتاب، ماه و ستارگان را عبادت کنند! در کتاب انبیا، خداوند
می‌فرماید: ای قوم اسرائیل، در آن چهل سالی که در بیابان سرگردان
بودید، آیا برای من قربانی و هدایا آوردید؟ **43** نه، عشق و علاقهٔ
واقعی شما به بتهایتان بود، به پرستشگاهِ بُتِ مولِک، ستارهٔ بت رِفان،
و تمام آن بتهایی که ساخته بودید تا آنها را بپرستید. پس من نیز
شما را به آن سوی بابِل تبعید خواهم کرد. **44** «اجداد ما در بیابان
خیمهٔ عبادت را حمل می‌کردند. این خیمه درست مطابق آن نقشه‌ای
ساخته شده بود که خدا به موسی نشان داده بود. **45** سالها بعد،
وقتی یوشع در سرزمین موعود، با اقوام بت‌پرست می‌جنگید، این خیمه
را به آنجا آورد. قوم اسرائیل نیز تا زمان داوود پادشاه، در آن عبادت
می‌کردند. **46** «خدا نسبت به داوود عنایت خاصی داشت. داوود
نیز از خداوند درخواست کرد تا این افتخار نصیبش گردد که برای
خدای یعقوب محلی برای سکونت بنا کند. **47** ولی در واقع سلیمان
بود که آن را ساخت، همان معبد را. **48** اما واقعیت این است که
خدای متعال در معابدی که به دست انسان ساخته شده باشد، منزل
نمی‌کند، چنانکه خودش از زبان نبی فرموده: **49** آسمان، تخت
سلطنت من است، و زمین کرسی زیر پایم. آیا می‌توانید معبدی
اینچنین برایم بسازید؟ آیا می‌توانید چنین مکانی برای آسودن برایم
بنا کنید؟ **50** مگر دست من تمام این هستی را نیافریده است؟
51 «ای خدانشناسان، ای یاغیان! تا کی می‌خواهید مانند اجدادتان
با روح‌القدس مقاومت کنید؟ **52** کدام پیامبری است که نیاکان شما
او را شکنجه و آزار نداده باشند، پیامبرانی که آمدن آن مرد عادل،
یعنی مسیح، را پیشگویی می‌کردند؟ و سرانجام مسیح را نیز گرفتید و
کشتید! **53** بله، شما عمداً با خدا و احکام او مخالفت می‌کنید،
گرچه این احکام را از فرشتگان دریافت کردید.» **54** سران قوم یهود
از شنیدن این سخنان سخت برآشفتند و به شدت خشمگین شدند.
55 ولی استیفان پر از روح‌القدس به سوی آسمان خیره شد و جلال
خدا را دید و همچنین عیسی را که به دست راست خدا ایستاده بود.
56 پس به ایشان گفت: «نگاه کنید! من آسمان را می‌بینم که گشوده
شده و مسیح را می‌بینم که به دست راست خدا ایستاده است!»
57 حاضرین که دیگر طاقت شنیدن این سخنان را نداشتند، گوشهای
خود را گرفته، فریادی بلند سر دادند و بر سر استیفان ریختند، **58** و
کشان‌کشان او را از شهر بیرون بردند تا سنگسارش کنند. شاهدان و
متهم‌کنندگان او، عباهای خود را از تن درآوردند و پیش پای جوانی
سولُس نام گذاشتند. **59** در همان حالی که استیفان را سنگسار
می‌کردند، او چنین دعا کرد: «ای عیسای خداوند، روح مرا بپذیر!»
60 سپس روی زانوها افتاد و با صدای بلند گفت: «خداوندا، این
گناه را به حساب آنان مگذار!» بعد از این دعا، جان سپرد.

8 و سولُس با کشته شدن استیفان موافق بود. از آن روز به بعد،
شکنجه و آزار ایمانداران کلیسای اورشلیم شروع شد. به طوری که
همه به یهودیه و سامره فرار کردند. فقط رسولان در اورشلیم باقی
ماندند. **2** ولی چند یهودی خداشناس جمع شدند و جنازهٔ استیفان را
به خاک سپردند. ایشان از این پیش‌آمد بسیار اندوهگین بودند. **3** اما
سولُس همه جا می‌رفت و ایمانداران به مسیح را شکنجه می‌داد. او
خانه به خانه می‌گشت و مردان و زنان را به زور بیرون می‌کشید و به
زندان می‌انداخت. **4** ولی ایماندارانی که از اورشلیم گریخته بودند،
به هر جا می‌رفتند خبر خوش دربارهٔ عیسی را به مردم می‌رساندند.
5 فیلیپ نیز به یکی از شهرهای سامره رفت و دربارهٔ مسیح با اهالی
آنجا سخن گفت. **6** مردم، به خاطر معجزات او، به دقت به
سخنان او گوش می‌دادند. **7** ارواح پلید نیز با فریادهای بلند از وجود
دیوزدگان بیرون می‌آمدند، و مفلوجان و لنگان شفا می‌یافتند. **8** از
این جهت، آن شهر غرق در شادی شد! **9** در این میان، در شهر
سامره مردی بود به نام شمعون که سالهای سال جادوگری می‌کرد و
مردم را به حیرت وا می‌داشت و ادعا می‌کرد که شخص بزرگی است.
10 همگان، از کوچک و بزرگ، از او به عنوان «قدرت عظیم خدا»
یاد می‌کردند. **11** ایشان به‌دقت به سخنان او گوش فرا می‌دادند، زیرا
وی برای مدتی طولانی با چشم‌بندی‌هایش باعث شگفتی آنان شده
بود. **12** اما وقتی مردم به پیغام فیلیپ دربارهٔ ملکوت خدا و عیسی
مسیح ایمان آوردند، هم مردان و هم زنان تعمید گرفتند. **13** سپس
شمعون نیز ایمان آورده، تعمید گرفت. او از فیلیپ جدا نمی‌شد و از

ضد استیفان شهادت داده، می‌گفتند که او مرتب به معبد و تورات
موسی بد می‌گوید. 14 می‌گفتند: «ما با گوش خودمان شنیدیم که
می‌گفت عیسای ناصری معبد را خراب خواهد کرد و تمام احکام
موسی را باطل خواهد ساخت!» 15 در این لحظه، همهٔ آنانی که در
شورا نشسته بودند، به استیفان خیره شده بودند و دیدند که صورتش
همچون صورت فرشته است!

7 آنگاه کاهن اعظم از استیفان پرسید: «آیا این تهمت‌ها صِحّت
دارد؟» 2 استیفان گفت: «ای برادران و پدران گوش دهید. خدای
پرشکوه و جلال، در بین‌النهرین بر جدّ ما ابراهیم ظاهر شد، پیش از
آنکه او به حران کوچ کند. 3 خدا به او فرمود: ولایت، خانه پدری و
خویشاوندان خود را رها کن و به سرزمینی که من تو را بدانجا هدایت
خواهم نمود، برو. 4 «پس ابراهیم از سرزمین کلدانیان بیرون آمد و به
حران رفت و تا مرگ پدرش در آنجا ماند. سپس خدا او را به اینجا
آورد، به سرزمینی که شما اکنون در آن زندگی می‌کنید. 5 ولی در
آن زمان، حتی یک وجب از این زمین را به او نداد. اما به او قول
داد که سرانجام تمام این سرزمین از آن او و نسل او خواهد شد، و
این در حالی بود که ابراهیم هنوز صاحب فرزندی نشده بود. 6 از
طرف دیگر، خدا به ابراهیم فرمود:"نسل تو مدت چهارصد سال
در مملکت بیگانه‌ای بندگی خواهند کرد و مورد ظلم و ستم قرار
خواهند گرفت. 7 و همچنین فرمود: من آن قومی را که ایشان را
اسیر سازند، مجازات خواهم نمود و بعد قوم خود را به این سرزمین
باز خواهم آورد تا مرا عبادت کنند." 8 «در آن هنگام، خدا آیین
ختنه را نیز به ابراهیم داد تا نشان عهد و پیمان بین نسل او و خدا
باشد. پس اسحاق، پسر ابراهیم، وقتی هشت روزه بود، ختنه شد.
اسحاق پدر یعقوب بود و یعقوب صاحب دوازده پسر شد که هر کدام
سرسلسلهٔ یکی از قبیله‌های بنی‌اسرائیل شدند. 9 فرزندان یعقوب
به یوسف حسد بردند و او را فروختند تا در مصر غلام شود. ولی
خدا با یوسف بود، 10 و او را از تمام غمها و رنجهایش آزاد کرد و
مورد لطف فرعون، پادشاه مصر قرار داد. خدا به یوسف حکمت
فوق‌العاده‌ای عطا کرد، تا آنجا که فرعون او را نخست‌وزیر مصر و وزیر
دربار خود ساخت. 11 «آنگاه قحطی و مصیبتی عظیم در مصر و
کنعان پدید آمد به حدی که اجداد ما چیزی برای خوردن نداشتند.
12 وقتی یعقوب شنید که در مصر هنوز غله پیدا می‌شود، پسران خود
را فرستاد تا غله بخرند. 13 بار دوم که به مصر رفتند، یوسف خود را
به برادرانش شناسانید، سپس ایشان را به حضور فرعون معرفی کرد.
14 پس از آن، یوسف پدر خود یعقوب و خانوادهٔ برادرانش را به مصر
آورد که جمعاً هفتاد و پنج نفر بودند. 15 به این ترتیب، یعقوب و
همهٔ پسرانش به مصر رفتند و عاقبت در همان جا نیز فوت شدند،
16 و جنازه‌های ایشان را به شکیم بردند و در آرامگاهی که ابراهیم از
پسران حمور، پدر شکیم، خریده بود، به خاک سپردند. 17 «کم‌کم
زمان تحقق وعدهٔ خدا به ابراهیم در مورد آزادی فرزندان او از مصر
نزدیک می‌شد و تعداد ایشان نیز در مصر به سرعت فزونی می‌یافت.
18 سپس، پادشاهی در مصر روی کار آمد که یوسف را نمی‌شناخت
و از خدمات او خبر نداشت. 19 این پادشاه دشمن قوم ما بود
و والدین عبرانی را مجبور می‌کرد نوزادان خود را در بیابان به حال
خود بگذارند تا بمیرند. 20 «در همان زمان بود که موسی به دنیا
آمد. او طفلی بسیار زیبا بود. پدر و مادرش سه ماه او را در خانه
پنهان کردند. 21 در آخر وقتی مجبور شدند او را رها کنند، دختر
فرعون، پادشاه مصر، او را یافت و به فرزندی پذیرفت. 22 موسی
تمام علوم و حکمت مصر را فرا گرفت تا جایی که شاهزاده‌ای بانفوذ
و سخنوری برجسته شد. 23 «وقتی موسی چهل ساله شد، روزی به
فکرش رسید که دیداری از برادران اسرائیلی خود به عمل آورد. 24 در
این بازدید یک مصری را دید که به یک اسرائیلی ظلم می‌کرد. پس
موسی به حمایت او رفت و آن مصری را کشت. 25 موسی تصور
می‌کرد برادران اسرائیلی‌اش متوجه شده‌اند که خدا او را به کمک
ایشان فرستاده است. ولی ایشان به هیچ وجه به این موضوع پی نبرده
بودند. 26 «روز بعد، باز به دیدن آنان رفت. این بار دید که دو
اسرائیلی با هم دعوا می‌کنند. پس سعی کرد ایشان را با هم آشتی
دهد و گفت: عزیزان، شما با هم برادر هستید و نباید اینچنین با
یکدیگر دعوا کنید! این کار اشتباهی است! 27 «ولی شخصی که
مقصر بود به موسی گفت: چه کسی تو را حاکم و داور ما ساخته
است؟ 28 آیا می‌خواهی مرا هم بکشی، همان‌طور که دیروز آن
مصری را کشتی؟ 29 «وقتی موسی این را شنید، ترسید و به سرزمین
مِدیان گریخت و در آنجا همسری اختیار کرد و صاحب دو پسر شد.
30 «چهل سال بعد، روزی در بیابان نزدیک کوه سینا، فرشته‌ای در
بوته‌ای شعله‌ور به او ظاهر شد. 31 موسی با دیدن این منظره، تعجب
کرد و دوید تا آن را از نزدیک ببیند. اما ناگهان صدای خداوند به
گوش او رسید که می‌گفت: 32 من هستم خدای اجداد تو، خدای
ابراهیم، خدای اسحاق، و خدای یعقوب. «موسی از ترس بر خود
لرزید و دیگر جرأت نکرد به بوته نگاه کند. 33 خداوند به او فرمود:
کفشهایت را درآور، زیرا جایی که بر آن ایستاده‌ای، زمین مقدّس
است. 34 من غم و اندوه قوم خود را در مصر دیده‌ام و ناله‌های
ایشان را شنیده‌ام و آمده‌ام تا نجاتشان دهم. پس بیا تا تو را به مصر
بفرستم. 35 «به این ترتیب، خدا همان کسی را به مصر بازگرداند
که قوم اسرائیل او را رد کرده و به او گفته بودند: چه کسی تو را

بیرون آورد و به ایشان گفت: **20** «بروید و در صحن معبد بایستید و
پیام کامل این حیات را به ایشان بیان کنید!» **21** پس صبح زود به
معبد رفتند و مشغول موعظه شدند! کاهن اعظم و همکارانش به معبد
آمدند و از تمام اعضای شورای یهود و مشایخ اسرائیل دعوت کردند تا
جلسه‌ای تشکیل دهند. چند نفر را نیز فرستادند تا رسولان را از زندان
بیاورند و محاکمه کنند. **22** اما وقتی مأموران به زندان رفتند، کسی
را در آنجا نیافتند. پس بازگشتند و گزارش داده، گفتند: **23** «درهای
زندان کاملاً قفل بود، نگهبانان نیز کنار درها نگهبانی می‌دادند.
اما وقتی درها را باز کردیم، کسی داخل زندان نبود!» **24** فرماندهٔ
نگهبانان و کاهنان اعظم از این خبر گیج و مبهوت شدند و از خود
می‌پرسیدند که سرانجامِ این ماجرا چه خواهد شد! **25** در همین
وقت یک نفر خبر آورد و گفت: «اشخاصی که شما زندانی کرده
بودید، در معبد برای مردم موعظه می‌کنند!» **26** فرماندهٔ نگهبانان
با افراد خود رفت و ایشان را با احترام به جلسهٔ شورا آوردند، چون
می‌ترسیدند که اگر به زور متوسّل شوند، مردم ایشان را سنگسار کنند.
27 پس رسولان را آوردند و ایشان را در برابر شورا حاضر ساختند.
آنگاه کاهن اعظم از ایشان پرسید: **28** «مگر ما به شما نگفتیم که
دیگر هرگز در نام این مرد موعظه نکنید؟ اما شما برخلاف دستور ما،
تمام شهر اورشلیم را با سخنان خود پر کرده‌اید و می‌خواهید خون این
مرد را به گردن ما بیندازید!» **29** پطرس و رسولان جواب دادند:
«ما دستور خدا را اطاعت می‌کنیم، نه دستور انسان را. **30** شما
عیسی را بر روی صلیب کشتید، اما خدای اجداد ما او را زنده کرد،
31 و او را به دست راست خود نشانده، سرافراز نمود تا پادشاه و
نجات دهنده باشد و قوم اسرائیل فرصت داشته باشند که توبه کنند تا
گناهانشان بخشیده شود. **32** حال، ما رسولان، شاهد این واقعه
هستیم و روح‌القدس نیز شاهد است، همان روح پاک که خدا او را
به مطیعان خود عطا می‌کند.» **33** اعضای شورا از جواب رسولان
به خشم آمدند و تصمیم گرفتند که ایشان را نیز بکشند. **34** اما
یکی از اعضای شورا به نام غمالائیل، از فرقهٔ فریسیان، که هم در
مسائل دینی خبره بود و هم در نظر مردم محترم، برخاست و خواهش
کرد که رسولان را چند لحظه بیرون ببرند. **35** سپس به همکاران
خود گفت: «ای سران قوم اسرائیل، مواظب باشید چه تصمیمی
دربارهٔ این اشخاص می‌گیرید. **36** چندی پیش، مردی به نام تئودا که
ادعا می‌کرد شخص بزرگی است، نزدیک به چهارصد نفر را با خود
همدست ساخت. او کشته شد و پیروانش نیز بی‌سر و صدا تار و مار
شدند. **37** «پس از او، در زمان سرشماری، شخصی دیگر به نام
یهودای جلیلی برخاست و عده‌ای مرید پیدا کرد. ولی او نیز کشته
شد و مریدانش پراکنده شدند. **38** «پس به نظر من کاری به کار این
اشخاص نداشته باشید. اگر آنچه می‌گویند و می‌کنند از خودشان
است، طولی نمی‌کشد که خودبه‌خود از بین خواهد رفت. **39** اما
اگر از جانب خداست، نمی‌توانید آنها را از میان بردارید. مواظب
باشید مبادا با خدا درافتاده باشید.» **40** اعضای شورا نصیحت او
را قبول کردند، و رسولان را آورده، شلّاق زدند و گفتند که دیگر
دربارهٔ عیسی با کسی سخن نگویند. سپس ایشان را آزاد کردند.
41 رسولان از آنجا بیرون آمدند و شاد بودند که خدا ایشان را شایسته
دانست که به خاطر نام او رنج بکشند و بی‌احترامی ببینند. **42** از آن
پس هر روز در خانه‌ها کلام خدا را تعلیم می‌دادند و در معبد وعظ
می‌کردند که عیسی همان مسیح است.

6 با افزایش تعداد ایمانداران، شکایتها در میان ایشان به وجود
آمد. کسانی که یونانی زبان بودند، گله داشتند که میان بیوه‌زنان
ایشان و بیوه‌زنان عبری زبان، تبعیض قائل می‌شوند و به اینان به اندازهٔ
آنان خوراک نمی‌دهند. **2** پس، آن دوازده رسول تمام ایمانداران را
جمع کردند و گفتند: «ما باید وقت خود را صرف رساندن پیام خدا
به مردم کنیم، نه صرف رساندن خوراک به این و آن. **3** پس برادران
عزیز، از میان خود هفت نفر نیک‌نام که پر از روح‌القدس و حکمت
باشند انتخاب کنید تا آنان را مسئول این کار کنیم. **4** ما نیز وقت
خود را صرف دعا، موعظه و تعلیم خواهیم نمود.» **5** این پیشنهاد را
همه پسندیدند و این اشخاص را انتخاب کردند: استیفان (مردی با
ایمانی قوی و پر از روح‌القدس)، فیلیپ، پروخروس، نیکانور، تیمون،
پرمیناس و نیکلائوس اهل انطاکیه. نیکلائوس یک غیریهودی بود که
اول یهودی و بعد مسیحی شده بود. **6** این هفت نفر را به رسولان
معرفی کردند و رسولان نیز برای ایشان دعا کرده، دست بر سرشان
گذاشتند و برکتشان دادند. **7** پس پیام خدا همچنان در همه جا
اعلام می‌شد و تعداد ایمانداران در شهر اورشلیم افزایش می‌یافت.
حتی بسیاری از کاهنان یهودی نیز پیرو عیسی شدند. **8** استیفان نیز
که مردی بسیار باایمان و پر از قدرت روح‌القدس بود، در میان مردم
معجزات شگفت‌انگیز و نشانه‌های عظیم به‌عمل می‌آورد. **9** اما یک
روز چند یهودی از کنیسه‌ای مشهور به «آزاد مردان» برای بحث و
مجادله نزد استیفان آمدند. این عده از قیروان، اسکندریهٔ مصر، قیلیقیه
و آسیا آمده بودند. **10** ولی کسی نمی‌توانست در برابر حکمت و
روحی که استیفان با آن سخن می‌گفت، مقاومت کند. **11** پس آنان
به چند نفر رشوه دادند تا بگویند ما شنیدیم که استیفان به موسی و
به خدا کفر می‌گفت. **12** این تهمت به شدت مردم و مشایخ و
علمای دین را بر ضد استیفان تحریک کرد. پس سران قوم یهود او را
گرفتند و برای محاکمه به مجلس شورا بردند. **13** شاهدان دروغین بر

پیروان عیسی بوده‌اند. **14** از طرف دیگر، فقیر لنگ نیز صحیح و
سالم کنار ایشان ایستاده بود و نمی‌توانستند شفای او را انکار کنند!
15 پس ایشان را از تالار شورا بیرون فرستادند تا با یکدیگر مشورت
کنند. **16** آنان از یکدیگر می‌پرسیدند: «با ایشان چه کنیم؟ ما
که نمی‌توانیم منکر این معجزهٔ بزرگ شویم، چون در اورشلیم همه
از آن باخبرند. **17** ولی شاید بتوانیم جلوی تبلیغاتشان را بگیریم.
پس به ایشان می‌گوییم اگر بار دیگر نام عیسی را بر زبان بیاورند
و دست به چنین کارهایی بزنند، مسئول عواقب آن خواهند بود.»
18 پس ایشان را احضار کرده، گفتند که دیگر دربارهٔ عیسی با کسی
سخن نگویند. **19** اما پطرس و یوحنا جواب دادند: «خودتان قضاوت
کنید! آیا درست است که به جای اطاعت از حکم خدا، از دستور
شما اطاعت کنیم؟ **20** ما نمی‌توانیم آنچه را که از عیسی دیده و
شنیده‌ایم، به کسی نگوییم.» **21** پس آن دو را پس از تهدیدهای
بیشتر رها کردند، چون نمی‌دانستند چطور مجازاتشان کنند بدون
اینکه آشوب تازه‌ای به راه افتد؛ زیرا به خاطر این معجزهٔ بزرگ، همه
خدا را شکر می‌کردند. **22** معجزهٔ شفای مردی که بیش از چهل
سال فلج بود! **23** پطرس و یوحنا به محض اینکه آزاد شدند، نزد
سایر رسولان عیسی بازگشتند و تصمیمات کاهنان اعظم و مشایخ را
برای ایشان بازگو کردند. **24** آنگاه تمام ایمانداران با هم دعا کرده،
گفتند: «ای خداوند متعال، ای آفرینندهٔ آسمان و زمین و دریا و هر
آنچه در آنهاست، **25** تو مدتها پیش به‌وسیلهٔ روح‌القدس از زبان جدّ
ما و خدمتگزار خود داوود نبی فرمودی:"چرا قومها شورش می‌کنند؟
چرا ملتها بی‌جهت توطئه می‌چینند؟ **26** پادشاهان جهان صف‌آرایی
کرده‌اند و رهبران ممالک با هم جمع شده‌اند بر ضد خداوند و مسیح
او." **27** «این درست همان چیزی است که در این شهر رخ داد،
زیرا هیرودیس پادشاه، و پونتیوس پیلاتُس فرماندار، و غیریهودیان، با قوم
اسرائیل، ضد عیسی مسیح، خدمتگزار مقدّس تو همدست شدند،
28 تا کاری را انجام دهند که قدرت و ارادهٔ تو از پیش مقدّر کرده
بود. **29** و حال، ای خداوند، به تهدیدهای ایشان گوش کن و به ما
خدمتگزاران خود جرأت بده تا پیام تو را به مردم برسانیم. **30** قدرت
شفابخش خود را نیز به ما عطا فرما تا به‌وسیلهٔ نام خدمتگزار مقدّس تو
عیسی، معجزات بزرگ و کارهای عجیب انجام دهیم.» **31** پس از
این دعا، خانه‌ای که در آن بودند به لرزه درآمد و همه از روح‌القدس
پر شدند و پیام خدا را با جرأت به مردم رساندند. **32** تمام ایمانداران
با هم یکدل و یکرأی بودند، و کسی دارایی خود را از آن خود
نمی‌دانست، چون هر چه را که داشتند، با هم قسمت می‌کردند.
33 رسولان دربارهٔ زنده شدن عیسای خداوند با قدرتی عظیم شهادت
می‌دادند، و فیض خدا نیرومندانه در ایشان عمل می‌کرد. **34** کسی
نیز محتاج نبود، چون هر کس زمین یا خانه‌ای داشت، می‌فروخت و
پولش را **35** به رسولان می‌داد تا بین نیازمندان تقسیم کنند. **36** برای
مثال، شخصی بود به نام یوسف که رسولان او را برنابا یعنی «مُشوّق»
لقب داده بودند! او از قبیلهٔ لاوی و اهل قبرس بود. **37** او مزرعهٔ خود
را فروخت و پولش را آورد و پیش قدمهای رسولان گذاشت.

5 شخصی نیز بود به نام حنانیا، با همسرش سفیره، که زمینی را
فروخت، **2** ولی فقط قسمتی از مبلغ آن را نزد رسولان آورد و ادعا
کرد که تمام مبلغ را آورده، و بقیه را برای خود نگاه داشت. زن او نیز
از حیلهٔ او باخبر بود. **3** پطرس گفت: «حنانیا، شیطان قلب تو را از
طمع پر کرده است. وقتی گفتی این تمام قیمت زمین است، در واقع
به روح‌القدس دروغ گفتی. **4** زمین مال خودت بود که بفروشی یا
نفروشی. بعد از فروش هم دست خودت بود که چقدر بدهی یا
ندهی. چرا این کار را کردی؟ تو به ما دروغ نگفتی، بلکه به خدا
دروغ گفتی.» **5** به محض اینکه حنانیا این سخن را شنید، بر زمین
افتاد و جابه‌جا مرد! همه وحشت کردند! **6** پس جوانان آمدند، او را
در کفن پیچیدند و به خاک سپردند. **7** حدود سه ساعت بعد،
همسر او بی‌خبر از مرگ شوهرش آمد. **8** پطرس از او پرسید: «آیا شما
زمینتان را به همین قیمت فروختید؟» گفت: «بلی، به همین قیمت.»
9 پطرس گفت: «شما چرا با هم همدست شدید تا روح خدا را
امتحان کنید؟ جوانانی که شوهرت را بردند و به خاک سپردند، تازه
برگشته‌اند. پس تو را نیز خواهند برد.» **10** بلافاصله آن زن نیز پیش
پاهای پطرس بر زمین افتاد و جان داد. وقتی جوانان رسیدند، دیدند
که او هم مرده است. پس، جنازهٔ او را نیز بردند و در کنار شوهرش به
خاک سپردند. **11** در نتیجه، ترس عظیمی کلیسا و تمام کسانی را
که این واقعه را می‌شنیدند فرا گرفت. **12** رسولان نشانه‌های معجزه‌آسا
و عجایب بسیاری به‌عمل می‌آوردند. و همهٔ مؤمنین به‌طور مرتب برای
دعا در معبد، در قسمتی به نام ایوان سلیمان جمع می‌شدند. **13** اما
دیگر هیچ‌کس جرأت نمی‌کرد به ایشان ملحق شود، گرچه احترام
زیادی برای ایشان قائل بودند. **14** با این حال، مردان و زنانِ بیشتر و
بیشتری به خداوند ایمان می‌آوردند و به او می‌پیوستند. **15** در نتیجهٔ
کارِ رسولان، مردم بیماران خود را بر روی تخت و تشک به کوچه‌ها
می‌آوردند تا وقتی پطرس از آنجا رد می‌شود، دست‌کم سایهٔ او بر
بعضی از ایشان بیفتد! **16** مردم حتی از اطراف اورشلیم می‌آمدند و
دیوزدگان و بیماران خود را می‌آوردند و همه شفا می‌یافتند. **17** پس،
کاهن اعظم و همه دستیارانش که از فرقهٔ صدوقی‌ها بودند، از حسد به
جوش آمدند، **18** و رسولان را گرفتند و به زندان انداختند. **19** ولی
همان شب فرشتهٔ خداوند آمده، درهای زندان را باز کرد و آنان را

پول خواست. **4** ایشان به او خیره شدند. سپس پطرس گفت: «به ما
نگاه کن!» **5** گدای لنگ به امید اینکه چیزی به او بدهند، با
اشتیاق به ایشان نگاه کرد. **6** پطرس گفت: «من نقره یا طلایی
ندارم که به تو بدهم! اما آنچه را که دارم، به تو می‌دهم! در نام
عیسی مسیح ناصری به تو دستور می‌دهم که برخیزی و راه بروی!»
7 سپس دست او را گرفت و از زمین بلندش کرد. در همان لحظه
پاها و قوزک پاهای او صحیح و سالم شد و قوت گرفت، **8** به
طوری که از جا پرید، لحظه‌ای روی پاهای خود ایستاد و به راه افتاد!
آنگاه در حالی که بالا و پایین می‌پرید و خدا را شکر می‌کرد، با
پطرس و یوحنا داخل معبد شد. **9** اشخاصی که آنجا بودند، او را
دیدند که راه می‌رود و خدا را شکر می‌کند، **10** و پی بردند که او
همان گدای لنگی است که هر روز در کنار «دروازهٔ زیبای» معبد
می‌نشست، بی‌اندازه تعجب کردند! **11** پس همه به طرف ایوان
سلیمان هجوم بردند و او را دیدند که کنار پطرس و یوحنا بود و از
آنها جدا نمی‌شد. آنگاه با احترام ایستادند و با حیرت به این واقعهٔ
عجیب خیره شدند. **12** پطرس از این فرصت استفاده کرد و به
گروهی که در آنجا گرد آمده بودند گفت: «ای مردان اسرائیلی،
چرا اینقدر تعجب کرده‌اید؟ چرا اینچنین به ما خیره شده‌اید؟ مگر
خیال می‌کنید که ما با قدرت و دینداری خودمان این شخص را
شفا داده‌ایم؟ **13** خدای ابراهیم، اسحاق، یعقوب که خدای اجداد
ماست با این معجزه، خدمتگزار خود عیسی را سرافراز کرده است.
منظورم همان عیسی است که شما تسلیمش کردید و در حضور
پیلاتُس انکارش نمودید، در صورتی که پیلاتُس می‌خواست او را آزاد
سازد. **14** بله، شما نخواستید او آزاد شود، بلکه آن مرد پاک و
مقدّس را رد کردید، و اصرار داشتید به جای او یک قاتل آزاد شود.
15 شما سرچشمهٔ حیات را کشتید، ولی خدا او را زنده کرد. من و
یوحنا شاهد این واقعه هستیم چون بعد از آنکه او را کشتید، ما او را
زنده دیدیم! **16** «شما خود می‌دانید که این مرد فقیر قبلاً لنگ
بود. اما اکنون، نام عیسی او را شفا داده است، یعنی ایمان به نام
عیسی باعث شفای کامل او شده است. **17** «برادران عزیز، در
ضمن این را نیز می‌دانم که رفتار شما و سران قوم شما از روی نادانی
بود. **18** از طرف دیگر، دست خدا هم در این کار بود، زیرا مطابق
پیشگویی‌های همهٔ انبیا، مسیح می‌بایست بر روی صلیب برای آمرزش
گناهان ما جان خود را فدا می‌کرد. **19** پس، توبه کنید، از گناهانتان
دست بکشید و به سوی خدا بازگردید تا گناهانتان پاک شود و دوران
آسودگی و خرمّی از جانب خداوند فرا برسد. **20** و عیسی را، که
همانا مسیح شماست، بار دیگر بفرستد. **21** چون همان‌طور که خدا
از زمانهای قدیم به زبان انبیای مقدّس خود فرموده بود، او باید در
آسمان بماند، تا زمانی فرا برسد که خدا همه چیز را اِحیا کند و به
حالت اول برگرداند. **22** موسی نیز فرموده: ”خداوندْ
خدای شما، از میان برادران شما، پیامبری مانند من برایتان خواهد
فرستاد. به هر چه او می‌گوید، باید با دقت گوش کنید؛ **23** هر که
به او گوش ندهد، از میان قوم منقطع خواهد شد.“ **24** «سموئیل و
تمام پیامبران بعد از او، واقعهٔ امروز را پیشگویی کردند. **25** شما
فرزندان همان پیامبران هستید و خدا به شما نیز مانند اجدادتان وعده
داده است که تمام مردم روی زمین را به‌وسیلهٔ نسل ابراهیم برکت
دهد. این همان وعده‌ای است که خدا به ابراهیم داد. **26** از این
جهت خدا خدمتگزار خود را اول از همه نزد شما، ای بنی‌اسرائیل،
فرستاد تا شما را از راههای گناه‌آلودتان بازگرداند و به این وسیله به
شما برکت دهد.»

4 ایشان هنوز مشغول گفتگو با مردم بودند که ناگهان کاهنان
اعظم با سرنگهبان معبد و چند تن از فرقهٔ صدوقی‌ها بر ایشان تاختند.
2 ایشان از اینکه پطرس و یوحنا دربارهٔ زنده شدن عیسی با مردم سخن
می‌گفتند، بسیار مضطرب و پریشان شده بودند. **3** پس آنان را گرفتند
و چون عصر بود تا روز بعد زندانی کردند. **4** اما بسیاری از کسانی
که پیام ایشان را شنیده بودند، ایمان آوردند و به این ترتیب تعداد
ایمانداران به حدود پنج هزار رسید! **5** روز بعد، بزرگان و مشایخ و
علمای دین در اورشلیم تشکیل جلسه دادند. **6** حَنّا کاهن اعظم با
قیافا، یوحنا، اسکندر و سایر بستگانش نیز حضور داشتند. **7** آنگاه
پطرس و یوحنا را آوردند و از ایشان پرسیدند: «این کار را به چه
قدرت و به چه نامی انجام داده‌اید؟» **8** پطرس که پر از روح‌القدس
بود، به ایشان گفت: «ای بزرگانِ قوم و مشایخ، **9** اگر منظورتان این
کار خیری است که در حق این شخص لنگ کرده‌ایم و می‌پرسید که
چگونه شفا پیدا کرده است، **10** اجازه دهید صریحاً به همهٔ شما
و تمامی قوم اسرائیل بگویم که این معجزه را در نام عیسی مسیح
ناصری و با قدرت او انجام داده‌ایم، یعنی همان کسی که شما بر
صلیب کشتید ولی خدا او را زنده کرد. بله، با قدرت اوست که
این مرد الان صحیح و سالم اینجا ایستاده است. **11** چون بنا به
گفتهٔ کتب مقدّس، عیسی همان سنگی است که شما معمارها رد
کردید، ولی سنگ اصلی ساختمان شده است. **12** غیر از عیسی
مسیح کسی نیست که بتواند ما را رستگار سازد! چون در زیر آسمان،
نام دیگری وجود ندارد که مردم بتوانند توسط آن از گناه نجات
یابند.» **13** وقتی اعضای شورا جرأت و شهامت پطرس و یوحنا را
دیدند، مات و مبهوت ماندند، خصوصاً که می‌دیدند افرادی عادی و
بدون تحصیلات مذهبی هستند. همچنین پی بردند که ایشان از

اشخاص به زبان خود ما از اعمال عجیب خدا سخن می‌گویند!» **12** همه در حالی که مبهوت بودند، از یکدیگر می‌پرسیدند: «این چه واقعه‌ای است؟» **13** بعضی نیز مسخره کرده، می‌گفتند: «اینها مست هستند!» **14** آنگاه پطرس با یازده رسول دیگر از جا برخاست و با صدای بلند به ایشان گفت: «ای اهالی اورشلیم، ای زائرینی که در این شهر به سر می‌برید، گوش کنید! **15** اینها برخلاف آنچه شما فکر می‌کنید مست نیستند. چون اکنون ساعت نه صبح است و هنگام شرابخواری و مستی نیست! **16** آنچه امروز صبح شاهد آن هستید، یوئیل نبی چنین پیشگویی کرده بود: **17** «"خدا می‌فرماید: در روزهای آخر، روح خود را بر همهٔ مردم خواهم ریخت. پسران و دختران شما نبوّت خواهند کرد، جوانان شما رؤیاها و پیران شما خوابها خواهند دید. **18** در آن روزها روح خود را حتی بر غلامان و کنیزانم خواهم ریخت و ایشان نبوّت خواهند کرد. **19** بالا، در آسمان، عجایب، و پایین، بر زمین، آیات به ظهور خواهم آورد، از خون و آتش و بخار. **20** پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و پرشکوه خداوند، آفتاب تاریک و ماه مانند خون سرخ خواهد شد **21** اما هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت." **22** «حال، ای مردان اسرائیلی به من گوش دهید! همان‌طور که خود نیز می‌دانید، خدا به‌وسیلهٔ عیسای ناصری معجزات عجیب ظاهر کرد تا به همه ثابت کند که عیسی از جانب او آمده است. **23** از سوی دیگر، خدا مطابق اراده و نقشه‌ای که از پیش تعیین فرموده بود، به شما اجازه داد تا به دست اجنبی‌های بی‌دین، عیسی را بر صلیب کشیده، بکُشید. **24** ولی خدا او را دوباره زنده ساخت و از قدرت مرگ رهانید، زیرا مرگ نمی‌توانست چنین کسی را در چنگ خود اسیر نگه دارد. **25** «زیرا داوود نبی می‌فرماید:"خداوند را همیشه پیش روی خود دیده‌ام. او در کنار من است و هیچ چیز نمی‌تواند مرا بلرزاند. **26** پس دلم شاد است و زبانم در وجد؛ بدنم نیز در امید ساکن است. **27** زیرا تو جان مرا در چنگال مرگ رها نخواهی کرد و نخواهی گذاشت قُدّوسِ تو در قبر بپوسد. **(Hadēs g86** **28** تو راه حیات را به من نشان خواهی داد. حضور تو مرا از شادی لبریز می‌کند." **29** «برادران عزیز، کمی فکر کنید! این سخنان را جدّ ما داوود دربارهٔ خودش نگفت زیرا او مرد، دفن شد و قبرش نیز هنوز همین‌جا در میان ماست. **30** ولی چون نبی بود، می‌دانست خدا قول داده و قسم خورده است که از نسل او، مسیح را بر تخت سلطنت او بنشاند. **31** داوود به آیندهٔ دور نگاه می‌کرد و زنده شدن مسیح را می‌دید و می‌گفت که خدا جان او را در چنگال مرگ رها نخواهد کرد و نخواهد گذاشت بدنش در قبر بپوسد. **(Hadēs g86** **32** داوود در واقع دربارهٔ عیسی پیشگویی می‌کرد و همهٔ ما با چشمان خود دیدیم که خدا عیسی را زنده ساخت. **33** «او اکنون در آسمان، بر عالی‌ترین جایگاه افتخار در کنار خدا نشسته است و روح‌القدس موعود را از پدر دریافت کرده و او را به پیروان خود عطا فرموده است، که امروز شما نتیجه‌اش را می‌بینید و می‌شنوید. **34** «زیرا داوود خودش هرگز به آسمان بالا نرفت. با این حال، گفت:"خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین **35** تا دشمنانت را به زیر پایت بیفکنم." **36** «از این جهت، من امروز به وضوح و روشنی به همهٔ شما هموطنان اسرائیلی‌ام می‌گویم که خدا همین عیسی را که شما بر روی صلیب کشتید، به‌عنوان خداوند و مسیح تعیین فرموده است!» **37** سخنان پطرس مردم را سخت تحت تأثیر قرار داد. بنابراین، به او و به سایر رسولان گفتند: «برادران، اکنون باید چه کنیم؟» **38** پطرس جواب داد: «هر یک از شما باید از گناهانتان دست کشیده، به سوی خدا بازگردید و به نام عیسی مسیح تعمید بگیرید تا خدا گناهانتان را ببخشد. آنگاه خدا به شما نیز این هدیه، یعنی روح‌القدس را عطا خواهد فرمود. **39** زیرا مسیح به شما که از سوی خداوند، خدای ما دعوت شده‌اید، و نیز به فرزندان شما و همچنین به کسانی که در سرزمینهای دور هستند، وعده داده که روح‌القدس را عطا فرماید.» **40** سپس پطرس به تفصیل دربارهٔ عیسی سخن گفت و تمام شنوندگان را تشویق نمود که خود را از گناهان مردم شرور آن زمانه آزاد سازند. **41** از کسانی که پیام او را پذیرفتند، تقریباً سه هزار نفر تعمید گرفتند و به جمع ایشان پیوستند. **42** ایشان خود را وقف تعالیمی ساختند که رسولان می‌دادند، و با سایر ایمانداران رفاقت و مشارکت می‌کردند، و با هم خوراک خورده، رسم شام خداوند را برگزار می‌کردند، و مرتب با یکدیگر به دعا می‌پرداختند. **43** در ضمن، در اثر معجزات زیادی که توسط رسولان به عمل می‌آمد، در دل همه ترسی توأم با احترام نسبت به خدا ایجاد شده بود. **44** به این ترتیب، تمام ایمانداران با هم بودند و هر چه را که داشتند، با هم قسمت می‌کردند. **45** ایشان دارایی خود را نیز می‌فروختند و بین فقرا تقسیم می‌نمودند؛ **46** و هر روز مرتب در معبد با هم عبادت می‌کردند، در خانه‌ها برای شام خداوند جمع می‌شدند، و با خوشحالی و شکرگزاری هر چه داشتند با هم می‌خوردند، **47** و خدا را سپاس می‌گفتند. اهالی شهر نیز به ایشان احترام می‌گذاشتند و خدا هر روز عده‌ای را نجات می‌بخشید و به جمع ایشان می‌افزود.

3 یک روز بعد از ظهر پطرس و یوحنا به معبد می‌رفتند تا مانند هر روز در مراسم دعای ساعت سه شرکت کنند. **2** وقتی به نزدیکی معبد رسیدند، مردی را دیدند که لنگ مادرزاد بود. هر روز او را می‌آوردند و در کنار یکی از دروازه‌های معبد که «دروازهٔ زیبا» نام داشت می‌گذاشتند تا از کسانی که وارد معبد می‌شدند گدایی کند. **3** وقتی پطرس و یوحنا می‌خواستند وارد معبد شوند، آن مرد از ایشان

اعمال رسولان

1 در کتاب نخست خود، ای تئوفیلوس، به شرح کامل زندگی و
تعالیم عیسی پرداختم و نوشتم که او چگونه، **2** پس از آنکه احکام
خود را توسط روح‌القدس به رسولان برگزیدهٔ خود داد، به آسمان بالا
رفت. **3** او در مدت چهل روز پس از مرگ خود، بارها خود را زنده
به رسولان ظاهر ساخت و به طرق گوناگون به ایشان ثابت کرد که
واقعاً زنده شده است. در این فرصتها، او دربارهٔ ملکوت خدا با ایشان
سخن می‌گفت. **4** در یکی از این دیدارها بود که عیسی به ایشان
گفت: «از شهر اورشلیم بیرون نروید بلکه منتظر روح‌القدس باشید زیرا
او همان هدیه‌ای است که پدرم وعده‌اش را داده و من نیز درباره‌اش با
شما سخن گفتم. **5** «یحیی شما را با آب تعمید داد ولی تا چند روز
دیگر شما با روح‌القدس تعمید خواهید یافت.» **6** هنگامی که عیسی
با شاگردان بود آنان از او پرسیدند: «خداوندا، آیا در همین زمان
است که حکومت از دست رفتهٔ اسرائیل را باز برقرار خواهی کرد؟»
7 جواب داد: «این زمانها را پدرم، خدا، تعیین می‌کند و دانستن آنها
کار شما نیست. **8** ولی آنچه لازم است بدانید این است که وقتی
روح‌القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهید یافت تا در اورشلیم، در
سراسر یهودیه، سامره، و تا دورترین نقاط جهان دربارهٔ من شهادت
دهید.» **9** پس از آنکه عیسی این سخنان را به پایان رساند، در
مقابل چشمان ایشان، به سوی آسمان بالا بُرده شد و ابری او را از
نظر ایشان پنهان ساخت. **10** ایشان هنوز برای دیدن او به آسمان
خیره بودند که ناگهان متوجه شدند دو مرد سفیدپوش در میانشان
ایستاده‌اند **11** و گفتند: «ای مردان جلیلی، چرا اینجا ایستاده‌اید و به
آسمان خیره شده‌اید؟ همین عیسی که از شما گرفته و به آسمان
برده شد، روزی نیز باز خواهد گشت، به همین شکل که دیدید به
آسمان رفت.» **12** این رویداد تاریخی بر روی کوه زیتون واقع شد که
با اورشلیم در حدود یک کیلومتر فاصله داشت. پس، از آنجا به
شهر بازگشتند. **13** چون رسیدند، به بالاخانهٔ منزلی رفتند که در
آن اقامت داشتند. نام آنانی که حضور داشتند، از این قرار است:
پطرس، یوحنا، یعقوب، آندریاس، فیلیپ، توما، برتولما، متی، یعقوب
(پسر حلفی)، شمعون (عضو حزب فداییان)، یهودا (پسر یعقوب).
14 ایشان به‌طور مرتب با هم گرد می‌آمدند و در دعا متحد می‌شدند،
به‌همراه مریم، مادر عیسی، و چند زن دیگر، و برادران عیسی. **15** در
یکی از آن روزها که در حدود صد و بیست نفر حاضر بودند، پطرس
برخاست و به ایشان گفت: **16** «برادران، لازم بود پیشگویی کتب
مقدّس دربارهٔ یهودا عملی شود که اشخاص شریر را راهنمایی کرد
تا عیسی را بگیرند، زیرا مدتها قبل از آن، داوود نبی خیانت یهودا
را با الهام از روح‌القدس پیشگویی کرده بود. **17** یهودا یکی از ما
بود. او را نیز عیسی مسیح انتخاب کرده بود تا مانند ما رسول خدا
باشد. **18** ولی با پولی که بابت خیانت خود گرفت، مزرعه‌ای خرید،
و در همان جا با سر سقوط کرد، و از میان دو پاره شد و تمام
روده‌هایش بیرون ریخت. **19** خبر مرگ او فوری در اورشلیم پیچید و
مردم اسم آن زمین را"حَقِل دَما"، یعنی زمین خون گذاشتند.» پطرس
ادامه داد و گفت: **20** «در این مورد در کتاب مزامیر نوشته شده
است:"ای کاش خانه‌اش خراب گردد و کسی در آن ساکن نشود."و
باز می‌فرماید:"مقام او را به دیگری بدهند." **21** «پس حال، باید
یک نفر دیگر را انتخاب کنیم که در تمام مدتی که خداوند عیسی
در میان ما زندگی می‌کرد، با ما بوده باشد، **22** یعنی از زمانی که
یحیی مردم را تعمید می‌داد، تا زمانی که عیسی از میان ما به بالا برده
شد. زیرا یکی از این افراد باید با ما شاهد بر رستاخیز او باشد.»
23 حاضرین دو نفر را معرفی کردند، یکی «یوسف برسابا» که به او
یوستوس نیز می‌گفتند، و دیگری «متیاس». **24** آنگاه دعا کرده،
گفتند: «خداوندا، تو از قلب همه باخبری. به ما نشان بده کدام یک
از این دو نفر را انتخاب کرده‌ای **25** تا رسول تو و جانشین یهودای
خائن باشد که به سزای عمل خود رسید.» **26** پس ایشان قرعه
انداختند و متیاس انتخاب شد و به جمع آن یازده رسول پیوست.

2 هنگامی که روز پِنتیکاست فرا رسید، همه با هم در یک جا
جمع بودند. **2** ناگهان صدایی شبیه صدای وزش باد شدید از آسمان
آمد و خانه‌ای را که در آن جمع بودند، پر کرد. **3** سپس چیزی شبیه
زبانه‌های آتش ظاهر شده، تقسیم شد و بر سر هر یک از ایشان
قرار گرفت. **4** آنگاه همه از روح‌القدس پر شدند و برای اولین بار
شروع به سخن گفتن به زبانهایی کردند که با آنها آشنایی نداشتند،
زیرا روح خدا این قدرت را به ایشان بخشیده بود. **5** آن روزها،
یهودیان دیندار برای مراسم عید از تمام سرزمینها به اورشلیم آمده
بودند. **6** پس وقتی صدا از آن خانه به گوش رسید، گروهی با سرعت
آمدند تا ببینند چه شده است. وقتی شنیدند شاگردان عیسی به زبان
ایشان سخن می‌گویند، مات و مبهوت ماندند! **7** آنان با تعجب به
یکدیگر می‌گفتند: «این چگونه ممکن است؟ با اینکه این اشخاص
از اهالی جلیل هستند، **8** ولی به زبانهای محلی ما سخن می‌گویند،
به زبان همان سرزمینهایی که ما در آنجا به دنیا آمده‌ایم! **9** ما که
از پارت‌ها، مادها، ایلامی‌ها، اهالی بین‌النهرین، یهودیه، کپدوکیه،
پونتوس، آسیا، **10** فریجیه و پمفلیه، مصر، قسمت قیروانی زبان لیبی،
11 کریت و عربستان هستیم، و حتی کسانی که از روم آمده‌اند هم
یهودی و هم آنانی که یهودی شده‌اند، همگی می‌شنویم که این

دوست می‌داری؟» پس گفت: «سرورم، شما از همه چیز آگاهید.
می‌دانید که دوستتان دارم.» عیسی به او فرمود: «پس به بره‌های
کوچک من خوراک بده. **18** واقعیت این است که وقتی جوان بودی
هر کاری می‌خواستی می‌توانستی بکنی و هر جا می‌خواستی می‌رفتی،
ولی وقتی پیر شوی، دیگران دستت را می‌گیرند و به این طرف و آن
طرف می‌کشند، و جایی می‌برند که نمی‌خواهی بروی.» **19** این
را فرمود تا پطرس بداند که با چه نوع مرگی خواهد مرد و خدا را
جلال خواهد داد. بعد عیسی به او فرمود: «حالا به دنبال من بیا.»
20 پطرس برگشت و دید شاگردی که عیسی دوستش می‌داشت به
دنبالشان می‌آید، یعنی همان کسی که سر شام، کنار عیسی تکیه
زده، از او پرسیده بود: «استاد، کدام یک از ما به شما خیانت
می‌کنیم؟» **21** پطرس از عیسی پرسید: «سرورم، بر سر او چه خواهد
آمد؟» **22** عیسی جواب داد: «اگر بخواهم او بماند تا بازگردم، چه
ربطی به تو دارد؟ تو دنبال من بیا.» **23** پس این خبر در میان برادران
پیچید که آن شاگرد محبوب نخواهد مرد. در صورتی که عیسی هرگز
چنین چیزی نگفت، او فقط فرمود: «اگر بخواهم او بماند تا بازگردم،
چه ربطی به تو دارد.» **24** آن شاگرد تمام این چیزها را دید و اینجا
نوشت؛ و ما همه می‌دانیم که این نوشته‌ها عین حقیقت است.
25 من گمان می‌کنم اگر تمام رویدادهای زندگی عیسی در کتابها
نوشته می‌شد، دنیا گنجایش آن کتابها را نمی‌داشت!

یکی نزدیک سر و دیگری نزدیک پاها. **13** فرشته‌ها از مریم پرسیدند:
«چرا گریه می‌کنی؟» جواب داد: «پیکر سرورم را برده‌اند و نمی‌دانم
کجا گذاشته‌اند.» **14** ناگاه مریم احساس کرد کسی پشت سر او
ایستاده است. برگشت و نگاه کرد. عیسی خودش بود. ولی مریم
او را نشناخت. **15** عیسی از مریم پرسید: «چرا گریه می‌کنی؟ به
دنبال چه کسی می‌گردی؟» مریم به گمان اینکه باغبان است، به او
گفت: «سرورم، اگر تو او را برده‌ای، بگو کجا گذاشته‌ای تا بروم او
را بردارم.» **16** عیسی گفت: «مریم!» مریم به طرف او برگشت و
با شادی فریاد زد: «رَبّونی!» (که به زبان عبرانیان یعنی «استاد».)
17 عیسی فرمود: «به من دست نزن، چون هنوز نزد پدرم بالا نرفته‌ام.
ولی برو و برادرانم را پیدا کن و به ایشان بگو که من نزد پدر خود و
پدر شما و خدای خود و خدای شما بالا می‌روم.» **18** مریم شاگردان
را پیدا کرد و به ایشان گفت: «خداوند زنده شده است! من خودم او
را دیدم!» و پیغام او را به ایشان داد. **19** غروب همان روز، شاگردان
دور هم جمع شدند و از ترس سران قوم یهود، درها را از پشت بستند.
ولی ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاده است. عیسی
فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» **20** و زخم دستها و پهلوی
خود را به ایشان نشان داد تا او را بشناسند. وقتی خداوند خود را
دیدند، بی‌اندازه شاد شدند. **21** عیسی باز به ایشان فرمود: «آرامش
و سلامتی بر شما باد. همچنانکه پدر مرا به این جهان فرستاد، من
نیز شما را به میان مردم می‌فرستم.» **22** آنگاه به ایشان دمید و فرمود:
«روح‌القدس را بیابید. **23** هرگاه گناهان کسی را ببخشید، بخشیده
می‌شود، و هرگاه نبخشید، بخشیده نمی‌شود.» **24** توما معروف به
«دوقلو» که یکی از دوازده شاگرد مسیح بود، آن شب در آن جمع
نبود. **25** پس، وقتی به او گفتند که خداوند را دیده‌اند، جواب داد:
«من که باور نمی‌کنم. تا خودم زخم میخهای صلیب را در دستهای
او نبینم و انگشتانم را در آنها نگذارم و به پهلوی زخمی‌اش دست
نزنم، باور نمی‌کنم که او زنده شده است.» **26** یک هفتهٔ بعد، باز
شاگردان دور هم جمع شدند. این بار توما نیز با ایشان بود. باز هم
درها بسته بود که ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاد و
فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» **27** عیسی رو به توما کرد و
فرمود: «انگشتت را در زخم دستهایم بگذار. دست به پهلویم بزن
و بیش از این بی‌ایمان مباش. بلکه ایمان داشته باش!» **28** توما
گفت: «ای خداوند من، و ای خدای من.» **29** عیسی به او فرمود:
«بعد از اینکه مرا دیدی، ایمان آوردی. ولی خوشا به حال کسانی
که ندیده به من ایمان می‌آورند.» **30** شاگردان عیسی معجزات
بسیاری از او دیدند که در این کتاب نوشته نشده است. **31** ولی
همین مقدار نوشته شد تا ایمان آورید که عیسی، همان مسیح و پسر
خداست و با ایمان به او، زندگی جاوید بیابید.

21 پس از چند روز، در کنار دریاچهٔ جلیل، عیسی بار دیگر
خود را به شاگردانش نشان داد. شرح واقعه چنین بود. **2** چند نفر
از شاگردان کنار دریا بودند: شمعون پطرس، توما معروف به دوقلو،
نتنائیل اهل قانای جلیل، پسران زبدی و دو نفر دیگر از شاگردان.
3 شمعون پطرس گفت: «من می‌روم ماهی بگیرم.» همه گفتند: «ما
هم می‌آییم.» پس، سوار قایق شدند و رفتند، ولی آن شب چیزی
نگرفتند. **4** صبح زود دیدند یک نفر در ساحل ایستاده است،
ولی چون هوا هنوز نیمه روشن بود، نتوانستند تشخیص دهند که
کیست. **5** او صدا زد: «بچه‌ها، ماهی گرفته‌اید؟» جواب دادند:
«نه.» **6** گفت: «تورتان را در سمت راست قایق بیندازید تا بگیرید.»
آنها هم انداختند. آنقدر ماهی در تور جمع شد که از سنگینی
نتوانستند تور را بالا بکشند. **7** آنگاه شاگردی که عیسی او را دوست
می‌داشت، به پطرس گفت: «این خداوند است!» شمعون پطرس هم
که تا کمر برهنه بود، بی‌درنگ لباسش را به خود پیچید و داخل آب
پرید و شناکنان خود را به ساحل رساند. **8** بقیه در قایق ماندند و تور
پر از ماهی را به ساحل کشیدند. ساحل حدود صد متر با قایق فاصله
داشت. **9** وقتی به ساحل رسیدند، دیدند آتش روشن است و ماهی
روی آن گذاشته شده، و مقداری هم نان آنجاست. **10** عیسی فرمود:
«چند تا از ماهی‌هایی را که تازه گرفته‌اید، بیاورید.» **11** شمعون
پطرس رفت و تور را به ساحل کشید و ماهی‌ها را شمرد؛ صد و
پنجاه و سه ماهی بزرگ در تور بود، با وجود این، تور پاره نشده بود.
12 عیسی فرمود: «بیایید و صبحانه بخورید.» ولی هیچ‌یک جرأت
نکرد از او بپرسد که آیا او خود عیسای خداوند است یا نه، چون همه
مطمئن بودند که خود اوست. **13** آنگاه عیسی نان و ماهی را گرفت
و بین شاگردان تقسیم کرد. **14** این سومین باری بود که عیسی پس
از زنده شدن، خود را به شاگردان نشان می‌داد. **15** بعد از صبحانه،
عیسی از شمعون پطرس پرسید: «شمعون، پسر یونا، آیا تو از دیگران
بیشتر مرا دوست داری؟» پطرس جواب داد: «بله سرورم، خودتان
می‌دانید که من شما را دوست دارم.» عیسی به او فرمود: «پس به
بره‌های من خوراک بده.» **16** عیسی بار دیگر پرسید: «شمعون، پسر
یونا، آیا براستی مرا دوست می‌داری؟» پطرس جواب داد: «بله سرورم،
خودتان می‌دانید که من شما را دوست می‌دارم.» عیسی فرمود:
«پس، از گوسفندان من مراقبت کن.» **17** برای بار سوم عیسی به او
فرمود: «ای شمعون، ای پسر یونا، آیا مرا دوست می‌داری؟» پطرس
رنجیده‌خاطر شد که عیسی برای بار سوم از او پرسید که «آیا مرا

گفت: «می‌خواهید پادشاهتان را اعدام کنم؟» کاهنان اعظم فریاد
زدند: «غیر از قیصر، پادشاه دیگری نداریم.» **16** پس پیلاتُس عیسی
را در اختیار ایشان گذاشت تا بُرده، مصلوبش کنند. سربازان عیسی را
تحویل گرفتند **17** و صلیب را بر دوشش گذاشته، او را از شهر بیرون
بردند تا به محلی به نام جمجمه رسیدند که به زبان عبرانیان جُلجُتا
خوانده می‌شود. **18** در آنجا او را با دو نفر دیگر، در دو طرف او
مصلوب کردند، و عیسی در وسط آن دو قرار گرفت. **19** پیلاتُس
دستور داد در بالای صلیب او نوشته‌ای نصب کنند که روی آن نوشته
شده بود: «عیسای ناصری، پادشاه یهود.» **20** بسیاری از یهودیان آن
نوشته را خواندند، زیرا مکانی که عیسی در آن مصلوب شده بود،
نزدیک شهر بود، و این نوشته هم به زبانهای آرامی، لاتینی (یعنی
رومی باستان) و یونانی بود. **21** پس، سران کاهنان به پیلاتُس گفتند:
«این نوشته را عوض کنید و به جای"پادشاه یهود"بنویسید:"او گفت
که من پادشاه یهود هستم."» **22** پیلاتُس جواب داد: «آنچه نوشتم،
نوشتم.» **23** وقتی سربازان عیسی را مصلوب کردند، لباسهای او
را بین خود به چهار قسمت تقسیم نمودند؛ ولی وقتی به ردای او
رسیدند، دیدند که یکپارچه بافته شده و درز ندارد. **24** پس به
یکدیگر گفتند: «حیف است این را پاره کنیم. بنابراین قرعه می‌اندازیم
تا ببینیم به که می‌رسد.» و این مطابق پیشگویی کتب مقدّس بود که
می‌فرماید: «لباسهایم را میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه
انداختند.» پس سربازان نیز چنین کردند. **25** در پای صلیب، مریم
مادر عیسی، خالهٔ عیسی، مریم زن کلوپا و مریم مجدلیه ایستاده
بودند. **26** وقتی عیسی مادر خود را در کنار شاگردی که دوستش
می‌داشت، دید، به مادر خود گفت: «این پسر تو باشد.» **27** و به
آن شاگرد نیز فرمود: «او مادر تو باشد.» از آن روز به بعد، آن شاگرد
مادر عیسی را به خانهٔ خود برد. **28** عیسی می‌دانست که دیگر همه
چیز تمام شده است. پس برای اینکه مطابق پیشگویی کتب مقدّس
عمل کرده باشد، فرمود: «تشنه‌ام.» **29** در آنجا یک کوزهٔ شراب
ترشیده بود. پس اسفنجی در آن فرو کردند و بر سر نی گذاشتند و
جلوی دهان او بردند. **30** وقتی عیسی چشید، فرمود: «تمام شد!» و
سر خود را پایین انداخت و روح خود را تسلیم کرد. **31** سران قوم
یهود نمی‌خواستند جسدها فردای آن روز که شَبّات و روز اول عید
بود، بالای دار بمانند. بنابراین، از پیلاتُس خواهش کردند که دستور
بدهد ساق پاهای ایشان را بشکنند تا زودتر بمیرند و جسدشان را از
بالای دار پایین بیاورند. **32** پس سربازان آمدند و ساق پاهای آن دو
نفر را که همراه عیسی مصلوب شده بودند، شکستند. **33** ولی
وقتی به عیسی رسیدند، دیدند که مرده است. پس ساقهای او را
نشکستند. **34** با این حال، یکی از سربازان نیزهٔ خود را به پهلوی
عیسی فرو کرد، که بلافاصله خون و آب از آن خارج شد. **35** کسی
که این وقایع را دید، بر آنها شهادت داده است، و شهادت او راست
است. او می‌داند که حقیقت را می‌گوید، و به این منظور شهادت
می‌دهد تا شما نیز ایمان بیاورید. **36** این امور رخ داد تا نوشتهٔ کتب
مقدّس جامهٔ عمل بپوشد که می‌فرماید: «هیچ‌یک از استخوانهای
او شکسته نخواهد شد.» **37** و در بخشی دیگر نیز آمده که «به
تماشای کسی خواهند نشست که به او نیزه زدند.» **38** ساعتی بعد،
یکی از بزرگان یهود، به نام یوسف که اهل رامه بود و از ترس سران
قوم، مخفیانه شاگرد عیسی شده بود، با بی‌باکی به حضور پیلاتُس
رفت و اجازه خواست تا جسد عیسی را از بالای صلیب پایین بیاورد
و به خاک بسپارد. پیلاتُس به او اجازه داد و او نیز پیکر عیسی را
پایین آورد و با خود برد. **39** به‌همراه او، نیقودیموس هم که یک شب
نزد عیسی آمده بود، حدود سی کیلو مواد مُعَطّر که از مُر و چوب عود
تهیه شده بود، برای مراسم تدفین آورد. **40** ایشان جسد عیسی را
گرفتند و آن را به رسم تدفین یهود با عطریات در کفن پیچیدند.
41 در نزدیکی محل اعدام، باغ کوچکی بود و مقبره‌ای نو در آن قرار
داشت که تا آن زمان، جسدی در آن گذاشته نشده بود. **42** پس
چون روز تدارک برای پِسَح یهود در پیش بود و قبر در همان نزدیکی
قرار داشت، جسد عیسی را همان جا دفن کردند.

20 روز یکشنبه، صبح زود، وقتی هوا هنوز تاریک بود، مریم
مجدلیه به سوی قبر رفت و با کمال تعجب دید که آن سنگ از جلوِ
مقبره کنار رفته است. **2** پس شتابان نزد پطرس و آن شاگردی که
عیسی دوستش می‌داشت آمد و گفت: «پیکر سرورمان را از مقبره
برده‌اند و معلوم نیست کجا گذاشته‌اند.» **3** پس پطرس و آن شاگرد
دیگر به سوی مقبره روانه شدند. **4** هر دو می‌دویدند، اما آن شاگرد
دیگر از پطرس جلو افتاد و زودتر از او به آنجا رسید. **5** پس خم شد
و به داخل نگاه کرد و کفن کتانی را دید که در آنجا قرار داشت، اما
داخل نشد. **6** سپس شمعون پطرس رسید و داخل مقبره شد. او نیز
فقط کفن خالی را دید، **7** و متوجه شد که پارچه‌ای که به سر و
صورت عیسی پیچیده بودند، همان‌طور پیچیده و جدا از کفن مانده
بود. **8** آنگاه آن شاگرد نیز داخل مقبره شد و دید و ایمان آورد که
عیسی زنده شده است! **9** چون تا آن هنگام هنوز به این حقیقت پی
نبرده بودند که کتب مقدّس می‌فرماید که او باید زنده شود. **10** پس
به خانه رفتند. **11** ولی مریم مجدلیه به مقبره برگشته بود و حیران
ایستاده، گریه می‌کرد. همچنانکه اشک می‌ریخت، خم شد و داخل
مقبره را نگاه کرد. **12** در همان هنگام، دو فرشته را دید با جامه‌های
سفید، که در جایی نشسته بودند که پیکر عیسی گذاشته شده بود،

خود به داخل خانه برد. **17** آن کنیز از پطرس پرسید: «آیا تو از
شاگردان عیسی هستی؟» جواب داد: «نه، نیستم.» **18** بیرون، هوا
سرد بود. پس خدمتکاران و مأموران، آتشی درست کردند و دور آن
جمع شدند. پطرس نیز به میان ایشان رفت تا خود را گرم کند.
19 در داخل، کاهن اعظم، از عیسی دربارهٔ شاگردان و تعالیم او
سؤالاتی کرد. **20** عیسی جواب داد: «همه می‌دانند من چه تعلیمی
می‌دهم. من آشکارا در کنیسه‌ها و در معبد موعظه کرده‌ام؛ تمام سران
قوم یهود سخنان مرا شنیده‌اند و به کسی مخفیانه چیزی نگفته‌ام.
21 چرا این سؤال را از من می‌کنی؟ از کسانی بپرس که سخنانم را
شنیده‌اند. آنان خوب می‌دانند من چه گفته‌ام.» **22** وقتی این را
گفت، یکی از نگهبانان معبد که آنجا ایستاده بود، به عیسی سیلی
زد و گفت: «به کاهن اعظم اینطور جواب می‌دهی؟» **23** عیسی
جواب داد: «اگر سخنی ناراست گفتم، آن را ثابت کن. ولی اگر
سخنم راست است، چرا سیلی می‌زنی؟» **24** سپس حنا عیسی را
دست بسته، نزد قیافا فرستاد که او نیز کاهن اعظم بود. **25** در حالی
که شمعون پطرس در کنار آتش ایستاده بود و خود را گرم می‌کرد،
یک نفر دیگر از او پرسید: «مگر تو از شاگردان او نیستی؟» جواب
داد: «البته که نیستم.» **26** یکی از خدمتکاران کاهن اعظم که از
خویشان کسی بود که پطرس گوشش را بریده بود، گفت: «مگر من
خودم تو را در باغ با عیسی ندیدم؟» **27** باز پطرس حاشا کرد.
همان لحظه خروس بانگ زد. **28** نزدیک صبح، بازجویی از عیسی
تمام شد. پس قیافا او را به کاخ فرماندار رومی فرستاد. یهودیان برای
اینکه نجس نشوند، داخل کاخ نشدند، چون اگر داخل می‌شدند
دیگر نمی‌توانستند در مراسم عید پِسَح و مراسم قربانی شرکت کنند.
29 پس فرماندار رومی که نامش پیلاتُس بود، بیرون آمد و پرسید:
«اتهام این شخص چیست؟ چه شکایتی از او دارید؟» **30** جواب
دادند: «اگر مجرم نبود، او را به تو تسلیم نمی‌کردیم.» **31** پیلاتُس
گفت: «پس او را ببرید و مطابق قوانین مذهبی خودتان محاکمه
کنید.» سران یهود گفتند: «ما یهودیان اجازهٔ اعدام کسی را نداریم.»
32 این مطابق پیشگویی خود عیسی بود که فرموده بود به چه طریقی
باید بمیرد. **33** پیلاتُس به داخل کاخ برگشت و دستور داد عیسی
را نزد او بیاورند. آنگاه از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟»
34 عیسی پرسید: «آیا این سؤال خودت است، یا دیگران در مورد
من به تو گفته‌اند؟» **35** پیلاتُس گفت: «مگر من یهودی هستم
که این چیزها را از من می‌پرسی؟ قوم خودت و کاهنانشان تو را به
اینجا آورده‌اند. چه کرده‌ای؟» **36** عیسی فرمود: «پادشاهی من یک
پادشاهی زمینی نیست. اگر بود، پیروانم می‌جنگیدند تا در چنگ
سران قوم یهود گرفتار نشوم. پادشاهی من متعلق به این دنیا نیست.»
37 پیلاتُس پرسید: «به هر حال منظورت این است که تو پادشاهی؟»
عیسی فرمود: «تو می‌گویی که من پادشاهم. به همین منظور است
که متولد شدم و به جهان آمده‌ام تا بر حقیقت شهادت دهم؛ و تمام
کسانی که حقیقت را دوست می‌دارند، تصدیق می‌کنند که آنچه
می‌گویم حقیقت است.» **38** پیلاتُس گفت: «حقیقت چیست؟»
سپس بیرون رفت و به یهودیان گفت: «او هیچ جرمی مرتکب نشده
است؛ **39** ولی رسم این است که در هر عید پِسَح یک زندانی را
برای شما آزاد کنم. آیا می‌خواهید پادشاه یهود را آزاد کنم؟» **40** ولی
جماعت فریاد زدند: «نه، او را نه! باراباس را می‌خواهیم!» (باراباس
یک انقلابی شورشی بود.)

19 آنگاه به دستور پیلاتُس، عیسی را شلّاق زدند. **2** سپس
سربازان از خار تاجی ساختند و بر سر او گذاشتند و ردایی ارغوانی به
او پوشاندند، **3** و او را مسخره کرده، می‌گفتند: «زنده باد پادشاه
یهود!» و به او سیلی می‌زدند. **4** پیلاتُس باز بیرون رفت و به یهودیان
گفت: «اینک او را نزد شما می‌آورم؛ ولی بدانید که او بی‌تقصیر
است.» **5** آنگاه عیسی با تاج خار و لباس بلند ارغوانی بیرون آمد.
پیلاتُس به مردم گفت: «ببینید، این همان شخص است.» **6** به
محض اینکه چشم کاهنان اعظم و محافظین مخصوص معبد به
عیسی افتاد، فریاد زدند: «مصلوبش کن! مصلوبش کن!» پیلاتُس
گفت: «شما خودتان او را ببرید و مصلوب کنید. من که دلیلی برای
محکوم کردن او نیافته‌ام.» **7** سران یهود جواب دادند: «مطابق
شریعت ما، او باید کشته شود، چون ادعا می‌کند که پسر خداست.»
8 وقتی پیلاتُس این را شنید بیشتر وحشت کرد. **9** پس دوباره عیسی
را به داخل کاخ خود برد و از او پرسید: «تو اهل کجایی!» ولی
عیسی به او جوابی نداد. **10** پیلاتُس گفت: «چرا جواب نمی‌دهی؟
مگر متوجه نیستی که قدرت آن را دارم که آزادت سازم یا مصلوبت
کنم؟» **11** عیسی فرمود: «اگر خدا این قدرت را به تو نمی‌داد، با
من هیچ کاری نمی‌توانستی بکنی. ولی گناه کسانی که مرا پیش
تو آوردند، سنگینتر از گناه توست.» **12** پیلاتُس خیلی تلاش کرد
تا عیسی را آزاد سازد، ولی سران یهود به او گفتند: «این شخص
یاغی است، چون ادعای پادشاهی می‌کند. پس اگر آزادش کنی،
معلوم می‌شود مطیع قیصر نیستی.» **13** با شنیدن این سخن، پیلاتُس
عیسی را بیرون آورد و خود بر مسند داوری نشست، در مکانی که به
«سنگفرش» معروف بود و به زبان عبرانیان «جَبّاتا» خوانده می‌شد.
14 آن روز، روز «آمادگی» برای عید پِسَح بود، و ظهر هم نزدیک
می‌شد. پیلاتُس به یهودیان گفت: «این هم پادشاهتان!» **15** مردم
فریاد زدند: «نابودش کن، نابودش کن! مصلوبش کن!» پیلاتُس

2 زیرا تو اختیار زندگی تمام مردم دنیا را به دست او سپرده‌ای؛ و
او به آن عده‌ای که به او عطا کرده‌ای، زندگی جاوید می‌بخشد.
(aiōnios g166) 3 و حیات جاویدان این است که تو را که یگانه
خدای راستین هستی، و عیسی مسیح را که فرستاده‌ای، بشناسند.
(aiōnios g166) 4 «بر روی زمین آنچه را که به من محول کرده
بودی، انجام دادم تا باعث بزرگی و جلال تو شوم. 5 و حال، ای
پدر، مرا در حضور خود جلال بده، با همان جلالی که پیش از آفرینش
جهان نزد تو داشتم. 6 «من تو را به کسانی که به من بخشیدی،
شناساندم. ایشان در دنیا بودند و تو ایشان را به من بخشیدی. در
واقع همیشه از آن تو بودند و تو ایشان را به من دادی؛ و هر چه به
ایشان گفتم، اطاعت کردند. 7 حال، می‌دانند که هر چه من دارم،
هدیهٔ توست. 8 هر دستوری به من دادی، به ایشان دادم و ایشان
قبول کردند و دانستند که من از نزد تو به این جهان آمده‌ام و ایمان
دارند که تو مرا فرستاده‌ای. 9 «من برای مردم دنیا دعا نمی‌کنم
بلکه برای کسانی دعا می‌کنم که به من بخشیدی، چون از آن تو
هستند. 10 هر چه از آن من باشد متعلق به تو نیز هست، و هر چه
از آن تو باشد متعلق به من هم می‌باشد. از این جهت، ایشان باعث
افتخار و سربلندی منند. 11 به‌زودی من این جهان را گذاشته، نزد تو
خواهم آمد، ولی ایشان در این جهان می‌مانند. پس ای پدر مقدّس،
کسانی را که به من بخشیده‌ای، با توجهات پدرانه‌ات حفظ فرما تا
مانند من و تو با هم یکی باشند. 12 تا زمانی که با ایشان بودم، با
قدرت نامی که به من دادی، از ایشان محافظت کردم. ایشان را
طوری حفظ کردم که هیچ‌یک از دست نرفت، مگر آن کس که برای
هلاکت مقرر شده بود، تا نوشتهٔ کتب مقدّس به واقعیت بپیوندد.
13 «و حال، نزد تو می‌آیم. تا وقتی که با آنان بودم، چیزهای بسیار
به ایشان گفتم تا از خوشی من لبریز باشند. 14 من احکام تو را
به ایشان داده‌ام. دنیا از آنان نفرت دارد، زیرا آنان به این دنیا تعلق
ندارند، چنانکه من ندارم. 15 نمی‌خواهم که ایشان را از دنیا ببری،
بلکه می‌خواهم آنان را از قدرت شیطان حفظ کنی. 16 ایشان نیز
مانند من از این دنیا نیستند. 17 کلام راستی خود را به آنان بیاموز تا
پاک و مقدّس شوند. 18 همان‌طور که تو مرا به این جهان فرستادی،
من نیز ایشان را به میان مردم می‌فرستم. 19 من خود را وقف آنان
کرده‌ام تا در راستی و پاکی رشد کنند. 20 «من فقط برای این
شاگردان دعا نمی‌کنم؛ بلکه برای ایمانداران آینده نیز دعا می‌کنم که
به‌وسیلهٔ شهادت ایشان به من ایمان خواهند آورد. 21 دعا می‌کنم تا
همه یک باشند، همان‌طور که ای پدر، من و تو با هم یکی هستیم؛
تا همچنانکه تو در منی، و من در تو ایشان نیز با ما یک باشند، تا از
این راه مردم جهان ایمان آورند که تو مرا فرستاده‌ای. 22 «جلالی را
که به من بخشیدی به ایشان داده‌ام، تا آنان نیز مانند ما یکی گردند.
23 من در ایشان و تو در من، تا به این ترتیب ایشان نیز به تمام معنا با
هم یکی باشند، و مردم دنیا بدانند که تو مرا فرستاده‌ای و بفهمند که
ایشان را دوست داری، به همان اندازه که مرا دوست داری. 24 پدر،
می‌خواهم همهٔ آنانی که به من ایمان می‌آورند، در آینده با من باشند تا
از نزدیک بزرگی و جلال مرا ببینند. تو به من جلال دادی، چون حتی
پیش از آفرینش جهان مرا دوست می‌داشتی. 25 «ای پدرِ عادل،
مردم جهان تو را نمی‌شناسند ولی من تو را می‌شناسم و این شاگردان
می‌دانند که تو مرا فرستاده‌ای. 26 من تو را به ایشان شناساندم و باز
هم خواهم شناسانید تا آن محبت بی‌پایانی که تو نسبت به من داری
در ایشان نیز به وجود آید و من هم در ایشان باشم.»

18 پس از پایان دعا، عیسی با شاگردانش به باغی از درختان
زیتون واقع در آن سوی درهٔ قدرون رفت. 2 یهودای خائن نیز آن محل
را می‌شناخت، زیرا عیسی و شاگردانش بارها در آنجا گرد آمده بودند.
3 پس یهودا به همراه سربازان و محافظین مخصوص معبد که کاهنان
اعظم و فریسیان در اختیارش گذاشته بودند، با اسلحه و مشعلها و
چراغها وارد باغ شدند. 4 عیسی با اینکه می‌دانست چه در انتظار
اوست، جلو رفت و از ایشان پرسید: «چه کسی را می‌خواهید؟»
5 جواب دادند: «عیسای ناصری را!» عیسی فرمود: «من خودم
هستم!» وقتی عیسی این را می‌گفت یهودا نیز آنجا ایستاده بود. 6 به
محض اینکه گفت من خودم هستم، همه عقب‌عقب رفتند و بر زمین
افتادند. 7 عیسی باز از ایشان پرسید: «چه کسی را می‌خواهید؟» باز
جواب دادند: «عیسای ناصری را.» 8 فرمود: «من که گفتم خودم
هستم. اگر مرا می‌خواهید، بگذارید اینها بروند.» 9 او چنین کرد تا
آنچه قبلاً گفته بود به انجام برسد که: «هیچ‌یک از کسانی را که به
من بخشیدی، از دست ندادم.» 10 در همین وقت، شمعون پطرس
شمشیر خود را کشید و گوش راست خادم کاهن اعظم را برید. نام
آن خادم مالخوس بود. 11 عیسی به پطرس فرمود: «شمشیرت را
غلاف کن. آیا جامی را که پدرم به من داده است، نباید بنوشم؟»
12 آنگاه سربازان و فرماندهان و محافظین معبد یهود عیسی را گرفتند
و دستهای او را بستند، 13 و او را نخست نزد حنا، پدرزن قیافا که
در آن سال کاهن اعظم بود، بردند. 14 قیافا همان است که به سران
قوم یهود گفته بود که بهتر است یک نفر برای قوم بمیرد. 15 شمعون
پطرس و نیز یک شاگرد دیگر، عیسی را دنبال کردند. آن شاگرد
چون با کاهن اعظم آشنا بود، توانست به‌همراه عیسی داخل خانهٔ
کاهن اعظم شود. 16 ولی پطرس پشت در ماند، تا اینکه آن شاگرد
دیگر آمد و با کنیزی که دربان آنجا بود، گفتگو کرد و پطرس را با

که آمده‌ام، دیگر برای گناهانشان عذر و بهانه‌ای ندارند. **23** هر که
از من نفرت دارد، از پدرم نیز نفرت دارد. **24** اگر من در مقابل
چشمان این مردم کارهایی نکرده بودم که غیر از من کسی تا به حال
نکرده بود، بی‌تقصیر می‌بودند؛ ولی اینک حتی با دیدن تمام این
معجزات، باز از من و از پدرم نفرت دارند؛ **25** به این شکل، آنچه در
تورات ایشان نوشته شده، جامهٔ عمل می‌پوشد که می‌فرماید:"بی‌جهت
از من نفرت داشتند". **26** «اما من آن روح تسلی‌بخش را به کمک
شما خواهم فرستاد. او سرچشمهٔ تمام حقایق است و از طرف پدرم
آمده، دربارهٔ من همه چیز را به شما خواهد گفت. **27** شما نیز باید
دربارهٔ من با تمام مردم سخن بگویید، چون از ابتدا با من بوده‌اید.»

16 «این امور را از هم اکنون به شما می‌گویم تا وقتی با
مشکلات روبرو می‌شوید، ایمان خود را از دست ندهید. **2** شما را از
کنیسه‌ها بیرون خواهند راند و حتی زمانی فرا خواهد رسید که مردم
شما را خواهند کشت به خیال اینکه خدا را خدمت می‌کنند. **3** به
این علّت با شما اینچنین رفتار خواهند کرد که نه پدر را می‌شناسند،
و نه مرا. **4** پس در آن موقع به یاد داشته باشید که خبر تمام این
پیش‌آمدها را از قبل به شما داده‌ام. علّت اینکه این موضوع را زودتر
به شما نگفتم این است که خودم با شما بودم. **5** «اما اکنون نزد
کسی می‌روم که مرا فرستاد، و هیچ‌یک از شما نمی‌پرسید:"به کجا
می‌روی؟" **6** در عوض غمگین و محزونید. **7** رفتن من به نفع
شماست، چون اگر نروم، آن روح تسلی‌بخش نزد شما نخواهد آمد.
ولی اگر بروم او خواهد آمد، زیرا من او را نزد شما خواهم فرستاد.
8 وقتی او بیاید، جهان را در رابطه با گناه، عدالت خدا و داوری آینده
محکوم خواهد کرد. **9** گناهِ جهان آن است که نمی‌خواهد به من
ایمان بیاورد. **10** عدالت خدا ظاهر می‌شود زیرا من نزد پدر می‌روم و
دیگر مرا نخواهید دید. **11** داوری خواهد آمد، زیرا رئیس این جهان
هم اکنون تحت محکومیت قرار دارد. **12** «بسیار چیزهای دیگر دارم
که بگویم، ولی افسوس که حال نمی‌توانید بفهمید. **13** ولی وقتی
روح‌القدس که سرچشمهٔ همهٔ راستی‌ها است بیاید، تمام حقایق را بر
شما آشکار خواهد ساخت. زیرا از جانب خود سخن نخواهد گفت،
بلکه آنچه را که از من شنیده است، بیان خواهد کرد. او از آینده نیز
شما را باخبر خواهد ساخت. **14** او جلال و بزرگی مرا به شما
نشان خواهد داد و با این کار باعث عزت و احترام من خواهد شد.
15 تمام بزرگی و جلال پدرم از آن من است. وقتی گفتم جلال و
بزرگی مرا به شما نشان می‌دهد، منظورم همین بود. **16** «به‌زودی
خواهم رفت و دیگر مرا نخواهید دید. ولی بعد از مدت کوتاهی باز
می‌گردم و دوباره مرا خواهید دید.» **17** بعضی از شاگردان او از
یکدیگر پرسیدند: «استاد چه می‌گوید؟ منظورش از این سخن چیست
که می‌گوید:"دیگر مرا نخواهید دید، ولی بعد از مدت کوتاهی
دوباره مرا خواهید دید؟" **18** منظورش از"نزد پدر می‌روم"چیست؟»
19 عیسی متوجه شد که شاگردان می‌خواهند از او سؤال کنند. پس
فرمود: «می‌پرسید منظورم چیست که گفتم:"دیگر مرا نخواهید دید،
ولی بعد از مدت کوتاهی خواهید دید؟" **20** مردم دنیا از رفتن من
شاد خواهند شد، ولی شما محزون خواهید گردید و خواهید گریست.
ولی وقتی دوباره مرا ببینید، گریهٔ شما تبدیل به شادی خواهد شد.
21 همچون زنی که درد می‌کشد تا نوزادی به دنیا آورد؛ ولی بعد از
زایمان، رنج او به شادی تبدیل می‌شود و درد را فراموش می‌کند،
زیرا انسان جدیدی به دنیا آورده است. **22** شما نیز اکنون غمگین
می‌باشید، ولی دوباره شما را خواهم دید. آنگاه شاد خواهید شد و
کسی نمی‌تواند آن شادی را از شما بگیرد. **23** در آن هنگام دیگر از
من چیزی نخواهید خواست. من واقعیت را به شما می‌گویم، شما
خودتان هر چه از پدرم به نام من بخواهید، به شما خواهد داد. **24** تا
به حال به نام من چیزی نخواسته‌اید. بخواهید تا بیابید و شاد شوید و
شادی‌تان کامل گردد. **25** «این چیزها را با مَثَلها به شما گفتم. ولی
زمانی فرا می‌رسد که دیگر نیازی به این کار نخواهد بود و همه چیز را
به روشنی دربارهٔ پدرم به شما خواهم گفت. **26** آنگاه به نام من
درخواست خواهید کرد. البته لازم نیست که من سفارش شما را به
پدر بکنم تا آنچه را که می‌خواهید به شما بدهد؛ **27** چرا که خودِ
پدر، شما را دوست دارد، زیرا شما مرا دوست دارید و ایمان دارید که
من از نزد پدرم آمده‌ام. **28** بله، من از نزد پدرم خدا به این دنیا
آمده‌ام، و حال دنیا را می‌گذارم و نزد او باز می‌گردم.» **29** شاگردان
گفتند: «اکنون آشکارا با ما سخن می‌گویی و نه با مَثَل. **30** اکنون
پی بردیم که همه چیز را می‌دانی و حتی نیاز نداری کسی سؤالش را
با تو در میان بگذارد. همین برای ما کافی است تا ایمان بیاوریم که
شما از نزد خدا آمده‌اید.» **31** عیسی پرسید: «آیا سرانجام به این
موضوع ایمان آوردید؟ **32** ولی وقتی می‌رسد، و یا بهتر بگویم همین
الان رسیده است که شما مانند کاه پراکنده می‌شوید و هر یک به
خانهٔ خود برمی‌گردید و مرا تنها می‌گذارید. ولی من تنها نیستم، چون
پدرم با من است. **33** این چیزها را گفتم تا خیالتان آسوده باشد. در
این دنیا با مشکلات و زحمات فراوان روبرو خواهید شد؛ با این حال
شجاع باشید، چون من بر دنیا پیروز شده‌ام.»

17 وقتی عیسی سخنان خود را به پایان رساند، به سوی آسمان
نگاه کرد و گفت: «پدر، وقت موعود فرا رسیده است. بزرگی و
جلال پسرت را آشکار کن تا او نیز جلال و بزرگی را به تو بازگرداند.

روح‌القدس است که شما را با تمام حقایق آشنا خواهد ساخت. مردم
دنیا به او دسترسی ندارند، چون نه در جستجوی او هستند و نه او را
می‌شناسند. ولی شما در جستجوی او هستید و او را می‌شناسید،
چون او همیشه با شماست و در وجودتان خواهد بود. **18** «شما را
یتیم و بی‌سرپرست نخواهم گذاشت و نزد شما خواهم آمد. **19** برای
مدت کوتاهی جهان مرا نخواهد دید، اما شما خواهید دید. چون من
زنده‌ام شما نیز خواهید زیست. **20** وقتی زندگی را از سر گیرم،
خواهید دانست که من در خدای پدر هستم و شما در من هستید و
من نیز در شما هستم. **21** کسی مرا دوست دارد که از احکام من
اطاعت کند؛ و چون مرا دوست دارد، پدرم نیز او را دوست خواهد
داشت و من نیز او را دوست خواهم داشت و خود را به او نشان
خواهم داد.» **22** یکی از شاگردان او به اسم یهودا (البته نه یهودای
اِسخریوطی) پرسید: «سرور من، چرا خود را فقط به ما نشان می‌دهی،
اما نه به همهٔ مردم این جهان؟» **23** عیسی جواب داد: «من خود را
فقط به کسانی نشان می‌دهم که مرا دوست می‌دارند و از احکام من
اطاعت می‌کنند. پدرم نیز ایشان را دوست دارد و ما نزد ایشان آمده،
با ایشان زندگی خواهیم کرد. **24** اگر کسی مرا دوست نداشته
باشد، کلام مرا اطاعت نخواهد کرد. سخنانی که می‌شنوید، از من
نیست، بلکه از پدری است که مرا فرستاده است. **25** این چیزها را
اکنون که با شما هستم، می‌گویم. **26** ولی وقتی پدر"تسلی‌بخش"را
به جای من فرستاد، یعنی همان روح‌القدس را، او همه چیز را به شما
تعلیم خواهد داد؛ در ضمن هر چه را که به شما گفته‌ام، به یادتان
خواهد آورد. **27** «من هدیه‌ای نزد شما می‌گذارم و می‌روم. این
هدیه، آرامش فکر و دل است. آرامشی که من به شما می‌دهم، مانند
آرامش‌های دنیا بی‌دوام و زودگذر نیست. پس مضطرب و هراسان
نباشید. **28** فراموش نکنید چه گفتم؛ گفتم که می‌روم و زود باز
می‌گردم. اگر واقعاً مرا دوست داشته باشید، از این خبر شاد خواهید
شد، چون نزد پدرم می‌روم که از من بزرگتر است. **29** من همه چیز
را از پیش به شما گفتم تا وقتی واقع می‌شود، به من ایمان آورید.
30 «دیگر فرصت زیادی نمانده است تا باز با شما سخن گویم، زیرا
شیطان که فرمانروای این دنیاست، نزدیک می‌شود. البته او بر من
هیچ قدرتی ندارد. **31** من آزادانه آنچه پدر از من می‌خواهد می‌کنم تا
مردم دنیا بدانند که من چقدر پدرم را دوست دارم. «برخیزید از اینجا
برویم.»

15 «من تاک حقیقی هستم و پدرم باغبان است. **2** او هر
شاخه‌ای را که میوه ندهد، می‌بُرَد و شاخه‌هایی را که میوه می‌دهند،
هَرَس می‌کند تا میوهٔ بیشتری بدهند. **3** به‌وسیلهٔ احکامی که به شما
دادم، خدا شما را اصلاح و پاک کرده است تا قویتر و مفیدتر
باشید. **4** در من بمانید و بگذارید من هم در شما بمانم. زیرا وقتی
شاخه از درخت جدا شود، دیگر نمی‌تواند میوه بدهد. شما نیز جدا
از من نمی‌توانید بارور و مفید باشید. **5** «بله، من تاک هستم،
شما نیز شاخه‌های من. هر که در من بماند و من نیز در او، میوهٔ
فراوان می‌دهد، چون جدا از من هیچ کاری از شما ساخته نیست.
6 اگر کسی از من جدا شود، مانند شاخه‌ای بی‌فایده آن را می‌بُرَند
و دور می‌اندازند. و آن شاخه می‌خشکد و سپس، آن را با سایر
شاخه‌ها جمع می‌کنند تا در آتش بسوزانند. **7** ولی اگر در من بمانید
و از کلام من اطاعت کنید، هر چه بخواهید به شما داده خواهد
شد. **8** شاگردان واقعی من محصول فراوان می‌دهند و این، باعث
بزرگی و جلال پدرم می‌شود. **9** «همان‌طور که پدر مرا دوست دارد،
من نیز شما را دوست دارم. پس در محبت من بمانید. **10** اگر
از کلام من اطاعت نمایید، در محبت من خواهید ماند، درست
همان‌گونه که من از احکام پدرم اطاعت می‌کنم و در محبت او
می‌مانم. **11** این را گفتم تا شما نیز از شادی من لبریز شوید؛ بله، تا
مالامال از خوشی گردید. **12** از شما می‌خواهم که به همان اندازه
که من شما را دوست می‌دارم، شما نیز یکدیگر را دوست بدارید.
13 بزرگترین محبتی که شخص می‌تواند در حق دوستانش بکند، این
است که جان خود را در راه ایشان فدا سازد. محبت را باید اینچنین
سنجید. **14** و شما دوستان منید اگر از آنچه می‌گویم اطاعت کنید.
15 دیگر شما را"بنده"نمی‌خوانم، چون معمولاً بنده مورد اعتماد
اربابش نیست. من شما را"دوستان خود"می‌خوانم، به این دلیل که به
شما اعتماد کرده، هر چه پدرم به من گفته است، همه را به شما
گفته‌ام. **16** «شما مرا برنگزیدید، بلکه من شما را برگزیدم و شما را
فرستادم که بروید و میوه‌های ماندگار بیاورید، تا هر چه از پدرم به نام
من بخواهید به شما بدهد. **17** از شما می‌خواهم که یکدیگر را
دوست بدارید، **18** چون مردم دنیا از شما نفرت خواهند داشت. اما
بدانید که پیش از اینکه از شما نفرت کنند، از من نفرت داشته‌اند.
19 اگر به دنیا دل می‌بستید، دنیا شما را دوست می‌داشت. ولی شما
به آن دل نبسته‌اید، چون من شما را از میان مردم دنیا جدا کرده‌ام. به
همین دلیل از شما نفرت دارند. **20** آیا به خاطر دارید چه گفتم؟
مقام خدمتکار از اربابش بالاتر نیست. پس اگر مرا اذیت کردند، شما
را نیز اذیت خواهند کرد و اگر به سخنان من گوش ندادند، به سخنان
شما نیز گوش نخواهند داد. **21** مردم دنیا شما را آزار و اذیت خواهند
کرد، از این رو که شما از آن منید و همچنین به این دلیل که خدا را
نمی‌شناسند، خدایی که مرا فرستاده است. **22** «اگر من به دنیا
نمی‌آمدم و با مردم سخن نمی‌گفتم، تقصیری نمی‌داشتند. ولی حال

کردم؟ **13** شما مرا استاد و خداوند می‌خوانید، و درست می‌گویید
چون همین‌طور نیز هست. **14** حال، اگر من که خداوند و استاد
شما هستم، پاهای شما را شستم، شما نیز باید پاهای یکدیگر را
بشویید. **15** من به شما سرمشقی دادم تا شما نیز همین‌طور رفتار
کنید. **16** چون مسلماً خدمتکار از اربابش بالاتر نیست و قاصد
نیز از فرستنده‌اش مهمتر نمی‌باشد. **17** در زندگی، سعادت در
این است که به آنچه می‌دانید، عمل کنید.» **18** «این را به همهٔ
شما نمی‌گویم، چون تک‌تک شما را که انتخاب کرده‌ام، خوب
می‌شناسم. اما آنچه در کتب مقدّس آمده باید جامهٔ عمل بپوشد
که می‌فرماید:"کسی که نان و نمک مرا می‌خورْد، دشمن من شده
است." **19** این را به شما می‌گویم تا وقتی واقع شد، به من ایمان
بیاورید. **20** بدانید که هر کس فرستادهٔ مرا قبول کند، مرا پذیرفته
است و آنکه مرا قبول کند فرستندهٔ مرا پذیرفته است.» **21** پس از
این سخن، عیسی به شدت محزون شد و با دلی شکسته گفت:
«براستی به شما می‌گویم که یکی از شما به من خیانت خواهد
کرد.» **22** شاگردان مات و مبهوت به یکدیگر نگاه می‌کردند و در
حیرت بودند که عیسی این را درباره چه کسی می‌گوید. **23** یکی
از شاگردان، که عیسی دوستش می‌داشت، کنار او تکیه زده بود.
24 شمعون پطرس به او اشاره کرد تا بپرسد کیست که دست به چنین
کار وحشتناکی می‌زند. **25** پس، آن شاگرد به عیسی نزدیکتر شد
و پرسید: «خداوندا، آن شخص کیست؟» **26** فرمود: «آن کسی
است که یک لقمه می‌گیرم و به او می‌دهم.» آنگاه لقمه‌ای گرفت و
آن را به یهودا پسر شمعون اسخریوطی داد. **27** به محض اینکه
لقمه از گلوی یهودا پایین رفت، شیطان داخل او شد. پس عیسی به
او فرمود: «کاری را که می‌خواهی انجام دهی، زودتر عملی کن!»
28 هیچ‌کس به هنگام شام منظور عیسی را نفهمید. **29** فقط بعضی
گمان کردند که چون پول دست یهودا بود، عیسی به او دستور داد
که برود و خوراک بخرد و یا چیزی به فقرا بدهد. **30** یهودا لقمه را
خورد و بی‌درنگ در تاریکی شب بیرون رفت. **31** به محض اینکه
یهودا از اتاق خارج شد، عیسی فرمود: «وقت آن رسیده است که پسر
انسان وارد جلالش شود و خدا نیز توسط او جلال یابد. **32** خدا نیز
به‌زودی بزرگی و جلال خود را به من خواهد داد. **33** ای فرزندان من
که برایم بسیار عزیز هستید، چقدر این لحظات کوتاهند. به‌زودی باید
شما را بگذارم و بروم. آنگاه همان‌طور که به سران قوم یهود گفتم،
همه جا به دنبال من خواهید گشت، اما مرا نخواهید یافت و نخواهید
توانست به جایی که می‌روم، بیایید. **34** «پس حال، دستوری تازه به
شما می‌دهم: یکدیگر را دوست بدارید همان‌گونه که من شما را
دوست می‌دارم. **35** محبت شما به یکدیگر، به جهان ثابت خواهد
کرد که شما شاگردان من می‌باشید.» **36** شمعون پطرس پرسید:
«سرور من، کجا می‌خواهید بروید؟» عیسی جواب داد: «حال،
نمی‌توانی با من بیایی، ولی بعد به دنبالم خواهی آمد.» **37** پطرس
پرسید: «سرورم، چرا نمی‌توانم حالا بیایم؟ من حتی حاضرم جانم را
فدای تو کنم.» **38** عیسی جواب داد: «تو جانت را فدای من
می‌کنی؟ همین امشب پیش از بانگ خروس، سه بار مرا انکار کرده،
خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی.»

14 «خاطرتان آسوده باشد. شما که به خدا ایمان دارید، به من
نیز ایمان داشته باشید. **2** در خانهٔ پدرِ من منزلگاه بسیار است. اگر
چنین نبود، به شما نمی‌گفتم که می‌روم مکانی برای شما آماده سازم.
3 پس وقتی بروم و مکانی برای شما آماده سازم، خواهم آمد و شما را
نزد خود می‌برم تا همیشه در آنجا که من هستم، شما نیز با من
باشید. **4** شما می‌دانید من به کجا می‌روم و می‌دانید چگونه به آنجا
بیایید.» **5** توما گفت: «ما حتی نمی‌دانیم به کجا می‌روی، پس
چطور می‌توانیم راه را بدانیم؟» **6** عیسی به او فرمود: «من راه و
راستی و حیات هستم؛ هیچ‌کس نمی‌تواند نزد پدر بیاید مگر به‌وسیلهٔ
من. **7** اگر می‌دانستید من کیستم، آنگاه می‌دانستید پدرم کیست.
اما از حالا به بعد، او را می‌شناسید و او را دیده‌اید.» **8** فیلیپ
گفت: «خداوندا، پدر را به ما نشان بده که همین برای ما کافی
است.» **9** عیسی جواب داد: «فیلیپ، آیا بعد از تمام این مدتی که
با شما بوده‌ام، هنوز هم نمی‌دانی من کیستم؟ هر که مرا ببیند، خدای
پدر را دیده است. پس دیگر چرا می‌خواهی او را ببینی؟ **10** آیا
ایمان نداری که من در پدر هستم و او در من است؟ سخنانی که
می‌گویم، از خودم نیست بلکه از پدر من است که در من ساکن
است؛ و اوست که این کارها را می‌کند. **11** فقط ایمان داشته
باش که من در خدای پدر هستم و او در من است؛ وگرنه به خاطر
این معجزات بزرگ که از من دیده‌ای، به من ایمان آور. **12** اینکه
می‌گویم عین حقیقت است: هر که به من ایمان بیاورد، می‌تواند
همان کارهایی را بکند که من کرده‌ام، و حتی بزرگتر از اینها نیز انجام
دهد، چون من نزد پدر باز می‌گردم. **13** شما می‌توانید به نام من،
هر چیزی درخواست کنید، و من آن را برایتان انجام خواهم داد.
چون من که پسر خدا هستم هر چه برای شما انجام دهم، باعث
بزرگی و جلال پدر خواهد شد. **14** بله، به نام من هر چه لازم
دارید بخواهید تا به شما عطا کنم. **15** «اگر مرا دوست دارید، از
احکام من اطاعت کنید. **16** و من از پدرم درخواست خواهم کرد
تا پشتیبان و تسلی‌بخش دیگری به شما عطا نماید که همیشه با
شما بماند. **17** این پشتیبان و تسلی‌بخش همان (aiōn g165)

ببینیم.» 22 فیلیپ این را با آندریاس در میان گذاشت و هر دو رفتند
و به عیسی گفتند. 23 عیسی جواب داد: «وقت آن رسیده است
که پسر انسان به جلالی که در آسمان داشت بازگردد. 24 این
که می‌گویم عین حقیقت است: اگر دانهٔ گندم در خاک نیفتد و
نمیرد، تنها می‌ماند؛ اما اگر بمیرد دانه‌های تازهٔ بسیاری تولید می‌کند.
25 اگر کسی جان خود را دوست بدارد، آن را از دست خواهد
داد. اما کسی که در این جهان از جان خود بگذرد، آن را برای
حیات جاویدان حفظ خواهد کرد. (aiōnios g166) 26 «هر که
بخواهد مرا خدمت کند، باید به دنبال من بیاید. و هر جا من باشم،
خدمتگزارم نیز باید باشد. و پدر، هر کسی را که به من خدمت کند،
تکریم خواهد کرد. 27 اکنون جانم آشفته است. آیا باید دعا کنم
که:"ای پدر، از آنچه می‌خواهد بر من واقع شود، مرا رهایی ده؟"ولی
من برای همین امر به این جهان آمده‌ام! 28 پس می‌گویم:"ای پدر،
نام خود را جلال و سرافرازی ده."» ناگاه صدایی از آسمان گفت:
«جلال دادم و باز جلال خواهم داد.» 29 وقتی مردم این صدا
را شنیدند، بعضی گمان بردند که صدای رعد بود و بعضی دیگر
گفتند: «فرشته‌ای با او سخن گفت.» 30 ولی عیسی فرمود: «این
صدا برای شما بود، نه برای من. 31 چون وقت آن رسیده است که
خدا مردم دنیا را داوری کند و فرمانروای این دنیا، یعنی شیطان را از
قدرت بیندازد. 32 وقتی مرا از زمین بلند کردید، همه را به سوی خود
جذب خواهم کرد.» 33 عیسی با این گفته، به نوع مرگ خود بر
صلیب اشاره کرد. 34 مردم پرسیدند: «تو از مرگ سخن می‌گویی؟
تا جایی که ما می‌دانیم مسیح باید همیشه زنده بماند و هرگز نمیرد.
پس چرا تو می‌گویی که مسیح باید بمیرد؟ اصلاً دربارهٔ که صحبت
می‌کنی؟» (aiōn g165) 35 عیسی جواب داد: «نور من فقط تا
مدتی کوتاه بر شما خواهد تابید؛ پس تا فرصت هست، در نور راه
بروید، تا تاریکی بر شما چیره نشود. آنان که در تاریکی راه می‌روند،
نمی‌توانند ببینند به کجا می‌روند. 36 تا دیر نشده، به نور ایمان آورید
تا نورانی شوید.» آنگاه عیسی رفت و خود را از چشم مردم پنهان
کرد. 37 با وجود تمام معجزاتی که عیسی کرد، بسیاری از مردم
ایمان نیاوردند که او همان مسیح است. 38 این درست همان است
که اشعیای نبی پیشگویی کرده بود که: «خداوندا، چه کسی پیام
ما را باور کرده، و بازوی توانای خداوند بر چه کسی آشکار شده
است؟» 39 البته ایشان نتوانستند ایمان بیاورند، چون همان‌طور که
اشعیا گفته بود: 40 «خدا چشمانشان را کور و دلهایشان را سخت
کرده است، تا با چشمانشان نبینند و با دلهایشان نفهمند و به سوی
خدا باز نگردند تا شفایشان دهد.» 41 اشعیا به این دلیل این را
گفت که جلال او را دید و دربارهٔ او سخن گفت. 42 با این همه،
بعضی از سران قوم یهود ایمان آوردند که او همان مسیح است، ولی
به کسی نگفتند چون می‌ترسیدند فریسیان از کنیسه بیرونشان کنند.
43 در واقع چیزی که برای این اشخاص اهمیت داشت، جلب نظر و
احترام مردم بود نه جلب رضای خدا. 44 پس عیسی با صدای بلند
به مردم فرمود: «هر که به من ایمان بیاورد، نه فقط به من، بلکه به
کسی نیز ایمان آورده که مرا فرستاده است. 45 چون آن که مرا دید،
گویی فرستندهٔ مرا دیده است. 46 من مثل نوری آمده‌ام تا در این
دنیای تاریک بدرخشم تا تمام کسانی که به من ایمان می‌آورند،
در تاریکی سرگردان نشوند. 47 اگر کسی صدای مرا بشنود ولی
اطاعت نکند، من از او بازخواست نخواهم کرد، زیرا من نه برای
بازخواست بلکه برای نجات جهان آمده‌ام. 48 ولی تمام کسانی که
مرا و سخنان مرا نمی‌پذیرند، در روز قیامت به‌وسیلهٔ کلام من از ایشان
بازخواست خواهد شد. 49 این سخنان از من نیست، بلکه من
آنچه را که پدرم خدا گفته است، به شما می‌گویم؛ 50 و می‌دانم
که احکام او انسان را به زندگی جاوید می‌رساند. پس من هر چه
می‌گویم، همان است که خدا به من می‌فرماید.» (aiōnios g166)

13

شب عید پِسَح فرا رسید. عیسی می‌دانست که وقت آن
رسیده که این جهان را ترک کند و نزد پدر برود. او که شاگردانش را
در طول خدمت زمینی‌اش محبت کرده بود، اکنون محبت خود را به
کمال به ایشان نشان داد. 2 وقت شام بود، و ابلیس از پیش، یهودا،
پسر شمعون اسخریوطی را برانگیخته بود که به عیسی خیانت کند.
3 عیسی می‌دانست که پدر اختیار همه چیز را به دست او سپرده،
و اینکه از نزد خدا آمده و باید بار دیگر نزد او بازگردد. 4 پس،
از سر شام بلند شد، لباس خود را درآورد، حوله‌ای به کمر بست،
5 آب در لگن ریخت و به شستن پاهای شاگردان و خشک کردن
آنها با حوله پرداخت. 6 وقتی به شمعون پطرس رسید، پطرس به او
گفت: «سرورم، تو نباید پاهای ما را بشویی.» 7 عیسی جواب
داد: «اکنون علّت کار مرا درک نمی‌کنی؛ ولی یک روز خواهی
فهمید.» 8 پطرس بار دیگر با اصرار گفت: «نه، هرگز نمی‌گذارم
پاهای مرا بشویی.» عیسی فرمود: «اگر پاهای تو را نشویم تو به من
تعلق نخواهی داشت.» (aiōn g165) 9 پطرس با عجله گفت:
«سرورم، پس حالا که اینطور است، نه فقط پا، بلکه دست و صورتم
را نیز بشوی.» 10 عیسی جواب داد: «کسی که تازه حمام کرده،
فقط کافی است که پاهای خود را بشوید تا تمام بدنش پاکیزه شود.
شما نیز پاکید ولی نه همه.» 11 چون عیسی می‌دانست چه کسی
به او خیانت خواهد کرد؛ از این جهت گفت که همهٔ شاگردان پاک
نیستند. 12 پس از آنکه پاهای شاگردان خود را شست، لباس خود را
پوشید و سر میز شام نشست و پرسید: «آیا فهمیدید چرا این کار را

37 ولی بعضی می‌گفتند: «این مرد که چشمان کور را باز کرد، چرا
نتوانست کاری کند که ایلعازر نمیرد؟» 38 باز عیسی به شدت متأثر
شد. سرانجام به سر قبر رسیدند. قبر او غاری بود که سنگ بزرگی
جلوی دهانه‌اش غلتانیده بودند. 39 عیسی فرمود: «سنگ را به کنار
بغلتانید!» ولی مارتا، خواهر ایلعازر گفت: «سرورم، حالا دیگر متعفن
شده، چون چهار روز است که او را دفن کرده‌ایم.» 40 عیسی
فرمود: «مگر نگفتم اگر ایمان داشته باشی، جلال خدا را خواهی
دید؟» 41 پس سنگ را کنار زدند. آنگاه عیسی به آسمان نگاه
کرد و فرمود: «پدر، شکر می‌کنم که دعای مرا شنیده‌ای. 42 البته
همیشه دعایم را می‌شنوی ولی این را به خاطر مردمی که اینجا هستند
گفتم، تا ایمان آورند که تو مرا فرستاده‌ای.» 43 سپس با صدای بلند
فرمود: «ایلعازر، بیرون بیا!» 44 ایلعازر از قبر بیرون آمد، در حالی که
تمام بدنش در کفن پیچیده شده و پارچه‌ای سر و صورتش را پوشانده
بود. عیسی فرمود: «او را باز کنید تا بتواند راه برود.» 45 بعضی از
یهودیان که با مریم بودند و این معجزه را دیدند، به عیسی ایمان
آوردند. 46 ولی بعضی نیز نزد فریسیان رفته، واقعه را گزارش دادند.
47 کاهنان اعظم و فریسیان بی‌درنگ جلسه‌ای تشکیل دادند تا به این
موضوع رسیدگی کنند. ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «چه کنیم؟
این شخص معجزات بسیاری انجام می‌دهد. 48 اگر او را به حال
خود بگذاریم، تمام این قوم به دنبال او خواهند رفت. آنگاه رومی‌ها
به اینجا لشکرکشی کرده، معبد و قوم ما را از بین خواهند برد.»
49 یکی از ایشان به نام قیافا، که در آن سال کاهن اعظم بود،
برخاست و گفت: «شما اصلاً متوجه موضوع نیستید. 50 آیا درک
نمی‌کنید که بهتر است یک نفر برای قوم بمیرد تا آن که همهٔ قوم
هلاک شوند.» 51 او این را از خود نگفت، بلکه چون در آن سال
کاهن اعظم بود، به او الهام شد. او با این سخن، در واقع پیشگویی
کرد که عیسی باید برای قوم یهود فدا شود، 52 و نه فقط برای قوم
یهود، بلکه برای جمع کردن و متحد ساختن همهٔ فرزندان خدا که در
سراسر دنیا پراکنده‌اند. 53 از آن روز به بعد، سران قوم یهود توطئه
چیدند تا عیسی را به قتل رسانند. 54 عیسی از آن پس، دیگر در
میان مردم آشکار نمی‌شد، بلکه با شاگردانش از اورشلیم به دهکدهٔ
افرایم در نزدیکی بیابان رفت و در آنجا ماند. 55 کم‌کم عید پِسَح
که از روزهای مقدّس یهود بود نزدیک می‌شد. مردم از سراسر مملکت
در اورشلیم جمع می‌شدند تا خود را برای شرکت در مراسم عید آماده
کنند. 56 در این میان، همه می‌خواستند عیسی را ببینند، و در معبد
با کنجکاوی از یکدیگر می‌پرسیدند: «چه فکر می‌کنید؟ آیا عیسی
برای شرکت در مراسم عید به اورشلیم خواهد آمد؟» 57 ولی از طرف
دیگر کاهنان اعظم و فریسیان اعلام کرده بودند که هر که عیسی را
ببیند، خبر دهد تا او را بگیرند.

12 شش روز پیش از آغاز عید پِسَح، عیسی وارد بیت‌عنیا
شد، همان جایی که ایلعازر مرده را زنده کرده بود. 2 یک شب
در آن دهکده به افتخار عیسی ضیافتی ترتیب دادند. مارتا پذیرایی
می‌کرد و ایلعازر با عیسی بر سر سفره نشسته بود. 3 آنگاه مریم
شیشه‌ای از عطر سنبل خالص و گرانبها را برداشته، آن را روی پاهای
عیسی ریخت و با گیسوان خود آنها را خشک کرد. خانه از بوی
عطر پر شد. 4 ولی یهودا اسخریوطی که یکی از شاگردان عیسی
بود و بعد به او خیانت کرد، گفت: 5 «چرا این عطر به سیصد
سکه نقره فروخته نشد، تا پولش را به فقرا بدهیم؟» 6 البته او در
فکر فقرا نبود بلکه در فکر خودش بود، چون مسئول دخل و خرج و
نگهداری پول شاگردان بود و اغلب از این پول می‌دزدید. 7 عیسی
جواب داد: «کاری به کار او نداشته باشید! او با این کار، بدن مرا
برای دفن آماده کرد. 8 فقرا همیشه دور و بر شما هستند، ولی مرا
همیشه با خود نخواهید داشت.» 9 وقتی یهودیان اورشلیم شنیدند که
عیسی به آنجا آمده، دسته‌دسته به دیدن او شتافتند. آنان در ضمن
بسیار مایل بودند ایلعازر را نیز که عیسی او را زنده کرده بود، ببینند.
10 پس کاهنان اعظم تصمیم گرفتند ایلعازر را هم بکشند، 11 زیرا به
خاطر او بعضی از سران قوم یهود نیز ایمان آورده بودند که عیسی
همان مسیح است. 12 روز بعد، در تمام شهر خبر پیچید که عیسی
به اورشلیم می‌آید. پس، جمعیت انبوهی که برای مراسم عید آمده
بودند، 13 با شاخه‌های نخل به پیشواز او رفتند، در حالی که فریاد
می‌زدند: «هوشیعانا!» «مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید!»
«مبارک است پادشاه اسرائیل!» 14 عیسی نیز کرّهٔ الاغی یافت و بر
آن سوار شد، همان‌گونه که نوشته شده است: 15 «نترس، ای دختر
صهیون، اینک پادشاه تو می‌آید، سوار بر کرّهٔ الاغی!» 16 شاگردان
او در آن زمان متوجه این پیشگویی نشدند، ولی بعد از این که عیسی
به جلال خود در آسمان بازگشت، پی بردند که تمام این چیزها قبلاً
دربارهٔ او نوشته شده بود، و همان‌گونه نیز بر او واقع شده بود. 17 در
بین جمعیت، کسانی که زنده شدن ایلعازر را به چشم خود دیده
بودند، آن را برای دیگران تعریف می‌کردند. 18 در واقع به خاطر
همین نشانهٔ معجزه‌آسا بود که مردم با چنان شور و حرارتی به پیشواز او
رفتند. 19 فریسی‌ها به یکدیگر گفتند: «دیگر از ما کاری ساخته
نیست. ببینید، تمام دنیا به دنبال او رفته‌اند!» 20 عده‌ای یونانی
که برای مراسم عید به اورشلیم آمده بودند، 21 نزد فیلیپ که اهل
بیت‌صیدای جلیل بود، رفتند و گفتند: «آقا، ما می‌خواهیم عیسی را

نشوند. هیچ‌کس نیز نمی‌تواند ایشان را از دست من بگیرد. (aiōn
g165, aiōnios g166) 29 چون پدرم ایشان را به من داده است
و او از همه قویتر است؛ هیچ انسانی نمی‌تواند ایشان را از پدرم
بگیرد. 30 من و پدر یک هستیم.» 31 باز سران قوم یهود سنگها
برداشتند تا او را بکشند. 32 عیسی فرمود: «از جانب پدرم کارهای
نیک بسیاری انجام داده‌ام. برای کدام یک از آنها می‌خواهید مرا
سنگسار کنید؟» 33 جواب دادند: «ما به خاطر کفری که می‌گویی
می‌خواهیم تو را بکشیم، نه برای کارهای خوبت. چون تو یک انسانی
ولی ادعای خدایی می‌کنی.» 34 عیسی در پاسخ فرمود: «مگر در
تورات شما نوشته نشده که"گفتم شما خدایانید"؟ 35 حال، اگر
کتب مقدّس که نمی‌توانند نادرست باشند، به کسانی که کلام خدا
به ایشان رسید، می‌فرمایند که"خدایان"هستند، 36 آیا کفر است
کسی که خدا او را تقدیس کرده و به جهان فرستاده، بگوید"من
پسر خدا"هستم؟ 37 اگر معجزه نمی‌کنم، به من ایمان نیاورید.
38 ولی اگر می‌کنم و باز نمی‌توانید به خود من ایمان بیاورید، لااقل به
معجزاتم ایمان آورید تا بدانید که پدر در من است و من در پدر.»
39 بار دیگر خواستند او را بگیرند ولی عیسی رفت و از آنان دور شد.
40 سپس به آن طرف رود اردن رفت، یعنی نزدیک به جایی که یحیی
در آغاز مردم را تعمید می‌داد. 41 در آنجا بسیاری از مردم نزد او
آمدند؛ ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «یحیی معجزه‌ای نکرد، ولی هر
چه درباره این شخص گفت، راست بود.» 42 و بسیاری که در آنجا
بودند، به عیسی ایمان آوردند.

11 روزی، شخصی به نام ایلعازر بیمار شد. او در بیت‌عنیا
زندگی می‌کرد، در همان دهکدهٔ مریم و خواهرش مارتا. 2 این مریم
که برادرش اکنون بیمار بود، همان است که عطری گرانبها را بر پاهای
عیسی ریخت و با گیسوانش آنها را خشک کرد. 3 این دو خواهر
برای عیسی پیغام فرستاده، گفتند: «سرور ما، دوست عزیزتان سخت
بیمار است.» 4 وقتی عیسی این خبر را شنید فرمود: «این بیماری
موجب مرگ ایلعازر نخواهد شد، بلکه باعث جلال خدا خواهد
گشت، و پسر خدا نیز از این رویداد جلال خواهد یافت.» 5 عیسی
با اینکه نسبت به مارتا و مریم و ایلعازر لطف خاصی داشت، 6 اما
وقتی خبر بیماری ایلعازر را شنید، در محلی که بود، دو روز دیگر
نیز ماند. 7 پس از آن، به شاگردان خود فرمود: «بیایید به یهودیه
بازگردیم.» 8 شاگردان اعتراض کرده، گفتند: «همین چند روز پیش
بود که سران یهود می‌خواستند تو را در یهودیه بکشند. حال می‌خواهی
باز به آنجا بروی؟» 9 عیسی جواب داد: «در روز، دوازده ساعت هوا
روشن است. تا زمانی که همه جا روشن است، مردم می‌توانند راه
بروند و نیفتند. آنها راه را می‌بینند زیرا از نور این جهان برخوردارند.
10 فقط در شب است که خطر افتادن وجود دارد، چون هوا تاریک
است.» 11 آنگاه فرمود: «دوست ما ایلعازر خوابیده است و من
می‌روم تا او را بیدار کنم.» 12 شاگردان به او گفتند: «سرور ما، پس
حالش خوب خواهد شد.» 13 ولی منظور عیسی این بود که ایلعازر
مرده است، اما شاگردان تصور کردند منظورش این است که ایلعازر در
خواب است. 14 آنگاه عیسی به طور واضح فرمود: «ایلعازر مرده
است. 15 و من خوشحالم که در کنار او نبودم، چون مرگ او یک
بار دیگر به شما فرصت خواهد داد که به من ایمان آورید. حال
بیایید نزد او برویم.» 16 یکی از شاگردان او به نام توما، که به او
دوقلو هم می‌گفتند، به شاگردان دیگر گفت: «بیایید ما نیز برویم و
با او بمیریم.» 17 وقتی به بیت‌عنیا رسیدند، شنیدند که ایلعازر را
چهار روز پیش به خاک سپرده‌اند. 18 بیت‌عنیا فقط چند کیلومتر تا
اورشلیم فاصله داشت 19 و عده‌ای از سران قوم یهود از آنجا آمده
بودند تا مارتا و مریم را برای مرگ برادرشان تسلی بدهند. 20 وقتی به
مارتا خبر دادند که عیسی آمده است، برخاست و بی‌درنگ به پیشواز
او رفت، ولی مریم در خانه ماند. 21 مارتا به عیسی گفت: «سَرورم،
اگر اینجا بودید، برادرم نمی‌مرد. 22 حال نیز دیر نشده؛ اگر از خدا
بخواهید، برادرم دوباره زنده خواهد شد.» 23 عیسی فرمود: «مارتا،
برادرت زنده خواهد شد.» 24 مارتا گفت: «بله، می‌دانم که در روز
قیامت زنده خواهد شد.» 25 عیسی فرمود: «من قیامت و حیات
هستم. هر که به من ایمان داشته باشد، حتی اگر بمیرد، زنده خواهد
شد. 26 و چون به من ایمان دارد، زندگی جاوید یافته، هرگز هلاک
نخواهد شد. مارتا! آیا به این گفتهٔ من ایمان داری؟» (aiōn g165)
27 مارتا گفت: «بله، سرورم، من ایمان دارم که تو مسیح، پسر
خدا هستی، همان که منتظرش بودیم.» 28 آنگاه مارتا به خانه
بازگشت و مریم را از مجلس عزاداری بیرون برد و به او گفت: «عیسی
اینجاست و می‌خواهد تو را ببیند.» 29 مریم بی‌درنگ نزد عیسی
رفت. 30 عیسی بیرون دهکده بود، در همان جایی که مارتا با او
ملاقات کرده بود. 31 یهودیانی که در خانه سعی می‌کردند مریم را
دلداری دهند، وقتی دیدند که او با عجله از خانه بیرون می‌رود،
تصور کردند به سر قبر می‌رود تا باز گریه کند. پس ایشان نیز به
دنبال او رفتند. 32 وقتی مریم نزد عیسی رسید، به پاهای او افتاد و
گفت: «سرورم، اگر اینجا بودید، برادرم نمی‌مرد.» 33 وقتی عیسی
دید که مریم گریه می‌کند و یهودیان نیز با او ماتم گرفته‌اند عمیقاً
متأثر و پریشان گردید. 34 او پرسید: «کجا او را دفن کرده‌اید؟»
گفتند: «سرور ما، بیا و ببین.» 35 عیسی گریست. 36 سران
یهود به یکدیگر گفتند: «ببینید چقدر او را دوست می‌داشت.»

دوباره آن شخص را که نابینا بود خواستند و گفتند: «برای این شفا
خدا را تمجید کن نه عیسی را، چون ما می‌دانیم که عیسی آدم
گناهکاری است.» **25** جواب داد: «اینکه او گناهکار است یا نه،
من نمی‌دانم. فقط می‌دانم که کور بودم و اکنون بینا هستم!» **26** از
او پرسیدند: «خوب، عیسی با تو چه کرد؟ چطور چشمانت را باز
کرد؟» **27** جواب داد: «من یک بار به شما گفتم، مگر نشنیدید؟
چرا می‌خواهید دوباره تعریف کنم؟ آیا شما هم می‌خواهید شاگرد
او بشوید؟» **28** آنها او را دشنام داده، گفتند: «تو خودت شاگرد
او هستی. ما شاگرد موسی می‌باشیم. **29** ما می‌دانیم که خدا با
موسی سخن می‌گفت. اما دربارهٔ این شخص، هیچ چیز نمی‌دانیم.»
30 جواب داد: «این خیلی عجیب است که او می‌تواند کوری را
بینا کند و شما دربارهٔ او هیچ چیز نمی‌دانید؟ **31** همه می‌دانند که
خدا به دعای اشخاص شیاد گوش نمی‌دهد، بلکه دعای کسی را
می‌شنود که خداترس باشد و ارادهٔ او را انجام دهد. **32** از آغاز
جهان تا به حال هیچوقت کسی پیدا نشده که بتواند چشمان کور
مادرزاد را باز کند. (aiōn g165) **33** اگر این شخص از طرف
خدا نبود، چگونه می‌توانست چنین کاری بکند؟» **34** ایشان فریاد
زدند: «تو سراپا در گناه متولد شده‌ای؛ حال می‌خواهی به ما درس
بدهی؟» پس او را بیرون کردند. **35** وقتی این خبر به گوش عیسی
رسید، او را پیدا کرد و فرمود: «آیا تو به پسر انسان ایمان داری؟»
36 جواب داد: «سَروَرم، بگو او کیست، چون می‌خواهم به او ایمان
بیاورم.» **37** عیسی فرمود: «تو او را دیده‌ای و هم اکنون با تو سخن
می‌گوید.» **38** گفت: «بله، ای خداوند، ایمان دارم.» و عیسی را
پرستش کرد. **39** عیسی به او فرمود: «من به این جهان آمده‌ام تا
داوری کنم، تا به نابینایان بینایی ببخشم و به آنانی که تصور می‌کنند
می‌بینند، نشان دهم که کورند.» **40** بعضی از فریسیان که آنجا
بودند، گفتند: «آیا منظورت این است که ما کوریم؟» **41** عیسی
جواب داد: «اگر کور بودید، گناهی نمی‌داشتید؛ اما حالا که ادعا
می‌کنید بینایید، گناهکار باقی می‌مانید.

10 «هر که نخواهد از در واردِ آغل گوسفندان شود بلکه از
روی دیوار به داخل بپرد، دزد و راهزن است. **2** زیرا شبان گوسفندان
همیشه از در وارد می‌شود. **3** دربان نیز برای شبان در را باز می‌کند،
گوسفندان صدای او را می‌شنوند و نزد او می‌آیند. شبان نام گوسفندان
خود را یک به یک می‌خواند و آنها را بیرون می‌برد. **4** او پیشاپیش
گوسفندان حرکت می‌کند و گوسفندان به دنبالش می‌روند، چون
صدای او را می‌شناسند. **5** گوسفندان به‌دنبال غریبه‌ها نمی‌روند، بلکه
از آنان می‌گریزند، چون با صدای غریبه‌ها آشنا نیستند.» **6** کسانی
که این مَثَل را شنیدند، منظور عیسی را درک نکردند. **7** پس برای
ایشان توضیح داد و فرمود: «مطمئن باشید که من آن دری هستم که
گوسفندان از آن وارد می‌شوند. **8** دیگران که پیش از من آمدند، همه
دزد و راهزن بودند. به همین جهت، گوسفندان واقعی به سخنان
ایشان گوش ندادند. **9** بله، من در هستم. کسانی که از این در وارد
می‌شوند، نجات پیدا می‌کنند و در داخل و بیرون می‌گردند و چراگاه
سبز و خرّم می‌یابند. **10** کار دزد این است که بدزدد، بکشد و
نابود کند؛ اما من آمده‌ام تا به شما حیات واقعی را به فراوانی عطا
نمایم. **11** «من شبان نیکو هستم. شبان نیکو از جان خود می‌گذرد
تا گوسفندان را از چنگال گرگها نجات دهد. **12** ولی کسی که
مزدور است و شبان نیست، وقتی می‌بیند گرگ می‌آید، گوسفندان را
گذاشته، فرار می‌کند، چون گوسفندان از آن او نیستند و او شبانشان
نیست. آنگاه گرگ به گله می‌زند و گوسفندان را پراکنده می‌کند.
13 مزدور می‌گریزد، چون برای مزد کار می‌کند و به فکر گوسفندان
نیست. **14** «من شبان نیکو هستم و گوسفندانم را می‌شناسم و آنها
نیز مرا می‌شناسند. **15** درست همان‌طور که پدرم مرا می‌شناسد و من
او را می‌شناسم. من جان خود را در راه گوسفندان فدا می‌کنم.
16 من گوسفندان دیگری نیز دارم که در این آغل نیستند؛ آنها را نیز
باید بیاورم. آنها نیز به صدای من توجه کرده، همه با هم یک گله
خواهند شد و یک شبان خواهند داشت. **17** «پدرم مرا دوست دارد،
چون من جانم را می‌دهم و باز پس می‌گیرم. **18** کسی نمی‌تواند به
زور جانم را بستاند. من داوطلبانه آن را فدا می‌کنم. زیرا اختیار این را
دارم که جانم را فدا کنم، و اختیار آن را دارم تا آن را باز پس بگیرم.
این اختیار را پدرم به من داده است.» **19** سران قوم یهود وقتی این
سخنان را شنیدند، باز دربارهٔ او اختلاف نظر پیدا کردند. **20** بعضی
گفتند: «این مرد دیوانه است و عقل خود را از دست داده است. چرا
به حرفهای او گوش می‌دهید؟» **21** دیگران گفتند: «به نظر دیوانه
نمی‌آید. مگر دیوانه می‌تواند چشمان کور را باز کند؟» **22** پس از آن
در اورشلیم جشن سالگرد تقدیس معبد، موسوم به جشن حَنوکا فرا
رسید. زمستان بود، **23** و عیسی در صحن معبد، در تالار سلیمان
قدم می‌زد. **24** سران قوم یهود دور او را گرفتند و پرسیدند: «تا به کی
می‌خواهی ما را در شک و تردید نگاه داری؟ اگر تو همان مسیح
هستی، روشن و واضح به ما بگو.» **25** عیسی جواب داد: «من
قبلاً به شما گفتم ولی باور نکردید. معجزه‌هایی که به قدرت پدرم
می‌کنم، ثابت می‌کند که من مسیح هستم. **26** اما شما به من
ایمان نمی‌آورید، زیرا جزو گوسفندان من نیستید. **27** گوسفندان من
صدای مرا می‌شناسند، من نیز ایشان را می‌شناسم و آنها به دنبال من
می‌آیند. **28** من به ایشان زندگی جاوید می‌بخشم تا هرگز هلاک

گوش دهید. 44 شما فرزندان پدر واقعی‌تان ابلیس می‌باشید و دوست
دارید اعمال بد او را انجام دهید. او از همان اول قاتل بود و از
حقیقت نفرت داشت. در وجود او ذره‌ای حقیقت پیدا نمی‌شود،
چون ذاتاً دروغگو و پدر همهٔ دروغگوهاست. 45 به همین دلیل
است که وقتی من حقیقت را به شما می‌گویم، نمی‌توانید باور کنید.
46 کدام یک از شما می‌تواند مرا حتی به یک گناه متهم سازد؟ پس
حال که حقیقت را از من می‌شنوید، چرا به من ایمان نمی‌آورید؟
47 هر کس که پدرش خدا باشد، با خوشحالی به سخنان خدا گوش
می‌دهد؛ و چون شما گوش نمی‌دهید، ثابت می‌کنید که فرزندان خدا
نیستید.» 48 سران قوم فریاد زده، گفتند: «ای سامری اجنبی، ما از
ابتدا درست می‌گفتیم که تو دیوزده‌ای.» 49 عیسی فرمود: «من
دیوزده نیستم. من به پدرم، خدا، احترام می‌گذارم، ولی شما به من
بی‌احترامی می‌کنید. 50 با اینکه من نمی‌خواهم خود را عزت و
بزرگی ببخشم، اما این خداست که مرا بزرگی و عزت خواهد بخشید.
اوست داور راستین. 51 این که می‌گویم عین حقیقت است: هر که
احکام مرا اطاعت کند، هرگز نخواهد مرد.» (aiōn g165) 52 سران
یهود گفتند: «حالا دیگر برای ما ثابت شد که تو دیوزده‌ای. ابراهیم و
تمام پیامبران بزرگ خدا مردند؛ حال، تو ادعا می‌کنی که هر که از تو
اطاعت کند، هرگز نخواهد مرد؟ (aiōn g165) 53 یعنی تو از پدر ما
ابراهیم که مرد، بزرگتری؟ از پیامبران خدا هم که مردند بزرگتری؟ خود
را که می‌دانی؟» 54 عیسی به ایشان فرمود: «اگر من بخواهم خودم
را جلال بدهم، این کار ارزشی نخواهد داشت؛ اما این پدر من است
که به من جلال می‌بخشد، همان کسی که ادعا می‌کنید خدای
شماست. 55 شما او را نمی‌شناسید، اما من او را می‌شناسم؛ و اگر
بگویم او را نمی‌شناسم، آنگاه مانند شما دروغگو خواهم بود! ولی
حقیقت این است که من خدا را می‌شناسم و کاملاً مطیع او هستم.
56 جدّ شما ابراهیم با شادی چشم به راه آمدن من بود؛ او آن را دید
و شاد گردید.» 57 سران قوم یهود فریاد زدند: «چه می‌گویی؟ تو
حتی پنجاه سال نیز نداری و می‌گویی ابراهیم را دیده‌ای؟» 58 عیسی
به ایشان فرمود: «این حقیقت محض است که پیش از آنکه ابراهیم
باشد، من هستم!» 59 سران قوم که دیگر طاقت شنیدن سخنان او
را نداشتند، سنگ برداشتند تا او را بکشند. ولی عیسی از کنار ایشان
گذشت و از معبد بیرون رفت و از نظرها پنهان شد.

9 وقتی عیسی از محلی می‌گذشت، کور مادرزادی را دید.
2 شاگردان از او پرسیدند: «استاد، این شخص چرا کور به دنیا آمده
است؟ آیا در اثر گناهان خود او بوده است یا در نتیجهٔ گناهان پدر و
مادرش؟» 3 عیسی جواب داد: «این به خاطر گناهان خودش یا
والدینش نیست. اما این اتفاق افتاد تا قدرت خدا در او دیده شود.
4 تا فرصت باقیست من باید وظیفه‌ای را که فرستندهٔ من به عهدهٔ من
گذاشته است انجام دهم، زیرا وقت کمی تا شب باقی مانده و در آن
نمی‌توان کاری انجام داد. 5 من تا وقتی در این جهان هستم، به آن
نور می‌بخشم!» 6 آنگاه آب دهان بر زمین انداخت و با آن گِل
درست کرد و به چشمان کور مالید، 7 و به او فرمود: «به حوض
سیلوحا برو و چشمانت را بشوی.» (سیلوحا به زبان عبری به معنی
«فرستاده» می‌باشد.) آن کور نیز رفت، و چشمان خود را در آن
حوض شست و بینا بازگشت. 8 همسایه‌ها و کسانی که او را به
عنوان فقیری نابینا می‌شناختند، از یکدیگر پرسیدند: «آیا این همان
گدای کور است؟» 9 بعضی گفتند همانست و بعضی دیگر گفتند:
«نه، غیرممکن است که او باشد. اما شباهت زیادی به او دارد.» مرد
فقیر گفت: «من همانم.» 10 از او پرسیدند: «پس چه شد که بینا
شدی؟» 11 گفت: «شخصی که مردم او را عیسی می‌خوانند، گِل
درست کرد، به چشمانم مالید و گفت که به حوض سیلوحا بروم
و گِل را از چشمانم بشویم. من هم رفتم و شستم و بینا شدم.»
12 پرسیدند: «او حالا کجاست؟» جواب داد: «نمی‌دانم.» 13 پس
او را نزد فریسیان بردند. 14 آن روز که عیسی گِل ساخت و او را
شفا داد، شَبّات بود. 15 فریسیان جریان را از او پرسیدند. او نیز
گفت: «او گِل درست کرد و به چشمانم مالید و وقتی چشمانم را
شستم، بینا شدم.» 16 بعضی از فریسیان گفتند: «اگر چنین باشد،
عیسی از جانب خدا نیست، زیرا روز شبّات کار می‌کند.» دیگران
گفتند: «ولی چگونه یک شخص گناهکار می‌تواند چنین معجزه‌ای
بکند؟» پس بین ایشان اختلاف افتاد. 17 آنگاه فریسی‌ها بازگشتند و
به آن مردی که قبلاً نابینا بود، گفتند: «تو خودت چه می‌گویی؟
این شخص که چشمانت را باز کرد، کیست؟» جواب داد: «به
نظر من باید پیامبری از طرف خدا باشد.» 18 سران قوم یهود که
نمی‌خواستند باور کنند که او نابینا بوده، پدر و مادرش را خواستند
19 و از آنها پرسیدند: «آیا این پسر شماست؟ آیا درست است که
کور به دنیا آمده؟ پس چطور چشمانش باز شد؟» 20 پدر و مادرش
جواب دادند: «بله، می‌دانیم که این پسر ماست و همینطور می‌دانیم
که کور به دنیا آمده است. 21 ولی نه می‌دانیم چطور چشمانش باز
شد و نه می‌دانیم چه کسی این کار را برایش انجام داده است. از
خودش بپرسید. او بالغ است و می‌تواند خودش همه چیز را بگوید.»
22 پدر و مادر او از ترس سران قوم یهود چنین گفتند، چون ایشان
اعلام کرده بودند که هر که بگوید عیسی همان مسیح است، او را از
تمام مزایای جامعه محروم خواهند کرد. 23 از همین رو بود که
والدینش گفتند: «او بالغ است؛ از خودش بپرسید.» 24 فریسی‌ها

8 عیسی به کوه زیتون بازگشت. **2** ولی روز بعد، صبح زود، باز
به معبد رفت. مردم نیز دور او جمع شدند. عیسی نشست و مشغول
تعلیم ایشان شد. **3** در همین وقت، سران قوم و فریسیان زنی را که
در حال زنا گرفته بودند، کشان‌کشان به مقابل جمعیت آوردند **4** و به
عیسی گفتند: «استاد، ما این زن را به هنگام عمل زنا گرفته‌ایم.
5 او مطابق قانون موسی باید کشته شود. ولی نظر تو چیست؟»
6 آنان می‌خواستند عیسی چیزی بگوید تا او را به دام بیندازند و
محکوم کنند. ولی عیسی سر را پایین انداخت و با انگشت بر زمین
می‌نوشت. **7** سران قوم اصرار می‌کردند که او جواب دهد. پس
عیسی سر خود را بلند کرد و به ایشان فرمود: «اگر می‌خواهید او را
سنگسار کنید، سنگ اول را باید کسی به او بزند که خود تا به حال
گناهی نکرده باشد.» **8** سپس، دوباره سر را پایین انداخت و به
نوشتن بر روی زمین ادامه داد. **9** سران قوم، از پیر گرفته تا جوان،
یکایک بیرون رفتند تا اینکه در مقابل جمعیت فقط عیسی ماند و آن
زن. **10** آنگاه عیسی بار دیگر سر را بلند کرد و به آن زن فرمود:
«آنانی که تو را متهم می‌ساختند، کجا رفتند؟ حتی یک نفر هم نماند
که تو را محکوم کند؟» **11** زن گفت: «نه، سرورم!» عیسی فرمود:
«من نیز تو را محکوم نمی‌کنم. برو و دیگر گناه نکن.» **12** عیسی
در یکی از تعالیم خود، به مردم فرمود: «من نور جهان هستم، هر
که مرا پیروی کند، در تاریکی نخواهد ماند، زیرا نور حیات‌بخش
راهش را روشن می‌کند.» **13** فریسیان گفتند: «تو بر خودت شهادت
می‌دهی، پس شهادتت معتبر نیست.» **14** عیسی فرمود: «من هر
چه می‌گویم عین حقیقت است، حتی اگر دربارهٔ خودم باشد. چون
می‌دانم از کجا آمده‌ام و به کجا باز می‌گردم. ولی شما این را
نمی‌دانید. **15** شما با معیارهای انسانی مرا قضاوت می‌کنید، اما
من هیچ‌کس را قضاوت نمی‌کنم. **16** اگر نیز چنین کنم، قضاوت
من کاملاً درست است، چون من تنها نیستم، بلکه پدری که مرا
فرستاد، با من است. **17** مطابق شریعتِ شما، اگر دو نفر دربارهٔ
موضوعی شهادت دهند، شهادت ایشان به طور مسلم قابل قبول
است. **18** دربارهٔ من نیز دو نفر هستند که شهادت می‌دهند، یکی
خودم و دیگری پدرم که مرا فرستاده است.» **19** پرسیدند: «پدرت
کجاست؟» عیسی جواب داد: «شما که نمی‌دانید من کیستم،
چگونه می‌خواهید پدرم را بشناسید؟ اگر مرا می‌شناختید، پدرم را نیز
می‌شناختید.» **20** عیسی این سخنان را در قسمتی از معبد که خزانه
در آنجا بود، بیان کرد. با این حال کسی او را نگرفت، چون وقت او
هنوز به سر نرسیده بود. **21** باز به ایشان فرمود: «من می‌روم و شما
به دنبال من خواهید گشت و در گناهانتان خواهید مرد؛ و به جایی
نیز که من می‌روم، شما نمی‌توانید بیایید.» **22** یهودیان از یکدیگر
پرسیدند: «مگر می‌خواهد خودش را بکشد؟ منظورش چیست که
می‌گوید جایی می‌روم که شما نمی‌توانید بیایید؟» **23** آنگاه عیسی به
ایشان فرمود: «شما از پایین هستید و من از بالا. شما متعلق به این
جهان هستید ولی من نیستم. **24** برای همین گفتم که شما در
گناهانتان خواهید مرد، چون اگر ایمان نیاورید که من همان هستم که
ادعا می‌کنم، در گناهانتان خواهید مرد.» **25** مردم از او پرسیدند: «تو
کیستی؟» عیسی جواب داد: «من همانم که از اول به شما گفتم.
26 برای خیلی چیزها می‌توانم شما را محکوم کنم و خیلی چیزها دارم
که به شما تعلیم دهم؛ اما فعلاً این کار را نمی‌کنم. فقط چیزهایی را
می‌گویم که فرستندهٔ من از من خواسته است، و او حقیقت محض
است.» **27** ولی ایشان درک نکردند که او دربارهٔ پدرش، خدا، سخن
می‌گوید. **28** پس، عیسی فرمود: «وقتی پسر انسان را بر صلیب بلند
کردید، آنگاه پی خواهید برد که من هستم، و از خود کاری نمی‌کنم،
بلکه هر چه پدر به من آموخته، همان را بیان می‌کنم. **29** کسی که
مرا فرستاده است با من است و مرا تنها نگذاشته، زیرا همواره کارهای
پسندیدهٔ او را به جا می‌آورم.» **30** در این وقت، بسیاری با شنیدن
این سخنان به او ایمان آوردند. **31** عیسی به یهودیانی که به او ایمان
آورده بودند فرمود: «اگر به تعالیم من وفادار بمانید، شاگردان واقعی
من خواهید بود. **32** آنگاه حقیقت را خواهید شناخت و حقیقت
شما را آزاد خواهد ساخت.» **33** گفتند: «منظورت چیست که
می‌گویی آزاد خواهید شد؟ ما فرزندان ابراهیم هستیم و هرگز بردهٔ کسی
نبوده‌ایم.» **34** عیسی جواب داد: «این عین حقیقت است که هر
که گناه می‌کند، اسیر و بردهٔ گناه است. **35** برده جایگاهی دائمی
در خانواده ندارد، اما پسر برای همیشه متعلق به آن خانواده است.
36 (aiōn g165) پس، اگر پسر شما را آزاد کند، در واقع آزادید.
37 بله، می‌دانم که شما فرزندان ابراهیم هستید. با این حال، بعضی
از شما می‌خواهید مرا بکشید، زیرا در دل شما جایی برای تعالیم من
نیست. **38** «من هر چه از پدرم دیده‌ام، می‌گویم. شما نیز هر چه از
پدر خود آموخته‌اید، انجام می‌دهید.» **39** گفتند: «پدر ما ابراهیم
است.» عیسی جواب داد: «نه، اگر چنین بود، شما نیز از رفتار
خوب ابراهیم سرمشق می‌گرفتید. **40** من حقایقی را که از خدا
شنیده‌ام به شما گفته‌ام، با این حال شما می‌خواهید مرا بکشید.
ابراهیم هرگز چنین کاری نمی‌کرد! **41** وقتی چنین می‌کنید، از پدر
واقعی‌تان پیروی می‌نمایید.» مردم جواب دادند: «ما که حرامزاده
نیستیم. پدر واقعی ما خداست.» **42** عیسی فرمود: «اگر اینطور بود،
مرا دوست می‌داشتید. چون من از جانب خدا نزد شما آمده‌ام. من
خودسرانه نیامده‌ام بلکه خدا مرا پیش شما فرستاده است. **43** چرا
نمی‌توانید سخنان مرا بفهمید؟ دلیلش این است که نمی‌خواهید به من

قوم یهود از سخنان او تعجب کردند و به یکدیگر گفتند: «عجیب
است! چگونه امکان دارد شخصی که هیچوقت در مدرسهٔ دینی ما
درس نخوانده است، اینقدر معلومات داشته باشد؟» **16** عیسی به
ایشان فرمود: «آنچه به شما می‌گویم، از فکر و نظر خودم نیست
بلکه از خدایی است که مرا فرستاده است. **17** اگر کسی براستی
بخواهد مطابق خواست خدا زندگی کند، پی خواهد برد که آنچه
من می‌گویم، از خداست نه از خودم. **18** کسی که نظر خود را
بگوید، هدفش این است که مورد توجه مردم قرار گیرد؛ ولی کسی که
می‌خواهد خدا مورد تمجید و ستایش قرار گیرد، او شخص درستکار و
بی‌ریایی است. **19** مگر موسی تورات را به شما نداده است؟ اما
هیچ‌یک از شما از آن اطاعت نمی‌کند. چرا می‌خواهید مرا بکشید؟»
20 ایشان از این سخن، یکه خوردند و گفتند: «تو به کلی عقلت را
از دست داده‌ای! چه کسی می‌خواهد تو را بکشد؟» **21** عیسی
جواب داد: «من یک بیمار را در روز شَبّات شفا دادم و همه تعجب
کردید. **22** در صورتی که خود شما نیز در روز شَبّات کار می‌کنید.
به دستور موسی پسرانتان را حتی در روز شَبّات ختنه می‌کنید. (البته
ختنه از زمان ابراهیم رسم شد، نه از زمان موسی.) **23** اگر روز
ختنهٔ پسرتان به شَبّات بیفتد، شما او را در روز شَبّات ختنه می‌کنید
تا شریعت موسی را نشکسته باشید. پس چرا مرا محکوم می‌کنید
که روز شَبّات یک بیمار را شفای کامل دادم؟ **24** از قضاوت بر
اساس معیارهای ظاهری دست بردارید، و با معیارهای حقیقی قضاوت
کنید.» **25** بعضی از اهالی اورشلیم به یکدیگر می‌گفتند: «مگر این
همان نیست که می‌خواهند او را بکشند؟ **26** پس چطور حالا آزادانه
موعظه می‌کند و کسی به او چیزی نمی‌گوید؟ شاید سران قوم ما نیز
سرانجام پی برده‌اند که او همان مسیح است. **27** ولی این غیرممکن
است. چون ما شنیده‌ایم که وقتی مسیح بیاید، هیچ‌کس نمی‌داند از
کجا آمده است. در صورتی که ما همه می‌دانیم که این شخص کجا
متولد شده است.» **28** پس عیسی به هنگام موعظهٔ خود در معبد،
به مردم فرمود: «شما البته مرا می‌شناسید و می‌دانید کجا متولد و
کجا بزرگ شده‌ام. ولی من از طرف کسی آمده‌ام که شما او را
نمی‌شناسید، و او حقیقت محض است. **29** من او را می‌شناسم
برای اینکه از او هستم و اوست که مرا نزد شما فرستاد.» **30** با
شنیدن این سخنان، سران قوم خواستند او را بگیرند ولی کسی جرأت
این کار را به خود نداد، چون هنوز زمان مقرر نرسیده بود. **31** با وجود
این، در همان وقت بسیاری ایمان آوردند که او همان مسیح است و
به یکدیگر گفتند: «آیا انتظار دارید مسیح که چشم به راهش بودیم،
از این بیشتر معجزه کند؟» **32** هنگامی که فریسیان و سران کاهنان
شنیدند مردم دربارهٔ عیسی چه می‌گویند، بی‌درنگ مأمورانی فرستادند
تا او را بگیرند. **33** آنگاه عیسی به مردم فرمود: «من فقط مدت
کوتاهی در میان شما خواهم بود. پس از آن، نزد فرستندهٔ خود باز
خواهم گشت. **34** آنگاه شما مرا جستجو خواهید کرد، اما مرا
نخواهید یافت و به جایی که می‌روم، نمی‌توانید به آن راه یابید.»
35 سران قوم از این گفتهٔ عیسی تعجب کردند و از یکدیگر پرسیدند:
«مگر کجا می‌خواهد برود؟ شاید می‌خواهد از این مملکت خارج
شود و نزد یهودیان در سایر ممالک برود. شاید هم می‌خواهد نزد
غیریهودیان برود. **36** منظورش چه بود که گفت:"مرا جستجو خواهید
کرد، اما مرا نخواهید یافت و به جایی که می‌روم، نمی‌توانید به آن راه
یابید"؟» **37** در روز آخر عید که مهمترین روز آن بود، عیسی با
صدای بلند به مردم فرمود: «هر که تشنه است، نزد من بیاید و
بنوشد. **38** چنانکه در کتب مقدّس نوشته شده، هر که به من ایمان
بیاورد،"از درون او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد."» **39** منظور
عیسی از نهرهای آب زنده، همان روح‌القدس بود که به کسانی داده
می‌شود که به عیسی ایمان بیاورند. ولی روح‌القدس هنوز به کسی
عطا نشده بود، چون عیسی هنوز به جلال نرسیده بود. **40** مردم
وقتی این سخن را از عیسی شنیدند، گفتند: «براستی این باید همان
پیامبری باشد که منتظرش بودیم.» **41** دیگران می‌گفتند: «این
خودِ مسیح است.» بعضی نیز می‌گفتند: «این مرد نمی‌تواند مسیح
باشد. آیا مسیح از جلیل می‌آید؟ **42** مگر در کتب مقدّس نوشته
نشده که مسیح از نسل داوود پادشاه است و در دهکدهٔ بیت‌لحم،
زادگاه داوود، متولد می‌شود؟» **43** پس، مردم چند دسته شدند.
44 بعضی نیز خواستند او را بگیرند، ولی کسی دست به سوی او
دراز نکرد. **45** مأمورانی که رفته بودند تا عیسی را بگیرند، دست
خالی بازگشتند. فریسی‌ها و سران کاهنان پرسیدند: «پس چرا او را
نیاوردید؟» **46** گفتند: «هیچ‌کس تا به حال مانند این مرد سخنانی
چنین دلنشین نگفته است.» **47** فریسی‌ها ایشان را ریشخند کرده،
گفتند: «پس شما هم فریب خورده‌اید؟ **48** آیا حتی یک نفر از ما
سران قوم و فریسی‌ها به او ایمان آورده‌ایم؟ **49** این مردم نادان که به
او ایمان آورده‌اند، شریعت را نمی‌دانند. لعنت خدا بر ایشان باد!»
50 در اینجا نیقودیموس، همان که قبلاً نزد عیسی رفته بود و یکی از
ایشان بود، برخاست و گفت: **51** «آیا شریعت به ما اجازه می‌دهد
کسی را بدون محاکمه، محکوم سازیم؟» **52** به او جواب دادند:
«مگر تو هم جلیلی هستی؟ برو و کتب مقدّس را با دقت بخوان تا
ببینی که هیچ پیامبری از جلیل ظهور نمی‌کند.» **53** پس از این
سخن، همه برخاستند و به خانه‌های خود رفتند.

نیست؟ همهٔ ما پدر و مادرش را می‌شناسیم! حالا چطور شده که ادعا
می‌کند از آسمان آمده است؟» 43 ولی عیسی جواب داد: «اینقدر
اعتراض نکنید. 44 فقط کسی می‌تواند نزد من بیاید که پدرم خدا
که مرا فرستاده است او را به سوی من جذب کند، و من در روز
قیامت او را زنده خواهم ساخت. 45 همان‌طور که در کتب انبیا آمده
است:"همه از خدا تعلیم خواهند یافت."پس کسانی که صدای
خدای پدر را بشنوند و راستی را از او بیاموزند، به سوی من می‌آیند.
46 البته منظورم این نیست که کسی خدا را دیده است. هرگز! چون
فقط من که از نزد او آمده‌ام، او را دیده‌ام. 47 «براستی به شما
می‌گویم که هر که به من ایمان آورد، از همان لحظه، زندگی جاوید
دارد. (aiōnios g166) 48 من نان حیات هستم. 49 پدران شما
در بیابان آن نان را خوردند، اما عاقبت مردند. 50 اما هر که از
این نان آسمانی بخورد، تا به ابد زنده می‌ماند. 51 آن نان زنده
که از آسمان نازل شد، منم. هر که از این نان بخورد، تا ابد زنده
می‌ماند. این نان همان بدن من است که فدا می‌کنم تا جهان حیات
بیابد.» (aiōn g165) 52 یهودیان با شنیدن این سخن، بار دیگر
سخت مشاجره کرده، به یکدیگر گفتند: «چه گفتهٔ عجیبی! چطور
می‌خواهد بدنش را به ما بدهد تا بخوریم؟» 53 پس عیسی باز فرمود:
«براستی به شما می‌گویم که تا بدن پسر انسان را نخورید و خون او را
ننوشید، هرگز نمی‌توانید زندگی جاوید داشته باشید. 54 ولی کسی
که بدنم را بخورد و خونم را بنوشد زندگی جاوید دارد، و من در روز
قیامت او را زنده خواهم ساخت. (aiōnios g166) 55 چون بدنم
خوراک واقعی و خونم نوشیدنی واقعی است. 56 به همین دلیل، هر
که بدنم را بخورد و خونم را بنوشد، در من خواهد ماند و من در او.
57 من به قدرت پدرم خدا زندگی می‌کنم، همان که مرا به این
جهان فرستاد. به همین شکل، کسی نیز که از من تغذیه می‌کند، به
قدرت من زندگی خواهد کرد. 58 نان واقعی منم که از آسمان
آمده‌ام. نانی که اجداد شما در بیابان خوردند، نتوانست ایشان را
برای همیشه زنده نگه دارد. اما هر که از این نان بخورد، برای همیشه
زنده خواهد ماند.» (aiōn g165) 59 عیسی این سخنان را در
کنیسه کَفَرناحوم بیان کرد. 60 درک این سخنان چنان سخت بود که
حتی شاگردان عیسی نیز به یکدیگر می‌گفتند: «درک این تعلیم
بسیار دشوار است. چه کسی می‌تواند آن را بپذیرد؟» 61 عیسی
متوجه شد که شاگردان او نیز لب به اعتراض گشوده‌اند؛ پس به
ایشان فرمود: «آیا سخنان من باعث آزار شما شده است؟ 62 پس
اگر ببینید که پسر انسان بار دیگر به آسمان، به جایی که قبلاً بود،
بالا می‌رود، چه حالی به شما دست خواهد داد؟ 63 فقط روح
خداست که به انسان زندگی جاودانی می‌بخشد. از تلاشهای انسانی
فایده‌ای حاصل نمی‌گردد. سخنانی که به شما گفتم، روح و حیات
هستند. 64 با این حال، بعضی از شما به من ایمان نخواهید آورد.»
چون عیسی از همان ابتدا می‌دانست چه کسانی به او ایمان خواهند
آورد و چه کسی به او خیانت خواهد کرد. 65 پس گفت: «به
همین دلیل گفتم فقط کسی می‌تواند نزد من بیاید که پدرم خدا او را
به سوی من جذب کند.» 66 با شنیدن این سخن، بسیاری از
پیروانش از او روی گرداندند و دیگر او را پیروی نکردند. 67 آنگاه
عیسی رو به آن دوازده شاگرد کرد و پرسید: «شما نیز می‌خواهید
بروید؟» 68 شمعون پطرس جواب داد: «سرور ما، نزد که برویم؟ فقط
تویی که با سخنانت به انسان زندگی جاوید می‌بخشی. (aiōnios
g166) 69 و ما ایمان آورده‌ایم و می‌دانیم که تویی آن قدّوسِ خدا.»
70 آنگاه عیسی فرمود: «من خودم شما دوازده نفر را انتخاب کردم؛
ولی یکی از شما بازیچه دست ابلیس است.» 71 عیسی درباره یهودا
پسر شمعون اِسخریوطی سخن می‌گفت که یکی از آن دوازده شاگرد
بود و در آخر به عیسی خیانت کرد.

7 پس از آن عیسی به ناحیهٔ جلیل رفت و در روستاهای آنجا
می‌گشت تا از یهودیه دور باشد، زیرا در آنجا سران یهود می‌خواستند
او را بکشند. 2 اما عید خیمه‌ها که یکی از اعیاد بزرگ یهود بود،
نزدیک می‌شد. 3 برادران عیسی به او گفتند: «اینجا را ترک کن و به
یهودیه برو تا پیروانت معجزات تو را ببینند. 4 چون اگر بخواهی خود
را اینطور پنهان کنی، هرگز به شهرت نخواهی رسید. اگر براستی
شخص بزرگی هستی، این را به دنیا ثابت کن.» 5 حتی برادرانش
نیز به او ایمان نداشتند. 6 عیسی جواب داد: «من نمی‌توانم الان
بروم، ولی شما می‌توانید. الان وقت آمدن من نیست. ولی برای شما
فرقی ندارد که کِی بروید، 7 چون مردم دنیا از شما نفرت ندارند
ولی از من متنفرند، زیرا من اعمال زشت و گناه‌آلودشان را به ایشان
گوشزد می‌کنم. 8 شما الان بروید و در مراسم عید شرکت کنید.
ولی من بعد، در وقت مناسب خواهم آمد.» 9 ایشان رفتند، ولی
عیسی در جلیل ماند. 10 سپس، عیسی نیز برای عید رفت، اما
طوری که کسی متوجه آمدن او نشد. 11 در آنجا سران یهود او
را جستجو می‌کردند و با کنجکاوی از یکدیگر می‌پرسیدند: «پس
عیسی کجاست؟» 12 در میان مردم نیز بحث زیاد بود. برخی طرفدار
او بودند و می‌گفتند: «عیسی مرد بزرگواری است»، و برخی مخالف
او بودند و می‌گفتند: «نه، عیسی مردم را گمراه می‌کند». 13 با این
حال، هیچ‌کس جرأت نمی‌کرد آزادانه دربارهٔ او اظهار نظر کند، چون
از سران قوم یهود می‌ترسیدند. 14 وقتی نیمی از ایام عید سپری
شده بود، عیسی وارد معبد شد و برای مردم موعظه کرد. 15 سران

ساخت، من هستم. کسی هست که شما را متهم می‌سازد، همان
موسی که به او امید بسته‌اید. **46** شما حتی به موسی ایمان ندارید،
چون اگر داشتید، به من نیز ایمان می‌آوردید، برای اینکه موسی در
کتاب تورات درباره من نوشته است. **47** و چون نوشته‌های او را قبول
ندارید، به من نیز ایمان نمی‌آورید.»

6 پس از این رویداد، عیسی به آن سوی دریاچهٔ جلیل رفت
(دریاچهٔ جلیل به دریاچهٔ تیبریه نیز معروف است)، **2** و جمعیت
انبوهی او را دنبال می‌کردند، زیرا نشانه‌های معجزه‌آسایی را که او
با شفای بیماران به‌عمل می‌آورد، دیده بودند. **3** آنگاه عیسی به
تپه‌ای برآمد و با شاگردانش نشست. **4** عید پِسَح یهودیان نیز نزدیک
بود. **5** وقتی عیسی نگاه کرد و دید که جماعت بزرگی به سوی او
می‌آیند، به فیلیپ فرمود: «از کجا نان بخریم تا این جماعت را سیر
کنیم؟» **6** عیسی این سؤال را از او کرد تا ببیند نظر او چیست، چون
عیسی خود می‌دانست چه کند. **7** فیلیپ جواب داد: «خروارها نان
لازم است تا بتوانیم این جمعیت را سیر کنیم.» **8** یکی دیگر از
شاگردان عیسی، آندریاس برادر شمعون پطرس، گفت: **9** «پسربچه‌ای
اینجاست که پنج نان جو و دو ماهی دارد. ولی این به چه کار این
جمعیت می‌آید؟» **10** عیسی فرمود: «بگویید همه بنشینند.» پس
تمام جمعیت روی سبزه‌ها نشستند. فقط مردها در آن جمعیت، پنج
هزار نفر بودند. **11** آنگاه عیسی نانها را برداشت، خدا را شکر کرد و
داد تا بین مردم تقسیم کنند. با ماهیها نیز چنین کرد. مردم هر قدر
خواستند خوردند. **12** وقتی همه سیر شدند، عیسی به شاگردان
فرمود: «تکه‌های باقیمانده را جمع کنید تا چیزی تلف نشود.»
13 پس آنها جمع کردند و از پس مانده‌های آن نان جو که مردم
خورده بودند، دوازده سبد پر شد. **14** وقتی مردم این معجزهٔ بزرگ را
دیدند گفتند: «بدون شک این همان پیامبری است که ما چشم به
راهش بوده‌ایم.» **15** وقتی عیسی دید که مردم می‌خواهند او را به زور
ببرند و پادشاه کنند، از ایشان جدا شد و به تنهایی بر فراز کوهی
برآمد. **16** هنگام غروب، شاگردان عیسی به کنار دریاچه رفتند و به
انتظار او نشستند. **17** ولی وقتی دیدند هوا تاریک شده و عیسی هنوز
از کوه باز نگشته، سوار قایق شدند و به طرف کَفَرناحوم، که در آن
سوی دریاچه بود، حرکت کردند. **18** در همان حال که پارو می‌زدند
و جلو می‌رفتند، باد شدیدی وزیدن گرفت و دریاچه توفانی شد.
19 هنوز بیش از پنج یا شش کیلومتر از ساحل دور نشده بودند که
ناگهان در میان ظلمت و توفان، عیسی را دیدند که روی آب به
طرف قایق راه می‌رود. همه وحشت کردند. **20** ولی عیسی به ایشان
فرمود: «نترسید! منم!» **21** وقتی خواستند او را سوار قایق کنند،
متوجه شدند که قایق به ساحل رسیده است. **22** صبح روز بعد، آن
سوی دریاچه، مردم بار دیگر جمع شدند تا عیسی را ببینند، زیرا دیده
بودند که شاگردان عیسی با تنها قایقی که در آنجا بود آن محل را
ترک گفته و عیسی را با خود نبرده بودند. **23** چند قایق دیگر نیز
از تیبریه به محلی که خداوند نانها را برکت داد و مردم خوردند،
رسیدند. **24** وقتی مردم متوجه شدند که نه عیسی در آنجا است و
نه شاگردان، سوار قایق شده، خود را به کَفَرناحوم رساندند تا او را
بیابند. **25** وقتی به آنجا رسیدند و عیسی را پیدا کردند، پرسیدند:
«استاد، کِی به اینجا آمدی؟» **26** عیسی جواب داد: «حقیقت این
است که شما برای خوراک نزد من آمده‌اید نه به سبب ایمان به من.
27 اینقدر در فکر چیزهای زودگذر این دنیا نباشید، بلکه نیروی خود
را در راه کسب زندگی جاوید صرف کنید. این زندگی جاوید را پسر
انسان به شما می‌بخشد، زیرا خدای پدر مُهر تأییدش را بر او زده
است.» (aiōnios g166) **28** گفتند: «چه باید بکنیم تا کارهای
مورد نظر خدا را به انجام برسانیم؟» **29** عیسی فرمود: «خدا از شما
می‌خواهد که به من که فرستادهٔ او هستم، ایمان آورید.» **30** گفتند:
«چه نشانهٔ معجزه‌آسایی به‌عمل می‌آوری تا آن را ببینیم و به تو ایمان
بیاوریم؟ چه عملی انجام می‌دهی؟ **31** نیاکان ما در بیابان، مَنّا، آن
نان معجزه‌آسا را خوردند، چنانکه نوشته شده:"او از آسمان بدیشان
نان داد تا بخورند."» **32** عیسی فرمود: «براستی به شما می‌گویم که
این پدر من بود که به ایشان نان می‌داد، نه موسی. و اکنون نیز
اوست که می‌خواهد نان حقیقی را از آسمان به شما ببخشد. **33** این
نان حقیقی را خدا از آسمان فرستاده است تا به مردم دنیا زندگی
جاوید ببخشد.» **34** گفتند: «آقا، از این نان هر روز به ما بده.»
35 عیسی جواب داد: «نان حیات من هستم. هر که نزد من آید،
دیگر هرگز گرسنه نخواهد شد و هر که به من ایمان آوَرَد، هیچگاه
تشنه نخواهد گردید. **36** ولی همان‌گونه که قبلاً گفتم، شما با اینکه
مرا دیده‌اید، هنوز به من ایمان نیاورده‌اید. **37** ولی بعضی نزد من
خواهند آمد و ایشان کسانی هستند که پدرم، خدا به من داده است
و ممکن نیست هرگز ایشان را از دست بدهم. **38** چون من از
آسمان آمده‌ام تا آنچه را که خدا می‌خواهد انجام دهم، نه آنچه را که
خودم می‌خواهم. **39** و خدا از من می‌خواهد که هیچیک از کسانی
را که به من بخشیده، از دست ندهم، بلکه ایشان را در روز قیامت
برخیزانم. **40** چون خواست خدا این است که هر که پسر او را
دید و به او ایمان آورد، زندگی جاوید بیابد، و من در روز قیامت
او را برخواهم خیزانید.» (aiōnios g166) **41** باز یهودیان لب به
اعتراض گشودند، چون عیسی ادعا کرده بود نانی است که از آسمان
آمده است. **42** پس گفتند: «مگر این همان عیسی، پسر یوسف

و پی برد که بیماری‌اش طول کشیده است، پرسید: «می‌خواهی
شفا بیابی؟» 7 بیمار جواب داد: «سَروَرَم، دیگر رمقی در بدنم
نمانده است. کسی را نیز ندارم که وقتی آب تکان می‌خورَد، مرا در
استخر بیندازد. تا می‌آیم به خود حرکتی بدهم، می‌بینم که قبل از
من، دیگری داخل آب شده است.» 8 عیسی به او فرمود: «برخیز،
بسترت را جمع کن و راه برو!» 9 همان لحظه بیمار شفا یافت و
بستر خود را جمع کرد و به راه افتاد. ولی آن روز که عیسی این
معجزه را انجام داد، شَبّات بود. 10 پس سران قوم یهود اعتراض‌کنان
به مردی که شفا یافته بود گفتند: «چه می‌کنی؟ مگر نمی‌دانی امروز
شَبّات است و نباید کاری انجام دهی؟ پس چرا رختخوابت را جمع
می‌کنی؟» 11 جواب داد: «آن کسی که مرا شفا داد، به من
گفت چنین کنم.» 12 پرسیدند: «چه کسی به تو چنین دستوری
داده است؟» 13 آن مرد جوابی نداشت بدهد چون عیسی در میان
جمعیت ناپدید شده بود. 14 ولی بعد، عیسی در معبد او را یافت و
فرمود: «ببین، تو دیگر شفا پیدا کرده‌ای، حالا اگر می‌خواهی وضعت
بدتر از اول نشود، دیگر گناه نکن.» 15 او نزد سران قوم رفت و
گفت: «کسی که مرا شفا داد، عیسی است.» 16 پس، ایشان به
آزار و اذیت عیسی پرداختند و او را متهم به قانون‌شکنی کردند چون
روز شَبّات این معجزه را انجام داده بود. 17 ولی عیسی جواب داد:
«پدر من خدا همیشه کارهای نیک انجام می‌دهد، و من نیز از او
پیروی می‌کنم.» 18 با شنیدن این پاسخ، سران قوم یهود بیش از پیش
در صدد کشتن او برآمدند، چون نه تنها قانون مذهبی را می‌شکست،
بلکه خدا را نیز پدر خود می‌خواند و به این ترتیب خود را با خدا برابر
می‌ساخت. 19 عیسی ادامه داد: «براستی به شما می‌گویم که پسر
نمی‌تواند به میل خود کاری انجام دهد، بلکه فقط کارهایی را به‌عمل
می‌آورد که می‌بیند پدرش انجام می‌دهد. زیرا هر کاری که پدر انجام
می‌دهد، پسر نیز انجام می‌دهد. 20 زیرا پدر، پسر را دوست دارد و
هر چه می‌کند، به پسر می‌گوید. او معجزه‌های بزرگتر از شفای این
مرد نیز انجام خواهد داد تا شما تعجب کنید. 21 زیرا همان‌گونه که
پدر مردگان را زنده می‌کند و به ایشان حیات می‌بخشد، پسر نیز به
هر که بخواهد، حیات می‌بخشد. 22 پدر بر کسی داوری نمی‌کند،
بلکه داوری گناهان تمام مردم را به پسر واگذار کرده، 23 تا همه به
او احترام بگذارند همان‌طور که به خدا احترام می‌گذارند. اگر به پسر
احترام نگذارید، در واقع به پدری که او را فرستاده احترام نمی‌گذارید.
24 «حقیقت را به شما می‌گویم: هر که به کلام من گوش دهد و به
خدا که مرا فرستاده است ایمان بیاورد، زندگی جاوید دارد و هرگز به
خاطر گناهانش بازخواست نخواهد شد، بلکه از همان لحظه از مرگ
نجات پیدا کرده، به زندگی جاوید پیوسته است. (aiōnios g166)
25 مطمئن باشید زمانی فرا خواهد رسید و در واقع الان فرا رسیده
است که صدای پسر خدا به گوش مردگان خواهد رسید و هر که به
آن گوش دهد، زنده خواهد شد. 26 پدر در خود حیات دارد و آن را
به پسر نیز عطا کرده است تا در خود حیات داشته باشد. 27 و به او
اختیار داده است تا مردم را داوری کند، زیرا پسر انسان است. 28 از
این سخن من تعجب نکنید، زیرا زمانی فرا می‌رسد که جمیع آنان که
در قبر هستند، صدای او را خواهند شنید، 29 و از قبر بیرون خواهند
آمد، تا کسانی که نیکی کرده‌اند، به زندگی جاوید برسند و کسانی
که بدی کرده‌اند، محکوم گردند. 30 من به تنهایی نمی‌توانم کاری
انجام دهم. من بر مبنای آنچه خدا می‌گوید داوری می‌کنم. از این
رو، داوری من عادلانه است، زیرا در پی انجام ارادهٔ کسی هستم که
مرا فرستاد، نه ارادهٔ خودم. 31 «وقتی دربارهٔ خودم چیزی می‌گویم،
شما باور نمی‌کنید. 32 اما شخص دیگری هست که به نفع من
شهادت می‌دهد، و به شما اطمینان می‌دهم که هرآنچه او دربارهٔ من
می‌گوید، راست است. 33 شما افرادی را برای تحقیق نزد یحیی
فرستادید، و شهادت او دربارهٔ من راست بود. 34 از این گذشته،
شاهد اصلی من انسان نیست بلکه خداست. گفتم که یحیی شاهد
است، تا شما به من ایمان آورید و نجات بیابید. 35 یحیی مانند
چراغی بود که نور می‌بخشید و شما حاضر بودید برای مدتی در نورش
شاد باشید. 36 ولی من شاهدی بزرگتر از سخنان یحیی دارم، و
آن معجزاتی است که انجام می‌دهم. پدرم به من گفته است این
معجزه‌ها را به‌عمل بیاورم، و همین معجزه‌هاست که ثابت می‌کند خدا
مرا فرستاده است. 37 خدا خود گواه من است، خدایی که هرگز او
را ندیده‌اید و صدایش را نشنیده‌اید. 38 علّتش نیز این است که شما
به سخنان خدا گوش نمی‌دهید، چون نمی‌خواهید به من که با پیام
خدا نزد شما فرستاده شده‌ام، ایمان بیاورید. 39 «شما کتب مقدّس
را به دقّت بررسی می‌کنید، چون عقیده دارید که به شما زندگی
جاوید می‌دهد. در صورتی که همان کتاب به من اشاره می‌کند
و مرا به شما معرفی می‌نماید. (aiōnios g166) 40 با این حال
شما نمی‌خواهید نزد من بیایید تا زندگی جاوید را به دست آورید.
41 «نظر و تأیید شما برای من هیچ ارزشی ندارد، 42 زیرا شما را
خوب می‌شناسم که در دلتان نسبت به خدا محبت ندارید. 43 من
از جانب خدا آمده‌ام و شما مرا رد می‌کنید؛ ولی حاضرید کسانی را
قبول کنید که از طرف خدا فرستاده نشده‌اند بلکه نمایندهٔ خود شما و
از جنس خودتان می‌باشند! 44 تعجبی ندارد که نمی‌توانید به من
ایمان بیاورید، چون خواستار دریافت احترام از یکدیگر هستید، و به
حرمتی که از جانب خدای یگانه می‌آید، اعتنایی ندارید. 45 «با این
حال، فکر نکنید کسی که در حضور پدر، شما را متهم خواهد

با او زندگی می‌کنی، شوهر تو نیست. عین حقیقت را گفتی!» **19** زن که مات و مبهوت مانده بود، گفت: «آقا، می‌بینم که نبی هستی!» **20** و بی‌درنگ موضوع گفتگو را عوض کرده، گفت: «چرا شما یهودیان اینقدر اصرار دارید که فقط اورشلیم را محل پرستش خدا بدانید، در صورتی که ما سامریان مثل اجدادمان این کوه را محل عبادت می‌دانیم؟» **21** عیسی جواب داد: «ای زن، سخنم را باور کن. زمانی می‌رسد که پدر را نه بر این کوه خواهید پرستید و نه در اورشلیم. **22** شما سامریان دربارهٔ کسی که می‌پرستید چیزی نمی‌دانید، اما ما یهودیان او را می‌شناسیم، زیرا نجات از طریق قوم یهود فرا می‌رسد. **23** اما زمانی می‌آید، و در واقع همین الان آمده است، که پرستندگان راستین، پدر را به روح و راستی پرستش خواهند کرد. پدر طالب چنین پرستندگانی است. **24** زیرا خدا روح است، و هر که بخواهد او را بپرستد، باید به روح و راستی بپرستد.» **25** زن گفت: «من می‌دانم که مسیح به زودی می‌آید. شما یهودی‌ها هم این را قبول دارید، و وقتی او بیاید، همه چیز را برای ما روشن خواهد کرد.» **26** عیسی فرمود: «من که با تو سخن می‌گویم، همان مسیح هستم!» **27** در همین وقت، شاگردان عیسی از راه رسیدند و وقتی دیدند او با یک زن گفتگو می‌کند، تعجب کردند، ولی هیچ‌یک از ایشان جرأت نکرد بپرسد چرا با او صحبت می‌کند. **28** آنگاه زن کوزهٔ خود را همان جا کنار چاه گذاشت و به شهر بازگشت و به مردم گفت: **29** «بیایید مردی را ببینید که هر چه تا به حال کرده بودم، به من بازگفت. فکر نمی‌کنید او همان مسیح باشد؟» **30** پس مردم از ده بیرون ریختند تا عیسی را ببینند. **31** در این میان، شاگردان اصرار می‌کردند که عیسی چیزی بخورد. **32** ولی عیسی به ایشان گفت: «من خوراکی دارم که شما از آن خبر ندارید.» **33** شاگردان از یکدیگر پرسیدند: «مگر کسی برای او خوراک آورده است؟» **34** عیسی فرمود: «خوراک من این است که خواست خدا را به جا آورم و کاری را که به عهدهٔ من گذاشته است انجام دهم. **35** آیا فکر می‌کنید وقت برداشت محصول چهار ماه دیگر، در آخر تابستان است؟ نگاهی به اطرافتان بیندازید تا ببینید که مزرعه‌های وسیعی از جانهای مردم برای درو آماده است. **36** دروگران مزد خوبی می‌گیرند تا این محصول را در انبارهای آسمانی ذخیره کنند. چه برکت عظیمی نصیب کارنده و دروکننده می‌شود! **(aiōnios g166)** **37** این مَثَل، اینجا هم صدق می‌کند که دیگران کاشتند و ما درو کردیم. **38** من شما را می‌فرستم تا محصولی را درو کنید که زحمت کاشتنش را دیگران کشیده‌اند. زحمت را دیگران کشیده‌اند و محصول را شما جمع می‌کنید!» **39** آن زن به هر که در آن شهر می‌رسید، سخنان عیسی را بازگو می‌کرد و می‌گفت: «این شخص هر چه تا به حال کرده بودم، به من بازگفت!» از این جهت، بسیاری از سامریان به عیسی ایمان آوردند. **40** وقتی آنان به نزد عیسی رسیدند، خواهش کردند که نزدشان بماند. او نیز دو روز با ایشان ماند. **41** در همین دو روز، بسیاری به سخنان او گوش دادند و به او ایمان آوردند. **42** آنگاه به آن زن گفتند: «ما دیگر فقط به خاطر سخن تو به او ایمان نمی‌آوریم، زیرا خودمان سخنان او را شنیده‌ایم و ایمان داریم که او نجات‌دهندهٔ جهان است.» **43** بعد از دو روز، عیسی از آنجا به منطقهٔ جلیل رفت، **44** چون همان‌طور که خود می‌گفت: «نبی در دیار خود مورد احترام نیست.» **45** وقتی به جلیل رسید، مردم با آغوش باز از او استقبال کردند، زیرا در روزهای عید در اورشلیم، معجزات او را دیده بودند. **46** همچنانکه در جلیل می‌گشت، بار دیگر به شهر قانا رفت، همان جایی که در جشن عروسی آب را تبدیل به شراب کرده بود. وقتی عیسی در آنجا به سر می‌برد، افسری که پسرش بیمار بود، از شهر کَفَرناحوم نزد او آمد. **47** او شنیده بود که عیسی از ایالت یهودیه حرکت کرده و به جلیل رسیده است. پس به قانا آمده، عیسی را یافت و از او خواهش کرد تا بیاید و پسرش را شفا دهد، چون پسرش در آستانهٔ مرگ بود. **48** عیسی پرسید: «آیا تا معجزات بسیار نبینید، ایمان نخواهید آورد؟» **49** آن افسر التماس کرد و گفت: «سرورم، خواهش می‌کنم تا پسرم نمرده، بیا و او را شفا بده.» **50** آنگاه عیسی فرمود: «برگرد به خانه؛ پسرت شفا یافته است.» آن مرد به گفتهٔ عیسی اطمینان کرد و به شهر خود بازگشت. **51** هنوز در راه بود که خدمتکارانش به او رسیدند و با خوشحالی مژده داده، گفتند: «ارباب، پسرت خوب شد!» **52** پرسید: «کی حالش بهتر شد؟» گفتند: «دیروز در حدود ساعت یک بعد از ظهر، ناگهان تب او قطع شد.» **53** پدر فهمید که این همان لحظه‌ای بود که عیسی فرمود: «پسرت شفا یافته است.» پس با تمام خانوادهٔ خود به عیسی ایمان آورد. **54** این دومین معجزهٔ عیسی بود که بعد از بیرون آمدن از یهودیه، در جلیل انجام داد.

5 پس از مدتی، عیسی به اورشلیم بازگشت تا در مراسم یکی از اعیاد یهود شرکت کند. **2** داخل شهر، نزدیک دروازه‌ای به نام دروازهٔ گوسفند، استخری بود که به زبان عبری آن را بیت‌حِسدا می‌گفتند، و پنج سکوی سر پوشیده در اطرافش بود. **3** در آنجا دسته‌دسته بیماران کور و لنگ و افلیج بر روی زمین دراز کشیده بودند و منتظر بودند آب استخر تکان بخورد. **4** زیرا هر چند وقت یکبار، فرشته‌ای از آسمان می‌آمد و آب استخر را تکان می‌داد و اولین کسی که داخل استخر می‌شد، شفا می‌یافت. **5** یکی از بیمارانی که در آنجا بود، مردی بود که سی و هشت سال تمام زمینگیر بود. **6** وقتی عیسی او را دید

و دیده‌ایم می‌گوییم ولی شما نمی‌توانید باور کنید. 12 من از امور
این دنیا با شما سخن می‌گویم و شما باور نمی‌کنید. پس اگر از
امور آسمان با شما صحبت کنم چگونه باور خواهید کرد؟ 13 چون
هیچ‌کس تا به حال به آسمان بالا نرفته که از آنجا برگشته باشد. اما
پسر انسان از آسمان به این جهان آمده است. 14 همان‌گونه که
موسی در بیابان مجسمه‌ای برنزی از مار را بر بالای چوبی بلند کرد،
پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، 15 تا هر که به او ایمان آوَرَد،
حیات جاویدان یابد. (aiōnios g166) 16 زیرا خدا به قدری مردم
جهان را دوست دارد که یگانه پسر خود را فرستاده است، تا هر که به
او ایمان آورد، هلاک نشود بلکه زندگی جاوید بیابد. (aiōnios
g166) 17 خدا پسر خود را به جهان نفرستاد تا مردمان را محکوم
سازد، بلکه تا جهان را به‌وسیلهٔ او نجات بخشد. 18 «کسانی که به
او ایمان بیاورند، هیچ نوع محکومیت و هلاکتی در انتظارشان نیست؛
ولی کسانی که به او ایمان نیاورند، از هم اکنون محکومند، چون
به یگانه پسر خدا ایمان نیاورده‌اند. 19 محکومیت بی‌ایمانان به
این دلیل است که نور از آسمان به این جهان آمد ولی مردم تاریکی
را بیشتر از نور دوست داشتند، چون اعمال و رفتارشان بد است.
20 مردم از نور آسمانی نفرت دارند، چون می‌خواهند در تاریکی، گناه
ورزند؛ پس به نور نزدیک نمی‌شوند، مبادا کارهای گناه‌آلودشان دیده
شود و به سزای اعمالشان برسند. 21 ولی درستکاران با شادی به
سوی نور می‌آیند تا همه ببینند که آنچه می‌کنند، پسندیدهٔ خداست.»
22 پس از آن، عیسی و شاگردانش اورشلیم را ترک گفتند. او مدتی
در ناحیهٔ یهودیه با اهالی آنجا به سر برد و ایشان را تعمید می‌داد.
23 یحیی در این هنگام نزدیک سالیم در محلی به نام عینون مردم را
تعمید می‌داد، چون در آنجا آب زیاد بود و مردم برای تعمید نزد
وی می‌آمدند. 24 این پیش از آن بود که یحیی به زندان بیفتد.
25 روزی، میان یکی از یهودیان و شاگردان یحیی بر سر آیین تطهیر
بحثی درگرفت. 26 شاگردان یحیی نزد او آمدند و گفتند: «استاد،
آن شخصی که آن طرف رود اردن بود و گفتی که مسیح است،
اکنون او نیز مردم را تعمید می‌دهد و همه نزد او می‌روند، در صورتی
که باید پیش ما بیایند.» 27 یحیی جواب داد: «کسی نمی‌تواند
چیزی دریافت کند، مگر آنچه که از آسمان به او عطا شود. 28 کار
من این است که راه را برای مسیح باز کنم تا مردم همه نزد او بروند.
شما خود شاهدید که من صریحاً گفتم که مسیح نیستم، بلکه آمده‌ام
تا راه را برای او باز کنم. 29 در یک عروسی، عروس پیش داماد
می‌رود و دوست داماد در شادی او شریک می‌شود. من نیز دوست
دامادم و از خوشی داماد خوشحالم. 30 او باید روزبه‌روز بزرگتر شود و
من کوچکتر. 31 «او از آسمان آمده و مقامش از همه بالاتر است.
من از این زمین هستم و فقط امور زمینی را درک می‌کنم. 32 او
آنچه را که دیده و شنیده است بیان می‌کند، ولی عدهٔ کمی سخنان
او را باور می‌کنند. 33 کسی که سخنان او را باور می‌کند، تأیید
می‌کند که خدا حقیقت است، 34 زیرا او از جانب خدا فرستاده
شده است. او کلام خدا را بیان می‌کند، چرا که خدا روح خود را
بدون حد و حصر به او می‌بخشد. 35 پدر آسمانی ما او را دوست
می‌دارد، و همه چیز را به دست او سپرده است. 36 هر که به
پسر خدا ایمان بیاورد، حیات جاویدان دارد. اما هر که از پسر خدا
اطاعت نکند، هرگز حیات جاویدان را تجربه نخواهد کرد، بلکه خشم
خدا بر او باقی می‌ماند.» (aiōnios g166)

4 وقتی عیسی فهمید که فریسی‌ها شنیده‌اند او بیشتر از یحیی
مردم را تعمید می‌دهد و پیروان بیشتری یافته است 2 (البته شاگردان
عیسی مردم را تعمید می‌دادند، نه خود او)، 3 یهودیه را ترک گفت و
به جلیل بازگشت. 4 برای رفتن به جلیل، لازم بود عیسی از سامره
بگذرد. 5 در طول راه، در سامره، به دهکده‌ای رسید به نام سوخار،
نزدیک به قطعه زمینی که یعقوب به پسر خود، یوسف، داده بود.
6 چاه یعقوب در آنجا قرار داشت، و عیسی خسته از سفر، در کنار
چاه نشست. حدود ظهر بود. 7 چیزی نگذشت که زنی سامری سر
رسید تا از چاه آب بکشد. عیسی به او فرمود: «کمی آب به من
بده.» 8 (شاگردانش برای خرید خوراک، به دهکده رفته بودند.)
9 آن زن تعجب کرد، زیرا یهودیان با سامریان معاشرت نمی‌کنند؛ پس
به عیسی گفت: «چطور تو که یهودی هستی، از من که سامری‌ام
آب می‌خواهی؟» 10 عیسی جواب داد: «اگر می‌دانستی که خدا چه
هدیهٔ عالی می‌خواهد به تو بدهد و اگر می‌دانستی که من کیستم،
آنگاه از من آب زنده می‌خواستی.» 11 زن گفت: «تو که دَلوْ و
طناب نداری و چاه هم که عمیق است؛ پس این آب زنده را از کجا
می‌آوری؟ 12 مگر تو از جد ما یعقوب بزرگتری؟ چگونه می‌توانی آب
بهتر از این به ما بدهی، آبی که یعقوب و پسران و گلهٔ او از آن
می‌نوشیدند؟» 13 عیسی جواب داد: «مردم با نوشیدن این آب، باز
هم تشنه می‌شوند. 14 ولی کسی که از آبی که من می‌دهم بنوشد،
هرگز تشنه نخواهد شد، بلکه آن آب در او تبدیل به چشمه‌ای جوشان
خواهد شد و به او زندگی جاوید خواهد بخشید.» (aiōn g165,
aiōnios g166) 15 زن گفت: «آقا، خواهش می‌کنم قدری از
آن آب به من بده تا دیگر تشنه نشوم و مجبور نباشم هر روز این
راه را بیایم و برگردم.» 16 ولی عیسی فرمود: «برو و شوهرت را
بیاور.» 17 زن جواب داد: «شوهر ندارم.» عیسی فرمود: «راست
گفتی. 18 تا به حال پنج بار شوهر کرده‌ای، و این مردی که اکنون

است از ناصره هم چیز خوبی بیرون آید؟» فیلیپ گفت: «خودت بیا
و او را ببین.» **47** عیسی وقتی دید که نتنائیل نزدیک می‌شود، به او
فرمود: «ببینید، این شخص که می‌آید، مردی بس صدیق و یک
اسرائیلی واقعی است.» **48** نتنائیل پرسید: «مرا از کجا می‌شناسی؟»
عیسی فرمود: «قبل از آنکه فیلیپ تو را پیدا کند، من زیر درخت انجیر
تو را دیدم.» **49** نتنائیل حیرت‌زده گفت: «استاد، تو پسر خدایی! تو
پادشاه اسرائیل می‌باشی!» **50** عیسی گفت: «چون فقط گفتم تو را
زیر درخت انجیر دیدم، به من ایمان آوردی؟ بعد از این چیزهای بزرگتر
خواهی دید.» **51** سپس اضافه کرد: «براستی به شما می‌گویم که
خواهید دید آسمان گشوده شده و فرشتگان خدا بر پسر انسان بالا و
پایین می‌روند، چرا که او همان نردبان میان آسمان و زمین است.»

2 دو روز بعد، مادر عیسی در یک جشن عروسی در دهکدهٔ
قانا در جلیل میهمان بود. **2** عیسی و شاگردان او نیز به عروسی
دعوت شده بودند. **3** هنگام جشن، شراب تمام شد. مادر عیسی
با نگرانی نزد او آمد و گفت: «شراب ندارند!» **4** عیسی فرمود:
«بانوی گرامی، چرا مرا درگیر این کار می‌سازی؟ زمان من هنوز فرا
نرسیده است.» **5** با این حال، مادر عیسی به خدمتکاران گفت:
«هر چه به شما می‌گوید، انجام دهید.» **6** در آنجا شش خمرهٔ
سنگی بود که فقط در مراسم مذهبی یهودیان از آن استفاده می‌شد و
گنجایش هر یک حدود صد لیتر بود. **7** عیسی به خدمتکاران فرمود:
«این خمره‌ها را پر از آب کنید.» **8** وقتی پر کردند، فرمود: «حالا
کمی از آن را بردارید و نزد رئیس مجلس ببرید!» **9** رئیس مجلس
خبر نداشت آن آب را که شراب شده بود، از کجا آورده‌اند (هرچند
خدمتکاران می‌دانستند). پس وقتی آن را چشید، داماد را صدا زد
10 و گفت: «میزبانان همیشه با شراب خوب از میهمانان پذیرایی
می‌کنند و بعد که همه سرشان گرم شد، شراب ارزانتر را می‌آورند.
ولی تو شراب خوب را برای آخر نگه داشته‌ای.» **11** بدین ترتیب
عیسی نخستین نشانهٔ معجزه‌آسای خود را در قانای جلیل به ظهور آورد
و جلال خود را آشکار ساخت و شاگردانش به او ایمان آوردند.
12 سپس عیسی با مادر، برادران و شاگردان خود برای چند روز به
شهر کَفَرناحوم رفت. **13** عید پِسَح که یکی از اعیاد بزرگ یهود بود،
نزدیک می‌شد. پس عیسی به شهر اورشلیم رفت. **14** آنجا، در
معبد، مردم را دید که برای انجام مراسم قربانی، به خرید و فروش
گاو، گوسفند و کبوتر مشغولند. صرّافان پولها را روی میزها چیده
بودند و با مشتری‌ها داد و ستد می‌کردند. **15** عیسی با طناب،
تازیانه‌ای ساخت و همه را از آنجا بیرون کرد. او گاوان و گوسفندان را
بیرون راند و سکه‌های صرافان را بر زمین ریخت و میزهای ایشان را
واژگون ساخت. **16** سپس به سراغ کبوترفروشان رفت و گفت: «اینها
را از اینجا بیرون ببرید و خانهٔ پدر مرا به بازار تبدیل نکنید.» **17** آنگاه
شاگردان او آن نبوّت کتب مقدّس را به یاد آوردند که می‌فرماید:
«اشتیاقی که برای خانهٔ تو دارم، مثل آتش در من زبانه می‌کشد.»
18 سران قوم یهود از عیسی پرسیدند: «تو چه اجازه و اختیاری داری
که این کارها را انجام دهی؟ اگر خدا اجازهٔ این را به تو داده، با
نشانه‌ای معجزه‌آسا آن را به ما ثابت کن!» **19** عیسی جواب داد:
«بسیار خوب، معجزه‌ای که برای شما می‌کنم این است: این معبد را
خراب کنید تا من در عرض سه روز آن را دوباره بسازم!» **20** گفتند:
«چه می‌گویی؟ چهل و شش سال طول کشید تا این خانه را ساختند.
تو می‌خواهی در سه روز آن را بسازی؟» **21** ولی منظور عیسی از
«این معبد»، بدن خودش بود. **22** پس از اینکه عیسی از میان
مردگان برخاست و زنده شد، شاگردانش این گفتهٔ او را به یاد آوردند.
آنگاه به کتب مقدّس و نیز به کلام عیسی ایمان آوردند. **23** به خاطر
نشانه‌های معجزآسای او در روزهای عید، بسیاری در اورشلیم به او
ایمان آوردند. **24** ولی عیسی به آنها اعتماد نکرد، چون از قلب مردم
آگاه بود، **25** و لازم نبود کسی به او بگوید که مردم چقدر زود تغییر
عقیده می‌دهند، چون او انسان را خوب می‌شناخت.

3 در این میان، مردی بود از گروه فریسیان به نام نیقودیموس، که
یکی از اعضای شورای عالی یهود بود. **2** او شبی نزد عیسی آمد
و گفت: «استاد، ما روحانیون این شهر، همه می‌دانیم که تو از
طرف خدا آمده‌ای تا ما را تعلیم دهی. نشانه‌های معجزه‌آسایت گواه
بر این است که خدا با توست.» **3** عیسی جواب داد: «براستی
به تو می‌گویم، اگر تولدی تازه پیدا نکنی، هرگز نمی‌توانی ملکوت
خدا را ببینی.» **4** نیقودیموس با تعجب گفت: «منظورت از تولد
تازه چیست؟ چگونه امکان دارد پیرمردی مثل من، به شکم مادرش
بازگردد و دوباره متولد شود؟» **5** عیسی جواب داد: «آنچه می‌گویم
عین حقیقت است. تا کسی از آب و روح تولد نیابد، نمی‌تواند وارد
ملکوت خدا شود. **6** زندگی جسمانی را انسان تولید می‌کند، ولی
زندگی روحانی را روح خدا از بالا می‌بخشد. **7** پس تعجب نکن که
گفتم باید تولد تازه پیدا کنی. **8** درست همان‌گونه که صدای باد را
می‌شنوی ولی نمی‌توانی بگویی از کجا می‌آید و به کجا می‌رود،
در مورد تولد تازه نیز انسان نمی‌تواند پی ببرد که روح خدا آن را
چگونه عطا می‌کند.» **9** نیقودیموس پرسید: «منظورت چیست؟
من سخنانت را به درستی درک نمی‌کنم.» **10** عیسی جواب داد:
«نیقودیموس، تو از علمای دینی اسرائیل هستی؛ چگونه این چیزها را
درک نمی‌کنی؟ **11** براستی به تو می‌گویم که ما آنچه را که می‌دانیم

یوحنا

1 در آغاز کلمه بود، کلمه با خدا بود، و کلمه، خدا بود. **2** او
در آغاز با خدا بود. **3** هر چه وجود دارد، به‌وسیلهٔ او آفریده شده و
چیزی نیست که توسط او آفریده نشده باشد. **4** در او حیات بود، و
این حیات همانا نور جمیع انسان‌ها بود. **5** او همان نوری است که
در تاریکی می‌درخشد و تاریکی هرگز نمی‌تواند آن را خاموش کند.
6 خدا یحیی را فرستاد **7** تا این نور را به مردم معرفی کند و مردم
به‌واسطهٔ او ایمان آورند. **8** یحیی آن نور نبود، او فقط شاهدی بود تا
نور را به مردم معرفی کند. **9** آن نور حقیقی که به هر انسانی روشنایی
می‌بخشد، به جهان می‌آمد. **10** گرچه جهان را او آفریده بود، اما
زمانی که به این جهان آمد، کسی او را نشناخت. **11** او نزد قوم خود
آمد، اما حتی آنها نیز او را نپذیرفتند. **12** اما به تمام کسانی که او را
پذیرفتند و به او ایمان آوردند، این حق را داد که فرزندان خدا گردند.
13 این اشخاص تولدی نو یافتند، نه همچون تولدهای معمولی که
نتیجهٔ امیال و خواسته‌های آدمی است، بلکه این تولد را خدا به ایشان
عطا فرمود. **14** کلمه، انسان شد و بر روی این زمین و در بین ما
زندگی کرد. او لبریز از فیض و راستی بود. ما جلال او را به چشم
خود دیدیم، جلال پسر بی‌نظیر پدر آسمانی ما، خدا. **15** یحیی او را
به مردم معرفی کرد و گفت: «این همان است که به شما گفتم
کسی که بعد از من می‌آید، مقامش از من بالاتر است، زیرا پیش از
آنکه من باشم، او وجود داشت.» **16** از فراوانی او، برکاتی فیض‌آمیز
پی‌درپی نصیب همگی ما شد. **17** زیرا شریعت به‌واسطهٔ موسی داده
شد، اما فیض و راستی به‌وسیلهٔ عیسی مسیح آمد. **18** کسی هرگز
خدا را ندیده است؛ اما پسر یگانهٔ خدا که به قلب پدرش نزدیک
است او را به ما شناساند. **19** روزی سران قوم یهود از اورشلیم، چند
تن از کاهنان و دستیارانشان را نزد یحیی فرستادند تا بدانند آیا او ادعا
می‌کند که مسیح است یا نه. **20** یحیی صریحاً اظهار داشت:
«نه، من مسیح نیستم.» **21** پرسیدند: «خوب، پس که هستی؟ آیا
ایلیای پیامبر هستی؟» جواب داد: «نه!» پرسیدند: «آیا آن پیامبر
نیستی که ما چشم به راهش می‌باشیم؟» باز هم جواب داد: «نه.»
22 گفتند: «پس بگو کیستی تا بتوانیم برای سران قوم که ما را به
اینجا فرستاده‌اند، جوابی ببریم.» **23** یحیی گفت: «چنانکه اشعیای
نبی پیشگویی کرده، من صدای ندا کننده‌ای هستم که در بیابان
فریاد می‌زند: ای مردم، راه را برای آمدن خداوند هموار سازید.»
24 سپس، افرادی که از طرف فرقهٔ فریسی‌ها آمده بودند، **25** از
او پرسیدند: «خوب، اگر نه مسیح هستی، نه ایلیا و نه آن پیامبر،
پس با چه اجازه و اختیاری مردم را تعمید می‌دهی؟» **26** یحیی
گفت: «من مردم را فقط با آب تعمید می‌دهم؛ ولی همین جا در
میان این جمعیت، کسی هست که شما او را نمی‌شناسید. **27** او
به‌زودی خدمت خود را در بین شما آغاز می‌کند. مقام او به قدری
بزرگ است که من حتی شایسته نیستم بند کفشهایش را باز کنم.»
28 این گفتگو در بیت‌عَنیا روی داد. بیت‌عنیا در آن طرف رود اردن و
جایی است که یحیی مردم را تعمید می‌داد. **29** روز بعد، یحیی،
عیسی را دید که به سوی او می‌آید. پس به مردم گفت: «نگاه کنید!
این همان برّه‌ای است که خدا فرستاده تا برای آمرزش گناهان تمام
مردم دنیا قربانی شود. **30** این همان کسی است که گفتم بعد از من
می‌آید ولی مقامش از من بالاتر است، زیرا پیش از آنکه من باشم، او
وجود داشت. **31** من هم او را نمی‌شناختم، اما برای این آمدم که
مردم را با آب تعمید دهم تا به این وسیله او را به قوم اسرائیل معرفی
کنم.» **32** سپس گفت: «من روح خدا را دیدم که به شکل کبوتری
از آسمان آمد و بر او قرار گرفت. **33** همان‌طور که گفتم، من هم او
را نمی‌شناختم ولی وقتی خدا مرا فرستاد تا مردم را تعمید دهم، در
همان وقت به من فرمود:"هرگاه دیدی روح خدا از آسمان آمد و
بر کسی قرار گرفت، بدان که او همان است که منتظرش هستید.
اوست که مردم را با روح‌القدس تعمید خواهد داد." **34** و چون من
با چشم خود این را دیده‌ام، شهادت می‌دهم که او پسر خداست.»
35 فردای آن روز، وقتی یحیی با دو نفر از شاگردان خود ایستاده
بود، **36** عیسی را دید که از آنجا می‌گذرد، یحیی با اشتیاق به او
نگاه کرد و گفت: «ببینید! این همان بره‌ای است که خدا فرستاده
است.» **37** آنگاه دو شاگرد یحیی برگشتند و در پی عیسی رفتند.
38 عیسی که دید دو نفر به دنبال او می‌آیند، برگشت و از ایشان
پرسید: «چه می‌خواهید؟» جواب دادند: «آقا، کجا اقامت دارید؟»
39 فرمود: «بیایید و ببینید.» پس همراه عیسی رفتند و از ساعت
چهار بعد از ظهر تا غروب نزد او ماندند. **40** (یکی از آن دو،
آندریاس برادر شمعون پطرس بود.) **41** آندریاس رفت و برادر خود را
یافته، به او گفت: «شمعون، ما مسیح را پیدا کرده‌ایم!» **42** و
او را آورد تا عیسی را ببیند. عیسی چند لحظه به او نگاه کرد و
فرمود: «تو شمعون، پسر یونا هستی. ولی از این پس پطرس نامیده
خواهی شد!» (پطرس یعنی «صخره».) **43** روز بعد، عیسی تصمیم
گرفت به ایالت جلیل برود. در راه، فیلیپ را دید و به او گفت:
«همراه من بیا.» **44** (فیلیپ نیز اهل بیت‌صیدا و همشهری آندریاس
و پطرس بود.) **45** فیلیپ رفت و نتنائیل را پیدا کرد و به او گفت:
«نتنائیل، ما مسیح را یافته‌ایم، همان کسی که موسی و پیامبران
خدا درباره‌اش خبر داده‌اند. نامش عیسی است، پسر یوسف و اهل
ناصره.» **46** نتنائیل با تعجب پرسید: «گفتی اهل ناصره؟ مگر ممکن

او را نیافتند. ایشان آمدند و به ما گفتند که فرشتگانی را دیده‌اند که
به آنها گفته‌اند که او زنده است! **24** پس چند نفر از مردان ما به سر
قبر رفتند و دیدند که هر چه زنان گفته بودند، عین واقعیت بوده
است، اما عیسی را ندیدند.» **25** آنگاه عیسی به ایشان فرمود:
«چقدر شما نادان هستید! چرا اینقدر برایتان دشوار است که به
سخنان انبیا ایمان بیاورید؟ **26** آیا ایشان به روشنی پیشگویی نکرده‌اند
که مسیح پیش از آنکه به عزت و جلال خود برسد، می‌بایست تمام
این زحمات را ببیند؟» **27** سپس تمام پیشگویی‌هایی را که درباره
خودش در تورات موسی و کتابهای سایر انبیا آمده بود، برای آنان
شرح داد. **28** در این هنگام به دهکده عموآس و پایان سفرشان
رسیدند و عیسی خواست که به راه خود ادامه دهد. **29** اما چون هوا
کم‌کم تاریک می‌شد، آن دو مرد با اصرار خواهش کردند که شب را
نزد ایشان بماند. پس عیسی به خانه ایشان رفت. **30** وقتی بر سر
سفره نشستند، عیسی نان را برداشت و شکرگزاری نموده، به هر یک
تکه‌ای داد. **31** ناگهان چشمانشان باز شد و او را شناختند! همان
لحظه عیسی ناپدید شد. **32** آن دو به یکدیگر گفتند: «دیدی وقتی
در راه، مطالب کتاب آسمانی را برای ما شرح می‌داد، چگونه دلمان
به تپش افتاده بود و به هیجان آمده بودیم؟» **33** پس بی‌درنگ به
اورشلیم بازگشتند و نزد آن یازده شاگرد عیسی رفتند که با سایر پیروان
او گرد آمده بودند، **34** و می‌گفتند: «خداوند حقیقتاً زنده شده
است! پطرس نیز او را دیده است!» **35** آنگاه آن دو نفر نیز ماجرای
خود را تعریف کردند و گفتند که چگونه عیسی در بین راه به ایشان
ظاهر شد و به چه ترتیب سر سفره، هنگام پاره کردن نان، او را
شناختند. **36** در همان حال که گرم گفتگو بودند، ناگهان عیسی در
میانشان ایستاد و سلام کرد. **37** اما همه وحشت کردند، چون تصور
کردند که روح می‌بینند! **38** عیسی فرمود: «چرا وحشت کرده‌اید؟
چرا شک دارید و نمی‌خواهید باور کنید که خودم هستم! **39** به جای
میخها در دستها و پایهایم نگاه کنید! می‌بینید که واقعاً خودم هستم.
به من دست بزنید تا خاطرجمع شوید که من روح نیستم، چون روح
گوشت و استخوان ندارد، اما همین‌طور که می‌بینید، من دارم.»
40 در همان حال که سخن می‌گفت، دستها و پاهای خود را به
ایشان نشان داد. **41** آنان شاد و حیرت‌زده بودند و نمی‌توانستند آنچه
را که می‌دیدند، باور کنند. عیسی از ایشان پرسید: «آیا در اینجا
چیزی برای خوردن دارید؟» **42** آنها مقداری ماهی پخته به او دادند.
43 او نیز در برابر چشمان شگفت‌زده ایشان، آن را خورد. **44** آنگاه
به ایشان فرمود: «آیا به یاد دارید که پیش از مرگم، وقتی با شما بودم،
می‌گفتم که هر چه در تورات موسی و کتابهای انبیا و زبور داوود،
درباره من نوشته شده است، همه باید عملی شود؟ حال، با آنچه که
برای من اتفاق افتاد، همه آنها عملی شد!» **45** آنگاه ذهنشان را باز
کرد تا همهٔ پیشگویی‌های کتاب آسمانی را درک کنند. **46** سپس
فرمود: «بله، از زمانهای دور، در کتابهای انبیا نوشته شده بود که
مسیح موعود باید رنج و زحمت ببیند، جانش را فدا کند و روز سوم
زنده شود؛ **47** و این است پیام نجاتبخشی که باید از اورشلیم به همهٔ
قومها برسد:"همه کسانی که از گناهانشان توبه کنند و به سوی من
بازگردند، آمرزیده خواهند شد." **48** شما دیده‌اید و شاهد هستید که
همه این پیشگویی‌ها واقع شده است. **49** «اینک من روح‌القُدُس را
که پدرم به شما وعده داده است، بر شما خواهم فرستاد. از این رو
پیش از آنکه این پیام نجاتبخش را به دیگران اعلام کنید، در اورشلیم
بمانید تا روح‌القدس بیاید و شما را با قدرت الهی از عالم بالا، مجهز
کند.» **50** آنگاه عیسی ایشان را با خود تا نزدیکی «بیت‌عنیا» برد.
در آنجا دستهای خود را به سوی آسمان بلند کرد و ایشان را برکت
داد، **51** و در همان حال، ایشان را ترک کرد و به آسمان بالا برده
شد. **52** شاگردان او را پرستش کردند و با شادی بسیار به اورشلیم
بازگشتند، **53** و به معبد رفتند. آنان همواره در آنجا مانده، خدا را
شکر و ستایش می‌کردند.

شراب ترشیده خود را به او تعارف می‌کردند، **37** و می‌گفتند: «اگر
تو پادشاه یهود هستی، خود را نجات بده!» **38** روی صلیب،
بالای سر او، تخته‌ای کوبیدند که روی آن نوشته شده بود: «این
است پادشاه یهود!» **39** یکی از آن دو جنایتکار که در کنار عیسی
مصلوب شده بود، به طعنه به او گفت: «اگر تو مسیح هستی، چرا
خودت و ما را نجات نمی‌دهی؟» **40** اما آن مجرم دیگر او را سرزنش
کرد و گفت: «حتی الان هم که محکوم به مرگ شده‌ای، از خدا
نمی‌ترسی؟ **41** این حق ما است که بمیریم، چون گناهکاریم. اما از
این شخص، یک خطا هم سر نزده است.» **42** سپس رو به عیسی
کرد و گفت: «ای عیسی، وقتی ملکوت خود را آغاز کردی، مرا هم
به یاد آور!» **43** عیسی جواب داد: «خاطرجمع باش که تو همین
امروز با من در بهشت خواهی بود!» **44** به هنگام ظهر، تاریکی تمام
آن سرزمین را فراگرفت، **45** و نور خورشید از تابیدن بازایستاد. آنگاه
پرده ضخیمی که در جایگاه مقدّس معبد آویزان بود، از وسط دو پاره
شد. **46** سپس عیسی با صدایی بلند گفت: «ای پدر، روح خود را
به دستهای تو می‌سپارم.» این را گفت و جان سپرد. **47** افسر رومی
که مأمور اجرای حکم بود، وقتی این صحنه را دید خدا را ستایش کرد
و گفت: «این مرد حقیقتاً بی‌گناه بود!» **48** کسانی که برای تماشا
گرد آمده بودند، وقتی این اتفاقات را دیدند، اندوهگین و سینه‌زنان، به
خانه‌های خود بازگشتند. **49** در این میان، دوستان عیسی و زنانی
که از جلیل به دنبال او آمده بودند، دورتر ایستاده، نگاه می‌کردند.
50 در این میان، شخصی بود نیک و باتقوا به نام یوسف، از اعضای
شورای عالی یهود، **51** اما با تصمیم و اقدام ایشان موافقت نکرده
بود. او که زادگاهش شهر رامه، واقع در یهودیه بود، مشتاقانه در
انتظار فرارسیدن ملکوت خدا به سر می‌برد. **52** او نزد پیلاتُس رفت و
جسد عیسی را درخواست کرد. **53** پس از کسب اجازه، جسد
عیسی را از بالای صلیب پایین آورد، آن را در کفن پیچید و در
مقبره‌ای تراشیده شده در دل صخره که قبلاً کسی در آن گذاشته
نشده بود، قرار داد. **54** تمام کار کفن و دفن، همان عصر جمعه
انجام شد. یهودیان کارهای روز تعطیل شَبّات را عصر روز جمعه
تدارک می‌دیدند. **55** زنانی که از جلیل به دنبال عیسی آمده بودند،
همراه یوسف رفتند و محل مقبره را دیدند و مشاهده کردند که جسد
عیسی چگونه در آن گذاشته شد. **56** سپس به خانه بازگشتند و دارو
و عطریات تهیه کردند که به رسم آن زمان، به جسد بمالند تا زود
فاسد نشود. اما وقتی دارو آماده شد، دیگر روز شَبّات فرا رسیده بود.
پس مطابق قانون مذهبی یهود، در آن روز به استراحت پرداختند.

24 روز یکشنبه، صبح خیلی زود، زنها دارو و عطریاتی را که
تهیه کرده بودند، با خود برداشته، به سوی مقبره رفتند. **2** وقتی به
آنجا رسیدند، دیدند سنگ از جلوی مقبره به کناری غلتانیده شده
است. **3** پس وارد مقبره شدند. اما پیکر عیسای خداوند را نیافتند!
4 ایشان مات و مبهوت ایستاده، در این فکر بودند که بر سر جسد
چه آمده است. ناگاه دو مرد با جامه‌هایی درخشان و خیره‌کننده، در
مقابل ایشان ظاهر شدند. **5** زنان بسیار ترسیدند و آنان را تعظیم
کردند. آن دو مرد پرسیدند: «چرا در بین مردگان به دنبال شخص
زنده می‌گردید؟ **6** او اینجا نیست! او برخاسته است! به یاد آورید
سخنانی را که در جلیل به شما گفت که **7** "پسر انسان، یعنی
عیسی، می‌بایست به دست مردم گناهکار تسلیم شده، مصلوب شود
و در روز سوم برخیزد!"» **8** آنگاه زنان گفته‌های عیسی را به یاد
آوردند. **9** پس با عجله از مقبره بازگشتند تا آن یازده شاگرد و سایرین
را از این وقایع آگاه سازند. **10** زنانی که به سر قبر رفته بودند، عبارت
بودند از مریم مجدلیه، یونا، مریم مادر یعقوب و چند زن دیگر.
11 ولی شاگردان گفته‌های زنان را هذیان پنداشتند و سخنانشان را
باور نکردند. **12** اما پطرس به سوی مقبره دوید تا ببیند چه اتفاقی
افتاده است. وقتی به آنجا رسید، خم شد و با دقت به داخل مقبره
نگاه کرد. تنها چیزی که دید، نوارهای کفن کتانی بود که دُورِ پیکر
عیسی پیچیده بودند، اما اکنون خالی بودند! او حیران و متعجب به
خانه بازگشت. **13** در همان روز یکشنبه، دو نفر از پیروان عیسی
به دهکدهٔ عموآس می‌رفتند که با اورشلیم حدود ده کیلومتر فاصله
داشت. **14** در راه درباره وقایع چند روز گذشته گفتگو می‌کردند،
15 که ناگهان خود عیسی از راه رسید و با آنان همراه شد. **16** اما
چشمانشان بسته نگاه داشته شد تا او را نشناسند. **17** عیسی پرسید:
«گویا سخت مشغول بحث هستید! موضوع گفتگویتان چیست؟» آن
دو، ایستادند. آثار غم و اندوه از چهره‌شان نمایان بود. **18** یکی
از آن دو که «کلئوپاس» نام داشت، جواب داد: «تو در این شهر
باید تنها کسی باشی که از وقایع چند روز اخیر بی‌خبر مانده‌ای!»
19 عیسی پرسید: «کدام وقایع؟» گفتند: «وقایعی که برای عیسای
ناصری اتفاق افتاد! او نبی و معلم توانایی بود؛ اعمال و معجزه‌های
خارق العاده‌ای انجام می‌داد و مورد توجه خدا و انسان بود. **20** اما
کاهنان اعظم و سران مذهبی ما او را گرفتند و تحویل دادند تا به
مرگ محکوم شده، مصلوب گردد. **21** ولی ما با امیدی فراوان،
تصور می‌کردیم که او همان مسیح موعود است که ظهور کرده تا قوم
اسرائیل را نجات دهد. علاوه بر اینها، حالا که سومین روز بعد از این
ماجراها است، **22** چند زن از جمع ما، با سخنان خود ما را به
حیرت انداختند، زیرا آنان امروز صبح زود به مقبره رفتند، **23** اما پیکر

که به او گفته بود: «تا فردا صبح، پیش از بانگ خروس، سه بار
مرا انکار خواهی کرد!» 62 پس پطرس از حیاط بیرون رفت و به
تلخی گریست. 63 اما نگهبانانی که عیسی را تحت نظر داشتند، او
را مسخره می‌کردند و به او سیلی می‌زدند، 64 و چشمان او را
بسته، می‌گفتند: «نبوّت کن! بگو ببینیم چه کسی تو را زد؟» 65 و
ناسزاهای بسیارِ دیگر به او می‌گفتند. 66 وقتی هوا روشن شد،
شورای مشایخ، مرکب از کاهنان اعظم و علمای دین، تشکیل جلسه
دادند. ایشان عیسی را احضار کرده، 67 از او پرسیدند: «به ما
بگو، آیا تو مسیح هستی یا نه؟» عیسی فرمود: «اگر هم بگویم، باور
نخواهید کرد 68 و اگر از شما بپرسم، جواب نخواهید داد. 69 اما از
این پس پسر انسان به دست راست خدا خواهد نشست!» 70 همه
فریاد زده، گفتند: «پس تو ادعا می‌کنی که پسر خدا هستی؟» فرمود:
«بله، شما خود گفتید که هستم.» 71 فریاد زدند: «دیگر چه نیاز به
شاهد داریم؟ خودمان کفر را از زبانش شنیدیم!»

23 آنگاه اعضای شورا همگی برخاسته، عیسی را به حضور
«پیلاتُس»، فرماندار رومی یهودیه بردند، 2 و شکایات خود را علیه او
عنوان کرده، گفتند: «این شخص مردم را تحریک می‌کند که به
دولت روم مالیات ندهند، و ادعا می‌کند که مسیح، یعنی پادشاه
ماست.» 3 پیلاتُس از عیسی پرسید: «آیا تو مسیح، پادشاه یهود
هستی؟» عیسی جواب داد: «خودت گفتی.» 4 پیلاتُس رو به
کاهنان اعظم و جماعت کرد و گفت: «خوب، اینکه جرم نیست!»
5 ایشان پافشاری نموده، گفتند: «اما او در سراسر یهودیه، از جلیل
تا اورشلیم، هر جا می‌رود، به ضد دولت روم آشوب بپا می‌کند.»
6 پیلاتُس پرسید: «مگر او اهل جلیل است؟» 7 وقتی از این امر
اطمینان حاصل کرد، دستور داد او را نزد هیرودیس ببرند، زیرا ایالت
جلیل جزو قلمرو حکومت هیرودیس بود. اتفاقاً هیرودیس در آن روزها،
به مناسبت عید، در اورشلیم به سر می‌برد. 8 هیرودیس از دیدن
عیسی بسیار شاد شد، چون درباره او خیلی چیزها شنیده بود و امیدوار
بود که با چشم خود یکی از معجزات او را ببیند. 9 او سؤالات
گوناگونی از عیسی کرد، اما هیچ جوابی نشنید. 10 در این میان،
کاهنان اعظم و دیگر علمای دین حاضر شدند و عیسی را به باد
تهمت گرفتند. 11 هیرودیس و سربازانش نیز او را مسخره کرده، مورد
اهانت قرار دادند، و ردایی شاهانه به او پوشاندند و نزد پیلاتُس باز
فرستادند. 12 همان روز پیلاتُس و هیرودیس، دشمنی خود را کنار
گذاشته، با یکدیگر صلح کردند. 13 آنگاه پیلاتُس، کاهنان اعظم و
سران یهود و مردم را فرا خواند 14 و به ایشان گفت: «شما این مرد
را به اتهام شورش به ضد حکومت روم نزد من آوردید. من در حضور
خودتان از او بازجویی کردم و متوجه شدم که اتهامات شما علیه او
بی‌اساس است. 15 هیرودیس نیز به همین نتیجه رسید و به همین
علّت او را نزد ما پس فرستاد. این مرد کاری نکرده است که مجازاتش
اعدام باشد. 16 بنابراین، فقط دستور می‌دهم شلّاقش بزنند، و بعد
آزادش می‌کنم.» 17 (طبق رسم، در هر عید پِسَح یک زندانی آزاد
می‌شد.) 18 اما مردم یکصدا فریاد برآوردند: «اعدامش کن و باراباس
را برای ما آزاد کن!» 19 (باراباس به جرم شورش و قتل در اورشلیم،
زندانی شده بود.) 20 پیلاتُس بار دیگر با مردم سخن گفت، چون
می‌خواست عیسی را آزاد کند. 21 اما ایشان بلندتر فریاد زدند:
«مصلوبش کن! مصلوبش کن!» 22 باز برای بار سوم پیلاتُس گفت:
«چرا؟ مگر او چه گناهی کرده است؟ من دلیلی ندارم که به مرگ
محکومش کنم. دستور می‌دهم شلّاقش بزنند و آزادش می‌کنم.»
23 اما مردم با صدای بلند فریاد می‌زدند و با اصرار می‌خواستند که او
مصلوب شود؛ و سرانجام فریادهای ایشان غالب آمد، 24 و پیلاتُس
به درخواست ایشان، حکم اعدام عیسی را صادر کرد. 25 سپس،
باراباس را که به علّت شورش و خونریزی در حبس بود، آزاد کرد و
عیسی را تحویل داد تا هرگونه می‌خواهند با او رفتار کنند. 26 سربازان
رومی عیسی را بردند. هنگامی که می‌رفتند، مردی به نام شمعون
قیروانی را که از مزرعه به شهر بازمی‌گشت، گرفتند و صلیب را
بر دوش او گذاشته، وادارش کردند آن را پشت سر عیسی ببرد.
27 جمعیتی انبوه در پی او به راه افتادند و زنان بسیاری نیز در میان
آنان برای او گریه و ماتم می‌کردند و به سینه خود می‌زدند. 28 عیسی
رو به این زنان کرد و گفت: «ای دختران اورشلیم، برای من گریه
نکنید؛ به حال خود و فرزندانتان گریه کنید! 29 چون روزهایی می‌آید
که مردم خواهند گفت:"خوشا به حال زنان بی‌اولاد و رَحِمهایی که
هرگز نزاییده‌اند و سینه‌هایی که هرگز شیر نداده‌اند!" 30 و به کوهها
التماس خواهند کرد که،"بر ما بیفتید"و به تپه‌ها که"ما را بپوشانید".
31 زیرا اگر چنین چیزهایی وقتی درخت سبز است، به انجام برسد،
پس آن هنگام که درخت خشک باشد، چه رخ خواهد داد؟» 32 دو
جنایتکار را نیز بردند تا با او اعدام کنند. 33 وقتی به محلی رسیدند
به نام جمجمه، او را در آنجا به‌همراه آن دو جنایتکار به صلیب
میخکوب کردند، یکی را در سَمت راست او، و دیگری را در سمت
چپ. 34 در چنین وضعی، عیسی فرمود: «ای پدر، اینها را ببخش،
زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» سربازان رومی لباسهای عیسی را به
حکم قرعه میان خود تقسیم کردند. 35 مردم ایستاده بودند و تماشا
می‌کردند. سران قوم نیز ایستاده، به او می‌خندیدند و مسخره‌کنان
می‌گفتند: «دیگران را نجات می‌داد؛ حال اگر واقعاً مسیح و برگزیده
خداست، خود را نجات دهد!» 36 سربازان نیز او را مسخره نموده،

تقسیم کنید، **18** زیرا به شما می‌گویم که من تا زمان برقراری ملکوت
خدا، دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید.» **19** سپس نان را
برداشت و خدا را شکر نمود و آن را پاره کرد و به ایشان داد و گفت:
«این بدن من است که در راه شما فدا می‌شود. این را به یاد من به
جا آورید.» **20** به همین ترتیب، پس از شام، جامی دیگر برداشت
و گفت: «این جام، نشانهٔ عهد جدید میان خدا و قومش است،
عهدی که با خون خود آن را مهر می‌کنم. خون من در راه شما ریخته
می‌شود. **21** اما اینجا، سر همین سفره، کسی نشسته است که خود
را دوست ما می‌داند، ولی او همان کسی است که به من خیانت
می‌کند. **22** پسر انسان باید مطابق نقشهٔ خدا کشته شود، اما وای
به حال کسی که او را تسلیم دشمن می‌کند!» **23** شاگردان شروع
کردند به پرسیدن از یکدیگر که کدام یک از ایشان دست به چنین
کاری خواهد زد! **24** در ضمن بین شاگردان این بحث درگرفت که
کدام یک از ایشان بزرگتر است. **25** عیسی به ایشان گفت: «در این
دنیا، پادشاهان و بزرگان به زیر دستانشان دستور می‌دهند و آنها هم
چاره‌ای جز اطاعت ندارند. **26** اما در میان شما کسی از همه بزرگتر
است که خود را کوچکتر از همه بداند و به دیگران خدمت کند.
27 در این دنیا، ارباب بر سر سفره می‌نشیند و نوکرانش به او خدمت
می‌کنند. اما اینجا بین ما اینطور نیست، چون من خدمتگزار شما
هستم. **28** و شما کسانی هستید که در سختیهای من، نسبت به من
وفادار بوده‌اید؛ **29** از این رو، همان‌گونه که پدرم به من اجازه داده
است تا فرمانروایی کنم، من نیز به شما اجازه می‌دهم که در سلطنت
من شریک شوید، **30** و بر سر سفرهٔ من بنشینید و بخورید و بنوشید،
و بر تختها نشسته، بر دوازده قبیلهٔ اسرائیل فرمانروایی کنید. **31** «ای
شمعون، شمعون، شیطان می‌خواست همگی شما را بیازماید و همانند
گندم، غربال کند؛ **32** اما من برای تو دعا کردم تا ایمانت از بین
نرود. پس وقتی توبه کردی و به سوی من بازگشتی، ایمان برادرانت را
تقویت و استوار کن!» **33** شمعون گفت: «خداوندا، من حاضرم با
تو به زندان بروم، حتی با تو بمیرم!» **34** عیسی فرمود: «پطرس، بدان
که همین امشب، پیش از بانگ خروس، سه بار مرا انکار کرده،
خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» **35** سپس از شاگردان پرسید:
«هنگامی که شما را فرستادم تا پیام انجیل را به مردم اعلام کنید، و
پول و کوله‌بار و لباس اضافی با خود بر نداشته بودید، آیا به چیزی
محتاج شدید؟» جواب دادند: «نه.» **36** فرمود: «اما اکنون اگر
کوله‌بار و پول دارید، با خود بردارید؛ و اگر شمشیر ندارید، جامهٔ خود
را بفروشید و شمشیری بخرید! **37** چون زمان انجام این پیشگویی
درباره من رسیده است که می‌گوید: او از خطاکاران محسوب شد.
آری، هر چه درباره من پیشگویی شده است، عملی خواهد شد.»
38 گفتند: «استاد، دو شمشیر داریم.» اما عیسی فرمود: «بس
است!» **39** آنگاه عیسی همراه شاگردان خود، از آن بالاخانه بیرون
آمد و طبق عادت به کوه زیتون رفت. **40** در آنجا به ایشان گفت:
«دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند!» **41** سپس به اندازه پرتاب
یک سنگ دورتر رفت و زانو زد و چنین دعا کرد: **42** «ای پدر، اگر
خواست توست، این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار، اما
خواست تو را می‌خواهم، نه خواست خود را.» **43** آنگاه از آسمان
فرشته‌ای ظاهر شد و او را تقویت کرد. **44** پس او با شدت بیشتری
به دعا ادامه داد، و از کشمکش روحی آنچنان در رنج و عذاب
بود که عرق او همچون قطره‌های درشت خون بر زمین می‌چکید.
45 سرانجام، برخاست و نزد شاگردان برگشت و دید که از فرط غم و
اندوه، به خواب رفته‌اند. **46** پس به ایشان گفت: «چرا خوابیده‌اید؟
برخیزید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند!» **47** این کلمات
هنوز بر زبان او بود که ناگاه گروهی با هدایت یهودا، یکی از دوازده
شاگرد عیسی، سر رسیدند. او جلو آمد و به رسم دوستی، صورت
عیسی را بوسید. **48** عیسی به او گفت: «یهودا، آیا پسر انسان را با
بوسه‌ای تسلیم می‌کنی؟» **49** اما شاگردان، وقتی متوجه جریان شدند،
فریاد زدند: «استاد، آیا اجازه می‌دهید بجنگیم؟ شمشیرهایمان حاضر
است!» **50** همان لحظه یکی از ایشان به روی خادم کاهن اعظم
شمشیر کشید و گوش راست او را برید. **51** عیسی بلافاصله گفت:
«دیگر بس است!» سپس گوش او را لمس کرد و شفا داد. **52** آنگاه
عیسی به کاهنان اعظم، فرماندهان محافظین معبد و مشایخی که آن
گروه را رهبری می‌کردند، گفت: «مگر دزد فراری هستم که با چوب
و چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ **53** من هر روز با شما در
معبد بودم؛ چرا در آنجا مرا نگرفتید؟ اما اکنون زمان شماست، زمان
فرمانروایی ظلمت!» **54** به این ترتیب او را گرفته، به خانه کاهن
اعظم بردند. پطرس نیز از دور ایشان را دنبال کرد. **55** سربازان در
حیاط آتشی روشن کردند و دور آن نشستند. پطرس نیز در میان ایشان
نشست. **56** در این هنگام، کنیزی، چهره پطرس را در نور آتش دید
و او را شناخت و گفت: «این مرد هم با عیسی بود!» **57** اما پطرس
انکار کرد و گفت: «دختر، من اصلاً او را نمی‌شناسم!» **58** کمی
بعد، یک نفر دیگر متوجه او شد و گفت: «تو هم باید یکی از آنها
باشی.» جواب داد: «نه آقا، نیستم!» **59** در حدود یک ساعت
بعد، یک نفر دیگر با تأکید گفت: «من مطمئن هستم که این مرد
یکی از شاگردان عیسی است، چون هر دو اهل جلیل هستند.»
60 پطرس گفت: «ای مرد، از گفته‌هایت سر در نمی‌آورم!» و همین
که این را گفت، خروس بانگ زد. **61** همان لحظه عیسی سرش را
برگرداند و به پطرس نگاه کرد. آنگاه سخن عیسی را به یاد آورد

دنیا، زمین لرزه‌های عظیم، قحطی‌ها و بیماریهای مسری پدید خواهد
آمد و در آسمان نیز چیزهای عجیب و هولناک دیده خواهد شد.
12 «اما قبل از این وقایع، دوره آزار و جفا و شکنجه پیش خواهد آمد.
شما را به خاطر نام من، به کنیسه‌ها و زندانها خواهند سپرد، و به
حضور پادشاهان و والیان خواهند کشاند. 13 اما این فرصتی خواهد
بود تا دربارهٔ من شهادت دهید. 14 پس پیشاپیش نگران نباشید که
چگونه از خود دفاع کنید، 15 زیرا به شما خواهم آموخت که چه
بگویید، به طوری که هیچ‌یک از دشمنانتان، یارای پاسخگویی و
ایستادگی در مقابل شما را نخواهند داشت! 16 پدر و مادر و برادران
و بستگان و دوستانتان به شما خیانت خواهند کرد و شما را تسلیم
دشمن خواهند کرد؛ و برخی از شما کشته خواهید شد؛ 17 تمام
مردم دنیا به خاطر نام من از شما متنفر خواهند شد. 18 اما مویی از
سر شما گُم نخواهد شد! 19 اگر تا به آخر تحمل کنید، جانهای
خود را نجات خواهید داد. 20 «اما هرگاه دیدید که اورشلیم به
محاصره دشمن درآمده، بدانید که زمان نابودی آن فرا رسیده است.
21 آنگاه کسانی که در یهودیه هستند، به تپه‌های اطراف فرار کنند و
آنانی که در اورشلیم هستند از شهر بیرون بروند و کسانی که در بیرون
شهر هستند، به شهر باز نگردند. 22 زیرا آن زمان، هنگام مجازات
خواهد بود، روزهایی که تمام هشدارهای انبیا تحقق خواهند یافت.
23 وای به حال زنانی که در آن زمان آبستن باشند یا کودک شیرخوار
داشته باشند. زیرا این قوم دچار مصیبت سختی شده، خشم و غضب
خدا بر آنان عارض خواهد شد؛ 24 ایشان به دم شمشیر خواهند افتاد
و یا اسیر شده، به سرزمینهای بیگانه تبعید خواهند گشت. اورشلیم
نیز به دست بیگانگان افتاده، پایمال خواهد شد تا زمانی که دوره
تسلط بیگانگان به پایان رسد. 25 «آنگاه در آسمان اتفاقات عجیبی
خواهد افتاد و در خورشید و ماه و ستارگان، علائم هولناکی دیده
خواهد شد. بر روی زمین، قومها از غرش دریاها و خروش امواج
آن، آشفته و پریشان خواهند شد. 26 بسیاری از تصور سرنوشت
هولناکی که در انتظار دنیاست، ضعف خواهند کرد؛ زیرا نیروهایی که
زمین را نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. 27 آنگاه تمام مردم
روی زمین پسر انسان را خواهند دید که در ابری، با قدرت و شکوه
عظیم می‌آید. 28 پس وقتی این رویدادها آغاز می‌شوند، بایستید و به
بالا نگاه کنید، زیرا نجات شما نزدیک است!» 29 سپس این مثل
را برایشان زد: «درخت انجیر یا سایر درختان را بنگرید. 30 وقتی
شکوفه می‌کنند، بی‌آنکه کسی به شما بگوید، می‌فهمید تابستان
نزدیک است. 31 همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را ببینید،
بدانید که به‌زودی ملکوت خدا آغاز خواهد شد. 32 «براستی به شما
می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد، این نسل از میان نخواهد
رفت. 33 آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل
نخواهد شد. 34 «پس مراقب باشید! نگذارید پرخوری، میگساری و
غم و غصه‌های زندگی، دلتان را سنگین سازد و آن روز مانند دامی
شما را غافلگیر کند. 35 زیرا آن روز بر همهٔ مردم جهان خواهد
آمد. 36 پس هر لحظه مراقب باشید و همیشه دعا کنید تا از این
رویدادهای وحشتناک در امان بوده، در حضور پسر انسان بایستید.»
37 به این ترتیب، او هر روز در معبد به تعلیم مردم می‌پرداخت و
هنگام عصر نیز از شهر خارج شده، شب را در کوه زیتون به صبح
می‌رساند. 38 مردم نیز از صبح زود برای شنیدن سخنانش در معبد
جمع می‌شدند.

22 عید فطیر که به پِسَح نیز معروف است نزدیک می‌شد.
2 در طی روزهای عید، کاهنان اعظم و سایر علمای دین در پی
فرصت بودند تا عیسی را بی‌سر و صدا بگیرند و به قتل برسانند، اما از
شورش مردم وحشت داشتند. 3 در همین زمان، شیطان وارد وجود
یهودا اسخریوطی یکی از دوازده شاگرد عیسی شد. 4 پس او نزد
کاهنان اعظم و فرماندهان محافظین معبد رفت تا با ایشان گفتگو کند
که چگونه عیسی را به دستشان تسلیم نماید. 5 ایشان نیز از این امر
بسیار شاد شدند و قول دادند که مبلغی به او بدهند. 6 بنابراین یهودا
به دنبال فرصتی می‌گشت تا به دور از چشم مردم، عیسی را به آنان
تسلیم کند. 7 روز عید فطیر که می‌بایست برهٔ پِسَح قربانی شود،
فرا رسید. 8 پس عیسی، دو نفر از شاگردان، یعنی پطرس و یوحنا
را به شهر فرستاده، گفت: «بروید و شام پِسَح را تدارک ببینید تا
بخوریم.» 9 ایشان از عیسی پرسیدند: «کجا می‌خواهی تدارک
ببینیم؟» 10 فرمود: «وقتی داخل شهر شوید، مردی با کوزه‌ای آب در
دست به شما بر می‌خورد. به دنبال او بروید. به هر خانه‌ای که داخل
شد، 11 به صاحب آن خانه بگویید،"استادمان ما را فرستاده است تا
اتاقی را که برای ما حاضر کرده‌ای تا امشب شام پِسَح را بخوریم، به
ما نشان دهی". 12 او شما را به بالاخانه، به یک اتاق بزرگ و
مفروش خواهد برد. شام را همان جا تدارک ببینید.» 13 آن دو شاگرد
به شهر رفتند و همه چیز را همان‌طور که عیسی گفته بود یافتند و شام
پِسَح را در آنجا تدارک دیدند. 14 هنگامی که وقت مقرر فرا رسید،
عیسی با دوازده رسول بر سر سفره نشست. 15 آنگاه به ایشان فرمود:
«با اشتیاق زیاد، در انتظار چنین لحظه‌ای بودم، تا پیش از آغاز رنجها
و زحماتم، این شام پِسَح را با شما بخورم. 16 زیرا به شما می‌گویم
که دیگر از این شام نخواهم خورد تا آن زمان که مفهوم واقعی آن در
ملکوت خدا جامهٔ تحقق بپوشد.» 17 آنگاه پیاله‌ای به دست گرفت
و شکر کرد و آن را به شاگردان داد و فرمود: «بگیرید و میان خود

گفتند: «چطور ممکن است باغبانها چنین کاری کنند!» **17** عیسی
نگاهی به ایشان کرد و گفت: «پس منظور کلام خدا چیست که
می‌گوید:"سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان
شده است؟" **18** هر کس بر آن سنگ بیفتد، خرد خواهد شد و اگر
آن سنگ بر کسی بیفتد، او را له خواهد کرد!» **19** وقتی کاهنان
اعظم و علمای دین این داستان را شنیدند، خواستند همان جا او را
دستگیر کنند، چون فهمیدند که منظور عیسی از باغبانهای ظالم در
این مَثَل، خود آنهاست. اما این کار را نکردند، زیرا از مردم ترسیدند.
20 از این رو می‌کوشیدند او را وادار کنند سخنی بگوید تا از آن،
علیه خودش استفاده کنند و او را به مقامات رومی تحویل دهند. به
همین منظور چند مأمور مخفی نزد او فرستادند که خود را صادق و
درستکار نشان می‌دادند. **21** ایشان به عیسی گفتند: «استاد، ما
می‌دانیم که آنچه تو می‌گویی و تعلیم می‌دهی، راست و درست
است. ما می‌دانیم که تو بدون توجه به مقام و موقعیت افراد، همیشه
حقیقت را می‌گویی و راه خدا را به‌درستی تعلیم می‌دهی. **22** آیا
ما باید به دولت روم خَراج بدهیم یا نه؟» **23** عیسی که متوجه
مکر و حیلهٔ ایشان شده بود، گفت: **24** «سکه‌ای به من نشان
دهید. نقش و نام چه کسی بر روی آن است؟» جواب دادند: «قیصر
روم.» **25** فرمود: «مال قیصر را به قیصر بدهید، و مال خدا را به
خدا!» **26** به این ترتیب، تلاش آنان برای به دام انداختن عیسی
بی‌نتیجه ماند و از جواب او مات و مبهوت ماندند و دیگر حرفی
نزدند. **27** سپس عده‌ای از صدوقی‌ها که منکر قیامت هستند نزد او
آمدند و پرسیدند: **28** «استاد، در تورات موسی آمده است که اگر
مردی بی‌اولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیوه را به همسری
بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. **29** حال، هفت برادر
بودند؛ اولی زنی گرفت و بی‌اولاد مُرد. **30** برادر کوچکترش با آن بیوه
ازدواج کرد و او هم بی‌اولاد مرد. **31** به این ترتیب، تا برادر هفتم،
همه یکی پس از دیگری، با آن زن ازدواج کردند و همه نیز بی‌اولاد
مردند. **32** در آخر، آن زن نیز مرد. **33** حال در روز قیامت، آن زن،
همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در واقع زن همهٔ
ایشان بوده است.» **34** عیسی جواب داد: «ازدواج، برای مردم فانی
این دنیاست؛ **(aiōn g165)** **35** اما کسانی که شایسته شمرده شوند
که به عالَم آینده و قیامت مردگان برسند، نه زن خواهند گرفت و نه
شوهر خواهند کرد، **(aiōn g165)** **36** و دیگر نخواهند مُرد، زیرا
همچون فرشتگان خواهند بود. ایشان فرزندان خدا هستند، زیرا فرزندان
قیامت‌اند. **37** «اما دربارهٔ زنده شدن مردگان، موسی به روشنی نشان
داد که قیامت وجود خواهد داشت. زیرا وقتی موسی بازگو می‌کند که
چگونه خدا در بوته سوزان بر او ظاهر شد، از خدا به عنوان خدای
ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب نام می‌برد. **38** بدین‌سان،
خدا، خدای زندگان است و نه مردگان، زیرا در نظر خدا، همه زنده
هستند!» **39** چند نفر از علمای دین که آنجا ایستاده بودند، گفتند:
«استاد، بسیار خوب جواب دادی!» **40** پس از آن دیگر کسی
جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد. **41** اما این بار عیسی خود سؤالی از
ایشان کرد. او فرمود: «چرا می‌گویند که مسیح موعود پسر داوود
است؟ **42** در حالی که خود داوود، در کتاب زبور می‌گوید:"خداوند
به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین **43** تا دشمنانت را
به زیر پایت بیفکنم." **44** اگر داوود مسیح را"خداوند من"می‌خواند،
چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» **45** سپس در حالی که
مردم به او گوش می‌دادند، رو به شاگردان خود کرد و گفت: **46** «از
این علمای متظاهر دینی دوری کنید که دوست دارند با قباهای بلند،
خودنمایی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان
تعظیم کنند؛ و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین جا را
داشته باشند و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بنشینند. **47** اما حتی
وقتی دعاهای طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند، تمام
هوش و حواسشان به این است که چگونه اموال بیوه‌زنان را تصاحب
کنند. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.»

21 وقتی عیسی در معبد ایستاده بود و به اطراف نگاه می‌کرد،
ثروتمندانی را دید که هدایای خود را در صندوق بیت‌المال می‌ریختند.
2 در همان حال بیوه‌زن فقیری نیز آمد و دو سکهٔ ناچیز در صندوق
انداخت. **3** عیسی فرمود: «در واقع این بیوه‌زن فقیر بیشتر از تمام
آن ثروتمندان هدیه داده است. **4** چون آنها قسمت کوچکی از
آنچه را که احتیاج نداشتند دادند، ولی این زن فقیر هر چه داشت
داد.» **5** در این هنگام بعضی از شاگردان عیسی از سنگهای زیبایی
که در بنای خانهٔ خدا به کار رفته بود و از هدایای گرانبهایی که
مردم وقف کرده بودند، تعریف می‌کردند. اما عیسی به ایشان فرمود:
6 «روزی فرا می‌رسد که تمام این چیزهایی که می‌بینید، سنگی بر
سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو خواهد شد.»
7 ایشان با تعجب گفتند: «استاد، این وقایع در چه زمانی روی
خواهد داد؟ نشانهٔ نزدیک شدن آنها چیست؟» **8** عیسی در جواب
فرمود: «مواظب باشید کسی شما را گمراه نکند. زیرا بسیاری به نام
من آمده، خواهند گفت،"من مسیح هستم"و"زمان موعود فرا رسیده
است". اما باور نکنید. **9** و هنگامی که خبر جنگها و آشوبها را
بشنوید، پریشان نشوید زیرا باید اول چنین وقایعی اتفاق بیفتد، اما به
این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید.» **10** سپس ادامه داد: «قومها و
ممالک به هم اعلان جنگ خواهند داد. **11** در جاهای مختلف

محکوم کردی! تو که می‌دانستی من اینقدر سختگیر هستم که چیزی
را که مال من نیست می‌گیرم و از جایی که نکاشته‌ام، محصول
درو می‌کنم، **23** پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی از سفر
برمی‌گردم سودش را بگیرم؟" **24** «آنگاه به حاضران فرمود که سکه را
از او بگیرند و به آن خدمتکاری بدهند که ده سکه سود آورده بود.
25 «گفتند: قربان، او خودش به اندازه کافی دارد! **26** «پادشاه
جواب داد: بله، این حقیقت همیشه صادق است که کسی که
بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده
می‌شود، ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر
هم کوچک باشد از دست خواهد داد. **27** و اما مخالفینی که
نمی‌خواستند من بر آنان حکومت کنم، ایشان را اکنون به اینجا
بیاورید و در حضور من، گردن بزنید.» **28** پس از بیان این حکایت،
عیسی پیشاپیش دیگران، به سوی اورشلیم به راه افتاد. **29** وقتی به
بیت‌فاجی و بیت‌عنیا واقع در کوه زیتون رسیدند، دو نفر از شاگردان
خود را جلوتر فرستاد، **30** و به ایشان فرمود: «به دهکده‌ای که در
مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، کرّهٔ الاغی را خواهید
دید که بسته‌اند. تا به حال کسی بر آن سوار نشده است. آن را
باز کنید و به اینجا بیاورید. **31** اگر کسی پرسید:"چرا کُرّه را باز
می‌کنید؟"بگویید:"خداوند لازمش دارد!"» **32** آن دو شاگرد رفتند و
کرّه الاغ را همان‌گونه که عیسی فرموده بود، یافتند. **33** وقتی آن را
باز می‌کردند، صاحبانش پرسیدند: «چه می‌کنید؟ چرا کره الاغ را باز
می‌کنید؟» **34** جواب دادند: «خداوند لازمش دارد!» **35** پس کرّه
الاغ را نزد عیسی آوردند، و جامه‌های خود را بر آن انداختند تا او سوار
شود. **36** هنگامی که عیسی به راه افتاد، مردم رداهای خود را در
مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند. **37** وقتی به سرازیری کوه زیتون
رسیدند، گروه انبوه پیروانش فریاد شادی برآورده، برای همه معجزات و
کارهای عجیبی که او انجام داده بود، خدا را شکر می‌کردند، **38** و
می‌گفتند: «مبارک باد پادشاهی که به نام خداوند می‌آید! آرامش در
آسمان، و جلال در عرش برین باد!» **39** آنگاه برخی از فریسیان که
در میان جمعیت بودند، به عیسی گفتند: «استاد، پیروانت را امر کن
که ساکت باشند!» **40** عیسی جواب داد: «اگر آنان ساکت شوند،
سنگهای کنار راه بانگ شادی برخواهند آورد!» **41** اما همین که به
اورشلیم نزدیک شدند و عیسی شهر را از دور دید، برای آن گریست،
42 و گفت: «کاش می‌توانستی درک کنی که امروز چه چیزی برایت
آرامش و صلح می‌آورد، اما اکنون از دیدگانت پنهان شده است!
43 به‌زودی دشمنانت، در پشت همین دیوارها، سنگرها ساخته،
از هر سو تو را محاصره کرده، عرصه را بر تو تنگ خواهند نمود.
44 آنگاه تو را با خاک یکسان کرده، ساکنانت را به خاک و خون
خواهند کشید. حتی نخواهند گذاشت سنگی بر سنگی دیگر باقی
بماند، بلکه همه چیز را زیر و رو خواهند کرد. زیرا فرصتی را که خدا
به تو داده بود، رد کردی!» **45** سپس وارد معبد شد و کسانی را که
در آنجا مشغول خرید و فروش بودند، بیرون کرد و بساط آنان را در
هم ریخت، **46** و به ایشان گفت: «کتب مقدّس می‌فرماید که"خانهٔ
من خانهٔ دعا خواهد بود"، اما شما آن را لانهٔ دزدان ساخته‌اید.»
47 از آن پس عیسی هر روز در خانهٔ خدا تعلیم می‌داد. کاهنان
اعظم، علمای دین و مشایخ قوم در پی فرصتی بودند تا او را بکشند،
48 اما راهی پیدا نمی‌کردند، چون مردم همواره گرد او جمع می‌شدند
تا سخنانش را بشنوند.

20 در یکی از همان روزها که عیسی در معبد تعلیم می‌داد و
پیغام نجاتبخش خدا را به مردم اعلام می‌کرد، کاهنان اعظم و علمای
دین به همراه مشایخ نزد او آمدند، **2** و گفتند: «با چه اختیاری این
کارها را انجام می‌دهی؟ چه کسی این اختیار را به تو داده است؟»
3 عیسی پاسخ داد: «پیش از آنکه جواب شما را بدهم، می‌خواهم از
شما سؤالی بکنم: **4** آیا اقتدار یحیی برای تعمید دادن مردم از آسمان
بود یا از انسان؟» **5** ایشان درباره این موضوع با یکدیگر مشورت
کرده، گفتند: «اگر بگوییم از سوی خدا فرستاده شده بود، خود را به
دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ **6** و
اگر بگوییم از انسان بود، مردم ما را سنگسار خواهند کرد، چون یحیی
را پیامبر می‌دانند.» **7** سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم از کجاست!»
8 عیسی فرمود: «پس در این صورت من هم به سؤال شما جواب
نمی‌دهم.» **9** آنگاه عیسی رو به مردم کرده، این مَثَل را برای ایشان
تعریف کرد: «شخصی تاکستانی درست کرد و آن را به چند باغبان
اجاره داد و خودش به سفری طولانی رفت. **10** در فصل انگورچینی،
خدمتکارش را فرستاد تا سهم خود را از محصول باغ بگیرد. ولی
باغبانها او را زدند و دست خالی برگرداندند. **11** پس صاحب باغ
یک نفر دیگر را فرستاد. اما باز هم بی‌فایده بود؛ او نیز کتک خورد،
ناسزا شنید و دست خالی بازگشت. **12** سومی را فرستاد. او را نیز
زدند و زخمی کردند و از باغ بیرون انداختند. **13** «صاحب باغ
با خود گفت: حال چه باید کرد؟ فهمیدم چه کنم! پسر عزیزم را
خواهم فرستاد. بدون شک به او احترام خواهند گذاشت. **14** «اما
باغبانها وقتی پسر او را دیدند، با هم مشورت کرده، گفتند:"او وارث
است؛ پس بیایید او را بکشیم تا باغ مال ما شود." **15** «پس او
را از باغ بیرون انداختند و کشتند. حال به نظر شما، صاحب
باغ چه خواهد کرد؟ **16** او خواهد آمد و همهٔ باغبانها را خواهد
کشت و باغ را به دیگران اجاره خواهد داد.» شنوندگان اعتراض‌کنان

آن مرد این را شنید، اندوهگین از آنجا رفت، زیرا ثروت زیادی داشت.
24 در همان حال که می‌رفت، عیسی او را می‌نگریست. سپس رو به
شاگردان کرد و فرمود: «برای ثروتمندان چه سخت است ورود به
ملکوت خدا. **25** گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد
شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!» **26** کسانی که این سخن را
شنیدند، گفتند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند نجات پیدا
کند؟» **27** عیسی فرمود: «آنچه از نظر انسان غیرممکن است، برای
خدا ممکن است.» **28** پطرس گفت: «ما خانه و زندگی‌مان را رها
کرده‌ایم تا از تو پیروی کنیم.» **29** عیسی جواب داد: «خاطرجمع
باشید، اگر کسی به خاطر ملکوت خدا، مانند شما خانه، زن و
فرزندان، برادران و خواهران، و پدر و مادر خود را ترک کند، **30** در
همین دنیا چندین برابر به او عوض داده خواهد شد و در عالم آینده
نیز زندگی جاوید را خواهد یافت.» **(aiōn g165, aiōnios g166)**
31 سپس آن دوازده شاگرد را نزد خود گرد آورد و به ایشان فرمود:
«چنانکه می‌دانید، ما به سوی اورشلیم می‌رویم. وقتی به آنجا برسیم،
تمام آنچه که انبیای پیشین درباره پسر انسان پیشگویی کرده‌اند،
عملی خواهد شد. **32** در آنجا او را به رومی‌ها تحویل خواهند داد، و
آنها او را مسخره کرده، به او بی‌احترامی خواهند کرد و به صورتش آب
دهان خواهند انداخت، **33** شلّاقش خواهند زد و خواهند کشت.
اما در روز سوم او زنده خواهد شد!» **34** اما شاگردان چیزی از
سخنان او درک نکردند، و مفهوم آنها از ایشان مخفی نگاه داشته
شد، و متوجه نبودند دربارهٔ چه سخن می‌گوید. **35** ایشان در طی
راه به نزدیکی شهر اریحا رسیدند. در کنار راه، مردی نابینا نشسته
بود و گدایی می‌کرد. **36** چون صدای رفت و آمد مردم را شنید،
پرسید: «چه خبر است؟» **37** گفتند: «عیسای ناصری در حال عبور
است!» **38** بلافاصله فریادکنان گفت: «ای عیسی، ای پسر داوود،
بر من رحم کن!» **39** آنانی که پیشاپیش عیسی می‌رفتند، بر سرش
فریاد زدند: «ساکت شو!» اما او صدایش را بلندتر می‌کرد که: «ای
پسر داوود، به من رحم کن!» **40** عیسی ایستاد و دستور داد او را
نزدش بیاورند. وقتی مرد نابینا نزدیک شد، عیسی از او پرسید: «چه
می‌خواهی برایت بکنم؟» جواب داد: «سرور من، می‌خواهم بینا
شوم.» **42** عیسی فرمود: «بسیار خوب، بینا شو! ایمانت تو را شفا
داده است!» **43** همان لحظه آن کور، بینایی خود را بازیافت و در
حالی که خدا را شکر می‌کرد، از پی عیسی به راه افتاد. وقتی مردم
این ماجرا را دیدند، همگی خدا را ستایش کردند.

19 عیسی وارد اریحا شد و از میان شهر می‌گذشت. **2** در
اریحا شخص ثروتمندی زندگی می‌کرد، به نام «زَکّی» که رئیس
باجگیران بود؛ **3** او می‌خواست ببیند عیسی کیست، اما به سبب
ازدحام مردم نمی‌توانست، چون کوتاه‌قد بود. **4** پس جلو دوید و از
درخت چناری که در کنار راه بود، بالا رفت تا از آنجا عیسی را
ببیند. **5** وقتی عیسی نزدیک درخت رسید، به بالا نگاه کرد و او را به
نام صدا زد و فرمود: «زَکّی، بشتاب و پایین بیا! چون امروز باید به
خانه تو بیایم و مهمانت باشم!» **6** زَکّی با عجله پایین آمد و با
هیجان و شادی، عیسی را به خانه خود برد. **7** تمام کسانی که این
واقعه را دیدند، گله و شکایت سر داده، با ناراحتی می‌گفتند: «او
میهمان یک گناهکار بدنام شده است!» **8** اما زَکّی در حضور
عیسای خداوند ایستاد و گفت: «سَروَر من، اینک نصف دارایی
خود را به فقرا خواهم بخشید، و اگر از کسی مالیات اضافی گرفته
باشم، چهار برابر آن را پس خواهم داد!» **9** عیسی به او فرمود: «این
نشان می‌دهد که امروز نجات به اهل این خانه روی آورده است، زیرا
این مرد نیز یکی از فرزندان ابراهیم است. **10** زیرا پسر انسان آمده
تا گمشده را بجوید و نجات بخشد.» **11** هنگامی که عیسی به
اورشلیم نزدیک می‌شد، داستانی تعریف کرد تا نظر بعضی اشخاص را
درباره ملکوت خدا اصلاح کند، چون تصور می‌کردند که ملکوت
خدا همان موقع آغاز خواهد شد. **12** پس چنین فرمود: «روزی
نجیب‌زاده‌ای به سرزمینی دوردست احضار شد تا به مقام پادشاهی
منصوب شود و به سرزمین خود برگردد. **13** اما پیش از عزیمت، ده
نفر از دستیاران خود را فراخواند و به هر یک، سکه‌ای طلا داد تا در
غیاب او به تجارت بپردازند. **14** اما برخی از اهالی آن ایالت که با او
مخالف بودند، نمایندگانی به حضور امپراتور فرستادند تا اطلاع دهند
که مایل نیستند آن نجیب‌زاده بر آنان حکمرانی کند. **15** «اما آن
شخص به مقام پادشاهی منصوب شد و به ایالت خود بازگشت و
دستیاران خود را فرا خواند تا ببیند با پولش چه کرده‌اند و چه مقدار
سود به دست آورده‌اند. **16** «پس اولی آمد و گفت:"سرورم، سکهٔ تو
ده سکهٔ دیگر سود آورده است." **17** «پادشاه گفت:"آفرین بر تو،
ای خدمتگزار خوب! چون در کار و مسئولیت کوچکی که به تو
سپردم، امین بودی، حکمرانی ده شهر را به تو واگذار می‌کنم!"
18 «نفر دوم نیز گزارش داد:"سرورم، سکهٔ تو پنج سکهٔ دیگر سود
آورده است." **19** «به او نیز گفت:"بسیار خوب! تو نیز حاکم پنج
شهر باش!" **20** «اما سومی همان مبلغی را که در ابتدا گرفته بود،
بدون کم و زیاد پس آورد و گفت:"سرورم، من سکهٔ تو را در پارچه‌ای
پیچیدم و در جای امنی نگاه داشتم. **21** من از تو می‌ترسیدم، چرا
که مرد سختگیری هستی. چیزی را که متعلق به تو نیست می‌گیری،
و از جایی که نکاشته‌ای، محصول درو می‌کنی." **22** «پادشاه او را
سرزنش کرده، گفت:"ای خادم بدکار، تو با این سخنان خودت را

«ملکوت خدا کی آغاز خواهد شد؟» عیسی جواب داد: «ملکوت
خدا با علائم قابل دیدن آغاز نخواهد شد. 21 و نخواهند گفت که
در این گوشه یا آن گوشه زمین آغاز شده است، زیرا ملکوت خدا در
میان شماست.» 22 کمی بعد، در این باره به شاگردان خود فرمود:
«زمانی می‌رسد که آرزو خواهید کرد حتی برای یک روز هم که شده،
با شما باشم، اما این آرزو برآورده نخواهد شد. 23 به شما خبر
خواهد رسید که من بازگشته‌ام و در فلان جا هستم. اما باور نکنید و
به دنبال من نگردید. 24 زیرا همان‌طور که صاعقه در یک لحظه
می‌درخشد و آسمان را از یک کران تا کران دیگر روشن می‌سازد، پسر
انسان نیز در روز آمدنش چنین خواهد بود. 25 اما پیش از آن، لازم
است که زحمات بسیاری متحمل گردم و توسط این قوم طرد شوم.
26 «زمان ظهور پسر انسان مانند روزگار نوح خواهد بود. 27 مردم
سرگرم عیش و نوش و میهمانی و عروسی بودند تا آن روز که نوح
وارد کشتی شد. آنگاه سیل آمد و همه را نابود کرد. 28 «در آن
زمان، دنیا مانند زمان لوط خواهد بود که مردم غرق کارهای روزانه‌شان
بودند؛ می‌خوردند و می‌نوشیدند؛ خرید و فروش می‌کردند؛ می‌کاشتند
و می‌ساختند، 29 تا صبح روزی که لوط از شهر سدوم بیرون آمد و
آتش و گوگرد از آسمان بارید و همه چیز را از بین برد. 30 بله، آمدن
پسر انسان نیز چنین خواهد بود. 31 «در آن روز، کسی که بر پشت
بام خانه باشد برای بردن اموالشان به داخل خانه باز نگردد؛ و کسی
که در مزرعه باشد، به خانه باز نگردد. 32 به خاطر بیاورید بر سر زن
لوط چه آمد! 33 هر که بخواهد جان خود را حفظ کند، آن را از
دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را از دست بدهد، آن را حفظ
خواهد کرد. 34 در آن شب، دو نفر که بر یک تخت خوابیده
باشند، یکی بُرده خواهد شد و دیگری خواهد ماند. 35 دو زن که
در کنار هم سرگرم آرد کردن گندم باشند، یکی برده خواهد شد
و دیگری خواهد ماند. 36 دو مرد نیز که در مزرعه کار می‌کنند،
یکی برده شده، و دیگری برجای خواهد ماند.» 37 شاگردان از
عیسی پرسیدند: «خداوندا، به کجا برده خواهند شد؟» عیسی فرمود:
«جایی که لاشه باشد، لاشخورها در آنجا جمع خواهند شد!»

18

روزی عیسی برای شاگردانش مثلی آورد تا نشان دهد که لازم
است همیشه دعا کنند و تا جواب دعای خود را نگرفته‌اند، از دعا
کردن باز نایستند. 2 پس چنین فرمود: «در شهری، قاضی‌ای بود که
نه از خدا می‌ترسید و نه اعتنایی به مردم می‌کرد. 3 بیوه‌زنی از اهالی
همان شهر، دائماً نزد او می‌آمد و می‌گفت:"در این دعوای حقوقی،
حق مرا از دشمنم بگیر." 4 قاضی تا مدتی اعتنایی به شکایت او
نکرد. اما سرانجام با خود گفت: با اینکه نه از خدا می‌ترسم و نه
توجهی به مردم دارم، 5 اما چون این زن مدام مایهٔ دردسر من می‌شود،
پس حقش را خواهم ستاند، تا دیگر مرا به ستوه نیاوَرَد.» 6 آنگاه
عیسای خداوند فرمود: «ببینید این قاضی بی‌انصاف چه می‌گوید!
7 اگر چنین شخص بی‌انصافی، راضی شود به داد مردم برسد، آیا
خدا به داد برگزیدگان خود که شبانه روز به درگاه او دعا و التماس
می‌کنند، نخواهد رسید؟ 8 یقین بدانید که خیلی زود دعای ایشان را
اجابت خواهد فرمود. اما سؤال اینجاست که وقتی پسر انسان به
این دنیا بازگردد، چند نفر را خواهد یافت که ایمان داشته باشند؟»
9 سپس برای کسانی که به پاکی و پرهیزگاری خود می‌بالیدند و سایر
مردم را حقیر می‌شمردند، این داستان را تعریف کرد: 10 «دو نفر به
معبد رفتند تا دعا کنند؛ یکی، فریسی مغروری بود و دیگری، باجگیری
بدنام. 11 فریسی کناری ایستاد و با خود چنین دعا کرد: ای خدا تو
را شکر می‌کنم که من مانند سایر مردم، خصوصاً مانند این باجگیر،
گناهکار نیستم. نه دزدی می‌کنم، نه به کسی ظلم می‌کنم و نه
مرتکب زنا می‌شوم. 12 در هفته دو بار روزه می‌گیرم و از هر چه که
به دست می‌آورم، یک دهم را در راه تو می‌دهم. 13 «اما آن باجگیر
گناهکار در فاصله‌ای دور ایستاد و به هنگام دعا، حتی جرأت نکرد از
خجالت سر خود را بلند کند، بلکه با اندوه به سینه خود زده، گفت:
خدایا، بر من گناهکار رحم فرما! 14 «به شما می‌گویم که این مرد
گناهکار، بخشیده شد و به خانه رفت، اما آن فریسی خودپسند، از
بخشش و رحمت خدا محروم ماند. زیرا هر که بکوشد خود را بزرگ
جلوه دهد، خوار خواهد شد، اما کسی که خود را فروتن سازد،
سربلند خواهد گردید.» 15 مردم کودکان خود را نزد عیسی آوردند تا
بر سر ایشان دست بگذارد و برکتشان دهد. اما شاگردان عیسی وقتی
این را دیدند، آنها را سرزنش کردند. 16 اما عیسی کودکان را نزد
خود فرا خواند و به شاگردان فرمود: «بگذارید کودکان نزد من بیایند و
مانع ایشان نشوید. زیرا ملکوت خدا مال کسانی است که مانند این
کودکان هستند. 17 براستی به شما می‌گویم که هر که ملکوت
خدا را مانند یک کودک نپذیرد، هرگز به آن داخل نخواهد شد.»
18 روزی یکی از سران قوم یهود از عیسی پرسید: «ای استاد نیکو،
چه باید بکنم تا زندگی جاوید نصیبم شود؟» (aiōnios g166)
19 عیسی از او پرسید: «چرا مرا نیکو می‌خوانی؟ هیچ‌کس نیکو
نیست، جز خدا! 20 و اما در مورد سؤالت؛ خودت که احکام را
می‌دانی: زنا نکن، قتل نکن، دزدی نکن، شهادت دروغ نده، و پدر
و مادر خود را گرامی بدار.» 21 آن مرد جواب داد: «همهٔ این
احکام را از کودکی انجام داده‌ام.» 22 عیسی فرمود: «هنوز یک چیز
کم داری. برو و هر چه داری بفروش و پولش را به فقرا بده تا گنج تو
در آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و مرا پیروی کن!» 23 ولی وقتی

خیانت کنید، چه کسی مال خود شما را به دستتان خواهد سپرد؟
13 «هیچ خدمتکاری نمی‌تواند به دو ارباب خدمت کند، زیرا یا
از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مِهر خواهد ورزید، و یا
سرسپردهٔ یکی خواهد بود و دیگری را خوار خواهد شمرد. همچنین
نمی‌توانید هم بندهٔ خدا باشید و هم بندهٔ پول.» 14 فریسی‌ها وقتی
این سخنان را شنیدند، او را مسخره کردند، زیرا که پولدوست بودند.
15 عیسی به ایشان فرمود: «شما دوست دارید خود را در نظر مردم
عادل و درستکار نشان دهید، اما خدا از دل شما باخبر است. آنچه
مردم برایش ارزش بسیاری قائل‌اند، در نظر خدا نفرت‌انگیز و ناپسند
است. 16 تا پیش از موعظه‌های یحیی، تورات موسی و نوشته‌های
انبیا راهنمای شما بودند. اما حال که یحیی مژده فرا رسیدن ملکوت
خدا را داده است، مردم می‌کوشند به زور وارد آن گردند. 17 اما این
بدان معنی نیست که تورات اعتبار خود را از دست داده باشد. آسانتر
است که آسمان و زمین از میان برود تا نقطه‌ای از تورات بیفتد.
18 «هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج کند، زنا
کرده است، و هر مردی نیز که با زن طلاق داده شده‌ای ازدواج
کند، مرتکب زنا شده است.» 19 عیسی فرمود: «مرد ثروتمندی بود
که جامه‌های نفیس و گرانبها می‌پوشید و هر روز به عیش و نوش و
خوشگذرانی می‌پرداخت. 20 فقیری زخم‌آلود نیز بود، به نام ایلعازر،
که او را کنار دروازهٔ خانهٔ آن ثروتمند می‌گذاشتند. 21 ایلعازر آرزو
می‌داشت که از پس مانده خوراک او، شکم خود را سیر کند. حتی
سگها نیز می‌آمدند و زخمهایش را می‌لیسیدند. 22 «سرانجام آن فقیر
مرد و فرشته‌ها او را نزد ابراهیم بردند، جایی که نیکان به سر می‌برند.
آن ثروتمند هم مرد و او را دفن کردند، 23 اما روحش به دنیای
مردگان رفت. در آنجا، در همان حالی که عذاب می‌کشید، به بالا
نگاه کرد و از دور ابراهیم را دید که ایلعازر در کنارش ایستاده است.
)Hadēs g86(24 پس فریاد زد: ای پدرم ابراهیم، بر من رحم کن و
ایلعازر را به اینجا بفرست تا فقط انگشتش را در آب فرو ببرد و زبانم را
خنک سازد، چون در میان این شعله‌ها عذاب می‌کشم! 25 «اما
ابراهیم به او گفت: فرزندم، به خاطر بیاور که تو در زندگی، هر چه
می‌خواستی، داشتی، اما ایلعازر از همه چیز محروم بود. پس حالا او
در آسایش است و تو در عذاب! 26 از این گذشته، شکاف عمیقی
ما را از یکدیگر جدا می‌کند، به طوری که نه ساکنین اینجا می‌توانند
به آن سو بیایند و نه ساکنین آنجا به این سو. 27 «مرد ثروتمند
گفت: ای پدرم ابراهیم، پس التماس می‌کنم که او را به خانه پدرم
بفرستی، 28 تا پنج برادر مرا از وجود این محل رنج و عذاب آگاه
سازد، مبادا آنان نیز پس از مرگ به اینجا بیایند! 29 ابراهیم فرمود:
موسی و انبیا بارها و بارها ایشان را از این امر آگاه ساخته‌اند. برادرانت
می‌توانند به سخنان ایشان توجه کنند. 30 «آن ثروتمند جواب داد:
نه، ای پدرم ابراهیم! برادرانم به کلام آنها توجهی نمی‌کنند. اما
اگر کسی از مردگان نزد ایشان برود، بدون شک از گناهانشان توبه
خواهند کرد. 31 «ابراهیم فرمود: اگر به سخنان موسی و انبیا توجهی
ندارند، حتی اگر کسی از مردگان هم نزد ایشان برود، به سخنان او
توجه نخواهند کرد و به راه راست هدایت نخواهند شد.»

17 روزی عیسی به شاگردان خود فرمود: «وسوسهٔ گناه همیشه
وجود خواهد داشت، ولی وای به حال کسی که مردم را وسوسه کند.
2 برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و به
دریا انداخته شود تا اینکه باعث لغزش یکی از این کودکان گردد.
3 پس مراقب اعمال و کردار خود باشید! «اگر برادرت گناه کند،
او را توبیخ کن؛ و اگر توبه کرد، او را ببخش. 4 حتی اگر روزی
هفت مرتبه به تو بدی کند، و هر بار نزد تو بازگردد و اظهار پشیمانی
کند، او را ببخش!» 5 رسولان به خداوند گفتند: «ایمان ما را زیاد
کن.» 6 عیسی فرمود: «اگر ایمانی به کوچکی دانهٔ خردل نیز داشته
باشید، می‌توانید به این درخت توت دستور بدهید که از جایش کنده
شده، در دریا کاشته شود، و درخت از دستور شما اطاعت خواهد
کرد. 7 «وقتی خدمتکاری از شخم زدن یا گوسفندچرانی به خانه باز
می‌گردد، آیا اربابش به او می‌گوید:"بیا، بنشین و غذا بخور"؟ 8 نه،
خواهد گفت:"شام مرا آماده کن و از من پذیرایی نما؛ و منتظر شو تا
من بخورم و بنوشم، بعد تو بخور و بنوش." 9 از خدمتکارش تشکر
نیز نمی‌کند، زیرا وظیفه‌اش را انجام می‌دهد. 10 به همین صورت،
شما نیز وقتی دستورهای مرا اجرا می‌کنید، انتظار تعریف و تمجید
نداشته باشید، چون فقط وظیفه خود را انجام داده‌اید.» 11 عیسی بر
سر راه خود به اورشلیم، در مرز بین جلیل و سامره، 12 وقتی وارد
روستایی می‌شد، ناگاه دَه جذامی به او برخوردند. جذامی‌ها، از
دور ایستاده، 13 فریاد زدند: «ای عیسی، ای استاد، بر ما رحم
فرما!» 14 عیسی متوجهٔ آنان شد و فرمود: «نزد کاهنان بروید و خود
را به ایشان نشان دهید.» هنگامی که می‌رفتند، آثار جذام از روی
بدنشان محو شد. 15 یکی از آنان وقتی دید که شفا یافته است، در
حالی که با صدای بلند خدا را شکر می‌کرد، نزد عیسی بازگشت،
16 و در برابر او بر خاک افتاد و برای لطفی که در حقش کرده
بود، از وی تشکر نمود. این شخص، یک سامری بود. 17 عیسی
فرمود: «مگر من ده نفر را شفا ندادم؟ پس آن نُه نفر دیگر کجا
هستند؟ 18 آیا به‌جز این غریبه، کسی نبود که بازگردد و از خدا
تشکر کند؟» 19 پس به آن مرد فرمود: «برخیز و برو! ایمانت تو را
شفا داده است!» 20 روزی بعضی از فریسیان از عیسی پرسیدند:

و با دقت تمام گوشه و کنار خانه را نمی‌گردد و همه جا را جارو
نمی‌کند تا آن را پیدا کند؟ **9** و وقتی آن را پیدا کرد، آیا تمام دوستان
و همسایگان خود را جمع نمی‌کند تا با او شادی کنند؟ **10** به
همین‌سان، فرشتگان خدا شادی می‌کنند از اینکه یک گناهکار توبه
کند و به سوی خدا بازگردد.» **11** برای آنکه موضوع بیشتر روشن
شود، عیسی این داستان را نیز بیان فرمود: «مردی دو پسر داشت.
12 روزی پسر کوچک به پدرش گفت: پدر، می‌خواهم سهمی که از
دارایی تو باید پس از مرگت به من به ارث برسد، از هم اکنون به من
بدهی. پس پدر موافقت نمود و دارایی خود را بین دو پسرش تقسیم
کرد. **13** «چیزی نگذشت که پسر کوچکتر، هر چه داشت جمع
کرد و به سرزمینی دور دست رفت. در آنجا تمام ثروت خود را در
عیاشی‌ها و راههای نادرست بر باد داد. **14** وقتی تمام پولهایش را
خرج کرده بود، قحطی شدیدی در آن سرزمین پدید آمد، طوری که او
سخت در تنگی قرار گرفت و نزدیک بود از گرسنگی بمیرد. **15** پس
به ناچار رفت و به بندگی یکی از اهالی آن منطقه درآمد. او نیز وی
را به مزرعه خود فرستاد تا خوکهایش را بچراند. **16** آن پسر به روزی
افتاده بود که آرزو می‌کرد بتواند با خوراک خوکها، شکم خود را
سیر کند؛ کسی هم به او کمکی نمی‌کرد. **17** «سرانجام روزی به
خود آمد و فکر کرد: در خانه پدرم، خدمتکاران نیز خوراک کافی و
حتی اضافی دارند، و من اینجا از گرسنگی هلاک می‌شوم! **18** پس
برخواهم خاست و نزد پدر رفته، به او خواهم گفت: ای پدر، من در
حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، **19** و دیگر لیاقت این را ندارم
که مرا پسر خود بدانی. خواهش می‌کنم مرا به نوکری خود بپذیر!
20 «پس بی‌درنگ برخاست و به سوی خانهٔ پدر به راه افتاد. اما هنوز
از خانه خیلی دور بود که پدرش او را دید و دلش به حال او سوخت
و به استقبالش دوید و او را در آغوش گرفت و بوسید. **21** «پسر
به او گفت: پدر، من در حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، و
دیگر لیاقت این را ندارم که مرا پسر خود بدانی. **22** «اما پدرش به
خدمتکاران گفت: عجله کنید! بهترین جامه را از خانه بیاورید و به او
بپوشانید! انگشتری به دستش و کفش به پایش کنید! **23** و گوساله
پرواری را بیاورید و سر ببرید تا جشن بگیریم و شادی کنیم! **24** چون
این پسر من، مرده بود و زنده شد؛ گم شده بود و پیدا شده است!
«پس ضیافت مفصلی بر پا کردند. **25** «در این اثنا، پسر بزرگ در
مزرعه مشغول کار بود. وقتی به خانه بازمی‌گشت، صدای ساز و
رقص و پایکوبی شنید. **26** پس یکی از خدمتکاران را صدا کرد و
پرسید: چه خبر است؟ **27** «خدمتکار جواب داد: برادرت بازگشته و
پدرت چون او را صحیح و سالم بازیافته، گوساله پرواری را سر بریده و
جشن گرفته است! **28** «برادر بزرگ خشم گرفت و حاضر نشد وارد
خانه شود. تا اینکه پدرش بیرون آمد و به او التماس کرد که به خانه
بیاید. **29** اما او در جواب گفت: سالهاست که من مِثلِ یک غلام
به تو خدمت کرده‌ام و حتی یک بار هم از دستورهایت سرپیچی
نکرده‌ام. اما در تمام این مدت به من چه دادی؟ حتی یک بزغاله هم
ندادی تا سر ببُرم و با دوستانم به شادی بپردازم! **30** اما این پسرت
که ثروت تو را با فاحشه‌ها تلف کرده، حال که بازگشته است،
بهترین گوساله پرواری را که داشتیم، سر بریدی و برایش جشن گرفتی!
31 «پدرش گفت: پسر عزیزم، تو همیشه در کنار من بوده‌ای؛ و هر
چه من دارم، در واقع به تو تعلق دارد و سهم ارث توست! **32** اما
حالا باید جشن بگیریم و شادی کنیم، چون این برادر تو، مرده بود و
زنده شده است؛ گم شده بود و پیدا شده است!»

16 عیسی این حکایت را نیز برای شاگردان خود تعریف کرد:
«مردی ثروتمند مباشری داشت که به حساب دارایی‌های او رسیدگی
می‌کرد. اما به او خبر رسید که مباشرش اموال او را به هدر می‌دهد.
2 پس او را خواست و به او گفت: شنیده‌ام که اموال مرا حیف و میل
می‌کنی! پس هر چه زودتر حساب‌هایت را ببند، چون از کار برکنارت
خواهم کرد! **3** «مباشر پیش خود فکر کرد: حالا چه کنم؟ وقتی از
این کار برکنار شدم، نه قدرت بیل زدن دارم، و نه غرورم اجازه می‌دهد
گدایی کنم. **4** فهمیدم چه کنم! باید کاری کنم که وقتی از اینجا
می‌روم، دوستان زیادی داشته باشم تا از من نگهداری کنند. **5** «پس
هر یک از بدهکاران ارباب خود را فرا خواند و با ایشان گفتگو کرد.
از اولی پرسید: چقدر به ارباب من بدهکاری؟ **6** «جواب داد: صد
حلب روغن زیتون. «مباشر گفت: درست است. این هم قبضی است
که امضا کرده‌ای. پاره‌اش کن و در یک قبض دیگر، بنویس پنجاه
حلب! **7** «از دیگری پرسید: تو چقدر بدهکاری؟ «جواب داد:
صد خروار گندم. «به او گفت: قبض خود را بگیر و به جای آن
بنویس هشتاد خروار! **8** «آن مرد ثروتمند، مباشر متقلب را تحسین
کرد، زیرا با زیرکی عمل کرده بود! در واقع، مردمان این دنیا در روابط
خود با دنیای پیرامون خود، زیرکتر از فرزندان نور هستند. **(aiōn
g165)** **9** به شما می‌گویم که از مال و منال دنیایی خود استفاده
کنید تا دوستانی برای خود بیابید. آنگاه وقتی اموال زمینی‌تان از میان
رفت، در مَسکنهای جاودانی پذیرفته خواهید شد. **(aiōnios g166)**
10 «اگر در کارهای کوچک درستکار باشید، در کارهای بزرگ نیز
درستکار خواهید بود؛ و اگر در امور جزئی نادرست باشید، در انجام
وظایف بزرگ نیز نادرست خواهید بود. **11** پس اگر در مورد ثروتهای
دنیوی، امین و درستکار نبودید، چگونه در خصوص ثروتهای حقیقی
در آسمان به شما اعتماد خواهند کرد؟ **12** و اگر در مال دیگران

داشتند، پرسید: «آیا طبق دستورهای تورات، می‌توان بیماری را در
روز شَبّات شفا داد یا نه؟» **4** ایشان پاسخی ندادند! پس عیسی
بر آن بیمار دست نهاد و شفایش داد و به خانه فرستاد. **5** سپس
رو به ایشان کرد و پرسید: «کدام یک از شما، در روز شَبّات کار
نمی‌کند؟ آیا اگر الاغ یا گاوتان در چاه بیفتد، بی‌درنگ نمی‌روید تا
بیرونش بیاورید؟» **6** اما ایشان جوابی نداشتند که بدهند. **7** عیسی
چون دید که همهٔ مهمانان سعی می‌کنند بالای مجلس بنشینند،
ایشان را چنین نصیحت کرد: **8** «هرگاه به جشن عروسی دعوت
می‌شوید، بالای مجلس ننشینید، زیرا ممکن است مهمانی مهمتر از
شما بیاید و **9** میزبان از شما بخواهد که جایتان را به او بدهید.
آنگاه باید با شرمساری برخیزید و در پایین مجلس بنشینید! **10** پس
اول، پایین مجلس بنشینید تا وقتی میزبان شما را آنجا ببیند، بیاید و
شما را به بالای مجلس هدایت کند. آنگاه، در حضور مهمانان
سربلند خواهید شد. **11** زیرا هر که بکوشد خود را بزرگ جلوه دهد،
خوار خواهد شد، اما کسی که خود را فروتن سازد، سربلند خواهد
گردید.» **12** سپس رو به صاحب خانه کرد و گفت: «هرگاه ضیافتی
ترتیب می‌دهی، دوستان و برادران و بستگان و همسایگان ثروتمند
خود را دعوت نکن، چون ایشان هم در عوض، تو را دعوت خواهند
کرد. **13** بلکه وقتی مهمانی می‌دهی، فقیران، لنگان و شلان و
نابینایان را دعوت کن. **14** آنگاه خدا در روز قیامت درستکاران،
تو را اجر خواهد داد، زیرا کسانی را خدمت کردی که نتوانستند
محبتت را جبران کنند.» **15** یکی از آنانی که بر سر سفره نشسته
بود، چون این سخنان را شنید، گفت: «خوشا به حال کسی که
در ضیافت ملکوت خدا شرکت کند!» **16** عیسی در جواب او
این داستان را بیان کرد: «شخصی ضیافت مفصلی ترتیب داد و
بسیاری را دعوت کرد. **17** وقتی همه چیز آماده شد، خدمتکار
خود را فرستاد تا به دعوت‌شدگان بگوید،"تشریف بیاورید، همه چیز
آماده است." **18** اما هر یک از دعوت‌شدگان به نوعی عذر و بهانه
آوردند. یکی گفت که قطعه زمینی خریده است و باید برود آن را
ببیند. **19** دیگری گفت که پنج جفت گاو خریده است و باید برود
آنها را امتحان کند. **20** یکی دیگر نیز گفت که تازه ازدواج کرده
و به همین دلیل نمی‌تواند بیاید. **21** «خدمتکار بازگشت و پاسخ
دعوت‌شدگان را به اطلاع ارباب خود رسانید. ارباب به خشم آمد
و به او گفت:"فوری به میدانها و کوچه‌های شهر برو و فقیران و
مفلوجان و شلان و کوران را دعوت کن!" **22** وقتی این دستور اجرا
شد، باز هنوز جای اضافی باقی بود. **23** پس ارباب به خدمتکارش
گفت:"حال به شاهراهها و کوره‌راهها برو و هر که را می‌بینی به
اصرار بیاور تا خانه من پر شود. **24** چون از آن کسانی که دعوت
کرده بودم، هیچ‌یک طعم خوراکهایی را که تدارک دیده‌ام، نخواهند
چشید!"» **25** یک بار که جمعیت بزرگی به دنبال عیسی می‌رفتند،
او رو به ایشان کرد و گفت: **26** «هر که می‌خواهد پیرو من باشد،
باید مرا از پدر و مادر، زن و فرزند، برادر و خواهر و حتی از جان
خود نیز بیشتر دوست بدارد. **27** هر که صلیب خود را برندارد و
از من پیروی نکند، نمی‌تواند شاگرد من باشد. **28** «اما پیش از
آنکه در مورد پیروی از من، تصمیمی بگیرید، همه جوانب را خوب
بسنجید! اگر کسی در نظر دارد ساختمانی بسازد، ابتدا مخارج آن را
برآورد می‌کند تا ببیند آیا از عهده آن برمی‌آید یا نه. **29** مبادا وقتی
بنیاد عمارت را گذاشت، سرمایه‌اش تمام شود و نتواند کار را تمام
کند! آنگاه همه تمسخرکنان خواهند گفت: **30** این شخص ساختن
عمارتی را شروع کرد، اما نتوانست آن را به پایان برساند! **31** «یا
فرض کنید پادشاهی می‌خواهد با پادشاه دیگری بجنگد. او ابتدا با
مشاورانش مشورت می‌کند تا ببیند که آیا با یک نیروی ده هزار نفری،
می‌تواند یک لشکر بیست هزار نفری را شکست بدهد یا نه. **32** اگر
دید که قادر به این کار نیست، هنگامی که سپاه دشمن هنوز دور
است، نمایندگانی را می‌فرستد تا درباره شرایط صلح مذاکره کنند.
33 به همین طریق، کسی که می‌خواهد شاگرد من شود، نخست
باید بنشیند و حساب کند که آیا می‌تواند به خاطر من از مال و
دارایی خود چشم بپوشد یا نه. **34** «نمک خوب است، اما اگر طعم
و خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به
آن برگرداند؟ **35** نمک بی‌طعم و بی‌خاصیت حتی به درد کود زمین
هم نمی‌خورد. فقط باید آن را دور ریخت. هر که گوش شنوا دارد،
بشنود!»

15 بسیاری از باجگیران و سایر مطرودین جامعه، اغلب گرد
می‌آمدند تا سخنان عیسی را بشنوند. **2** اما فریسیان و علمای دین از
او ایراد گرفتند که چرا با مردمان بدنام و پست، نشست و برخاست
می‌کند و بر سر یک سفره می‌نشیند. **3** پس عیسی این مثل را برای
ایشان آورد: **4** «اگر یکی از شما، صد گوسفند داشته باشد و یکی
از آنها از گله دور بیفتد و گم شود، چه می‌کند؟ آیا آن نود و نه
گوسفند را در صحرا نمی‌گذارد و به جستجوی آن گمشده نمی‌رود تا
آن را پیدا کند. **5** وقتی آن را یافت با شادی بر دوش می‌گذارد **6** و
به خانه می‌آید و دوستان و همسایگان را جمع می‌کند و می‌گوید:"با
من شادی کنید، زیرا گوسفند گمشدهٔ خود را پیدا کرده‌ام." **7** به
همین صورت، با توبه یک گناهکار گمراه و بازگشت او به سوی
خدا، در آسمان شادی بیشتری رخ می‌دهد تا برای نود و نه نفر دیگر
که گمراه و سرگردان نشده‌اند. **8** «یا زنی را در نظر بگیرید که ده
سکهٔ نقره داشته باشد و یکی را گم کند، آیا چراغ روشن نمی‌کند

13 در همین وقت به عیسی اطلاع دادند که پیلاتُس، گروهی
از زائران جلیلی را در اورشلیم به هنگام تقدیم قربانی در معبد، قتل عام
کرده است. **2** عیسی با شنیدن این خبر، فرمود: «آیا تصور می‌کنید
این عده، از سایر مردم جلیل گناهکارتر بودند، که این گونه رنج دیدند
و کشته شدند؟ **3** به هیچ وجه! شما نیز اگر از راههای بد خویش باز
نگردید و به سوی خدا بازگشت ننمایید، مانند ایشان هلاک خواهید
شد! **4** یا آن هجده نفری که برج"سلوام"بر روی ایشان فرو ریخت و
کشته شدند، آیا از همه ساکنان اورشلیم، گناهکارتر بودند؟ **5** هرگز!
شما نیز اگر توبه نکنید، همگی هلاک خواهید شد!» **6** سپس این
داستان را بیان فرمود: «شخصی در باغ خود، درخت انجیری کاشته
بود. اما هر بار که به آن سر می‌زد، می‌دید که میوه‌ای نیاورده است.
7 سرانجام صبرش به پایان رسید و به باغبان خود گفت: این درخت
را بِبُر، چون سه سال تمام انتظار کشیده‌ام و هنوز یک دانه انجیر هم
نداده است! نگه داشتنش چه فایده‌ای دارد؟ زمین را نیز بیهوده اشغال
کرده است! **8** «باغبان جواب داد: باز هم به آن فرصت بدهید!
بگذارید یک سال دیگر هم بماند تا از آن به خوبی مواظبت کنم و
کود فراوان به آن بدهم. **9** اگر سال آینده میوه داد که چه بهتر؛ اما
اگر نداد، آنگاه آن را خواهم برید.» **10** یک روز شَبّات، عیسی در
کنیسه کلام خدا را تعلیم می‌داد. **11** در آنجا زنی حضور داشت
که مدت هجده سال، روحی پلید او را علیل ساخته بود به طوری
که پشتش خمیده شده، به هیچ وجه نمی‌توانست راست بایستد.
12 وقتی عیسی او را دید، به او فرمود: «ای زن، تو از این مرض
شفا یافته‌ای!» **13** سپس بر او دست گذاشت و آن زن بلافاصله
شفا یافت و راست ایستاده، شروع به ستایش خداوند نمود! **14** اما
سرپرست کنیسه غضبناک شد، چون عیسی آن زن را روز شَبّات شفا
داده بود. پس با خشم به حضار گفت: «در هفته شش روز باید کار
کرد. در این شش روز بیایید و شفا بگیرید، اما نه در روز شَبّات.»
15 اما عیسای خداوند در جواب او فرمود: «ای ریاکار! مگر تو خود
روز شَبّات کار نمی‌کنی؟ مگر روز شَبّات، گاو یا الاغت را از آخور
باز نمی‌کنی تا برای آب دادن بیرون ببری؟ **16** پس حال چرا از من
ایراد می‌گیری که در روز شَبّات، این زن را رهایی دادم، زنی که
همچون ما از نسل ابراهیم است، و هجده سال در چنگ شیطان اسیر
بود؟» **17** با شنیدن این سخن، دشمنان او همه شرمگین شدند، اما
مردم از معجزات او غرق شادی گشتند. **18** آنگاه عیسی درباره
ملکوت خدا مثالی آورد و فرمود: «ملکوت خدا به چه می‌ماند؟ آن را
به چه تشبیه کنم؟ **19** مانند دانهٔ کوچک خردل است که در باغی
کاشته می‌شود و پس از مدتی، تبدیل به چنان بوته بزرگی می‌گردد
که پرندگان در میان شاخه‌هایش آشیانه می‌کنند.» **20** باز گفت:
«ملکوت خدا را به چه تشبیه کنم؟ **21** مانند خمیرمایه‌ای است که
زنی آن را برمی‌دارد و با سه کیسه آرد مخلوط می‌کند تا همهٔ خمیر ور
بیاید.» **22** عیسی بر سر راه خود به اورشلیم، به شهرها و دهات
مختلف می‌رفت و کلام خدا را به مردم تعلیم می‌داد. **23** روزی،
شخصی از او پرسید: «خداوندا، آیا فقط تعداد محدودی نجات
خواهند یافت؟» عیسی فرمود: **24** «درِ ملکوت خدا تنگ است. پس
بکوشید تا داخل شوید، زیرا یقین بدانید که بسیاری تلاش خواهند
کرد که داخل گردند، اما نخواهند توانست. **25** زمانی خواهد رسید
که صاحب خانه در را خواهد بست. آنگاه شما بیرون ایستاده، در
خواهید زد و التماس خواهید کرد که: خداوندا، خداوندا، در را به
روی ما باز کن! اما او جواب خواهد داد که: من شما را نمی‌شناسم!
26 «شما خواهید گفت: ما با تو غذا خوردیم! تو در کوچه‌های شهر
ما تعلیم دادی! چگونه ما را نمی‌شناسی؟ **27** «اما او باز خواهد
گفت: من به هیچ وجه شما را نمی‌شناسم! ای بدکاران از اینجا دور
شوید! **28** «آنگاه در آنجا گریه و ساییدن دندان بر دندان خواهد بود،
زیرا خواهید دید که ابراهیم و اسحاق و یعقوب و همه انبیا در ملکوت
خدا هستند و خودتان بیرون مانده‌اید. **29** مردم از سرتاسر جهان، از
شرق و غرب، از شمال و جنوب، آمده، در ضیافتِ ملکوت خدا
شرکت خواهند کرد. **30** بله، یقین بدانید هستند کسانی که اکنون
آخر شمرده می‌شوند، ولی اول خواهند گردید و کسانی که اول شمرده
می‌شوند، آخر خواهند شد.» **31** همان موقع، چند نفر از فریسی‌ها
آمدند و به او گفتند: «اگر می‌خواهی زنده بمانی، هر چه زودتر از
جلیل برو، چون هیرودیس پادشاه قصد دارد تو را بکُشد!» **32** عیسی
جواب داد: «بروید و به آن روباه بگویید که من امروز و فردا، ارواح
پلید را بیرون می‌کنم و بیماران را شفا می‌بخشم و روز سوم، خدمتم را
به پایان خواهم رساند. **33** بله، امروز و فردا و پس فردا، باید به راه
خود ادامه دهم، چون محال است که نبی در جای دیگری به غیر از
اورشلیم کشته شود! **34** «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتلِ انبیا و
سنگسارکنندهٔ فرستادگان خدا! چند بار خواستم فرزندان تو را جمع
کنم همان‌طور که مرغ جوجه‌های خود را زیر بال خود می‌گیرد، اما
تو نخواستی. **35** پس اکنون خانه‌ات ویران خواهد ماند. و به شما
می‌گویم که دیگر مرا نخواهید دید تا زمانی که بگویید"مبارک است
آن که به نام خداوند می‌آید."»

14 یک روز شَبّات، عیسی در خانه یکی از بزرگان فریسی
دعوت داشت. و آنها او را به دقت زیر نظر داشتند. **2** در آنجا
بیماری نیز حضور داشت که بدنش آب آورده و دستها و پاهایش متورم
شده بود. **3** عیسی از فریسیان و علمای دین که در آنجا حضور

خواهم کرد. **19** آنگاه به خود خواهم گفت: ای مردِ خوشبخت، تو
برای چندین سال، محصول فراوان ذخیره کرده‌ای! حالا دیگر آسوده
باش و به عیش و نوش بپرداز و خوش بگذران!" **20** «اما خدا به
او فرمود:"ای نادان! همین امشب جانت را خواهم گرفت. آنگاه
اموالی که اندوخته‌ای، به چه کسی خواهد رسید؟" **21** «این است
سرنوشت کسی که در این دنیا مال و ثروت جمع کند، اما رابطه‌ای
غنی با خدا نداشته باشد.» **22** آنگاه به شاگردان خود فرمود: «پس
نصیحت من این است که نگران زندگی روزمره خود نباشید، که آیا
به اندازهٔ کافی خوراک و پوشاک دارید یا نه. **23** زیرا زندگی از
خوراک و بدن از پوشاک با ارزشتر است! **24** به کلاغها نگاه کنید؛
نه می‌کارند، نه درو می‌کنند و نه انبار دارند تا خوراک را ذخیره
کنند، زیرا خدا روزی آنها را می‌رساند. اما شما با ارزشتر از پرندگان
هستید! **25** آیا همهٔ نگرانی‌هایتان می‌تواند یک لحظه به عمرتان
بیفزاید؟ **26** پس اگر با غصه خوردن، حتی قادر به انجام کوچکترین
کار هم نیستید، پس چرا برای امور بزرگتر نگران و مضطرب می‌شوید؟
27 «به گلهای وحشی نگاه کنید که چگونه رشد و نموّ می‌کنند.
آنها نه کار می‌کنند و نه برای خود لباس می‌دوزند. با این حال به
شما می‌گویم که سلیمان نیز با تمام فرّ و شکوه خود، هرگز لباسی به
زیبایی آنها بر تن نکرد. **28** پس اگر خدا به فکر گلهای وحشی است
که امروز هستند و فردا در تنور انداخته می‌شوند، چقدر بیشتر، ای
کم‌ایمانان، به فکر شماست. **29** برای خوراک نیز نگران نباشید که
چه بخورید و چه بنوشید! غصه نخورید، چون خدا روزی شما را
می‌رساند. **30** زیرا بی‌ایمانان برای این چیزها غصه می‌خورند، اما پدر
آسمانی شما از قبل می‌داند به اینها نیاز دارید. **31** پس شما به‌دنبال
ملکوت خدا باشید، و او همهٔ نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت.
32 «پس ای گله کوچک من، نترسید! چون رضای خاطر پدر شما
در این است که ملکوت را به شما عطا فرماید. **33** بنابراین، هر چه
دارید بفروشید و به فقرا بدهید و گنج خود را در آسمان بیندوزید. در
آسمان کیسه‌ها هرگز پوسیده نمی‌شوند و به سرقت نمی‌روند و بید آنها
را از بین نمی‌برد. **34** زیرا گنجتان هر جا باشد، دلتان نیز همان جا
خواهد بود. **35** «همواره لباس بر تن، برای خدمت آماده باشید و
چراغدان خود را فروزان نگاه دارید! **36** مانند خدمتکارانی باشید که
منتظرند اربابشان از جشن عروسی بازگردد، و حاضرند هر وقت که
برسد و در بزند، در را به رویش باز کنند. **37** خوشا به حال آن
خدمتکارانی که وقتی اربابشان می‌آید، بیدار باشند. یقین بدانید که
او خود لباس کار بر تن کرده، آنان را بر سر سفره خواهد نشاند و
به پذیرایی از ایشان خواهد پرداخت. **38** بله، خوشا به حال آن
غلامانی که وقتی اربابشان می‌آید، بیدار باشند، خواه نیمه‌شب باشد،
خواه سپیده دم! **39** اگر صاحب خانه می‌دانست که دزد در چه
ساعتی می‌آید، نمی‌گذاشت دزد وارد خانه‌اش شود. **40** پس شما نیز
آماده باشید، زیرا پسر انسان هنگامی باز خواهد گشت که کمتر
انتظارش را دارید.» **41** پطرس از عیسی پرسید: «خداوندا، آیا این را
فقط برای ما می‌گویی یا برای همه؟» **42** عیسای خداوند در جواب
فرمود: «خدمتگزار وفادار و دانا کسی است که اربابش بتواند او را به
سرپرستی سایر خدمتگزاران خانه‌اش بگمارد تا خوراک آنان را به‌موقع
بدهد. **43** خوشا به حال چنین خدمتگزاری که وقتی اربابش باز
می‌گردد، او را در حال انجام وظیفه ببیند. **44** یقین بدانید که او را
ناظر تمام دارایی خود خواهد ساخت. **45** «ولی اگر آن خدمتگزار با
خود فکر کند که"اربابم به این زودی نمی‌آید،"و به آزار همکارانش
بپردازد و وقت خود را به عیش و نوش و میگساری بگذراند، **46** آنگاه
در روزی که انتظارش را ندارد، اربابش باز خواهد گشت و او را به
سختی تنبیه کرده، به سرنوشت خیانتکاران دچار خواهد ساخت.
47 «آن خدمتکاری که وظیفه خود را بداند و به آن عمل نکند،
به سختی مجازات خواهد شد. **48** اما اگر کسی ندانسته عمل
خلافی انجام دهد، کمتر مجازات خواهد شد. به هر که مسئولیت
بزرگتری سپرده شود، بازخواست بیشتری نیز از او به عمل خواهد آمد.
و نزد هر که امانت بیشتری گذاشته شود، از او مطالبه بیشتری نیز
خواهد شد. **49** «من آمده‌ام تا بر روی زمین آتش داوری بیفروزم، و
کاش هر چه زودتر این کار انجام شود! **50** اما پیش از آن، باید از
تجربیاتی سخت بگذرم، و چقدر در اندوه هستم، تا آنها به پایان
برسند! **51** «آیا گمان می‌برید که آمده‌ام تا صلح به زمین بیاورم؟ نه!
بلکه آمده‌ام تا میان مردم جدایی اندازم. **52** از این پس خانواده‌ها
از هم خواند پاشید، دو نفر به جانب من خواهند بود و سه نفر بر
ضد من. **53** پدر علیه پسر و پسر علیه پدر، مادر علیه دختر و
دختر علیه مادر، مادر شوهر علیه عروس و عروس علیه مادر شوهر.»
54 سپس رو به جماعت کرد و فرمود: «وقتی می‌بینید ابرها از سوی
مغرب می‌آیند، می‌گویید که باران خواهد آمد و همان‌طور نیز می‌شود.
55 و هنگامی که باد جنوبی می‌وزد، می‌گویید که امروز هوا گرم
خواهد شد، و همان‌گونه نیز می‌شود. **56** ای ریاکاران، شما می‌توانید
نشانه‌های هوای زمین و آسمان را تعبیر کنید، اما نمی‌دانید چگونه
زمان حاضر را تعبیر نمایید! **57** چرا نمی‌خواهید حقیقت را بپذیرید؟
58 «وقتی کسی از تو شاکی است و تو را به دادگاه می‌بَرَد، سعی
کن پیش از رسیدن به نزد قاضی، با او صلح کنی، مبادا تو را پیش
قاضی بکشاند و قاضی تو را به مأمور تحویل دهد و مأمور تو را به
زندان بیفکند. **59** و اگر چنین شود، در زندان خواهی ماند، و تا
دینار آخر را نپرداخته باشی، بیرون نخواهی آمد!»

خواهد بود. اما اگر چشمت ناسالم باشد، وجودت مملو از تاریکی
خواهد بود. **35** پس هوشیار باشید، مبادا به جای نور، تاریکی بر
وجودتان حکمفرما باشد! **36** اگر باطن شما نورانی بوده، هیچ نقطهٔ
تاریکی در آن نباشد، آنگاه سراسر وجودتان درخشان خواهد بود،
گویی چراغی پُرنور بر شما می‌تابد.» **37** وقتی عیسی سخنان خود را
به پایان رسانید، یکی از فریسی‌ها، او را برای صرف غذا دعوت کرد.
عیسی به خانهٔ او رفت و بر سر سفره نشست. **38** اما آن فریسی
وقتی دید که عیسی دستهایش را پیش از خوردن نشست، تعجب
کرد! **39** خداوند به او فرمود: «شما فریسیان بیرون کاسه و بشقاب را
آنقدر تمیز می‌کنید تا بدرخشد، ولی درون شما از کثافت طمع و
خباثت پر است. **40** ای نادانان، آیا همان خدایی که ظاهر را آفرید،
باطن را نیز نیافرید؟ **41** پس با کمک به فقیران، باطن خود را پاک
سازید، و آنگاه همه چیز برایتان پاک خواهد بود. **42** «وای بر شما
ای فریسیان! شما حتی ده‌یک محصول نعناع و سُداب و هرگونه
سبزی دیگر را هدیه می‌دهید، اما عدالت را نادیده می‌گیرید و از
محبت به خدا غافل هستید. شما باید ده‌یک را بدهید، ولی عدالت
و محبت را نیز فراموش نکنید. **43** «وای بر شما ای فریسی‌ها، زیرا
دوست دارید که در کنیسه‌ها در بهترین جا بنشینید و هنگام عبور از
کوچه و بازار مردم به شما تعظیم کنند. **44** چه عذاب هولناکی در
انتظار شماست! شما مانند قبرهایی هستید که در صحرا میان علفها
پنهان‌اند، مردم از کنارتان رد می‌شوند بی‌آنکه بدانند چقدر فاسد
هستید.» **45** یکی از علمای دین که در آنجا ایستاده بود، به عیسی
گفت: «استاد، با این سخنانت به ما نیز توهین کردی!» **46** عیسی
فرمود: «و شما ای علمای دین، وای بر شما، زیرا تکالیف دینی
بسیار سنگینی بر دوش مردم می‌گذارید، اما هرگز حاضر نیستید حتی
انگشتی برای کمک به ایشان تکان دهید. **47** وای بر شما، زیرا شما
برای انبیایی که به دست اجدادتان کشته شدند، مقبره می‌سازید.
48 بنابراین، شهادت می‌دهید که کار نیاکانتان مورد تأیید شماست.
انبیا را ایشان کشتند، و مقبره‌هایشان را شما بنا می‌کنید. **49** «از
همین روست که خدا با حکمتی که دارد درباره شما فرموده است:
پیامبران و رسولان نزد شما خواهم فرستاد، اما شما برخی را کشته، و
برخی دیگر را آزار خواهید رساند. **50** پس خون همهٔ انبیا که از ابتدای
پیدایش جهان تا به حال ریخته شده است، بر گردن این نسل خواهد
بود، **51** از خون هابیل گرفته تا خون زکریا که در معبد، میان مذبح و
جایگاه مقدّس، کشته شد. بله، این نسل برای همهٔ اینها حساب پس
خواهند داد. **52** وای بر شما ای علمای دین، چون کلید معرفت را
از دسترس مردم خارج ساخته‌اید. نه خودتان وارد ملکوت می‌شوید، و
نه می‌گذارید دیگران وارد شوند.» **53** وقتی عیسی از آن محفل بیرون
آمد، فریسی‌ها و علمای دین که از سخنان او بسیار خشمگین شده
بودند، او را به سختی مورد انتقاد قرار داده، کوشیدند با سؤالات خود
او را در تنگنا قرار دهند. **54** ایشان از آن پس در صدد برآمدند که با
استفاده از سخنان خودش او را به دام بیندازند و گرفتارش سازند.

12 هنگامی که هزاران نفر جمع شده بودند، به طوری که
یکدیگر را پایمال می‌کردند، عیسی نخست رو به شاگردان کرد و به
ایشان فرمود: «از خمیرمایهٔ فریسی‌ها، یعنی از ریاکاری برحذر باشید!
2 زمان آن خواهد رسید که هر آنچه پنهان است، آشکار شود، و
همگان از آنچه مخفی است، آگاه گردند. **3** هرآنچه در تاریکی
گفته‌اید، در روشنایی شنیده خواهد شد، و آنچه که در اتاقهای دربسته
زمزمه کرده‌اید، بر بامها اعلام خواهد شد تا همه بشنوند! **4** «ای
دوستان من، از آنانی نترسید که قادرند فقط جسمتان را بکُشند، چون
بعد از آن نمی‌توانند کاری بکنند! **5** اما به شما خواهم گفت از که
بترسید: از خدایی بترسید که هم قدرت دارد بکُشَد و هم به جهنم
بیندازد. بله، از او باید ترسید. (Geenna g1067) **6** «قیمت پنج
گنجشک چقدر است؟ دو پول سیاه. با وجود این، خدا حتی یکی از
آنها را فراموش نمی‌کند! **7** حتی موهای سر شما نیز شمارش شده
است. پس نگران نباشید، زیرا ارزش شما بیشتر از هزاران گنجشک
است. **8** «به شما می‌گویم، هر که نزد مردم مرا اقرار کند، من نیز که
پسر انسان هستم، او را در حضور فرشتگان خدا، اقرار خواهم کرد.
9 اما هر که مرا نزد مردم انکار کند، در حضور فرشتگان خدا انکار
خواهد شد. **10** با این حال، هر سخنی که برضد پسر انسان گفته
شود، قابل بخشایش است، اما هر که برضد روح‌القدس سخن گوید،
هرگز آمرزیده نخواهد شد. **11** «هنگامی که شما را برای محاکمه، به
کنیسه‌های یهود و نزد بزرگان و حاکمان می‌برند، نگران نباشید که
برای دفاع از خود، چه بگویید، **12** چون روح‌القدس همان لحظه به
شما خواهد آموخت که چه بگویید.» **13** در این هنگام، شخصی از
میان جمعیت به او گفت: «استاد، به برادرم بفرما که ارث پدرم
را با من تقسیم کند!» **14** عیسی در پاسخ فرمود: «ای مرد، چه
کسی مرا تعیین کرده که در میان شما قضاوت و حَکَمیّت کنم؟»
15 سپس فرمود: «مراقب باشید! از هر نوع طمع بپرهیزید، زیرا زندگی
حقیقی به فراوانی ثروت بستگی ندارد.» **16** سپس این حکایت را
برای ایشان بیان کرد: «شخصی ثروتمند از مزرعهٔ خود محصولی
فراوان به دست آورد. **17** پس با خود اندیشیده، گفت:"چه باید
بکنم؟ جایی برای انبار کردن محصول خود ندارم." **18** سپس به خود
گفت:"دانستم چه کنم. انبارهای خود را خراب کرده، انبارهای
بزرگتری خواهم ساخت، و تمام غلات و اموال خود را در آنها ذخیره

همه چیز خود را ناراحت و مضطرب می‌کنی، **42** اما فقط یک چیز اهمیت دارد. مریم همان را انتخاب کرده است و من نمی‌خواهم او را از این فیض محروم سازم!»

11 روزی عیسی مشغول دعا بود. وقتی دعایش تمام شد، یکی از شاگردانش به او گفت: «خداوندا، همان‌طور که یحیی طرز دعا کردن را به شاگردان خود آموخت، تو نیز آن را به ما بیاموز.» **2** عیسی به ایشان گفت که چنین دعا کنند: «ای پدر، نام تو مقدّس باد. ملکوت تو بیاید. **3** نان روزانهٔ ما را هر روز به ما عطا فرما. **4** گناهان ما را ببخش، چنانکه ما نیز آنانی را که در حق ما گناه می‌کنند، می‌بخشیم. و نگذار که تسلیم وسوسه شویم.» **5** سپس عیسی تعلیم خود را دربارهٔ دعا ادامه داد و فرمود: «فرض کنید دوستی دارید و نیمه‌شب دَرِ خانه‌اش را می‌زنید و می‌گویید:"ای رفیق، سه گِرده نان به من قرض بده، **6** چون یکی از دوستانم همین الان از سفر نزدم آمده و هیچ خوراکی ندارم که به او بدهم." **7** او از داخل خانه جواب می‌دهد که با بچه‌هایش در رختخواب خوابیده است و نمی‌تواند برخیزد و به شما نان دهد. **8** «به شما می‌گویم که حتی اگر به خاطر دوستی از جا بلند نشود و به شما نان ندهد، اما اگر به در زدن ادامه دهید، برخواهد خاست و هر چه نیاز دارید، به شما خواهد داد، تا مبادا آبرویش برود. **9** «پس به شما می‌گویم، درخواست کنید تا به شما داده شود؛ بجویید تا پیدا کنید؛ بکوبید تا در به روی شما باز شود. **10** زیرا هر که درخواست کند، به دست خواهد آورد، و هر که بجوید، پیدا خواهد کرد، و هر که بکوبد، در به رویش باز خواهد شد. **11** «کدام یک از شما پدران، اگر فرزندش از او ماهی بخواهد، به او مار می‌دهد؟ **12** یا اگر تخم مرغ بخواهد، آیا به او عقرب می‌دهید؟ هرگز! **13** «پس اگر شما، اشخاص گناهکار، می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزندانتان بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست کنند، روح‌القدس را عطا خواهد کرد.» **14** روزی عیسی، روح پلیدی را از شخصی لال بیرون کرد و زبان آن شخص باز شد. کسانی که این ماجرا را دیدند، بسیار تعجب کردند و به هیجان آمدند. **15** اما بعضی از آن میان گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» **16** عده‌ای دیگر نیز خواستار آیتی آسمانی شدند، تا اقتدار خود را ثابت کند. **17** عیسی افکار هر یک از ایشان را خواند و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ داخلی شود، نابودی‌اش حتمی است. و هر خانه‌ای نیز که در آن در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **18** شما می‌گویید شیطان به من قدرت داده تا ارواح پلید او را بیرون کنم. اما اگر شیطان بر ضد خودش تجزیه شده، با خودش می‌جنگد، در این صورت حکومت او چگونه برقرار خواهد ماند؟ **19** و اگر قدرت من از شیطان است، تکلیف مریدان شما چه خواهد شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج می‌کنند؟ از این رو، ایشان شما را به خاطر حرفی که زدید، محکوم خواهند ساخت! **20** اما اگر من با قدرت خدا، ارواح پلید را بیرون می‌کنم، پس بدانید که ملکوت خدا به میان شما آمده است. **21** زیرا زمانی که شخصی نیرومند، مانند شیطان، کاملاً مسلح، از کاخ خود محافظت می‌کند، اموالش در امن و امان است، **22** تا زمانی که شخصی نیرومندتر حمله کند و بر او چیره شود، و اسلحهٔ او را بگیرد و اموالش را غارت کند. **23** «هر که با من نباشد، بر ضد من است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من کار می‌کند. **24** «وقتی یک روح پلید، کسی را ترک می‌کند، به صحراهای بی‌آب می‌رود تا جایی برای استراحت بیابد. اما چون جای مناسبی نمی‌یابد، می‌گوید:"به شخصی که از او درآمدم، باز می‌گردم." **25** پس باز می‌گردد و می‌بیند که خانهٔ قبلی‌اش جاروشده و مرتب است. **26** سپس هفت روح دیگر پیدا می‌کند که از خودش هم پلیدتر هستند، و وارد آن شخص شده، در آنجا زندگی می‌کنند. به این ترتیب، وضع آن شخص بدتر از قبل می‌شود.» **27** این سخنان هنوز بر زبان عیسی بود که زنی از میان جمعیت با صدای بلند گفت: «خوشا به حال آن مادری که تو را به دنیا آورد و شیر داد!» **28** عیسی در جواب فرمود: «اما خوشبخت‌تر کسی است که کلام خدا را می‌شنود و به آن عمل می‌کند!» **29** هنگامی که شمار جمعیت فزونی می‌یافت، عیسی فرمود: «مردم این نسل چقدر شریرند! همواره از من می‌خواهند آیتی به ایشان نشان دهم. اما تنها آیتی که به ایشان می‌دهم، آیت یونس است. **30** آنچه برای او اتفاق افتاد، نشانه‌ای بود برای مردم نینوا که او را خدا فرستاده است. همچنین آنچه برای پسر انسان اتفاق می‌افتد، آیتی خواهد بود برای این نسل که مرا خدا فرستاده است. **31** در روز داوری، ملکهٔ سبا برخواهد خاست و مردم این دوره و زمانه را محکوم خواهد ساخت، زیرا او با زحمت فراوان، راهی دراز را پیمود تا بتواند سخنان حکیمانهٔ سلیمان را بشنود. اما شخصی برتر از سلیمان در اینجاست، اما چه کم هستند کسانی که به او گوش می‌دهند. **32** در روز داوری، مردم نینوا بر ضد این نسل به پا خاسته، آن را محکوم خواهند ساخت، زیرا ایشان با شنیدن موعظهٔ یونس توبه کردند. و اکنون کسی بزرگتر از یونس در اینجا هست، اما حاضر نیستید توبه کنید. **33** «هیچ‌کس چراغ را روشن نمی‌کند تا پنهانش سازد، بلکه آن را بر چراغدان می‌گذارد تا هر که داخل می‌شود نورش را ببیند. **34** چشم تو چراغی است که روشنایی بدنت را تأمین می‌کند. اگر چشمت سالم باشد، تمام وجودت نیز سرشار از روشنایی

وقت تلف نکنید. **5** «وارد هر خانه‌ای که شدید، قبل از هر چیز
بگویید: برکت بر این خانه باشد. **6** اگر کسی در آنجا لیاقت برکت
را داشته باشد، برکت شامل حالش می‌شود و اگر لیاقت نداشته باشد،
برکت به خود شما برمی‌گردد. **7** پس در همان خانه بمانید و از خانه
به خانه‌ای دیگر نقل مکان نکنید. هر چه به شما می‌دهند، بخورید و
بنوشید، زیرا کارگر مستحق مزد خویش است! **8** «وقتی وارد شهری
شدید و از شما استقبال کردند، هر چه پیش شما بگذارند، بخورید،
9 و بیماران آنجا را شفا دهید و به ایشان بگویید: ملکوت خدا به
شما نزدیک شده است. **10** «اما اگر شهری شما را نپذیرفت، به
کوچه‌های آن بروید و بگویید: **11** ”ما حتی گرد و خاک شهرتان
را که بر پاهای ما نشسته، می‌تکانیم. اما بدانید که ملکوت خدا
نزدیک شده است.“ **12** به شما می‌گویم که در روز داوری وضع
شهر فاسد سُدوم بهتر از وضع چنین شهری خواهد بود. **13** «وای بر
تو ای خورَزین، و وای بر تو ای بیت‌صیدا! زیرا اگر معجزاتی که در
شما انجام دادم، در شهرهای فاسد صور و صیدون انجام داده بودم،
اهالی آنها مدتها قبل، از گناهانشان توبه می‌کردند، و پلاس‌پوش و
خاکسترنشین می‌شدند تا پشیمانی خود را نشان دهند. **14** بله، در
روز داوری، وضع صور و صیدون بهتر از وضع شما خواهد بود. **15** و
تو ای کَفَرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی رفت؟ هرگز! تو به عالَم
مردگان پایین خواهی رفت!» **(Hadēs g86)** **16** سپس به شاگردان
خود گفت: «هر که پیام شما را بپذیرد، مرا پذیرفته است، و هر که
شما را رد کند، در واقع مرا رد کرده است، و هر که مرا رد کند،
فرستندهٔ مرا رد کرده است.» **17** پس از مدتی، آن هفتاد شاگرد
بازگشتند و با خوشحالی به عیسی خبر داده، گفتند: «خداوندا، حتی
ارواح پلید نیز به نام تو، از ما اطاعت می‌کنند!» **18** عیسی فرمود:
«بلی، من شیطان را دیدم که همچون برق، از آسمان به زیر افتاد!
19 من به شما اقتدار بخشیده‌ام تا مارها و عقربها را لگدمال کنید و
بر تمام قدرت دشمن چیره شوید؛ و هیچ چیز هرگز به شما آسیب
نخواهد رسانید! **20** با وجود این، فقط از این شادی نکنید که ارواح
پلید از شما اطاعت می‌کنند، بلکه از این شاد باشید که نام شما در
آسمان ثبت شده است!» **21** آنگاه دل عیسی سرشار از شادی روح
خدا گردید و فرمود: «ای پدر، مالک آسمان و زمین، سپاس تو را
که این امور را از کسانی که خود را دانا و زیرک می‌پندارند، پنهان
ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که مانند کودکان‌اند. بله
ای پدر، خشنودی تو این بود که به این طریق عمل کنی.» **22** سپس
به شاگردان خود گفت: «پدرم همه چیز را به دست من سپرده است.
هیچ‌کس براستی پسر را نمی‌شناسد جز پدر، و هیچ‌کس براستی پدر
را نمی‌شناسد جز پسر و نیز آنانی که پسر بخواهد او را به ایشان
بشناساند.» **23** سپس، در تنهایی به آن دوازده شاگرد فرمود: «خوشا
به حال شما که این چیزها را می‌بینید! **24** به شما می‌گویم که
بسیاری از انبیا و پادشاهان آرزو داشتند آنچه را که شما می‌بینید،
ببینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می‌شنوید، بشنوند، اما نشنیدند!»
25 روزی یکی از علمای دین که می‌خواست اعتقادات عیسی را
امتحان کند، از او پرسید: «استاد، چه باید بکنم تا زندگی جاوید
نصیبم شود؟» **(aiōnios g166)** **26** عیسی به او گفت: «در کتاب
تورات، در این باره چه نوشته شده است؟» **27** جواب داد: «نوشته
شده که خداوند، خدای خود را با تمامی دل، با تمامی جان، با
تمامی قوت و با تمامی فکر خود دوست بدار. و همسایه‌ات را نیز
همچون جان خویش دوست بدار!» **28** عیسی فرمود: «بسیار خوب،
تو نیز چنین کن تا حیات جاودانی داشته باشی.» **29** اما او چون
می‌خواست سؤال خود را موجّه و به‌جا جلوه دهد، باز پرسید: «خوب،
همسایه من کیست؟» **30** عیسی در جواب، داستانی تعریف کرد و
فرمود: «یک یهودی از اورشلیم به شهر اریحا می‌رفت. در راه به دست
راهزنان افتاد. ایشان لباس و پول او را گرفتند و او را کتک زده، نیمه
جان کنار جاده انداختند و رفتند. **31** از قضا، کاهنی یهودی از آنجا
می‌گذشت. وقتی او را کنار جاده افتاده دید، راه خود را کج کرد
و از سمت دیگر جاده رد شد. **32** سپس یکی از خادمان خانهٔ
خدا از راه رسید و نگاهی به او کرد. اما او نیز راه خود را در پیش
گرفت و رفت. **33** «آنگاه یک سامری از راه رسید (یهودی‌ها و
سامری‌ها، با یکدیگر دشمنی داشتند). وقتی آن مجروح را دید، دلش
به حال او سوخت، **34** نزدیک رفت و کنارش نشست، زخمهایش را
شست و مرهم مالید و بست. سپس او را بر الاغ خود سوار کرد و به
مهمانخانه‌ای برد و از او مراقبت نمود. **35** روز بعد، هنگامی که آنجا
را ترک می‌کرد، مقداری پول به صاحب مهمانخانه داد و گفت: از
این شخص مراقبت کن و اگر بیشتر از این خرج کنی، وقتی برگشتم،
پرداخت خواهم کرد! **36** «حال، به نظر تو کدام یک از این سه نفر،
همسایه آن مرد بیچاره بود؟» **37** جواب داد: «آنکه بر او ترحم نمود
و کمکش کرد.» عیسی فرمود: «تو نیز برو و چنین کن!» **38** در سر
راه خود به اورشلیم، عیسی و شاگردان به دهی رسیدند. در آنجا زنی
به نام مارتا ایشان را به خانهٔ خود دعوت کرد. **39** او خواهری داشت
به نام مریم. وقتی عیسی به خانه ایشان آمد، مریم با خیالی آسوده
نشست تا به سخنان او گوش فرا دهد. **40** اما مارتا که برای پذیرایی
از آن همه میهمان، پریشان شده و به تکاپو افتاده بود، نزد عیسی آمد
و گفت: «سَروَر من، آیا این دور از انصاف نیست که خواهرم اینجا
بنشیند و من به تنهایی همه کارها را انجام دهم؟ لطفاً به او بفرما تا به
من کمک کند!» **41** عیسای خداوند به او فرمود: «مارتا، تو برای

هنگامی که در جلال خود و جلال پدر، با فرشتگان مقدّس بازگردد،
از او عار خواهد داشت. **27** اما یقین بدانید که در اینجا کسانی
ایستاده‌اند که تا ملکوت خدا را نبینند، نخواهند مرد.» **28** حدود
هشت روز پس از این سخنان، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را
برداشت و بر فراز کوهی برآمد تا دعا کند. **29** به هنگام دعا، ناگهان
چهرهٔ عیسی نورانی شد و لباسش از سفیدی، چشم را خیره می‌کرد.
30 ناگاه، دو مرد، یعنی موسی و ایلیا، ظاهر شدند و با عیسی به
گفتگو پرداختند. **31** ظاهر ایشان بس پرشکوه بود. گفتگوی ایشان
دربارهٔ خروج عیسی از این جهان بود، امری که قرار بود در اورشلیم
اتفاق بیفتد. **32** اما در این هنگام، پطرس و همراهانش به خواب رفته
بودند. وقتی بیدار شدند، عیسی و آن دو مرد را غرق در نور و جلال
دیدند. **33** هنگامی که موسی و ایلیا آن محل را ترک می‌گفتند،
پطرس که دستپاچه بود و نمی‌دانست چه می‌گوید، به عیسی گفت:
«استاد، چه خوب است ما اینجا هستیم! بگذار سه سایبان بسازیم،
برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» **34** سخن
پطرس هنوز تمام نشده بود که ابری درخشان پدیدار گشت و وقتی بر
ایشان سایه انداخت، شاگردان را ترس فرا گرفت. **35** آنگاه از ابر
ندایی در رسید که «این است پسر من که او را برگزیده‌ام؛ به او
گوش فرا دهید!» **36** چون ندا خاتمه یافت، متوجه شدند که عیسی
تنهاست. آنان تا مدتها، به کسی دربارهٔ این واقعه چیزی نگفتند.
37 روز بعد، وقتی از تپه پایین می‌آمدند، با جمعیت بزرگی روبرو
شدند. **38** ناگهان مردی از میان جمعیت فریاد زد: «استاد، التماس
می‌کنم بر پسرم، که تنها فرزندم است، نظر لطف بیندازی، **39** چون
یک روح پلید مرتب داخل وجود او می‌شود و او را به فریاد کشیدن وا
می‌دارد. این روح پلید او را متشنج می‌کند، به طوری که دهانش
کف می‌کند. او همیشه به پسرم حمله می‌کند و به سختی او را
رها می‌سازد. **40** از شاگردانت درخواست کردم که این روح را از
وجود پسرم بیرون کنند، اما نتوانستند.» **41** عیسی فرمود: «ای
مردم بی‌ایمان و نامطیع! تا کِی باید با شما باشم و رفتار شما را
تحمل کنم؟ پسرت را نزد من بیاور!» **42** در همان هنگام که پسر را
می‌آوردند، روح پلید او را به شدت تکان داد و بر زمین زد. پسر
می‌غلتید و دهانش کف می‌کرد. اما عیسی به روح پلید نهیب زد و
پسر را شفا بخشید و به پدرش سپرد. **43** مردم همه از قدرت خدا
شگفت‌زده شده بودند. در همان حال که همه با حیرت از کارهای
عجیب عیسی تعریف می‌کردند، او به شاگردان خود فرمود: **44** «به
آنچه می‌گویم، خوب توجه کنید: پسر انسان را به دست مردم تسلیم
خواهند کرد.» **45** اما شاگردان منظور او را نفهمیدند، چون ذهنشان
کور شده بود و می‌ترسیدند در این باره از او سؤال کنند. **46** سپس
بین شاگردان عیسی این بحث درگرفت که کدام یک از ایشان بزرگتر
است! **47** عیسی که متوجه افکار ایشان شده بود، کودکی را نزد
خود خواند، **48** و به ایشان فرمود: «هر که به خاطر من این کودک
را بپذیرد، مرا پذیرفته است؛ و هر که مرا بپذیرد، فرستندهٔ مرا پذیرفته
است. زیرا در میان شما کسی واقعاً بزرگتر است که از همه کوچکتر
باشد.» **49** یوحنا، به او گفت: «استاد، مردی را دیدیم که به نام تو
ارواح پلید را از مردم بیرون می‌کرد؛ ولی ما به او گفتیم که این کار را
نکند چون از گروه ما نبود.» **50** عیسی گفت: «مانع او نشوید،
چون کسی که بر ضد شما نباشد، با شماست.» **51** هنگامی که
زمان بازگشت عیسی به آسمان نزدیک شد، با عزمی راسخ به سوی
اورشلیم به راه افتاد. **52** او چند نفر را جلوتر فرستاد تا در یکی از
دهکده‌های سامری‌نشین، محلی برای اقامت ایشان آماده سازند.
53 اما اهالی آن دهکده، ایشان را نپذیرفتند چون می‌دانستند که عازم
اورشلیم هستند. (سامریان و یهودیان، دشمنی دیرینه‌ای با یکدیگر
داشتند.) **54** وقتی فرستادگان برگشتند و این خبر را آوردند، یعقوب و
یوحنا به عیسی گفتند: «استاد، آیا می‌خواهی از خدا درخواست کنیم
که از آسمان آتش بفرستد و ایشان را از بین ببرد، همان‌گونه که ایلیا
نیز کرد؟» **55** اما عیسی ایشان را سرزنش نمود. **56** بنابراین از آنجا
به آبادی دیگری رفتند. **57** در بین راه، شخصی به عیسی گفت:
«هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.» **58** اما عیسی به او گفت:
«روباه‌ها برای خود لانه دارند و پرندگان، آشیانه؛ اما پسر انسان جایی
ندارد که حتی سرش را بر آن بگذارد.» **59** یکبار نیز او کسی را
دعوت کرد تا پیروی‌اش نماید. آن شخص گفت: «سَرورم، اجازه
بفرما تا اول به خانه بازگردم و پدرم را دفن کنم.» **60** عیسی به او
گفت: «بگذار مردگان، مردگانِ خود را دفن کنند. وظیفه تو این
است که بیایی و مژده ملکوت خدا را در همه جا اعلام نمایی.»
61 شخصی نیز به عیسی گفت: «خداوندا، من حاضرم تو را پیروی
کنم. اما بگذار اول بروم و با خانواده‌ام خداحافظی کنم!» **62** عیسی
به او فرمود: «کسی که آغاز به شخم زدن بکند و بعد، به عقب نگاه
کند، لیاقت خدمت در ملکوت خدا را ندارد!»

10 آنگاه، عیسای خداوند هفتاد نفر دیگر را تعیین کرد و ایشان
را دو به دو به شهرها و نقاطی که خود عازم آن بود، فرستاد، **2** و به
آنها فرمود: «محصول بسیار است، اما کارگر کم. پس، از صاحب
محصول درخواست کنید تا برای جمع‌آوری محصول، کارگران بیشتری
بفرستد. **3** بروید و فراموش نکنید که من شما را همچون بره‌ها به
میان گرگها می‌فرستم. **4** با خود نه پول بردارید، نه کوله‌بار و نه حتی
یک جفت کفش اضافی. در بین راه نیز برای سلام و احوال‌پرسی

خونریزی‌اش قطع شد. **45** عیسی ناگهان برگشت و پرسید: «چه
کسی به من دست زد؟» همه انکار کردند. پطرس گفت: «استاد،
می‌بینید که مردم از هر طرف فشار می‌آورند...» **46** اما عیسی فرمود:
«یک نفر با قصدی خاص به من دست زد، زیرا احساس کردم نیروی
شفابخشی از من صادر شد!» **47** آن زن که دید عیسی از همه چیز
آگاهی دارد، با ترس و لرز آمد و در برابر او به زانو افتاد. آنگاه در
حضور همه بیان کرد که به چه علّت به او دست زده و چگونه شفا
یافته است. **48** عیسی به او گفت: «دخترم، ایمانت تو را شفا داده
است. به سلامت برو!» **49** عیسی هنوز با آن زن سخن می‌گفت که
شخصی از خانهٔ یایروس آمد و به او خبر داده گفت: «دخترت مرد.
دیگر به استاد زحمت نده.» **50** اما وقتی عیسی این را شنید، به
یایروس گفت: «نترس! فقط ایمان داشته باش، و دخترت شفا خواهد
یافت!» **51** هنگامی که به خانه رسیدند، عیسی اجازه نداد که به
غیر از پطرس، یعقوب، یوحنا و پدر و مادر آن دختر، شخص دیگری
با او وارد اتاق شود. **52** در آن خانه عدهٔ زیادی جمع شده و گریه و
زاری می‌کردند. عیسی به ایشان فرمود: «گریه نکنید! دختر نمرده؛
فقط خوابیده است!» **53** همه به او خندیدند، چون می‌دانستند که
دختر مرده است. **54** آنگاه عیسی وارد اتاق شد و دست دختر را
گرفت و فرمود: «دخترم، برخیز!» **55** همان لحظه، او زنده شد و
فوراً از جا برخاست! عیسی فرمود: «چیزی به او بدهید تا بخورد.»
56 والدین او حیرت کرده بودند، اما عیسی به ایشان دستور اکید داد
که به کسی نگویند چه اتفاقی افتاده است.

9 روزی عیسی دوازده شاگرد خود را فرا خواند و به ایشان قدرت و
اقتدار داد تا ارواح پلید را از وجود دیوزدگان بیرون کنند و بیماران را
شفا بخشند. **2** آنگاه ایشان را فرستاد تا فرا رسیدن ملکوت خدا را به
مردم اعلام نمایند و بیماران را شفا دهند. **3** پیش از آنکه به راه
افتند، عیسی به آنان فرمود: «در این سفر، هیچ چیز با خود نبرید، نه
چوبدستی، نه کوله‌بار، نه خوراک، نه پول و نه لباس اضافی. **4** به
هر خانه‌ای که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه
بمانید. **5** اگر اهالی شهری به پیغام شما توجهی نکردند، به هنگام
ترک آن شهر، حتی گرد و خاک آنجا را نیز از پاهایتان بتکانید تا
شهادتی بر ضد آنها باشد.» **6** پس شاگردان، شهر به شهر و آبادی
به آبادی می‌گشتند و پیغام انجیل را به مردم می‌رساندند و بیماران را
شفا می‌بخشیدند. **7** وقتی که هیرودیس حکمران جلیل خبر معجزات
عیسی را شنید، حیران و پریشان شد، زیرا بعضی درباره عیسی
می‌گفتند که او همان یحیای تعمیددهنده است که زنده شده است.
8 عده‌ای دیگر نیز می‌گفتند که او همان ایلیا است که ظهور کرده یا
یکی از پیامبران گذشته است که زنده شده است. **9** اما هیرودیس
می‌گفت: «من خود سر یحیی را از تنش جدا کردم! پس این دیگر
کیست که این داستانهای عجیب و غریب را درباره‌اش می‌شنوم؟» و
او می‌کوشید عیسی را ملاقات کند. **10** پس از مدتی، رسولان
برگشتند و عیسی را از آنچه انجام داده بودند، آگاه ساختند. آنگاه
عیسی همراه ایشان، به دور از چشم مردم، به سوی شهر بیت‌صیدا به
راه افتاد. **11** اما بسیاری از مردم از مقصد او باخبر شدند و به دنبالش
راه افتادند. عیسی نیز با خوشرویی ایشان را پذیرفت و باز درباره
ملکوت خدا ایشان را تعلیم داد و بیماران را شفا بخشید. **12** نزدیک
غروب، دوازده شاگرد عیسی نزد او آمدند و گفتند: «مردم را مرخص
فرما تا به دهات و مزرعه‌های اطراف بروند و خوراک و سرپناهی بیابند،
چون در این بیابان، چیزی برای خوردن پیدا نمی‌شود.» **13** عیسی
جواب داد: «شما خودتان به ایشان خوراک بدهید!» شاگردان با
تعجب گفتند: «چگونه؟ ما حتی برای خودمان، چیزی جز پنج نان و
دو ماهی نداریم! شاید می‌خواهی که برویم و برای تمام این جمعیت
غذا بخریم؟» **14** فقط تعداد مردها در آن جمعیت، حدود پنج
هزار نفر بود. آنگاه عیسی فرمود: «به مردم بگویید که در دسته‌های
پنجاه نفری، بر روی زمین بنشینند.» **15** شاگردان همه را نشاندند.
16 عیسی آن پنج نان و دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه
کرده، برکت داد. سپس نانها را تکه‌تکه کرد و به شاگردانش داد تا در
میان مردم تقسیم کنند. **17** همه خوردند و سیر شدند و شاگردان از
خُرده‌های باقی‌مانده، دوازده سبد برداشتند. **18** یک روز که عیسی به
تنهایی دعا می‌کرد، شاگردانش نزد او آمدند و او از ایشان پرسید: «به
نظر مردم، من که هستم؟» **19** جواب دادند: «بعضی‌ها می‌گویند
که یحیای تعمیددهنده هستی؛ عده‌ای نیز می‌گویند ایلیا و یا یکی از
پیامبران گذشته هستی که زنده شده است.» **20** آنگاه از ایشان
پرسید: «شما چه؟ شما مرا که می‌دانید؟» پطرس در جواب گفت:
«تو مسیحِ خدا هستی!» **21** اما عیسی به ایشان دستور اکید داد که
این را به کسی نگویند. **22** سپس به ایشان فرمود: «لازم است که
پسر انسان رنج بسیار بکشد و مشایخ و کاهنان اعظم و علمای
دین او را محکوم کرده، بکشند، اما او روز سوم زنده خواهد شد!»
23 سپس به همه فرمود: «اگر کسی از شما بخواهد پیرو من باشد
باید از خودخواهی دست بردارد و هر روز صلیب خود را بر دوش گیرد
و مرا پیروی کند. **24** هر که بخواهد جان خود را نجات دهد، آن را
از دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از دست
بدهد، آن را نجات خواهد داد. **25** چه فایده که انسان تمام دنیا
را ببرد، اما جانش را از دست بدهد یا آن را تلف کند؟ **26** «و
اگر کسی از من و از سخنان من عار داشته باشد، پسر انسان نیز

اما نمی‌بینند؛ می‌شنوند، اما نمی‌فهمند." **11** «معنی حکایت این
است: بذر، همان کلام خداست. **12** گذرگاه مزرعه که بعضی از
بذرها در آنجا افتاد، دل سخت کسانی را نشان می‌دهد که کلام
خدا را می‌شنوند، اما بعد ابلیس آمده، کلام را می‌رباید و می‌برد و
نمی‌گذارد ایمان بیاورند و نجات پیدا کنند. **13** خاکی که زیرش
سنگ بود، بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و آن را
با شادی می‌پذیرند، اما چون ریشه ندارند، مدتی ایمان می‌آورند،
سپس وقتی با وسوسه روبرو می‌شوند ایمان خود را از دست می‌دهند.
14 زمینی که از خارها پوشیده شده، حالت کسانی را نشان می‌دهد
که کلام را می‌شنوند، اما نگرانیها، مادیات و لذات زندگی، کلام
خدا را در آنها خفه کرده، ثمری به بار نمی‌آید. **15** «اما زمین خوب
بیانگر کسانی است که با قلبی آماده و پذیرا به کلام خدا گوش
می‌دهند و با جدیت از آن اطاعت می‌کنند تا ثمر به بار آورند.
16 «هیچ‌کس چراغ را روشن نمی‌کند که آن را بپوشاند یا زیر تخت
بگذارد! بلکه آن را بر چراغدان می‌گذارد تا هر که داخل می‌شود،
نورش را ببیند. **17** همین‌طور نیز هر آنچه مخفی است، عیان شود،
و هر آنچه نهفته است، ظاهر شود و همگان از آن آگاه گردند.
18 پس به آنچه می‌شنوید، دقت کنید. چون کسی که بتواند آنچه را
که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی
کسی که کارش را درست انجام ندهد، همان نیز که گمان می‌کند
دارد، از دست خواهد داد.» **19** یکبار، مادر و برادران عیسی آمدند
تا او را ببینند، اما به علّت ازدحام جمعیت نتوانستند وارد خانه‌ای
شوند که در آن تعلیم می‌داد. **20** به عیسی خبر دادند که: «مادر و
برادرانت بیرون ایستاده‌اند و منتظرند تو را ببینند.» **21** عیسی پاسخ
داد: «مادر و برادران من کسانی هستند که پیغام خدا را می‌شنوند و
آن را اطاعت می‌کنند.» **22** روزی عیسی به شاگردانش فرمود: «به
آن طرف دریاچه برویم.» پس سوار قایق شدند و رفتند. **23** در بین
راه، عیسی را خواب در ربود. ناگهان توفان سختی درگرفت، طوری
که آب قایق را پر کرد و جانشان به خطر افتاد. **24** شاگردان با عجله
عیسی را بیدار کردند و فریاد زدند: «استاد، استاد، نزدیک است غرق
شویم!» عیسی برخاست و بر باد و امواج سهمگین نهیب زد. آنگاه
توفان فروکش کرد و همه جا آرامش پدید آمد. **25** سپس از ایشان
پرسید: «ایمانتان کجاست؟» ایشان با ترس و تعجب به یکدیگر
گفتند: «این کیست که حتی به باد و دریا فرمان می‌دهد و از او
فرمان می‌برند؟» **26** به این ترتیب به آن طرف دریاچه، به سرزمین
جِراسیان رسیدند که مقابل منطقهٔ جلیل بود. **27** وقتی عیسی از قایق
پیاده شد، مردی دیوزده از شهر به سوی او آمد. او نه لباس می‌پوشید
و نه در خانه می‌ماند بلکه در قبرستانها زندگی می‌کرد. **28** به محض
اینکه عیسی را دید، نعره زد و به پایش افتاد و با صدای بلند گفت:
«ای عیسی، پسر خدای متعال، با من چه کار داری؟ التماس می‌کنم
مرا عذاب ندهی!» **29** زیرا عیسی به روح پلید دستور می‌داد که از
وجود آن مرد بیرون بیاید. این روح پلید بارها به آن مرد حمله کرده بود
و حتی هنگامی که دست و پایش را با زنجیر می‌بستند، به آسانی
زنجیرها را می‌گسیخت و سر به بیابان می‌گذاشت. او به طور کامل
در چنگال ارواح پلید اسیر بود. **30** عیسی از او پرسید: «نام تو
چیست؟» جواب داد: «لِژیون»، زیرا ارواح پلید بسیاری وارد او شده
بودند. **31** سپس ارواح پلید به عیسی التماس کردند که آنها را به
هاویه نفرستد.)Abyssos g12(**32** از قضا، در آن حوالی یک گلهٔ
خوک بر تپه‌ای می‌چرید. ارواح پلید به عیسی التماس کردند که
اجازه دهد داخل خوکها گردند. عیسی اجازه داد. **33** آنگاه ارواح
پلید از وجود آن مرد بیرون آمدند و به درون خوکها رفتند. ناگاه تمام
آن گله از سراشیبی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. **34** وقتی
خوک‌چرانها این را دیدند، فرار کردند و در شهر و روستا ماجرا را برای
مردم بازگفتند. **35** طولی نکشید که مردم دسته‌دسته آمدند تا واقعه را
به چشم خود ببینند. وقتی آن دیوانه را دیدند که لباس پوشیده و پیش
پاهای عیسی عاقل نشسته است، ترسیدند. **36** کسانی که ماجرا را
به چشم دیده بودند، برای دیگران تعریف می‌کردند که آن دیوزده
چگونه شفا یافته بود. **37** مردم که از این واقعه دچار وحشت شده
بودند، از عیسی خواهش کردند که از آنجا برود و دیگر کاری به
کارشان نداشته باشد. پس او سوار قایق شد تا به کناره دیگر دریاچه
بازگردد. **38** مردی که ارواح پلید از او بیرون آمده بودند به عیسی
التماس کرد که اجازه دهد همراه او برود. اما عیسی اجازه نداد و به او
فرمود: **39** «نزد خانواده‌ات برگرد و بگو که خدا چه کار بزرگی برایت
انجام داده است.» او نیز به شهر رفت و برای همه بازگو نمود که
عیسی چه معجزه بزرگی در حق او انجام داده است. **40** هنگامی که
عیسی به کناره دیگر دریاچه بازگشت، مردم با آغوش باز از او استقبال
کردند، چون منتظرش بودند. **41** ناگهان مردی به نام یایروس که
سرپرست کنیسه شهر بود، آمد و بر پاهای عیسی افتاد و به او التماس
کرد که همراه او به خانه‌اش برود، **42** و دختر دوازده ساله‌اش را که
تنها فرزندش بود و در آستانه مرگ قرار داشت، شفا دهد. عیسی
خواهش او را پذیرفت و در میان انبوه جمعیت، با او به راه افتاد. مردم
از هر طرف دور او را گرفته بودند و بر او فشار می‌آوردند. **43** در میان
آن جمعیت، زنی بود که مدت دوازده سال خونریزی داشت و با اینکه
تمام دارایی‌اش را صرف معالجه خود نموده بود نتوانسته بود بهبود
بیابد. **44** از پشت سر عیسی، خود را به او رساند و به گوشهٔ ردای
او دست زد. به محض اینکه دستش به گوشهٔ ردای عیسی رسید،

پرداخت و به جماعت گفت: «برای دیدن چگونه مردی به بیابان رفته
بودید؟ آیا مردی سست چون نی، که از هر بادی به لرزه در می‌آید؟
25 یا انتظار داشتید مردی را ببینید با لباسهای نفیس؟ نه، آنان که
لباسهای فاخر می‌پوشند و در تجمل زندگی می‌کنند، در قصرهای
پادشاهانند! 26 آیا رفته بودید پیامبری را ببینید؟ بله، به شما می‌گویم
که یحیی از یک پیامبر نیز برتر است. 27 او همان کسی است که
کتب مقدّس درباره‌اش می‌فرماید:"من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو
می‌فرستم، و او راه را پیش رویت آماده خواهد ساخت." 28 به شما
می‌گویم که از میان تمامی انسانهایی که تا به حال زیسته‌اند، کسی
بزرگتر از یحیی نیست؛ با این حال، کوچکترین فرد در ملکوت خدا
بزرگتر از اوست. 29 «تمام کسانی که پیغام یحیی را شنیدند، حتی
باجگیران، تسلیم خواست خدا گردیده، از دست او تعمید گرفتند.
30 ولی فریسی‌ها و علمای دین، دعوت خدا را رد کردند و حاضر
نشدند از او تعمید بگیرند. 31 «پس مردم این نسل را به چه می‌توانم
تشبیه کنم؟ دربارهٔ آنها چه می‌توانم بگویم؟ 32 مانند کودکانی
هستند که در کوچه و بازار بازی می‌کنند، و از دوستان خود شکایت
کرده، می‌گویند:"برایتان آهنگ عروسی نواختیم، نرقصیدید؛ آهنگ عزا
نواختیم، گریه نکردید." 33 زیرا درباره یحیای تعمیددهنده که وقت
خود را صرف نان خوردن و شراب نوشیدن نمی‌کرد، می‌گفتید که
دیوزده است! 34 اما پسر انسان که در ضیافت‌ها شرکت می‌کند و
می‌خورد و می‌نوشد، می‌گویید:"پرخور و میگسار است و همنشین
باجگیران و گناهکاران!" 35 اما درست بودن حکمت را از نتایج
زندگی پیروانش می‌توان ثابت کرد.» 36 روزی یکی از فریسیان عیسی
را برای صرف غذا به خانهٔ خود دعوت کرد. عیسی نیز دعوت او را
پذیرفت و به خانه او رفت. وقتی سر سفره نشسته بودند، 37 زنی
بدکاره که شنیده بود عیسی در خانهٔ آن فریسی است، شیشه‌ای نفیس
پر از عطر گرانبها برداشت، 38 و وارد خانه شد و پشت سر عیسی،
نزد پاهایش نشست و شروع به گریستن کرد. قطره‌های اشک او روی
پاهای عیسی می‌چکید و او با گیسوانش آنها را پاک می‌کرد. سپس
پاهای عیسی را بوسید و روی آنها عطر ریخت. 39 صاحب خانه
یعنی آن فریسی، وقتی این وضع را مشاهده نمود و آن زن را شناخت،
با خود گفت: «اگر این مرد فرستاده خدا بود، یقیناً متوجه می‌شد که
این زن گناهکار و پلید است!» 40 عیسی خیالات دل او را درک
کرد و به او گفت: «شمعون، می‌خواهم چیزی به تو بگویم.» شمعون
گفت: «بفرما، استاد!» 41 آنگاه عیسی داستانی برای او تعریف کرد
و گفت: «شخصی از دو نفر طلب داشت، از یکی ۵۰۰ سکه و از
دیگری ۵۰ سکه. 42 اما هیچ‌یک از آن دو، نمی‌توانست بدهی
خود را بپردازد. پس آن مرد مهربان هر دو را بخشید و از طلب خود
چشم‌پوشی کرد! حال، به نظر تو کدام یک از آن دو او را بیشتر
دوست خواهد داشت؟» 43 شمعون جواب داد: «به نظر من، آن که
بیشتر بدهکار بود.» عیسی فرمود: «درست گفتی!» 44 سپس به آن
زن اشاره کرد و به شمعون گفت: «به این زن که اینجا زانو زده
است، خوب نگاه کن! وقتی به خانهٔ تو آمدم به خودت زحمت
ندادی که برای شستشوی پاهایم، آب بیاوری. اما او پاهای مرا با
اشک چشمانش شست و با موهای سرش خشک کرد. 45 به رسم
معمول، صورتم را نبوسیدی؛ اما از وقتی که داخل خانه شدم، این زن
از بوسیدن پاهای من دست نکشیده است. 46 تو غفلت کردی که
به رسم احترام، روغن بر سرم بمالی، ولی او پاهای مرا عطرآگین کرده
است. 47 از اینروست که او محبت بیشتری نشان می‌دهد، چون
گناهان بسیارش آمرزیده شده است. اما هر که کمتر بخشیده شده
باشد، محبت کمتری نشان می‌دهد.» 48 آنگاه رو به آن زن کرد و
فرمود: «گناهان تو بخشیده شد!» 49 اشخاصی که بر سر سفره
حضور داشتند، با خود می‌گفتند: «این مرد کیست که گناهان مردم
را نیز می‌آمرزد؟» 50 عیسی به آن زن فرمود: «ایمانت باعث نجاتت
شده است! برخیز و آسوده‌خاطر برو.»

8 چندی بعد، عیسی سفری به شهرها و دهات ایالت جلیل کرد
تا همه جا مژده ملکوت خدا را اعلام کند. آن دوازده شاگرد 2 و
چند زن که از ارواح پلید و یا از امراض شفا یافته بودند نیز او را
همراهی می‌کردند. مریم مجدلیه که عیسی هفت روح پلید از وجود او
بیرون کرده بود، 3 یونا، همسر خوزا (رئیس دربار هیرودیس)، و سوسن
از جمله این زنان بودند. ایشان و بسیاری از زنان دیگر، از دارایی
شخصی خود، عیسی و شاگردانش را خدمت می‌کردند. 4 مردم از
همهٔ شهرها نزد عیسی می‌آمدند. یک روز، عدهٔ زیادی نزدش جمع
شدند و او این مَثَل را برای ایشان بیان نمود: 5 «روزی کشاورزی
برای پاشیدن بذر خود بیرون رفت. هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری
از بذرها در جاده افتاد و لگدمال شد و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن
زمین خشک برداشتند و خوردند. 6 بعضی میان سنگها افتاد و سبز
شد، اما چون زمین رطوبت نداشت، زود پژمرد و خشکید. 7 بعضی
دیگر از بذرها لابلای خارها افتاد، و خارها با بذرها رشد کرده، آن
گیاهان ظریف را خفه کردند. 8 اما مقداری از بذرها در زمین خوب
افتاد و رویید و صد برابر محصول داد.» سپس با صدای بلند فرمود:
«هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» 9 شاگردان پرسیدند: «معنی این
حکایت چیست؟» 10 فرمود: «دانستن اسرار ملکوت خدا به شما
عطا شده، اما برای تعلیم به دیگران، از مَثَل استفاده می‌کنم، تا
آن نوشتهٔ کتب مقدّس تحقق یابد که می‌فرماید:"نگاه می‌کنند،

شوید. **38** بدهید تا به شما داده شود. هدیه‌ای که می‌دهید، به‌طور کامل به خودتان برخواهد گشت، آن هم با پیمانه‌ای پُر، لبریز، فشرده و تکان داده شده، که در دامنتان ریخته خواهد شد! زیرا هر پیمانه‌ای که به‌کار ببرید، همان برای شما به‌کار خواهد رفت.» **39** سپس عیسی این مثل را آورد: «آیا کور می‌تواند عصاکش کور دیگر بشود؟ آیا اگر یکی در چاه بیفتد، دیگری را هم به دنبال خود نمی‌کشد؟ **40** شاگرد برتر از استادش نیست، اما شاگردی که به‌طور کامل تربیت شده باشد، مانند استادش خواهد شد. **41** «چرا پَرِ کاه را در چشم برادرت می‌بینی، اما تیر چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ **42** چگونه جرأت می‌کنی به برادرت بگویی:"برادر، بگذار پر کاه را از چشمت درآورم"، حال آنکه خودت تیرِ چوبی در چشم داری؟ ای ریاکار، نخست چوب را از چشم خود درآور، آنگاه می‌توانی بهتر ببینی تا پرِ کاه را از چشم برادرت درآوری. **43** «اگر درخت خوب باشد، میوه‌اش نیز خوب خواهد بود، و اگر بد باشد، میوه‌اش نیز بد خواهد بود. **44** درخت را از میوه‌اش می‌شناسند. نه بوتهٔ خار انجیر می‌دهد و نه بوتهٔ تمشک، انگور! **45** شخص نیکو از خزانهٔ دل نیکویش، چیزهای نیکو بیرون می‌آوَرَد، و انسان شریر از خزانهٔ دل بدش، چیزهای شریرانه. زیرا سخنانی از زبان انسان جاری می‌شود که دلش از آن لبریز است. **46** «چگونه مرا"خداوندا! خداوندا!"می‌خوانید، اما دستورهایم را اطاعت نمی‌کنید؟ **47** هر که نزد من آید و سخنان مرا بشنود و به آنها عمل کند، **48** مانند شخصی است که خانه‌اش را بر بنیاد محکم سنگی می‌سازد. وقتی سیلاب بیاید و به آن خانه فشار بیاورد، پا برجا می‌ماند، زیرا بنیادی محکم دارد. **49** اما کسی که سخنان مرا می‌شنود و اطاعت نمی‌کند، مانند کسی است که خانه‌اش را روی زمین سست بنا می‌کند. هرگاه سیل به آن خانه فشار آوَرَد، فرو می‌ریزد و ویران می‌شود.»

7 هنگامی که عیسی این سخنان را به پایان رسانید، به کَفَرناحوم بازگشت. **2** در آن شهر، یک افسر رومی، غلامی داشت که برایش خیلی عزیز بود. از قضا آن غلام بیمار شد و به حال مرگ افتاد. **3** وقتی آن افسر دربارهٔ عیسی شنید، چند نفر از بزرگان یهود را فرستاد تا از او خواهش کنند که بیاید و غلامش را شفا بخشد. **4** پس آنان با اصرار، به عیسی التماس کردند که همراه ایشان برود و آن غلام را شفا دهد. ایشان گفتند: «این افسر مرد بسیار نیکوکاری است. اگر کسی پیدا شود که لایق لطف تو باشد، همین شخص است. **5** زیرا نسبت به یهودیان مهربان بوده و کنیسه‌ای نیز برای ما ساخته است!» **6** عیسی با ایشان رفت. اما پیش از آنکه به خانه برسند، آن افسر چند نفر از دوستان خود را فرستاد تا به عیسی چنین بگویند: «سَروَر من، به خود زحمت نده که به خانهٔ من بیایی، چون من شایستهٔ چنین افتخاری نیستم. **7** خود را نیز لایق نمی‌دانم که نزد تو بیایم. از همان جا فقط سخنی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت. **8** من این را می‌دانم، چون من از افسران مافوق فرمان می‌گیرم، و خودم هم سربازانی زیر فرمان خود دارم. کافی است به یکی بگویم"برو"، می‌رود، یا به دیگری بگویم"بیا"، می‌آید؛ یا اگر به غلامم بگویم"فلان کار را بکن"، انجام می‌دهد.» **9** عیسی با شنیدن این سخن، حیرت کرد! سپس رو به جماعتی که به دنبالش می‌آمدند کرد و گفت: «براستی به شما می‌گویم که چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام.» **10** وقتی دوستان آن افسر به خانه بازگشتند، دیدند که آن غلام کاملاً شفا یافته است. **11** چندی بعد، عیسی با شاگردان خود به شهری به نام نائین رفت و مانند همیشه، گروه بزرگی از مردم نیز همراه او بودند. **12** وقتی به دروازه شهر رسیدند، دیدند که جنازه‌ای را می‌برند. جوانی که تنها پسر یک بیوه‌زن بود، مرده بود. بسیاری از اهالی آن شهر، با آن زن عزاداری می‌کردند. **13** وقتی عیسای خداوند، آن مادر داغدیده را دید، دلش به حال او سوخت و فرمود: «گریه نکن!» **14** سپس نزدیک تابوت رفت و بر آن دست گذاشت. کسانی که تابوت را می‌بردند، ایستادند. عیسی فرمود: «ای جوان، به تو می‌گویم، برخیز!» **15** بلافاصله، آن جوان برخاست و نشست و با کسانی که دور او را گرفته بودند، مشغول گفتگو شد! به این ترتیب، عیسی او را به مادرش بازگردانید. **16** تمام کسانی که این معجزه را دیدند، با ترس و احترام، خدا را شکر کرده، می‌گفتند: «پیامبری بزرگ در میان ما ظهور کرده است! خداوند به یاری ما آمده است!» **17** آنگاه خبر این معجزه در سراسر ایالت یهودیه و در سرزمینهای اطراف منتشر شد. **18** هنگامی که یحیی خبر کارهای عیسی را از زبان شاگردان خود شنید، دو نفر از ایشان را فرا خواند **19** و آنها را نزد او فرستاد تا بپرسند: «آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» **20** آن دو شاگرد نزد عیسی رسیدند و گفتند: «یحیای تعمیددهنده ما را نزد تو فرستاده تا از تو بپرسیم"آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟"» **21** در همان لحظه، عیسی بسیاری را از بیماریها و امراض و ارواح پلید شفا داد، و به نابینایان بینایی بخشید. **22** آنگاه به شاگردان یحیی پاسخ داد: «نزد یحیی برگردید و آنچه دیدید و شنیدید، برای او بیان کنید که چگونه نابینایان بینا می‌شوند، لنگان راه می‌روند، جذامی‌ها شفا می‌یابند، ناشنوایان شنوا می‌گردند، مرده‌ها زنده می‌شوند و به فقیران بشارت داده می‌شود. **23** و به او بگویید: خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد.» **24** وقتی فرستادگان یحیی رفتند، عیسی به سخن گفتن دربارهٔ او

از نوشیدن شراب کهنه، دیگر کسی تمایلی به شراب تازه ندارد، چون
می‌گوید که شراب کهنه بهتر است.»

6 در یکی از روزهای شَبّات، عیسی و شاگردانش از میان
کشتزارهای گندم می‌گذشتند و شاگردان خوشه‌های گندم را می‌چیدند،
به کف دست می‌مالیدند و پوستش را کنده، می‌خوردند. **2** بعضی از
فریسیان که این صحنه را دیدند، به عیسی گفتند: «چرا با خوشه‌چینی
در روز شبّات، احکام مذهبی را زیر پا می‌گذارید؟» **3** عیسی جواب
داد: «مگر در کتب مقدّس نخوانده‌اید که وقتی داوود پادشاه و یارانش
گرسنه بودند، چه کردند؟ **4** او وارد معبد شد و با خوردن نان حضور،
احکام مذهبی را زیر پا گذاشت، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن
نان بخورند. او از این نان به یارانش نیز داد.» **5** سپس عیسی فرمود:
«پسر انسان، صاحب اختیار شَبّات نیز هست!» **6** یک روز دیگر که
باز شَبّات بود، عیسی به کنیسه رفت و به تعلیم پرداخت. از قضا،
در آنجا مردی حضور داشت که دست راستش از کار افتاده بود.
7 علمای دینی و فریسی‌ها عیسی را زیر نظر داشتند تا ببینند آیا در آن
روز شبّات کسی را شفا می‌دهد یا نه، چون دنبال بهانه‌ای بودند تا او
را متهم کنند که در شبّات کار می‌کند. **8** عیسی که افکار ایشان را
درک کرده بود، به آن مرد فرمود: «بیا اینجا بایست تا همه بتوانند تو
را ببینند!» او نیز رفت و ایستاد. **9** عیسی به فریسی‌ها و علمای دینی
فرمود: «سؤالی از شما دارم: آیا طبق شریعت در روز شَبّات باید نیکی
کرد یا بدی؟ باید جان انسان را نجات داد یا آن را نابود کرد؟»
10 سپس به یک‌یک ایشان نگریست و به آن مرد گفت: «دستت را
دراز کن!» او نیز اطاعت کرد و دستش سالم شد. **11** دشمنان عیسی
از این کار او به خشم آمده، با یکدیگر به گفتگو پرداختند که با او
چه کنند. **12** در یکی از آن روزها، عیسی برای دعا به کوهستان
رفت و تمام شب را به راز و نیاز با خدا پرداخت. **13** صبح زود،
پیروان خود را فرا خواند و از میان آنها، دوازده نفر را برگزید و ایشان را
رسول خواند: **14** شمعون (که او را پطرس نامید)، آندریاس (برادر
پطرس)، یعقوب، یوحنا، فیلیپ، برتولما، **15** متی، توما، یعقوب (پسر
حلفی)، شمعون (معروف به فدایی)، **16** یهودا (پسر یعقوب)، یهودا
اسخریوطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). **17** سپس
همگی از دامنه کوه پایین آمدند و به محلی وسیع و هموار رسیدند.
در آنجا تمام پیروانش و گروه بسیاری از مردم، گرد او جمع شدند.
این عده از سراسر ایالت یهودیه، اورشلیم و حتی سواحل شمالی صور
و صیدون آمده بودند تا سخنان او را بشنوند و از امراض خود شفا
یابند. **18** آن کسانی نیز که از ارواح پلید رنج می‌بردند، آمدند و شفا
یافتند. **19** مردم همه کوشش می‌کردند خود را به او برسانند، چون به
محض اینکه به او دست می‌زدند، نیرویی از او صادر می‌شد و آنان را
شفا می‌بخشید! **20** در این هنگام، عیسی رو به شاگردان خود کرد
و فرمود: «خوشا به حال شما که فقیرید، زیرا ملکوت خدا از آن
شماست! **21** «خوشا به حال شما که اکنون گرسنه‌اید، زیرا سیر و
بی‌نیاز خواهید شد. خوشا به حال شما که گریان هستید، زیرا زمانی
خواهد رسید که از خوشی خواهید خندید! **22** «خوشا به حال شما،
وقتی که مردم به خاطر پسر انسان، از شما متنفر شوند و شما را در
جمع خود راه ندهند و به شما ناسزا گویند و تهمت زنند! **23** در این
گونه مواقع شادی و پایکوبی کنید، زیرا در آسمان پاداشی بزرگ در
انتظار شماست؛ بدانید که اجداد آنان با انبیای قدیم نیز همین‌گونه
رفتار کرده‌اند. **24** «اما وای به حال شما ثروتمندان، زیرا خوشی شما
فقط در این جهان است. **25** «وای به حال شما که اکنون سیرید،
زیرا گرسنگی سختی در انتظار شماست! «وای به حال شما که امروز
خندانید، زیرا عزا و اندوه انتظارتان را می‌کشد! **26** «وای بر شما،
آنگاه که مردم از شما تعریف و تمجید کنند، زیرا نیاکان ایشان با
انبیای دروغین نیز به همین‌گونه رفتار می‌کردند! **27** «اما به همه شما
که سخنان مرا می‌شنوید، می‌گویم که دشمنان خود را دوست بدارید و
به کسانی که از شما نفرت دارند، خوبی کنید. **28** برای آنانی که به
شما ناسزا می‌گویند، دعای خیر کنید. برای افرادی که به شما آزار
می‌رسانند، برکت خدا را بطلبید. **29** «اگر کسی به یک طرف
صورتت سیلی بزند، طرف دیگر را نیز به او پیشکش کن! اگر کسی
خواست عبایت را از تو بگیرد، قبایت را هم از او دریغ نکن. **30** اگر
کسی از تو چیزی بخواهد، به او بده، و اگر کسی اموالت را از تو
بگیرد، در فکر پس گرفتن نباش. **31** با مردم آن گونه رفتار کنید که
انتظار دارید با شما رفتار کنند. **32** «اگر فقط کسانی را دوست
بدارید که شما را دوست می‌دارند، چه برتری بر دیگران دارید؟ حتی
خطاکاران نیز چنین می‌کنند! **33** اگر فقط به کسانی خوبی کنید که
به شما خوبی می‌کنند، آیا کار بزرگی کرده‌اید؟ گناهکاران نیز چنین
می‌کنند! **34** و اگر فقط به کسانی قرض بدهید که می‌توانند به شما
پس بدهند، چه هنری کرده‌اید؟ حتی گناهکاران نیز اگر بدانند پولشان
را پس می‌گیرند، به یکدیگر قرض می‌دهند. **35** «اما شما، دشمنانتان
را دوست بدارید و به ایشان خوبی کنید! قرض بدهید و نگران پس
گرفتن آن نباشید. در این صورت پاداش آسمانی شما بزرگ خواهد
بود، زیرا همچون فرزندان خدای متعال رفتار کرده‌اید، چون خدا نیز
نسبت به حق‌ناشناسان و بدکاران مهربان است. **36** پس مانند پدر
آسمانی خود دلسوز باشید. **37** «در مورد دیگران قضاوت نکنید، تا
خودتان مورد قضاوت قرار نگیرید. دیگران را محکوم نکنید، تا خدا نیز
شما را محکوم نکند. دیگران را ببخشایید تا خودتان نیز بخشوده

عیسی دو قایق خالی در ساحل دریاچه دید که ماهیگیرها از آنها بیرون
آمده بودند و تورهای خود را پاک می‌کردند. **3** پس سوار یکی از آن
قایقها شد و به شمعون که صاحب قایق بود، فرمود که آن را اندکی از
ساحل دور نماید تا در آن نشسته، از آنجا مردم را تعلیم دهد. **4** پس
از آنکه سخنان خود را به پایان رسانید، به شمعون فرمود: «اکنون قایق
را به جای عمیق دریاچه ببر، و تورهایتان را به آب بیندازید تا ماهی
فراوان صید کنید!» **5** شمعون در جواب گفت: «استاد، دیشب
زحمت بسیار کشیدیم، ولی چیزی صید نکردیم. اما اکنون به دستور
تو، یکبار دیگر تورها را خواهم انداخت!» **6** این بار آنقدر ماهی
گرفتند که نزدیک بود تورها پاره شوند! **7** بنابراین از همکاران خود در
قایق دیگر کمک خواستند. طولی نکشید که هر دو قایق از ماهی پر
شد، به طوری که نزدیک بود غرق شوند! **8** وقتی شمعون پطرس
به خود آمد و پی برد که چه معجزه‌ای رخ داده است، در مقابل
عیسی زانو زد و گفت: «سَروَر من، از من دور شو، چون من ناپاکتر
از آنم که در حضور تو بایستم.» **9** در اثر صید آن مقدار ماهی،
او و همکارانش وحشتزده شده بودند. **10** همکاران او، یعقوب و
یوحنا، پسران زبدی نیز همان حال را داشتند. عیسی به پطرس فرمود:
«نترس! از این پس، مردم را برای خدا صید خواهی کرد!» **11** وقتی
به خشکی رسیدند، بی‌درنگ هر چه داشتند، رها کردند و به دنبال
عیسی به راه افتادند. **12** روزی عیسی در یکی از شهرها بود که ناگاه
یک جذامی او را دید و پیش پاهایش به خاک افتاد و گفت: «سَروَر
من، اگر بخواهی، می‌توانی مرا شفا داده، پاک سازی.» **13** عیسی
دست خود را دراز کرد و بر او گذاشت و فرمود: «البته که می‌خواهم؛
شفا بیاب!» در همان لحظه، جذام او از بین رفت! **14** عیسی به
او فرمود: «در این باره به کسی چیزی نگو، بلکه نزد کاهن برو
تا تو را معاینه کند. آن قربانی را هم که موسی برای جذامی‌های
شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا
یافته‌ای.» **15** کارهای عیسی روزبه‌روز بیشتر زبانزد مردم می‌شد و همه
دسته‌دسته می‌آمدند تا پیغام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند.
16 ولی عیسی بیشتر اوقات برای دعا به نقاط دور افتاده در خارج
شهر می‌رفت. **17** روزی عیسی در خانه‌ای مشغول تعلیم مردم بود.
عده‌ای از علمای دین و فریسیان نیز از اورشلیم و سایر شهرهای جلیل
و یهودیه در آنجا حضور داشتند. در همان حال، عیسی با قدرت
خداوند، بیماران را شفا می‌بخشید. **18** در آن میان، چند نفر آمدند و
مرد مفلوجی را روی تشکی به همراه آوردند. آنها کوشیدند که خود را
از میان انبوه جمعیت به داخل خانه، نزد عیسی برسانند. **19** اما چون
به سبب ازدحام جمعیت موفق به این کار نشدند، به پشت بام رفتند
و بعضی از سفالهای سقف را برداشتند و مفلوج را با تُشَکَش به پایین
فرستادند و در وسط جمعیت، در مقابل عیسی گذاشتند. **20** وقتی
عیسی ایمان ایشان را دید، به آن مرد فلج فرمود: «ای مرد، گناهانت
بخشیده شد!» **21** فریسیان و علمای دین که در آنجا بودند، با خود
فکر کردند: «چه کفری! مگر این شخص خود را که می‌داند؟ غیر از
خدا، چه کسی می‌تواند گناهان انسان را ببخشد؟» **22** عیسی فوراً
متوجه افکار آنان شد و فرمود: «چرا در دل خود چنین می‌اندیشید؟
23 گفتن کدام یک آسانتر است؟ اینکه بگویم ”گناهانت آمرزیده
شد“، یا اینکه بگویم، ”برخیز و راه برو“؟ **24** پس اکنون به شما
ثابت می‌کنم که پسر انسان، در این دنیا، اقتدار آمرزش گناهان را
دارد.» آنگاه رو به مرد افلیج کرد و گفت: «برخیز و بسترت را جمع
کن و به خانه برو!» **25** آن مرد در برابر چشمان همه، فوراً از جا
برخاست، بستر خود را برداشت و در حالی که با تمام وجود خدا را
شکر می‌کرد، به خانه رفت. **26** حیرت همهٔ حضار را فرا گرفته بود.
ایشان با ترس همراه با احترام خدا را شکر می‌کردند و می‌گفتند:
«امروز شاهد اتفاقات عجیبی بودیم!» **27** پس از آن، وقتی عیسی
از شهر خارج می‌شد، باجگیری را دید که در محل کارش نشسته
است. نام این شخص، لاوی بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من
پیروی کن!» **28** همان لحظه، لاوی همه چیز را رها کرد و به دنبال
عیسی به راه افتاد. **29** مدتی بعد، لاوی در خانه خود ضیافت بزرگی
به افتخار عیسی ترتیب داد. جمعی از همکاران باجگیر او و میهمانان
دیگر نیز دعوت داشتند. **30** اما فریسیان و علمای وابسته به ایشان
نزد شاگردان عیسی رفته، لب به شکایت گشودند و گفتند: «چرا
شما با این اشخاص پست می‌خورید و می‌آشامید؟» **31** عیسی در
جواب ایشان گفت: «بیماران نیاز به پزشک دارند، نه تندرستان!
32 من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم، نه آنانی را که خود
را عادل می‌پندارند!» **33** یکبار به عیسی گفتند: «شاگردان یحیی
اغلب اوقات در روزه به سر می‌برند و دعا می‌کنند. شاگردان فریسی‌ها
نیز چنین می‌کنند. اما چرا شاگردان تو، همیشه در حال خوردن و
نوشیدن هستند؟» **34** عیسی در جواب، از ایشان پرسید: «آیا در
جشن عروسی، تا وقتی که داماد آنجاست، می‌توانید میهمانان را به
روزه داشتن وادار کنید؟ **35** اما زمانی می‌رسد که داماد از آنها گرفته
خواهد شد، و در آن زمان روزه خواهند گرفت.» **36** سپس عیسی
مَثَلی آورد و گفت: «کسی لباس نو را پاره نمی‌کند تا تکه‌ای از پارچهٔ
آن را به لباس کهنه وصله بزند، چون نه فقط لباس نو از بین می‌رود،
بلکه پارگی لباس کهنه نیز با وصله نو، بدتر می‌شود. **37** همچنین
کسی شراب تازه را در مَشکهای کهنه نمی‌ریزد، چون شراب تازه،
مَشکها را پاره می‌کند، آنگاه هم شراب می‌ریزد و هم مَشکها از بین
می‌روند. **38** شراب تازه را باید در مشکهای تازه ریخت. **39** اما پس

جهان را به او نشان داد، **6** و گفت: «تمام اختیارات و شکوه اینها را
به تو خواهم بخشید، زیرا به من داده شده‌اند، و من می‌توانم آنها را به
هر که بخواهم واگذار کنم. **7** کافی است مرا پرستش کنی، تا همهٔ
آنها از آنِ تو گردند.» **8** عیسی جواب داد: «در کتب مقدّس آمده:
«”خداوند، خدای خود را بپرست و تنها او را عبادت کن.“» **9** آنگاه
ابلیس از آنجا او را به اورشلیم برد و بر روی بام معبد قرار داد و گفت:
«اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت کن، **10** چون نوشته
شده است:”به فرشتگان خود فرمان خواهد داد تا تو را حفظ کنند.
11 آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی پایت هم به
سنگی نخورَد.“» **12** عیسی پاسخ داد: «بله، ولی این نیز نوشته
شده که:”خداوند، خدای خود را آزمایش نکن.“» **13** وقتی ابلیس
تمام وسوسه‌های خود را به پایان رساند، برای مدتی عیسی را رها کرد.
14 آنگاه عیسی، پر از قدرت روح‌القدس، به جلیل بازگشت. همه جا
گفتگو دربارهٔ او بود. **15** او به‌طور مرتب در کنیسه‌های ایشان تعلیم
می‌داد، و همه تحسینش می‌کردند. **16** وقتی به ناصره، شهری که
در آن بزرگ شده بود آمد، طبق عادت همیشگی‌اش، روز شَبّات به
کنیسه شهر رفت. در حین مراسم، او برخاست تا قسمتی از کلام
خدا را برای جماعت بخواند. **17** آنگاه طومار اشعیای نبی را به او
دادند. او طومار را باز کرد و آن قسمت را خواند که می‌فرماید:
18 «روح خداوند بر من است، زیرا مرا مسح کرده تا به بی‌نوایان
بشارت دهم. او مرا فرستاده تا به اسیران مژدهٔ آزادی دهم و بینایی را
به نابینایان اعلام نمایم و ستمدیدگان را آزاد سازم؛ **19** و بشارت
دهم که زمان لطف خداوند فرا رسیده است.» **20** سپس طومار را
پیچید و به خادم کنیسه سپرد و نشست. و در آن حال که همهٔ
حضار در کنیسه به او چشم دوخته بودند، **21** به سخن گفتن با
ایشان شروع کرد و فرمود: «آیاتی که هم اکنون شنیدید، همین امروز
جامهٔ عمل پوشید!» **22** همه کسانی که در آنجا بودند او را تحسین
نمودند. آنها تحت تأثیر سخنان فیض‌بخش او قرار گرفته، از یکدیگر
می‌پرسیدند: «چگونه چنین چیزی امکان دارد؟ مگر این شخص،
همان پسر یوسف نیست؟» **23** عیسی به ایشان فرمود: «بی‌شک
می‌خواهید این ضرب‌المثل را در حق من بیاورید که”ای طبیب، خود
را شفا بده!“و به من بگویید:”معجزاتی را که شنیده‌ایم در کَفَرناحوم
انجام داده‌ای، در اینجا، در شهر خود نیز انجام بده!“ **24** اما بدانید
که هیچ نبی در دیار خود پذیرفته نیست! **25** در زمان ایلیای نبی، در
اسرائیل سه سال و نیم باران نبارید و قحطی سختی پدید آمد. با اینکه
در آن زمان، بیوه‌زنان بسیاری در اسرائیل بودند که نیاز به کمک
داشتند، **26** خدا ایلیا را به یاری هیچ‌یک از آنان نفرستاد، بلکه او را
نزد بیوه‌زنی غیریهودی از اهالی صرفه صیدون فرستاد. **27** یا الیشع نبی
را در نظر بگیرید که نعمان سوری را از جذام شفا داد، در صورتی که
در اسرائیل جذامی‌های بسیاری بودند که احتیاج به شفا داشتند.»
28 حضار از این سخنان به خشم آمدند **29** و برخاسته، او را از شهر
بیرون کردند و به سراشیبی تپه‌ای که شهرشان بر آن قرار داشت، بردند
تا او را از آنجا به پایین بیندازند. **30** اما عیسی از میان ایشان گذشت
و رفت. **31** پس از آن، عیسی به کَفَرناحوم، یکی از شهرهای ایالت
جلیل رفت و در روزهای شَبّات کلام خدا را برای مردم شرح می‌داد.
32 در آنجا نیز، مردم از تعالیم او شگفت‌زده شدند، زیرا با قدرت و
اقتدار سخن می‌گفت. **33** در آن کنیسه مردی بود که روح پلید
داشت. او با دیدن عیسی فریاد برآورد: **34** «ای عیسای ناصری،
چرا ما را آسوده نمی‌گذاری؟ آیا آمده‌ای ما را هلاک سازی؟ تو را
می‌شناسم. تو قدّوس خدا هستی!» **35** عیسی اجازه نداد آن روح
پلید بیش از این چیزی بگوید و به او دستور داده، گفت: «ساکت
باش! از این مرد بیرون بیا!» روح پلید در برابر چشمان بهت‌زدهٔ همه،
آن مرد را بر زمین انداخت و بی‌آنکه آسیب بیشتری به او برساند، از
جسم او خارج شد. **36** مردم حیرت‌زده، از یکدیگر می‌پرسیدند:
«مگر چه قدرتی در سخنان این مرد هست که حتی ارواح پلید نیز از
او اطاعت می‌کنند؟» **37** بدین‌گونه خبر کارهای عیسی در سراسر آن
ناحیه پیچید. **38** سپس عیسی از کنیسه بیرون آمد و به خانه شمعون
رفت. در آنجا مادر زن شمعون، به تب شدیدی مبتلا شده بود؛
آنها به عیسی التماس کردند که او را شفا بخشد. **39** عیسی بر
بالین او خم شد و به تب نهیب زد و تبش قطع شد. او بی‌درنگ
برخاست و مشغول پذیرایی از آنها شد. **40** غروب آن روز، مردم تمام
افرادی را که مبتلا به بیماریهای گوناگون بودند، نزد عیسی آوردند.
او نیز بر یکایک آنها دست می‌گذاشت و آنان را شفا می‌بخشید.
41 روحهای پلید نیز به فرمان عیسی، فریادکنان از جسم دیوانگان
خارج می‌شدند و می‌گفتند: «تو پسر خدا هستی!» اما او ارواح پلید
را ساکت می‌کرد و نمی‌گذاشت چیزی بگویند، چون می‌دانستند که
او مسیح است. **42** فردای آن روز، صبح زود، عیسی برای دعا، به
محل دورافتاده‌ای رفت. اما مردم در جستجوی او بودند، و وقتی او را
یافتند، به او بسیار التماس کردند که همان جا در کَفَرناحوم بماند و
از نزد ایشان نرود. **43** عیسی به آنان گفت: «لازم است که به
شهرهای دیگر نیز بروم و مژده فرا رسیدن ملکوت خدا را به مردم اعلام
کنم، زیرا برای همین منظور فرستاده شده‌ام.» **44** پس در سراسر آن
سرزمین، در کنیسه‌ها، پیغام خدا را به مردم می‌رسانید.

5 روزی عیسی در کنار دریاچهٔ جنیسارت ایستاده بود و جمعیت از
هر طرف به سوی او هجوم می‌آوردند تا کلام خدا را بشنوند. **2** آنگاه

بازگشته‌اند تا گناهانشان آمرزیده شود. **4** یحیی همان کسی است که
اشعیای نبی درباره‌اش گفته بود: «او صدایی است در بیابان که بانگ
بر می‌آوَرَد: راه را برای آمدن خداوند آماده کنید! جاده را برای او
هموار سازید! **5** دره‌ها پر خواهند شد؛ کوهها و تپه‌ها هموار خواهند
گردید! راههای کج راست و جاده‌های ناهموار صاف خواهند شد.
6 آنگاه همه مردم نجات خدا را خواهند دید.» **7** بسیاری از مردم،
برای تعمید نزد یحیی می‌آمدند. یکبار او به عده‌ای از ایشان گفت:
«ای افعی‌زادگان، چه کسی به شما هشدار داد که از غضب آیندهٔ
خدا بگریزید؟ **8** رفتارتان باید نشان دهد که واقعاً توبه کرده‌اید یا نه.
این فکر را نیز از سرتان بیرون کنید که چون جدّتان ابراهیم است، از
غضب خدا در امان خواهید ماند، زیرا خدا می‌تواند از این سنگهای
بیابان برای ابراهیم فرزندان به وجود آورد! **9** اکنون تیشه بر ریشهٔ
درختان گذاشته شده است. هر درختی که ثمرهٔ نیکو نیاورد، بریده
شده، در آتش افکنده خواهد شد.» **10** از او پرسیدند: «چه باید
بکنیم؟» **11** جواب داد: «اگر دو پیراهن دارید، یکی را بدهید به
کسی که ندارد. اگر خوراک دارید، آن را با گرسنگان قسمت کنید.»
12 حتی باجگیران نیز که به بدنامی معروف بودند، برای تعمید نزد او
آمدند و پرسیدند: «استاد، ما چه کنیم؟» **13** پاسخ داد: «بیش از
آنچه دولت روم تعیین کرده است، از کسی باج و خراج نگیرید.»
14 عده‌ای از سربازان نیز از او پرسیدند: «ما چه کنیم؟» یحیی جواب
داد: «با زور و تهدید از مردم پول نگیرید. تهمت ناروا به کسی نزنید
و به حقوقی که می‌گیرید، قانع باشید.» **15** در آن روزها، امید مردم
به ظهور مسیح موعود قوت گرفته بود و همه از خود می‌پرسیدند که آیا
یحیی همان مسیح است یا نه؟ **16** یحیی در این باره به مردم گفت:
«من شما را با آب تعمید می‌دهم. اما به‌زودی شخصی خواهد آمد
که شما را با روح‌القدس و آتش تعمید خواهد داد. مقام او بالاتر از
من است و من حتی شایسته نیستم که بند کفشهایش را باز کنم.
17 او آماده است تا با چارشاخ خود، کاه را از گندم جدا سازد.
سپس خرمنگاه خود را پاک ساخته، گندم را در انبار جمع خواهد
کرد، اما کاه را در آتشی خاموش‌نشدنی خواهد سوزاند.» **18** و
یحیی با نصایحی اینچنین، کلام خدا را به مردم اعلام می‌کرد و
مژده می‌داد که ملکوت خدا نزدیک است. **19** اما پس از اینکه
یحیی آشکارا هیرودیس آنتیپاس را به سبب ازدواج با هیرودیا، زن برادر
خود، و خطاهای فراوان دیگرش سرزنش کرد، **20** هیرودیس او را به
زندان انداخت و به این ترتیب، گناه دیگری بر گناهان بیشمار خود
افزود. **21** روزی، وقتی همه در حال تعمید گرفتن بودند، عیسی نیز
تعمید گرفت. و چون مشغول دعا بود، آسمان گشوده شد، **22** و
روح‌القدس به شکل کبوتری نازل شد و بر او قرار گرفت؛ ندایی نیز از
آسمان در رسید که می‌گفت: «تو پسر محبوب من هستی! از تو
بسیار خشنودم!» **23** عیسی حدود سی سال داشت که خدمت
خود را آغاز کرد. مردم او را پسر یوسف می‌دانستند. پدر یوسف،
هالی بود. **24** پدر هالی، متات بود. پدر متات، لاوی بود. پدر
لاوی، ملکی بود. پدر ملکی، ینا بود. پدر ینا، یوسف بود. **25** پدر
یوسف، متاتیا بود. پدر متاتیا، آموس بود. پدر آموس، ناحوم بود.
پدر ناحوم، حسلی بود. پدر حسلی، نجی بود. **26** پدر نجی،
مائت بود. پدر مائت، متاتیا بود. پدر متاتیا، شمعی بود. پدر شمعی،
یوسف بود. پدر یوسف، یهودا بود. پدر یهودا، یوحنا بود. **27** پدر
یوحنا، ریسا بود. پدر ریسا، زروبابِل بود. پدر زروبابِل، سالتی‌ئیل بود.
پدر سالتی‌ئیل، نیری بود. **28** پدر نیری، ملکی بود. پدر ملکی، ادی
بود. پدر ادی، قوسام بود. پدر قوسام، ایلمودام بود. پدر ایلمودام، عیر
بود. **29** پدر عیر، یوسی بود. پدر یوسی، العازار بود. پدر العازار،
یوریم بود. پدر یوریم، متات بود. پدر متات، لاوی بود. **30** پدر
لاوی، شمعون بود. پدر شمعون، یهودا بود. پدر یهودا، یوسف بود.
پدر یوسف، یونان بود. پدر یونان، ایلیاقیم بود. **31** پدر ایلیاقیم،
ملیا بود. پدر ملیا، مینان بود. پدر مینان، متاتا بود. پدر متاتا، ناتان
بود. پدر ناتان، داوود بود. **32** پدر داوود، یسیٰ بود. پدر یسیٰ،
عوبید بود. پدر عوبید، بوعز بود. پدر بوعز، شلمون بود. پدر شلمون،
نحشون بود. **33** پدر نحشون، عمیناداب بود. پدر عمیناداب، ارام
بود. پدر ارام، حصرون بود. پدر حصرون، فارص بود. پدر فارص،
یهودا بود. **34** پدر یهودا، یعقوب بود. پدر یعقوب، اسحاق بود. پدر
اسحاق، ابراهیم بود. پدر ابراهیم، تارح بود. پدر تارح، ناحور بود.
35 پدر ناحور، سروج بود. پدر سروج، رعو بود. پدر رعو، فِلِج بود.
پدر فِلِج، عابر بود. پدر عابر، صالح بود. **36** پدر صالح، قینان
بود. پدر قینان، ارفکشاد بود. پدر ارفکشاد، سام بود. پدر سام،
نوح بود. پدر نوح، لمک بود. **37** پدر لمک، متوشالح بود. پدر
متوشالح، خنوخ بود. پدر خنوخ، یارد بود. پدر یارد، مهللئیل بود.
پدر مهللئیل، قینان بود. **38** پدر قینان، انوش بود. پدر انوش، شیث
بود. پدر شیث، آدم بود. پدر آدم، خدا خالق او بود.

4 عیسی پر از روح‌القدس، از رود اردن بازگشت و روح خدا او را
در بیابان هدایت می‌کرد. **2** در آنجا ابلیس به مدت چهل روز او را
وسوسه می‌کرد. در تمام این مدت، عیسی چیزی نخورد؛ از این رو
در پایان، بسیار گرسنه شد. **3** ابلیس به او گفت: «اگر پسر خدا
هستی، به این سنگ بگو تا نان شود!» **4** عیسی در جواب فرمود:
«در کتب مقدّس نوشته شده که:"انسان تنها به نان زنده نیست."»
5 سپس ابلیس او را به مکانی بلند برد و در یک آن، تمام ممالک

14 «خدا را در آسمانها جلال باد و بر زمین، در میان مردمی که خدا
را خشنود می‌سازند، آرامش و صفا برقرار باد!» **15** چون فرشتگان به
آسمان بازگشتند، چوپانان به یکدیگر گفتند: «بیایید به بیت‌لحم
برویم و این واقعهٔ عجیب را که خداوند خبرش را به ما داده است، به
چشم ببینیم.» **16** پس با شتاب به بیت‌لحم رفتند و مریم و یوسف
را پیدا کردند. آنگاه نوزاد را دیدند که در آخوری خوابیده است.
17 چوپانان بی‌درنگ ماجرا را به گوش همه رساندند و سخنانی را که
فرشته درباره نوزاد گفته بود، بازگو کردند. **18** هر که گفته‌های آنان را
می‌شنید، حیرت‌زده می‌شد. **19** اما مریم، تمام این رویدادها را در دل
خود نگاه می‌داشت و اغلب دربارهٔ آنها به فکر فرو می‌رفت. **20** پس
چوپانان به صحرا نزد گله‌های خود بازگشتند و به سبب آنچه مطابق
گفتهٔ فرشتگان دیده و شنیده بودند، خدا را سپاس می‌گفتند. **21** در
روز هشتم تولد نوزاد، در مراسم ختنهٔ او، نامش را عیسی گذاشتند،
یعنی همان نامی که فرشته پیش از باردار شدن مریم، برای او تعیین
کرده بود. **22** روزی که قرار بود والدین عیسی به اورشلیم، به خانهٔ
خدا بروند و مطابق شریعت موسی، مراسم طهارت خود را بجا آورند،
عیسی را نیز به آنجا بردند تا به خداوند وقف کنند؛ **23** زیرا در
شریعت آمده بود که پسر ارشد هر خانواده باید وقف خداوند گردد.
24 پس والدین عیسی برای طهارت خود، قربانی لازم را تقدیم کردند،
که مطابق شریعت می‌بایست دو قمری یا دو جوجه کبوتر باشد.
25 در آن زمان مردی صالح، خداترس و پر از روح‌القدس، به نام
شمعون، در اورشلیم زندگی می‌کرد. او در انتظار بود تا مسیح ظهور
کند و اسرائیل را نجات بخشد. **26** روح‌القدس بر او آشکار ساخته
بود که تا مسیح موعود را نبیند، چشم از جهان فرو نخواهد بست.
27 آن روز، روح‌القدس او را هدایت کرد که به خانهٔ خدا برود؛
و هنگامی که یوسف و مریم، عیسای کوچک را آوردند تا مطابق
شریعت، به خدا وقف کنند، **28** شمعون، او را در آغوش کشید و
خدا را ستایش کرد و گفت: **29** «خداوندا، اکنون دیگر می‌توانم با
خیالی آسوده چشم از جهان فرو بندم، همان‌طور که قول داده بودی.
30 با چشمان خود نجات تو را دیده‌ام، **31** نجاتی که برای همهٔ
ملتها آماده کرده‌ای. **32** او همچون نوری بر دیگر قومها خواهد تابید
و مایه سربلندی قوم تو، بنی‌اسرائیل، خواهد شد!» **33** یوسف و مریم
مات و مبهوت ایستاده بودند و از آنچه درباره عیسی گفته می‌شد، به
شگفت آمده بودند. **34** اما شمعون برای ایشان دعای خیر کرد.
سپس به مریم، مادر کودک گفت: «این کودک تعیین شده تا باعث
افتادن و برخاستن بسیاری از بنی‌اسرائیل شود، و آیتی باشد که بر
علیه‌اش سخن بگویند، **35** و بدین طور افکار دلهای بسیاری آشکار
خواهد شد. شمشیری نیز به قلب تو فرو خواهد رفت!» **36** در
معبد زنی می‌زیست به نام آنّا، دختر فنوئیل از قبیلهٔ اشیر که بسیار
سالخورده بود. او پس از هفت سال زندگی زناشویی، شوهرش را از
دست داده بود **37** و تا هشتاد و چهار سالگی همچنان بیوه مانده
بود. آنّا هرگز معبد را ترک نمی‌کرد، بلکه شب و روز، با روزه و
دعا به عبادت مشغول بود. **38** هنگامی که شمعون با یوسف و
مریم سخن می‌گفت، آنّا نیز وارد شده، خدا را شکر نمود و به تمام
کسانی که چشم به راه ظهور رهایی‌دهندهٔ اورشلیم بودند، دربارهٔ آن
طفل سخن گفت. **39** یوسف و مریم، پس از اجرای مراسم دینی، به
شهر خود ناصره در ایالت جلیل، بازگشتند. **40** در آنجا، عیسی
رشد کرد و بزرگ شد. او سرشار از حکمت بود و فیض خدا بر او
قرار داشت. **41** والدین عیسی هر سال برای شرکت در مراسم عید
پِسَح به اورشلیم می‌رفتند. **42** وقتی عیسی دوازده ساله شد، طبق
رسم یهود، او را نیز همراه خود بردند. **43** پس از پایان ایام عید،
عازم ناصره شدند. اما عیسی بدون اطلاع یوسف و مادرش، در
اورشلیم ماند. **44** آنان روز اول متوجهٔ غیبت او نشدند، چون فکر
می‌کردند که او در میان همسفرانشان است. اما وقتی شب شد و
دیدند که عیسی هنوز نزد ایشان نیامده، در میان بستگان و دوستان
خود به دنبال او گشتند، **45** اما او را نیافتند. پس مجبور شدند به
اورشلیم بازگردند و او را جستجو کنند. **46** سرانجام، پس از سه روز
جستجو، او را در صحن معبد یافتند که در میان علمای دین نشسته
بود و به سخنان آنها گوش می‌داد و از آنها سؤال می‌کرد. **47** هر که
سخنان او را می‌شنید، از فهم و جوابهای او به حیرت فرو می‌رفت.
48 والدینش وقتی او را دیدند، متحیّر شدند! مادرش به او گفت:
«پسرم، چرا با ما چنین کردی؟ من و پدرت، دلواپس بودیم و همه جا
را به دنبالت گشتیم!» **49** عیسی پاسخ داد: «چه نیازی بود به دنبالم
بگردید؟ مگر نمی‌دانستید که من باید در خانهٔ پدرم باشم؟» **50** اما
آنان منظور عیسی را درک نکردند. **51** آنگاه عیسی به همراه یوسف
و مریم به ناصره بازگشت و همواره مطیع ایشان بود. مادرش نیز تمام
این امور را در خاطر خود نگاه می‌داشت. **52** اما عیسی در حکمت
و قامت رشد می‌کرد و مورد پسند خدا و مردم بود.

3 در سال پانزدهم فرمانروایی تیبریوس قیصر روم، هنگامی که
پُنتیوس پیلاتُس والی یهودیه بود، هیرودیس حاکم جلیل، فیلیپ برادر
هیرودیس حاکم ایتوریه و تراخونیتس، و لیسانیوس حاکم آبلیه، **2** و
حنّا و قیافا کاهنان اعظم بودند، کلام خدا در بیابان بر یحیی، پسر
زکریا، نازل شد. **3** پس یحیی رسالت خود را آغاز کرده، در مناطق
اطراف رود اردن می‌گشت و به مردم موعظه می‌کرد که تعمید بگیرند
تا نشان دهند که از گناهانشان دست کشیده‌اند و به سوی خدا

را شنیدم، بچه از شادی در رَحِمِ من به حرکت درآمد! **45** خوشا
به حال تو، زیرا ایمان آوردی که هر چه خدا به تو گفته است، به
انجام خواهد رسید!» **46** مریم گفت: «خداوند را با تمام وجود
ستایش می‌کنم، **47** و روح من، به سبب نجات‌دهنده‌ام خدا، شاد و
مسرور است! **48** چون او منِ ناچیز را مورد عنایت قرار داده است. از
این پس، همهٔ نسلها مرا خوشبخت خواهند خواند، **49** زیرا خدای
قادر و قدوس در حق من کارهای بزرگ کرده است. **50** «لطف
و رحمت او، نسل اندر نسل شامل حال آنانی می‌شود که از او
می‌ترسند. **51** او دست خود را با قدرت دراز کرده و متکبران را همراه
نقشه‌هایشان پراکنده ساخته است. **52** سلاطین را از تخت به زیر
کشیده و فروتنان را سربلند کرده است. **53** گرسنگان را با نعمتهای
خود سیر کرده، اما ثروتمندان را تهی دست روانه نموده است. **54** او
رحمت خود را به یاد آورده، و خادم خویش اسرائیل را یاری داده
است. **55** بله، او که وعدهٔ ابدی خود را که به ابراهیم و فرزندانش
داده بود، به یاد آورده است.» **(aiōn g165)** **56** مریم حدود سه ماه
نزد الیزابت ماند. سپس به خانه خود بازگشت. **57** سرانجام، انتظار
الیزابت پایان یافت و زمان وضع حملش فرا رسید و پسری به دنیا
آورد. **58** وقتی که همسایگان و بستگان او از این خبر آگاهی یافتند
و دیدند که خداوند چه لطف بزرگی در حق او نموده است، نزد
او آمده، در شادی‌اش شریک شدند. **59** چون نوزاد هشت روزه
شد، تمام بستگان و دوستانشان برای مراسم ختنه گرد آمدند و قصد
داشتند نام پدرش، زکریا را بر او بگذارند. **60** اما الیزابت نپذیرفت و
گفت: «نام او یحیی خواهد بود.» **61** گفتند: «اما در خانواده
تو، کسی چنین نامی نداشته است.» **62** پس با اشاره، از پدر
نوزاد پرسیدند که می‌خواهد نام او را چه بگذارد. **63** زکریا با اشاره،
تخته‌ای خواست و در برابر چشمان حیرت‌زدهٔ همه نوشت: «نامش
یحیی است!» **64** در همان لحظه زبانش باز شد و قدرت سخن
گفتن را بازیافت و به شکرگزاری خدا پرداخت. **65** همسایگان با
دیدن تمام این وقایع بسیار متعجب شدند، و خبر این ماجرا در سراسر
کوهستان یهودیه پخش شد. **66** هر که این خبر را می‌شنید، به فکر
فرو می‌رفت و از خود می‌پرسید: «این طفل، در آینده چه خواهد
شد؟»، زیرا همه می‌دیدند که او مورد توجه خاص خداوند قرار دارد.
67 آنگاه پدرش زکریا، از روح‌القدس پر شد و نبوّت کرده، چنین
گفت: **68** «خداوند، خدای اسرائیل را سپاس باد، زیرا به یاری قوم
خود شتافته و ایشان را رهایی بخشیده است. **69** او به‌زودی برای ما
نجات‌دهنده‌ای قدرتمند از نسل داوود خواهد فرستاد؛ **70** چنانکه از
دیرباز، از زبان انبیای مقدّس خود وعده می‌داد **(aiōn g165)** **71** که
شخصی را خواهد فرستاد تا ما را از چنگ دشمنانمان و از دست همه
آنانی که از ما نفرت دارند، رهایی بخشد. **72** «او نسبت به نیاکان
ما، رحیم و مهربان بوده است. بله، او عهد و پیمان مقدّس خود را به
یاد آورده است، **73** همان عهدی را که با سوگند با جدّ ما، ابراهیم
بست، **74** که ما را از دست دشمنانمان رهایی بخشد تا بتوانیم بدون
ترس و واهمه او را عبادت کنیم **75** و تمام روزهای عمر خود را در
حضور او با پاکی و عدالت بگذرانیم. **76** «و تو ای فرزند من، نبی
خدای متعال نامیده خواهی شد، زیرا پیشاپیش خداوند حرکت خواهی
کرد تا راه او را آماده نمایی، **77** و قوم او را آگاه سازی که با آمرزش
گناهانشان نجات خواهند یافت. **78** اینها، همه به سبب رحمت و
شفقت بی‌پایان خدای ماست. به‌زودی سپیده صبح از افق آسمان بر
ما طلوع خواهد کرد **79** تا بر کسانی که در تاریکی و سایهٔ مرگ
ساکن هستند، بتابد و همهٔ ما را به سوی آرامش و صلح و صفا
هدایت نماید.» **80** آن کودک رشد می‌کرد و در روح، نیرومند
می‌شد. او در بیابانها به سر می‌بُرد، تا روزی فرا رسید که می‌بایست
خدمت خود را به‌طور علنی در میان قوم اسرائیل آغاز کند.

2 در آن زمان، اوگوستوس، قیصر روم، فرمان داد تا مردم را در
تمام سرزمینهای تحت سُلطه امپراتوری‌اش سرشماری کنند. **2** این
اولین سرشماری زمانی صورت گرفت که کورینیوس بر سوریه فرمان
می‌راند. **3** برای شرکت در سرشماری، هر شخص می‌بایست به شهر
آبا و اجدادی خود می‌رفت. **4** از این رو، یوسف نیز از شهر ناصره
در دیار جلیل، به زادگاه داوود پادشاه یعنی بیت‌لحم در دیار یهودیه
رفت زیرا او از نسل داوود پادشاه بود. **5** مریم نیز که نامزد یوسف
بود و آخرین روزهای بارداری خود را می‌گذراند، همراه او رفت تا
ثبت نام کند. **6** هنگامی که در بیت‌لحم بودند، وقت وضع حمل
مریم فرا رسید، **7** و نخستین فرزند خود را که پسر بود، به دنیا آورد
و او را در قنداقی پیچید و در آخوری خوابانید، زیرا در مسافرخانهٔ
آنجا برای ایشان جا نبود. **8** در دشتهای اطراف آن شهر، چوپانانی
بودند که شبانگاه از گله‌های خود مراقبت می‌کردند. **9** آن شب،
ناگهان فرشته‌ای در میان ایشان ظاهر شد و نور جلال خداوند در
اطرافشان تابید و ترس همه را فرا گرفت. **10** اما فرشته به ایشان
اطمینان خاطر داد و گفت: «مترسید! من حامل مژده‌ای برای شما
هستم، مژده‌ای شادی‌بخش برای همهٔ مردم! **11** و آن این است
که همین امروز در شهر داوود، نجات‌دهنده‌ای برای شما زاده شد،
همان که مسیح و خداوند است. **12** علامت درستی سخن من این
است که نوزادی را خواهید دید که در قنداق پیچیده و در آخور
خوابانیده‌اند.» **13** ناگهان گروه بیشماری از فرشتگان آسمانی به
آن فرشته پیوستند. آنان در ستایش خدا، می‌سرائیدند و می‌گفتند:

لوقا

1

بسیاری دست به تألیف حکایت اموری زده‌اند که نزد ما به
انجام رسیده است. 2 برای انجام این کار، آنها از مطالبی استفاده
کرده‌اند که از طریق شاهدان عینی وقایع و شاگردان اولیه، در دسترس
ما قرار گرفته است. 3 از آنجا که من خود، این مطالب را از آغاز تا
پایان، با دقت بررسی و مطالعه کرده‌ام، چنین صلاح دیدم که ماجرا
را به طور کامل و به ترتیب برای شما، عالیجناب تِئوفیلوس، بنویسم،
4 تا از درستی تعلیمی که یافته‌اید، اطمینان حاصل کنید. 5 ماجرا را
از کاهنی یهودی آغاز می‌کنم، با نام زکریا، که در زمان هیرودیس،
پادشاه یهودیه، زندگی می‌کرد. او عضو دسته‌ای از کاهنان معبد بود
که اَبیّا نام داشت. همسرش الیزابت نیز مانند خود او از قبیلهٔ کاهنان
یهود و از نسل هارون برادر موسی بود. 6 زکریا و الیزابت هر دو در
نظر خدا بسیار درستکار بودند و با جان و دل تمام احکام و فرایض
خداوند را رعایت می‌کردند. 7 اما آنها فرزندی نداشتند، زیرا الیزابت
نازا بود؛ از این گذشته، هر دو بسیار سالخورده بودند. 8 یکبار که
گروه زکریا در معبد خدمت می‌کرد، و او به انجام وظایف کاهنیِ
خود مشغول بود، 9 به حکم قرعه نوبت به او رسید که به جایگاه
مقدّس معبد داخل شود و در آنجا بخور بسوزاند. 10 به هنگام
سوزاندن بخور، جمعیت انبوهی در صحن معبد مشغول عبادت بودند.
11 ناگهان فرشته‌ای بر زکریا ظاهر شد و در طرف راست مذبح بخور
ایستاد. 12 زکریا از دیدن فرشته مبهوت و هراسان شد. 13 فرشته به
او گفت: «ای زکریا، نترس! چون آمده‌ام به تو خبر دهم که خدا
دعایت را شنیده است، و همسرت الیزابت برایت پسری به دنیا خواهد
آورد که نامش را یحیی خواهی گذاشت. 14 این پسر باعث شادی و
سُرور شما خواهد شد، و بسیاری نیز از تولدش شادی خواهند نمود.
15 زیرا او در نظر خداوند بزرگ خواهد بود. او هرگز نباید شراب و
مشروبات سُکرآور بنوشد، چون حتی پیش از تولد، از روح‌القدس پر
خواهد بود! 16 بسیاری از بنی‌اسرائیل توسط او به سوی خداوند،
خدای خود بازگشت خواهند نمود. 17 او خدمت خود را با همان
روح و قدرت ایلیای نبی انجام خواهد داد. او پیشاپیش مسیح خواهد
آمد تا مردم را برای ظهور او آماده کند و دل پدران را به سوی فرزندان
بازگرداند. او سبب خواهد شد افراد سرکش، حکمت خداترسان را
بپذیرند.» 18 زکریا به فرشته گفت: «ولی این غیرممکن است، چون
من پیر شده‌ام و همسرم نیز سالخورده است!» 19 فرشته در جواب
گفت: «من جبرائیل هستم که در حضور خدا می‌ایستم و اوست که
مرا فرستاده تا این خبر خوش را به تو بدهم. 20 اما حال که سخنان
مرا باور نکردی، لال خواهی شد و تا زمانی که کودک به دنیا بیاید
یارای سخن گفتن نخواهی داشت؛ زیرا آنچه گفتم، در زمان مقرر
واقع خواهد شد.» 21 در این میان، مردم در صحن معبد منتظر زکریا
بودند و از اینکه او در بیرون آمدن از جایگاه مقدّس این همه تأخیر
می‌کرد، در حیرت بودند. 22 سرانجام وقتی بیرون آمد و نتوانست با
ایشان سخن گوید، از اشارات او پی بردند که در جایگاه مقدّس معبد
رؤیایی دیده است. 23 زکریا پس از پایان دوره خدمتش، به خانهٔ خود
بازگشت. 24 طولی نکشید که همسرش الیزابت باردار شد. او برای
مدت پنج ماه گوشه‌نشینی اختیار کرد و می‌گفت: 25 «سرانجام
خداوند بر من نظر لطف انداخت و کاری کرد که دیگر در میان
مردم شرمگین نباشم!» 26 در ششمین ماه بارداری الیزابت، خدا
فرشته خود جبرائیل را به ناصره، یکی از شهرهای ایالت جلیل فرستاد،
27 تا نزد دختری به نام مریم برود. مریم نامزدی داشت به نام یوسف،
از نسل داوود پادشاه. 28 جبرائیل بر مریم ظاهر شد و گفت: «درود
بر تو، که بسیار مورد لطف هستی! خداوند با توست!» 29 مریم از
این سخنان پریشان و متحیّر شد، و نمی‌دانست این چه نوع تحیّتی
می‌تواند باشد. 30 فرشته به او گفت: «ای مریم، نترس! زیرا خدا بر
تو نظر لطف انداخته است! 31 تو به‌زودی باردار شده، پسری به دنیا
خواهی آورد و نامش را عیسی خواهی نهاد. 32 او بسیار بزرگ خواهد
بود و پسر خدای متعال نامیده خواهد شد، و خداوند تخت سلطنت
جدّش، داوود را به او خواهد سپرد، 33 تا برای همیشه بر نسل
یعقوب سلطنت کند، سلطنتی که هرگز پایانی نخواهد داشت!»
(aiōn g165) 34 مریم از فرشته پرسید: «اما چگونه چنین چیزی
امکان دارد؟ دست هیچ مردی هرگز به من نرسیده است!» 35 فرشته
پاسخ داد: «روح‌القدس بر تو خواهد آمد، و قدرت خدای متعال بر تو
سایه خواهد افکند. از این رو، آن نوزاد مقدّس بوده، پسر خدا خوانده
خواهد شد. 36 بدان که خویشاوند تو، الیزابت نیز شش ماه پیش در
سن پیری باردار شده و به‌زودی پسری به دنیا خواهد آورد؛ بله، همان
کس که همه او را نازا می‌خواندند. 37 زیرا برای خدا هیچ کاری
محال نیست!» 38 مریم گفت: «من خدمتگزار خداوند هستم. هر
چه دربارهٔ من گفتی، همان بشود.» آنگاه فرشته او را ترک گفت.
39 پس از چند روز، مریم تدارک سفر دید و شتابان به کوهستان
یهودیه رفت، 40 جایی که زکریا زندگی می‌کرد. مریم وارد خانه
شده، به الیزابت سلام کرد. 41 به محض اینکه صدای سلام مریم به
گوش الیزابت رسید، آن طفل در رحم او به حرکت درآمد. آنگاه
الیزابت از روح‌القدس پر شد، 42 و با صدای بلند به مریم گفت:
«تو در میان زنان خجسته‌ای، و فرزندت نیز خجسته است. 43 چه
افتخار بزرگی است برای من، که مادر خداوندم به دیدنم بیاید!
44 وقتی وارد شدی و به من سلام کردی، به محض اینکه صدایت

می‌کردند. بسیاری زنان دیگر نیز که همراه او به اورشلیم آمده بودند، در آنجا حضور داشتند. **42** آن روز، روز تهیه، یعنی روز پیش از شبّات بود. نزدیک غروب، **43** شخصی به نام یوسف، اهل رامه، که یکی از اعضای محترم شورای عالی یهود بود و مشتاقانه در انتظار فرا رسیدن ملکوت خدا به سر می‌بُرد، شهامت به خرج داد و نزد پیلاتُس رفت و جسد عیسی را درخواست کرد. **44** پیلاتُس که تعجب کرده بود عیسی به این زودی فوت کرده باشد، افسر مسئول را احضار کرد و موضوع را از او جویا شد. **45** وقتی آن افسر مرگ عیسی را تأیید کرد، پیلاتُس اجازه داد یوسف پیکر را ببرد. **46** یوسف نیز مقداری پارچهٔ کتان خرید و جسد را از بالای صلیب پایین آورد و در آن پیچید و در مقبره‌ای که در صخره تراشیده شده بود، قرار داد. سپس سنگی نیز جلوی درِ مقبره که شبیه غار بود، غلتانید. **47** مریم مجدلیه و مریم مادر یوشا نیز آنجا بودند و دیدند جسد عیسی را کجا گذاشتند.

16 عصر روز شَبّات، در پایان روز استراحت، مریم مجدلیه، سالومه و مریم مادر یعقوب داروهای معطر خریدند تا مطابق رسم یهود، پیکر عیسی را با آن معطر سازند. **2** روز بعد که یکشنبه بود، صبح زود پیش از طلوع آفتاب، رهسپار مقبره شدند. **3** در بین راه از همدیگر می‌پرسیدند: «چه کسی سنگ را برای ما از جلوی مقبره می‌غلتاند؟» **4** اما وقتی به مقبره رسیدند، دیدند که آن سنگ بزرگ از جلوی مقبره به کناری غلتانیده شده است. **5** پس وارد مقبره که شبیه غار بود شدند و دیدند مرد جوانی با جامهٔ سفید در طرف راست قبر نشسته است. زنان مات و مبهوت شدند. **6** ولی فرشته به ایشان گفت: «نترسید. مگر به دنبال عیسای ناصری نمی‌گردید که بر صلیب کشته شد؟ او اینجا نیست. او برخاسته و زنده شده است! نگاه کنید! این هم جایی که پیکرش را گذاشته بودند! **7** اکنون بروید و به شاگردان او و پطرس بگویید که او پیش از شما به جلیل می‌رود تا شما را در آنجا ببیند، درست همان‌طور که پیش از مرگ به شما گفته بود.» **8** زنان هراسان و متحیّر، از مقبره بیرون رفتند و گریختند. ایشان چنان ترسان بودند که نتوانستند به کسی چیزی بگویند.

9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) عیسی روز یکشنبه صبح زود، از میان مردگان برخاست. اولین کسی که او را دید، مریم مجدلیه بود، که عیسی هفت روح پلید را از او بیرون کرده بود. **10** او نیز رفت و به شاگردان عیسی که گریان و پریشانحال بودند، خبر داد. **11** اما آنها وقتی شنیدند که عیسی زنده شده و مریم او را دیده است، باور نکردند. **12** تا اینکه عصر همان روز، عیسی با ظاهری متفاوت خود را به دو نفر از ایشان نشان داد. آنان از شهر اورشلیم به سوی یکی از دهات اطراف می‌رفتند. **13** ایشان شتابان به اورشلیم بازگشتند و به دیگران خبر دادند. ولی باز هیچ‌کس حرفشان را باور نکرد. **14** در آخر عیسی به آن یازده شاگرد، به‌هنگام صرف خوراک ظاهر شد و ایشان را به خاطر بی‌ایمانی و ناباوری سماجت‌آلودشان سرزنش کرد، زیرا گفته‌های کسانی را که او را بعد از رستاخیزش دیده بودند، باور نکرده بودند. **15** سپس به ایشان گفت: «حال باید به سراسر دنیا بروید و پیغام انجیل را به مردم برسانید. **16** کسانی که ایمان بیاورند و تعمید بگیرند، نجات می‌یابند، اما کسانی که ایمان نیاورند، داوری خواهند شد. **17** «کسانی که ایمان می‌آورند، با قدرت من، ارواح پلید را از مردم بیرون خواهند کرد و به زبانهای تازه سخن خواهند گفت. **18** مارها را برخواهند داشت و در امان خواهند بود، و اگر زهر کشنده‌ای نیز بخورند آسیبی نخواهند دید، و دست بر بیماران خواهند گذاشت و ایشان را شفا خواهند بخشید.» **19** چون خداوندْ عیسی سخنان خود را به پایان رساند، به آسمان بالا برده شد و به دست راست خدا نشست. **20** پس شاگردان به همه جا رفته، پیغام انجیل را به همه می‌رساندند. خداوند نیز با ایشان کار می‌کرد و با معجزاتی که عطا می‌فرمود، پیغام ایشان را ثابت می‌کرد.

در حیاط بود. در آن حال، یکی از کنیزان کاهن اعظم نیز به آنجا آمد
67 و او را دید که کنار آتش خود را گرم می‌کند؛ پس به او خیره شد
و گفت: «مثل اینکه تو هم با عیسای ناصری بودی!» 68 پطرس
انکار کرد و گفت: «نمی‌دانم چه می‌گویی!» و به گوشهٔ دیگر حیاط
رفت. همان وقت خروس بانگ زد. 69 آن کنیز دوباره پطرس را
دید و به دیگران گفت: «او را می‌بینید؟ او هم یکی از آنهاست!»
70 باز پطرس انکار کرد. کمی بعد، دیگران که دور آتش بودند، به او
گفتند: «تو باید یکی از آنها باشی، چون لهجه‌ات جلیلی است!»
71 پطرس لعنت کرد و قسم خورد که من او را نمی‌شناسم. 72 بار
دوم خروس بانگ زد و پطرس گفتهٔ عیسی را به یاد آورد که به او گفته
بود: «پیش از آنکه خروس دو بار بانگ بزند، تو سه بار مرا انکار
خواهی کرد.» پس سخت اندوهگین شد و گریست.

15 صبح زود، کاهنان اعظم، مشایخ و علمای دین، یعنی تمام
اعضای شورای عالی، پس از مشورت و تصمیم‌گیری، عیسی را دست
بسته، به پیلاتُس، فرماندار رومی، تحویل دادند. 2 پیلاتُس از عیسی
پرسید: «تو پادشاه یهود هستی؟» عیسی جواب داد: «بلی، چنین
است که می‌گویی.» 3 کاهنان اعظم، اتهامات بسیاری علیه عیسی
وارد می‌کردند. 4 پس پیلاتُس باز از او پرسید: «چرا هیچ نمی‌گویی؟
ببین چه تهمت‌هایی به تو می‌زنند.» 5 ولی عیسی باز هیچ نگفت،
به طوری که پیلاتُس تعجب کرد. 6 و رسم فرماندار این بود که هر
سال در عید پِسَح، یک زندانی را به خواست مردم آزاد کند. 7 یکی
از زندانیان در آن سال باراباس بود که با یاغیان دیگر در شورشی در
شهر، مرتکب قتل شده بود. 8 از این رو، عده‌ای از جمعیت نزد
پیلاتُس رفته، خواهش کردند مانند هر سال یک زندانی را برایشان آزاد
سازد. 9 پیلاتُس پرسید: «آیا می‌خواهید پادشاه یهود را برایتان آزاد
کنم؟» 10 زیرا او فهمیده بود که کاهنان اعظم از روی حسادت
عیسی را دستگیر کرده‌اند. 11 ولی کاهنان اعظم مردم را تحریک
کردند تا به عوض عیسی، آزادی باراباس را بخواهند. 12 پیلاتُس
پرسید: «اگر باراباس را آزاد کنم، با این شخص که می‌گویید پادشاه
یهود است، چه کنم؟» 13 فریاد زدند: «مصلوبش کن!» 14 پیلاتُس
پرسید: «چرا؟ مگر چه گناهی کرده است؟» ولی باز فریاد زدند:
«مصلوبش کن!» 15 پیلاتُس که از شورش مردم بیمناک بود، و در
ضمن می‌خواست ایشان را راضی نگاه دارد، باراباس را برای ایشان
آزاد کرد و دستور داد عیسی را پس از شلّاق زدن، ببرند و مصلوب
کنند. 16 آنگاه سربازان رومی عیسی را به حیاط کاخ فرمانداری بردند
و تمام سربازان را جمع کردند. 17 سپس ردایی ارغوانی به او پوشاندند
و تاجی از خار ساخته، بر سر او گذاشتند. 18 آنها در مقابل او
تعظیم کرده، می‌گفتند: «درود بر پادشاه یهود!» 19 سپس با چوب
بر سرش می‌زدند و بر او آب دهان می‌انداختند و جلوی او زانو زده، با
ریشخند او را سجده می‌کردند. 20 پس از اینکه از مسخره کردن
او خسته شدند، شنل را از دوشش برداشته، لباس خودش را به او
پوشانیدند، و او را بردند تا مصلوبش کنند. 21 در راه به رهگذری
برخوردند که از صحرا به شهر بازمی‌گشت. نام او شمعون اهل قیروان،
و پدر اسکندر و روفس بود. سربازان او را وادار کردند صلیب عیسی را
بر دوش بگیرد و ببرد. 22 سربازان عیسی را به محلی بردند به نام
جُلجُتا، که به معنی جمجمه است. 23 ایشان به او شرابی مخلوط
با مُر دادند تا بنوشد، اما او نپذیرفت. 24 آنگاه او را بر صلیب
میخکوب کردند و برای تقسیم جامه‌هایش قرعه انداختند تا ببینند هر
یک چه قسمتی نصیبش می‌گردد. 25 تقریباً سه ساعت به ظهر مانده
بود که او را مصلوب کردند. 26 بر تقصیرنامهٔ او نوشتند: «پادشاه
یهود.» 27 دو شورشی را نیز با او به صلیب کشیدند، یکی در سمت
راست و دیگری در سمت چپ او. 28 به این ترتیب، پیشگویی
کتب مقدّس به انجام رسید که می‌فرماید: «او از خطاکاران محسوب
شد.» 29 کسانی که از آنجا رد می‌شدند، سرهای خود را تکان
داده، ریشخندکنان می‌گفتند: «تو که می‌خواستی معبد را خراب کنی
و در عرض سه روز آن را باز بسازی، 30 خود را نجات بده و از
صلیب پایین بیا!» 31 کاهنان اعظم و علمای دین نیز که در آنجا
حضور داشتند، مسخره‌کنان می‌گفتند: «دیگران را نجات می‌داد، اما
نمی‌تواند خودش را نجات دهد! 32 بگذار مسیح، پادشاه اسرائیل،
همین الان از صلیب پایین بیاید تا ببینیم و به او ایمان بیاوریم!» حتی
آن دو مرد نیز که در کنار او به صلیب کشیده شده بودند، به او
دشنام می‌دادند. 33 آن روز، از ظهر تا ساعت سه بعد از ظهر،
تاریکی تمام آن سرزمین را فراگرفت. 34 در ساعت سه، عیسی با
صدای بلند فریاد زد: «ایلوئی، ایلوئی، لَمّا سَبَقتَنی؟»، یعنی «خدای
من، خدای من، چرا مرا واگذاشتی؟» 35 بعضی که آنجا ایستاده
بودند، تصور کردند که ایلیای نبی را صدا می‌زند. 36 یکی از آنان
دوید و ظرفی از شراب ترشیده را بر سر یک چوب گذاشت و نزدیک
دهان او برد تا بنوشد و گفت: «او را به حال خود بگذاریم و ببینیم
که آیا ایلیا می‌آید تا او را پایین بیاورد!» 37 آنگاه عیسی فریاد دیگری
برآورد و جان سپرد. 38 در این هنگام، پردهٔ معبد از بالا تا پایین
دو پاره شد. 39 وقتی افسر رومی در پای صلیب، دید که عیسی
چگونه جان سپرد، گفت: «واقعاً این مرد پسر خدا بود!» 40 چند
زن نیز آنجا بودند که از دور این وقایع را می‌دیدند. در میان ایشان
مریم مجدلیه، مریم (مادر یعقوب کوچک و یوشا) و سالومه بودند.
41 این زنان هنگامی که عیسی در جلیل بود، او را پیروی و خدمت

که هرگز به دنیا نمی‌آمد.» **22** وقتی شام می‌خوردند، عیسی نان را
برداشت و شکر نمود؛ سپس آن را تکه‌تکه کرد و به شاگردان داد و
فرمود: «بگیرید، این بدن من است.» **23** پس از آن جام شراب را
برداشت، شکر کرد و به ایشان داد و همه از آن نوشیدند. **24** آنگاه
به ایشان فرمود: «این خون من است که با آن، پیمان جدید میان
خدا و قومش را مهر می‌کنم. خون من در راه بسیاری ریخته می‌شود.
25 براستی به شما می‌گویم که دیگر از این محصول انگور نخواهم
نوشید تا روزی که آن را در ملکوت خدا، تازه بنوشم.» **26** سپس
سرودی خواندند و به سوی کوه زیتون به راه افتادند. **27** آنگاه عیسی
به ایشان فرمود: «همهٔ شما مرا تنها می‌گذارید. چون در کتب مقدّس
نوشته شده که خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان پراکنده می‌شوند.
28 اما پس از زنده شدنم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا
خواهم دید.» **29** پطرس گفت: «حتی اگر همه تو را تنها بگذارند،
من از کنارت دور نخواهم شد.» **30** عیسی به او گفت: «باور کن
که همین امشب، پیش از آنکه خروس دو بار بانگ بزند، تو سه بار
مرا انکار کرده، خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» **31** ولی پطرس
گفت: «حتی اگر لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار
نخواهم کرد!» بقیه شاگردان نیز چنین گفتند. **32** سپس به یک
باغ زیتون رسیدند، که به باغ جتسیمانی معروف بود. عیسی به
شاگردان خود گفت: «شما اینجا بنشینید تا من بروم دعا کنم.»
33 او پطرس، یعقوب و یوحنا را نیز با خود برد. در حالی که پریشانی
و اضطراب وجود او را فرا گرفته بود، **34** به ایشان گفت: «از شدت
حزن و اندوه، در آستانهٔ مرگ هستم. شما همین‌جا بمانید و با من
بیدار باشید.» **35** سپس کمی دورتر رفت و بر زمین افتاده، دعا کرد
که اگر ممکن باشد از رنج و عذابی که برایش مقدر است، دور
بماند. **36** او دعا کرده، گفت: «ابّا، ای پدر، هر کاری نزد تو
امکان‌پذیر است. پس این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار.
اما خواست تو را می‌خواهم، نه خواست خود را.» **37** آنگاه نزد
آن سه شاگرد برگشت و دید که در خوابند. پس به پطرس گفت:
«شمعون! خوابی؟ نتوانستی حتی یک ساعت با من بیدار بمانی؟
38 بیدار بمانید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند. روحْ
تمایل دارد، اما جسم ضعیف است.» **39** باز رفت و همان دعا را
کرد. **40** وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، چون نمی‌توانستند
پلکهایشان را باز نگاه دارند و نمی‌دانستند چه بگویند. **41** وقتی برای
بار سوم برگشت، گفت: «آیا هنوز در خوابید و استراحت می‌کنید؟
بس است! اکنون زمان مقرر فرا رسیده است و پسر انسان در چنگ
بدکاران گرفتار می‌شود. **42** برخیزید، باید برویم. نگاه کنید، این هم
تسلیم کنندهٔ من!» **43** سخن عیسی هنوز به پایان نرسیده بود که
یهودا، یکی از دوازده شاگرد عیسی، از راه رسید؛ عده‌ای بسیار نیز
با شمشیر و چوب و چماق او را همراهی می‌کردند. آنان از طرف
کاهنان اعظم و سران قوم یهود آمده بودند. **44** تسلیم‌کنندهٔ او یهودا،
به همراهان خود گفته بود: «هر که را ببوسم، همان است؛ او را
بگیرید.» **45** پس به محض اینکه یهودا رسید، نزد عیسی رفت و
گفت: «استاد!» و او را بوسید. **46** آنان نیز عیسی را گرفتند و
محکم بستند تا ببرند. **47** ولی یکی از آنان که همراه عیسی بود،
شمشیر خود را کشید و با یک ضربه، گوش غلام کاهن اعظم را
برید. **48** عیسی گفت: «مگر من دزد فراری هستم که با چوب و
چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ **49** چرا در معبد مرا نگرفتید؟ من
که هر روز در آنجا بودم و تعلیم می‌دادم. ولی لازم است تمام اینها
اتفاق بیفتد تا پیشگویی کلام خدا جامهٔ عمل بپوشد.» **50** در این
گیرودار، تمام شاگردان او را تنها گذاشته، فرار کردند. **51** جوانی نیز
از پشت سرشان می‌آمد که فقط پارچه‌ای بر خود انداخته بود. چون
کوشیدند او را بگیرند، **52** پارچه را در دست آنها رها کرد و عریان پا
به فرار گذاشت. **53** پس عیسی را به خانهٔ کاهن اعظم بردند.
بی‌درنگ، تمام کاهنان اعظم و مشایخ و علمای دین در آنجا جمع
شدند. **54** پطرس نیز از دور به دنبال عیسی می‌آمد تا وارد خانهٔ
کاهن اعظم شد و میان سربازان، کنار آتش نشست. **55** در داخل
خانه، کاهنان اعظم و اعضای شورای عالی یهود سعی می‌کردند علیه
عیسی مدرکی به دست آورند تا بتوانند به مرگ محکومش کنند، اما
موفق نشدند مدرکی علیه او بیابند. **56** چند نفر نیز شهادت دروغ
دادند ولی گفته‌هایشان با هم یکسان نبود. **57** سرانجام، بعضی
برخاسته، به دروغ علیه او شهادت داده، گفتند: **58** «ما شنیدیم که
می‌گفت من این معبد را که با دست انسان ساخته شده است،
خراب می‌کنم و بدون کمک دست انسان، در عرض سه روز، معبدی
دیگر می‌سازم.» **59** ولی این تهمت نیز به جایی نرسید. **60** آنگاه
کاهن اعظم در حضور شورای عالی برخاست و از عیسی پرسید:
«خوب، چه می‌گویی؟ آیا آنچه می‌گویند صحت دارد؟» **61** عیسی
خاموش ماند و پاسخی نداد. پس کاهن اعظم پرسید: «آیا تو مسیح،
پسر خدای متبارک هستی؟» **62** عیسی گفت: «هستم، و پسر
انسان را خواهید دید که به دست راست خدا نشسته، بر ابرهای
آسمان می‌آید.» **63** کاهن اعظم یقهٔ لباس خود را درید و فریاد زد:
«دیگر چه نیاز به شاهد داریم؟ **64** خودتان شنیدید که کفر گفت.
چه رأی می‌دهید؟» همگی فتوا دادند که باید بمیرد. **65** آنگاه برخی
از آنها بر صورتش آب دهان می‌انداختند و چشمانش را می‌بستند و
به صورتش سیلی می‌زدند و با ریشخند می‌گفتند: «نبوّت کن!»
نگهبانان نیز به‌هنگام بردنش، او را می‌زدند. **66** اما پطرس هنوز پایین،

لباس به خانه برنگردند. **17** «وای به حال زنانی که در آن زمان
آبستن باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند. **18** دعا کنید که
فرار شما در زمستان نباشد. **19** چون در آن روزها مردم به چنان
مصیبتی دچار خواهند شد که از آغاز جهانی که خدا آفرید تا به حال
روی نداده است و هرگز نیز روی نخواهد داد. **20** و اگر خداوند آن
روزهای سخت را کوتاه نمی‌کرد، هیچ انسانی جان به در نمی‌برد؛ اما
محض خاطر برگزیدگانش آن روزها را کوتاه کرده است. **21** «در آن
روزها اگر کسی به شما بگوید،"ببین، مسیح اینجاست!"یا"ببین،
آنجاست!"باور نکنید. **22** چون از این مسیح‌ها و پیامبرهای دروغین
زیاد خواهند آمد و حتی معجزات نیز خواهند کرد، به طوری که اگر
ممکن بود حتی برگزیدگان خدا را هم گمراه می‌کردند. **23** پس
مراقب خود باشید. من اینها را از پیش به شما گفتم. **24** «اما در آن
روزها، پس از آن مصیبتها، خورشید تیره و تار شده، ماه دیگر نور
نخواهد داد. **25** ستارگان فرو خواهند ریخت و نیروهایی که زمین را
نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. **26** «آنگاه تمام مردم، پسر
انسان را خواهند دید که در ابرها با قدرت و شکوه عظیم می‌آید.
27 او فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا برگزیدگان خود را از گوشه و
کنار زمین و آسمان جمع کنند. **28** «حال از درخت انجیر درس
بگیرید. هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و برگ می‌آورد، می‌فهمید
تابستان نزدیک است. **29** همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را
ببینید، بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده است. **30** «براستی به
شما می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد، این نسل از میان نخواهد
رفت. **31** آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل
نخواهد شد. **32** «اما هیچ‌کس نمی‌داند در چه روز و ساعتی دنیا به
آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم نمی‌دانند، پسر خدا نیز از آن
بی‌خبر است. فقط پدرم خدا آن را می‌داند. **33** پس بیدار و آماده
باشید، چون نمی‌دانید آن لحظه کی فرا می‌رسد. **34** «بازگشت من
مانند بازگشت مردی است که به سرزمین دیگری به سفر رفته است،
و برای هر یک از خدمتگزاران خود وظیفهٔ خاصی معین کرده و به
دربان نیز فرموده تا منتظر بازگشت او باشد. **35** «پس شما هم آماده
باشید چون نمی‌دانید صاحب خانه چه روزی باز می‌گردد: سر شب،
نیمهٔ شب، سحر یا صبح. مواظب باشید که وقتی می‌آیم، در خواب
غفلت نباشید. باز هم می‌گویم چشم به راه من باشید. این است پیام
من به شما و به همه.»

14 دو روز به عید پِسَح مانده بود. در ایام این عید، یهودیان
فقط نان فطیر می‌خوردند. کاهنان اعظم و علمای دین هنوز در پی
فرصت می‌گشتند تا عیسی را بی‌سر و صدا دستگیر کنند و بکشند.
2 ولی می‌گفتند: «در روزهای عید نمی‌توان این کار را کرد مبادا
مردم سر به شورش بگذارند.» **3** در این هنگام، عیسی در بیت‌عنیا
در خانهٔ شمعون جذامی میهمان بود. وقت شام، زنی با یک شیشه
عطر گرانبها از سُنبُل خالص وارد شد و شیشه را باز کرد و عطر
را بر سر عیسی ریخت. **4** بعضی از حضار از این عمل ناراحت
شده، به یکدیگر گفتند: «افسوس! چرا عطر به این گرانی به‌هدر
رفت؟ **5** می‌شد آن را به سیصد سکهٔ نقره بفروشیم و پولش را به فقرا
بدهیم.» به این ترتیب، آن زن را سخت سرزنش کردند. **6** ولی عیسی
گفت: «کاری به کار او نداشته باشید! چرا او را آزار می‌دهید؟ او کار
نیکویی در حق من کرده است. **7** فقرا همیشه دور و بر شما هستند،
هرگاه بخواهید می‌توانید کمکشان کنید. ولی من مدت زیادی با شما
نخواهم بود. **8** این زن هر چه از دستش برمی‌آمد، انجام داد. در واقع
بدن مرا پیشاپیش برای دفن، تدهین کرد. **9** براستی به شما می‌گویم،
در هر نقطهٔ جهان که انجیل موعظه شود، خدمتی نیز که این زن به
من کرد، ذکر خواهد شد.» **10** آنگاه یهودای اسخریوطی که یکی از
دوازده شاگرد بود، نزد کاهنان اعظم رفت تا عیسی را به ایشان تسلیم
کند. **11** کاهنان وقتی دانستند به چه منظور آمده است، بسیار شاد
شدند و به او وعدهٔ پول دادند. او نیز در پی فرصت می‌گشت تا
عیسی را به ایشان تسلیم کند. **12** در روز اول عید فطیر که در آن برهٔ
پِسَح را قربانی می‌کردند، شاگردان عیسی پرسیدند: «کجا می‌خواهی
برایت تدارک ببینیم تا شام پِسَح را بخوری؟» **13** عیسی دو نفر از
ایشان را به اورشلیم فرستاد تا شام را حاضر کنند و گفت: «وقتی
داخل شهر شوید، مردی با کوزه‌ای آب در دست به شما بر می‌خورد.
به دنبال او بروید. **14** به هر خانه‌ای که داخل شد، به صاحب آن
خانه بگویید،"استادمان ما را فرستاده است تا اتاقی را که برای ما
حاضر کرده‌ای تا امشب شام پِسَح را بخوریم، به ما نشان دهی."
15 او شما را به بالاخانه، به یک اتاق بزرگ و مفروش و آماده خواهد
برد. شام را همان جا تدارک ببینید.» **16** پس آن دو شاگرد به شهر
رفتند و همه چیز را همان‌طور که عیسی گفته بود یافتند و شام پِسَح را
در آنجا تدارک دیدند. **17** هنگام شب، عیسی و بقیهٔ شاگردان
رسیدند. **18** وقتی دور سفره نشستند، عیسی گفت: «براستی به شما
می‌گویم که یکی از شما به من خیانت خواهد کرد. بله، یکی از خود
شما که اینجا با من شام می‌خورد.» **19** همه از این سخن غمگین
شدند و یکی پس از دیگری از او پرسیدند: «من که آن شخص
نیستم؟» **20** عیسی جواب داد: «یکی از شما دوازده نفر است،
همان که نان خود را با من در این کاسه فرو می‌بَرَد. **21** پسر انسان
باید بمیرد، همان‌طور که در کتب مقدّس دربارهٔ او نوشته شده است.
اما وای به حال آنکه او را تسلیم دشمن می‌کند. برای او بهتر می‌بود

سرگذشت موسی و بوتهٔ سوزان را در کتاب تورات نخوانده‌اید؟ در آنجا
خدا به موسی فرمود: من هستم خدای ابراهیم، خدای اسحاق و
خدای یعقوب. **27** پس خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای
زندگان می‌باشد. حال می‌بینید چقدر در اشتباهید!» **28** یکی از
علمای دین که در آنجا ایستاده بود و به گفت و گوی ایشان گوش
می‌داد، وقتی دید عیسی چه جواب دندان‌شکنی به آنان داد، پرسید:
«از تمام احکام خدا، کدام یک از همه مهمتر است؟» **29** عیسی
پاسخ داد: «مهمترین حکم این است:"بشنو، ای اسرائیل، خداوند
خدای ما، خداوند یکتاست. **30** خداوند، خدای خود را با تمامی
دل و با تمامی جان و با تمامی فکر و با تمامی قوّت خود دوست
بدار." **31** «و دومین حکم مهم این است:"همسایه‌ات را همچون
جان خویش دوست بدار."«هیچ دستوری مهمتر از این دو نیست.»
32 عالِم مذهبی در جواب عیسی گفت: «استاد، کاملاً درست
فرمودید. فقط یک خدا وجود دارد و غیر از او خدای دیگری نیست.
33 و من قبول دارم که دوست داشتن خدا با تمامی دل و با تمامی
عقل و با تمامی قوت خود و دوست داشتن همسایه همچون جان
خویش مهمتر از همهٔ هدایا و قربانیهاست.» **34** عیسی که دید این
شخص متوجهٔ حقیقت شده است، فرمود: «تو از ملکوت خدا دور
نیستی.» پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد.
35 یک روز که عیسی در معبد به مردم تعلیم می‌داد، پرسید: «چرا
علمای دین می‌گویند که مسیح موعود، پسر داوود است؟ **36** در
حالی که داوود خودش، وقتی از روح خدا به او الهام شد، چنین
گفت:"خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا
دشمنانت را به زیر پایت بیفکنم." **37** اگر داوود خودش، مسیح
را"خداوند من"می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟»
مردم از این گونه سؤالات بسیار لذت می‌بردند و با شور و علاقهٔ فراوان
به سخنان او گوش می‌دادند. **38** باز خطاب به مردم فرمود: «از این
علمای متظاهر دینی دوری کنید که دوست دارند با قباهای بلند،
خودنمایی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان
تعظیم کنند؛ **39** و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین جا
را داشته باشند و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بنشینند. **40** اما
حتی وقتی دعاهای طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند،
تمام هوش و حواسشان به این است که چگونه اموال بیوه‌زنان را
تصاحب کنند. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.»
41 سپس عیسی به مکانی از معبد رفت که در آنجا صندوق اعانات
قرار داشت. او به مردمی که پول خود را در صندوق می‌انداختند،
می‌نگریست. بعضی که ثروتمند بودند، مبلغ زیادی تقدیم می‌کردند.
42 در آن میان، بیوه‌زن فقیری آمد و دو سکهٔ ناچیز در صندوق
انداخت. **43** عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود:
«آنچه این بیوه‌زن فقیر در صندوق انداخت، از تمام آنچه که این
ثروتمندان هدیه کردند، بیشتر بود. **44** چون آنها قسمت کوچکی از
آنچه را که احتیاج نداشتند دادند، ولی این زن فقیر هر چه داشت،
یعنی تمام روزی خود را داد.»

13 آن روز، هنگامی که از معبد بیرون می‌رفتند، یکی از
شاگردان به تعریف از ساختمانهای معبد پرداخت و گفت: «استاد
ببینید این ساختمانها چقدر زیبا هستند! چه سنگ‌بُری‌های ظریفی
دارند!» **2** عیسی جواب داد: «بلی، این ساختمانهای زیبا را می‌بینید؟
بدان که سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو
خواهد شد.» **3** وقتی عیسی در کوه زیتون، روبروی معبد نشسته بود،
پطرس و یعقوب و یوحنا و آندریاس در خلوت نزد او آمدند و پرسیدند:
4 «به ما بگو این وقایع در چه زمانی روی خواهد داد؟ نشانهٔ نزدیک
شدن وقوع آنها چیست؟» **5** عیسی جواب داد: «مواظب باشید
کسی شما را گمراه نکند. **6** زیرا بسیاری به نام من آمده، خواهند
گفت،"من مسیح هستم"و عدهٔ زیادی را گمراه خواهند کرد. **7** از
دور و نزدیک خبر جنگها به گوشتان خواهد رسید. اما پریشان نشوید
زیرا جنگها اتفاق خواهند افتاد، اما به این زودی دنیا به آخر نخواهد
رسید. **8** «قومها و ممالک به هم اعلان جنگ خواهند داد، و در
جاهای مختلف دنیا، زمین لرزه‌ها و قحطی‌ها پدید خواهند آمد. اما
اینها تنها آغاز درد زایمان است. **9** وقتی این رویدادها را دیدید،
مراقب خود باشید، زیرا مردم شما را گرفته، به محاکم خواهند سپرد و
در کنیسه‌ها شلّاق خواهند زد. بله، شما را به خاطر من، نزد والیان و
پادشاهان خواهند برد. ولی همین امر، فرصت مناسبی خواهد بود تا
دربارهٔ من به آنها شهادت دهید. **10** پیام انجیل باید اول به تمام
قومها برسد و بعد زمان به آخر خواهد رسید. **11** اما وقتی شما را
می‌گیرند و به دادگاه می‌برند، پیشاپیش نگران نباشید که چه بگویید.
هر چه خدا به شما می‌گوید همان را بگویید، زیرا در آن موقع،
روح‌القدس سخن خواهد گفت، نه شما. **12** «برادر، برادر خود را و
پدر، فرزندش را تسلیم مرگ خواهد کرد. فرزندان بر ضد والدین خود
برخاسته، سبب قتل آنان خواهند شد. **13** همه به خاطر من از شما
متنفر خواهند شد. اما هر که تا به آخر، زحمات را تحمل کند،
نجات خواهد یافت. **14** «پس وقتی"مکروه ویرانگر"را در جایی که
نباید، برپا ببینید (خواننده توجه کند)، آنگاه کسانی که در یهودیه
هستند، به تپه‌های اطراف فرار کنند. **15** و کسانی که روی پشت
بام می‌باشند، به هنگام فرار حتی برای برداشتن چیزی داخل خانه
نروند؛ **16** و همین‌طور کسانی که در مزرعه هستند، برای برداشتن

گفت: «در کتب مقدّس نوشته شده که"خانهٔ من خانهٔ دعا برای
همهٔ قومها خوانده خواهد شد"، اما شما آن را لانهٔ دزدان ساخته‌اید.»
18 هنگامی که کاهنان اعظم و علمای دین از کار عیسی باخبر
شدند، در پی فرصت برای کشتن او برآمدند. اما از او می‌ترسیدند،
زیرا همه از تعالیم او شگفت‌زده بودند. 19 عصر آن روز، مانند
روزهای دیگر از شهر بیرون رفتند. 20 صبح روز بعد، وقتی به اورشلیم
بازمی‌گشتند، شاگردان درخت انجیر را دیدند که از ریشه خشک
شده است. 21 پطرس به خاطر آورد که عیسی روز قبل، درخت را
نفرین کرده بود. پس با تعجب گفت: «استاد نگاه کنید! درخت
انجیری که نفرین کردید، خشک شده است!» 22 عیسی گفت:
«به خدا ایمان داشته باشید. 23 براستی به شما می‌گویم: اگر کسی
به این کوه بگوید،"از جا کنده شو و به دریا افکنده شو"، و در دل
خود شک نکند، بلکه ایمان داشته باشد که آنچه می‌گوید روی
خواهد داد، برای او انجام خواهد شد. 24 خوب گوش کنید: هر چه
در دعا بخواهید، ایمان داشته باشید که آن را یافته‌اید، و از آنِ شما
خواهد بود. 25 «ولی وقتی دعا می‌کنید، اگر نسبت به کسی کینه‌ای
در دل دارید، او را ببخشید، تا پدر آسمانی شما نیز گناهان شما را
ببخشد. 26 امّا اگر شما نبخشید، پدر آسمانی شما نیز گناهان شما
را نخواهد بخشید.» 27 آنها بار دیگر وارد اورشلیم شدند. به محض
اینکه عیسی قدم به معبد گذاشت، کاهنان اعظم و علمای دین
و مشایخ دور او را گرفتند 28 و پرسیدند: «با چه اختیاری همهٔ
این کارها را انجام می‌دهی؟ چه کسی حق انجام آنها را به تو داده
است؟» 29 عیسی فرمود: «من به شرطی جواب شما را می‌دهم که
اول به سؤال من جواب دهید. 30 آیا اقتدار یحیی برای تعمید دادن
مردم از آسمان بود یا از انسان؟ جواب مرا بدهید.» 31 ایشان درباره
این موضوع با یکدیگر مشورت کرده، گفتند: «اگر بگوییم از سوی
خدا فرستاده شده بود، خود را به دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید:
پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ 32 و اگر بگوییم از انسان بود، ممکن
است مردم علیه ما قیام کنند.» زیرا همهٔ مردم یحیی را پیامبری راستین
می‌دانستند. 33 سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!» عیسی فرمود:
«پس در این صورت من هم به سؤال شما جواب نمی‌دهم.»

12 عیسی برای تعلیم مردم، حکایات و مَثَلهای بسیاری بیان
می‌کرد. او یکبار فرمود: «شخصی تاکستانی درست کرد و دور آن
دیواری کشید. در آن حوضچه‌ای نیز برای گرفتن آب انگور کَند و
یک برج دیدبانی نیز بنا کرد. سپس باغ را به چند باغبان اجاره داد و
خود به سفر رفت. 2 در فصل انگورچینی، خدمتکارش را فرستاد تا
سهم خود را از محصول باغ بگیرد. 3 ولی باغبانها او را گرفته، زدند
و دست خالی برگرداندند. 4 «صاحب باغ یک نفر دیگر را فرستاد؛
این بار به او دشنام دادند و او را زدند و سرش را نیز شکستند. 5 نفر
بعدی را نیز کشتند. دیگران را هم یا زدند یا کشتند. 6 تا اینکه فقط
یک نفر برای صاحب تاکستان باقی ماند، یعنی تنها پسرش. آخر او
را فرستاد، با این تصور که به او احترام خواهند گذاشت. 7 «ولی
باغبانها به یکدیگر گفتند:"او وارث است؛ پس بیایید او را بکشیم تا
باغ مال ما شود." 8 پس او را گرفتند و کشتند و جنازه‌اش را از باغ
بیرون انداختند. 9 «حال به نظر شما، صاحب باغ چه خواهد کرد؟
او خواهد آمد و همهٔ باغبانها را خواهد کشت و باغ را به دیگران
اجاره خواهد داد. 10 مگر در کتب مقدّس نخوانده‌اید که:"سنگی
که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است. 11 این
کارِ خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید".» 12 سران قوم
یهود خواستند همان جا او را بگیرند، چون فهمیدند که منظور عیسی
از باغبانهای ظالم، اشاره به ایشان می‌باشد. اما از مردم ترسیدند،
پس او را به حال خود گذاشتند و رفتند. 13 اما بعداً، چند تن از
فریسیان و هیرودیان را به عنوان جاسوس فرستادند تا از گفته‌های
عیسی دلیلی بیابند و بازداشتش کنند. 14 پس جاسوسان آمدند
و گفتند: «استاد، می‌دانیم مردی صادق هستی، و از کسی ترس
نداری زیرا تحت تأثیر ظاهر و مقام افراد قرار نمی‌گیری، بلکه راه
خدا را به درستی تعلیم می‌دهی. آیا باید به دولت روم خَراج داد یا
نه؟» 15 عیسی متوجهٔ نیرنگ ایشان شد و فرمود: «چرا می‌خواهید
مرا آزمایش کنید. سکه‌ای به من نشان دهید تا بگویم.» 16 وقتی
سکه را به او دادند، پرسید: «نقش و اسم چه کسی روی این سکه
است؟» جواب دادند: «قیصر روم.» 17 فرمود: «مال قیصر را به
قیصر بدهید، و مال خدا را به خدا!» جواب عیسی ایشان را حیران
کرد. 18 سپس عده‌ای از صدوقی‌ها که منکر قیامت هستند، نزد او
آمدند و پرسیدند: 19 «استاد، در تورات موسی آمده است که اگر
مردی بی‌اولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیوه را به همسری
بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. 20 حال، هفت برادر
بودند؛ اولی زنی گرفت و بی‌اولاد مُرد. 21 پس دومی همسر او را به
زنی گرفت، ولی او هم بی‌فرزند مرد. سومی هم او را به زنی گرفت و
بی‌اولاد فوت کرد. 22 و به همین ترتیب، همهٔ برادرها مردند ولی
هیچ‌کدام صاحب فرزند نشدند. سرانجام آن زن نیز مرد. 23 حال در
روز قیامت، آن زن، همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون
او در واقع زن همهٔ ایشان بوده است.» 24 عیسی جواب داد: «شما
چقدر گمراهید، زیرا نه از کلام خدا چیزی می‌دانید نه از قدرت
خدا. 25 زیرا در روز قیامت، انسانها دیگر ازدواج نمی‌کنند بلکه مثل
فرشتگان آسمان خواهند بود. 26 «اما دربارهٔ زنده شدن مردگان، مگر

31 ولی بسیاری که اکنون اول هستند، آخر خواهند شد و کسانی
که آخرند، اول.» 32 پس ایشان به سوی اورشلیم به راه افتادند.
عیسی جلو می‌رفت و شاگردان به دنبال او. ناگهان ترس و حیرت
سراسر وجود شاگردان را فرا گرفت. عیسی دوازده شاگرد را به کناری
کشید و یکبار دیگر به ایشان گفت که در اورشلیم چه سرنوشتی در
انتظار اوست. او فرمود: 33 «اکنون به اورشلیم می‌رویم، و در آنجا
پسر انسان را به کاهنان اعظم و علمای دین خواهند سپرد. آنها
او را به مرگ محکوم خواهند کرد. سپس وی را به رومی‌ها تحویل
خواهند داد. 34 ایشان او را مسخره خواهند کرد و به رویش آب
دهان انداخته، او را شلّاق خواهند زد و سرانجام او را خواهند کشت؛
ولی پس از سه روز او زنده خواهد شد.» 35 یعقوب و یوحنا (پسران
زبدی) نزد او آمده، گفتند: «استاد، ممکن است لطفی در حق ما
بکنی؟» 36 عیسی پرسید: «چه لطفی؟» 37 گفتند: «وقتی بر
تخت باشکوهت بنشینی، اجازه بفرما یکی از ما در سمت راست و
دیگری در سمت چپ تخت سلطنتت بنشینیم.» 38 عیسی جواب
داد: «شما نمی‌دانید چه می‌خواهید! آیا می‌توانید از جام تلخ رنج و
عذابی که من باید بنوشم، شما نیز بنوشید؟ یا رنج و عذابی را که من
باید در آن تعمید بگیرم، شما نیز در آن تعمید بگیرید؟» 39 جواب
دادند: «بله، می‌توانیم.» عیسی فرمود: «البته از جام من خواهید
نوشید و در تعمیدی که می‌گیرم، شما هم تعمید خواهید گرفت،
40 ولی من اختیار آن را ندارم که شما را در سمت راست و چپ خود
بنشانم. این جایگاه برای کسانی نگاه داشته شده که از قبل انتخاب
شده‌اند.» 41 وقتی بقیه شاگردان فهمیدند که یعقوب و یوحنا چه
درخواستی کرده‌اند، بر آن دو خشمگین شدند. 42 پس عیسی همهٔ
شاگردان را فرا خوانده، گفت: «در این دنیا، حکمرانان بر مردم
ریاست می‌کنند و اربابان به زیردستان خود دستور می‌دهند. 43 ولی
در میان شما نباید چنین باشد. بلکه برعکس، هر که می‌خواهد در
میان شما بزرگ باشد، باید خدمتگزار همه باشد. 44 و هر که
می‌خواهد در بین شما اول باشد، باید غلام همه باشد. 45 چون پسر
انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده است تا به
دیگران کمک کند و جانش را در راه آزادی دیگران فدا سازد.»
46 سپس به اریحا رسیدند. وقتی از شهر بیرون می‌رفتند، جمعیتی
انبوه به دنبالشان به راه افتادند. در کنار راه، کوری به نام بارتیمائوس
نشسته بود و گدایی می‌کرد. 47 وقتی بارتیمائوس شنید که عیسای
ناصری از آن راه می‌گذرد، شروع به داد و فریاد کرد و گفت: «ای
عیسی، ای پسر داوود، بر من رحم کن!» 48 بسیاری از مردم بر
سرش فریاد زدند: «ساکت شو!» اما او صدایش را بلندتر می‌کرد که:
«ای پسر داوود، به من رحم کن!» 49 وقتی سر و صدای او به
گوش عیسی رسید، همان جا ایستاد و فرمود: «بگویید اینجا بیاید.»
پس مردم او را صدا زده، گفتند: «بخت به تو روی آورده؛ برخیز که
تو را می‌خواند.» 50 بارتیمائوس ردای کهنهٔ خود را کناری انداخت و
از جا پرید و پیش عیسی آمد. 51 عیسی پرسید: «چه می‌خواهی
برایت بکنم؟» گفت: «استاد، می‌خواهم بینا شوم.» 52 عیسی به او
فرمود: «برو که ایمانت تو را شفا داده است.» آن مرد بی‌درنگ بینایی
خود را بازیافت و از پی عیسی در راه روانه شد.

11 هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی و
بیت‌عنیا واقع در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود
را جلوتر فرستاد 2 و به ایشان فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل
شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، کرّهٔ الاغی را خواهید دید که
بسته‌اند. تا به حال کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به
اینجا بیاورید. 3 و اگر کسی پرسید:"چه می‌کنید؟"بگویید:"خداوند
لازمش دارد و بی‌درنگ آن را پس خواهد فرستاد."» 4 آن دو شاگرد
رفتند و کره الاغ را یافتند که در کوچه‌ای، کنار درِ خانه‌ای بسته شده
بود. وقتی کره را باز می‌کردند، 5 عده‌ای که در آن نزدیکی ایستاده
بودند، پرسیدند: «چه می‌کنید؟ چرا کره را باز می‌کنید؟» 6 پس
آنچه عیسی فرموده بود، گفتند. آنان نیز اجازه دادند که کره را ببرند.
7 کُرّه را نزد عیسی آوردند و شاگردان رداهای خود را بر پشت آن
انداختند تا او سوار شود. 8 عدهٔ زیادی از مردم نیز رداهای خود را در
مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند و عده‌ای نیز شاخه‌هایی را که در
مزارع بریده بودند، جلوی او روی جاده پهن می‌کردند. 9 مردم از هر
سو او را احاطه کرده بودند و فریاد برمی‌آوردند: «هوشیعانا!» «مبارک
است آن که به نام خداوند می‌آید!» 10 «مبارک است سلطنت پدر
ما داوود که فرا می‌رسد!» «هوشیعانا در عرش برین!» 11 به این
ترتیب، عیسی وارد اورشلیم شد و به معبد رفت. او با دقت همه چیز
را زیر نظر گرفت و بیرون آمد. هنگام غروب، شهر را ترک گفت
و همراه دوازده شاگرد خود به بیت‌عنیا رفت. 12 صبح روز بعد،
هنگامی که از بیت‌عنیا برمی‌گشتند، عیسی گرسنه شد. 13 کمی
دورتر درخت انجیری دید که برگ داشت؛ پس به طرف آن رفت تا
شاید انجیری پیدا کند. اما جز برگ چیز دیگری بر درخت نیافت،
چون هنوز فصل میوه نرسیده بود. 14 عیسی به درخت فرمود: «باشد
که دیگر هرگز کسی از تو میوه نخورد!» و شاگردانش این را شنیدند.
15 هنگامی که بار دیگر وارد اورشلیم شدند، عیسی (aiōn g165)
به معبد رفت و آنانی را که در آنجا مشغول خرید و فروش بودند،
بیرون راند و بساط صرافان و کبوترفروشان را واژگون ساخت، 16 و
نگذاشت کسی با کالایی وارد محوطهٔ معبد شود. 17 سپس به مردم

ارواح پلید را از مردم بیرون می‌کرد؛ ولی ما به او گفتیم که این کار را
نکند چون از گروه ما نبود.» **39** عیسی فرمود: «مانع او نشوید،
چون کسی که به اسم من معجزه‌ای می‌کند، مخالف من نیست.
40 کسی که بر ضد ما نیست، با ما است. **41** اگر کسی به شما
حتی یک لیوان آب بدهد، فقط به خاطر اینکه به مسیح تعلق دارید،
بدون شک بی‌پاداش نخواهد ماند. **42** ولی اگر کسی باعث شود
یکی از این کودکان که به من ایمان دارند، ایمانش را از دست
بدهد، برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و
به دریا انداخته شود. **43** «اگر دستت باعث لغزش تو می‌شود، آن را
قطع کن، زیرا بهتر است با یک دست به حیات وارد شوی، تا اینکه
با دو دست به دوزخ بروی، جایی که آتش آن هرگز خاموش نمی‌شود.
(Geenna g1067 **44** جایی که کِرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی
نمی‌پذیرد. **45** و اگر پایت باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن و
دور انداز، زیرا بهتر است با یک پا به حیات وارد شوی، تا اینکه با دو
پا به دوزخ انداخته شوی. **(Geenna g1067** **46** جایی که کِرم
آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پذیرد. **47** «اگر چشمت باعث
لغزش تو می‌گردد، آن را از حدقه درآور، زیرا بهتر است با یک چشم
وارد ملکوت خدا شوی تا اینکه با دو چشم به دوزخ انداخته شوی.
(Geenna g1067 **48** جایی که کرمهای بدن‌خوار هرگز نمی‌میرند و
آتش، هیچگاه خاموش نمی‌شود. **49** «زیرا هر کس با آتش نمکین و
آزموده خواهد شد. **50** «نمک خوب است، اما اگر طعم و خاصیتش
را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به آن برگرداند؟
پس شما نیز در میان خود خاصیت نمک را داشته باشید و با هم در
صلح و صفا زندگی کنید.»

10 عیسی از کَفَرناحوم به طرف سرزمین یهودیه و قسمت شرقی
رود اردن رفت. باز عدهٔ زیادی در آنجا نزد او گرد آمدند و او نیز طبق
عادت خود، به تعلیم ایشان پرداخت. **2** آنگاه بعضی از فریسیان پیش
آمدند تا با بحث و گفتگو، او را غافلگیر کنند. پس به عیسی گفتند:
«آیا مرد اجازه دارد زن خود را طلاق دهد؟» **3** عیسی نیز از ایشان
پرسید: «موسی در مورد طلاق چه دستوری داده است؟» **4** جواب
دادند: «موسی اجازه داده که مرد طلاقنامه‌ای بنویسد و زن خود را رها
کند.» **5** عیسی فرمود: «موسی به علّت سنگدلی شما این حکم را
صادر کرد. **6** اما در ابتدای آفرینش، خدا"ایشان را مرد و زن آفرید."
7 و"به این سبب است که مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به
زن خود می‌پیوندد، **8** و آن دو یک تن می‌شوند". بنابراین، از آن پس
دیگر دو تن نیستند بلکه یک تن. **9** پس آنچه را خدا پیوست، انسان
جدا نکند.» **10** بعداً وقتی عیسی در خانه تنها بود، شاگردانش بار
دیگر سر صحبت را دربارهٔ همین موضوع باز کردند. **11** عیسی به
ایشان فرمود: «هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج
کند، نسبت به زن خود مرتکب زنا شده است. **12** همچنین اگر زنی
از شوهرش جدا شود و با مرد دیگری ازدواج کند، او نیز مرتکب زنا
شده است.» **13** مردم کودکان خود را نزد عیسی آوردند تا بر سر
ایشان دست بگذارد و برکتشان دهد. اما شاگردان عیسی آنها را برای
این کار سرزنش کردند. **14** ولی وقتی عیسی رفتار شاگردان را دید،
ناراحت شد و به ایشان گفت: «بگذارید کودکان نزد من بیایند و
مانع ایشان نشوید. زیرا ملکوت خدا مال کسانی است که مانند این
کودکان هستند. **15** براستی به شما می‌گویم که هر که ملکوت
خدا را مانند یک کودک نپذیرد، هرگز به آن داخل نخواهد شد.»
16 آنگاه بچه‌ها را در آغوش گرفت و دست بر سر ایشان گذاشت و
آنان را برکت داد. **17** وقتی عیسی عازم سفر بود، شخصی با عجله
آمده، نزد او زانو زد و پرسید: «ای استاد نیکو، چه باید بکنم تا
زندگی جاوید نصیبم شود؟» **(aiōnios g166** **18** عیسی از او
پرسید: «چرا مرا نیکو می‌خوانی؟ هیچ‌کس نیکو نیست، جز خدا!
19 و اما در مورد سؤالت، خودت که احکام را می‌دانی: قتل نکن،
زنا نکن، دزدی نکن، شهادت دروغ نده، کسی را فریب نده و پدر و
مادر خود را گرامی بدار.» **20** مرد جواب داد: «همهٔ این احکام را از
کودکی انجام داده‌ام.» **21** عیسی نگاهی گرم و پر محبت به او کرد
و فرمود: «تو فقط یک چیز کم داری؛ برو و هر چه داری بفروش و
پولش را به فقرا بده تا گنج تو در آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و
مرا پیروی کن!» **22** مرد با چهره‌ای در هم و افسرده، از آنجا رفت،
زیرا ثروت زیادی داشت. **23** عیسی لحظه‌ای به اطراف نگاه کرد
و بعد به شاگردان خود فرمود: «برای ثروتمندان چه سخت است
ورود به ملکوت خدا.» **24** شاگردان از این گفتهٔ عیسی تعجب
کردند. پس عیسی بازگفت: «ای فرزندان، ورود به ملکوت خدا بسیار
سخت است. **25** گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد
شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!» **26** شاگردان از این سخن
شگفت‌زده شده، پرسیدند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند
نجات پیدا کند؟» **27** عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از
نظر انسان این کار غیرممکن است، ولی از نظر خدا اینطور نیست،
زیرا برای خدا همه چیز ممکن است.» **28** آنگاه پطرس گفت: «ما
از همه چیز دست کشیده‌ایم تا از تو پیروی کنیم.» **29** عیسی جواب
داد: «خاطرجمع باشید، اگر کسی چیزی را به خاطر من و انجیل از
دست بدهد، مثل خانه، برادر، خواهر، پدر، مادر، فرزند و اموال
خود، **30** خدا به او صد برابر بیشتر خانه، برادر، خواهر، مادر و فرزند
و زمین خواهد داد، همراه با رنج و زحمت. و در عالم آینده نیز
زندگی جاوید نصیب او خواهد شد. **(aiōn g165, aiōnios g166**

دست بدهد، آن را نجات خواهد داد. **36** «چه فایده که انسان تمام
دنیا را ببرد، اما جانش را از دست بدهد؟ **37** مگر چیزی با ارزشتر از
جان او پیدا می‌شود؟ **38** و اگر کسی در این روزگار فاسد و پر از
گناه از من و از سخنان من عار داشته باشد، پسر انسان نیز هنگامی
که در جلال پدر خود، با فرشتگان مقدّس بازگردد، از او عار خواهد
داشت.»

9 عیسی به شاگردان خود فرمود: «یقین بدانید که در اینجا
کسانی ایستاده‌اند که تا آمدن قدرتمند ملکوت خدا را نبینند، نخواهند
مرد.» **2** شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشت و
آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. در آنجا، ظاهر عیسی در
مقابل چشمان ایشان دگرگون شد **3** و لباسش درخشان و بسیار
سفید شد، چنانکه هیچ‌کس بر روی زمین نمی‌تواند لباسی را آنقدر
سفید بشوید. **4** آنگاه ایلیا و موسی ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو
پرداختند. **5** پطرس شگفت‌زده گفت: «استاد، چه خوب است ما
اینجا هستیم! بگذار سه سایبان بسازیم، یکی برای تو، یکی برای
موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» **6** پطرس این حرف را زد
تا چیزی گفته باشد، چون نمی‌دانست چه بگوید و همه از ترس
می‌لرزیدند. **7** اما در همان حال، ابری بالای سرشان سایه افکند و
ندایی از آن در رسید که «این است پسر عزیز من؛ به او گوش فرا
دهید.» **8** ایشان بلافاصله به اطراف نگاه کردند، ولی جز عیسی
کسی را ندیدند. **9** هنگامی که از کوه پایین می‌آمدند، عیسی به
ایشان دستور داد تا دربارهٔ آنچه دیده‌اند به کسی چیزی نگویند تا
زمانی که پسر انسان پس از مرگ زنده شود. **10** آنان نیز اطاعت
نمودند، ولی اغلب دربارهٔ آن ماجرا با یکدیگر گفتگو می‌کردند و در
این فکر بودند که منظور عیسی از «زنده شدن» چه بوده است.
11 سپس از عیسی پرسیدند: «چرا علمای دین یهود اصرار دارند که
قبل از ظهور مسیح، ایلیای نبی باید دوباره ظهور کند؟» **12** عیسی
پاسخ داد: «البته که اول ایلیا می‌آید تا همه چیز را آماده کند. ولی
در مورد پسر انسان، در کتب مقدّس چه نوشته شده است؟ نوشته
شده که او عذاب خواهد کشید، و با خفت و خواری با او رفتار
خواهند کرد. **13** اما من به شما می‌گویم، همان‌طور که نوشته
شده، ایلیا آمده است، و با او بسیار بدرفتاری کردند.» **14** وقتی
نزد بقیهٔ شاگردان رسیدند، دیدند عدهٔ زیادی دور آنها جمع شده‌اند
و چند تن از علمای دین نیز با ایشان بحث و گفتگو می‌کنند.
15 جماعت به‌مجرد اینکه عیسی را دیدند، غرق در حیرت شدند، و
شتابان دویدند تا او را تحیّت گویند. **16** عیسی پرسید: «دربارهٔ چه
بحث می‌کنید؟» **17** مردی از آن میان جواب داد: «استاد، پسرم
را به اینجا آوردم تا او را شفا دهید. او نمی‌تواند حرف بزند چون
اسیر یک روح پلید است. **18** هرگاه روح پلید پسرم را می‌گیرد،
او را بر زمین می‌کوبد و دهانش کف می‌کند و دندانهایش به هم
می‌خورند و بدنش مثل چوب خشک می‌شود. از شاگردانت خواهش
کردم روح پلید را از او بیرون کنند، ولی نتوانستند.» **19** عیسی
فرمود: «ای مردم بی‌ایمان! تا کی رفتار شما را تحمل کنم؟ او را نزد
من بیاورید.» **20** پس او را آوردند؛ اما به محض اینکه چشمش به
عیسی افتاد، روح پلید او را تکان سختی داد و بر زمین زد. پسر
می‌غلتید و دهانش کف می‌کرد. **21** عیسی از پدر او پرسید: «از
کی چنین شده است؟» جواب داد: «از کودکی. **22** روح پلید بارها
او را در آب و آتش انداخته تا نابودش کند. به ما رحم کن و اگر
می‌توانی او را شفا بده.» **23** عیسی فرمود: «اگر می‌توانم؟! اگر
ایمان داشته باشی همه چیز برایت امکان خواهد داشت.» **24** پدر
فوری با صدای بلند جواب داد: «بلی، ایمان دارم؛ کمکم کن تا
ایمانم بیشتر شود.» **25** چون عیسی دید جمعیت زیادتر می‌شود، به
روح پلید نهیب زده، گفت: «ای روح کر و لال، به تو می‌گویم از
این پسر بیرون برو و دیگر داخل او نشو!» **26** روح پلید نعره‌ای زد و
بار دیگر پسر را تکان داد و از او خارج شد. پسر غش کرد و مانند
مرده بی‌حرکت بر زمین افتاد. مردم به یکدیگر گفتند: «مُرد!» **27** اما
عیسی دست او را گرفت و بلند کرد. پسر، صحیح و سالم بر پاهای
خود ایستاد. **28** بعداً وقتی عیسی در خانه تنها بود، شاگردانش در
خلوت از او پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم روح پلید را از وجود پسر
بیرون کنیم؟» **29** عیسی فرمود: «این نوع روح پلید جز با دعا بیرون
نمی‌رود.» **30** عیسی از آنجا به جلیل رفت و سعی کرد از نظر مردم
دور بماند، **31** تا بتواند وقت بیشتری را با شاگردانش صرف کند
و ایشان را تعلیم دهد. او به ایشان می‌گفت: «پسر انسان را به
دست مردم تسلیم خواهند کرد و او را خواهند کشت. اما پس از سه
روز زنده خواهد شد.» **32** ولی منظور او را نفهمیدند و می‌ترسیدند
بپرسند. **33** سپس به کَفَرناحوم رسیدند. وقتی به خانه‌ای وارد شدند
که بنا بود در آنجا بمانند، عیسی از ایشان پرسید: «در بین راه با هم
چه می‌گفتید؟» **34** ایشان خجالت می‌کشیدند جواب دهند، زیرا در
بین راه بحث و گفتگو می‌کردند که کدام یک از ایشان از همه بزرگتر
است. **35** پس عیسی نشست و آنها را دور خود جمع کرد و گفت:
«هر که می‌خواهد اول باشد، باید آخر همه و خدمتگزار همه باشد.»
36 سپس کودکی را به میان آورد و او را در آغوش گرفت و گفت:
37 «هر که به خاطر من چنین کودکی را بپذیرد، در واقع مرا پذیرفته
است، و هر که مرا بپذیرد، نه فقط مرا، بلکه فرستندهٔ مرا نیز پذیرفته
است.» **38** یوحنا، به او گفت: «استاد، مردی را دیدیم که به نام تو

داشت. آنان التماس کردند تا عیسی دستهایش را بر سر او بگذارد
و او را شفا دهد. **33** عیسی او را از میان جمعیت به گوشه‌ای
برد و انگشتانش را در گوش او گذاشت و آب دهان انداخت و به
زبان مرد مالید. **34** سپس به سوی آسمان نگاه کرد و آهی کشید و
گفت: «باز شو!» **35** بلافاصله آن مرد شفا یافت و توانست به
خوبی بشنود و صحبت کند. **36** عیسی به مردم فرمود که به کسی
چیزی نگویند. اما هر چقدر بیشتر ایشان را قدغن می‌کرد، بیشتر خبر
را پخش می‌کردند، **37** چون این معجزه تأثیر عمیقی بر آنها گذاشته
بود. ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «کارهای این مرد چه عالی است.
حتی کر و لال را نیز شفا می‌بخشد.»

8 در یکی از همان روزها، بار دیگر جمعیتی انبوه نزد او جمع
شدند و باز خوراکشان تمام شد. عیسی شاگردان خود را فرا خواند و
به ایشان فرمود: **2** «دلم به حال این مردم می‌سوزد، الان سه روز
است که با من هستند و دیگر چیزی برایشان نمانده تا بخورند.
3 اگر ایشان را گرسنه به خانه‌هایشان بفرستم، مطمئناً در راه ضعف
خواهند کرد، چون بعضی از ایشان از راه دور آمده‌اند.» **4** شاگردانش
با تعجب گفتند: «در این بیابان از کجا می‌توانیم برای سیر کردن آنها
نان تهیه کنیم؟» **5** عیسی پرسید: «چقدر نان دارید؟» جواب دادند:
«هفت نان.» **6** پس به مردم فرمود تا بر زمین بنشینند. سپس هفت
نان را گرفت و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد.
ایشان نیز نانها را به مردم دادند. **7** چند ماهی کوچک نیز پیدا
کردند. ماهی‌ها را نیز برکت داد و به شاگردانش فرمود تا بین مردم
تقسیم کنند. **8** مردم همه خوردند و سیر شدند. سپس شاگردان
هفت زنبیل پر از خرده‌های باقی‌مانده برداشتند. **9** تعداد افراد در آنجا
حدود چهار هزار نفر بود. سپس عیسی جماعت را مرخص کرد،
10 و بلافاصله همراه شاگردانش سوار قایق شد و به ناحیهٔ دلمانوته
رفت. **11** وقتی فریسیان از آمدن عیسی باخبر شدند، گرد آمدند تا با
او به بحث و مجادله بپردازند. آنها برای آزمایش او، آیتی آسمانی از او
خواستند تا اقتدار خود را ثابت کند. **12** عیسی آهی از دل برآورد
و گفت: «چرا این نسل دائم در پی آیت هستند؟ براستی به شما
می‌گویم، هیچ آیتی به آنها نخواهم داد!» **13** پس ایشان را ترک
گفت و سوار قایق شد و به آن طرف دریاچه رفت. **14** ولی شاگردان
قبل از حرکت، فراموش کردند به اندازهٔ کافی با خود نان بردارند و در
قایق فقط یک نان داشتند. **15** در همان حال که در دریاچه پیش
می‌رفتند، عیسی به ایشان هشدار داد و گفت: «مواظب باشید و از
خمیرمایهٔ فریسی‌ها و خمیرمایهٔ هیرودیس خود را دور نگه دارید.»
16 پس شاگردان در این باره که نان با خود نیاورده‌اند شروع به بحث
با یکدیگر کردند. **17** عیسی پی برد که با یکدیگر دربارهٔ چه گفتگو
می‌کنند. پس گفت: «چرا در این باره بحث می‌کنید که نان ندارید؟
آیا هنوز هم نمی‌بینید و نمی‌فهمید؟ آیا دلتان آنقدر سخت است که
نمی‌توانید درک کنید؟ **18** شما که چشم دارید، پس چرا نمی‌بینید؟
چرا گوشهایتان را باز نمی‌کنید تا بشنوید؟ **19** آیا فراموش کردید چطور
پنج هزار نفر را با پنج نان سیر کردم؟ چند سبد پر از باقیمانده‌ها
برداشتید؟» جواب دادند: «دوازده سبد.» **20** گفت: «وقتی با هفت
نان، چهار هزار نفر را سیر کردم، چند زنبیل از خُرده‌ها جمع کردید؟»
گفتند: «هفت زنبیل!» **21** گفت: «آیا هنوز هم درک نمی‌کنید؟»
22 هنگامی که به بیت‌صیدا رسیدند، مرد کوری را نزد او آوردند و از
او خواهش کردند که بر او دست بگذارد و شفایش دهد. **23** عیسی
دست آن مرد را گرفت و از ده بیرون برد، آب دهان به چشمهای او
مالید و دستهای خود را بر چشمان او گذاشت و از او پرسید: «چیزی
می‌بینی؟» **24** مرد به اطراف نگاه کرد و گفت: «می‌بینم، ولی
نه کاملاً خوب. مردم را مثل تنهٔ درختان می‌بینم که راه می‌روند.»
25 عیسی بار دیگر دستهایش را روی چشمان آن مرد گذاشت. آنگاه
چشمان وی باز شد و بینایی خود را بازیافت، و همه چیز را به‌خوبی
می‌دید. **26** عیسی او را به سوی خانه و خانواده‌اش فرستاد و فرمود
که وارد دهکده نشود. **27** عیسی با شاگردان خود، ایالت جلیل را
ترک گفت و به دهات قیصریهٔ فیلیپی رفت. در بین راه از ایشان
پرسید: «مردم دربارهٔ من چه نظری دارند؟ به نظر آنها من که هستم؟»
28 شاگردان جواب دادند: «بعضی‌ها می‌گویند که همان یحیای
تعمیددهنده هستی؛ عده‌ای هم می‌گویند که ایلیا یا یکی دیگر از
پیامبران هستی که دوباره ظهور کرده است.» **29** پرسید: «شما چه
می‌گویید؟ به نظر شما من که هستم؟» پطرس جواب داد: «تو مسیح
هستی.» **30** ولی عیسی به ایشان دستور اکید داد که دربارهٔ او
چیزی به کسی نگویند. **31** آنگاه عیسی به ایشان گفت که لازم
است پسر انسان آزارِ بسیار ببیند و از طرف مشایخ و کاهنان اعظم و
علمای دین محکوم شده، کشته شود، اما پس از سه روز زنده خواهد
شد. **32** وقتی عیسی این مطلب را آشکارا بیان کرد، پطرس او را به
کناری کشید و به او گفت که نباید چنین سخنانی بر زبان بیاورد.
33 عیسی برگشت و نگاهی به شاگردان کرد؛ سپس با لحنی تند به
پطرس فرمود: «دور شو از من ای شیطان! تو با دید انسانی به این
موضوع نگاه می‌کنی، نه با دید خدایی.» **34** آنگاه شاگردان و مردم
را فراخواند و فرمود: «اگر کسی از شما بخواهد پیرو من باشد باید از
خودخواهی دست بردارد و صلیب خود را بر دوش گیرد و مرا پیروی
کند. **35** هر که بخواهد جان خود را نجات دهد، آن را از دست
خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من و به خاطر انجیل از

حال راه رفتن روی آب دیدند، و به گمان اینکه روحی می‌بینند، از
ترس فریاد زدند، **50** چون همه او را می‌دیدند و مضطرب شده بودند.
ولی عیسی بی‌درنگ با ایشان صحبت کرده، گفت: «قوی باشید!
نترسید! منم!» **51** آنگاه سوار قایق شد و باد از وزیدن بازایستاد.
شاگردان سخت حیرت‌زده شده بودند. **52** چون هنوز به اهمیت
معجزهٔ نانها پی نبرده بودند و دلشان سخت شده بود. **53** وقتی به آن
سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جنیسارت از قایق پیاده شدند و در
آنجا لنگر انداختند. **54** از قایق که بیرون آمدند، مردم فوری او را
شناختند **55** و در سراسر آن ناحیه خبر ورود او را پخش کردند.
طولی نکشید که از هر طرف بیماران را روی تختها نزد او آوردند.
56 عیسی هر جا قدم می‌گذاشت، چه در دهات و چه در شهرها و
چه در مزرعه‌ها، مردم بیماران را بر سر راه او می‌گذاشتند و التماس
می‌کردند که لااقل اجازه دهد به لبهٔ ردایش دست بزنند؛ و هر که به
او دست می‌زد، شفا می‌یافت.

7 روزی چند نفر از فریسیان و علمای دین یهود از اورشلیم آمدند
تا با عیسی ملاقات کنند. **2** وقتی آنها دیدند که بعضی از شاگردان
او با دستهای نجس، یعنی ناشسته، غذا می‌خورند، آنان را سرزنش
کردند. **3** زیرا یهودیان، بخصوص فرقهٔ فریسیان، تا دستها را تا آرنج
نشویند، هرگز دست به غذا نمی‌زنند. این یکی از سنتهای ایشان
است. **4** از این رو، هر بار که از بازار به خانه می‌آیند، پیش از غذا
همیشه باید به این ترتیب شستشو کنند. این فقط یک نمونه از قوانین
و مقررات بسیاری است که طی سالیان دراز به‌جا آورده‌اند و هنوز هم
به آن سخت پایبند می‌باشند. نمونهٔ دیگر، شستن پیاله‌ها، دیگها و
کاسه‌هاست. **5** پس فریسیان و علمای دین از عیسی پرسیدند: «چرا
شاگردانت این سنت قدیمی ما را رعایت نمی‌کنند و پیش از غذا،
دستهای خود را نمی‌شویند؟ آنها با دستهای نجس غذا می‌خورند.»
6 عیسی در پاسخ ایشان فرمود: «ای ریاکاران، اشعیای نبی در وصف
شما چه خوب گفته که"این قوم با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، اما
دلشان از من دور است. عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشری را به
جای احکام الهی به مردم تعلیم می‌دهند." **8** چون شما دستورهای
مهم خدا را کنار گذاشته‌اید و آداب و رسوم خود را جانشین آن
ساخته‌اید. **9** حتی حاضرید احکام خدا را زیر پا بگذارید تا آداب و
رسوم خودتان را حفظ کنید. **10** برای مثال، موسی از طرف خدا این
دستور را به شما داد که"پدر و مادر خود را گرامی بدار،"و نیز"هر
که به پدر و مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود." **11** اما
شما می‌گویید که هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود
بگوید:"ببخشید، نمی‌توانم به شما کمک کنم، چون آنچه می‌بایست
به شما بدهم، در راه خدا صدقه داده‌ام." **12** و به این ترتیب،
به او اجازه می‌دهید نسبت به پدر و مادر محتاجش بی‌اعتنا شود.
13 شما با این کارتان فرمان خدا را زیر پا می‌گذارید تا سنّت خود را
به دیگران منتقل کنید و از این گونه کارها بسیار انجام می‌دهید.»
14 آنگاه عیسی مردم را نزد خود فرا خواند و فرمود: «همهٔ شما خوب
گوش دهید و سعی کنید بفهمید. **15** آنچه انسان را نجس می‌سازد،
چیزهایی نیست که وارد بدنش می‌شود. بلکه آنچه از دل او بیرون
می‌آید، همان است که او را نجس می‌سازد. **16** هر که گوش شنوا
دارد، بشنود!» **17** وقتی عیسی وارد خانه‌ای شد تا از جمعیت دور
باشد، شاگردان مقصود او را از این گفته جویا شدند. **18** عیسی
به ایشان فرمود: «آیا شما نیز درک نمی‌کنید؟ مگر نمی‌دانید که
آنچه می‌خورید، به روحتان لطمه‌ای نمی‌زند و آن را نجس نمی‌سازد؟
19 زیرا خوراک با قلب و روح شما کاری ندارد، بلکه از معدهٔ شما
عبور می‌کند و دفع می‌شود.» (با این گفته، عیسی نشان داد که هر
نوع خوراک، پاک و حلال است.) **20** سپس افزود: «آنچه از درون
انسان بیرون می‌آید، آن است که او را نجس می‌سازد. **21** چون
اینهاست که از وجود و دل انسان بیرون می‌آید: فکرهای پلید، روابط
نامشروع، دزدی، آدمکشی، زنا، **22** طمع، شرارت، فریب و تقلب،
هرزگی، حسادت، بدگویی و غیبت، خودپسندی و هرگونه حماقت
دیگر. **23** تمام این چیزهای شرم‌آور از وجود و قلب انسان سرچشمه
می‌گیرند و انسان را نجس ساخته، او را از خدا دور می‌کنند.»
24 آنگاه عیسی ایالت جلیل را ترک گفته، به نواحی صور رفت. او
وارد خانه‌ای شد و نمی‌خواست کسی متوجه آمدنش گردد؛ ولی
میسر نشد، چون مانند همیشه خبر ورودش فوری در همه جا پیچید.
25 همان موقع، زنی نزد او آمد که دختر کوچکش گرفتار روحی پلید
بود. او خبر معجزات عیسی را شنیده بود. از این رو آمد و بر پاهای
عیسی افتاد، **26** و التماس کرد که فرزندش را از شرّ آن روح پلید
نجات دهد. این زن اهل فینیقیهٔ سوریه و غیریهودی بود. **27** عیسی به
او گفت: «من باید نخست قوم خود، یعنی یهودیان را یاری کنم.
درست نیست که نان را از دست فرزندان بگیریم و جلوی سگها
بیندازیم.» **28** زن جواب داد: «درست است، سَروَرَم. ولی سگها هم
از خرده‌های نان فرزندان می‌خورند.» **29** عیسی گفت: «آفرین، نیکو
پاسخ گفتی. به خاطر همین پاسخ، دخترت را شفا می‌بخشم. به
خانه‌ات برگرد! روح پلید از دخترت بیرون رفته است.» **30** هنگامی
که زن به خانه‌اش رسید، دید دخترش آرام بر تخت دراز کشیده و
روح پلید از او بیرون رفته است. **31** سپس عیسی از صور به صیدون
رفت و از راه دکاپولیس به طرف دریاچهٔ جلیل بازگشت. **32** در
آنجا مردی را پیش او آوردند که کر بود و در ضمن لکنت زبان هم

کمربند خود، **9** و نه حتی کفش و لباس اضافی. **10** به هر خانه‌ای
که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بمانید. **11** اگر
در جایی شما را نپذیرفتند و حاضر نبودند به سخنانتان گوش دهند، از
آنجا بیرون بروید و گرد و خاکی را که از آن ده بر پاهایتان نشسته
است پاک کنید، تا نشان دهید که آنان چه فرصتی را از دست
داده‌اند.» **12** پس ایشان رفته، همهٔ مردم را به توبه از گناهان دعوت
کردند. **13** ایشان روحهای پلید زیادی را بیرون کردند و بیماران
بسیاری را با روغن تدهین کرده، شفا دادند. **14** طولی نکشید که
خبر کارهای عیسی به گوش هیرودیس پادشاه رسید زیرا همه جا
گفتگو دربارهٔ معجزات او بود. بعضی می‌گفتند: «بی‌شک، این همان
یحیای تعمیددهنده است که زنده شده، و به همین دلیل است که
می‌تواند چنین معجزاتی انجام دهد.» **15** عده‌ای نیز بر این گمان
بودند که او همان ایلیای نبی است که ظهور کرده است. دیگران نیز
می‌گفتند که او پیامبری است مانند پیامبران بزرگ گذشته. **16** اما
هیرودیس می‌گفت: «نه، این باید همان یحیی باشد که من سرش
را از تن جدا کردم، و حالا دوباره زنده شده است.» **17** ماجرا
از این قرار بود که هیرودیس سربازانی فرستاده، یحیی را دستگیر
کرده و به زندان انداخته بود، به خاطر هیرودیا که زن فیلیپ، برادر
هیرودیس بود، و حالا هیرودیس او را به زنی گرفته بود. **18** یحیی به
هیرودیس گفته بود: «ازدواج تو با هیرودیا، همسر برادرت فیلیپ،
کار درستی نیست.» **19** هیرودیا از یحیی کینه به دل داشت و
می‌خواست او را بکشد، اما این کار بدون اجازهٔ هیرودیس ممکن
نبود. **20** هیرودیس به یحیی احترام می‌گذاشت چون می‌دانست
که او مرد نیک و مقدّسی است؛ بنابراین، از او حمایت می‌کرد و
هرگاه با یحیی گفتگو می‌نمود، وجدانش ناراحت می‌شد. با این
حال دوست می‌داشت سخنان او را بشنود. **21** اما سرانجام فرصت
مناسبی برای هیرودیا پیش آمد. به این ترتیب که هیرودیس در روز تولد
خود، ضیافتی ترتیب داد و همهٔ درباریان و فرماندهان و بزرگان ایالت
جلیل را دعوت کرد. **22** آنگاه دختر هیرودیا وارد مجلس شد و
رقصید و هیرودیس و میهمانانش را شاد کرد. پس هیرودیس پادشاه
برای او قسم خورد و گفت: «هر چه می‌خواهی بگو تا به تو بدهم.»
23 و نیز سوگند خورده گفت: «هر چه از من بخواهی، حتی نصف
مملکتم را، به تو خواهم داد.» **24** دختر بی‌درنگ نزد مادرش رفت تا
با او مشورت کند. مادرش نیز به او گفت: «سر یحیی را درخواست
کن!» **25** دختر با عجله برگشت و درخواستش را به پادشاه گفت:
«از تو می‌خواهم سر یحیای تعمیددهنده را همین الان در یک طَبَق به
من بدهی.» **26** پادشاه از گفتهٔ خود سخت پشیمان شد، اما چون
در حضور میهمانانش قسم خورده بود، نتوانست درخواست او را رد
کند. **27** یکی از جلادان را به زندان فرستاد تا سر یحیی را از تن
جدا کند و برایش بیاورد. **28** جلاد نیز به زندان رفت و سر یحیی را
برید و آن را در یک سینی برای دختر آورد. او نیز سر بریده را نزد
مادرش برد. **29** هنگامی که شاگردان یحیی از ماجرا باخبر شدند،
آمدند و بدن او را برده، به خاک سپردند. **30** پس از مدتی، رسولان
نزد عیسی برگشتند و او را از کارهایی که کرده و تعالیمی که داده
بودند آگاه ساختند. **31** عیسی به ایشان گفت: «بیایید از غوغای
جمعیت کمی دور شویم و استراحت کنیم.» رفت و آمد مردم آنقدر
زیاد بود که حتی فرصت نمی‌کردند چیزی بخورند. **32** پس سوار
قایقی شدند تا به جای خلوتی بروند. **33** وقتی مردم دیدند که ایشان
می‌روند، در کنار دریا آنقدر دویدند تا به مقصد ایشان رسیدند و
پیش از آنکه عیسی و شاگردانش از قایق پیاده شوند، در آن محل
حاضر بودند. **34** وقتی عیسی از قایق پیاده شد، جمعیتی انبوه را
دید، و دلش به حال ایشان سوخت، زیرا مانند گوسفندانی بی‌شبان
بودند، پس چیزهای بسیاری به ایشان آموخت. **35** نزدیک غروب،
شاگردان نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی
برای خوردن پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. **36** پس به
مردم بگو به دهات و مزرعه‌های اطراف بروند و برای خود خوراک
تهیه کنند.» **37** ولی عیسی فرمود: «شما خودتان به ایشان خوراک
بدهید.» پرسیدند: «با دست خالی؟ ما دویست دینار لازم داریم تا
بتوانیم غذا بخریم و آنها را سیر کنیم!» **38** عیسی فرمود: «بروید
ببینید چقدر نان داریم.» پس از پرس و جو، آمدند و گفتند که پنج
نان و دو ماهی دارند. **39** آنگاه عیسی به شاگردانش فرمود تا مردم را
دسته‌دسته بر سبزه‌ها بنشانند. **40** طولی نکشید که مردم در گروه‌های
پنجاه نفری و صد نفری، بر زمین نشستند. **41** عیسی آن پنج نان و
دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس
نانها را تکه‌تکه کرد و به شاگردانش داد تا پیش مردم بگذارند؛ دو
ماهی را نیز بین همه تقسیم کرد. **42** همه خوردند و سیر شدند
43 و شاگردان از خُرده‌های نان و ماهی، دوازده سبدِ پر برداشتند.
44 جمعاً پنج هزار مرد با خانواده‌هایشان نان خوردند. **45** بلافاصله
پس از آن، عیسی با اصرار، از شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند
و به بیت صیدا در آن طرف دریاچه بروند، و خودش مردم را مرخص
کرد. **46** پس عیسی مردم را مرخص فرمود و خودش به کوه رفت تا
دعا کند. **47** به هنگام غروب، قایق شاگردان به وسط دریاچه رسیده
بود و عیسی هنوز در تنهایی مشغول دعا بود. **48** در این هنگام، او
دید که ایشان در زحمت افتاده‌اند، زیرا بادِ تندی می‌وزید. اما نزدیک
ساعت سه صبح، عیسی در حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها
نزدیک شد و می‌خواست از ایشان بگذرد **49** که شاگردان او را در

به درون خوکها رفتند و تمام آن گله که تعداد آن حدود دو هزار خوک
بود، از سراشیبی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. **14** خوک‌چرانها
فرار کرده، این واقعه را در شهر و روستا به مردم خبر دادند، و جماعت
نیز با عجله آمدند تا اتفاقی را که افتاده بود ببینند. **15** طولی نکشید
که عدهٔ زیادی دور عیسی جمع شدند و وقتی دیدند آن دیوزده که
پیش از آن گرفتار یک لِژیون روح پلید بود، اکنون لباس پوشیده و عاقل
در آنجا نشسته است، ترسیدند. **16** کسانی که ماجرا را به چشم
خود دیده بودند، آنچه بر مرد دیوزده و خوکها اتفاق افتاده بود، برای
مردم تعریف کردند. **17** به طوری که چیزی نگذشت که جمعیت
بزرگی جمع شدند و از عیسی خواهش کردند که از سرزمینشان برود و
دیگر کاری به کارشان نداشته باشد. **18** وقتی عیسی سوار قایق
می‌شد، مردی که قبلاً دیوزده بود به او التماس کرد تا او را نیز همراه
خود ببرد. **19** ولی عیسی اجازه نداد و گفت: «به خانه‌ات برگرد و
به اقوام و آشنایانت بگو که خدا برای تو چه کرده و چگونه لطف او
شامل حال تو شده است.» **20** او نیز روانه شد و در تمام سرزمین
دکاپولیس برای همه بازگو می‌کرد که عیسی چه کار بزرگی برایش
انجام داده، و همه از شنیدن آن مبهوت می‌شدند. **21** عیسی سوار
قایق شد و به آن سوی دریاچه رفت. وقتی به ساحل رسید، عدهٔ
زیادی نزدش گرد آمدند. **22** در این هنگام مردی به نام یایروس که
سرپرست کنیسه یهودیان آن شهر بود، خود را به عیسی رساند و در
مقابل پاهای او به خاک افتاد. **23** او التماس‌کنان گفت: «دختر
کوچکم در حال مرگ است؛ از شما خواهش می‌کنم بیایید و دستتان
را بر او بگذارید تا شفا یابد و نمیرد.» **24** عیسی با او به راه افتاد.
در همان حال، عدهٔ بیشماری نیز به دنبالش روانه شدند. تعداد افراد
به قدری زیاد بود که از هر طرف بر او فشار می‌آوردند. **25** در میان
آن جمعیت، زنی بود که مدت دوازده سال خونریزی داشت. **26** با
اینکه برای معالجه، به پزشکان بسیاری مراجعه کرده بود و برای این
کار تمام دارایی‌اش را نیز از دست داده بود، ولی بهبود نیافته بود،
بلکه برعکس رفته‌رفته بدتر هم شده بود. **27** ولی او شنیده بود که
عیسی بیماران را شفا می‌بخشد. به همین دلیل، خود را از میان مردم
به پشت سر عیسی رساند و به ردای او دست زد، **28** چون با خود
فکر کرده بود: «اگر فقط به ردایش دست بزنم، شفا خواهم یافت.»
29 پس همین کار را کرد و فوری خونریزی‌اش قطع شد و خود نیز
متوجه شد که شفا یافته است. **30** عیسی نیز همان لحظه درک کرد
که از او نیروی شفابخشی صادر شد. پس به اطراف نگاهی کرد
و پرسید: «چه کسی به لباس من دست زد؟» **31** شاگردانش با
تعجب به او گفتند: «می‌بینی که از همه طرف به تو فشار می‌آورند،
و می‌پرسی چه کسی به تو دست زد؟» **32** ولی عیسی همچنان به
اطراف نگاه می‌کرد تا کسی را که به لباسش دست زده بود، پیدا
کند. **33** آن زن که می‌دانست چه اتفاقی برایش افتاده، با ترس و لرز
پیش آمد و در مقابل پاهای عیسی به زمین افتاد و گفت که چه
کرده است. **34** عیسی به او گفت: «دخترم، ایمانت تو را شفا
داده! به سلامت برو و از این بلا آزاد باش!» **35** عیسی هنوز با آن
زن سخن می‌گفت که عده‌ای از خانهٔ یایروس آمدند و به او خبر
داده، گفتند: «دخترت مرد. دیگر چرا به استاد زحمت می‌دهی؟»
36 وقتی عیسی این را شنید، به یایروس گفت: «نترس! فقط ایمان
داشته باش!» **37** این را گفت و اجازه نداد غیر از پطرس، یعقوب و
یوحنا کسی دیگر همراهش به خانهٔ یایروس برود. **38** وقتی به خانهٔ
یایروس رسیدند، دیدند عده‌ای پریشانحال، با صدای بلند شیون و
زاری می‌کنند. **39** عیسی داخل شد و به ایشان فرمود: «چرا گریه و
زاری راه انداخته‌اید؟ دختر نمرده، فقط خوابیده است.» **40** اما آنها
به او خندیدند؛ ولی عیسی همه را بیرون کرد و با پدر و مادر و آن سه
شاگرد، وارد اتاقی شد که دختر در آن آرامیده بود. **41** عیسی دستش
را گرفت و فرمود: «تالیتا، کوم!»، یعنی «ای دختر کوچک، به تو
می‌گویم برخیز!» **42** آن دختر که دوازده سال بیشتر نداشت، فوری
برخاست و شروع به راه رفتن کرد. پدر و مادرش با دیدن این معجزه،
غرق در حیرت و شگفتی شدند. **43** عیسی با تأکید بسیار به ایشان
فرمود که ماجرا را به کسی نگویند، و گفت به دختر غذا دهند.

6 آنگاه عیسی از آن دیار روانه شد و همراه شاگردانش به ناصره،
شهری که در آن بزرگ شده بود، بازگشت. **2** روز شَبّات به کنیسه
رفت و به تعلیم دادن پرداخت. بسیاری از مردم با شنیدن سخنان او
غرق در شگفتی شده، می‌گفتند: «این مرد همهٔ این حکمت و
قدرت معجزات را از کجا به دست آورده است؟ **3** او که همان نجّار
است و مادرش مریم و برادرانش هم یعقوب و یوشا و یهودا و شمعون
هستند؛ خواهرانش نیز در میان ما زندگی می‌کنند.» و بدین ترتیب به
او حسادت ورزیده، بی‌احترامی کردند. **4** عیسی به ایشان فرمود:
«نبی همه جا مورد احترام است، جز در وطنش و در میان خویشان و
خانوادهٔ خود.» **5** و او نتوانست معجزهٔ بزرگی در آن شهر انجام دهد
چون مردم به او ایمان نداشتند، فقط دست خود را بر چند بیمار
گذاشت و ایشان را شفا بخشید. **6** عیسی نمی‌توانست باور کند که
همشهریان او تا این حد بی‌ایمان باشند. آنگاه عیسی به دهکده‌های
مختلف رفته، به تعلیم دادن مردم پرداخت. **7** او دوازده شاگرد خود
را فرا خواند و ایشان را دو به دو فرستاد و به ایشان اقتدار داد تا
ارواح پلید را از مردم بیرون کنند. **8** در ضمن به ایشان فرمود: «جز
چوبدستی چیزی همراه خود نبرید. نه خوراک، نه کوله‌بار، نه پول در

گفت: «اگر منظور این مَثَل را درک نکردید، مَثَلهای دیگر را که
خواهم گفت، چگونه خواهید فهمید؟ **14** منظور از کشاورز کسی
است که پیام خدا را مانند بذر در دل مردم می‌کارد. **15** آن جادهٔ
خشک که بعضی بذرها بر آن افتاد، بیانگر کسانی است که پیام خدا
را می‌شنوند، ولی چون قلبشان سخت است، شیطان می‌آید و آنچه را
که کاشته شده است می‌رباید. **16** خاکی که زیرش سنگ بود،
بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و بی‌درنگ آن را با
شادی می‌پذیرند. **17** اما چون ریشه ندارند، زیاد دوام نمی‌آورند. اینها
گرچه اول خوب پیش می‌روند ولی همین که به خاطر کلام آزار و
اذیتی ببینند، فوری ایمان خود را از دست می‌دهند. **18** زمینی که
از خارها پوشیده شده بود، حالت کسی را نشان می‌دهد که کلام
را می‌شنود، **19** اما نگرانی‌های زندگی، زرق و برق ثروت و هوس
چیزهای دیگر در او رسوخ کرده، کلام خدا را در او خفه می‌کنند، و
هیچ ثمری به بار نمی‌آید. **20** (aiōn g165) و اما زمین خوب بیانگر
کسانی است که کلام خدا را می‌پذیرند و محصولی به بار می‌آورند
که سی، یا شصت یا صد برابر آن چیزی است که کاشته شده بود.»
21 سپس از ایشان پرسید: «چراغی را که روشن می‌کنند، آیا زیر
کاسه یا تخت می‌گذارند؟ نه، بلکه آن را روی پایه می‌گذارند تا نورش
بر همه بتابد. **22** همین‌طور نیز هر چه پوشیده است روزی عیان
خواهد شد، و هر چه مخفی است ظاهر خواهد شد. **23** هر که
گوش شنوا دارد، بشنود.» **24** سپس ادامه داد: «به آنچه می‌شنوید،
خوب توجه کنید! زیرا هر چه دقیقتر گوش کنید، درک بیشتری به
شما عطا خواهد شد، و بیشتر نیز دریافت خواهید کرد. **25** چون
کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر
داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر
چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. **26** «حال، داستان
دیگری تعریف می‌کنم تا بدانید ملکوت خدا چگونه است: کشاورزی
در مزرعه‌اش بذر پاشید و رفت. **27** روزها گذشت و کم‌کم بذر سبز
شد و رشد کرد بدون آنکه کشاورز بداند چگونه این امر اتفاق افتاد.
28 زیرا زمین بدون کمک کسی، خودش بذر را به ثمر می‌آورد. یعنی
اول ساقه بالا می‌آید، بعد خوشه درست می‌شود، و بعد از آن دانهٔ
کامل در خوشه پدید می‌آید. **29** و وقتی به ثمر رسید، کشاورز داس
را برمی‌دارد تا محصول را درو کند.» **30** سپس گفت: «چطور
می‌توانم ملکوت خدا را برای شما تشریح کنم؟ با چه مثلی آن را
برایتان شرح دهم؟ **31** مانند دانهٔ خردل است که گرچه یکی از
کوچکترین دانه‌هاست که در زمین می‌کارند، **32** ولی وقتی کاشته
شد، از همهٔ گیاهان بزرگتر می‌شود و شاخه‌های بلند می‌آورد، به
طوری که پرندگان می‌توانند زیر سایه‌اش آشیانه بسازند.» **33** او پیام
خدا را تا آنجا که مردم می‌توانستند بفهمند، به صورت داستان و با
مَثَلهای بسیار برای ایشان بیان می‌کرد. **34** در واقع عیسی همیشه به
صورت داستان و مثل به مردم تعلیم می‌داد. ولی وقتی با شاگردانش
تنها می‌شد، معنی تمام آنها را برای ایشان شرح می‌داد. **35** غروب
آن روز، عیسی به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه برویم.»
36 پس آن عده‌ای را که در ساحل گرد آمده بودند، روانه کردند و با
همان قایقی که عیسی در آن نشسته بود، به راه افتادند. البته عده‌ای
نیز با قایقهای دیگر همراهشان رفتند. **37** چیزی نگذشت که توفانی
شدید درگرفت. امواج سهمگین، قایق را آنچنان در هم می‌کوبید که
نزدیک بود از آب پر شده، غرق شود. **38** اما عیسی در انتهای
قایق آسوده‌خاطر، سر را بر بالشی گذاشته و خوابیده بود. شاگردان
سراسیمه او را بیدار کردند و گفتند: «استاد، به فکر ما نیستی؟ ما
غرق می‌شویم!» **39** او برخاست و بر باد نهیب زد و به دریا فرمان
داد: «ساکت شو! آرام باش!» همان لحظه باد از وزیدن بازایستاد و
آرامشی کامل پدید آمد. **40** عیسی به شاگردانش فرمود: «چرا اینقدر
ترسیده بودید؟ آیا هنوز هم به من اعتماد ندارید؟» **41** ایشان در حالی
که ترس سراسر وجودشان را فرا گرفته بود، به یکدیگر می‌گفتند: «این
کیست که حتی باد و دریا هم از او فرمان می‌برند!»

5 به این ترتیب به آن طرف دریاچه، به سرزمین جِراسیان رسیدند.
2 هنگامی که عیسی پا به ساحل گذاشت، شخصی که گرفتار روح
پلید بود از قبرستان بیرون آمد و به او برخورد. **3** این مرد همیشه در
قبرستان به سر می‌برد، و هیچ‌کس نمی‌توانست حتی با زنجیر نیز او را
ببندد، **4** چون بارها او را به زنجیر کشیده و دست و پایش را نیز در
پابندهای آهنین بسته بودند، ولی زنجیرها را پاره کرده و پابندها را هم
شکسته بود. او به قدری نیرومند بود که کسی نمی‌توانست او را رام
کند. **5** روز و شب در کوهستان و قبرستان نعره می‌کشید و خود را به
سنگهای تیز می‌زد و زخمی می‌کرد. **6** وقتی عیسی را از دور دید،
به طرف او دوید و در مقابلش به خاک افتاده، **7** نعره زد: «ای
عیسی، ای پسر خدای متعال، با من چه کار داری؟ تو را به خدا مرا
عذاب نده!» **8** زیرا عیسی به آن روح پلید فرمان داده بود که: «ای
روح پلید از این مرد خارج شو!» **9** عیسی از او پرسید: «نام تو
چیست؟» جواب داد: «نام من لِژیون است، چون ما عدهٔ زیادی
هستیم که داخل این مرد شده‌ایم.» **10** ارواح پلید شروع به خواهش
و تمنا کردند که از آن سرزمین بیرونشان نکند. **11** از قضا، در آن
حوالی یک گلهٔ خوک می‌چرید. **12** پس ارواح پلید از او استدعا
کرده، گفتند: «ما را به درون خوکها بفرست؛ بگذار وارد آنها شویم.»
13 عیسی اجازه داد. پس همهٔ روحهای پلید از آن مرد بیرون آمدند و

5 عیسی نگاهی خشمگین بر کسانی که اطرافش بودند انداخت و از
سنگدلی آنان سخت آزرده‌خاطر شده، به آن مرد فرمود: «دستت را
دراز کن!» مرد دستش را دراز کرد و دستش سالم شد. **6** فریسیان
بلافاصله از کنیسه خارج شدند و نزد افراد حزب «هیرودیان» رفتند و
با یکدیگر مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را بکشند. **7** در
این هنگام، عیسی به همراه پیروانش به سوی ساحل دریاچه رفت و
جمعی بیشمار از اهالی جلیل نیز در پی او روانه شدند. **8** همچنین
گروهی بسیار از مردم یهودیه و اورشلیم و ادومیه و آن طرف رود اردن،
حتی از صور و صیدون به دنبالش روانه شدند، زیرا خبر معجزات او را
شنیده بودند. **9** جمعیت به قدری زیاد بود که به شاگردانش فرمود
قایقی برایش آماده نگاه دارند تا مردم بر او ازدحام نکنند، **10** زیرا آن
روز، بسیاری را شفا می‌بخشید، به طوری که تمام بیماران به سوی او
هجوم می‌آوردند تا به او دست بزنند و شفا بیابند. **11** کسانی نیز که
گرفتار ارواح پلید بودند، وقتی چشمشان به او می‌افتاد، در مقابلش به
خاک می‌افتادند و فریاد برآورده، می‌گفتند: «تو پسر خدا هستی!»
12 ولی عیسی با تأکید زیاد، به آنها می‌فرمود که نزد مردم او را شهرت
ندهند. **13** سپس عیسی به کوهی برآمد و از آنانی که منظور نظرش
بودند، دعوت کرد تا نزد او بیایند. **14** سپس، از میانشان دوازده نفر
را برگزید و ایشان را رسول نامید، تا همراه او باشند و ایشان را بفرستد
که پیام خدا را به گوش مردم برسانند، **15** و این اقتدار را داشته باشند
که ارواح پلید را بیرون برانند. **16** آن دوازده نفر که تعیین کرد اینان
هستند: شمعون (که عیسی او را «پِطرُس» لقب داد)؛ **17** یعقوب و
یوحنا (که پسران زبدی بودند و عیسی آنان را «پسران رعد» لقب
داد)؛ **18** آندریاس، فیلیپ، بَرتولُما، متی، توما، یعقوب (پسر حلفی)،
تَدّای، شمعون (عضو حزب فداییان)؛ **19** و یهودای اِسخَریوطی
(همان که بعداً به عیسی خیانت کرد). **20** وقتی عیسی به خانه‌ای
که محل اقامتش بود بازگشت، باز عدهٔ زیادی جمع شدند، به طوری
که حتی فرصت غذا خوردن نیز پیدا نکردند. **21** نزدیکانش با شنیدن
این خبر آمدند تا او را به خانه‌اش ببرند، زیرا فکر می‌کردند عقلش را
از دست داده است. **22** عده‌ای از علمای دین نیز که از اورشلیم
آمده بودند، می‌گفتند: «شیطان به جلدش رفته! او ارواح پلید را به
قدرت رئیس ارواح پلید بیرون می‌راند.» **23** عیسی ایشان را نزد خود
فراخواند و مَثَلها زده، از ایشان پرسید: «چگونه ممکن است شیطان
خودش را بیرون براند؟ **24** مملکتی که دچار جنگ داخلی شود،
نابودی‌اش حتمی است. **25** همچنین، خانه‌ای نیز که در آن در
اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **26** و
اگر شیطان بر ضد خودش تجزیه شده، با خودش می‌جنگید، قادر
به انجام هیچ کاری نمی‌شد و تا به حال نابود شده بود. **27** در
ضمن، چگونه امکان دارد شخص به خانهٔ مردی قوی مانند شیطان
داخل شود و اموال او را غارت کند؟ فقط شخصی نیرومندتر از او
می‌تواند چنین کند، کسی که بتواند او را ببندد و بعد خانه‌اش را
غارت کند. **28** عین حقیقت را به شما می‌گویم که هر گناه و کفری
قابل بخشش است، **29** اما هر که به روح‌القدس کفر گوید، هرگز
آمرزیده نخواهد شد و بار این گناه تا ابد بر دوش او خواهد ماند.»
30)aiōn g165, aiōnios g166(عیسی این را به این علّت گفت
که مردم به جای اینکه معجزات او را ناشی از قدرت روح‌القدس
بدانند، می‌گفتند که او به قدرت شیطان معجزه می‌کند. **31** آنگاه
مادر و برادران عیسی آمدند و بیرون ایستاده، کسی را فرستادند تا او را
خبر کند. **32** در حالی که عیسی در میان عده‌ای نشسته بود، به او
پیغام داده، گفتند: «مادر و برادرانت بیرون منتظر هستند.» **33** در
پاسخ ایشان فرمود: «مادر من کیست؟ برادرانم چه کسانی هستند؟»
34 و نگاهی به آنانی که در اطرافش نشسته بودند انداخت و فرمود:
«اینها هستند مادر و برادران من. **35** هر که خواست خدا را به‌جا
آوَرَد، برادر و خواهر و مادر من است.»

4 بار دیگر عیسی در کنار دریاچه به تعلیم مردم پرداخت و
گروهی دور او جمع شدند، به طوری که مجبور شد سوار قایقی
شود و کمی از ساحل فاصله بگیرد و از همان جا با مردم سخن
بگوید. **2** او مطالب بسیاری را به شکل مَثَل به مردم می‌آموخت،
مانند این مَثَل: **3** «گوش کنید! روزی کشاورزی رفت تا در مزرعه‌اش
بذر بکارد. **4** هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری از بذرها در جاده
افتادند و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن زمین خشک برداشتند و خوردند.
5 بعضی روی خاکی افتادند که زیرش زمین سنگلاخ بود. بذرها روی
آن خاک کم‌عمق، خیلی زود سبز شدند. **6** ولی وقتی خورشید
برآمد، همه سوختند و از بین رفتند، چون ریشهٔ عمیقی نداشتند.
7 بعضی دیگر از بذرها لابلای خارها افتادند، و خارها رشد کرده، آن
گیاهان ظریف را خفه کردند و نگذاشتند ثمری بدهند. **8** اما مقداری
از بذرها در زمین خوب افتادند و جوانه زدند و محصول به بار آوردند،
محصولی سی یا شصت یا صد برابر آنچه کاشته شده بود.» **9** سپس
گفت: «هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» **10** پس از آن، وقتی آن
دوازده نفر و سایر پیروانش با او تنها بودند، از او پرسیدند: «منظور از
این داستان چه بود؟» **11** عیسی جواب داد: «درک اسرار ملکوت
خدا به شما عطا شده. اما برای آنانی که از من پیروی نمی‌کنند، باید
همه چیز را به صورت مَثَل بیان کرد، **12** تا این نوشتهٔ کتب مقدّس
تحقق یابد که:"وقتی آنچه را انجام می‌دهم، ببینند، آن را نخواهند
فهمید. وقتی آنچه را که می‌گویم، بشنوند، آن را درک نخواهند کرد.
اگر نه، نزد من بازمی‌گردند و آمرزیده می‌شوند."» **13** سپس به ایشان

بلکه نزد کاهن برو تا تو را معاینه کند. آنچه را هم که موسی برای
جذامی‌های شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود
که شفا یافته‌ای.» **45** اما او همان‌طور که می‌رفت، فریاد می‌زد که
شفا یافته است. در نتیجه، مردم دور عیسی جمع شدند، به طوری
که از آن به بعد دیگر نتوانست آزادانه وارد شهری شود. او مجبور بود
پس از آن در جاهای دورافتادهٔ بیرون شهر بماند، ولی مردم از همه جا
نزد او می‌شتافتند.

2 پس از چند روز، عیسی به کَفَرناحوم بازگشت و مردم خبردار
شدند که او در خانه است. **2** پس طولی نکشید که خانه از مردم پر
شد، به طوری که حتی بیرون خانه نیز جای ایستادن نبود. در آن
حال، او پیام خدا را برای مردم بیان می‌کرد. **3** در همین هنگام،
چهار نفر آمدند و مرد مفلوجی را بر تختی آوردند. **4** ولی نتوانستند
خود را از لابلای جمعیت به عیسی برسانند. پس به پشت بام رفتند و
قسمتی از سقف بالای سر عیسی را برداشتند و مفلوج را با تُشَکَش
در مقابل پاهای او به پایین فرستادند. **5** وقتی عیسی دید که چقدر
ایمانشان به او قوی است، به آن افلیج فرمود: «فرزندم، گناهانت
بخشیده شد!» **6** بعضی از علمای دین که در آنجا نشسته بودند، با
خود فکر کردند: **7** «مگر او خداست که چنین چیزی می‌گوید؟ این
کفر است! غیر از خدا چه کسی می‌تواند گناهان انسان را ببخشد.»
8 عیسی همان لحظه فهمید که چه فکر می‌کنند، پس رو به ایشان
کرده، فرمود: «چرا در دل خود چنین می‌اندیشید؟ **9** گفتن کدام یک
به این مفلوج آسانتر است، اینکه بگویم "گناهانت آمرزیده شد،" یا
اینکه بگویم "برخیز و تشک خود را بردار و راه برو؟" **10** پس اکنون به
شما ثابت می‌کنم که پسر انسان در این دنیا، اقتدار آمرزش گناهان را
دارد.» آنگاه رو به مرد افلیج کرد و گفت: **11** «برخیز و بسترت را
جمع کن و به خانه برو!» **12** افلیج از جا پرید و بلافاصله بستر خود
را جمع کرد و در مقابل چشمان حیرت‌زدهٔ مردم، از آن خانه خارج
شد. همه خدا را شکر می‌کردند و به یکدیگر می‌گفتند: «تا به حال
چنین چیزی ندیده بودیم!» **13** عیسی بار دیگر به ساحل دریا رفت و
مردم دور او حلقه زدند. عیسی نیز ایشان را تعلیم می‌داد. **14** سپس
هنگامی که می‌رفت، لاوی پسر حلفی را دید؛ او مأمور جمع‌آوری باج
و خراج بود و در محل کارش نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا و
از من پیروی کن.» لاوی نیز بلافاصله به دنبال عیسی به راه افتاد.
15 روزی عیسی و شاگردانش در ضیافتی در خانهٔ لاوی، بر سر سفره
نشسته بودند. بسیاری از باجگیران و اشخاص بدنام شهر نیز میهمان
او بودند. (در میان پیروان عیسی، تعداد این گونه اشخاص زیاد بود.)
16 اما بعضی از علمای دین که فریسی بودند، وقتی عیسی را دیدند
که با باجگیران و سایر گناهکاران سر یک سفره نشسته است، به
شاگردان او گفتند: «چرا او با این اشخاص پست غذا می‌خورد؟»
17 وقتی عیسی سخن آنان را شنید به ایشان فرمود: «بیماران نیاز به
پزشک دارند، نه تندرستان! من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت
کنم، نه آنانی را که خود را عادل می‌پندارند!» **18** پیروان یحیی و
نیز فریسیان عادت داشتند به طور مرتب روزه بگیرند، پس عده‌ای
نزد عیسی آمدند و از او پرسیدند: «چرا شاگردان یحیی و شاگردان
فریسیان روزه می‌گیرند، اما شاگردان تو روزه نمی‌گیرند؟» **19** عیسی
به ایشان فرمود: «آیا ممکن است میهمانان جشن عروسی تا زمانی
که داماد با ایشان است، روزه بگیرند؟ تا وقتی داماد با آنهاست
نمی‌توانند روزه بگیرند. **20** اما روزی خواهد آمد که داماد از ایشان
گرفته خواهد شد، و در آن زمان، روزه خواهند گرفت. **21** «هیچ‌کس
لباس پوسیده را، با پارچه‌ای نو که هنوز آب نرفته، وصله نمی‌کند، زیرا
وقتی آن وصله آب رفت، از آن لباس کهنه جدا می‌گردد، و پارگی
آن بدتر می‌شود. **22** همچنین، کسی شراب تازه را در مَشکهای
کهنه نمی‌ریزد، چون شراب مَشکها را پاره می‌کند؛ آنگاه هم شراب
و هم مَشکها از بین می‌روند. شراب تازه را باید در مَشکهای تازه
ریخت.» **23** در یکی از روزهای شَبّات، عیسی و شاگردانش از
میان کشتزارهای گندم می‌گذشتند. در همان حال که می‌رفتند،
شاگردان خوشه‌های گندم را می‌چیدند تا بخورند. **24** فریسیان به
عیسی گفتند: «چرا شاگردان تو با خوشه‌چینی در روز شبّات، احکام
مذهبی را زیر پا می‌گذارند.» **25** اما عیسی پاسخ داد: «مگر تا به
حال در کتب مقدّس نخوانده‌اید که وقتی داوود پادشاه و یارانش
گرسنه و محتاج بودند، چه کردند؟ **26** زمانی که اَبیّاتار، کاهن اعظم
بود، او وارد معبد شد و با خوردن نان حضور، احکام مذهبی را زیر پا
گذاشت، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن نان بخورند. او از این
نان به یارانش نیز داد.» **27** سپس افزود: «روز شَبّات برای انسان به
وجود آمد، نه انسان برای روز شَبّات. **28** بنابراین، پسر انسان حتی
صاحب اختیار شَبّات نیز هست.»

3 در کَفَرناحوم عیسی بار دیگر به کنیسه رفت و در آنجا مردی را
دید که دستش از کار افتاده بود. **2** آن روز شَبّات بود؛ به همین دلیل
مخالفانش او را زیر نظر داشتند تا اگر آن مرد را در آن روز شفا بخشد،
این موضوع را بهانه‌ای قرار دهند و او را متهم کنند که در شبّات کار
می‌کند. **3** عیسی به آن مرد فرمود: «بیا اینجا بایست تا همه بتوانند
تو را ببینند!» **4** سپس رو به مخالفانش کرد و فرمود: «سؤالی از شما
دارم: آیا طبق شریعت در روز شَبّات باید نیکی کرد یا بدی؟ باید
جان انسان را نجات داد یا آن را هلاک کرد؟» هیچ‌کس حرفی نزد.

مَرقُس

1 آغازِ اِنجیل عیسی مسیح، پسر خدا: **2** همان‌گونه که در
کتاب اشعیای نبی نوشته شده: «من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو
می‌فرستم، و او راهت را آماده خواهد ساخت. **3** او صدایی است که
در بیابان بانگ بر می‌آوَرَد و می‌گوید:"راه را برای آمدن خداوند آماده
کنید! جاده را برای او هموار سازید!"» **4** این شخص همان یحیای
تعمیددهنده بود که در بیابان ظاهر شده، به مردم موعظه می‌کرد که
تعمید بگیرند تا نشان دهند که از گناهانشان دست کشیده‌اند و به
سوی خدا بازگشته‌اند تا گناهانشان آمرزیده شود. **5** مردم از اورشلیم و
از تمام سرزمین یهودیه به آن بیابان می‌شتافتند تا سخنان او را بشنوند.
آنان به اعمال و رفتار بد خود اعتراف می‌کردند و از یحیی در رود اردن
تعمید می‌گرفتند. **6** لباس یحیی از پشم شتر و کمربند او از چرم و
خوراکش نیز ملخ و عسل صحرایی بود. **7** او به مردم چنین می‌گفت:
«به‌زودی شخصی خواهد آمد که از من خیلی بزرگتر است، به طوری
که من حتی شایسته نیستم که خم شده بند کفشهایش را باز کنم.
8 من شما را با آب تعمید می‌دهم، ولی او شما را به روح‌القدس
تعمید خواهد داد.» **9** یکی از همان روزها، عیسی از شهر ناصره،
واقع در ایالت جلیل، نزد یحیی رفت و از او در رود اردن تعمید
گرفت. **10** هنگامی که عیسی از آب بیرون می‌آمد، دید که آسمان
باز شد و روح‌القدس به شکل کبوتری فرود آمد و بر او قرار گرفت،
11 و ندایی از آسمان در رسید و گفت: «تو پسر عزیز من هستی
که از تو بسیار خشنودم.» **12** بلافاصله پس از این رویداد، روح
خدا، عیسی را به بیابان برد. **13** او در آنجا چهل روز تنها ماند.
فقط حیوانات وحشی با او بودند. در این مدت شیطان او را وسوسه
می‌کرد، اما فرشتگان از او مراقبت می‌نمودند. **14** مدتی بعد، پس از
آنکه یحیی به دستور هیرودیس پادشاه، زندانی شد، عیسی به جلیل
آمد تا پیام خدا را به مردم برساند. **15** او فرمود: «زمان موعود فرا
رسیده است و ملکوت خدا نزدیک شده است. پس، از گناهان خود
توبه کنید و به این خبر خوش ایمان بیاورید.» **16** روزی عیسی در
کنارهٔ دریاچهٔ جلیل قدم می‌زد که شمعون و برادرش آندریاس را دید که
تور به دریا می‌انداختند، زیرا شغل هر دو ماهیگیری بود. **17** عیسی
ایشان را فرا خوانده، گفت: «به دنبال من بیایید و من به شما نشان
خواهم داد که چگونه انسان‌ها را برای خدا صید کنید.» **18** ایشان
نیز بی‌درنگ تورهای خود را بر زمین گذاشتند و به دنبال او به راه
افتادند. **19** قدری جلوتر از آنجا، یعقوب و یوحنا، پسران زبدی را دید
که در قایق، تورهای ماهیگیری خود را تعمیر می‌کردند. **20** ایشان را
نیز دعوت کرد تا پیروی‌اش کنند، و ایشان بی‌درنگ پدر خود زبدی را
با کارگران گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند. **21** سپس همگی
وارد شهر کَفَرناحوم شدند، و صبح روز شَبّات به کنیسه رفتند. در
آنجا عیسی پیغام خدا را برای مردم بیان فرمود. **22** مردم از تعلیم او
شگفت‌زده شدند، زیرا با قدرت و اقتدار به ایشان تعلیم می‌داد، نه
مانند علمای دین. **23** در آن کنیسه مردی بود که روح پلید داشت.
او با دیدن عیسی ناگهان فریاد برآورد: **24** «ای عیسای ناصری،
چرا ما را آسوده نمی‌گذاری؟ آیا آمده‌ای ما را هلاک سازی؟ تو را
می‌شناسم. تو قدّوس خدا هستی!» **25** عیسی به آن روح پلید اجازه
نداد بیش از این چیزی بگوید، و به او دستور داده، گفت: «ساکت
باش! از این مرد بیرون بیا!» **26** همان دم، روح پلید او را به زمین زد،
نعره‌ای برآورد و از جسم او خارج شد. **27** حیرت همهٔ حاضرین را
فرو گرفت؛ ایشان با هیجان به یکدیگر می‌گفتند: «این دیگر چه نوع
تعلیم جدیدی است؟ کلام او به قدری قدرت دارد که حتی ارواح
پلید نیز از او فرمان می‌برند!» **28** طولی نکشید که خبر کارهای
عیسی در سراسر ایالت جلیل پیچید. **29** عیسی از کنیسه بیرون آمد،
و بی‌درنگ به اتفاق یعقوب و یوحنا به خانهٔ شمعون و آندریاس رفت.
30 وقتی به خانه رسیدند، دیدند که مادر زن شمعون تب کرده و
خوابیده است؛ فوری به عیسی خبر دادند. **31** عیسی به بالین او
رفت، دستش را گرفت و او را برخیزاند. همان لحظه تبش قطع شد و
برخاست و مشغول پذیرایی گردید. **32** شامگاهان، پس از غروب
آفتاب، مردم بیماران و دیوزدگان را نزد عیسی آوردند. **33** تمام اهالی
شهر نیز برای تماشا جلوی در خانه جمع شده بودند. **34** عیسی
بسیاری را که به بیماریهای گوناگون دچار بودند، شفا بخشید و
روحهای پلید بسیاری را از دیوزدگان بیرون کرد، اما به روحهای پلید
اجازه نداد چیزی بگویند زیرا او را می‌شناختند. **35** صبح روز بعد،
وقتی هنوز هوا تاریک بود، عیسی برخاست و تنها به جای خلوتی رفت
تا در آنجا دعا کند. **36** کمی بعد شمعون با سایرین به جستجوی او
رفتند. **37** وقتی او را یافتند، گفتند: «همه به دنبال شما می‌گردند.»
38 ولی عیسی در جواب ایشان فرمود: «باید به شهرهای دیگر هم
بروم، تا به اهالی آنجا نیز پیغامم را برسانم، چون به خاطر همین
آمده‌ام.» **39** پس در تمام ایالت جلیل سفر کرد و در کنیسه‌ها به
تعلیم و راهنمایی مردم پرداخت و ارواح پلید را از دیوانه‌ها بیرون کرد.
40 روزی یک جذامی آمده، نزد عیسی زانو زد و التماس‌کنان گفت:
«اگر بخواهی، می‌توانی مرا شفا ببخشی و پاک سازی.» **41** عیسی
دلش برای او سوخت، پس دست بر او گذاشته، فرمود: «البته که
می‌خواهم؛ شفا بیاب!» **42** همان لحظه جذام او برطرف شد و شفا
یافت. **43** هنگامی که عیسی او را مرخص می‌نمود، با تأکید زیاد به
او فرمود: **44** «مواظب باش که در این باره چیزی به کسی نگویی؛

چند نگهبان از سر قبر، خود را به شهر رساندند و به کاهنان اعظم
جریان را گفتند. **12** آنها نیز پس از دیدار و مشورت با مشایخ، پول
زیادی به نگهبانان داده، **13** گفتند: «بگویید،"شاگردانِ عیسی شبانه
آمدند و وقتی ما در خواب بودیم، جسد او را دزدیدند." **14** اگر این
موضوع به گوش فرماندار برسد، ما جوابش را خواهیم داد تا مشکلی
برای شما ایجاد نشود.» **15** نگهبانان رشوه را گرفتند و خبر دروغ را
شایع کردند، به طوری که هنوز هم که هنوز است، یهودیان این قصه
را باور می‌کنند. **16** پس یازده شاگرد عیسی به جلیل رفتند و بر
کوهی که عیسی گفته بود، جمع شدند. **17** وقتی عیسی را در آنجا
دیدند، او را پرستش کردند، ولی بعضی از ایشان شک داشتند که او
همان عیسی باشد. **18** آنگاه عیسی جلو آمد و به ایشان فرمود:
«تمام اختیارات در آسمان و زمین به من داده شده است. **19** پس
بروید و تمام قومها را شاگرد من سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر
و روح‌القدس تعمید دهید؛ **20** و به ایشان تعلیم دهید که تمام
دستورهایی را که به شما داده‌ام، اطاعت کنند. مطمئن باشید هر جا
که بروید، حتی اگر دورترین نقطه دنیا باشد، من همیشه همراه شما
هستم!» **(aiōn g165)**

صورتش آب دهان انداختند و چوب را از دستش گرفته، بر سرش
زدند. **31** پس از اینکه از مسخره کردن او خسته شدند، شنل را از
دوشش برداشته، لباس خودش را به او پوشانیدند، و او را بردند تا
مصلوبش کنند. **32** در راه، به مردی برخوردند از اهالی قیروان که
نامش شمعون بود. او را وادار کردند صلیب عیسی را بر دوش بگیرد و
ببرد. **33** وقتی به محلی به نام جُلجُتا که به معنی جمجمه است،
رسیدند، **34** سربازان به او شرابی مخلوط به زرداب دادند؛ اما وقتی
آن را چشید، نخواست بنوشد. **35** سربازان، پس از مصلوب کردن
او، بر سر تقسیم لباسهایش قرعه انداختند. **36** سپس همان جا در
اطراف صلیب به تماشای جان دادن او نشستند. **37** تقصیرنامهٔ او را
نیز بالای سرش بر صلیب نصب کردند: «این است عیسی، پادشاه
یهود.» **38** دو شورشی را نیز با او به صلیب کشیدند، یکی در
سمت راست و دیگری در سمت چپ او. **39** کسانی که از آنجا رد
می‌شدند، سرهای خود را تکان داده، ریشخندکنان **40** می‌گفتند:
«تو که می‌خواستی معبد را خراب کنی و در عرض سه روز آن را باز
بسازی، خود را نجات بده! اگر واقعاً پسر خدایی، از صلیب پایین
بیا!» **41** کاهنان اعظم و علمای دین و مشایخ نیز او را مسخره
کرده، می‌گفتند: **42** «دیگران را نجات می‌داد اما نمی‌تواند خودش را
نجات دهد! اگر پادشاه اسرائیل است همین الان از صلیب پایین بیاید
تا به او ایمان بیاوریم؟ **43** او به خدا توکل کرد، پس اگر خدا دوستش
دارد، بگذار نجاتش دهد، زیرا ادعا می‌کرد که پسر خداست!»
44 حتی آن دو شورشی نیز که با او مصلوب شده بودند، به او دشنام
می‌دادند. **45** آن روز، از ظهر تا ساعت سه بعد از ظهر، تاریکی
تمام آن سرزمین را فراگرفت. **46** نزدیک به ساعت سه، عیسی با
صدای بلند فریاد زد: «ایلی، ایلی، لَمّا سَبَقتَنی»، یعنی «خدای من،
خدای من، چرا مرا واگذاشتی؟» **47** بعضی که آنجا ایستاده بودند،
تصور کردند که ایلیا نبی را صدا می‌زند. **48** یکی از آنان دوید و
اسفنجی از شراب ترشیده را بر سر یک چوب گذاشت و نزدیک دهان
او برد تا بنوشد. **49** ولی دیگران گفتند: «کاری نداشته باش! بگذار
ببینیم آیا ایلیا می‌آید او را نجات دهد یا نه؟» **50** آنگاه عیسی فریاد
بلند دیگری برآورد و روح خود را تسلیم کرد. **51** در آن لحظه،
ناگهان پردهٔ معبد از بالا تا پایین دو پاره شد و چنان زمین لرزه‌ای رخ
داد که سنگها شکافته، **52** و قبرها باز شدند و بسیاری از مقدّسین
خدا که مرده بودند، زنده شدند؛ **53** و پس از زنده شدن عیسی، از
قبرستان به اورشلیم رفتند و بسیاری ایشان را دیدند. **54** آن افسر رومی
و سربازانش که وظیفهٔ نگهبانی از عیسی را بر عهده داشتند، از این
زمین‌لرزه و رویدادها وحشت کردند و گفتند: «براستی این مرد پسر
خدا بود.» **55** عده‌ای از زنان که عیسی را خدمت می‌کردند و به
دنبال او از جلیل آمده بودند، در آنجا حضور داشتند و از دور ناظر
واقعه بودند. **56** در بین ایشان مریم مجدلیه، مریم مادر یعقوب و
یوسف، و نیز مادر یعقوب و یوحنا، پسران زبدی، دیده می‌شدند.
57 هنگام غروب، مردی ثروتمند به نام یوسف که اهل رامه و یکی از
پیروان عیسی بود، **58** به حضور پیلاتُس رفت و از او جسد عیسی را
درخواست کرد. پیلاتُس دستور داد جسد را در اختیار او قرار دهند.
59 یوسف جسد را گرفت و در کتان پاکی پیچید، **60** و در مقبره‌ای
که به تازگی برای خود در صخره تراشیده بود، جای داد. سپس سنگی
بزرگ در مقابل قبر قرار داد و رفت. **61** مریم مجدلیه و آن مریم دیگر
در آنجا روبروی قبر نشسته بودند. **62** روز بعد، پس از مراسم اولین
روز پِسَح، کاهنان اعظم و فریسیان نزد پیلاتُس رفتند **63** و گفتند:
«قربان، به یاد داریم که آن فریبکار وقتی زنده بود، می‌گفت:"من پس
از سه روز زنده می‌شوم." **64** پس خواهش می‌کنیم دستور فرمایید قبر
را تا سه روز زیر نظر داشته باشند، تا شاگردانش نتوانند بیایند و جسد
او را بدزدند و ادعا کنند که او زنده شده است! اگر موفق به این
کار شوند، وضع بدتر از اول می‌شود.» **65** پیلاتُس گفت: «چرا از
نگهبانان معبد استفاده نمی‌کنید؟ آنان خوب می‌توانند از قبر محافظت
کنند.» **66** پس رفتند و سنگ در قبر را مُهر و موم کردند و نگهبانان
گماشتند تا کسی به قبر نزدیک نشود.

28 بعد از شَبّات، صبح زود روز یکشنبه، مریم مجدلیه و آن
مریم دیگر به سر قبر رفتند. **2** ناگهان زمین لرزه‌ای شدید رخ داد، زیرا
یکی از فرشتگان خداوند از آسمان پایین آمده، به سوی مقبره رفت و
سنگ دهانهٔ آن را به کناری غلتاند و بر آن نشست. **3** صورت فرشته
می‌درخشید و لباسش مثل برف سفید بود. **4** نگهبانان با دیدن او
به شدت ترسیده، لرزان شدند و همچون مرده، بی‌حرکت بر زمین
افتادند. **5** فرشته به زنان گفت: «نترسید! می‌دانم به دنبال عیسای
مصلوب می‌گردید؛ **6** او اینجا نیست! همان‌طور که خودش گفته
بود، زنده شده است. بیایید و جایی که جسد او را گذاشته بودند، به
چشم خود ببینید. **7** و اکنون شتابان رفته، به شاگردانش بگویید
که او زنده شده است و به جلیل می‌رود تا ایشان را در آنجا ببیند.
فراموش نکنید این پیغام را به آنان برسانید.» **8** زنان با ترسی آمیخته با
شادیِ بسیار از قبر خارج شدند و شتابان به سراغ شاگردان رفتند تا
پیغام فرشته را به ایشان بدهند. **9** در همان حال که می‌دویدند،
ناگهان عیسی را در مقابل خود دیدند! او گفت: «سلام!» زنها به
پاهای او افتادند و او را پرستش کردند. **10** عیسی به ایشان فرمود:
«نترسید! بروید و به برادران من بگویید که هر چه زودتر به جلیل
بروند تا مرا در آنجا ببینند.» **11** زنان هنوز به شهر نرسیده بودند، که

آنچه می‌گویند صحت دارد؟» **63** ولی عیسی خاموش ماند. کاهن
اعظم به او گفت: «به نام خدای زنده از تو می‌خواهم جواب بدهی.
آیا تو مسیح، پسر خدا هستی یا نه؟» **64** عیسی جواب داد: «تو
خودت می‌گویی! و من هم به شما می‌گویم که از این پس پسر
انسان را خواهید دید که به دست راست خدا نشسته، بر ابرهای
آسمان می‌آید.» **65** آنگاه کاهن اعظم یقهٔ لباس خود را درید و فریاد
زد: «کفر گفت! دیگر چه نیاز به شاهد داریم؟ خودتان شنیدید که
کفر گفت. **66** چه رأی می‌دهید؟» همه فریاد زدند: «باید بمیرد!»
67 آنگاه به صورتش آب دهان انداخته، او را زدند. بعضی نیز به او
سیلی زده، **68** با ریشخند می‌گفتند: «ای مسیح، نبوّت کن! بگو
ببینیم چه کسی تو را زد؟» **69** اما پطرس هنوز بیرون خانه، در حیاط
نشسته بود که یکی از کنیزان کاهن اعظم نزد او آمد و گفت: «به
گمانم تو نیز با عیسای جلیلی بودی!» **70** ولی پطرس در حضور
همه منکر شد و گفت: «نمی‌دانم چه می‌گویی!» **71** اندکی بعد،
در کنار در، کنیز دیگری به او برخورد و به آنانی که در آنجا بودند
گفت: «این مرد نیز با عیسای ناصری بود.» **72** پطرس دوباره انکار
کرد، و حتی این بار قسم خورده، گفت: «من اصلاً این مرد را
نمی‌شناسم.» **73** ولی کمی بعد، کسانی که آنجا ایستاده بودند
پیش پطرس آمده، به او گفتند: «تو حتماً یکی از شاگردان او هستی،
چون لهجه‌ات جلیلی است!» **74** پطرس این بار به لعنت کردن و
قسم خوردن شروع کرد و گفت: «من اصلاً این مرد را نمی‌شناسم.»
درست در همین هنگام خروس بانگ زد، **75** و پطرس گفتهٔ عیسی را
به یاد آورد که گفته بود: «پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار
خواهی کرد.» پس بیرون رفت و به تلخی گریست.

27 چون صبح شد، کاهنان اعظم و مشایخ، با یکدیگر مشورت
کردند تا راهی بیابند که عیسی را بکشند. **2** پس او را دست بسته به
پیلاتُس، فرماندار رومی، تحویل دادند. **3** اما یهودا، تسلیم‌کنندهٔ او،
وقتی دید که عیسی به مرگ محکوم شده است، از کار خود پشیمان
شد و سی سکه نقره‌ای را که گرفته بود، نزد کاهنان اعظم و سران قوم
آورد تا به ایشان بازگرداند. **4** او به آنان گفت: «من گناه کرده‌ام چون
باعث محکومیت مرد بی‌گناهی شده‌ام.» آنان جواب دادند: «به ما
چه؟ خودت خواستی!» **5** پس او سکه‌ها را در معبد ریخت و بیرون
رفت و خود را با طناب خفه کرد. **6** کاهنان اعظم سکه‌ها را از روی
زمین جمع کردند و گفتند: «ریختن این سکه‌ها در خزانهٔ معبد حرام
است، زیرا خونبهاست.» **7** بنابراین، پس از بحث و مشورت، قرار بر
این شد که با آن پول قطعه زمینی را بخرند که کوزه‌گرها از خاکش
استفاده می‌کردند، و از آن زمین به عنوان قبرستان بیگانگانی استفاده
کنند که در اورشلیم فوت می‌شدند. **8** به همین، دلیل آن قبرستان تا
به امروز نیز به «زمین خون» معروف است. **9** این واقعه، پیشگویی
ارمیای نبی را به انجام رساند که فرموده بود: «آنها سی سکهٔ نقره
یعنی قیمتی را که مردم اسرائیل برای او تعیین کرده بودند برداشتند،
10 و از کوزه‌گرها زمینی خریدند، همان‌گونه که خداوند به من فرموده
بود.» **11** در این هنگام، عیسی را به حضور پیلاتُس، فرماندار رومی
آوردند. فرماندار از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» عیسی
جواب داد: «همین‌طور است که می‌گویی.» **12** آنگاه کاهنان اعظم
و سران قوم یهود اتهاماتی بر او وارد ساختند، اما او هیچ جواب نداد.
13 پس پیلاتُس به او گفت: «نمی‌شنوی چه می‌گویند؟» **14** اما
عیسی همچنان خاموش بود، به طوری که سکوت او فرماندار را نیز به
تعجب واداشت. **15** و رسم فرماندار بر این بود که هر سال در عید
پِسَح، یک زندانی را به خواست مردم آزاد کند. **16** در آن سال،
زندانی مشهوری به اسم باراباس در زندان بود. **17** آن روز صبح، وقتی
مردم گرد آمدند، پیلاتُس به ایشان گفت: «کدام یک از این دو
نفر را می‌خواهید برایتان آزاد کنم: باراباس یا عیسی را که مسیح
شماست؟» **18** چون خوب می‌دانست که سران قوم از روی حسادت
عیسی را دستگیر کرده‌اند. **19** در همان هنگام که پیلاتُس جلسه
دادگاه را اداره می‌کرد، همسرش برای او پیغامی فرستاده، گفت:
«با این مرد بی‌گناه کاری نداشته باش، چون دیشب به خاطر او
خوابهای وحشتناکی دیده‌ام.» **20** کاهنان اعظم و مقامات قوم یهود
از این فرصت استفاده کردند و مردم را واداشتند که از پیلاتُس آزادی
باراباس و اعدام عیسی را بخواهند. **21** پس فرماندار دوباره پرسید:
«کدام یک از این دو نفر را می‌خواهید برایتان آزاد کنم؟» مردم فریاد
زدند: «باراباس را!» **22** پیلاتُس پرسید: «پس با عیسی که مسیح
شماست، چه کنم؟» مردم یکصدا فریاد زدند: «مصلوبش کن!»
23 پیلاتُس پرسید: «چرا؟ مگر چه گناهی کرده است؟» ولی باز فریاد
زدند: «مصلوبش کن!» **24** وقتی پیلاتُس دید که اصرار او فایده‌ای
ندارد، و حتی ممکن است شورشی به پا شود، دستور داد کاسهٔ آبی
حاضر کنند، و در مقابل چشمان مردم دستهای خود را شست و
گفت: «من از خون این مرد، بری هستم؛ دیگر خودتان می‌دانید!»
25 جمعیت فریاد زدند: «خونش به گردن ما و فرزندان ما باشد!»
26 پس پیلاتُس، باراباس را برای ایشان آزاد کرد و دستور داد عیسی را
پس از شلّاق زدن، ببرند و مصلوب کنند. **27** سربازان ابتدا عیسی را
به حیاط کاخ فرماندار بردند و تمام سربازان را به دور او جمع کردند.
28 سپس، لباس او را درآوردند و ردایی ارغوانی به او پوشاندند، **29** و
تاجی از خار ساخته، بر سر او گذاشتند، و یک چوب، به نشانهٔ
عصای سلطنت، به دست راست او دادند و در برابرش زانو زده،
با ریشخند می‌گفتند: «درود بر پادشاه یهود!» **30** پس از آن، به

سخن غمگین شدند و یکی پس از دیگری از او پرسیدند: «سرورم، گذاشت و رفت و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن نیست این
من که آن شخص نیستم؟» **23** او در پاسخ فرمود: «آن که دستش را جام از مقابل من برداشته شود، پس آن را می‌نوشم. آنچه خواست
با دست من به سوی بشقاب دراز کرد، همان کسی است که به توست بشود.» **43** وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، چون
من خیانت می‌کند. **24** پسر انسان باید بمیرد، همان‌طور که در نمی‌توانستند پلکهایشان را باز نگاه دارند. **44** پس برای بار سوم رفت
کتب مقدّس دربارهٔ او نوشته شده است. اما وای به حال آنکه او را و همان دعا را کرد. **45** سپس، نزد شاگردان بازگشت و گفت: «آیا
تسلیم دشمن می‌کند. برای او بهتر می‌بود که هرگز به دنیا نمی‌آمد.» هنوز در خوابید و استراحت می‌کنید؟ اکنون زمان مقرر فرا رسیده است
25 یهودا نیز که بعد به او خیانت کرد، از او پرسید: «استاد، آیا آن و پسر انسان در چنگ بدکاران گرفتار می‌شود. **46** برخیزید، باید
شخص منم؟» عیسی جواب داد: «بله، خودت گفتی!» **26** وقتی برویم. نگاه کنید، این هم تسلیم کنندهٔ من!» **47** سخن عیسی هنوز
شام می‌خوردند، عیسی نان را برداشت و شکر نمود؛ سپس آن را به پایان نرسیده بود که یهودا، از راه رسید. همراه او عده‌ای با شمشیر
تکه‌تکه کرد و به شاگردان داد و فرمود: «بگیرید بخورید، این بدن من و چوب و چماق نیز آمده بودند. آنان از سوی کاهنان اعظم و مشایخ
است.» **27** پس از آن، جام شراب را برداشت، شکر کرد و به ایشان قوم فرستاده شده بودند. **48** تسلیم‌کنندهٔ او یهودا، به همراهان خود
داده، گفت: «هر یک از شما از این جام بنوشید. **28** این خون من گفته بود: «هر که را ببوسم، همان است؛ او را بگیرید.» **49** پس
است که با آن، پیمان جدید میان خدا و قومش را مهر می‌کنم. خون یهودا مستقیم به سوی عیسی رفت و گفت: «سلام استاد!» و او را
من برای آمرزش گناهان بسیاری ریخته می‌شود. **29** به شما می‌گویم بوسید. **50** عیسی گفت: «دوست من، کار خود را انجام بده!»
که من دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید تا روزی که آن را با پس آن عده جلو رفتند و عیسی را گرفتند. **51** در این لحظه یکی
شما در ملکوت پدرم، تازه بنوشم.» **30** سپس سرودی خواندند و به از همراهان عیسی شمشیر خود را کشید و با یک ضربه، گوش
سوی کوه زیتون به راه افتادند. **31** آنگاه عیسی به ایشان فرمود: غلام کاهن اعظم را برید. **52** عیسی به او فرمود: «شمشیرت را
«امشب همهٔ شما مرا تنها می‌گذارید. چون در کتب مقدّس نوشته غلاف کن. هر که شمشیر بکشد، با شمشیر نیز کشته خواهد شد.
شده که خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان گله پراکنده می‌شوند. **53** مگر نمی‌دانی که می‌توانم از پدرم درخواست کنم تا هزاران فرشته
32 اما پس از زنده شدنم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا به کمک من بفرستد؟ **54** ولی اگر چنین کنم، چگونه پیشگویی‌های
خواهم دید.» **33** پطرس گفت: «اگر حتی همه تو را تنها بگذارند، کتب مقدّس جامهٔ عمل خواهند پوشید که می‌فرمایند چنین وقایعی
من از کنارت دور نخواهم شد.» **34** عیسی به او گفت: «باور کن باید رخ دهند؟» **55** آنگاه رو به آن عده کرد و گفت: «مگر من دزد
که همین امشب، پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار کرده، فراری هستم که با چوب و چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ من
خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» **35** ولی پطرس گفت: «حتی اگر هر روز در برابر چشمانتان در معبد بودم و به مردم تعلیم می‌دادم؛ چرا
لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار نخواهم کرد!» در آنجا مرا نگرفتید؟ **56** بله، می‌بایست اینطور می‌شد، چون تمام
بقیه شاگردان نیز چنین گفتند. **36** پس عیسی با شاگردان خود به این وقایع را انبیا در کتب مقدّس پیشگویی کرده‌اند.» در این گیرودار،
یک باغ زیتون رسیدند، که به باغ جتسیمانی معروف بود. او به تمام شاگردان، او را تنها گذاشته، فرار کردند. **57** پس آن گروه،
ایشان گفت: «شما اینجا بنشینید تا من کمی دورتر رفته، دعا کنم.» عیسی را به خانهٔ قیافا، کاهن اعظم بردند. در آنجا تمام علمای دین
37 سپس پطرس و دو پسر زبدی یعنی یعقوب و یوحنا را نیز با خود و مشایخ یهود جمع بودند. **58** در ضمن، پطرس هم از دور به
برد و در حالی که اندوه و اضطراب وجود او را فرا گرفته بود، **38** به دنبال عیسی رفت تا وارد حیاط خانهٔ کاهن اعظم شد و کنار سربازان
ایشان گفت: «از شدت حزن و اندوه، در آستانهٔ مرگ هستم. شما نشست تا ببیند بر سر عیسی چه می‌آید. **59** کاهنان اعظم، و در
همین‌جا بمانید و با من بیدار باشید.» **39** سپس کمی دورتر رفت و واقع، تمام اعضای شورای عالی یهود جمع شده بودند و به دنبال
بر زمین افتاد و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن است، این جام شاهدانی می‌گشتند که به دروغ به عیسی تهمت بزنند، تا بتوانند به
رنج و عذاب را از مقابل من بردار؛ اما نه به خواهش من، بلکه به مرگ محکومش کنند. **60** ولی با این که چند نفر را یافتند و آنان نیز
خواست تو.» **40** آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در شهادت دروغ دادند، ولی سخنان ایشان با هم یکی نبود. سرانجام دو
خوابند. پس به پطرس گفت: «نتوانستید حتی یک ساعت با من نفر را پیدا کردند که **61** می‌گفتند: «این مرد می‌گفت من می‌توانم
بیدار بمانید؟ **41** بیدار بمانید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه معبد را خراب کنم، و آن را ظرف سه روز باز بنا نمایم.» **62** آنگاه
نکند. روحْ تمایل دارد، اما جسم ضعیف است.» **42** باز ایشان را کاهن اعظم برخاست و به عیسی گفت: «خوب، چه می‌گویی؟ آیا

مسئولیتهای بیشتری به تو خواهم سپرد. بیا و در شادی من شریک
شو!" 24 «آنگاه خدمتگزاری که یک کیسهٔ طلا گرفته بود، جلو آمد
و گفت:"سرورم، می‌دانستم که آنقدر مرد سختگیری هستی که از
زمینی که چیزی در آن نکاشته‌ای، محصول درو می‌کنی، و از زمینی
که بذر در آن نپاشیده‌ای محصول جمع می‌کنی. 25 پس، از ترسم
پولت را زیر سنگ مخفی کردم تا مبادا از دست برود. بفرما، این هم
پول تو!" 26 «اما ارباب جواب داد:"ای خادم بدکار و تنبل! تو
که می‌دانستی من آنقدر سختگیرم که از زمینی که چیزی در آن
نکاشته‌ام، محصول درو می‌کنم، و از زمینی که بذر در آن نپاشیده‌ام
محصول جمع می‌کنم، 27 پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی
از سفر برمی‌گردم سودش را بگیرم؟" 28 سپس اضافه کرد:"پول
این مرد را بگیرید و به آن شخصی بدهید که ده کیسهٔ طلا دارد.
29 چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز
هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد،
آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 30 حالا این
خدمتگزار را که به درد هیچ کاری نمی‌خورد، بگیرید و در تاریکی
بیندازید، تا در آنجا از شدت گریه، دندانهایش را بر هم بفشارد."
31 «هنگامی که من، مسیح موعود، باشکوه و جلال خود و همراه با
تمام فرشتگانم بیایم، آنگاه بر تخت باشکوه خود خواهم نشست.
32 سپس تمام قومهای روی زمین در مقابل من خواهند ایستاد و
من ایشان را از هم جدا خواهم کرد، همان‌طور که یک چوپان،
گوسفندان را از بزها جدا می‌کند؛ 33 گوسفندها را در طرف راستم
قرار می‌دهم و بزها را در طرف چپم. 34 «آنگاه به عنوان پادشاه، به
کسانی که در طرف راست منند خواهم گفت:"بیایید ای عزیزان
پدرم! بیایید تا شما را در برکات ملکوت خدا سهیم گردانم، برکاتی
که از آغاز آفرینش دنیا برای شما آماده شده بود. 35 زیرا وقتی من
گرسنه بودم، شما به من خوراک دادید؛ تشنه بودم، به من آب دادید؛
غریب بودم، به من جا دادید؛ 36 برهنه بودم، به من لباس دادید؛
بیمار و زندانی بودم، به عیادتم آمدید." 37 «نیکوکاران در پاسخ
خواهند گفت:"خداوندا، کی گرسنه بودید تا به شما خوراک بدهیم؟
کی تشنه بودید تا به شما آب بدهیم؟ 38 کی غریب بودید تا شما
را به منزل ببریم یا برهنه بودید تا لباس بپوشانیم؟ 39 کی بیمار یا
زندانی بودید تا به ملاقات شما بیاییم؟" 40 «آنگاه به ایشان خواهم
گفت:"وقتی این خدمتها را به کوچکترین برادران من می‌کردید، در
واقع به من می‌نمودید." 41 «سپس به کسانی که در طرف چپ من
قرار دارند، خواهم گفت:"ای لعنت شدگان از اینجا بروید و به آتش
ابدی داخل شوید که برای ابلیس و فرشتگان او آماده شده است.
(aiōnios g166) 42 زیرا گرسنه بودم و شما به من خوراک ندادید؛
تشنه بودم و به من آب ندادید؛ 43 غریب بودم و به من جا ندادید؛
برهنه بودم و مرا نپوشانیدید؛ بیمار و زندانی بودم و شما به ملاقاتم
نیامدید." 44 «آنها جواب خواهند داد:"خداوندا، کی شما گرسنه و
تشنه یا غریب و برهنه یا بیمار و زندانی بودید و ما خدمتی به شما
نکردیم؟" 45 «در جواب خواهم گفت:"وقتی به کوچکترین برادران
من کمک نکردید، در واقع به من کمک نکردید." 46 «و این
اشخاص به مجازات جاودان خواهند رسید، ولی نیکوکاران به زندگی
جاوید خواهند پیوست.» (aiōnios g166)

26 چون عیسی همهٔ این سخنان را به پایان رساند، به شاگردانش
گفت: 2 «همان‌طور که می‌دانید، دو روز دیگر عید پِسَح آغاز
می‌شود. در این عید مرا دستگیر کرده، بر صلیب خواهند کشت.»
3 در این هنگام، کاهنان اعظم و مشایخ قوم در خانهٔ قیافا، کاهن
اعظم، گرد آمدند، 4 و با یکدیگر مشورت کردند که با چه حیله‌ای
عیسی را دستگیر کرده، بکشند؛ 5 ولی تصمیم گرفتند این کار را به
هنگام عید نکنند تا آشوبی به راه نیفتد. 6 در آن هنگام عیسی در
بیت‌عنیا در خانهٔ شمعون جذامی بود. 7 سر سفره، زنی با یک شیشه
عطر گرانبها وارد شد و عطر را بر سر عیسی ریخت. 8 شاگردانش
وقتی این را دیدند، اوقاتشان تلخ شد و گفتند: 9 «حیف از این عطر
که تلف شد. می‌شد آن را به سیصد سکهٔ نقره بفروشیم و پولش را به
فقرا بدهیم.» 10 عیسی که می‌دانست به یکدیگر چه می‌گویند،
گفت: «چرا این زن را آزار می‌دهید؟ او کار نیکویی در حق من
کرده است. 11 فقرا را همیشه با خود دارد، ولی مرا همیشه با خود
نخواهید داشت. 12 این زن در واقع با ریختن این عطر روی من،
بدن مرا برای دفن آماده کرد. 13 براستی به شما می‌گویم، در هر
نقطهٔ جهان که انجیل موعظه شود، خدمتی نیز که این زن به من
کرد، ذکر خواهد شد.» 14 آنگاه یهودای اسخریوطی که یکی از
دوازده شاگرد بود، نزد کاهنان اعظم رفت 15 و گفت: «چقدر به
من می‌دهید تا عیسی را به شما تسلیم کنم؟» آنان سی سکهٔ نقره به
او دادند. 16 از آن هنگام، او به دنبال فرصت مناسبی بود تا عیسی
را به ایشان تسلیم کند. 17 روز اول عید فطیر فرا رسید. شاگردان
عیسی نزد او آمده، پرسیدند: «کجا می‌خواهی برایت تدارک ببینیم
تا شام پِسَح را بخوری؟» 18 او در جواب گفت که به شهر نزد
فلان شخص رفته، بگویند: «استاد ما می‌گوید:"وقت من فرا رسیده
است. می‌خواهم با شاگردانم در منزل شما شام پِسَح را بخوریم."»
19 شاگردان طبق گفتهٔ عیسی عمل کرده، شام پِسَح را در آنجا
تدارک دیدند. 20 شب، عیسی با دوازده شاگرد خود بر سر سفره
نشست. 21 هنگام خوردن شام او به ایشان گفت: «براستی به شما
می‌گویم که یکی از شما به من خیانت خواهد کرد.» 22 همه از این

سرانجام نشانهٔ آمدن پسر انسان در آسمان ظاهر خواهد شد. آنگاه
مردم در سراسر جهان عزا خواهند گرفت و پسر انسان را خواهند
دید که بر ابرهای آسمان، با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. **31** او
فرشتگان خود را با صدای بلند شیپور خواهد فرستاد تا برگزیدگان
خود را از گوشه و کنار زمین و آسمان جمع کنند. **32** «حال از
درخت انجیر درس بگیرید. هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و
برگ می‌آورد، می‌فهمید تابستان نزدیک است. **33** همین‌طور نیز وقتی
تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده
است. **34** «براستی به شما می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد،
این نسل از میان نخواهد رفت. **35** «آسمان و زمین از بین خواهند
رفت، اما کلام من هرگز زایل نخواهد شد. **36** اما هیچ‌کس نمی‌داند
در چه روز و ساعتی دنیا به آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم
نمی‌دانند، پسر خدا نیز از آن بی‌خبر است. فقط پدرم خدا آن را
می‌داند. **37** زمان ظهور پسر انسان مانند روزگار نوح خواهد بود.
38 در روزهای پیش از توفان، قبل از اینکه نوح وارد کشتی شود، مردم
سرگرم عیش و نوش و میهمانی و عروسی بودند. **39** در آن وقت
کسی باور نمی‌کرد که واقعاً توفانی در کار باشد، تا آن که توفان آمد
و همهٔ آنان را با خود برد. آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد بود.
40 آنگاه از دو مرد که در مزرعه با هم کار می‌کنند، یکی برده خواهد
شد و دیگری خواهد ماند؛ **41** دو زن که در کنار هم سرگرم آرد
کردن گندم باشند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند.
42 پس شما هم آماده باشید چون نمی‌دانید خداوند شما چه روزی
باز می‌گردد. **43** «اگر صاحب خانه می‌دانست که دزد در چه
ساعتی می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت دزد وارد خانه‌اش شود.
44 پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان هنگامی باز خواهد
گشت که کمتر انتظارش را دارید. **45** «خدمتگزار وفادار و دانا کسی
است که اربابش بتواند او را به سرپرستی سایر خدمتگزاران خانه‌اش
بگمارد تا خوراک آنان را به‌موقع بدهد. **46** خوشا به حال چنین
خدمتگزاری که وقتی اربابش باز می‌گردد، او را در حال انجام وظیفه
ببیند. **47** یقین بدانید که او را ناظر تمام دارایی خود خواهد ساخت.
48 «ولی اگر آن خدمتگزار شریر باشد و با خود فکر کند که"اربابم به
این زودی نمی‌آید،" **49** و به آزار همکارانش بپردازد و مشغول عیاشی
با میگساران شود، **50** آنگاه در روزی که انتظارش را ندارد، اربابش
باز خواهد گشت **51** و او را به سختی تنبیه کرده، به سرنوشت
ریاکاران دچار خواهد ساخت و به جایی خواهد انداخت که گریه و
ناله و فشار دندان بر دندان باشد.

25 «در آن زمان، ملکوت آسمان شبیه ده ندیمه خواهد بود که
چراغهای خود را روشن کردند تا به استقبال داماد بروند. **2** پنج
تن از این ندیمه‌ها دانا و پنج تن دیگر نادان بودند. **3** ندیمه‌های
نادان چراغهای خود را برداشتند، اما روغن با خود نبردند. **4** ولی
ندیمه‌های دانا با چراغهای خود ظرفهای پر از روغن نیز بردند. **5** چون
آمدن داماد به طول انجامید، ندیمه‌ها به خواب رفتند. **6** اما در
نیمه‌های شب، صدایی به گوش رسید که:"داماد می‌آید! برخیزید و
به پیشوازش بروید!" **7** همهٔ ندیمه‌ها بیدار شدند و چراغهای خود را
آماده کردند. **8** پنج دختری که روغن کافی نیاورده بودند، چون
چراغهایشان در حال خاموش شدن بود، از پنج دختر دیگر روغن
خواستند. **9** ولی ایشان جواب دادند:"اگر از روغن خود به شما
بدهیم، برای خودمان کفایت نخواهد کرد. بهتر است بروید و از
فروشندگان برای خودتان روغن بخرید." **10** ولی وقتی آنان برای خرید
روغن رفته بودند، داماد از راه رسید و کسانی که آماده بودند، با او به
جشن عروسی داخل شدند و در بسته شد. **11** کمی بعد، آن پنج
دختر دیگر رسیدند و از پشت در فریاد زدند:"سرور ما، سرور ما، در
را باز کنید!" **12** اما او جواب داد:"براستی به شما می‌گویم، من
شما را نمی‌شناسم!" **13** پس بیدار باشید چون نمی‌دانید در چه روز
و ساعتی باز می‌گردم. **14** «ملکوت آسمان را می‌توان با این حکایت
نیز تشریح کرد: مردی عزم سفر داشت. پس خدمتگزاران خود را
فراخواند و به آنان سرمایه‌ای داد تا در غیاب او، آن را به کار بیندازند.
15 به هر کدام به اندازهٔ توانایی‌اش داد: به اولی پنج کیسهٔ طلا، به
دومی دو کیسهٔ طلا و به سومی یک کیسهٔ طلا. سپس عازم سفر
شد. **16** اولی که پنج کیسهٔ طلا گرفته بود، بی‌درنگ مشغول خرید و
فروش شد و طولی نکشید که پنج کیسهٔ طلای دیگر هم به دارایی او
اضافه شد. **17** دومی هم که دو کیسه طلا داشت، همین کار را
کرد و دو کیسهٔ طلای دیگر نیز سود برد. **18** ولی سومی که یک
کیسهٔ طلا داشت، زمین را کند و پولش را زیر سنگ مخفی کرد.
19 «پس از مدتی طولانی، ارباب از سفر برگشت و خدمتگزاران خود
را برای تسویهٔ حساب فرا خواند. **20** شخصی که پنج کیسهٔ طلا
گرفته بود، پنج کیسهٔ دیگر نیز تحویل داد و گفت:"ای سرور، به
من پنج کیسه دادی، این هم پنج کیسهٔ دیگر که سود کرده‌ام."
21 ارباب به او گفت:"آفرین، ای خادم نیک و امین! حال که در
امور کوچک امین و درستکار بودی، مسئولیتهای بیشتری به تو خواهم
سپرد. بیا و در شادی من شریک شو!" **22** «سپس آن که دو کیسه
گرفته بود جلو آمد و گفت:"به من دو کیسهٔ طلا دادی، این هم دو
کیسهٔ دیگر که سود کرده‌ام." **23** «ارباب به او گفت:"آفرین، ای
خادم نیک و امین! حال که در امور کوچک امین و درستکار بودی،

چون شما بیرون کاسه و بشقاب را آنقدر تمیز می‌کنید تا بدرخشد،
ولی درون آنها از طمع و ناپرهیزی پر است. 26 ای فریسی‌های کور،
اول درون کاسه و بشقاب را تمیز کنید که بیرونشان هم پاک خواهد
شد. 27 «وای به حال شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما
مانند قبرهای سفید شده‌ای هستید که ظاهری زیبا دارند اما داخل آنها
پر است از استخوانهای مردگان و کثافات! 28 شما می‌کوشید خود
را دیندار جلوه دهید، ولی در زیر آن عبای مقدّستان، دلهایی دارید پر
از ریا و گناه. 29 «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار!
شما برای پیامبران مقبره می‌سازید و آرامگاه مقدّسین را زینت می‌دهید
30 و می‌گویید:"اگر ما به جای اجدادمان بودیم، در کشتن پیامبران
با آنها شریک نمی‌شدیم." 31 «اما با این گفته، به زبان خود اعلام
می‌دارید که فرزندان قاتلان انبیا هستید. 32 شما قدم به قدم از آنان
پیروی می‌کنید؛ شما در اعمال بد، از ایشان پیشی گرفته‌اید. 33 ای
مارهای خوش خط و خال! چگونه می‌توانید از مجازات جهنم جان به
در ببرید؟ (Geenna g1067) 34 «من، انبیا و مردان حکیم و علما
را به سوی شما می‌فرستم، و شما بعضی را به دار خواهید کشید و
بعضی را در کنیسه‌های خود زیر ضربه‌های شلّاق گرفته، شهر به شهر
آواره خواهید کرد. 35 پس خون مردم بی‌گناهی که بر زمین ریخته
شده است، به گردن شما خواهد بود، از خون هابیل معصوم گرفته تا
خون زکریا پسر برخیا که او را در داخل معبد، بین محرابگاه و مذبح،
کشتید. 36 براستی به شما می‌گویم که این نسل تاوان همهٔ اینها را
پس خواهد داد. 37 «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتلِ انبیا و
سنگسارکنندهٔ فرستادگان خدا! چند بار خواستم فرزندان تو را جمع
کنم همان‌طور که مرغ جوجه‌های خود را زیر بال خود می‌گیرد، اما تو
نخواستی. 38 پس اکنون خانه‌ات ویران خواهد ماند. 39 زیرا به شما
می‌گویم که دیگر مرا نخواهید دید تا زمانی که بگویید"مبارک است
آن که به نام خداوند می‌آید."»

24

هنگامی که عیسی از معبد خارج می‌شد، شاگردانش آمده،
خواستند او را به دیدن ساختمانهای معبد ببرند. 2 اما عیسی به
ایشان گفت: «این ساختمانها را می‌بینید؟ براستی به شما می‌گویم
که سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو
خواهند شد.» 3 ساعاتی بعد، وقتی او در دامنهٔ کوه زیتون نشسته
بود، شاگردانش آمده، از او پرسیدند: «به ما بگو این وقایع در چه
زمانی روی خواهند داد؟ نشانهٔ بازگشت تو و آخر دنیا چیست؟»
(aiōn g165) 4 عیسی به ایشان گفت: «مواظب باشید کسی شما
را گمراه نکند. 5 زیرا بسیاری به نام من آمده، خواهند گفت،"من
مسیح هستم"و عدهٔ زیادی را گمراه خواهند کرد. 6 از دور و نزدیک
خبر جنگها به گوشتان خواهد رسید. اما پریشان نشوید زیرا جنگها
اتفاق خواهند افتاد، اما به این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید.
7 قومها و ممالک به هم اعلان جنگ خواهند داد، و در جاهای
مختلف دنیا، قحطی‌ها و زمین لرزه‌ها پدید خواهد آمد. 8 اما اینها
تنها آغاز درد زایمان است. 9 «آنگاه شما را تسلیم خواهند کرد تا
شکنجه شوید، و شما را خواهند کشت. تمام مردم دنیا به خاطر
نام من از شما نفرت خواهند داشت. 10 بسیاری از ایمان خود
برخواهند گشت و یکدیگر را تسلیم کرده، از هم متنفر خواهند شد.
11 بسیاری برخاسته، خود را نبی معرفی خواهند کرد و عدهٔ زیادی را
گمراه خواهند نمود. 12 گناه آنقدر گسترش پیدا خواهد کرد که
محبت بسیاری سرد خواهد شد. 13 اما هر که تا به آخر، زحمات را
تحمل کند، نجات خواهد یافت. 14 «سرانجام وقتی مژدهٔ انجیل به
گوش همهٔ مردم جهان رسید و همه از آن باخبر شدند، آنگاه دنیا به
آخر خواهد رسید. 15 «پس وقتی"مکروه ویرانگر"را ببینید که در
جای مقدّس بر پا شده است (خواننده توجه کند) 16 آنگاه کسانی
که در یهودیه هستند به تپه‌های اطراف فرار کنند، 17 و کسانی که
روی پشت بام می‌باشند، به هنگام فرار حتی برای برداشتن چیزی
داخل خانه نروند؛ 18 و همین‌طور کسانی که در مزرعه هستند، برای
برداشتن لباس به خانه برنگردند. 19 «وای به حال زنانی که در آن
زمان آبستن باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند. 20 دعا کنید که
فرار شما در زمستان یا در روز شَبّات که دروازه‌های شهر بسته است،
نباشد. 21 چون در آن روزها مردم به چنان مصیبتی دچار خواهند
شد که از آغاز جهان تا به حال روی نداده است و هرگز نیز روی
نخواهد داد. 22 «در واقع، اگر آن روزهای سخت کوتاه نمی‌شد،
هیچ انسانی جان به در نمی‌برد؛ اما محض خاطر برگزیدگان خدا،
آن روزها کوتاه خواهد شد. 23 «در آن روزها اگر کسی به شما
بگوید،"ببین، مسیح اینجاست!"یا"ببین، آنجاست!"باور نکنید.
24 چون از این مسیح‌ها و پیامبرهای دروغین زیاد خواهند آمد و حتی
معجزات حیرت‌انگیز نیز خواهند کرد، به طوری که اگر ممکن بود
حتی برگزیدگان خدا را هم گمراه می‌کردند. 25 ببینید، من اینها را از
پیش به شما گفتم. 26 «پس اگر بیایند و به شما بگویند که مسیح
در بیابان دوباره ظهور کرده، به سخنشان اهمیت ندهید؛ و اگر بگویند
نزد ما مخفی شده، باور نکنید. 27 زیرا همان‌طور که صاعقه در یک
لحظه از شرق تا غرب را روشن می‌سازد، آمدن پسر انسان نیز چنین
خواهد بود. 28 جایی که لاشه باشد، لاشخورها در آنجا جمع
خواهند شد! 29 «بلافاصله، پس از آن مصیبتها، خورشید تیره و
تار شده، ماه دیگر نور نخواهد داد. ستارگان فرو خواهند ریخت و
نیروهایی که زمین را نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. 30 «و

روز قیامت، آن زن، همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون
او در واقع زن همهٔ ایشان بوده است.» 29 عیسی جواب داد: «شما
چقدر گمراهید، زیرا نه از کلام خدا چیزی می‌دانید نه از قدرت
خدا. 30 زیرا در روز قیامت، انسانها دیگر ازدواج نمی‌کنند بلکه مثل
فرشتگان آسمان خواهند بود. 31 اما دربارهٔ روز قیامت، مگر در
کتب مقدّس نخوانده‌اید که خدا می‌فرماید: 32 من هستم خدای
ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب؟ پس خدا، خدای مردگان
نیست، بلکه خدای زندگان می‌باشد.» 33 مردم وقتی جواب عیسی
را شنیدند از تعلیم او در شگفت شدند. 34 اما فریسیان وقتی شنیدند
که عیسی چه جواب دندان‌شکنی به صدوقیان داده است، تصمیم
گرفتند خودشان او را در بحث گرفتار سازند. 35 از این رو، یکی از
فریسی‌ها که فقیه بود، پرسید: 36 «استاد، در میان دستورهای مذهبی
کدام یک از همه بزرگتر است؟» 37 عیسی جواب داد: «خداوند،
خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر خود
دوست بدار. 38 این اولین و مهمترین دستور خداست. 39 دومین
دستور مهم نیز مانند اولی است: همسایه‌ات را همچون جان خویش
دوست بدار. 40 تمام احکام خدا و گفتار انبیا در این دو حکم
خلاصه می‌شود و اگر شما این دو را انجام دهید، در واقع همه
را انجام داده‌اید.» 41 در همان حال که فریسیان دور عیسی را
گرفته بودند، از ایشان پرسید: 42 «دربارهٔ مسیح چه فکر می‌کنید؟
او پسر کیست؟» جواب دادند: «پسر داوود پیغمبر.» 43 عیسی
پرسید: «پس چرا داوود با الهام خدا، مسیح را خداوند می‌خواند؟ زیرا
می‌گوید: 44 "خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من
بنشین تا دشمنانت را به زیر پایت بیفکنم." 45 اگر داوود مسیح
را "خداوند من" می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟»
46 ایشان جوابی نداشتند بدهند؛ و پس از آن دیگر کسی جرأت
نکرد سؤالی از او بپرسد.

23 آنگاه عیسی خطاب به مردم و شاگردانش فرمود: 2 «علمای
دین و فریسیان مُفَسران شریعت موسی هستند. 3 پس آنچه به شما
تعلیم می‌دهند، به‌جا آورید، اما هیچگاه از اعمالشان سرمشق نگیرید،
زیرا هرگز به تعالیمی که می‌دهند، خودشان عمل نمی‌کنند. 4 ایشان
تکالیف دینی بسیار سنگینی بر دوش مردم می‌گذارند، اما هرگز حاضر
نیستند حتی انگشتی برای کمک به ایشان تکان دهند. 5 «هر
کاری می‌کنند، برای تظاهر است. دعاها و آیه‌های کتب مقدّس
را می‌نویسند و به بازویشان می‌بندند، و دامن رداهایشان را بلندتر
می‌دوزند تا جلب توجه کنند و مردم آنان را دیندار بدانند. 6 چقدر
دوست دارند که در ضیافتها بر صدر مجلس بنشینند، و در کنیسه‌ها
بهترین جا را داشته باشند، 7 و به هنگام عبور از کوچه و بازار
مردم به ایشان تعظیم کنند و آنان را "استاد" خطاب کنند. 8 اما
شما چنین القابی را از مردم نپذیرید، چون شما یک استاد دارید و
همهٔ شما با هم برابر و برادرید. 9 همچنین، هیچ‌کس را بر روی
زمین "پدر" نگویید، چون شما یک "پدر آسمانی" دارید که خداست.
10 و نگذارید کسی شما را "استاد" بخواند، چون یک استاد دارید که
مسیح است. 11 «هر چه بیشتر به دیگران خدمت کنید، بزرگتر
خواهید بود، زیرا بزرگی در خدمت کردن است. 12 زیرا هر که
بکوشد خود را بزرگ جلوه دهد، خوار خواهد شد، اما کسی که
خود را فروتن سازد، سربلند خواهد گردید. 13 «وای به حال شما،
ای علمای دین و فریسیان! چقدر ریاکارید! نه می‌گذارید دیگران
به ملکوت آسمان وارد شوند و نه خود وارد می‌شوید. 14 «وای بر
شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما وقتی دعاهای طولانی
می‌کنید و تظاهر به دینداری می‌نمایید، تمام هوش و حواستان به این
است که چگونه اموال بیوه‌زنان را تصاحب کنید. از این رو مجازات
شما بسیار شدید خواهد بود. 15 وای به حال شما ای علمای
دین و فریسیان! شما همه جا را زیر پا می‌گذارید تا کسی را پیدا
کنید که مرید شما شود؛ و وقتی موفق شدید، او را دو برابر بدتر از
خودتان سزاوار جهنم می‌سازید. (Geenna g1067) 16 «وای به
حال شما ای عصاکش‌های کور! زیرا می‌گویید: "اشکالی ندارد کسی
به معبد قسم بخورد چون می‌تواند قسمش را بشکند؛ ولی کسی که
به ظرفهای طلایی که در معبد هست، قسم بخورد باید آن را حتماً وفا
کند." 17 ای نادانان! ای نابینایان! کدام مهمتر است، طلا یا معبد
که طلا را تقدیس می‌کند؟ 18 «همچنین می‌گویید: "قسم به مذبح
را می‌شود شکست، ولی قسم به هدیهٔ روی مذبح را باید حتماً وفا
کرد." 19 ای احمقهای کور! کدام مهمتر است هدیه‌ای که روی
مذبح است یا خود مذبح که هدیه را تقدیس می‌کند؟ 20 وقتی به
مذبح قسم می‌خورید، در واقع به خود مذبح و هر چه که بر آن است
قسم یاد می‌کنید؛ 21 و وقتی به معبد قسم می‌خورید، در واقع به
خود خانه و به خدایی که در آن خانه هست قسم یاد می‌کنید؛
22 و وقتی به آسمان قسم می‌خورید، در واقع به تخت خدا و خود
خدا که بر تخت نشسته است قسم می‌خورید. 23 «وای به حال
شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما حتی ده‌یک محصول
نعناع و شِوید و زیره باغچه‌تان را هدیه می‌دهید، اما احکام مهمتر
شریعت را که عدالت و رحمت و امانت است، نادیده می‌گیرید.
شما باید ده‌یک را بدهید، ولی احکام مهمتر را نیز فراموش نکنید.
24 ای عصاکش‌های کور، که پشه را از صافی می‌گذرانید ولی شتر را
می‌بلعید! 25 «وای به حال شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار!

باجگیران فاسد و فاحشه‌ها زودتر از شما وارد ملکوت خدا خواهند
شد، 32 زیرا یحیی شما را به توبه و بازگشت به سوی خدا دعوت
کرد، اما شما به دعوتش توجهی نکردید، در حالی که بسیاری از
باجگیران و فاحشه‌ها به سخنان او ایمان آوردند. حتی با دیدن این
موضوع، باز هم شما توبه نکردید و ایمان نیاوردید. 33 «به مَثَل
دیگری گوش کنید: صاحب مِلکی تاکستانی درست کرد، دور تا دور
آن را دیوار کشید، حوضی برای له کردن انگور ساخت، و یک برج
هم برای دیده‌بانی احداث کرد و باغ را به چند باغبان اجاره داد، و
خود به سفر رفت. 34 در فصل انگورچینی، خدمتکارانش را فرستاد
تا سهم خود را از محصول باغ بگیرد. 35 ولی باغبانان ایشان را
گرفته، یکی را زدند، یکی را کشتند و دیگری را سنگسار کردند.
36 صاحب باغ خدمتکاران بیشتری فرستاد تا سهم خود را بگیرد؛
ولی نتیجه همان بود. 37 سرانجام پسر خود را فرستاد، با این تصور
که به او احترام خواهند گذاشت. 38 ولی وقتی باغبانها چشمشان به
پسر مالک افتاد، به یکدیگر گفتند:"او وارث است؛ پس بیایید او را
بکشیم تا باغ مال ما شود." 39 پس او را از باغ بیرون کشیدند و
کشتند. 40 «حالا به نظر شما وقتی صاحب باغ برگردد، با باغبانها
چه خواهد کرد؟» 41 سران قوم جواب دادند: «حتماً انتقام شدیدی
از آنان خواهد گرفت و باغ را به باغبانهایی اجاره خواهد داد تا بتواند
سهم خود را به موقع از ایشان بگیرد.» 42 آنگاه عیسی از ایشان
پرسید: «آیا تا به حال در کتب مقدّس نخوانده‌اید که:"سنگی که
معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است. این کارِ
خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید"؟ 43 «منظورم این است
که ملکوت خدا از شما گرفته و به قومی داده خواهد شد که میوهٔ آن
را بدهند. 44 اگر کسی روی این سنگ بیفتد، تکه‌تکه خواهد شد؛
و اگر این سنگ بر روی کسی بیفتد، او را له خواهد کرد.» 45 وقتی
کاهنان اعظم و فریسیان متوجه شدند که عیسی دربارهٔ آنان سخن
می‌گوید و منظورش از باغبانهای ظالم در این مَثَل، خود آنهاست،
46 تصمیم گرفتند او را بکشند، اما از مردم ترسیدند چون همه عیسی
را پیامبر می‌دانستند.

22 عیسی برای تشریح ملکوت آسمان، حکایت دیگری بیان
کرده، گفت: «پادشاهی برای عروسی پسرش جشن مفصلی ترتیب
داد 3 و عدهٔ بسیاری را نیز به این جشن دعوت کرد. وقتی همه چیز
آماده شد، خدمتکاران خود را به دنبال دعوت‌شدگان فرستاد تا آنان را
به جشن بیاورند. اما هیچ‌کس نیامد! 4 پس بار دیگر افرادی فرستاد تا
بگویند:"عجله کنید! به عروسی بیایید! زیرا گاوهای پرواری خود را سر
بریده‌ام و همه چیز آماده است!" 5 «ولی مهمانان با بی‌اعتنایی،
پوزخندی زدند و هر یک به سر کار خود رفتند، یکی به مزرعه‌اش و
دیگری به محل کسب خود! 6 حتی بعضی، فرستاده‌های پادشاه را
زدند و چند نفرشان را نیز کشتند. 7 «وقتی خبر به گوش پادشاه
رسید، به خشم آمد و فوری سپاهی فرستاده، همهٔ آنان را کشت و
شهرشان را به آتش کشید. 8 سپس به افراد خود گفت:"جشن
عروسی سرجای خود باقی است، اما مهمانانی که من دعوت کرده
بودم، لیاقت آن را نداشتند. 9 حال، به کوچه و بازار بروید و هر که
را دیدید به عروسی دعوت کنید." 10 «پس ایشان رفته، هر که
را یافتند، خوب و بد، با خود آوردند، به طوری که تالار عروسی
از مهمانان پر شد. 11 ولی وقتی پادشاه وارد شد تا به مهمانان
خوش آمد گوید، متوجه شد یکی از آنان لباس مخصوص عروسی
را که برایش آماده کرده بودند، به تن ندارد. 12 «پادشاه از او
پرسید:"ای دوست، چرا بدون لباس عروسی به اینجا آمدی؟"ولی او
جوابی نداشت بدهد. 13 «پس پادشاه دستور داد: دست و پایش را
ببندید و بیرون در تاریکی رهایش کنید تا در آنجا گریه و زاری کند.
14 «پس ملاحظه می‌کنید که دعوت‌شدگان بسیارند، اما برگزیدگان
کم!» 15 فریسیان با هم مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را
به هنگام بحث به دام بیندازند و مدرکی از سخنانش علیه او به دست
آورند و دستگیرش کنند. 16 پس تصمیم گرفتند چند نفر از شاگردان
خود را با عده‌ای از هیرودیان نزد عیسی بفرستند و این سؤال را از او
بکنند: «استاد، می‌دانیم مردی صادق هستی و راه خدا را به‌درستی
تعلیم می‌دهی و از کسی ترسی نداری، زیرا تحت تأثیر ظاهر و مقام
افراد قرار نمی‌گیری. 17 حال به ما بگو آیا باید به دولت روم خَراج
داد یا خیر؟» 18 عیسی که می‌دانست آنها چه نقشه‌ای در سر
دارند، جواب داد: «ای ریاکاران، با این سؤالها می‌خواهید مرا غافلگیر
کنید؟ 19 یکی از سکه‌هایی را که با آن خَراج می‌دهید، به من نشان
دهید.» به او سکه‌ای دادند. 20 از ایشان پرسید: «نقش و نام چه
کسی روی این سکه است؟» 21 جواب دادند: «قیصر روم.» فرمود:
«بسیار خوب، مال قیصر را به قیصر بدهید، و مال خدا را به خدا.»
22 جواب عیسی ایشان را مات و مبهوت ساخت؛ پس او را رها
کرده، رفتند. 23 در همان روز، عده‌ای از صدوقی‌ها که منکر قیامت
هستند، نزد او آمدند و پرسیدند: 24 «استاد، موسی فرموده است
که اگر مردی بی‌اولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیوه را
به همسری بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. 25 ما
خانواده‌ای را می‌شناختیم که هفت برادر بودند. اولی، زنی گرفت و
بی‌اولاد مُرد. بنابراین همسر او، زن برادر دومی شد. 26 این یکی هم
بی‌اولاد مرد، و آن زن به عقد برادر سومی درآمد؛ و این ادامه یافت و
او زن هر هفت برادر شد. 27 در آخر، آن زن نیز مرد. 28 حال در

که می‌خواهد در میان شما بزرگ باشد، باید خدمتگزار همه باشد؛
27 و هر که می‌خواهد در بین شما اول باشد، باید غلام شما باشد.
28 چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده
است تا به دیگران کمک کند و جانش را در راه آزادی دیگران فدا
سازد.» 29 وقتی عیسی و شاگردانش از شهر اریحا خارج می‌شدند،
عدهٔ زیادی به دنبال او به راه افتادند. 30 در همین هنگام، دو کور که
کنار جاده نشسته بودند، چون شنیدند که عیسی از آنجا می‌گذرد،
صدای خود را بلند کرده، فریاد زدند: «ای سَروَر ما، ای پسر داوود،
بر ما رحم کن!» 31 جمعیت بر سرشان فریاد زدند: «ساکت شوید!»
اما آنان صدای خود را بلندتر می‌کردند که: «ای سَرور ما، ای پسر
داوود، به ما رحم کن!» 32 سرانجام وقتی عیسی به آنجا رسید،
ایستاد و از ایشان پرسید: «چه می‌خواهید برایتان بکنم؟» 33 جواب
دادند: «سَروَر ما، می‌خواهیم چشمانمان باز شود!» 34 عیسی دلش
به حال ایشان سوخت و دست بر چشمانشان گذاشت. بی‌درنگ
بینایی خود را بازیافتند و از پی عیسی روانه شدند.

21 هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی واقع
در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد
2 و فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی
که وارد شدید، الاغی را با کُرّه‌اش خواهید دید که بسته‌اند. آنها را
باز کنید و نزد من بیاورید. 3 اگر کسی پرسید که چه می‌کنید،
بگویید:"خداوند لازمشان دارد،"و او بی‌درنگ اجازه خواهد داد آنها
را بیاورید.» 4 با این کار، پیشگویی یکی از انبیای دوران گذشته
جامهٔ عمل پوشید که گفته بود: 5 «به اورشلیم بگویید:"پادشاهت
نزد تو می‌آید. او فروتن است و سوار بر الاغ، بر کرّهٔ الاغ."» 6 آن
دو شاگرد رفتند و هر چه عیسی گفته بود، انجام دادند. 7 ایشان
الاغ و کرّه‌اش را آوردند و لباسهای خود را بر پشت آنها انداختند
و عیسی سوار شد. 8 از میان جمعیت، عدهٔ زیادی رداهای خود
را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند و عده‌ای هم شاخه‌های
درختان را بریده، جلوی او روی جاده پهن می‌کردند. 9 مردم از جلو
و از پشت سر حرکت می‌کردند و فریاد می‌زدند: «هوشیعانا بر پسر
داوود! مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید. هوشیعانا در عرش
برین!» 10 وقتی او وارد اورشلیم شد، تمام شهر به هیجان آمد.
مردم می‌پرسیدند: «این مرد کیست؟» 11 جواب می‌شنیدند: «او
عیسای پیامبر است از ناصرهٔ جلیل.» 12 آنگاه عیسی به داخل معبد
رفت و کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کردند، بیرون راند
و میزهای صرافان و بساط کبوترفروشان را واژگون کرد. 13 عیسی
به ایشان گفت: «کتب مقدّس می‌فرماید که"خانهٔ من خانهٔ دعا
خوانده خواهد شد"، اما شما آن را لانهٔ دزدان ساخته‌اید.» 14 در
همان حال، نابینایان و افلیجان نزد او به معبد آمدند و او همه را شفا
داد. 15 کاهنان اعظم و علمای دین نیز این معجزات را می‌دیدند،
و می‌شنیدند که کودکان فریاد زده، می‌گویند: «خوش آمدی، ای
پسر داوود پادشاه!» 16 از این رو به خشم آمده، به عیسی گفتند:
«نمی‌شنوی این بچه‌ها چه می‌گویند؟» عیسی جواب داد: «چرا،
می‌شنوم! مگر شما هرگز کتب مقدّس را نخوانده‌اید؟ در آنجا نوشته
شده که"کودکان و شیرخوارگان، زبان به ستایش تو می‌گشایند!"»
17 آنگاه از شهر خارج شده به بیت‌عنیا رفت و شب را در آنجا به سر
برد. 18 صبح روز بعد، وقتی عیسی به اورشلیم بازمی‌گشت، گرسنه
شد. 19 کنار جاده درخت انجیری دید؛ جلو رفت تا میوه‌ای از
آن بچیند. اما جز برگ چیز دیگری بر درخت نیافت. پس گفت:
«باشد که دیگر هرگز از تو میوه‌ای به‌عمل نیاید!» بلافاصله درخت
خشک شد. (aiōn g165) 20 شاگردان که از دیدن این واقعه
حیرت‌زده شده بودند، گفتند: «چه زود درخت انجیر خشک شد!»
21 عیسی به ایشان گفت: «براستی به شما می‌گویم اگر ایمان داشته
باشید و شک نکنید، نه فقط این کار، بلکه بزرگتر از این نیز انجام
خواهید داد. حتی می‌توانید به این کوه بگویید،"از جا کنده شو
و به دریا افکنده شو"، و چنین خواهد شد. 22 اگر ایمان داشته
باشید، هر چه در دعا بخواهید، خواهید یافت.» 23 عیسی بار دیگر
به معبد آمد و به تعلیم مردم پرداخت. کاهنان اعظم و مشایخ قوم
پیش آمدند و از او پرسیدند: «با چه اختیاری این کارها را انجام
می‌دهی؟ چه کسی به تو این اختیار را داده است؟» 24 عیسی
فرمود: «من به شرطی جواب شما را می‌دهم که اول به سؤال من
جواب دهید. 25 آیا اقتدار یحیی برای تعمید دادن مردم از آسمان بود
یا از انسان؟» ایشان درباره این موضوع با یکدیگر مشورت کرده،
گفتند: «اگر بگوییم از سوی خدا فرستاده شده بود، خود را به دام
انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ 26 و
اگر بگوییم از انسان بود، این مردم بر ما هجوم خواهند آورد، چون
همه یحیی را پیامبر می‌دانند.» 27 سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!»
عیسی فرمود: «پس در این صورت من هم به شما نمی‌گویم که با چه
اقتداری این کارها را می‌کنم. 28 «اما نظرتان در این مورد چیست؟
«مردی دو پسر داشت. به پسر بزرگتر گفت: پسرم، امروز به مزرعه
برو و کار کن. 29 جواب داد:"نمی‌روم!"ولی بعد پشیمان شد و
رفت. 30 پس از آن، به پسر کوچکترش همین را گفت. او جواب
داد:"اطاعت می‌کنم آقا."ولی نرفت. 31 به نظر شما کدام پسر
دستور پدر را اطاعت کرده است؟» جواب دادند: «البته پسر بزرگتر.»
آنگاه عیسی منظورش را از این حکایت بیان فرمود: «مطمئن باشید

16 در همان روزها، شخصی نزد عیسی آمد و پرسید: «استاد، من چه
کار نیکی انجام دهم تا بتوانم زندگی جاوید داشته باشم؟» (aiōnios
g166) 17 عیسی گفت: «چرا از من دربارهٔ کار نیکو می‌پرسی؟
فقط یک نفر هست که نیکوست. ولی در جوابت باید بگویم که اگر
احکام خدا را نگاه داری، زندگی جاوید خواهی داشت.» 18 پرسید:
«کدام یک از احکام را؟» عیسی جواب داد: «قتل نکن، زنا نکن،
دزدی نکن، شهادت دروغ نده، 19 پدر و مادر خود را گرامی بدار،
و همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار.» 20 مرد جواب
داد: «همهٔ این احکام را انجام داده‌ام. حالا دیگر چه باید بکنم؟»
21 عیسی به او گفت: «اگر می‌خواهی این راه را به کمال برسانی،
برو و هر چه داری بفروش و پولش را به فقرا بده تا گنج تو در
آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و مرا پیروی کن!» 22 ولی وقتی
مرد جوان این را شنید، اندوهگین از آنجا رفت، زیرا ثروت زیادی
داشت. 23 آنگاه عیسی به شاگردانش گفت: «این را بدانید که
برای ثروتمندان ورود به ملکوت آسمان بسیار سخت است. 24 باز
به شما می‌گویم، گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد
شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!» 25 شاگردان از این سخن
شگفت‌زده شده، پرسیدند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند
نجات پیدا کند؟» 26 عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از
نظر انسان این کار غیرممکن است، ولی برای خدا همه چیز ممکن
است.» 27 پطرس گفت: «ما که از همه چیز دست کشیده‌ایم تا از
تو پیروی کنیم، چه سودی عاید ما می‌شود؟» 28 عیسی جواب داد:
«وقتی من در آن دنیای جدید بر تخت سلطنتم بنشینم، شما شاگردان
من نیز بر دوازده تخت نشسته، دوازده قبیلهٔ اسرائیل را داوری خواهید
نمود. 29 هر که به خاطر من از برادر و خواهر، پدر و مادر و فرزند،
خانه و زمین چشم بپوشد، صد چندان بیشتر خواهد یافت و زندگی
جاوید را نیز به دست خواهد آورد. (aiōnios g166) 30 ولی بسیاری
که اکنون اول هستند، آخر خواهند شد و کسانی که آخرند، اول.»

20

«زیرا ملکوت آسمان را می‌توان به ماجرای صاحب باغی
تشبیه کرد که صبح زود بیرون رفت تا برای باغ خود چند کارگر
بگیرد. 2 او با کارگرها قرار گذاشت که به هر یک، مزد یک روز
کامل را بپردازد؛ سپس همه را به سر کارشان فرستاد. 3 «ساعاتی
بعد، بار دیگر بیرون رفت و کارگرانی را در میدان دید که بیکار
ایستاده‌اند. 4 پس، آنان را نیز به باغ خود فرستاد و گفت که هر چه
حقشان باشد، غروب به ایشان خواهد داد. 5 پس آنها نیز مشغول
کار شدند. باز نزدیک ظهر، و نیز ساعت سه بعد از ظهر بیرون رفت
و چنین کرد. 6 «ساعت پنج بعد از ظهر، بار دیگر رفت و چند نفر
دیگر را پیدا کرد که بیکار ایستاده بودند و پرسید: «چرا تمام روز
اینجا بیکار مانده‌اید؟ 7 «جواب دادند: هیچ‌کس به ما کار نداد.
«به ایشان گفت: بروید به باغ من و کار کنید. 8 «غروب آن روز،
صاحب باغ به سرکارگر خود گفت که کارگرها را فرا بخواند و از
آخرین تا اولین نفر، مزدشان را بپردازد. 9 به کسانی که ساعت پنج به
کار مشغول شده بودند، مزد یک روز تمام را داد. 10 در آخر، نوبت
کارگرانی شد که اول از همه به کار مشغول شده بودند؛ ایشان انتظار
داشتند بیشتر از دیگران مزد بگیرند. ولی به آنان نیز همان مقدار داده
شد. 11 وقتی آنها مزدشان را گرفتند به صاحب باغ شکایت کرده،
گفتند: 12 "به اینها که فقط یک ساعت کار کرده‌اند، به اندازهٔ ما
داده‌اید که تمام روز زیر آفتاب سوزان جان کنده‌ایم؟" 13 «مالک باغ
رو به یکی از ایشان کرده، گفت: ای رفیق، من که به تو ظلمی
نکردم. مگر تو قبول نکردی با مزد یک روز کار کنی؟ 14 پس مزد
خود را بگیر و برو. دلم می‌خواهد به این آخری به همان اندازه مزد
بدهم که به تو دادم. 15 آیا من حق ندارم هر طور که دلم می‌خواهد
پولم را خرج کنم؟ آیا این درست است که تو از سخاوت من دلخور
شوی؟ 16 «پس کسانی که اکنون آخرند، اول خواهند شد و کسانی
که اولند، آخر.» 17 در راه اورشلیم، عیسی دوازده شاگرد خود را به
کناری کشید و به ایشان گفت: 18 «اکنون به اورشلیم می‌رویم، و
در آنجا پسر انسان را به کاهنان اعظم و علمای دین خواهند سپرد.
آنها او را به مرگ محکوم خواهند کرد 19 و به رومی‌ها تحویل خواهند
داد تا او را مسخره کنند و شلّاق بزنند و به صلیب بکشند. اما
روز سوم او زنده خواهد شد.» 20 آنگاه مادر یعقوب و یوحنا،
پسران زبدی، دو پسر خود را نزد عیسی آورده، در برابرش زانو زد و
خواهش کرد که درخواست او را اجابت کند. 21 عیسی پرسید:
«چه درخواستی داری؟» آن زن جواب داد: «وقتی در ملکوت خود،
بر تخت سلطنت بنشینی، اجازه بفرما یکی از پسرانم در سمت راست
و دیگری در سمت چپ تو بنشینند.» 22 عیسی در پاسخ گفت:
«شما نمی‌دانید چه می‌خواهید! آیا می‌توانید از جام تلخ رنج و عذابی
که من باید به‌زودی بنوشم، شما نیز بنوشید؟» جواب دادند: «بله،
می‌توانیم.» 23 عیسی به ایشان فرمود: «البته از جام من خواهید
نوشید، ولی من اختیار آن را ندارم که شما را در سمت راست و چپ
خود بنشانم. این جایگاه برای کسانی نگاه داشته شده که پدرم آنها
را از قبل انتخاب کرده است.» 24 وقتی بقیه شاگردان فهمیدند که
یعقوب و یوحنا چه درخواستی کرده‌اند، بر آن دو خشمگین شدند.
25 ولی عیسی همهٔ شاگردان را فرا خوانده، گفت: «در این دنیا،
حکمرانان بر مردم ریاست می‌کنند و اربابان به زیردستان خود دستور
می‌دهند. 26 ولی در میان شما نباید چنین باشد. بلکه برعکس، هر

همیشه در پیشگاه پدر آسمانی من حاضر می‌شوند. **11** زیرا پسر
انسان آمده تا گمشده را نجات بخشد. **12** «اگر مردی صد گوسفند
داشته باشد، و یکی از آنها از گله دور بیفتد و گم شود، آن مرد چه
می‌کند؟ آیا آن نود و نه گوسفند دیگر را در کوهسار رها نمی‌کند تا به
دنبال گوسفند گمشده‌اش برود؟ **13** بله، او می‌رود و وقتی آن را پیدا
کرد، برای آن یک گوسفند بیشتر شاد می‌شود تا برای آن نود و نه
گوسفندی که جانشان در خطر نبوده است. **14** به همین ترتیب،
خواست پدر آسمانی شما این نیست که حتی یکی از این کودکان از
دست برود و هلاک گردد. **15** «اگر برادری به تو بدی کند، برو و
خصوصی با او گفتگو کن و او را متوجهٔ خطایش بساز. اگر سخن تو
را گوش گرفت و به تقصیرش اعتراف کرد، برادری را باز یافته‌ای.
16 ولی اگر قبول نکرد، این بار با دو یا سه شاهد پیش او برو تا این
اشخاص شاهد سخنان تو باشند. **17** ولی اگر باز هم به گفته‌های
شما گوش نداد، آنگاه موضوع را با کلیسا در میان بگذار؛ و اگر
کلیسا به تو حق بدهد و آن برادر باز هم زیر بار نرود، آنگاه کلیسا
باید با او همچون یک بیگانه یا باجگیر فاسد رفتار کند. **18** مطمئن
باشید که آنچه بر زمین ببندید، در آسمان نیز بسته خواهد شد، و
آنچه بر زمین بگشایید، در آسمان نیز گشوده خواهد شد. **19** «این را
نیز به شما می‌گویم که اگر دو نفر از شما اینجا بر روی زمین دربارهٔ
چیزی که از خدا می‌خواهید با هم یکدل باشید، پدر آسمانی من آن
را به شما خواهد داد. **20** چون هر جا که دو یا سه نفر به نام من
جمع شوند، من آنجا در میان آنها حاضرم.» **21** در این هنگام پطرس
پیش آمد و پرسید: «سَرور من، برادری را که به من بدی می‌کند، تا
چند مرتبه باید ببخشم؟ آیا هفت بار؟» **22** عیسی جواب داد: «نه،
هفتاد مرتبه هفت بار.» **23** آنگاه افزود: «وقایع ملکوت آسمان مانند
ماجرای آن پادشاهی است که تصمیم گرفت حسابهای خود را تسویه
کند. **24** در جریان این کار، یکی از بدهکاران را به دربار آوردند
که مبلغ هنگفتی به پادشاه بدهکار بود. **25** اما چون پول نداشت
قرضش را بپردازد، پادشاه دستور داد در مقابل قرضش، او را با زن و
فرزندان و تمام دارایی‌اش بفروشند. **26** ولی آن مرد بر پاهای پادشاه
افتاد و التماس کرد و گفت:"ای پادشاه استدعا دارم به من مهلت
بدهید تا همهٔ قرضم را تا به آخر تقدیم کنم." **27** پادشاه دلش
به حال او سوخت و او را آزاد کرد و قرضش را بخشید. **28** ولی
وقتی این بدهکار از دربار پادشاه بیرون آمد، فوری به سراغ همکارش
رفت که فقط صد دینار از او طلب داشت. پس گلوی او را فشرد و
گفت:"زود باش، بدهی‌ات را بپرداز!" **29** بدهکار بر پاهای او افتاد
و التماس کرد:"خواهش می‌کنم مهلتی به من بده تا تمام بدهی‌ات را
بپردازم." **30** اما طلبکار راضی نشد و او را به زندان انداخت تا
پولش را تمام و کمال بپردازد. **31** وقتی دوستان این شخص ماجرا را
شنیدند، بسیار اندوهگین شدند و به حضور پادشاه رفته، تمام جریان
را به عرض او رساندند. **32** پادشاه بلافاصله آن مرد را خواست و به
او فرمود:"ای ظالم بدجنس! من محض خواهش تو آن قرض کلان را
بخشیدم. **33** آیا حقش نبود تو هم به این همکارت رحم می‌کردی،
همان‌طور که من به تو رحم کردم؟" **34** پادشاه بسیار غضبناک شد
و دستور داد او را به زندان بیندازند و شکنجه دهند، و تا دینار آخر
قرضش را نپرداخته، آزادش نکنند. **35** «بلی، و اینچنین پدر آسمانی
من با شما رفتار خواهد کرد اگر شما برادرتان را از ته دل نبخشید.»

19 چون عیسی سخنان خود را به پایان رساند، جلیل را ترک
کرد و به ناحیه‌ای از یهودیه در آن سوی رود اردن رفت. **2** جمعیت
انبوهی نیز به دنبال او به راه افتادند و در آنجا عیسی بیماران ایشان را
شفا بخشید. **3** آنگاه بعضی از فریسیان پیش آمدند تا با بحث و
گفتگو، او را غافلگیر کنند. پس به عیسی گفتند: «آیا مرد اجازه دارد
زن خود را به هر علّتی طلاق دهد؟» **4** عیسی جواب داد: «مگر در
کتب مقدّس نخوانده‌اید که در آغاز خلقت، خالق جهان"ایشان را
مرد و زن آفرید"، **5** و فرمود:"به این سبب است که مرد از پدر و
مادر خود جدا می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، و آن دو یک تن
می‌شوند". **6** بنابراین، از آن پس دیگر دو تن نیستند بلکه یک
تن. پس آنچه را خدا پیوست، انسان جدا نکند.» **7** پرسیدند:
«اگر چنین است، چرا موسی فرموده که مرد می‌تواند به زن خود
طلاقنامه داده، او را رها کند؟» **8** عیسی جواب داد: «موسی به
علّت سنگدلی شما اجازه داد که زن خود را طلاق دهید، امّا این
خواست خدا در آغاز خلقت نبود. **9** و من به شما می‌گویم، هر که
زن خود را به هر علّتی جز خیانت طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج
کند، زناکار محسوب می‌شود.» **10** شاگردان عیسی به او گفتند:
«با این حساب، ازدواج نکردن بهتر است!» **11** عیسی فرمود: «همه
نمی‌توانند این گفته را بپذیرند، مگر کسانی که خدا توانایی‌اش را به
آنان داده باشد. **12** بعضی به علّت نقص مادرزادی قادر به ازدواج
نیستند؛ بعضی را نیز مردم ناقص کرده‌اند و نمی‌توانند ازدواج کنند؛ و
بعضی نیز به خاطر ملکوت آسمان ازدواج نمی‌کنند. هر که قدرت
اجرای این اصل ازدواج را دارد، بگذارید آن را بپذیرد.» **13** مردم
کودکان خود را نزد عیسی آوردند تا او دست بر سر آنها بگذارد و
دعا کند. ولی شاگردان، آنها را سرزنش کردند. **14** عیسی فرمود:
«بگذارید کودکان نزد من بیایند و مانع ایشان نشوید. زیرا ملکوت
آسمان مال کسانی است که مانند این کودکان هستند.» **15** سپس
دست بر سر ایشان گذاشت و آنان را برکت داده، از آنجا رفت.

28 یقین بدانید که در اینجا کسانی ایستاده‌اند که تا پسر انسان را
نبینند که در ملکوتِ خود می‌آید، نخواهند مرد.»

17 شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و برادر او یوحنا را
برداشت و آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. 2 در آنجا، ظاهر
عیسی در مقابل چشمان ایشان دگرگون شد، به‌طوری که چهره‌اش
چون خورشید درخشان گردید، و لباسش همچون نور، سفید شد.
3 ناگاه موسی و ایلیا ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو پرداختند.
4 پطرس شگفت‌زده گفت: «سَرورم، چه خوب است که ما اینجا
هستیم. اگر بخواهی، سه سایبان می‌سازم، یکی برای تو، یکی برای
موسی، و یکی دیگر برای ایلیا.» 5 هنوز سخن پطرس تمام نشده
بود که ابری درخشان بر ایشان سایه افکند و ندایی از آن در رسید
که: «این است پسر عزیز من که از او بسیار خشنودم؛ به او گوش
فرا دهید.» 6 با شنیدن این ندا، شاگردان بر زمین افتاده، از ترس
لرزیدند. 7 عیسی نزدیک شد و دست بر ایشان گذاشت و فرمود:
«برخیزید، نترسید!» 8 هنگامی که آنان چشمان خود را باز کردند،
جز عیسی کسی را ندیدند. 9 هنگامی که از کوه پایین می‌آمدند،
عیسی به ایشان فرمود: «دربارهٔ آنچه دیدید به کسی چیزی نگویید تا
زمانی که پسر انسان پس از مرگ زنده شود.» 10 شاگردانش از
او پرسیدند: «چرا علمای دین یهود اصرار دارند که قبل از ظهور
مسیح، ایلیای نبی باید دوباره ظهور کند؟» 11 عیسی جواب داد:
«البته که اول ایلیا می‌آید تا همه چیز را آماده کند. 12 اما من
به شما می‌گویم که ایلیا آمده است ولی کسی او را نشناخت و
با او بسیار بدرفتاری کردند. همچنین پسر انسان نیز از دست آنها
آزار خواهد دید.» 13 آنگاه شاگردانش فهمیدند که عیسی دربارهٔ
یحیای تعمیددهنده سخن می‌گوید. 14 وقتی از کوه پایین آمدند،
با جمعیت بزرگی روبرو شدند. از آن میان، مردی آمده، در مقابل
عیسی زانو زد و گفت: 15 «سَرورم، به پسرم رحم کنید؛ او صرع
دارد و حمله‌های سخت به او دست می‌دهد، به طوری که خود
را در آب و آتش می‌اندازد. 16 من او را نزد شاگردان شما آوردم،
ولی ایشان نتوانستند او را شفا دهند.» 17 عیسی جواب داد: «ای
مردم بی‌ایمان و نامطیع! تا کی رفتار شما را تحمل کنم؟ او را نزد
من بیاورید.» 18 آنگاه عیسی به روح ناپاکی که در آن پسر بود،
نهیب زد و آن روح از پسر بیرون آمد و از آن لحظه، او شفا یافت.
19 سپس شاگردان در خلوت از عیسی پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم
روح پلید را از وجود پسر بیرون کنیم؟» 20 عیسی گفت: «از آن
جهت که ایمانتان کم است. براستی به شما می‌گویم اگر ایمانی به
کوچکی دانهٔ خردل نیز داشته باشید، می‌توانید به این کوه بگویید"از
اینجا به آنجا منتقل شو!"و منتقل خواهد شد. برای کسی که ایمان
داشته باشد، هیچ کاری غیرممکن نیست. 21 ولی این نوع روح پلید
از بدن خارج نمی‌شود مگر با دعا و روزه.» 22 در همان روزها که
در جلیل به سر می‌بردند، عیسی به ایشان گفت: «پسر انسان را
به دست مردم تسلیم خواهند کرد. 23 آنها او را خواهند کشت،
اما روز سوم زنده خواهد شد.» شاگردان با شنیدن این سخن بسیار
اندوهگین شدند. 24 وقتی به کَفَرناحوم رسیدند، مأموران اخذ مالیات
معبد پیش پطرس آمده، از او پرسیدند: «آیا استادتان مالیات معبد را
نمی‌پردازد؟» 25 پطرس جواب داد: «البته که می‌پردازد!» سپس وارد
خانه شد تا موضوع را به عیسی بگوید. ولی پیش از آنکه سخنی
بگوید، عیسی از او پرسید: «پطرس، چه فکر می‌کنی؟ آیا پادشاهان
جهان از اتباع خود باج و خراج می‌گیرند، یا از بیگانگانی که اسیر
شده‌اند؟» 26 پطرس جواب داد: «از بیگانگان.» عیسی فرمود:
«خوب، پس اتباع از پرداخت باج و خراج معافند! 27 ولی به هر
حال، برای اینکه ایشان را نرنجانیم، به ساحل برو و قلابی به آب
بینداز و اولین ماهی‌ای که گرفتی، دهانش را باز کن؛ سکه‌ای در آن
پیدا می‌کنی که برای مالیات ما دو نفر کافی است. آن را به ایشان
بده.»

18 همان موقع، شاگردان نزد عیسی آمده، پرسیدند: «چه کسی
در ملکوت آسمان از همه بزرگتر است.» 2 عیسی بچهٔ کوچکی را
صدا زد و او را به میان شاگردان آورد، 3 و گفت: «تا دگرگون نشوید
و مانند کودکان نگردید، هرگز نخواهید توانست وارد ملکوت آسمان
گردید. 4 پس، هر که خود را مانند این کودک فروتن سازد، در
ملکوت آسمان بزرگترین خواهد بود؛ 5 و هر که به خاطر من چنین
کودکی را بپذیرد، در واقع مرا پذیرفته است. 6 ولی اگر کسی باعث
شود یکی از این کودکان که به من ایمان دارند، ایمانش را از دست
بدهد، برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و
به دریا انداخته شود. 7 «وای به حال این دنیا که باعث می‌شود مردم
ایمانشان را از دست بدهند! البته وسوسهٔ گناه همیشه وجود دارد، ولی
وای به حال کسی که مردم را وسوسه کند. 8 اگر دستت یا پایت
باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن و دور انداز، زیرا بهتر است با
یک دست و یک پا وارد حیات شوی، تا اینکه با دو دست و دو پا به
آتش ابدی انداخته شوی. (aiōnios g166) 9 و اگر چشمت باعث
لغزش تو می‌گردد، آن را از حدقه درآور و دور انداز، زیرا بهتر است با
یک چشم وارد حیات جاوید شوی تا اینکه با دو چشم در آتش
دوزخ انداخته شوی. (Geenna g1067) 10 «هیچگاه این بچه‌های
کوچک را تحقیر نکنید، چون آنها در آسمان فرشتگانی دارند که

شد.» همان لحظه دختر او شفا یافت. **29** عیسی از آنجا به راه
افتاد و به کنارهٔ دریای جلیل رسید. سپس از کوه بالا رفته، در آنجا
نشست. **30** آنگاه مردم دسته‌دسته آمده، لنگان و کوران و افراد
زمینگیر و لال و سایر بیماران را نزد او آوردند و او همه ایشان را شفا
بخشید. **31** کسانی که در عمرشان یک کلمه حرف نزده بودند با
هیجان سخن می‌گفتند؛ لنگان راه می‌رفتند؛ کسانی که زمینگیر بودند
جست و خیز می‌کردند؛ و آنانی که کور بودند با شگفتی به اطراف
نگاه می‌کردند! مردم حیرت کرده بودند و خدای اسرائیل را سپاس
می‌گفتند. **32** در این هنگام، عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به
ایشان فرمود: «دلم به حال این مردم می‌سوزد، الان سه روز است که
با من هستند و دیگر چیزی برایشان نمانده تا بخورند. نمی‌خواهم
آنها را گرسنه به خانه‌هایشان بازگردانم، چون ممکن است در راه
ضعف کنند.» **33** شاگردانش جواب دادند: «در این بیابان از کجا
می‌توانیم برای سیر کردن این همه مردم نان تهیه کنیم؟» **34** عیسی
پرسید: «چقدر نان دارید؟» جواب دادند: «هفت نان و چند ماهی
کوچک!» **35** پس به مردم فرمود تا بر زمین بنشینند. **36** سپس
هفت نان و چند ماهی را گرفت و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه
کرده، به شاگردانش داد. ایشان نیز نانها را به مردم دادند. **37** همه
خوردند و سیر شدند. سپس شاگردان هفت زنبیل پر از خرده‌های باقی
مانده برداشتند. **38** تعداد کسانی که خوراک خوردند، غیر از زنها و
بچه‌ها، چهار هزار مرد بود. **39** آنگاه عیسی مردم را مرخص کرد،
ولی خودش سوار قایق شده، به ناحیهٔ مجدل رفت.

16 روزی فریسی‌ها و صدوقی‌ها که سران مذهبی و سیاسی قوم
بودند، آمدند تا عیسی را بیازمایند. به این منظور از او خواستند آیتی
آسمانی به ایشان نشان دهد تا اقتدار خود را ثابت کند. **2** او جواب
داد: «شما خوب می‌توانید وضع هوا را پیش‌بینی کنید. اگر عصر،
آسمان سرخ باشد، می‌گویید فردا هوا خوب خواهد بود؛ **3** و اگر
صبح، آسمان سرخ باشد، می‌گویید که باران خواهد بارید. شما که
نشانه‌های آسمان را تعبیر می‌کنید، چطور نمی‌توانید نشانه‌های زمانها
را تعبیر نمایید! **4** نسل شریر و زناکار آیتی می‌طلب! اما تنها آیتی که
به ایشان می‌دهم، آیت یونس نبی است.» این را گفت و از ایشان
جدا شد. **5** وقتی به آن سوی دریا رسیدند، شاگردان متوجه شدند
که فراموش کرده‌اند با خود نان بردارند. **6** عیسی به ایشان فرمود:
«مواظب باشید و از خمیرمایهٔ فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگه
دارید.» **7** پس شاگردان با یکدیگر به بحث پرداختند که چطور
فراموش کردند نان بردارند. **8** عیسی پی برد که با یکدیگر دربارهٔ
چه گفتگو می‌کنند. پس گفت: «ای کم‌ایمانان، چرا در این باره
بحث می‌کنید که نان ندارید؟ **9** آیا هنوز هم نمی‌فهمید؟ آیا به
یاد ندارید آن پنج نان و پنج هزار نفر و چند سبد را که برداشتید؟
10 یا از یاد برده‌اید که یکبار دیگر با هفت نان، چهار هزار نفر را
سیر کردم؟ چند زنبیل از خُرده‌ها جمع کردید؟ **11** پس چرا درک
نمی‌کنید که من دربارهٔ نان سخن نمی‌گویم؟ باز هم می‌گویم: از
خمیرمایهٔ فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگاه دارید.» **12** بالاخره
شاگردان فهمیدند که منظور عیسی از «خمیرمایه»، همانا تعلیمات
فریسی‌ها و صدوقی‌ها است. **13** وقتی عیسی به قیصریهٔ فیلیپی رسید،
از شاگردانش پرسید: «مردم پسر انسان را که می‌دانند؟» **14** جواب
دادند: «بعضی‌ها می‌گویند که یحیای تعمیددهنده است؛ عده‌ای نیز
می‌گویند ایلیا، یا ارمیا و یا یکی دیگر از پیامبران است که دوباره ظهور
کرده است.» **15** سپس پرسید: «شما چه می‌گویید؟ به نظر شما
من که هستم؟» **16** شمعون پطرس جواب داد: «تویی مسیح، پسر
خدای زنده!» **17** عیسی فرمود: «ای شمعون، پسر یونا، خوشا به
حال تو! زیرا تو این حقیقت را از انسان نیاموختی، بلکه پدر آسمانی
من این را بر تو آشکار ساخته است. **18** و من نیز می‌گویم که تویی
پطرس، یعنی"صخره"، و من بر روی این صخره، کلیسای خود را بنا
می‌کنم، و قدرتهای جهنم هرگز قادر به نابودی آن نخواهند بود.
19 من کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌دهم. (Hadēs g86)
آنچه بر زمین ببندی، در آسمان نیز بسته خواهد شد، و آنچه بر زمین
بگشایی، در آسمان نیز گشوده خواهد شد.» **20** آنگاه به شاگردانش
دستور اکید داد که به کسی نگویند که او مسیح است. **21** از آن
پس، عیسی آشکارا به شاگردانش می‌گفت که لازم است به اورشلیم
برود و اینکه در آنجا مشایخ و کاهنان اعظم و علمای دین او را آزار
داده، خواهند کشت، اما در روز سوم زنده خواهد شد. **22** پطرس او
را به کناری کشیده، با مخالفت به او گفت: «سَروَر من، خدا نکند
که چنین اتفاقی برای شما بیفتد.» **23** عیسی برگشت و به پطرس
فرمود: «دور شو از من ای شیطان! تو دام خطرناکی برای من هستی!
تو با دید انسانی به این موضوع نگاه می‌کنی، نه با دید خدایی.»
24 آنگاه عیسی به شاگردانش گفت: «اگر کسی از شما بخواهد پیرو
من باشد باید از خودخواهی دست بردارد و صلیب خود را بر دوش
گیرد و مرا پیروی کند. **25** هر که بخواهد جان خود را نجات دهد،
آن را از دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از دست
بدهد، آن را نجات خواهد داد. **26** چه فایده که انسان تمام دنیا را
ببرد، اما جانش را از دست بدهد؟ مگر چیزی با ارزشتر از جان او پیدا
می‌شود؟ **27** زیرا پسر انسان با فرشتگان خود در شکوه و جلال پدر
خود خواهد آمد و هر کس را از روی اعمالش داوری خواهد کرد.

حدود پنج هزار مرد بود. **22** بلافاصله پس از آن، عیسی با اصرار، از
شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند و به آن طرف دریاچه بروند، و
خودش مردم را مرخص کرد. **23** پس از آن، به تنهایی به کوه رفت تا
دعا کند. شب فرا رسید و او هنوز در آنجا تنها بود. **24** در این
هنگام، شاگردان که از ساحل خیلی دور شده بودند، در دریاچه
گرفتار امواج شدند، زیرا بادِ تندی می‌وزید و ایشان با امواج دست و
پنجه نرم می‌کردند. **25** اما نزدیک ساعت سه صبح، عیسی در
حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها نزدیک شد. **26** ایشان وقتی
او را در حال راه رفتن روی آب دیدند، وحشت‌زده شدند و از ترس،
فریاد برآوردند که «این شَبَح است». **27** اما عیسی بی‌درنگ ایشان
را صدا زده، گفت: «قوی باشید! نترسید! منم!» **28** پطرس در
جواب گفت: «سَروَرم، اگر خودت هستی، بگو تا من هم روی آب
راه بروم و نزدت بیایم.» **29** عیسی فرمود: «بسیار خوب، بیا!»
پطرس از قایق بیرون آمد و روی آب راه افتاده، به طرف عیسی رفت.
30 اما وقتی به اطراف نگاه کرد و باد را دید، به وحشت افتاد و
شروع کرد به فرو رفتن در آب. پس فریاد زد: «سَروَرَم، نجاتم ده!»
31 عیسی بلافاصله دست خود را دراز کرد و او را گرفت و فرمود:
«ای کم‌ایمان، چرا شک کردی؟» **32** وقتی سوار قایق شدند، باد از
وزیدن بازایستاد. **33** سپس آنانی که در قایق بودند، او را پرستش
کرده، حیرت‌زده گفتند: «واقعاً که تو پسر خدا هستی.» **34** وقتی به
آن سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جنیسارت از قایق پیاده شدند.
35 چون مردم عیسی را شناختند، خبر ورودش را به‌سرعت در تمام
منطقه پخش کردند، و دیری نگذشت که مردم بیماران خود را آوردند
تا شفا یابند. **36** آنها به او التماس می‌کردند تا به بیماران اجازه دهد
فقط به لبهٔ ردایش دست بزنند؛ و هر که به او دست می‌زد، شفا
می‌یافت.

15 در این هنگام عده‌ای از فریسی‌ها و علمای دین از اورشلیم
آمدند تا با عیسی بحث کنند. آنها پرسیدند: **2** «چرا شاگردان تو
آداب و رسومی را که از اجداد ما به ما رسیده است، نادیده می‌گیرند
و پیش از خوردن غذا، دستهایشان را نمی‌شویند؟» **3** عیسی جواب
داد: «چرا خود شما برای اینکه آداب و رسوم گذشتهٔ خود را حفظ
کنید، احکام خدا را زیر پا می‌گذارید؟ **4** یکی از احکام خدا این
است که"پدر و مادر خود را گرامی بدار"و نیز"هر که به پدر و
مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود". **5** اما شما می‌گویید که
هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود بگوید:"ببخشید،
نمی‌توانم به شما کمک کنم، چون آنچه می‌بایست به شما بدهم،
در راه خدا صدقه داده‌ام." **6** پس شما با این قانونی که وضع
کرده‌اید، به آنها می‌گویید دیگر واجب نیست پدر و مادر خود را
احترام کنند. این‌چنین شما برای حفظ سنّت خود، کلام خدا را زیر پا
می‌گذارید. **7** ای ریاکاران، اشعیای نبی در وصف شما چه خوب
گفته که **8** "این قوم با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، اما دلشان از
من دور است. **9** عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشری را به جای
احکام الهی به مردم تعلیم می‌دهند."» **10** سپس، عیسی مردم را
نزد خود خواند و فرمود: «خوب گوش دهید و سعی کنید بفهمید.
11 آنچه که به دهان فرو می‌رود، آن چیزی نیست که شخص را
نجس می‌سازد، بلکه آنچه از دهان او بیرون می‌آید، همان است که
او را نجس می‌سازد.» **12** در این موقع شاگردانش نزد او آمدند و
گفتند: «فریسی‌ها از گفته‌های شما ناراحت شده‌اند.» **13** عیسی
جواب داد: «هر نهالی که پدر آسمانی من نکاشته باشد، از ریشه
کنده خواهد شد. **14** پس، با آنان کاری نداشته باشید. ایشان
کورهایی هستند که عصاکش کورهای دیگر شده‌اند، و اگر یکی در
چاه بیفتد، دیگری را هم به دنبال خود می‌کشد.» **15** آنگاه پطرس
از عیسی خواست تا توضیح دهد که چگونه ممکن است انسان
چیزی ناپاک بخورد و نجس نشود. **16** عیسی گفت: «آیا شما نیز
هنوز درک نمی‌کنید؟! **17** آیا متوجه نیستید که آنچه انسان می‌خورد،
وارد معده‌اش شده، و بعد از بدن دفع می‌گردد؟ **18** اما سخنان بد از
دل بد سرچشمه می‌گیرد و گوینده را نجس می‌سازد. **19** زیرا از
درون دل است که این قبیل چیزها: فکرهای پلید، آدمکشی، زنا و
روابط نامشروع، دزدی، شهادت دروغ و تهمت. **20** بله، این چیزها
هستند که انسان را نجس می‌سازند، نه غذا خوردن با دستهای آب
نکشیده!» **21** آنگاه عیسی ایالت جلیل را ترک گفته، به نواحی صور
و صیدون رفت. **22** در آنجا یک زن کنعانی نزد او آمد و التماس‌کنان
گفت: «ای سَروَرِ من، ای پسر داوود، به من رحم کنید! دختر
من سخت گرفتار روحی پلید شده است. روح یک لحظه او را
راحت نمی‌گذارد.» **23** اما عیسی هیچ جوابی به او نداد، تا اینکه
شاگردان از او خواهش کرده، گفتند: «جوابی به او بده تا برود،
چون با ناله‌هایش ما را خسته کرده است.» **24** عیسی فرمود: «خدا
مرا فرستاده تا یهودیان را کمک کنم، نه غیریهودیان را، زیرا یهودیان
گوسفندان گم‌گشتهٔ خدا هستند.» **25** آنگاه آن زن جلو آمده،
پیش پای عیسی به خاک افتاد و التماس کرده، گفت: «سرور من،
خواهش می‌کنم به من کمک کنید.» **26** عیسی فرمود: «درست
نیست که نان را از دست فرزندان بگیریم و جلوی سگها بیندازیم.»
27 زن جواب داد: «بله، سرورم، حق با شماست؛ ولی سگها هم از
خرده‌های نانی که از سفرهٔ صاحبشان می‌ریزد می‌خورند.» **28** عیسی
به او فرمود: «ای زن، ایمان تو عظیم است. برو که آرزویت برآورده

گفتند: «خواهش می‌کنیم مَثَل گندم و علف هرز را برای ما شرح
بده.» 37 عیسی پاسخ داد: «پسر انسان همان کسی است که
بذر خوب می‌کارد. 38 مزرعه نیز این جهان است و بذرهای خوب
مردمان ملکوت هستند، و علفهای هرز نیز پیروان آن شریر هستند.
39 دشمنی که علفهای هرز را لابلای گندمها کاشت، ابلیس است.
فصل درو، آخر زمان است، و دروگرها، فرشتگان‌اند. (aiōn g165)
40 «همان‌طور که علفهای هرز را جمع کردند و در آتش سوزاندند،
در آخر زمان نیز همین‌طور خواهد شد. (aiōn g165) 41 پسر انسان
فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا هر چیزی را که باعث گناه می‌شود
و هر انسان بدکاری را از ملکوت او جدا کنند، 42 و آنها را در
داخل کورهٔ آتش بیندازند، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر
دندان است. 43 در آن زمان، انسانهای نیک در ملکوت پدر خود،
همچون خورشید خواهند درخشید. هر که گوش شنوا دارد، بشنود!»
44 «ملکوت آسمان مانند گنجی است که مردی در یک مزرعه پیدا
کرد و دوباره آن را زیر خاک پنهان ساخت و از ذوق آن، رفت و
هر چه داشت فروخت تا پول کافی به دست آوَرَد و آن مزرعه را
بخرد و صاحب آن گنج شود.» 45 «و باز، ملکوت آسمان مانند
تاجری است که در جستجوی مرواریدهای نفیس بود. 46 سرانجام
وقتی مروارید گرانبهایی یافت، رفت و هر چه داشت فروخت تا آن را
بخرد.» 47 «باز ملکوت آسمان مانند یک تور ماهیگیری است که به
آب انداخته شد و همه گونه ماهی در آن گرفتار شدند. 48 وقتی تور
پُر شد، آن را به ساحل کشیدند. سپس نشستند، و ماهی‌های خوب
را در سبدها گرد آوردند، اما ماهی‌های بد را دور انداختند. 49 در
آخر دنیا نیز همین‌طور خواهد شد. فرشتگان آمده، بدکاران را از
درستکاران جدا خواهند کرد (aiōn g165) 50 و آنها را در داخل
کورهٔ آتش خواهند انداخت، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر
دندان خواهد بود. 51 آیا همهٔ اینها را درک می‌کنید؟» شاگردانش
جواب دادند: «بله!» 52 سپس افزود: «هر عالِمِ دینی که اکنون
شاگرد ملکوت آسمان شده، مانند صاحب‌خانه‌ای است که از خزانهٔ
خود گنجهایی نو و کهنه بیرون می‌آوَرَد.» 53 عیسی پس از بیان این
حکایت‌ها، آن ناحیه را ترک گفت، 54 و به شهر ناصره، محل
زندگی خود بازگشت. وقتی در کنیسه به تعلیم دادن مردم پرداخت،
ایشان در حیرت افتادند و گفتند: «این حکمت و قدرت برای
معجزه کردن را از کجا کسب کرده است؟» 55 سپس تمسخرکنان
گفتند: «مگر او همان پسر نجار نیست؟ ما که مادرش، مریم را
می‌شناسیم، و همینطور برادرانش، یعقوب و یوسف و شمعون و یهودا
را. 56 خواهرانش نیز همگی اینجا زندگی می‌کنند. پس این چیزها را
از کجا آموخته است؟» 57 به همین دلیل، بسیار آزرده‌خاطر شدند و
نخواستند به او ایمان بیاورند. پس عیسی به ایشان گفت: «نبی همه
جا مورد احترام است، جز در وطنش و در میان خانوادهٔ خود.» 58 از
این رو، به علّت بی‌ایمانی‌شان، معجزهٔ زیادی در آنجا به عمل نیاورد.

14 وقتی هیرودیس، فرمانروای جلیل، دربارهٔ عیسی شنید، 2 به
مشاوران خود گفت: «بی‌شک، این همان یحیای تعمیددهنده است
که زنده شده، و به همین دلیل است که می‌تواند چنین معجزاتی
انجام دهد.» 3 زیرا هیرودیس، به خاطر هیرودیا، که زن برادرش
فیلیپ بود، یحیی را گرفته و در زندان به زنجیر کشیده بود، 4 به این
علّت که یحیی به هیرودیس می‌گفت: «ازدواج با زن برادرت برخلاف
شریعت است.» 5 هیرودیس نیز قصد داشت یحیی را بکشد، اما از
شورش مردم می‌ترسید، چون او را نبی می‌دانستند. 6 اما در جشن
ولادت هیرودیس، دختر هیرودیا رقصی اجرا کرد که بسیار باعث
شادی هیرودیس شد، 7 به‌طوری که برای او قسم خورد که هر چه
بخواهد، به او بدهد. 8 دختر هیرودیا نیز به تحریک مادرش، گفت:
«سرِ یحیای تعمیددهنده را در همین جا روی یک طَبَق به من بده.»
9 پادشاه از گفتهٔ خود پشیمان شد، اما چون در حضور میهمانانش
قسم خورده بود، دستور داد درخواست او را به‌جا آورند. 10 پس در
زندان، سر یحیی را از تن جدا کرده، 11 در یک طَبَق آوردند و تقدیم
دختر کردند، دختر نیز آن را نزد مادرش برد. 12 آنگاه شاگردان یحیی
آمدند و بدن او را برده، به خاک سپردند. سپس نزد عیسی رفته،
جریان را به او اطلاع دادند. 13 وقتی عیسی از این امر آگاهی
یافت، سوار قایقی شد و به جای دورافتاده‌ای رفت تا تنها باشد. اما
مردم که مطلع شدند عیسی به کدام سَمت می‌رود، از شهرهای بسیار
با پای پیاده به آن سو روانه شدند. 14 وقتی عیسی از قایق پیاده
شد، جمعیتی انبوه را دید، و دلش به حال ایشان سوخت و بیمارانی
را که در میان جمعیت بودند، شفا بخشید. 15 نزدیک غروب،
شاگردان نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی برای
خوردن پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. پس به مردم بگو
به دهات اطراف بروند و برای خود خوراک تهیه کنند.» 16 اما
عیسی فرمود: «لازم نیست بروند. خودتان به ایشان خوراک دهید.»
17 پاسخ دادند: «ما به‌جز پنج نان و دو ماهی، چیز دیگری نداریم!»
18 عیسی فرمود: «آنها را نزد من بیاورید!» 19 سپس به مردم گفت
که بر روی سبزه‌ها بنشینند. آنگاه پنج نان و دو ماهی را برداشت و به
سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس نانها را تکه‌تکه کرد و به
شاگردانش داد تا به مردم بدهند. 20 همه خوردند و سیر شدند و
شاگردان از خُرده‌های باقی‌مانده، دوازده سبد پر برداشتند. 21 تعداد
کسانی که در آن روز غذا دریافت کردند، به‌جز زنان و کودکان،

مادر و برادران من. **50** هر که ارادهٔ پدر آسمانی مرا به‌جا آوَرَد، او
برادر و خواهر و مادر من است!»

13 همان روز، عیسی از خانه خارج شد و در کنار دریاچه
نشست. **2** چیزی نگذشت که گروه بزرگی دور او جمع شدند. او
نیز سوار قایق شد و نشست، و در حالی که همه در ساحل ایستاده
بودند، به تعلیم ایشان پرداخت. **3** او مطالب بسیاری به شکل مَثَل
برای ایشان بیان کرد، مانند این مَثَل: «روزی کشاورزی رفت تا در
مزرعه‌اش بذر بکارد. **4** هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری از بذرها
در جاده افتاد و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن زمین خشک برداشتند
و خوردند. **5** بعضی روی خاکی افتادند که زیرش زمین سنگلاخ
بود. بذرها روی آن خاک کم‌عمق، خیلی زود سبز شدند. **6** ولی
وقتی خورشید برآمد، همه سوختند و از بین رفتند، چون ریشهٔ عمیقی
نداشتند. **7** بعضی دیگر از بذرها لابلای خارها افتاد، و خارها رشد
کرده، آن گیاهان ظریف را خفه کردند. **8** اما مقداری از بذرها در
زمین خوب افتاد و محصول به بار آورد، محصولی صد یا شصت یا
سی برابر آنچه کاشته شده بود. **9** هر که گوش شنوا دارد، بشنود!»
10 شاگردان عیسی نزد او آمدند و پرسیدند: «چرا وقتی با مردم سخن
می‌گویی، از مَثَل استفاده می‌کنی؟» **11** عیسی در پاسخ فرمود:
«زیرا قدرت درک اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده، اما نه به
دیگران. **12** چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد،
به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام
ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. **13** به
همین دلیل است که از این مَثَلها استفاده می‌کنم، زیرا نگاه می‌کنند،
اما نمی‌بینند و گوش می‌دهند، اما نمی‌شنوند و درک نمی‌کنند.
14 این امر به نبوّت اشعیای نبی جامهٔ عمل می‌پوشانَد که می‌فرماید:
«"وقتی آنچه را که می‌گویم، بشنوید، چیزی نخواهید فهمید. وقتی
آنچه را که انجام می‌دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. **15** زیرا
دل این مردمان سخت شده، و گوشهایشان قادر به شنیدن نیست، و
چشمان خود را بسته‌اند، به‌گونه‌ای که چشمانشان نمی‌توانند ببینند،
و گوشهایشان قادر به شنیدن نیستند، و دلشان نمی‌تواند درک کند،
و نمی‌توانند نزد من بازگردند تا شفایشان بخشم." **16** «اما خوشا به
حال شما که چشمانتان می‌بینند و گوشهایتان می‌شنوند. **17** براستی
به شما می‌گویم که بسیاری از انبیا و عادلان مشتاق بودند آنچه
را که شما می‌بینید، ببینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می‌شنوید،
بشنوند، اما نشنیدند! **18** «و حال، به معنی مَثَل کشاورز گوش کنید:
19 گذرگاه کشتزار که بذرها بر آن افتاد، به کسی اشاره می‌کند
که کلام مربوط به ملکوت را می‌شنود، اما آن را درک نمی‌کند.
پس شیطان سر می‌رسد و بذرهایی را که در دل او کاشته شده بود،
می‌رباید. این همان بذری است که در گذرگاه کاشته شده بود.
20 «خاکی که زیرش سنگ بود، بیانگر کسانی است که پیام خدا را
می‌شنوند و بی‌درنگ آن را با شادی می‌پذیرند، **21** اما چون ریشه
ندارند، زیاد دوام نمی‌آورند. اینها گرچه اول خوب پیش می‌روند ولی
همین که به خاطر کلام آزار و اذیتی ببینند، فوری ایمان خود را از
دست می‌دهند. **22** زمینی که از خارها پوشیده شده بود، حالت
کسی را نشان می‌دهد که کلام را می‌شنود، اما نگرانی‌های زندگی و
زرق و برق ثروت، کلام خدا را در او خفه می‌کنند، و هیچ ثمری به
بار نمی‌آید. (aiōn g165) **23** و اما زمین خوب بیانگر کسی است
که کلام خدا را می‌شنود و درک می‌کند و محصولی به بار می‌آوَرَد
که صد، یا شصت یا سی برابر آن چیزی است که کاشته شده بود.»
24 عیسی مَثَل دیگری به این شرح برای ایشان بیان کرد: «ملکوت
آسمان مانند ماجرای شخصی است که در مزرعهٔ خود بذر خوب
کاشته بود. **25** اما وقتی همه خواب بودند، دشمنش آمد و لابلای
بذر گندم، علف هرز کاشت و رفت. **26** وقتی گندم رشد کرد و
خوشه داد، علف هرز هم با آن بالا آمد. **27** «پس کارگرانش آمده، به
او گفتند:"آقا، مگر بذر خوب در مزرعه‌ات نکاشتی؟ پس علف هرز
از کجا آمده است؟" **28** «او جواب داد:"این کار دشمن است".
گفتند:"می‌خواهی برویم علفهای هرز را از خاک بیرون بکشیم؟"
29 «جواب داد:"نه! چون ممکن است موقع درآوردن آنها، گندمها را
نیز از ریشه درآورید. **30** بگذارید تا وقت درو، هر دو با هم رشد کنند.
آنگاه به دروگرها خواهم گفت که اول، علف هرز را درآورند و دسته
کنند و بسوزانند، و بعد، گندم را جمع کنند و به انبارم بیاورند."»
31 عیسی مَثَل دیگری برای ایشان تعریف کرد: «ملکوت آسمان مانند
دانهٔ ریز خردل است که در مزرعه‌ای کاشته شده باشد. **32** دانهٔ
خردل گرچه یکی از کوچکترین دانه‌هاست، اما وقتی رشد می‌کند، از
تمام بوته‌های دیگر بزرگتر شده، به اندازهٔ یک درخت می‌شود، به
طوری که پرنده‌ها می‌آیند و در لابلای شاخه‌هایش لانه می‌کنند.»
33 باز مَثَل دیگری بیان فرمود: «ملکوت آسمان مانند خمیرمایه‌ای
است که زنی آن را برمی‌دارد و با سه کیسه آرد مخلوط می‌کند تا همهٔ
خمیر وَر بیاید.» **34** عیسی برای بیان مقصود خود، همیشه از این
نوع مَثَلها و حکایات استفاده می‌کرد. در واقع، او هیچگاه بدون
استفاده از چنین مثلهایی با آنان سخن نمی‌گفت. **35** به این ترتیب،
این کلام که خدا از طریق نبی بیان فرموده بود، به انجام رسید:
«می‌خواهم با مَثَلها سخن گویم. می‌خواهم اسراری را بیان کنم که از
زمان آفرینش جهان تا حال، پوشیده مانده است.» **36** آنگاه عیسی
جماعت را ترک گفت و به خانه رفت. پس شاگردانش نزد او آمده،

گوسفند است! پس طبق شریعت انجام کار نیک در روز شبّات روا
است!» **13** آنگاه به آن مرد گفت: «دستت را دراز کن!» و وقتی
چنین کرد، آن دستش نیز مانند دست دیگرش سالم شد. **14** پس از
آن فریسی‌ها بیرون رفتند و جلسه تشکیل دادند تا برای قتل او توطئه
بچینند. **15** اما عیسی که از توطئهٔ آنان آگاه بود، آن ناحیه را ترک
گفت، و عدهٔ زیادی به دنبال او روانه شدند. او تمام بیماران ایشان را
شفا بخشید، **16** اما با تأکید از آنها خواست تا به دیگران نگویند که
او کیست. **17** و به این ترتیب، پیشگویی اشعیای نبی دربارهٔ او به
انجام رسید، که می‌فرماید: **18** «این است خدمتگزار من، که او را
برگزیده‌ام. او محبوب من است و مایهٔ خشنودی من. روح خود را بر
او خواهم نهاد، و او عدل و انصاف را به قومها اعلان خواهد کرد.
19 او نخواهد جنگید و فریاد نخواهد زد و صدایش را در کوی و برزن
بلند نخواهد کرد. **20** نیِ خردشده را نخواهد شکست، و شعلهٔ
شمعی را که سوسو می‌زند، خاموش نخواهد کرد. او سرانجام عدل و
انصاف را به پیروزی خواهد رساند. **21** و نامش مایهٔ امید همهٔ قومها
خواهد بود.» **22** سپس، مرد دیوزده‌ای را نزدش آوردند که هم کور بود
و هم لال. عیسی او را شفا بخشید، به‌طوری که توانست هم حرف
بزند و هم ببیند. **23** مردم همه تعجب کردند و گفتند: «آیا ممکن
است که عیسی، همان پسر داوود و مسیح موعود باشد؟» **24** اما
وقتی خبر این معجزه به گوش فریسیان رسید، گفتند: «او ارواح پلید را
به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» **25** عیسی از
افکار ایشان آگاهی یافت و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ
داخلی شود، نابودی‌اش حتمی است. شهر یا خانه‌ای نیز که در آن در
اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **26** حال
اگر شیطان بخواهد شیطان را بیرون کند، به این معنی است که تجزیه
شده و با خودش می‌جنگد. پس چگونه حکومتش پایدار خواهد ماند؟
27 و اگر قدرت من از شیطان است، تکلیف مریدان شما چه خواهد
شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج می‌کنند؟ از این رو، ایشان شما
را به خاطر حرفی که زدید، محکوم خواهند ساخت! **28** اما اگر من
به‌وسیلهٔ روح خدا، ارواح پلید را بیرون می‌کنم، پس بدانید که ملکوت
خدا به میان شما آمده است. **29** و نیز چگونه امکان دارد شخص به
خانهٔ مردی قوی مانند شیطان داخل شود و اموال او را غارت کند؟
فقط شخصی نیرومندتر از او می‌تواند چنین کند، کسی که بتواند او
را ببندد و بعد خانه‌اش را غارت کند. **30** «هر که با من نباشد، بر
ضد من است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من کار
می‌کند. **31** «پس به شما می‌گویم، هر نوع گناه و هر کفری قابل
بخشایش است – به‌جز کفر به روح‌القدس که هرگز آمرزیده نخواهد
شد. **32** هر سخنی که برضد پسر انسان گفته شود، قابل بخشایش
است، اما هر که برضد روح‌القدس سخن گوید، هرگز آمرزیده نخواهد
شد، نه در این دنیا، و نه در دنیای بعد. (aiōn g165) **33** «درخت
را از میوه‌اش می‌توان شناخت. اگر درخت خوب باشد، میوه‌اش نیز
خوب خواهد بود. و اگر درخت بد باشد، میوه‌اش هم بد خواهد
بود. **34** ای افعی‌زاده‌ها! شما که باطن‌تان اینقدر بد است، چگونه
می‌توانید سخنان نیکو و درست بر زبان بیاورید؟ زیرا زبان از آنچه
دل از آن پر است، سخن می‌گوید. **35** شخص نیکو از خزانهٔ دل
نیکویش، چیزهای نیکو بیرون می‌آوَرَد، و انسان شریر از خزانهٔ دل
بدش، چیزهای شریرانه. **36** این را نیز به شما می‌گویم که انسان
برای هر سخن پوچ که بر زبان می‌راند، باید در روز داوری به خدا
حساب پس بدهد. **37** پس گفته‌هایتان یا شما را تبرئه خواهند کرد،
یا محکوم.» **38** روزی برخی از علمای دین و عده‌ای از فریسی‌ها نزد
عیسی آمدند و گفتند: «استاد، می‌خواهیم آیتی به ما نشان بدهی تا
اقتدار خود را ثابت کنی.» **39** اما عیسی پاسخ داد و فرمود: «نسل
شریر و زناکار آیتی می‌طلب! اما تنها آیتی که به ایشان می‌دهم، آیت
یونس نبی است. **40** زیرا همان‌طور که یونس سه روز و سه شب در
شکم آن ماهی بزرگ ماند، پسر انسان نیز سه روز و سه شب در دل
زمین خواهد ماند. **41** در روز داوری، مردم نینوا بر ضد این نسل به پا
خاسته، آن را محکوم خواهند ساخت، زیرا ایشان با شنیدن موعظهٔ
یونس توبه کردند. و اکنون کسی بزرگتر از یونس در اینجا هست،
اما حاضر نیستید توبه کنید. **42** در روز داوری، ملکهٔ سبا برخواهد
خاست و مردم این دوره و زمانه را محکوم خواهد ساخت، زیرا او با
زحمت فراوان، راهی دراز را پیمود تا بتواند سخنان حکیمانهٔ سلیمان را
بشنود. اما شخصی برتر از سلیمان در اینجاست، اما چه کم هستند
کسانی که به او گوش می‌دهند. **43** «وقتی یک روح پلید، کسی را
ترک می‌کند، به صحراهای بی‌آب می‌رود تا جایی برای استراحت
بیابد، اما نمی‌یابد. **44** پس می‌گوید:"به شخصی که از او درآمدم،
باز می‌گردم."پس باز می‌گردد و می‌بیند که خانهٔ قبلی‌اش خالی،
جاروشده و مرتب است. **45** سپس هفت روح دیگر پیدا می‌کند که
از خودش هم پلیدتر هستند، و وارد آن شخص شده، در آنجا زندگی
می‌کنند. به این ترتیب، وضع آن شخص بدتر از قبل می‌شود. تجربهٔ
این نسل شریر نیز چنین خواهد بود.» **46** در همان حال که عیسی با
جماعت سخن می‌گفت، مادر و برادرانش بیرون ایستاده بودند و
می‌خواستند با او صحبت کنند. **47** پس شخصی به او گفت:
«مادر و برادرانت بیرون ایستاده‌اند و می‌خواهند با تو صحبت کنند.»
48 عیسی در پاسخ فرمود: «مادر من کیست؟ برادرانم چه کسانی
هستند؟» **49** سپس به شاگردانش اشاره کرد و گفت: «اینها هستند

او بیان کنید که **5** چگونه نابینایان بینا می‌شوند، لنگان راه می‌روند،
جذامی‌ها شفا می‌یابند، ناشنوایان شنوا می‌گردند، مرده‌ها زنده می‌شوند
و به فقیران بشارت داده می‌شود. **6** و به او بگویید: خوشا به حال
کسی که به سبب من نلغزد.» **7** وقتی شاگردان یحیی می‌رفتند،
عیسی شروع کرد به سخن گفتن با جماعت دربارهٔ او و فرمود: «برای
دیدن چگونه مردی به بیابان رفته بودید؟ آیا مردی سست چون نِی،
که از هر بادی به لرزه در می‌آید؟ **8** یا انتظار داشتید مردی را ببینید با
لباسهای نفیس؟ نه، آنان که لباسهای نفیس بر تن دارند، در قصرهای
پادشاهان زندگی می‌کنند. **9** آیا رفته بودید پیامبری را ببینید؟ بله، به
شما می‌گویم که یحیی از یک پیامبر نیز برتر است. **10** یحیی همان
کسی است که در کتب مقدّس درباره‌اش نوشته شده:"من پیام‌آور
خود را پیشاپیش تو می‌فرستم، و او راه را پیش رویت آماده خواهد
ساخت." **11** «براستی به شما می‌گویم که از میان تمامی انسانهایی
که تا به حال زیسته‌اند، کسی بزرگتر از یحیای تعمیددهنده نیست؛ با
این حال، کوچکترین فرد در ملکوت آسمان بزرگتر از اوست. **12** و از
زمان شروع رسالت یحیی تاکنون، ملکوت آسمان با قدرت و شدّت رو
به گسترش است، و زورمندان به آن حمله‌ور می‌شوند. **13** زیرا همهٔ
انبیا و تورات تا زمان یحیی نبوّت می‌کردند. **14** و اگر حاضرید آنچه
را که می‌گویم بپذیرید، او همان ایلیای نبی است که طبق گفتهٔ انبیا،
می‌بایست بیاید. **15** هر که گوش شنوا دارد، بشنود. **16** «این نسل
را به چه می‌توانم تشبیه کنم؟ مانند کودکانی هستند که در کوچه
و بازار بازی می‌کنند، و از دوستان خود شکایت کرده، می‌گویند:
17 "برایتان آهنگ عروسی نواختیم، نرقصیدید؛ آهنگ عزا نواختیم،
گریه نکردید." **18** چون یحیی که وقت خود را صرف خوردن و
نوشیدن نمی‌کرد، می‌گویید:"دیوزده است". **19** اما پسر انسان که
در ضیافت‌ها شرکت می‌کند و می‌خورد و می‌نوشد، می‌گویید:"پرخور
و میگسار است و همنشین باجگیران و گناهکاران!"اما درست بودن
حکمت را از نتایج و ثمراتش می‌توان ثابت کرد.» **20** آنگاه عیسی
به سرزنش شهرهایی پرداخت که اکثر معجزات خود را در آنها به‌عمل
آورده بود، اما آنها از گناهان خود توبه نکرده و به سوی خدا بازگشت
نکرده بودند. **21** «وای بر تو ای خورزین، و وای بر تو ای بیت‌صیدا!
زیرا اگر معجزاتی که در شما انجام دادم، در شهرهای فاسد صور و
صیدون انجام داده بودم، اهالی آنها مدتها قبل، از گناهانشان توبه
می‌کردند، و پلاس‌پوش و خاکسترنشین می‌شدند تا پشیمانی خود را
نشان دهند. **22** اما به شما می‌گویم که در روز داوری، وضع صور و
صیدون بهتر از وضع شما خواهد بود. **23** و تو ای کَفَرناحوم، آیا به
آسمان بالا خواهی رفت؟ هرگز! تو به عالَم مردگان پایین خواهی
رفت، زیرا اگر معجزاتی که در تو به‌عمل آوردم، در شهر فاسدِ سُدوم
انجام داده بودم، تا به امروز باقی می‌ماند. **24** به تو
می‌گویم که در روز داوری، وضع سُدوم بهتر از وضع تو خواهد بود.»
25 در این هنگام، عیسی دعا کرد و فرمود: «ای پدر، مالک آسمان
و زمین، سپاس تو را که این امور را از کسانی که خود را دانا و زیرک
می‌پندارند، پنهان ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که
مانند کودکان‌اند. **26** بله ای پدر، خشنودی تو این بود که به این
طریق عمل کنی. **27** «پدرم همه چیز را به دست من سپرده است.
هیچ‌کس براستی پسر را نمی‌شناسد جز پدر، و هیچ‌کس براستی پدر
را نمی‌شناسد جز پسر و نیز آنانی که پسر بخواهد او را به ایشان
بشناساند.» **28** سپس فرمود: «بیایید نزد من، ای تمامی زحمتکشان
و گرانباران، و من به شما آسایش خواهم بخشید. **29** یوغ مرا بر
دوش بگیرید و از من بیاموزید، زیرا فروتن هستم و افتاده‌دل، و در
جانهای خویش آسایش خواهید یافت. **30** زیرا یوغ من راحت است،
و باری که بر دوشتان می‌گذارم، سبک.»

12 در یکی از آن روزها، عیسی در روز شبّات با شاگردان خود
از میان کشتزارهای گندم می‌گذشت. شاگردانش که گرسنه بودند،
شروع به چیدن خوشه‌های گندم و خوردن دانه‌های آن کردند. **2** اما
فریسی‌ها وقتی این را دیدند، اعتراض‌کنان گفتند: «ببین، شاگردان تو
با خوشه‌چینی در روز شبّات، احکام مذهبی را زیر پا می‌گذارند.»
3 عیسی در پاسخ فرمود: «مگر در کتب مقدّس نخوانده‌اید که وقتی
داوود پادشاه و یارانش گرسنه بودند، چه کردند؟ **4** او وارد معبد
شد و خودش و همراهانش با خوردن گِرده‌های نان حضور، احکام
مذهبی را زیر پا گذاشتند، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن نان
بخورند. **5** یا مگر در توراتِ موسی نخوانده‌اید که کاهنانی که در
معبد مشغول خدمت هستند، اجازه دارند حتی در روز شبّات نیز کار
کنند؟ **6** به شما می‌گویم در اینجا کسی هست که از معبد نیز بزرگتر
است. **7** اما اگر معنی این جمله از کتب مقدّس را درک می‌کردید
که می‌فرماید:"من از شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه اینکه
قربانی تقدیم کنید"، در آن صورت، شاگردان مرا که خطایی نکرده‌اند
محکوم نمی‌کردید. **8** زیرا پسر انسان، صاحب اختیار شبّات نیز
هست.» **9** آنگاه عیسی به کنیسهٔ آنها رفت، **10** و در آنجا مردی را
دید که دستش از کار افتاده بود. فریسی‌ها از عیسی پرسیدند: «آیا
شریعت به شخص اجازه می‌دهد در روز شبّات کسی را شفا دهد؟»
البته آنها قصد داشتند از پاسخ او بهانه‌ای بیابند تا بر او اتهام وارد
سازند. **11** عیسی در پاسخ فرمود: «اگر یکی از شما گوسفندی
داشته باشد که در روز شبّات در گودالی بیفتد، آیا برای بیرون آوردن
آن، کاری انجام نخواهید داد؟ **12** اما ارزش انسان چقدر بیشتر از

اِسخریوطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). **5** عیسی این
دوازده رسول را با این دستورالعمل‌ها به مأموریت فرستاد و به ایشان
فرمود: «نزد غیریهودیان و سامریان نروید، **6** بلکه فقط نزد قوم اسرائیل
بروید که گوسفندان گمشدهٔ خدا هستند. **7** بروید و به ایشان اعلام
کنید که ملکوت آسمان نزدیک است. **8** بیماران را شفا دهید،
مردگان را زنده کنید، جذامی‌ها را شفا بخشید، و ارواح پلید را از
وجود افراد بیرون کنید. مفت دریافت کرده‌اید، مفت هم بدهید.
9 در کمربندهایتان، سکه‌های طلا یا نقره یا مس با خود نبرید،
10 حتی کوله‌بار و کفش و لباس اضافی و چوبدستی نیز برندارید.
بگذارید مردم از شما پذیرایی کنند، زیرا کارگر مستحق مزد خویش
است. **11** هرگاه وارد شهر یا دهکده‌ای می‌شوید، شخص شایسته‌ای
را بجویید، و تا هنگام ترک آن محل، در خانه‌اش بمانید. **12** وقتی
وارد خانه‌ای می‌شوید، برای آن خیر و برکت بطلبید. **13** اگر معلوم
شود که آن خانه شایسته است، خیر و برکتی که برای آن طلبیدید،
بر آن قرار خواهد گرفت. اگر شایسته نباشد، برکت به خودتان باز
خواهد گشت. **14** اگر اهل خانه‌ای یا شهری به شما اجازهٔ ورود
ندادند، و یا به سخنانتان گوش نسپردند، گرد و خاک آنجا را به
هنگام ترک محل، از پاهایتان بتکانید. **15** براستی به شما می‌گویم
که در روز داوری، وضع شهرهای فاسد سُدوم و عموره بهتر از وضع
چنین شهری خواهد بود. **16** «من شما را همچون گوسفندان به میان
گرگها می‌فرستم. پس مانند مار، هوشیار باشید و مثل کبوتر، بی‌آزار.
17 اما مراقب باشید، زیرا مردم شما را گرفته، به محاکم خواهند
سپرد، و در کنیسه‌ها شلّاق خواهند زد. **18** بله، به خاطر من شما
را برای محاکمه نزد والیان و پادشاهان خواهند برد. اما این فرصتی
خواهد بود تا دربارهٔ من به فرمانروایان و غیریهودیان شهادت دهید.
19 «وقتی شما را بازداشت می‌کنند، نگران نباشید که چگونه پاسخ
دهید یا چه بگویید، زیرا کلمات مناسب به‌موقع به شما عطا خواهد
شد. **20** زیرا این شما نیستید که سخن خواهید گفت، بلکه روح
پدر شماست که از طریق شما سخن خواهد گفت. **21** «برادر، برادر
خود را و پدر، فرزندش را تسلیم مرگ خواهد کرد. فرزندان بر ضد
والدین خود برخاسته، سبب قتل آنان خواهند شد. **22** همهٔ مردم به
خاطر من از شما متنفر خواهند شد. اما هر که تا به آخر، زحمات را
تحمل کند، نجات خواهد یافت. **23** «هرگاه شما را در شهری آزار
رسانند، به شهری دیگر بگریزید. براستی به شما می‌گویم که پیش از
آنکه بتوانید به تمام شهرهای اسرائیل بروید، پسر انسان خواهد آمد.
24 شاگرد از استاد خود و غلام از اربابش والاتر نیستند. **25** کافی
است که شاگرد مانند استاد خود شود، و غلام نیز مانند اربابش. اگر
مرا که سرپرست خانواده هستم، رئیس ارواح پلید نامیدند، اعضای
خانواده‌ام را با چه نامهای بدتری خواهند خواند. **26** ولی از آنان که
شما را تهدید می‌کنند نترسید، زیرا زمان آن خواهد رسید که هر آنچه
پنهان است، آشکار شود، و همگان از آنچه مخفی است، آگاه
گردند. **27** «سخنانی که اکنون در تاریکی به شما می‌گویم، آنها را
در روز روشن بیان کنید. هر چه را که در گوش شما می‌گویم، بر
بامها اعلام کنید تا همه بشنوند! **28** «نترسید از کسانی که می‌توانند
فقط جسمتان را بکُشند، اما نمی‌توانند به روحتان آسیبی برسانند.
فقط از خدا بترسید که قادر است هم بدن و هم روح شما را در
جهنم هلاک کند. (Geenna g1067) **29** قیمت دو گنجشک
چقدر است؟ یک پول سیاه. اما حتی یک گنجشک هم بدون آگاهی
پدر شما بر زمین نمی‌افتد. **30** حتی موهای سر شما نیز شمارش
شده است. **31** پس نگران نباشید، زیرا ارزش شما بیشتر از هزاران
گنجشک است. **32** «هر که نزد مردم مرا اقرار کند، من نیز او را در
حضور پدر آسمانی خود اقرار خواهم کرد. **33** اما هر که مرا نزد مردم
انکار کند، من نیز در حضور پدر آسمانی خود، او را انکار خواهم
کرد. **34** «گمان مبرید که آمده‌ام صلح به زمین بیاورم! نیامده‌ام
تا صلح بیاورم، بلکه تا شمشیر بیاورم. **35** من آمده‌ام تا "پسر را
علیه پدرش، دختر را علیه مادرش، و عروس را علیه مادرشوهرش
برانگیزم. **36** به‌طوری که اهل خانهٔ شخص، دشمنان او خواهند
بود." **37** «اگر پدر یا مادر خود را بیش از من دوست بدارید، شایسته
نیستید که از آنِ من باشید؛ و اگر پسر یا دختر خود را بیش از من
دوست بدارید، شایسته نیستید که از آنِ من باشید. **38** هر که حاضر
نباشد صلیب خود را بردارد و از من پیروی کند، شایسته نیست که از
آنِ من باشد. **39** هر که بخواهد جان خود را حفظ کند، آن را از
دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از دست بدهد،
آن را خواهد یافت. **40** «هر که شما را بپذیرد، مرا پذیرفته است؛ و
هر که مرا بپذیرد، فرستندهٔ مرا پذیرفته است. **41** هر که پیامبری را
به‌عنوان فرستاده‌ای از سوی خدا بپذیرد، خود نیز پاداش یک پیامبر را
دریافت خواهد کرد، و هر که شخص صالحی را به خاطر صالح
بودنش بپذیرد، پاداشی مانند پاداش او خواهد یافت. **42** و اگر کسی
به این کوچکان، از آن رو که شاگرد منند، حتی یک لیوان آب خنک
بدهد، براستی به شما می‌گویم، بی‌پاداش نخواهد ماند.»

11 عیسی پس از آنکه این دستورالعمل‌ها را به آن دوازده شاگرد
خود داد، از آنجا روانه شد تا در شهرهای سرتاسر آن منطقه تعلیم دهد
و موعظه کند. **2** وقتی یحییٰ که در زندان بود، خبر کارهای مسیح را
شنید، شاگردان خود را نزد او فرستاد تا از او بپرسند: **3** «آیا تو همان
مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» **4** عیسی در
جواب ایشان فرمود: «نزد یحیی بازگردید و آنچه شنیدید و دیدید، برای

3 بعضی از علمای دین که در آنجا حضور داشتند، با خود گفتند:
«کفر می‌گوید! آیا او فکر می‌کند خداست؟» **4** عیسی که از افکار
ایشان آگاه بود، از آنها پرسید: «چرا چنین افکار پلیدی به دل خود
راه می‌دهید؟ **5** گفتن کدام یک آسانتر است؟ اینکه بگویم"گناهانت
آمرزیده شد"، یا اینکه بگویم"برخیز و راه برو"؟ **6** پس اکنون به شما
ثابت می‌کنم که پسر انسان، در این دنیا، اقتدار آمرزش گناهان را
دارد.» آنگاه رو به مرد افلیج کرد و گفت: «برخیز و بسترت را جمع
کن و به خانه برو!» **7** آن مرد از جا پرید و به خانه رفت! **8** وقتی
جمعیت این را دیدند، ترس وجودشان را فرا گرفت. ایشان خدا را
شکر کردند که چنین قدرتی به انسان بخشیده است. **9** عیسی
بر سر راه خود، به یک باجگیر برخورد به نام مَتّی، که در جایگاه
باجگیری نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من پیروی کن!»
او بلافاصله به دنبال عیسی راه افتاد. **10** روزی عیسی و شاگردانش
در ضیافتی در خانهٔ متیٰ، بر سر سفره نشسته بودند. بسیاری از
باجگیران و اشخاص بدنام شهر نیز میهمان متیٰ بودند. **11** فریسیان
وقتی این را دیدند، از شاگردان عیسی پرسیدند: «چرا استاد شما با
این اشخاص پست غذا می‌خورد؟» **12** عیسی وقتی این را شنید،
فرمود: «بیماران نیاز به پزشک دارند، نه تندرستان!» **13** سپس افزود:
«بروید و کمی در مورد این کلام تفکر کنید که می‌فرماید:"من از
شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه اینکه قربانی تقدیم کنید."زیرا
من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم، نه آنانی را که خود را
عادل می‌پندارند!» **14** روزی شاگردان یحیی نزد عیسی آمده، از او
پرسیدند: «چرا ما و فریسیان روزه می‌گیریم، اما شاگردان تو روزه
نمی‌گیرند؟» **15** عیسی در پاسخ فرمود: «آیا ممکن است میهمانان
جشن عروسی تا زمانی که داماد با ایشان است، عزاداری کنند؟ اما
روزی خواهد آمد که داماد از ایشان گرفته خواهد شد، و در آن زمان،
روزه خواهند گرفت. **16** «هیچ‌کس لباس پوسیده را، با پارچه‌ای نو
که هنوز آب نرفته، وصله نمی‌کند، زیرا وقتی آن وصله آب رفت، از آن
لباس کهنه جدا می‌گردد، و پارگی آن بدتر می‌شود. **17** همینطور
شراب تازه را در مَشکهای کهنه نمی‌ریزند، زیرا مشکها در اثر فشار
شراب نو، پاره می‌شوند، و هم مشکها از بین می‌روند و هم شراب
ضایع می‌گردد. شراب تازه را باید در مَشکهای تازه ریخت، تا هر دو
سالم بمانند.» **18** هنوز سخن عیسی تمام نشده بود که سرپرست
کنیسهٔ آن محل آمد و در مقابل او زانو زده، گفت: «دخترم همین
الان فوت کرد. اما اگر فقط بیایی و دستت را بر او بگذاری، می‌توانی
او را به زندگی بازگردانی.» **19** پس عیسی برخاست و به‌همراه
شاگردانش به سوی خانهٔ او به راه افتاد. **20** درست در همین وقت،
زنی که دوازده سال از خونریزی دائمی رنج می‌برد، از پشت سر عیسی
خود را به او رساند و به گوشهٔ ردای او دست زد، **21** چون با خود
فکر کرده بود: «اگر فقط به ردایش دست بزنم، شفا خواهم یافت.»
22 عیسی برگشت و چون او را دید، گفت: «دخترم، ناامید نباش!
ایمانت تو را شفا داده است!» آن زن در همان لحظه شفا یافت.
23 وقتی عیسی به خانهٔ سرپرست کنیسه رسید، با جماعتی پرهیاهو
روبرو شد و صدای موسیقی عزا را شنید. **24** پس فرمود: «بیرون
بروید. این دختر نمرده؛ فقط خوابیده است!» اما آنها به او خندیدند!
25 سرانجام وقتی مردم را بیرون کردند، عیسی به داخل رفته، دست
دختر را گرفت، و دختر از جای خود برخاست. **26** خبر این معجزه
در سراسر آن نواحی پیچید. **27** وقتی عیسی از خانهٔ آن دختر بیرون
آمد، دو مرد نابینا به دنبال او افتاده، فریاد می‌زدند: «ای پسر داوودِ
پادشاه، بر ما رحم کن.» **28** آنان با عیسی وارد خانه‌ای شدند
که در آن اقامت داشت. عیسی از ایشان پرسید: «آیا ایمان دارید
که می‌توانم چشمان شما را باز کنم؟» گفتند: «بله، ای سَرور،
ایمان داریم.» **29** پس او دست بر چشمان ایشان گذاشت و فرمود:
«مطابق ایمانتان برایتان انجام شود!» **30** ناگهان چشمان ایشان باز
شد و توانستند ببینند! عیسی با تأکید به ایشان فرمود: «در این مورد
به کسی چیزی نگویید.» **31** اما ایشان بیرون رفتند و شهرت او را در
سرتاسر آن منطقه پخش کردند. **32** وقتی عیسی و شاگردانش از آنجا
خارج می‌شدند، مردی دیوزده را که نمی‌توانست سخن بگوید، نزد او
آوردند. **33** پس وقتی عیسی آن روح پلید را از آن مرد لال بیرون راند،
او شروع به حرف زدن کرد. جماعت غرق حیرت شدند و گفتند:
«در اسرائیل هرگز چنین چیزی دیده نشده است.» **34** اما فریسیان
گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.»
35 در آن زمان، عیسی به تمام شهرها و دهات آن منطقه گشته، در
کنیسه‌ها تعلیم می‌داد و مژدهٔ ملکوت خدا را اعلام می‌کرد و هر نوع
مرض و بیماری را شفا می‌بخشید. **36** وقتی جماعت را دید، دلش به
حال آنها سوخت، زیرا مانند گوسفندانی بی‌شبان، سردرگم و درمانده
بودند. **37** پس به شاگردانش گفت: «محصول بسیار است، اما
کارگر کم. **38** پس، از صاحب محصول درخواست کنید تا برای
جمع‌آوری محصول، کارگران بیشتری بفرستد.»

10 آنگاه عیسی دوازده شاگردش را نزد خود فرا خواند و به
ایشان اقتدار داد تا ارواح پلید را بیرون کنند و هر نوع بیماری و مرض
را شفا دهند. **2** این است نامهای آن دوازده رسول: شمعون (معروف
به پِطرُس) و آندریاس (برادر پطرس)؛ یعقوب (پسر زِبِدی) و یوحنا
(برادر یعقوب) **3** فیلیپ، بَرتولما، توما، متی (باجگیر معروف)،
یعقوب (پسر حلفی)، تَدّای، **4** شمعون (عضو حزب فداییان) و یهودا

خراب شد که اثری از آن باقی نماند.» **28** وقتی عیسی بیان این امور
را به پایان رساند، جماعت از تعلیم او شگفت‌زده شدند، **29** زیرا با
قدرت و اقتدار به ایشان تعلیم می‌داد، نه مانند علمای دین یهود.

8 هنگامی که عیسی از بالای تپه به پایین می‌آمد، بسیاری
به‌دنبال او به راه افتادند. **2** ناگهان مردی جذامی به او نزدیک شد و
در مقابل او زانو زد و گفت: «ای سَرورم، اگر بخواهی، می‌توانی مرا
شفا داده، پاک سازی.» **3** عیسی دست خود را دراز کرد و بر او
گذاشت و فرمود: «البته که می‌خواهم؛ شفا بیاب!» در همان لحظه،
جذام او از بین رفت! **4** آنگاه عیسی به او فرمود: «مواظب باش که
در این باره چیزی به کسی نگویی؛ بلکه نزد کاهن برو تا تو را معاینه
کند، و آن هدیه‌ای را هم که موسی برای جذامی‌های شفا یافته
تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا یافته‌ای.»
5 وقتی عیسی وارد شهر کَفَرناحوم شد، یک افسر رومی نزدش آمد و
خواهش‌کنان به او گفت: **6** «سَروَر من، خدمتکار جوانم فلج شده،
در بستر افتاده، و از درد به خود می‌پیچد». **7** عیسی به او گفت:
«من می‌آیم و او را شفا می‌دهم.» **8** اما افسر در پاسخ عرض کرد:
«سَروَرم، من شایسته نیستم که به خانهٔ من بیایی. از همین جا فقط
سخنی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت. **9** من این را می‌دانم،
چون من از افسران مافوق فرمان می‌گیرم، و خودم هم سربازانی زیر
فرمان خود دارم. کافی است به یکی بگویم "برو"، می‌رود، یا به
دیگری بگویم "بیا"، می‌آید؛ یا اگر به غلامم بگویم "فلان کار را
بکن"، انجام می‌دهد.» **10** عیسی با شنیدن این سخن، حیرت کرد!
سپس رو به کسانی که به دنبالش می‌آمدند کرد و گفت: «براستی به
شما می‌گویم که چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام. **11** این
را به شما بگویم که بسیاری از سرتاسر جهان، از شرق و غرب آمده،
با ابراهیم و اسحاق و یعقوب، در ضیافتِ ملکوت آسمان همنشین
خواهند شد؛ **12** اما بسیاری از یهودیان، که ملکوت برای آنان مهیا
شده بود، به تاریکیِ بیرونی افکنده خواهند شد، به جایی که در آن
گریه و ساییدن دندان بر دندان خواهد بود.» **13** سپس رو به افسر
رومی کرد و گفت: «به خانه‌ات برگرد. مطابق ایمانت انجام شد.»
خدمتکار جوان او در همان لحظه شفا یافته بود! **14** هنگامی که
عیسی به خانهٔ پطرس رسید، دید که مادر زن او تب کرده و در
رختخواب است. **15** اما وقتی عیسی دست او را لمس کرد تبش
قطع شد. پس او برخاست و سرگرم پذیرایی از عیسی شد. **16** هنگام
غروب، مردم عدهٔ زیادی از دیوزدگان را نزد عیسی آوردند، و او فقط با
گفتن یک کلمه، ارواح پلید را از وجود آنان اخراج کرد و همهٔ بیماران
را شفا بخشید. **17** به این شکل، کلام خدا توسط اشعیای نبی
به حقیقت پیوست که گفته بود: «او ضعف‌های ما را برداشت و
مرض‌های ما را حمل کرد.» **18** وقتی عیسی دید که جمعیت بزرگی
نزد او گرد می‌آیند، به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه برویم.»
19 در آن لحظه، یکی از علمای دین یهود نزد او آمد و گفت:
«استاد، هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.» **20** اما عیسی
به او گفت: «روباه‌ها برای خود لانه دارند و پرندگان، آشیانه؛ اما
پسر انسان جایی ندارد که حتی سرش را بر آن بگذارد.» **21** یکی
دیگر از شاگردانش به او گفت: «سَروَرم، اجازه بفرما تا اول به خانه
بازگردم و پدرم را دفن کنم.» **22** اما عیسی به او گفت: «دنبال
من بیا، و بگذار مردگان، مردگانِ خود را دفن کنند.» **23** آنگاه
عیسی سوار قایق شد و شاگردانش نیز او را دنبال کردند. **24** ناگهان
دریاچه دچار توفانی سخت شد، به طوری که قایق نزدیک بود غرق
شود. اما عیسی در خواب بود. **25** شاگردانش به او نزدیک شدند و
بیدارش کرده، فریادکنان گفتند: «سَرور ما، به دادمان برس؛ نزدیک
است غرق شویم!» **26** عیسی پاسخ داد: «ای کم‌ایمانان! چرا چنین
وحشت کرده‌اید؟» سپس برخاست و بر باد و امواج نهیب زد، و
آرامشی کامل پدید آمد. **27** شاگردان که حیرت‌زده شده بودند،
به یکدیگر می‌گفتند: «این چگونه شخصی است که حتی باد و
امواج نیز از او فرمان می‌برند!» **28** وقتی عیسی به آن طرف دریاچه،
به ناحیهٔ جَدَریان رسید، دو مرد دیوزده به او برخوردند. آن دو در
قبرستان زندگی می‌کردند و چنان خشن و وحشی بودند که کسی
جرأت نداشت از آن منطقه عبور کند. **29** آنها فریاد زدند: «ای پسر
خدا، با ما چه کار داری؟ آیا آمده‌ای تا قبل از زمانی که خدا تعیین
کرده، ما را عذاب دهی؟» **30** از قضا، کمی دورتر یک گلهٔ خوک
می‌چرید. **31** پس ارواح پلید از عیسی خواهش کرده، گفتند: «اگر
می‌خواهی ما را بیرون کنی، ما را به درون این گلهٔ خوکها بفرست.»
32 عیسی به آنها گفت: «بسیار خوب، بروید.» ارواح پلید از وجود
آن دو مرد بیرون آمدند و به درون خوکها رفتند. ناگاه تمام گله، از
سراشیبی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. **33** خوک‌چرانها فرار
کرده، به شهر رفتند و به همه گفتند که بر آن دو دیوزده چه گذشت.
34 در نتیجه، تمام اهالی شهر بیرون ریختند تا عیسی را ببینند، و
وقتی او را دیدند، از او التماس کردند که از آنجا برود و ایشان را به
حال خودشان بگذارد.

9 پس عیسی سوار قایق شد و به شهر خود، که در آن طرف
دریاچه بود، بازگشت. **2** آنگاه مرد مفلوجی را که روی تشکی دراز
کشیده بود، نزد او آوردند. عیسی وقتی ایمان ایشان را دید، به آن
مرد مفلوج گفت: «فرزندم، ناامید نباش! گناهانت بخشیده شد!»

تو چراغی است که روشنایی بدنت را تأمین می‌کند. اگر چشمت
سالم باشد، تمام وجودت نیز سرشار از روشنایی خواهد بود. **23** اما
اگر چشمت بیمار باشد، تمام وجودت در تاریکی غوطه‌ور خواهد بود.
پس اگر آن روشنایی که گمان می‌بری در توست، در واقع تاریکی
باشد، چه تاریکی عمیقی خواهد بود! **24** «هیچ‌کس نمی‌تواند به دو
ارباب خدمت کند، زیرا یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری
مِهر خواهد ورزید، و یا سرسپردهٔ یکی خواهد بود و دیگری را خوار
خواهد شمرد. همچنین نمی‌توانید هم بندهٔ خدا باشید و هم بندهٔ
پول. **25** «پس نصیحت من این است که نگران زندگی روزمره خود
نباشید، که آیا به اندازهٔ کافی خوراک و نوشیدنی و پوشاک دارید یا
نه. آیا زندگی از خوراک و بدن از پوشاک با ارزشتر نیست؟ **26** به
پرندگان نگاه کنید؛ نه می‌کارند، نه درو می‌کنند، و نه در انبارها
ذخیره می‌کنند، زیرا پدر آسمانی شما روزی آنها را می‌رساند. آیا شما
با ارزشتر از آنها نیستید؟ **27** آیا همهٔ نگرانی‌هایتان می‌تواند یک لحظه
به عمرتان بیفزاید؟ **28** «چرا نگران لباس و پوشاک خود هستید؟ به
گلهای صحرایی نگاه کنید که چگونه رشد و نموّ می‌کنند. آنها نه
کار می‌کنند و نه برای خود لباس می‌دوزند. **29** با این حال به شما
می‌گویم که سلیمان نیز با تمام فرّ و شکوه خود، هرگز لباسی به
زیبایی آنها بر تن نکرد. **30** پس اگر خدا به فکر گلهای صحراست
که امروز هستند و فردا در تنور انداخته می‌شوند، چقدر بیشتر، ای
کم‌ایمانان، به فکر شماست. **31** «پس نگران این چیزها نباشید و
نگویید چه بخوریم یا چه بنوشیم یا چه بپوشیم. **32** زیرا بی‌ایمانان
برای این چیزها غصه می‌خورند، اما پدر آسمانی شما از قبل می‌داند
به اینها نیاز دارید. **33** پس شما اول از همه به‌دنبال ملکوت و
عدالت خدا باشید، و او همهٔ نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت.
34 «پس نگران فردا نباشید، زیرا فردا نگرانی‌های خود را به‌همراه دارد.
مشکلات امروز برای امروز کافی است.

7 «در مورد دیگران قضاوت نکنید، تا خودتان مورد قضاوت قرار
نگیرید. **2** زیرا هر طور که دیگران را مورد قضاوت قرار دهید و برایشان
رأی صادر کنید، همان‌گونه نیز در مورد شما قضاوت خواهد شد. و با
همان معیاری که دیگران را قضاوت کنید، خود نیز مورد قضاوت قرار
خواهید گرفت. **3** چرا پَرِ کاه را در چشم برادرت می‌بینی، اما تیر
چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ **4** چگونه جرأت می‌کنی به برادرت
بگویی: ”بگذار پر کاه را از چشمت درآورم“، حال آنکه خودت تیرِ
چوبی در چشم داری؟ **5** ای ریاکار، نخست چوب را از چشم خود
درآور، آنگاه می‌توانی بهتر ببینی تا پرِ کاه را از چشم برادرت درآوری.
6 «آنچه مقدّس است به سگها ندهید، و مرواریدهای خود را جلوی
خوکها نیندازید، زیرا آنها مرواریدها را لگدمال می‌کنند و برگشته، به
شما حمله‌ور می‌شوند. **7** «درخواست کنید تا به شما داده شود؛
بجویید تا پیدا کنید؛ بکویید تا در به روی شما باز شود. **8** زیرا هر که
درخواست کند، به دست خواهد آورد، و هر که بجوید، پیدا خواهد
کرد، و هر که بکوبد، در به رویش باز خواهد شد. **9** کدام یک از
شما اگر فرزندش از او نان بخواهد، به او سنگ می‌دهد؟ **10** یا
اگر ماهی بخواهد، به او مار می‌دهد؟ **11** پس اگر شما، اشخاص
گناهکار، می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزندانتان بدهید،
چقدر بیشتر پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست کنند،
هدایای خوب عطا خواهد کرد. **12** پس با مردم آن گونه رفتار کنید
که انتظار دارید با شما رفتار کنند. این است اصل تورات و کتب انبیا.
13 «تنها با عبور از درِ تنگ می‌توانید به ملکوت خدا دست یابید.
راهی که به سوی هلاکت می‌رود بسیار عریض است و دروازه‌اش
بسیار وسیع، و کسانی که آن را انتخاب می‌کنند، بسیارند. **14** اما
دری که به روی حیات جاودان گشوده می‌شود، بسیار تنگ است و
راهش نیز باریک، و تنها عدهٔ کمی به آن راه می‌یابند. **15** «مراقب
پیامبران دروغین باشید، آنها که در لباس میشِ بی‌آزار نزد شما می‌آیند،
اما در واقع گرگهای درنده می‌باشند. **16** ایشان را می‌توانید از
میوه‌هایشان بشناسید، یعنی از شیوهٔ عملکردشان. آیا انگور را از بوتهٔ
خار یا انجیر را از خَس می‌چینند؟ **17** درخت خوب، میوهٔ خوب
می‌دهد و درخت بد، میوهٔ بد. **18** درخت خوب نمی‌تواند میوهٔ بد
بدهد؛ درخت بد نیز نمی‌تواند میوهٔ خوب بدهد. **19** پس هر درختی
که میوهٔ بد بدهد، بریده شده، در آتش انداخته می‌شود. **20** بله،
همان‌طور که درخت را از میوه‌اش می‌شناسند، شما نیز می‌توانید مردم
را از اعمالشان بشناسید. **21** «گمان مبرید هر که مرا ”خداوندا!
خداوندا!“ صدا کند، وارد ملکوت آسمان خواهد شد. فقط آنانی وارد
خواهند شد که ارادهٔ پدر آسمانی مرا در عمل به‌جا آوَرَند. **22** در روز
داوری، بسیاری به من خواهند گفت: ”خداوندا! خداوندا! ما به نام تو
نبوّت کرده، پیام تو را به مردم رساندیم، و با ذکر نام تو، ارواح پلید را
اخراج کردیم، و معجزاتِ بسیاری به نام تو انجام دادیم.“ **23** اما من
با صراحت پاسخ خواهم داد: ”هرگز شما را نشناخته‌ام. از من دور
شوید، ای بدکاران.“» **24** «هر که به تعالیم من گوش فرا می‌دهد و
به آنها عمل می‌کند، شخصی داناست. او مانند کسی است که
خانه‌اش را بر صخره‌ای محکم بنا کرد. **25** هر چه باران بارید و سیل
آمد، و باد و توفان بر آن خانه وزید، خراب نشد، زیرا روی صخره بنا
شده بود. **26** اما هر که تعالیم مرا بشنود و از آنها اطاعت نکند،
نادان است. او مانند کسی است که خانه‌اش را بر شن و ماسه بنا
کرد. **27** وقتی باران و سیل آمد و باد و توفان بر آن خانه وزید، چنان

می‌شود، آن را قطع کن و دور بینداز، زیرا بهتر است بخشی از بدنت
را از دست بدهی، تا اینکه تمام وجودت به دوزخ انداخته شود.
(Geenna g1067) 31 «همچنین گفته شده که"هر که زن خود
را طلاق دهد، باید به او طلاقنامه‌ای بدهد." 32 اما من به شما
می‌گویم، هر که زن خود را به هر علّتی جز خیانت، طلاق دهد،
باعث می‌شود آن زن مرتکب زنا گردد. و هر که با زنی ازدواج کند
که طلاق داده شده، او نیز مرتکب زنا می‌شود. 33 «باز شنیده‌اید
که به نیاکان ما گفته شده:"سوگند دروغ مَخور و هرگاه به نام خدا
قسم یاد کنی، به آن وفا کن." 34 اما من می‌گویم: هیچگاه قسم
نخورید، نه به آسمان که تخت خداست، 35 و نه به زمین که
پای‌انداز اوست، و نه به اورشلیم که شهر آن پادشاه بزرگ است؛
به هیچ‌یک از اینها سوگند یاد نکنید. 36 به سر خود نیز سوگند
مخور، زیرا قادر نیستی مویی را سفید یا سیاه کنی. 37 تنها چیزی که
باید بگویی، فقط"بله"یا"نه"است. هر سخنی فراتر از این، شیطانی
است. 38 «شنیده‌اید که گفته شده مجازات شخص خطاکار باید با
آسیبی که رسانده، متناسب باشد، یعنی"چشم به عوض چشم، و
دندان به عوض دندان". 39 اما من می‌گویم که در برابر شخص شَریر
مقاومت نکنید! اگر کسی به طرف راست صورتت سیلی بزند، طرف
دیگر را نیز به سوی او بگردان. 40 اگر کسی تو را به دادگاه بکشاند
تا قبایت را از تو بگیرد، عبای خود را نیز به او ببخش. 41 اگر
یک سرباز رومی به تو دستور دهد که باری را به مسافت یک میل
برایش حمل کنی، تو دو میل حمل کن. 42 اگر کسی از تو چیزی
بخواهد، به او بده؛ و اگر از تو قرض بخواهد، او را دست خالی روانه
نکن. 43 «شنیده‌اید که می‌گویند:"همسایه‌ات را دوست بدار"و با
دشمنت دشمنی کن. 44 اما من می‌گویم که دشمنان خود را دوست
بدارید، و برای آنان که به شما جفا می‌رسانند، دعای خیر کنید.
45 اگر چنین کنید، همچون فرزندان حقیقی پدر آسمانی خود عمل
کرده‌اید. زیرا او آفتاب خود را هم بر بدان و هم بر نیکان می‌تاباند و
باران خود را نیز هم بر عادلان و هم بر بدکاران می‌بارانَد. 46 اگر
فقط کسانی را دوست بدارید که شما را دوست می‌دارند، چه پاداشی
برای این کار دریافت خواهید کرد؟ حتی باجگیران فاسد نیز چنین
می‌کنند. 47 اگر فقط با دوستان خود مهربانی کنید، چه فرقی با
دیگران دارید؟ حتی بت‌پرستان نیز چنین می‌کنند. 48 پس شما باید
کامل باشید، همان‌گونه که پدر آسمانی شما کامل است.

6 «مراقب باشید که اعمال نیک خود را پیش مردم به جا نیاورید،
به این قصد که شما را ببینند و تحسین کنند، زیرا در این صورت نزد
پدر آسمانی‌تان پاداشی نخواهید داشت. 2 هرگاه به فقیری کمک
می‌کنی، مانند ریاکاران عمل نکن، مانند آنان که در کنیسه‌ها و در
کوچه و بازار جار می‌زنند تا مردم تحسین‌شان کنند. براستی به شما
می‌گویم که ایشان پاداش خود را به تمامی از مردم دریافت کرده‌اند.
3 اما وقتی به کسی صدقه‌ای می‌دهی، نگذار حتی دست چپت از
کاری که دست راستت می‌کند، آگاه شود، 4 تا نیکویی تو در نهان
باشد. آنگاه پدر آسمانی‌ات که امور نهان را می‌بیند، تو را پاداش
خواهد داد. 5 «و اما دربارهٔ دعا. هرگاه دعا می‌کنی، مانند ریاکاران
نباش که دوست دارند در ملأ عام، در گوشه و کنار خیابانها و در
کنیسه‌ها دعا کنند، تا همه ایشان را ببینند. براستی به شما می‌گویم،
ایشان پاداش خود را تماماً از مردم دریافت کرده‌اند. 6 اما تو هرگاه
که دعا می‌کنی، به اتاقت برو و در را پشت سرت ببند، و در خلوت
دل، به درگاه پدر دعا کن. آنگاه پدر آسمانی‌ات که امور نهان را
می‌بیند، به تو پاداش خواهد داد. 7 «وقتی دعا می‌کنید، مانند
کسانی که خدای حقیقی را نمی‌شناسند، وِردهای بی‌معنی تکرار
نکنید. ایشان گمان می‌کنند که با تکرار زیاد، دعایشان مستجاب
می‌شود. 8 شما مانند ایشان نباشید، زیرا پدر آسمانی شما به‌خوبی
آگاه است به چه نیاز دارید، حتی پیش از آنکه از او درخواست کنید.
9 «پس شما این گونه دعا کنید: «"ای پدر ما که در آسمانی، نام تو
مقدّس باد. 10 ملکوت تو بیاید. خواست تو آنچنان که در آسمان
انجام می‌شود، بر زمین نیز به انجام رسد. 11 نان روزانهٔ ما را امروز به
ما عطا فرما. 12 گناهان ما را ببخش، چنانکه ما نیز آنانی را که در
حق ما گناه می‌کنند، می‌بخشیم. 13 و نگذار که تسلیم وسوسه
شویم، بلکه ما را از آن شریر رهایی ده. زیرا ملکوت و قدرت و جلال
تا ابد از آن توست. آمین!" 14 «اگر آنانی را که در حق شما گناه
می‌کنند ببخشید، پدر آسمانی‌تان نیز شما را خواهد بخشید. 15 اما
اگر گناهان دیگران را نبخشید، پدرتان نیز گناهان شما را نخواهد
بخشید. 16 «وقتی روزه می‌گیرید، مانند ریاکاران تظاهر نکنید، زیرا
می‌کوشند صورت و قیافهٔ خود را پریشان و نامرتب نشان دهند تا مردم
آنها را به خاطر روزه‌داری‌شان تحسین کنند. براستی به شما می‌گویم
که ایشان پاداش خود را به تمامی دریافت کرده‌اند. 17 اما تو وقتی
روزه می‌گیری، سر و صورت خود را تمیز و مرتب کن، 18 تا کسی
از روزهٔ تو باخبر نشود جز پدرت که نادیدنی است؛ و او از آنچه در
خلوت خود می‌کنی آگاه است، و تو را پاداش خواهد داد. 19 «گنج
خود را بر روی این زمین ذخیره نکنید، جایی که بید و زنگ به آن
آسیب می‌رسانند، و دزدان نقب می‌زنند و آن را می‌دزدند. 20 گنج
خود را در آسمان ذخیره کنید، جایی که بید و زنگ نمی‌توانند به
آن آسیب رسانند، و دزدان نیز نقب نمی‌زنند و آن را نمی‌دزدند.
21 گنج تو هر جا باشد، دلت نیز همان جا خواهد بود. 22 «چشم

گناهان خود توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان نزدیک شده است.» **18** روزی عیسی در کنارهٔ دریاچهٔ جلیل قدم می‌زد که دو برادر را دید
به نامهای شمعون، ملقب به پطرس، و برادرش آندریاس که تور به دریا
می‌انداختند، زیرا شغل هر دو ماهیگیری بود. **19** عیسی ایشان را فرا
خوانده، گفت: «به دنبال من بیایید و من به شما نشان خواهم
داد که چگونه انسان‌ها را برای خدا صید کنید.» **20** ایشان نیز
بی‌درنگ تورهای خود را بر زمین گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند.
21 قدری جلوتر از آنجا، دو برادر دیگر یعنی یعقوب و یوحنا را دید
که با پدرشان زِبِدی در قایق نشسته بودند و تورهای خود را تعمیر
می‌کردند. او ایشان را نیز دعوت کرد تا به دنبالش بروند. **22** ایشان
بی‌درنگ، قایق و پدر خود را رها کرده، به دنبال او به راه افتادند.
23 عیسی در سرتاسر دیار جلیل می‌گشت و در کنیسه‌ها تعلیم می‌داد
و مژدهٔ ملکوت خدا را اعلام می‌کرد و هر نوع مرض و بیماری را
شفا می‌بخشید. **24** شهرت او در سراسر سوریه پیچید، و مردم همهٔ
بیماران را که به انواع مرضها و دردها دچار بودند، و نیز دیوزدگان،
افراد دچار صرع و معلولان را نزد عیسی می‌آوردند و او ایشان را شفا
می‌بخشید. **25** او به هر جا که قدم می‌گذاشت، انبوه جمعیت از
دیار جلیل، منطقه دِکاپولیس، شهر اورشلیم و سرتاسر دیار یهودیه، و
از شرق رود اردن، به دنبالش به راه می‌افتادند.

5 روزی عیسی جماعت زیادی را دید که جمع شده‌اند. پس به
بالای کوهی برآمد و نشست، و شاگردانش نیز دور او جمع شدند.
2 آنگاه شروع کرد به تعلیم دادنِ ایشان و فرمود: **3** «خوشا به
حال فقیران که به خدا محتاجند، زیرا ملکوت آسمان از آنِ ایشان
است. **4** «خوشا به حال ماتم‌زدگان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت.
5 «خوشا به حال آنان که فروتن هستند، زیرا ایشان وارث زمین
خواهند گشت. **6** «خوشا به حال آنان که گرسنه و تشنهٔ عدل و
انصاف هستند، زیرا سیر خواهند شد. **7** «خوشا به حال آنان که بر
دیگران رحم می‌کنند، زیرا بر ایشان رحم خواهد شد. **8** «خوشا به
حال پاکدلان، زیرا خدا را خواهند دید. **9** «خوشا به حال آنان که
برای برقراری صلح در میان مردم کوشش می‌کنند، زیرا ایشان فرزندان
خدا نامیده خواهند شد. **10** «خوشا به حال آنان که در راه عدالت
آزار می‌بینند، زیرا ملکوت آسمان از آنِ ایشان است. **11** «خوشا به
حال شما، وقتی که مردم به خاطر من شما را مسخره کنند و به
شما جفا رسانند و دربارهٔ شما دروغ بگویند و هر نوع سخن بدی
در مورد شما بر زبان بیاورند. **12** شاد و خوشحال باشید، زیرا در
آسمان پاداشی بزرگ در انتظار شماست. بدانید که با انبیای قدیم نیز
چنین کردند. **13** «شما نمک جهان هستید. اما اگر نمک طعم و
خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را
به آن بازگرداند؟ دیگر به درد هیچ کاری نخواهد خورد، جز اینکه
بیرون انداخته شود و مردم آن را پایمال کنند. **14** «شما نور جهانید،
همچون شهری که بر تپه‌ای بنا شده و نمی‌توان آن را از دیده‌ها پنهان
ساخت. **15** همچنین چراغ را روشن نمی‌کنند تا آن را زیر کاسه‌ای
بگذارند، بلکه آن را روی چراغدان می‌گذارند تا به همهٔ کسانی که
در خانه هستند، روشنایی ببخشد. **16** به همین شکل، بگذارید
کارهای نیک شما مانند نور بر مردم بتابد، تا آنها این کارها را ببینند و
پدر آسمانی‌تان را ستایش کنند. **17** «گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات
موسی و نوشته‌های انبیای گذشته را منسوخ و باطل سازم، بلکه آمده‌ام
تا آنها را به انجام رسانم. **18** براستی به شما می‌گویم که آسمان
و زمین از میان نخواهد رفت، مگر زمانی که تمامی تورات، حتی
کوچکترین جزء آن، یک به یک عملی شده باشد. **19** پس اگر
کسی کوچکترین حکم را نادیده بگیرد و به دیگران نیز تعلیم دهد که
چنین کنند، او در ملکوت آسمان کوچکترین خوانده خواهد شد. اما
هر که از احکام خدا اطاعت نماید و آنها را تعلیم دهد، در ملکوت
آسمان بزرگ خوانده خواهد شد. **20** «این هشدار را نیز به شما
می‌دهم: تا دینداری شما برتر از دینداری علمای دین یهود و فریسیان
نباشد، هرگز وارد ملکوت آسمان نخواهید شد. **21** «شنیده‌اید که
به نیاکان ما گفته شده که"قتل نکن و هر که مرتکب قتل شود،
محاکمه خواهد شد". **22** اما من می‌گویم که حتی اگر نسبت به
برادر خود خشمگین شوی، مورد محاکمه قرار خواهی گرفت؛ و
اگر به کسی بگویی"ابله"، در دادگاه پاسخگو خواهی بود. اگر به
دوستت ناسزا بگویی، سزاوار آتش جهنم خواهی بود. (Geenna
g1067) **23** «پس اگر هنگام تقدیم قربانی بر مذبح معبد، به یادت
آید که دوستت از تو رنجیده است، **24** قربانی‌ات را همان جا بر
مذبح رها کن و اول برو و از دوستت طلب بخشش نما و با او آشتی
کن؛ آنگاه بیا و قربانی‌ات را به خدا تقدیم نما. **25** وقتی کسی از تو
شاکی است و تو را به دادگاه می‌بَرَد، در راه، اختلاف خود را با او
حل کن، مبادا او تو را به قاضی بسپارد، و قاضی نیز تو را به مأمور
تحویل دهد، و به زندان بیفتی؛ **26** و اگر چنین شود، در زندان
خواهی ماند، و تا دینار آخر را نپرداخته باشی، بیرون نخواهی آمد.
27 «شنیده‌اید که گفته شده"زنا نکن." **28** اما من می‌گویم که
حتی اگر با نظر شهوت‌آلود به زنی نگاه کنی، همان لحظه در دل
خود با او زنا کرده‌ای. **29** پس اگر چشم راستت باعث لغزش تو
می‌گردد، آن را از حدقه درآور و دور انداز، زیرا بهتر است بخشی از
بدنت را از دست بدهی، تا این که تمام وجودت به دوزخ انداخته
شود. (Geenna g1067) **30** و اگر دست راستت باعث لغزش تو

و کوچکتر را، مطابق زمانی که از مُغان تحقیق کرده بود، به قتل
برسانند. **17** اینچنین، آنچه از زبان ارمیای نبی گفته شده بود، جامهٔ
عمل پوشید: **18** «صدای زاری و ماتم از رامه به گوش می‌رسد.
راحیل برای فرزندانش گریه می‌کند و نمی‌خواهد تسلی‌اش بدهند، چرا
که آنها دیگر نیستند.» **19** پس از مرگ هیرودیس، فرشتهٔ خداوند در
مصر در خواب بر یوسف ظاهر شد و به او گفت: **20** «برخیز و
کودک و مادرش را بردار و به سرزمین اسرائیل بازگرد، زیرا کسانی که
قصد قتل کودک را داشتند، مرده‌اند.» **21** پس یوسف برخاست و
کودک و مادر او را برداشته، به سرزمین اسرائیل بازگشت. **22** اما
چون شنید که پسر آرکلائوس پسر هیرودیس، به جای پدرش در یهودیه
سلطنت می‌کند، ترسید به آنجا برود؛ و پس از آنکه در خواب به او
هشدار داده شد، راه دیار جلیل را در پیش گرفت **23** و در شهر
ناصره ساکن شد. به این ترتیب، آنچه به زبان انبیا گفته شده بود،
جامهٔ عمل پوشید که: «او ناصری خوانده خواهد شد.»

3 در آن روزها، یحیای تعمیددهنده ظهور کرد. او در بیابان
یهودیه موعظه می‌کرد و به مردم می‌گفت: **2** «از گناهان خود توبه
کنید، زیرا ملکوت آسمان به‌زودی فرا خواهد رسید.» **3** او همان
است که اشعیای نبی درباره‌اش گفته بود: «او صدایی است در بیابان
که بانگ بر می‌آوَرَد: راه را برای آمدن خداوند آماده کنید! جاده را
برای او هموار سازید!» **4** لباس یحیی از پشم شتر، کمربند او از
چرم، و خوراکش ملخ و عسل صحرایی بود. **5** مردم از اورشلیم و از
سراسر دیار یهودیه و تمامی درهٔ اردن، نزد او به بیابان می‌رفتند. **6** آنان
به گناهان خود اعتراف کرده، در رود اردن از او تعمید می‌گرفتند.
7 اما وقتی دید که بسیاری از فریسیان و صدوقیان نزد او می‌آیند تا
تعمید بگیرند، به ایشان گفت: «ای افعی‌زادگان، چه کسی به شما
هشدار داد که از غضب آیندهٔ خدا بگریزید؟ **8** با رفتارتان نشان دهید
که واقعاً توبه کرده‌اید. **9** این فکر را نیز از سرتان بیرون کنید که چون
جدّتان ابراهیم است، از غضب خدا در امان خواهید ماند، زیرا خدا
می‌تواند از این سنگهای بیابان برای ابراهیم فرزندان به وجود آورد!
10 اکنون تیشه بر ریشهٔ درختان گذاشته شده است. هر درختی که
ثمرهٔ نیکو نیاورد، بریده شده، در آتش افکنده خواهد شد. **11** من
آنانی را که از گناهانشان توبه می‌کنند با آب تعمید می‌دهم، اما
شخص دیگری خواهد آمد که مقامش بسیار برتر از من است، آنقدر
که من شایسته نیستم کفشهایش را پیش پایش بگذارم. او شما را با
روح‌القدس و آتش تعمید خواهد داد. **12** او آماده است تا با چارشاخ
خود، کاه را از گندم جدا سازد. سپس خرمنگاه خود را پاک ساخته،
گندم را در انبار جمع خواهد کرد، اما کاه را در آتشی خاموش‌نشدنی
خواهد سوزاند.» **13** در آن زمان، عیسی از دیار جلیل به سوی رود
اردن به راه افتاد تا در آنجا از یحیی تعمید گیرد. **14** ولی یحیی سعی
کرد مانع او شود، و گفت: «این منم که باید از تو تعمید بگیرم. چرا
تو نزد من می‌آیی؟» **15** اما عیسی گفت: «لازم است این کار انجام
بشود، زیرا باید هرآنچه را که ارادهٔ خداست انجام دهیم.» پس یحیی
راضی شد که او را تعمید دهد. **16** پس از تعمید، در همان لحظه
که عیسی از آب بیرون می‌آمد، آسمان باز شد و یحیی روح خدا را
دید که به شکل کبوتری پایین آمد و بر عیسی قرار گرفت. **17** آنگاه
ندایی از آسمان در رسید که «این است پسر عزیز من، که از او
خشنودم.»

4 آنگاه روح خدا عیسی را به بیابان برد تا در آنجا ابلیس او را
وسوسه و آزمایش کند. **2** او پس از آنکه چهل شبانه روز را در روزه به
سر برد، بسیار گرسنه شد. **3** در این حال، آن وسوسه‌کننده به سراغ
او آمد و گفت: «اگر پسر خدا هستی، به این سنگها بگو تا نان
شوند.» **4** اما عیسی به او فرمود: «نوشته شده که:"انسان تنها به نان
زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خدا صادر می‌شود."»
5 سپس ابلیس او را به اورشلیم، آن شهر مقدّس برد و بر روی بام معبد
قرار داد، **6** و گفت: «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت
کن، چون نوشته شده است:"به فرشتگان خود فرمان خواهد داد و
آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی پایت هم به
سنگی نخورَد."» **7** عیسی پاسخ داد: «بله، ولی این نیز نوشته شده
که:"خداوند، خدای خود را آزمایش نکن."» **8** سپس ابلیس او را به
قلهٔ کوهی بسیار بلند برد و تمام ممالک جهان، و شکوه و جلال آنها
را به او نشان داد، **9** و گفت: «اگر زانو بزنی و مرا پرستش کنی،
همهٔ اینها را به تو خواهم بخشید.» **10** عیسی به او گفت: «دور شو
از من، ای شیطان! زیرا در کتب مقدّس آمده:"خداوند، خدای خود
را بپرست و تنها او را عبادت کن."» **11** آنگاه ابلیس از او دور شد و
فرشتگان آمدند و از وی مراقبت کردند. **12** وقتی عیسی از دستگیری
یحیی آگاهی یافت، دیار یهودیه را ترک گفت و به جلیل بازگشت.
13 ابتدا به شهر ناصره رفت و پس از مدتی، رهسپار کَفَرناحوم شد،
شهری که در کرانهٔ دریاچهٔ جلیل، در ناحیهٔ زبولون و نفتالی واقع بود.
14 به این ترتیب، آنچه خدا از زبان اشعیای نبی گفته بود، انجام
شد: **15** «خطهٔ زبولون و نفتالی، کنار دریاچه، آن سوی اردن و تا
خود جلیل، که بیگانگان در آن زندگی می‌کنند؛ **16** مردمانی که
در تاریکی به سر می‌بردند، نوری عظیم دیدند، و بر آنان که در
دیاری ساکن بودند که مرگ بر آن سایه افکنده بود، نوری تابید.»
17 از آن هنگام، عیسی به اعلام پیغام خدا شروع کرد که: «از

متی

1 این است شجره‌نامهٔ عیسی مسیح، پسر داوود، پسر ابراهیم.
2 ابراهیم پدر اسحاق بود، و اسحاق پدر یعقوب، و یعقوب پدر
یهودا و برادران او. **3** یهودا پدر فارص و زارح بود (مادرشان تامار
نام داشت)، فارص پدر حصرون بود، و حصرون پدر رام. **4** رام
پدر عمیناداب، عمیناداب پدر نحشون، و نحشون پدر سلمون بود.
5 سلمون پدر بوعز بود (که مادرش راحاب بود)، بوعز پدر عوبید
(که مادرش روت نام داشت)، و عوبید پدر یَسَی بود. **6** یَسَی پدر
داوودِ پادشاه بود و داوود پدر سلیمان (که مادرش قبلاً زن اوریا بود).
7 سلیمان پدر رحبعام بود، و رحبعام پدر ابیا، و ابیا پدر آسا بود.
8 آسا پدر یهوشافاط بود، یهوشافاط پدر یورام، و یورام پدر عُزیا بود.
9 عزیا پدر یوتام، یوتام پدر آحاز، و آحاز پدر حِزقِیا بود. **10** حِزقِیا پدر
مَنَسّی، منسی پدر آمون، و آمون پدر یوشیا بود. **11** یوشیا پدر یکنیا و
برادران او بود که در زمان تبعید بنی‌اسرائیل به بابِل، به دنیا آمدند.
12 بعد از تبعید به بابِل: یکنیا پدر سالتی‌ئیل و سالتی‌ئیل پدر زروبابِل
بود. **13** زروبابِل پدر اَبی‌هود بود، ابی‌هود پدر ایلیاقیم، و ایلیاقیم
پدر عازور. **14** عازور پدر صادوق، صادوق پدر یاکین، و یاکین
پدر ایلی‌هود بود. **15** ایلی‌هود پدر اِلِعازار، العازار پدر متّان، و متّان
پدر یعقوب بود. **16** یعقوب پدر یوسف، و یوسف نیز شوهر مریم
بود. از مریم، عیسی، که لقبش مسیح بود، به دنیا آمد. **17** به این
ترتیب، همهٔ آنانی که نامشان در بالا برده شد، از ابراهیم تا داوود،
چهارده نسل، و از داوود تا زمان تبعید یهودیان به بابِل، چهارده نسل،
و از زمان تبعید تا زمان مسیح نیز چهارده نسل بودند. **18** واقعهٔ
ولادت عیسی، آن مسیح موعود، چنین بود: مریم، مادر عیسی، نامزد
یوسف بود. اما پیش از آنکه ازدواج کنند، معلوم شد که مریم به‌واسطهٔ
روح‌القدس آبستن شده است. **19** یوسف، شوهر او، مرد نیک و
خداشناسی بود و نمی‌خواست او را در نظر همگان رسوا سازد، پس
تصمیم گرفت بی‌سر و صدا از او جدا شود. **20** او غرق در چنین
افکاری بود که فرشته‌ای از جانب خداوند در خواب بر او ظاهر شد و
به او گفت: «یوسف، ای پسر داوود، از ازدواج با مریم هراسان
مباش، زیرا کودکی که در رَحِم اوست از روح‌القدس است. **21** او
پسری به دنیا خواهد آورد، و تو باید نامش را عیسی بگذاری، چرا که
او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید.» **22** تمام اینها
اتفاق افتاد تا آنچه خداوند به‌واسطهٔ نبی خود فرموده بود، جامهٔ عمل
بپوشد که: **23** «دختری باکره آبستن شده، پسری به دنیا خواهد
آورد، و او را عمانوئیل خواهند خواند.» (عمانوئیل به زبان عبری به
معنی «خدا با ما» است.) **24** چون یوسف بیدار شد، طبق دستور
فرشتهٔ خداوند عمل کرد و مریم را به خانه‌اش آورد تا همسر او باشد؛
25 اما با او همبستر نشد تا او پسرش را به دنیا آورد؛ و یوسف او را
«عیسی» نام نهاد.

2 عیسی در دوران سلطنت هیرودیس، در شهر بیت‌لحم، در دیارِ
یهودیه، چشم به جهان گشود. در آن زمان، چند مُغ از مشرق‌زمین
به اورشلیم آمده، پرسیدند: **2** «کجاست آن نوزاد که باید پادشاه
یهود گردد؟ ما طلوعِ ستارهٔ او را در شرق دیده‌ایم و آمده‌ایم تا او را
بپرستیم.» **3** چون این خبر به گوش هیرودیسِ پادشاه رسید، او و همهٔ
مردم اورشلیم با او، مضطرب شدند. **4** او همهٔ کاهنان اعظم و
علمای دین قوم یهود را فرا خواند و از ایشان پرسید: «مسیحِ موعود
کجا باید متولد شود؟» **5** ایشان پاسخ دادند: «در بیت‌لحم یهودیه،
چرا که نبی چنین نوشته است: **6** تو ای بیت‌لحم که در سرزمین
یهودا هستی، در میان شهرهای مهم یهودا، به هیچ وجه کمترین
نیستی، زیرا از تو فرمانروایی ظهور خواهد کرد که قوم من، بنی‌اسرائیل
را رهبری خواهد نمود.» **7** آنگاه هیرودیس مُغان را به‌طور محرمانه به
حضور خود فراخواند و زمانِ دقیق ظهور ستاره را از آنان جویا شد.
8 پس ایشان را روانهٔ بیت‌لحم کرده، گفت: «بروید و به‌دقت آن
کودک را جستجو کنید. چون او را یافتید، نزد من بازگردید و مرا آگاه
سازید تا من نیز رفته، او را بپرستم.» **9** ایشان پس از شنیدن سخنان
پادشاه به راه افتادند، و ستاره‌ای که در مشرق دیده بودند، ایشان را به
بیت‌لحم هدایت کرد. آن ستاره پیشاپیش ایشان حرکت کرد تا بالای
مکانی که کودک بود، توقف کرد. **10** وقتی ایشان آن ستاره را
دیدند، از شادی در پوست خود نمی‌گنجیدند! **11** آنگاه وارد آن خانه
شدند، و کودک را با مادرش، مریم، دیدند. پس پیشانی بر خاک
نهاده، کودک را پرستش کردند. سپس صندوق‌های خود را گشوده،
هدایایی از طلا و کُندُر و مُر، به پیشگاهش تقدیم کردند. **12** چون
زمان بازگشت فرا رسید، راه دیگری را در پیش گرفتند، زیرا خدا در
خواب به آنها فرموده بود که نزد هیرودیس باز نگردند. **13** پس از رفتن
مُغان، فرشتهٔ خداوند در خواب بر یوسف ظاهر شد و گفت: «برخیز و
کودک و مادرش را برداشته، به مصر فرار کن، و همان جا بمان تا به
تو خبر دهم؛ زیرا هیرودیس در جستجوی کودک خواهد بود تا او را
به قتل برساند.» **14** او همان شب برخاست، مریم و کودک را
برداشته، رهسپار مصر شد، **15** و تا زمان مرگ هیرودیس در آنجا
ماند. پس آنچه خداوند به زبان یکی از انبیا پیشگویی کرده بود،
جامهٔ عمل پوشید که «پسر خود را از مصر فرا خواندم.» **16** چون
هیرودیس پی برد که مُغان فریبش داده‌اند، سخت به خشم آمده،
سربازانی فرستاد تا در بیت‌لحم و در آن نواحی، تمام پسران دو ساله

در چنین وضعی، عیسی فرمود: «ای پدر، اینها را ببخش، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» سربازان رومی لباسهای عیسی را به حکم قرعه میان خود تقسیم کردند.

لوقا 23:34

عهد جديد

جدول محتوا

عهد جدید

متی 1
مَرقُس 28
لوقا 45
یوحنا 74
اعمال رسولان 96
رومیان 124
اول قرنتیان 138
دوم قرنتیان 152
غلاطیان 161
افسسیان 166
فیلیپیان 171
کولسیان 175
اول تسالونیکیان 178
دوم تسالونیکیان 181
اول تیموتائوس 183
دوم تیموتائوس 187
تیتوس 190
فلیمون 192
عبرانیان 193
یعقوب 203
اول پطرس 207
دوم پطرس 211
اول یوحنا 214
دوم یوحنا 218
سوم یوحنا 219
یهودا 220
مکاشفه 222

ضمیمه

راهنمای خوانندگان
واژه نامه
نقشه ها
سرنوشت
تصاویر Doré

History

فارسی at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

مقدمه

فارسی at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Holy Bible Aionian Edition ®

فارسی

Open Persian Contemporary Bible
New Testament

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 5/19/2025
Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0
Biblica, Inc., 1995, 2005, 2018, 2022
Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Holy Bible

Aionian **Edition**®

فارسی

Open Persian Contemporary Bible

New Testament